GEZEGENİMİZ NE KADAR ANLAMLI?

03 September 2004-mustafaakyol

[3 Eylül 2004 tarihli Referans gazetesinde yayınlandı] Geçen günkü Radikal gazetesinde "Uzayda İki Komşu Daha" başlıklı bir haber vardı. Söz konusu "komşular", varlıkları yeni keşfedilen iki gezegendi. Radikal, Güneş sisteminin dışında, Dünya'nın 10-20 kat büyüklüğündeki bu iki gökcisminin "yaşama müsait olduğunun sanıldığını" da ekliyordu. Yani, bu gezegenlerin üzerinde küçük yeşil adamlar bulmayı bekleyebilirdik. Söz konusu küçük yeşil adamlar beklentisi veya daha genel bir ifadeyle "uzaylılar"ın varlığına inanç, çağdaş popüler kültürün önemli temalarından birini oluşturur. Kendi galaksilerinde garip uygarlıklar kuran, kimi zaman dünyamızı istila eden veya nadiren de olsa insanlığa dostluk elini uzatan bu hayali varlıkları anlatan yüzlere bilim-kurgu eseri vardır. **UFOculuk Mitolojisinin Perde Arkası** Bu "UFOculuk" mitolojisinin altında ise, çoğu insanın ilk bakışta fark edemediği bir "kozmoloji" yatar. Bu kozmolojide, insanoğlu, evrende pek özel ve merkezi bir yer taşımayan, öylesine ortaya çıkmış bir varlıktır. İnsan evrenin bu köşesinde rastgele var olmuş bir "canlı türü" olarak gösterilirken, çizilen bin bir ayrı türde garip "uzaylı", bizim, "varlıklar arasında herhangi bir varlık" olduğumuz mesajını verir. Bu kozmolojinin dayandırıldığı bir de bilimsel zemin vardır: Kopernik devrimi. Hikayeye göre, Kopernik öncesinde insanlık Dünya'yı evrenin merkezi zannederken, bu büyük bilim adamı gezegenimizi asli mütevazi yerine oturtmuş ve "önemsizliğini" göstermiştir. Buna "hikaye" diyorum, çünkü gerçek daha farklıdır. Kopernik'in Dünya'nın Güneş Sistemi'ndeki yerini belirlediği doğrudur, ama kendisi bundan dünyanın ve insanın amaçsızlığı sonucunu çıkarmamıştır. Dahası, son 20-30 yılda elde edilen bilimsel bulgular, gezegenimizin ve insanoğlunun, Kopernik öncesi dönemde sanılandan bile daha merkezi ve önemli bir konumda olduğunu göstermektedir. **İmtiyazlı Gezegen Dünya** Geçtiğimiz aylarda yayınlanan "İmtiyazlı Gezegen Dünya" (The Privileged Planet: How Our Place in the Cosmos is Designed for Discovery) adlı kitap, söz konusu bilimsel bulguları gözler önüne seriyor. (Kitaba, aynı adlı internet sitesinden ulaşmak mümkün: www.privilegedplanet.com) Kitabın iki yazarından biri, Iowa Üniversitesi'nden astronomi profesörü Guillermo Gonzalez. Diğeri ise felsefe ve teoloji alanlarında doktorası bulunan Jay W. Richards. İki yazar, Dünya'nın, evrende belki de başka hiç bir örneği bulunamayacak kadar "özel tasarlanmış" bir gezegen olduğunu anlatıyor. Örneğin Dünya'nın Samanyolu galaksisi içindeki oldukça "kenarda" duran yerinin, bizim evreni keşfetmemiz için çok ideal olduğunu gösteriyorlar. Eğer galaksinin merkezinde olsak, hiç bir zaman dış galaksileri gözlemleme şansımız olmayacakmış. Yazarlar, Güneş Sistemi içindeki iki dev gezegen olan Jüpiter ve Satürn'ün, Dünya'yı dış uzaydan gelen meteorlardan nasıl koruduğunu da açıklıyor. Kitapta dünyadaki kara-su dengesinin ve hatta suyun fiziksel özelliklerinin bile insan yaşamı için en uygun değerlerde olduğu anlatılıyor. Eğer su, bilinen tüm sıvıların aksine üstten donmaya başlamasa, denizlerde yaşam olmayacak ve dolayısıyla biz de var olamayacakmışız. Kitap boyunca elementlerin yapısından, nükleer kuvvetlere, yerçekiminin şiddetinden Ay'ın Dünya üzerindeki etkisine kadar, gözlemlenebilir evrendeki hemen her şeyin "tam olması gerektiği" gibi olduğunu görüyorsunuz. Bu nedenle yazarlara göre Dünya, öylesine bir gezegen değil, biz insanlar için özel olarak "tasarlanmış" bir barınak. Yazarların vardığı bu sonuç ise hepimiz

açısından çok önemli. Çünkü Dünya'nın tasarlanmış oluşu, "neden varız" sorusuna da ışık tutuyor. Ve emin olun, çoğunlukla kariyer kaygılarına, statü hesaplarına ve "kim-nerede-nasıl" dedikodularına indirgediğimiz modern yaşamlarımızda, o temel soru üzerinde de şöyle bir durup düşünmek gerekiyor.

BUSH, AMERİKA VE DİN

17 July 2004-mustafaakyol

[17 Temmuz 2004 tarihli Zaman gazetesinde yayınlandı] Gelecek kasım ayındaki başkanlık seçimi, sadece ABD'nin değil tüm dünyanın geleceğini etkileyecek bir dönüm noktası. Daha öncekilere kıyasla çok daha çekişmeli ve kavgalı geçecek olan seçimde, Cumhuriyetçi (yani muhafazakar) Başkan Bush'un karşısında Demokrat (yani liberal) John Kerry var. 2000 yılında yapılan bir önceki başkanlık seçimi öncesinde, adayların politikaları arasında çok az fark olduğu fikri yaygındı. George W. Bush ile rakibi Al Gore arasında, savundukları politikalardan çok kişisel farklılıklar dikkati çekiyordu. New York'taki ofisinde bir araya geldiğimiz siyaset bilimci Benjamin Barber, geçen dört yıl içinde tablonun tümüyle değiştiğini vurguluyor. Barber'a göre "bugün ülke tam ortadan ikiyi bölünmüş durumda ve iki başkan adayının görüşleri arasında dağlar kadar fark olduğunu herkes biliyor." **Michael Moore faktörü** Seçim atmosferinin dikkat çekici bir yönü, çekişmenin "Bush taraftarları" ile "Kerry taraftarları" arasında değil, aslında "Bush taraftarları" ile "Bush nefretçileri" arasında geçmesi. Bunun bir nedeni, John Kerry'nin çok da karizmatik bir portre çizmiyor olması. Diğeri ise Bush politikalarının büyük tartışma yaratması. Herhangi bir kitapçıya girip siyasi gündemle ilgili raflara baktığınızda, bu durumun net bir fotoğrafını görebiliyorsunuz. Bir yanda Başkan Bush'u ve onun politikalarını hararetle savunan, diğer yanda ise Bush'u Amerika'nın başına gelmiş en büyük felaket olarak gösteren kitaplar var. İkinci türden kitapların bazılarının başlıkları şöyle: - George W. Bush'un Yalanları - Bush Nefretçisinin El Kitabı - Bush Yalanlarının Ardındaki Strateji ve Medyanın Size Bunu Neden Söylemediği - Watergate'ten Bile Daha Kötü: Bush'un Gizli Başkanlığı - Sağcıların Propaganda Makinesi ve Gerçeği Nasıl Gizledikleri Öte yandan Bush taraftarları da Başkan'ın politikalarını savunan ve "liberal medya"nın ne büyük yanılgılar içinde olduğunu anlatan kitaplar yazmış durumdalar: "Faydalı Aptallar: Liberaller Soğuk Savaşı Nasıl Yanlış Anladılar ve Neden Hâlâ Amerika'yı Suçluyorlar?" veya "Amerikan Sağı Hakkındaki Liberal Yalanlar" gibi. Bush'un karşısındaki en büyük rakibin aslında John Kerry değil de, yazdığı kitaplar ve en son olarak da çevirdiği "Fahrenheit 9/11" adlı filmiyle ülke gündemini sarsan Michael Moore olduğunu söylemek mümkün. Moore'un filmi şu sıralar ABD'de gösterimde ve büyük ilgi topluyor. Filmde, Kongre üyelerinin altına imza attıkları teröre karşı mücadele yasasını hiç okumadıkları veya petrol şirketlerinin Irak Savaşı'na dayalı ne gibi kâr hesapları yaptıkları gösteriliyor. Film ayrıca Bush ve ekibinin ne denli ciddiyetsiz, sorumsuz ve çiğ olduğunu göstermeye çalışan karelerle dolu. Bir sahnede Başkan Bush'un "teröre karşı uluslararası mücadele" konusunda dramatik sözler ettikten hemen sonra elindeki golf sopasıyla yaptığı "fiyakalı" vuruş var. Bir diğer sahnede, Paul Wolfowitz'in, cebinden çıkardığı tarağını ağzında ıslattıktan sonra saçını taramak için kullandığını görüyorsunuz. Michael Moore'un Bush ekibi için kullandığı "Aptal Beyaz Adamlar" (Stupid White Men) terimi de fazlasıyla ünlenmiş durumda. "Aptal Beyaz Adamları Nasıl Beyaz Saray'dan Çıkarırız?" başlıklı bir kitap, çok satanlar arasında.

Cumhuriyetçi kanadın buna karşı cevabı da kitaplaşmış: "Michael Moore Büyük Şişman Aptal Bir Beyaz Adamdır" Moore'un filminin bazı yanlış bilgiler ve asılsız komplo teorileri içerdiği hemen herkes tarafından kabul ediliyor. Örneğin Bush ve Bin Ladin ailesi arasında kurduğu bağlantının hayalî olduğu teslim ediliyor. Ancak yine de filmin etkisi büyük. Eğer kasım ayındaki seçimleri Kerry kazanacak ise, bundaki en büyük paylardan biri Moore'a ait olacak. Demokrat Parti'nin başkan adayı John Kerry, ama yıldızı hâlâ Bill Clinton. Clinton'ın geçtiğimiz günlerde yayınlanan "Hayatım" adlı kitabı, tüm kitapçılarda başköşede. Eşi Hillary Clinton'ın 2008 yılında başkanlık için adaylık yarışına gireceği biliniyor. Bu durumda eğer önümüzdeki seçimi Bush kazanırsa, John Kerry, iki Clinton arasında bir parantez olarak tarihe geçmiş olacak. Clinton büyüsü halen devam ettiği için, Bush taraftarları da Clinton karşıtı propagandayı sürdürüyorlar. "Görev İhmali: Bill Clinton Amerika'nın Uzun Vadeli Ulusal Güvenliğini Nasıl Tehlikeye Attı?" başlıklı kitap, Cumhuriyetçilerin okuma listesinin başında geliyor. **Dinin ABD siyasetindeki önemi** Tüm bu günlük tartışma ve kavgaların ötesinde, Amerikan siyasetine yön veren değişmez etkenler var. Din, bunların başında geliyor. Neo-con (yeni muhafazakâr) düşüncenin önemli merkezlerinden biri olan American Enterprise Institute'da, bu düşünce kuruluşunun önemli isimlerinden Michael Novak'ın yabancı gazetecilere verdiği yemekte, "dinin Amerikan siyasetindeki önemi"ni dinliyoruz. Ünlü bir yazar olan Novak ve American Enterprise Dergisi'nin editörü bayan Karina Rollins, son dönemde yapılan kamuoyu araştırmalarına dayanarak önemli istatistikler veriyor. Örneğin; "Eğer bir ateist, diğer tüm yönleriyle ideal bir başkan adayı olsa, ona oy verir misiniz?" sorusu karşısında, araştırmaya katılanların yarısı "hayır" yanıtını vermiş. Başkan Bush'un dindarlığını olumlu karşılayanların oranı yüzde 63. Yüzde 11'lik bir kesim, Başkan'ın dindarlığının daha da güçlü olması gerektiğine inanıyor. Sadece yüzde 10'luk bir kesim "Bush'un gereğinden fazla dindar olduğunu" düşünüyor. Sadece bu denli küçük bir kesimin karşı çıktığı "Bush dindarlığı"nın mantığı ise "WWJD politikası" olarak özetleniyor. Bu, "İsa Olsa Ne Yapardı?" (What Would Jesus Do) demek. John Kerry de seçmenleri, en az Bush kadar dindar olduğu konusunda ikna etmeye çalışıyor. İki başkan adayının anlaştığı az sayıdaki konulardan biri, dinî değerlerin önemi. Dinin siyasete etkisi, elbette topluma etkisinden kaynaklanıyor. Time dergisinin geçtiğimiz haftalardaki bir araştırmasına göre, "biz dindar bir ulusuz ve dini değerler siyasi liderlerimize yol göstermelidir" önermesi, ABD'deki seçmenlerin yüzde 56'sı tarafından onaylanıyor. Bush taraftarları arasında bu oran yüzde 79'a kadar çıkıyor. Her 20 Amerikalıdan 19'u, Allah'a inanıyor. Her üç Amerikalıdan ikisi, dinin hayatları için "son derece önemli" olduğunu söylüyor. Yüzde 14'lük bir kesim, her gün mutlaka Kutsal Kitap'tan bir pasaj okuyor. "Biz dindar bir ulusuz" yargısını Amerika'da yaşamın hemen her alanında hissetmek mümkün. Televizyonlarda dinî kanallar var. Dinle ilgili kitaplar çok satıyor. Restoranlarda yemeğe başlamadan önce şükür duası eden insanlara sıkça rastlıyorsunuz. Amerika'daki dindarlığın dikkat çekici bir yönü ise, Türkiye gibi başka ülkelerde rastlanabilecek durumun aksine, bunun bir "sınıfsal" mesele haline gelmemiş olması. Toplumun en zengin ve eğitimli kesiminde de yoğun bir dindarlık var. Pazar günü Washington DC'nin zengin semtlerinden birinde katıldığım Katolik Kilisesi ayininde, son derece şık ve "elit" bayan ve bayları dizüstü çöküp dua ederken izliyorum. Bizdeki "Beyaz Türkler"in idealini temsil eden bu seçkin kesimdeki pek çok insan, öylesi Türklerin çoğunluğunun aksine, alabildiğine dindar. Samuel Huntington'ın geçen haftalarda Wall Street Journal'da yayınlanan "Tanrı'nın İnayeti Altında" başlıklı makalesi de, ABD'de egemen

kimliğin dindarlık olduğunu şöyle vurguluyor: "Amerika'da ateistler 'yabancı'dırlar. Amerikalılar dünyadaki en dindar halklardan biridir, özellikle de diğer ileri derecede sanayileşmiş demokrasilere kıyasla. Bununla birlikte Amerikalılar ateistlerin ve inanmayanların haklarına saygı gösterirler... Ancak onların, Amerikalıların büyük bölümünün tarihsel ve güncel dindarlığına karşı çıkma hakları yoktur." Belki de, din ve laiklik konularındaki tartışmaları daha doğru yapabilmek için, Amerika örneğinden ders almak gerekiyor. Dünyanın en gelişmiş, modern ve açık fikirli toplumunun aynı zamanda son derece dindar olması, hâlâ 19. yüzyıl pozitivizmine inanan radikal seküleristleri çürüten canlı bir örnek çünkü...

ZİNA, İNSANLAR VE HAYVANLAR

17 September 2004-mustafaakyol

[17 Ekim 2004 tarihli Referans gazetesinde yayınlandı] Zina yasası tartışması, son haftaların en sıcak gündem maddesiydi. AKP hükümeti, karşılaştığı yoğun muhalefet üzerine, daha önce de bu gibi çetrefilli konularda yapmak zorunda kaldığı gibi, geri adım attı. Daha önceki çetrefilli konularda olduğu gibi, belki bu tartışmayı hiç başlatmamalıydı. Ben, kendi adıma, ahlaki bir mesele olan zinanın ceza hukukuna dahil edilmesini yanlış buluyorum. Çünkü ahlak kanunla empoze edilemez. Eğer empoze ediliyorsa, zaten o ahlak olmaz. İnsanlara "ahlaksız bir şey yaparsanız hapse girersiniz" derseniz, onları ahlaklı değil, en fazla ikiyüzlü yapmış olursunuz. Bence insanların yaptığı şey her ne ise, eğer başkalarına zarar vermiyorsa, ünlü deyişte olduğu gibi, "bırakınız yapsınlar, bırakınız geçsinler". Yapmamaya ve geçmemeye, kendi vicdanlarıyla karar versinler. AKP eğer "muhafazakar" bir politika izlemek istiyorsa, o zaman o muhafakarlığın içerdiği değerleri güçlendirecek toplumsal eğitim programları düzenlemeli. Bu meselenin "İslami hukuk"la ilişkilendirilmesi ise yanlış olur. Çünkü hem İslami hukukta zinanın tanımı ve yaptırımı farklıdır, hem de İslami hukuk, tanımı gereği, sadece onu kabul edenlere uygulanır. Bir Musevi'ye, Hıristiyan'a, ateiste, deiste veya herhangi bir seküler insana, İslami hukuk uygulanmaz. Dolayısıyla, vatandaşları arasında inanç ayrımı gözetmediği varsayılan "laik Türkiye Cumhuriyeti"nin tüm topluma "İslami hukuk" uygulaması, İslami açıdan bile tutarsızdır. Ama ben bu tartışmaların tümünü bir kenara bırakmak, başka bir şeye bakmak istiyorum: Zina ile ilgili tartışmada tarafların ortaya koydukları argümanların bazı dayanakları, bence tartışmadan kendisinden daha da önemli. Örneğin Güneri Civaoğlu, 2 Eylül tarihli Milliyet'teki yazısını şöyle sonlandırıyor: "Yoksa sevişmek insanlık hakkı değil mi? İnsanlarımız, bu coğrafyada hayvanlar kadar özgür olamayacaklar mı?" Sayın Civaoğlu, insanlar ile havyanlar arasında bir paralellik kurarak, insanların özgürlüğüne bir dayanak sağladığını düşünüyor olabilir. Ancak o paralellik, hem yanlış, hem de son derece tehlikelidir. Yanlıştır, çünkü insan, hayvanlarla aynı kökenden gelen ve aynı kurallara tabi bir varlık değildir. İnsanın "düşünen havyan" veya "ekonomik hayvan" olduğu gibi klişeleri sık sık duyabilirsiniz, ama çok bilimsel bir görüş gibi sunulan bu varsayımın aslında bilimsel dayanağı yoktur. İnsanın, diğer tüm canlılarla birlikte ortak bir atadan rastgele evrildiğini ileri süren Darwin'in evrim teorisi, giderek büyüyen bilimsel açmazlar içindedir. İnsan-hayvan paralelliği, aynı zamanda da tehlikelidir, çünkü "Sosyal Darwinizm" olarak bilinen felsefeyi besler. Bu felsefeye göre, doğaya egemen olduğu varsayılan "yaşam savaşı", insan ırkları, toplumları ve bireyleri arasındaki temel kanundur.

Bunun 19. yüzyılda acımasız emperyalist yağmaları, 20. yüzyılda da Nazizm gibi vahşet ideolojilerini beslediğini biliyoruz. Sosyal Darwinizm'in yeni versiyonu olan "sosyobiyoloji" görüşünün savunucuları ise, cinayetten tecavüze kadar pek çok suçun "doğadan aktarıldığını" savunarak bunları bir anlamda meşrulaştırmaktadır. Örneğin Amerikalı biyologlar Thornhill ve Palmer, "Tecavüzün Doğal Tarihi" adlı kitaplarında, bunun "hayvansal üreme içgüdüsü"nün doğal bir uzantısı olduğunu ileri sürmüştü. ABD'nin en koyu Darwinistlerinden Steven Pinker ise, 1997 yılında bebeğini dünyaya getirdikten sonra çöp sepetine atarak Amerika'yı ayağa kaldıran liseli bir kızı, "bu, doğadaki diğer canlılarda da görülen 'yavru eleme' eğiliminin devamıdır" diyerek üstü kapalı savunmuş ve büyük tepki çekmişti. Bu örneklerde de görüldüğü gibi, insanlara "özgürlük" sağlamak adına hayvanlara atıfta bulunmak, sonu olmayan bir ahlaki çöküşü başlatabilir. Evet, hayvanlar sınırsız bir biçimde "özgür"dürler. Öyle oldukları için de birbirlerini öldürebilir, parçalayabilirler. İnsan ise apayrı biz Öz'den gelmektedir. Vicdanı ve Yasa'sı vardır. Özgürlüğünü, bunları reddetmekte değil, keşfetmekte aramalıdır.

TANRI GENİ HİKAYESİ

21 October 2004-mustafaakyol

[12 Ekim 2004 tarihli Referans gazetesinde yayınlandı] Geçtiğimiz Salı günkü Hürriyet'in manşetinde "Tanrıya İnanç Geni Bulundu" diye yazıyordu. Asıl kaynağı Time dergisi olan bu haberi, Vatan gazetesi de benzer bir başlıkla vermişti. Time'a kapak olup oradan da Türk basınına tepeden inen bu "bilimsel buluş"un gerçekte ne denli bilimsel olduğunu merak ettim. Biraz deşince, aslında ortada pek bir "buluş" olmadığı, sadece test edilmemiş, son derece zayıf ve tartışmalı bir "iddia" bulunduğu ortaya çıktı. **"Eşcinsellik Geni" de Boşa Çıkmıştı** "Tanrı Geni" tezinin sahibi olan Amerikalı moleküler biyolog Dean Hamer, bundan 10 yıl kadar önce de oldukça iddialı bir çıkış yapmış bir isim. 1993 yılındaki bir çalışmasında erkeklerin X kromozomundaki bir bölgenin eşcinselliğe neden olduğunu ileri sürmüş ve bu "buluşu" medya tarafından göklere çıkarılmıştı. Ancak aynı kromozom üzerinde çalışan diğer bilim adamları, Hamer'ın bulgusunu doğrulayamadılar. Böylece "eşcinsellik geni" efsanesi boşa çıkmış oldu. Ancak Dean Hamer yılmadı ve bu kez de “Tanrı'ya inanç" için genetik bir temel bumaya karar verdi. Sigara bağımlılığı ile ilgili olarak yaptığı bir araştırmanın sonuçlarını, bu konuya yorarak, "The God Gene" (Tanrı Geni) adlı kitabını alelacele yazdı. Bazı "toplumsal proje"lere uygun düştüğünden olacak, Hamer'in bu yeni tezi yine görkemli bir medya desteğiyle karşılandı. Türk medyasındaki yorumların bazıları ise, bu desteği daha da ileri götürüyor. Örneğin Vatan gazetesi, "bu geni baskın olanlar daha inançlı oluyor" diye, yani sanki ortada "kesin yargı" varmış gibi yazıyor. **Scientific American'dan Reddiye** Oysa ABD'nin en saygın bilim dergilerinden biri olan Scientific American'ın Ekim 2004 sayısında moleküler biyolog Carl Zimmer, "Tanrı Geni" tezinin ne denli çürük olduğunu detaylarıyla anlatıyor. Bu tezi yerden yere vuran Zimmer, Hamer'in hipotezinin hiç bir bilimsel dergide yayınlanmadığını ve başka hiç bir bilim adamı tarafından doğrulanmadığını vurgulayarak şöyle diyor: "Davranışsal genetik alanı, belirli genler ile kişisel özellikler arasında kurulmuş ancak sonradan çürütülmüş bağlantılar çöplüğü gibidir. İddia edilen bu bağlantılar ilk başta çok güçlü gözükse bile, aynı konuyu test eden başka araştırmacılar, bunların sadece istatistiksel sapmalar olduğunu göstermiştir." Zimmer, Hamer'in kitabının, "Tanrı Geni"

yerine şöylesine upuzun bir isme sahip olması gerektiğini kanısında: "Yayınlanmamış Ve Tekrar Edilmemiş Bir Çalışmaya Göre, Kişisel Aşkınlık Adı Verilen Bir Faktörü Ölçmek Için Yapılan, Ancak Deneklerde Sadece Yüzde 1'lik Bir Fark Tespit Eden, Ve Yeşiller Partisi'ne Üye Olmaktan Altıncı Hisse Kadar Bir Çok Şeyle İlgili Olabilecek Bir Gen." Kısacası ortada dini inancı belirleyen bir "Tanrı Geni" yok, sadece bunu ileri süren çok zayıf, güvenilmez, tartışmalı bir "iddia" var. **Materyalist Yanılgı** Bu zayıf iddianın bu kadar ilgi görmesi ise, kuşkusuz, taşıdığı felsefi anlamla yakından ilgili. Bu anlam, bilincimizin sadece bedenimizin bir ürünü olduğunu varsayan "materyalist felsefe"den geliyor. İnsanı sadece biyolojik bir varlığa (yani bir hayvana) indirgemeye çalışan bu felsefeye inananlar, "Tanrı Geni" tezinin sahibi Dean Hamer gibi, spekülatif tezler üretip duruyorlar. Ama başarılı oldukları söylenemez. Biyolojimizin bilincimiz üzerinde etkisi olduğu kesin, ancak bu, bilincin maddesel olmayan bir özden (yani "ruh"tan) geldiği görüşünü yalanlamıyor. Aksine, insan bilinci üzerinde çalışan bilim adamlarının bazıları, tam da o görüşte. Bunlardan biri olan Kadanalı nörobiyolog Wilder Penfield "Zihnin Gizemi" adlı kitabında şöyle yazmıştı: "Aklı, beynin içindeki sinirsel işlemler bazında açıklamanın imkansız olacağı kesin olarak gözüktüğü için, varlığımızın iki önemli unsur (madde ve ruh) açısından açıklanması gerektiğini düşünüyorum." (Penfield, The Mystery of the Mind. s. 123) Dolayısıyla belki bizim de Penfield'e kulak verip, bilincimizin ve inançlarımızın "gen"den değil "ruh"tan kaynaklandığını kabul etmemiz gerekiyor. Ve Allah'a inanç da, "gen"den değil, insanın özgür iradesinden ve vicdanından kaynaklanıyor.

MURAT BELGE, MELEKLER VE ATEİZM

24 October 2004-mustafaakyol

[16 Mart 2005 tarihli Zaman gazetesinde yayınlandı] Murat Belge, 27 Eylül tarihli Radikal'deki köşesinde, ilginç şeyler yazdı. Amerika'daki yaklaşan başkanlık seçimi atmosferini değenlendiren Belge, ülkenin eğitimsiz kesiminin Bush'a oy vermeye eğimli olduğunu anlatırken, o kesimi, "Nebraska'da, Iowa'da, Alabama'da, meleklerin varlığına inanan, ama Evrim Teorisi'ne inanmayan (yani, bizde de olduğu gibi); Amerikalı seçmenler" diye tanımlayıverdi. Bu ifadesinden, meleklerin varlığına inanmanın ve Evrim Teorisi'ne inanmamanın, Sayın Belge'nin gözünde entellektüel yönden pek de tutarlı bir düşünce olmadığı açıkça anlaşılıyordu. Kuşkusuz Murat Belge istediği gibi düşünmekte serbesttir. Ancak istediği gibi düşünmeye devam ederken, düşündüklerinin yanlış olduğunu kendisine gösterebilecek yeni verileri de dikkate alması gerekir. Bu nedenle hem Belge'yi, hem de kendisi gibi düşünen diğer entelektüelleri, aşağıda anlatılanlara kulak vermeye davet ediyorum. **Metafiziğe inanç, rasyonel midir?** Murat Belge'nin "meleklere inanmak" kavramıyla kast ettiği, aslında daha da geniş kapsamlı bir "metafiziğe inanç" meselesidir. Bunun en başında da kuşkusuz Allah'a inanç gelir. Metafizik, "fizik ötesi" anlamına gelir ve elle tutup gözle göremediğimiz, deney ve gözleme tabi tutamadığımız varlık boyutunu kast eder. Buradaki mesele şudur: Elle tutup gözle göremediğimiz bu varlık boyutuna inanmak, rasyonel, yani akılcı mıdır? Yoksa, Belge'nin üstü kapalı olarak ima ettiği gibi, akılcı dayanağı olmayan bir tür "kör inanç" mıdır? Doğru olan birincisidir. Yani, Allah'a inanmak, son derece akılcı, rasyonel bir düşüncedir. Çünkü içinde yaşadığımız evrenin incelenmesinden doğar. Evrene, bu evrenin nasıl ortaya çıktığına, nasıl bir düzene sahip olduğuna, canlılara,

canlıların karmaşık vücut yapılarına bakan insan, bütün bunlarda bir "tasarım" bulunduğunu gözlemler. Her tasarım, bir tasarımcının varlığını da gösterir. Dolayısıyla evrenin kökeni konusunda akıl yürüttüğümüzde, tüm evreni var etmiş, düzenlemiş ve bunu yapabilecek kadar büyük bir güç ve akla sahip bir Yaratıcı'nın var olduğu sonucuna varırız. Bir heykel gördüğümüzde, onu yapan heykeltıraşın varlığını da anladığımız gibi. Heykeltıraşı hiç görmesek bile... Kuşkusuz ateistler bu mantık örgüsünü boşa çıkarmak, evrenin yaratılmadığını ve içindeki her şeyin de rastlantıyla ortaya çıktığını gösterebilmek için yüzyıllardır çabalamaktadırlar. Ancak 19. yüzyılın sonlarında zirveye çıkmış olan bu çaba, 20. yüzyılın ortalarından itibaren düşüşe geçmiş durumdadır. George Washington Üniversitesi profesörü Patrick Glynn, 1997'de yayınlanan "Tanrı'nın Kanıtları" (God: The Evidence) isimli kitabında, şu yorumu yapar: "Geçen iki on yılın araştırmaları, daha önceki neslin seküler ve ateist düşünürlerinin Tanrı hakkındaki tüm varsayımlarını ve öngörülerini tersine çevirmiştir... Bilim ve inanç arasında geçen bir asırlık büyük tartışmanın ardından, şu anda konumlar tamamen alt-üst olmuş durumda. Darwin'in ardından, Huxley ve Russsell gibi ateistler ve agnostikler, hayatın tamamen rastlantısal ve evrenin de radikal biçimde amaçsız olduğunu gösteren bir teze dayanabiliyorlardı. Günümüzde ise somut deliller, çok güçlü bir şekilde, Tanrı inancını desteklemektedir." (God: The Evidence, s. 53) Bu satırları yazan Patrick Glynn'in, uzun yıllar ateist olarak yaşadığını, ancak bu konuya bakan bilimsel kanıtları yeniden incelediğinde Allah'a inandığını ve söz konusu kitabını bundan sonra yazdığını da belirtelim. Bu yıl içinde yayınlanan "Ateizmin Günbatımı" (Twilight of Atheism) adlı kitabın yazarı olan Oxford profesörü Alister McGrath da, ateizmin 21. yüzyılda giderek marjinalleşeceği, çünkü tüm bilimsel ve entelektüel dayanaklarını yitirdiği kanısındadır. Dolayısıyla rasyonel olan tutum, ateizm değil, Allah inancıdır. Tüm bunlardan sonra, meleklere inanç konusuna gelelim. Eğer insan, Allah'a inanıyorsa, yani akılcı yolu izliyorsa, meleklere inanması da son derece tutarlıdır. Yahudilik, Hıristiyanlık ve İslam gibi vahye dayalı dinler, bizlere o Yaratıcı'yı tanıtırken, O'nun bizden başka melekler ve cinler gibi varlıklar da yarattığını bildirirler. Bu bildiriye güvenip, o metafizik varlıkların gerçekten var olduklarına inanmanın, hiç bir irrasyonel yönü yoktur. **Evrim teorisine inanmak ve inanmamak** Murat Belge'nin dudak büktüğü ikinci tutum, başta belirttiğim gibi, "Evrim Teorisine inanmama" durumudur. Belge, 19. yüzyılda Charles Darwin'in geliştirdiği bu teoriyi, güçlü bilimsel delillerle ispatlanmış bir gerçek sanıyor olacak ki, bu konuda böylesine rahat yazabilmektedir. Oysa durum hiç de öyle değildir. Evrim Teorisi, ateizmin en güçlü dayanağı olduğu için ısrarla savunulmasına rağmen, teorinin bilimsel açmazları artık gizlenemeyecek kadar açık hale gelmiştir. Bu yüzden ABD'de Evrim Teorisi'ne karşı getirilen itirazlar giderek daha da güçlü duyulmakta, Darwinizm hakkındaki tartışma giderek Darwinistler aleyhine dönmektedir. Murat Belge, muhtemelen, ABD'deki bu tartışmaların "bilim adamları" ile "dinciler" arasında geçtiğini sanıyor olabilir. Çünkü bu konu, Türk basınında çoğu kez bu yüzeysel klişe ile aktarılır. (Bir diğer Radikal yazarı olan Sayın Türker Alkan da sık sık aynı klişeyi tekrar edip durmaktadır.) Oysa gerçekte bugün ABD'de Darwinizm'e karşı yürütülen entelektüel hareket, tümüyle bilimsel argümanlara dayalıdır. Örneğin, Darwinizm'i reddeden bilim adamları, fosil kayıtlarının bu teoriyle çeliştiğine dikkat çekmektedirler. Darwinizm, tüm canlıların küçük kademeli değişimlerle birbirinden türediğini iddia eder. Oysa fosillere bakıldığında, bilinen tüm temel canlı gruplarının, yeryüzünde aniden ve kendilerine benzer hiç bir ataları olmadan ortaya çıktığı görülür. Öyle ki,

Kambriyen Devir adı verilen jeolojik devirde, bilinen tüm temel hayvan kategorileri, aynı anda belirmiştir. Darwinizm'in ünlü eleştirmeni Profesör Phillip Johnson'ın deyimiyle, "Fosiller, Darwin'in öngörüleriyle taban tabana zıttır." Evrim teorisine karşı ileri sürülen bir diğer önemli argüman, canlılardaki kompleks sistemlerdir. Modern biyokimya, canlı hücresinde, iç içe geçmiş, son derece karmaşık ve olağanüstü derecede organize yapılar bulunduğunu göstermektedir. Bu kompleksliğin, Darwinizm'in öne sürdüğü bilinçsiz mekanizmalarla ortaya çıkması ise imkansızdır. Evinizdeki televizyonun, plastik, cam ve metalin tesadüfen yan yana gelmesiyle ortaya çıkmış olamayacağı gibi... Darwinizm'in bu gibi açmazlarına işaret eden bilim adamları, 90'lı yılların başından bu yana alternatif bir teori öne sürmektedirler: Bilinçli Dizayn Teorisi. Bu teoriye göre, canlılığın kökeni, Darwin'in ileri sürdüğü gibi rastlantılar ve doğa kanunları değil, bilinçli bir "dizayn"dır. Murat Belge, Darwinizm'i aslında oldukça iyi bir zamanlamayla belirtti. Çünkü tam da geçtiğimiz hafta sonu ABD'deki New Mexico Üniversitesi'nde beşinci "Darwin, Dizayn ve Demokrasi" sempozyumu yapıldı. Fosil bilimi, mikrobiyoloji, biyokimya, anatomi, bilim felsefesi gibi farklı alanlardan onlarca bilim adamı, Evrim Teorisi ile çelişen yeni bilimsel verileri ortaya koyup tartıştılar. (Dileyenler internetten bilgi alabilir: http://www.intelligentdesignnetwork.org/) Bu kanıtları inceleyenler göreceklerdir ki, Darwinizm hiç de sanıldığı gibi "bilimsel gerçek" değildir. Aksine, Marksizm ve Freudizm gibi diğer materyalist 19. yüzyıl teorileri nasıl yıkıldıysa, o da yıkılma yolundadır. Bu yazıda kısaca özetlemeye çalıştığım kanıtlar, Murat Belge'nin metafiziğe ve yaratılışa yönelik küçümsemesinin yersiz olduğunu gösteriyor. Kendisi kuşkusuz Türkiye'nin en saygın, birikimli ve düzeyli entelektüellerinden biridir, ancak bu konuda yanılmaktadır. Ben, meleklerin varlığına inanırken, Evrim Teorisi'ne inanmayan birisi olarak, bu görüşlerin her ikisinin de son derece akılcı ve tutarlı olduğunu ileri sürüyorum. Bence asıl tutarsız olan, metafiziği reddetmek, Darwinizm'e inanmak ve tüm bu tutumların asıl kaynağı olan materyalist felsefeye bağlı kalmaktır.

MURAT BELGE'NİN YANILGISI

23 September 2004-http://www.mustafaakyol.org/

[23 Eylül 2004 tarihli Referans'ta yayınlandı] Murat Belge, Türkiye'nin en nitelikli entellektüellerinden biridir. Radikal'deki her yazısını okurum. Büyük çoğunluğunu beğenirim. Ancak geçen günlerde Neşe Düzel'in kendisiyle yaptığı söyleşide söylediklerinin bir kısmını beğenemedim. Pek çok doğrunun yanında, önemli bir yanılgı da vardı çünkü Belge'nin söyledikleri arasında. Belge, Türkiye'deki "laik-dinci" kamplaşmasının altında, aslında kentlilik ile köylülük arasındaki sürtüşmenin yattığını söylüyordu. Bunu söylemekle, Şerif Mardin gibi büyük sosyologlarımız tarafından da "merkez-çevre çatışması" diye ifade edilen bir sosyal gerçekliğe işaret ediyordu. Yani, haklıydı. Belge'nin haklı olmadığı nokta, köylülüğü gidip de İslam'a dayandırmasıydı. "Köylülükte efendi geçmiştir. Hayatta hep geçmiş hâkimdir, geçmişin kuralları uygulanır" dedikten sonra şöyle iliştiriyordu bunu dine: "Bizzat bu Kuran'da da geçer. Bidad yani yenilik icat etmek yapılabilecek en kötü şeydir." Oysa "bidad" kelimesi Kuran'da geçmez!... "Dinde yenilik" anlamına gelen bu kötüleyici kelime, Kuran sonrası dönemde, yaptıkları İslami yorumunun sonsuza kadar geçerli olduğunu varsayan "ulema" tarafından kullanılmaya başlanmıştır. Gerçekte, Kuran'da yeniliğin kötü

olduğunu telkin eden herhangi bir ayet yoktur. Aksine, insanların yeni bir doğru gördüklerinde, "Atalarımızı üzerinde bulduğumuz şey bize yeter" diyerek bundan yüz çevirmeleri şiddetle eleştirilir. (Maide Suresi, 104) **İslam'ın Şehirleri** Murat Belge'nin İslam ile köylülük arasında varsaydığı ilişkiyi çürüten en önemli olgu ise, İslam'ın tarihindeki görkemli kent medeniyetidir. Belge, Osmanlı kentliliğini gidip de doğrudan Bizans'a dayandırırken, Batılıların "Ortaçağ" dedikleri dönem boyunca, dünyanın sanat, kültür, bilim ve ekonomi merkezlerinin, Bağdat, İskenderiye, Kordoba gibi İslam şehirleri olduğunu atlamaktadır. Paris ve Londra'nın çamurlar içinde yüzdüğü o dönemde, temiz, aydınlık, bakımlı ve süslü İslam kentlerine gelen Batılılar büyüleniyorlardı. 11. yüzyılda Kordoba'yı gezen Sakson rahibe Hroswitha, onu "dünyanın mücevheri" olarak tanımlamıştı. 9. yüzyılda Hıristiyan rahip Averoes, "Müslüman kültürünün etkisine kapılıp da din değiştiren Hıristiyanlara" hayıflanıyordu. Müslümanların bilimsel buluşları da göz kamaştırıcıydı. Tarihçi Charles Krauthammer'e göre, "eğer 11. yüzyılda Nobel ödüleri veriliyor olsaydı, hepsini Müslümanlar toplayacaktı." **İslam'ın Kadınları** Murat Belge, "İslam'ın kadın ve erkeği ayırmasını" ve İslam toplumlarında kadınların geride tutulmasını da eleştirmektedir. Bunda çok da haklıdır. Ancak atladığı nokta, bunun da "Kuran sonrası" dönemde ortaya çıkmış bir bağnazlık, bir başka deyişle Kuran'dan sapma olduğudur. Kuran'da, "peygamber eşleri" hariç, kadınların erkeklerden izole edilmesini öngören hiç bir hüküm yoktur. Bu, sonradan türemiş bir adettir. Nitekim İslam konusundaki en büyük Batılı uzmanlardan biri olan Amerikalı tarihçi Bernard Lewis, "İslam'ın eski Arabistan'daki kadınların durumunda olağanüstü bir iyileşme sağladığını" belirttikten sonra şöyle der: "Ancak İslam'ın orjinal mesajı hızını yitirdiğinde, önceden var olan yaklaşım ve geleneklerin etkisiyle kadınların durumu tekrar bozuldu." (Lewis, The Middle East, 1995, s. 210) Bu da bize İslam'ın kadınlarının, Kuran nedeniyle değil, Kuran'a rağmen geride kaldığını gösterir... Özetlersek, Murat Belge'nin yanılgısı, günümüzün İslam dünyasındaki yaygın köylülüğü, İslam'ın kaynağı olan Kuran'a atfetmesidir. Tabi bu önemli bir yanılgıdır. Çünkü oradan "şehirlileşmenin tek yolu, dini olabildiğince marjinalize etmektir" yargısı çıkar. Oysa o yanılgıdan sıyrılırsak, dini yeniden anlayıp yorumladığımızda, onun şehirleşmenin dayandığı dinamizmle son derece uyumlu olduğu yargısına da varabiliriz. Dünyanın en ileri ve alabildiğine dindar bir toplumu olan Amerika, bunun kanıtıdır zaten. Birincisi Jakobenizm'e, ikincisi demokrasiye kapı aralayan üstteki yargılardan, doğru olanının Murat Belge tarafından da er-geç görüleceğine inanıyorum.

DARWİNİZM, GERÇEKTEN DE;BİLİMİN TEMELİ; Mİ?

05 October 2004-mustafaakyol

Hürriyet köşeyazarlarından Özdemir İnce, 4 Ekim tarihli yazısına "Evrim Kuramı Olmadan Bilim Olmaz" diye başlık atmıştı. İçerikte de "Bilim ve Gelecek" dergisinin Darwin'in evrim kuramını savunan ve yaratılış görüşüne veryansın eden makalelerine atıfta bulunuyordu. Bu konu, "nasıl var olduk" sorusuna vereceğimiz yanıtla yakından ilgili. Dolayısıyla da önemli. Önemli olduğu için de, tek yanlı olarak tartışılmamasına özen göstermek gerekiyor. Sayın İnce'nin kaynak gösterdiği "Bilim ve Gelecek" dergisinin ise konuyu tek yanlı olarak ele alıyor: Dergide herhangi bir "karşı görüş" yok. Daha çok konuları "tarihsel maddecilik açısından" (ateizm diye de okuyabilirsiniz) ele alan yazarların makaleleri var. Başka bir

açıdan, şunları söylemek gerekiyor: Öncelikle, Darwinizm bir teoridir ve teoriler "bilimin temeli" olamazlar. Her teori bilimsel verilere uygun görüldüğü sürece kabul görür, çelişkili görüldüğünde de terk edilir. Nitekim Darwinizm'den daha da önemli bir teori olan Newton fiziği yerini kuantum fiziğine terk edince, fizik bilimi yıkılmış olmadı... "Evrim kuramı" bilimsel bulgularla çeliştiği için reddedilirse, bilim yine bilim olarak kalmaya devam edecek. Kaldı ki Darwin'den önce de biyoloji, anatomi, fosil bilimi, jeoloji vardı. Bilim evrim kuramıyla başlamadığına göre, bu kuram "bilimin temeli" de değil. Öte yandan "Bilim ve Gelecek" dergisi yazarlarının ve Sayın İnce'nin ikide bir "köktendinci yaratılışçı Hıristiyanlar"ın ABD'deki hukuki yenilgilerinden söz etmeleri pek bir anlam ifade etmiyor. Çünkü bu, 80'li yıllardan kalma bir "bayat haber". Bugün ABD'de Darwin'in evrim kuramına yönelik ciddi itirazlar, "yaratılışçılar"dan değil, "Akılı Tasarım" (Intelligent Design) teorisini savunanlardan geliyor. Bu teoriyi savunanlar, "köktendinciler" değil, ABD'nin saygın üniversitelerinde çalışan bilim adamları. Yaşamın evrim kuramında ileri sürüldüğü gibi rastlantıyla doğmadığını, bilinçli olarak "dizayn edildiğini" savunurken de, dini kaynaklara değil, bilimsel verilere dayanıyorlar. Discovery Institute adlı önemli bir enstitüleri ve "Origins & Design" (Kökenler Dizayn) adlı bir bilimsel dergileri var. (Bkz: www.arn.org/) Sayın İnce, evrim kuramı hakkında yazarken, sadece "Bilim ve Gelecek" dergisini değil, böylesi alternatif dergileri de okuyabilir. Çünkü, malum, "yanlış yolda olup olmadığınızı sorgulamazsanız, doğru yolda gittiğinizi bilemezsiniz." Ve alternatife bakmazsanız, kendinizi sorgulayamazsınız. [5 Ekim 2004 tarihli Referans gazetesinde yayınlandı]

BİLİMİ ATEİZMDEN KURTARMANIN ZAMANI GELDİ

04 November 2004-mustafaakyol

[4 Kasım 2004 tarihli Zaman gazetesinde yayınlandı] Tabii ki isteyen ateist olabilir. Bunu savunabilir, yaymaya çalışabilir de. Sorun, bilimin ateist bir temele oturtulması gerektiğinin savunulmasıdır. Sayın Türker Alkan'ı sanırım en çok bu yönden eleştirmem gerekiyor. Çünkü 11 Temmuz 2003 tarihli sütununda “Bilim, bir düşünce etkinliği olarak zaten ‘ateizmi' var saymak zorundadır.” diye yazmıştı. ----------------- 24 Ekim günü Zaman Yorum'da yayınlanan “Murat Belge, Melekler ve Ateizm” başlıklı yazımdan sonra, Radikal yazarı Türker Alkan bana yönelik bir cevabi yazı kaleme aldı. Ben yazımda Türker Alkan'ın da Evrim Teorisi hakkındaki bazı yaygın klişeleri kullandığını belirtmiştim, kendisi, haklı olarak, buna yanıt verdi. Öncelikle “klişe” yorumuyla Sayın Alkan'ın entelektüel düzeyini sorgulamak gibi bir amaç gütmediğimi belirtmeliyim. Aksine, kendisi, yazılarını hemen her zaman büyük ilgi ve beğeniyle okuduğum değerli ve düzeyli bir aydındır. Kendisinin sadece Evrim Teorisi ve onunla ilgili felsefi tartışmalar konusunda bazı yanlış izlenimlere sahip olduğunu düşündüğüm için, adını andım. Bu yanlış izlenimler nedeniyle kendisini suçlamak da doğru olmaz, çünkü Batı medyasında da hayli yaygın birer “klişe” durumundadırlar. **Suçlamayalım, tartışalım** Ben ise bu klişeleri çözümlemek ve objektif gerçekliğe ulaşabilmek istiyorum. Ancak Türker Alkan beni tam da bu noktada eleştirmiş. O, asıl benim klişeleri tekrarladığım kanısında. Öyle olup olmadığını görmek için, yazdıklarını birlikte inceleyelim. Siz karar verin... Sayın Alkan, “Benim şimdiye kadar yaptığım, kendi önyargılarını ve inançlarını zedelediği için Evrim Kuramı'nı hedef tahtası haline getirenleri eleştirmek oldu.” diyor.. Tamam, güzel. Ancak tam da bu noktada bir hata yaptığını

düşünüyorum. Sorun, sayın Alkan'ın, Türkiye'deki bazı “Aydınlanmacı” kalemler gibi, Evrim Teorisi'ne getirilen her eleştiriyi “önyargıları ve inançları zedelenenler”in bilim dışı bir tepkisi sanması. Bu teorinin doğruluğunu en baştan kabul etmiş durumdalar ve teoriye gelen eleştirileri, içerdikleri bilimsel kanıtlara bakmadan, “dinci tepki” sayıyorlar. İşte, Sayın Alkan'ın bu son yazısında “Evrim Teorisi'nin hedef tahtası haline gelmesinden” söz etmesi de bunun bir örneği. Oysa ben, teoriyi “hedef tahtası haline getirelim”, suçlayalım, demiyorum. Aksine, “gelin bunu tartışalım” diyorum. Türker Alkan tartışmanın dışında olabilir tabii ki, öyle olduğunu söylüyor zaten, ama tartışmanın taraflarından birini bilimsel, diğerini dogmatik sayması yanlış. Evrim Teorisi'ni gerçekten de “hedef tahtası” yapan, yani onu hiçbir bilimsel argüman göstermeden eleştiren, yani kısacası “dogmatik” davrananlar da var gerçekten. Ancak bu tür kaba tepkiyle, bilimsel eleştiriyi birbirinden ayırmak gerekiyor. **Bilim ve ateizm** Sayın Alkan beni eleştirirken, “Evrim Kuramı'na ancak ateistlerin inanacağını varsaydığımı” ileri sürmüş. Oysa ben böyle bir şey yazmadım. Nitekim, evrimin inanca uyumlu bir yorumunu yapmaya çalışan “Teistik Evrimciler”in varlığından haberdarım. Ancak, yine Alkan'ın da kabul ettiği gibi, Darwinizm ile ateizm arasında yakın bir lişki vardır. Bunu Darwinistlerin kendileri gururla ifade ederler. Günümüzün en ünlü evrimcilerinden biri olan Oxford Üniversitesi zooloji profesörü Richard Dawkins, “Darwin bize entelektüel yönden eksikleri tamamlanmış ateistler olma şansını verdi.” der. Yine koyu evrimci Daniel Dennett'in “Darwin's Dangerous Idea” adlı kitabına göre ise, Darwinizm, “tüm dini inançları eriten evrensel bir asit”tir. Tabii ki isteyen ateist olabilir. Bunu savunabilir, yaymaya çalışabilir de. Sorun, bilimin ateist bir temele oturtulması gerektiğinin savunulmasıdır. Sayın Alkan'ı sanırım en çok bu yönden eleştirmem gerekiyor. Çünkü 11 Temmuz 2003 tarihli sütununda “Bilim, bir düşünce etkinliği olarak zaten ‘ateizmi' var saymak zorundadır.” diye yazmıştı. Oysa bilim yüzyılllar boyu Allah'ın varlığını kabul ederek yapılagelmiştir. Modern bilimin Keppler, Galileo, Newton, Cuvier gibi kurucularının hiçbiri ateist değildi, aksine evrene “Tanrı'nın yarattığı doğayı ve kanunlarını keşfetme” gözüyle bakıyorlardı. Bu bilim geleneğini değiştiren, 19. yüzyıldaki bazı materyalist teorilerdir. Darwinizm de bunların başında gelir. Ama önceki yazımda açıkladığım gibi, bugün süreç tersine dönüyor ve söz konusu materyalist teoriler hızla kan kaybediyor. Bu, günlük tartışmalarla boğulmuş olan “gündemimiz” içinde, bir türlü fark edemediğimiz çok büyük bir bilimsel devrim. Amacım, buna dikkat çekmek ve bunları görmezden gelerek hâlâ “bilim ateist olmak zorundadır” demenin yanlışlığını göstermek. Türker Alkan beni eleştirirken bir yerde de şöyle diyor: “Allah'a inananların meleklere inanması da son derece doğaldır, deniyor. Neden? Belli değil.” Oysaki yazımda “neden” sorusunun cevabı bilakis belliydi. Şöyle yazmıştım: “Murat Belge'nin ‘meleklere inanmak' kavramıyla kast ettiği, aslında daha da geniş kapsamlı bir ‘metafiziğe inanç' meselesidir. Bunun en başında da kuşkusuz Allah'a inanç gelir.” **Allah'a ve meleklere inanç** Daha da açık ifade edeyim: “Meleklere inanmıyorum” diyen bir insanın çoğunlukla çıkış noktası, deney ve gözlem yoluyla test edilemeyen varlıkları yok saymasıdır. Bu “paradigma” içinde elbette Allah'ı da reddededer. Öte yandan Allah'ı kabul eden insanın, melekler gibi diğer başka metafizik varlıkları kategorik olarak reddetmesinin de bir gerekçesi kalmaz. İşte o nedenle Allah'a inanan insanın meleklere inanması -zorunlu değil, ama- doğaldır. **“Tasarımcıyı kim tasarladı?”** Sayın Alkan yazımda sözünü ettiğim Akıllı Tasarım (Intelligent Design) teorisine de işaret ederek şöyle yazmış: “Her tasarım, bir tasarımcının varlığını da gösterir, deniyor. Belki. Ama bu düşünceden hareket edersek, ‘Tasarımcıyı kim

tasarladı?' sorusuna ne yanıt vereceğiz?” Oysa bu, tutarlı bir itiraz değil. Biz, bilimsel olarak, ancak deney ve gözleme tabi tutabildiğimiz maddesel evrenin kökenini araştırabiliriz. Bu evrenin bir Tasarımcısı var ise, ki bence var, bu bizim bilemediğimiz bir varlık boyutudur ve belki de O'nun hiçbir tasarımcısı, başlangıcı yoktur. (Nitekim bence öyledir.) Bunu bir örnekle açıklayayım: Bir mağara duvarında özenli motifler gördüğümüzde, “bunları kim boyadı?” diye sorarak, bir resssamın varlığını çıkarsayabiliriz. Ama hiç göremediğimiz bu ressam hakkında “onu kim boyadı?” diye sormak yanlış olur. Ressam, bir çizim değildir ki “boyansın”. O farklı bir düzlemde vardır ve nasıl var olduğu sorusunu, salt elimizdeki verilerden yola çıkarak yanıtlayamayız.. Aynı mantıkla evrendeki tasarım bize bir Yaratıcı'nın varlığını gösterir. Ama Yaratıcı'nın doğası bilimin alanı dışındadır. Buna ancak dinler -ve eğer önemsiyorsanız felsefeler- aracılığıyla cevap aranabilir. Dolayısıyla Türker Alkan'ın bu konudaki itirazı da bence temelsizdir. Ancak tüm bunlara rağmen, bu önemli konuları tartışmaya vesile olduğu için Sayın Alkan'ın yazısını olumlu buluyorum. Gerçekte, “nasıl var olduk?” sorusunu -o en önemli meseleyi- zaman zaman gündeme taşıyan ve salt bu nedenle bile “bilge” sayılmaya hak kazanan Sayın Alkan'a belki de teşekkür borçluyum. Kendisine kızmak, hatta ona karşı bir “haçlı seferi” başlatmak ise -yazısında öyle demiş- aklımdan bile geçmedi. Aksine, eğer öyle bir haksızlığa maruz kalırsa, kendisinin yanında yer alırım. Voltaire'in ünlü deyişini biraz adapte edersek; her fikrine katılmıyorum, ama bunları özgürce savunmasını tüm kalbimle destekliyorum.

BİLİM VE DOGMATİK DÜŞÜNCE

12 January 2005-mustafaakyol

[12 Ocak 2005 tarihli Radikal gazetesinde yayınlandı.] Sayın Türker Alkan ile olan tartışmamızın özü, bilimin yöntemi. Kendisi, 'Bilim ateizmi varsaymak zorundadır' diyor. Ben ise bilimin hiçbir felsefeyi varsaymak zorunda olmadığını, tüm dogmalardan özgür olması gerektiğini savunuyorum. Ateizm-teizm tartışmasına gelince (ki açıkça ikinci taraftayım) diyorum ki, bırakalım bilimi, bizi ne yöne doğru götürüyorsa götürsün. ---------- Radikal yazarı sayın Türker Alkan, 28 Aralık tarihli 'Bilim ve ateizm' başlıklı yazısında, benim daha önceki bir yazımı eleştirdi. Bunu da her zaman olduğu gibi son derece düzeyli ve nazik bir üslupla yaptı. Dolayısıyla her şeyden önce yazısında benim için ifade etmiş olduğu teşekkürün daha da fazlasını kendisine yöneltmek ve asıl onun meziyetlerini ben takdir etmek durumundayım. Sayın Alkan ile olan tartışmamızın özü, bilimin yöntemi. Kendisi, 'Bilim ateizmi varsaymak zorundadır' diyor. Ben ise bilimin hiçbir felsefeyi varsaymak zorunda olmadığını, tüm dogmalardan özgür olması gerektiğini savunuyorum. Ateizm-teizm (Teizm, Allah'ın evreni yarattığı ve ona egemen olduğu görüşüdür. Yahudilik, Hıristiyanlık ve İslam, birer 'teist' dindir) tartışmasına gelince (ki açıkça ikinci taraftayım) diyorum ki, bırakalım bilimi, bizi ne yöne doğru götürüyorsa götürsün. **Tanrı'nın varlığı bilimle ilgili mi?** Bu konu hakkında söylenmesi gerekenlerden önce, sayın Alkan'ın bana yönelttiği iki itirazı karşılamam gerekiyor. Bu itirazlardan ilki, benim çelişkili olduğum iddiası. Bu iddianın temelinde ise bir yanlış anlama var gibime geliyor. Sayın Alkan önceki yazımdaki cümlelerimi özetleyerek kullanırken bir anlam kayması olmuş. Bu anlam kayması nedeniyle, benim, "Tanrı'nın varlığına ilişkin tartışmalar bilim alanının dışındadır" dediğimi belirtiyor. Oysa ben öyle demedim. Öyle düşünmüyorum da zaten. Aksine, 'Tanrı'nın VARLIĞINA ilişkin tartışmalar'

bilimin içindedir. Ben O'nun NİTELİKLERİ ve AMACINA dair tartışmaların bilimin dışında olduğunu, dini ve felsefeyi ilgilendireceğini anlatmaya çalışmıştım. Bu ayrımı, önceki yazımdaki örneğe başvurarak tekrar açıklayayım: Bir mağara duvarında özenli motifler gördüğümüzde, bunları çizen bir resssamın varlığını çıkarsayabiliriz. Ama hiç göremediğimiz o ressamın kim olduğunu, ne düşündüğünü, neyi amaçladığını salt 'maddesel durum'dan çıkaramayız. Aynı mantıkla evrendeki tasarımdan da bir Yaratıcı'nın varlığını çıkarsayabiliriz. Ama o Yaratıcı'nın doğası, bilimin alanı dışındadır. **Darwin'in travması** Sayın Türker Alkan benim 19. yüzyıldaki materyalist teoriler arasında Darwinizm'i de belirttiğim noktada ise, "Darwin de Tanrı'ya inanırdı" hatırlatmasını yapmış. Ancak bu biraz tartışmaya açık bir konu. Darwin'in inançlı bir Hıristiyan olarak yetiştirildiği, ancak inancının giderek zayıfladığı bilinen bir gerçektir. Çoğu yorumcu da 'agnostik' (bilinemezci) olarak öldüğü kanısındadır. Bazılarına göre ise aslında ateizm noktasına varmıştır, ama dindar bir Hıristiyan olan eşi Emma Darwin'i üzmemek için bunu açıkça ifade etmemiştir. İşin ilginç bir yönü, Darwin'in inancındaki erimenin, gördüğü bilimsel kanıtlardan ziyade, yaşadığı psikolojik travmayla ilgili oluşudur. Onu dini inançtan soğutan en büyük etken, kızı Annie'nin 10 yaşında iken hastalanarak ölmesidir. Darwin'in üç kuşak sonradan torunu olan Randal Keynes, 'Annie'nin Kutusu: Darwin, Kızı ve İnsan Evrimi' adlı kitabında bunu detaylarıyla anlatır. Aslında bu travma Darwin'e has da değildir. New York Üniversitesi psikoloğu Paul C. Vitz, 'Ateizmin Psikolojisi' adlı 1999 basımı kitabında, önde gelen ateist düşürlerin çoğunun şaşırtıcı biçimde sorunlu aile hayatlarına sahip olduğunu inceler. Vitz'e göre, "Tanrı'ya inancın önündeki engeller rasyonel değil, genel anlamda, psikolojiktir." Eğer Vitz düşüncesinde haklı ise, o zaman ateist Freud'un "Tanrı'ya inanç, çocukluktan kalma bir duygusallıktan gelir" şeklindeki iddiasının neredeyse tam aksi bir sonuca varmak gerekiyor. Kaldı ki zaten Freud'un kendisi de içinde bol miktarda ensest bulunan hayli 'sorunlu' bir ailenin ürüdür... **Zina ve bina** Darwin ve Freud'la ilgili bu küçük notlardan sonra, asıl tartışmaya, yani bilimin metodu konusuna dönelim... Eğer sayın Alkan, "Bilim ateizmi varsaymak zorundadır" derken, ATEİZM yerine SEKÜLERİZM kelimesini kullanmış olsaydı, o zaman bir itirazım olmazdı. Çünkü, gerçekten de bilim seküler olmalıdır. Yani herhangi bir dini (veya felsefeyi) kendisine referans olarak almamalıdır. Ama 'ateizmi varsaydığı' anda ise, 'Tanrı yoktur' iddiasını kabul etmiş, yani baştan dogmatik bir felsefeyi kabul etmiş olur. Böyle bir yaklaşımın, tüm Sovyet bilim adamlarına 'diyalektik materyalizme uygunluk' zorunluluğu getiren Stalinci zihniyettten pek bir farkı olmaz. Öte yandan sayın Alkan, bilimi ateizmden ayrıştırdığımız takdirde, 'zina ve bina arttığı için deprem oluyor' türünden yargıların bilime etki edeceğinden endişe ediyor. Oysa bu, bir uçtan diğer bir uca savrulmak olur, ateizm yerine bir başka dogmayı bilimin temeli saymak anlamına gelir ki, buna ben de Alkan kadar karşıyım. (Bu arada yeri gelmişken, sayın Alkan'ın işaret ettiği 'zina ve bina arttığı için deprem oluyor' gibi sözlerin aslında din açısından da hurafe niteliği taşıdığını belirteyim. Üç İlahi dine göre insanlık tarihinde bazı mucizevi depremler olmuştur -Sodom ve Gomorre'nin helakı gibi- ama bunun dışındaki doğal olaylar bir 'ahlaki amaç' gözetmez. Nitekim depremler de 'fay hatları' üzerinde oluyor, illa 'sefahat hatları' üzerinde değil.) Yapılması gereken, bilimi 'zina-bina' argümanlarından da, ateizmden de ayrıştırmaktır. Ondan sonra da bilim bizi evrenin ve canlıların kökeni konusunda nereye götürüyorsa, oraya doğru ilerlemektir. Ve, iddia ediyorum ki, varacağımız nokta, ateizm değil, onun zıttı olan 'teizm'dir. Yani Allah'ın varlığını kabul... **'Köken' sorunu** Tam bu noktada bazı okurlar, "Bilim bu gibi konulara girmez, Tanrı

hakkında bir şey söylemez" veya "Bir insan ister ateist, ister dini bütün Müslüman olsun, laboratuvara girince aynı deneyi yapar, aynı sonucu alır" gibi itirazlar getirebilirler. Bu dedikleri doğrudur da; doğa kanunlarının işleyişi gözümüzün önündedir ve bu işleyiş bize bir 'doğaüstü' müdahale göstermemektedir. Ne var ki dikkat edelim; burada tartışılan mesele, doğanın İŞLEYİŞİ değil, KÖKENİ'dir. Örneğin evrendeki elementlerin kimya ve fizik kanunları sayesinde nasıl davrandıklarını biliyoruz. Ama soru, bu elementlerin nasıl ortaya çıktığıdır. Dahası kimya ve fizik kanunlarının neden mevcut değerlerinde olduğudur. **Son yılların bulguları** İşte bu gibi sorular, ateizmin dayanaklarını zayıflatıyor. Örneğin son 30-40 yıldaki bulgular, önce evrenin bir başlangıcı olduğunu gösterdi, oysa klasik ateizm, 'evren sonsuzdan beri vardır' argümanına dayanıyordu. Daha sonra evrendeki fiziksel ve kimyasal kanunların, şaşırtıcı biçimde, tam da insan yaşamı için gereken değerlerde olduğu ve burada çok hassas bir ayarlama ('fine tuning') bulunduğu anlaşıldı. O nedenle ki uzun yıllar ateist olan ünlü İngiliz fizikçi Fred Hoyle, "Öyle gözüküyor ki, bir Süper-Akıl, fizik ve kimyayı düzenlemiş" demek ihtiyacını duydu. Canlıların kökeni, ateizmi çıkmaza sokan bir başka önemli sorun. Darwin'in bu sorunu çözdüğü sanılmıştı. Oysa Darwinizm özellikle 1980'lerden bu yana ciddi bir bilimsel kriz içinde. Bulunan fosiller, evrim teorisinin 'hayat ağacı'nı bir türlü doğrulamıyor. En basit canlıda bile rastlanan olağanüstü kompleksklik, organizasyon ve 'bilgi'ye, 'tasarım' dışında ikna edici bir cevap getirilemiyor. **'Akıllı Tasarım'** Bu noktada bazı okuyucular, "Henüz anlaşılamamış olgulara böyle metafizik açıklamalar yapılır, sonra bilim ilerledikçe maddeci bir açıklama bulunur" diye de itiraz edebilirler. Ve de yanılmış olurlar. Çünkü bugün Amerikan bilim çevrelerinde fırtına gibi esen 'Akıllı Tasarım' (Intelligent Design) teorisi, bilinmeyene değil, bilinene dayanıyor. Bu teorinin öncülerinden olan ve yazdığı, 'Darwin'in Karakutusu: Evrime Biyokimyasal Meydan Okuyuş' adlı kitap '20. Yüzyılın En Etkili 100 Kitabı' arasında sayılan biyokimya profesörü Michael J. Behe şöyle diyor: "Bugün, yaşamın tasarlanmış olduğu gerçeğiyle yüz yüzeyiz ve bu, bilmediklerimizden değil, son 40 yıl içinde öğrendiklerimizden kaynaklanıyor." Kısacası evrenin ve canlıların kökeni hakkındaki bulgular, giderek daha güçlü biçimde bir Yaratıcı'nın varlığına işaret ediyor. Bunlar bir 'ispat' değil, ancak inanmak için güçlü birer 'işaret.' **'Süper-Akıl' teorisi** "İyi de bütün bunlara kim inanıyor ki, zaten dindar olanlar mı, dinciler mi" diye soracak olanlara ise, yer darlığı nedeniyle, tek bir 'referans' göstereyim: 20. yüzyılın en önemli ateist düşünürlerinden Anthony Flew. 81 yaşındaki İngiliz düşünür Flew, geçtiğimiz ay içinde bizim basın dahil tüm dünyada yankılanan bir açıklama yaparak 'ateizmden vazgeçtiğini' açıkladı. "Evreni bir Akıl yaratmış olmalıdır" dedi Flew, "bir tür Süper-Akıl, yaşamın kökeni ve doğanın kompleksliği karşısında yapılabilecek en iyi açıklamadır." Bu gerçeği görmek için illa 81 yaşına kadar beklemek de gerekmiyor. Sadece, "Bilim ateizmi varsaymalıdır" gibi hükümleri bir kenara bırakmak lazım. Gelin, bunu yapalım. Bilimi şu veya bu felsefenin ipoteğine almaya çalışmak yerine, bilimsel kanıtları önyargısızca inceleyelim. Kimin haklı olduğunu, bize o kanıtlar göstersin...

TANRI'NIN HAKKI TANRI'YA

15 January 2005

[5 Ocak 2005 tarihli Refarans gazetesinde yayınlandı] Sadece Rahşan Hanım'ın anti-misyoner salvosu değil, son yıllarda Türkiye'deki AB karşıtı garip çıkışların hemen hepsi, aslında "din

elden gidiyor" endişesinden ziyade "statüko elden gidiyor" kaygısından doğuyor. Ancak bunu böyle açıkça, dürüstçe ifade etmek pek işe gelmediği için, statüko taraftarları, son çare olarak din gibi kutsal bir değeri kullanmayı tercih ediyorlar. Hem de son 80 yıldır din ve dindarlar üzerinde uygulanan baskıların mimarı sayılabilecek "Jakoben elit"in tam da kendileri veya uzantıları olmalarına rağmen. -------------------

"İsa onlara, 'Öyleyse Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını da Tanrı'ya verin' dedi." (Matta İncili, 22:21) "Başkâhinler, 'Sezar'dan başka kralımız yok!' karşılığını verdiler." (Yuhanna İncili, 19:16)

Rahşan Ecevit'in "Ben bir Müslümanım, ülkemde Müslümanlığın gerilemesine razı olamam" diye başlayan demeci, bu haftanın önemli gündemlerinden birini oluşturdu. Rahşan Hanım'ı endişelendiren, Türkiye'deki Hıristiyanların dini ayinleriydi. "Ülkemizde kiliseler yer yer apartman katlarına kadar yayıldı" diyordu, "takkenin üzerine haç geliyor." Çoğu yorumcu bugüne kadar Islamiyet hakkında böylesi bir hassasiyet gösterdiği pek görülmemiş olan Rahşah Hanım'ın bu çıkışının, daha ziyade Avrupa Birliği fobisi ile ilgili olduğunu yazdı. Bence de öyle. Aslında sadece Rahşan Hanım'ın anti-misyoner salvosu değil, son yıllarda Türkiye'deki AB karşıtı garip çıkışların hemen hepsi, aslında "din elden gidiyor" endişesinden ziyade "statüko elden gidiyor" kaygısından doğuyor. Ancak bunu böyle açıkça, dürüstçe ifade etmek pek işe gelmediği için, statüko taraftarları, son çare olarak din gibi kutsal bir değeri kullanmayı tercih ediyorlar. Hem de son 80 yıldır din ve dindarlar üzerinde uygulanan baskıların mimarı sayılabilecek "Jakoben elit"in tam da kendileri veya uzantıları olmalarına rağmen. Oysa gerçek dindarlara Jakobenizm değil özgürlük lazım. Bu çelişkinin bir örneğini yakın zaman içinde Kıbrıs'ta yaşamıştık. Kıbrıs'ta Annan Planı'nın hararetli bir biçimde tartışıldığı, Rauf Denktaş'ın Doğu Perinçek ile benzer söylemler içinde Türkiye'yi arşınladığı günlerde, Kıbrıs Türkü'nü "gavur"a boyun eğdirmemek teması da bolca kullandı. Oysa aynı sırada, Kıbrıs'taki en kayda değer İslami figür sayılabilecek olan Nakşibendi Şeyhi Nazım Kıbrisi ve izleyenleri, Güney Kıbrıs'la birleşerek Avrupa Birliği'ne girme yanlısıydılar. **Sezar'ın Haddi** Aslında tüm bu meseleleri doğru anlamak için, kavramsal çerçevesini doğru oturtmak gerekiyor. Türkiye'deki din tartışmalarının en kritik unsuru, seküler bir otorite olan Devlet'in, hiç de hakkı ve haddi olmadığı halde, dini istediği gibi tanımlamaya ve kontrol etmeye çalışmasıdır. Evet, devletin böyle bir yetkisi yoktur, çünkü insanın sonsuz yaşamını ve metafizik boyutunu açıklayan din; devletten önce var olan, ondan sonra da var olacak, ve onun iktidarını fazlasıyla aşan bir hakikatin ifadesidir. Batı literatüründe bu mesele, "Tanrı ve Sezar ayrımı" diye ifade edilir. Kaynağı da İncil'dir. İncil'e göre Hz. İsa'ya "Sezar'a vergi vermek Kutsal Yasa'ya uygun mu, değil mi?" diye sorarlar. O da "Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını da Tanrı'ya verin" der. Ancak "Sezar", yani seküler otorite, bazı kendisine verilenle (kendisine ödenen vergiyle, gösterilen siyasi tabiyetle) yetinmez. Daha fazlasını ister. Yönetimi altındakilerin kalplerini ve zihinlerini de kontrol etmeye kalkar. Türkiye'de de bu sorunu yaşadık ve hala yaşıyoruz. Bakın Rahşan Hanım'ın sözleri bile durumu ortaya koyuyor: Misyonerlere ateş püskürürken, muhafazakar Müslümanların kutsal gördükleri kıyafetlere laf etmekten geri durmamış. Türkiye'deki tüm dindarların ve tüm liberallerin meselesi, bu otoriter zihniyeti yenmektir. Misyonerliğin meşru bir hak olarak kabul edilmesi de bunun bir gereğidir. Bu, Tanrı'nın hakkını Sezar'dan

kurtarmanın bir yoludur aslında. "Sezar'dan başka kralımız yok" diyenler dışında, herkes tarafından savunulmalıdır. Başta da mütedeyyin Müslümanlar tarafından... Rahşan Ecevit'in "ülkemizde kiliseler yer yer apartman katlarına kadar yayıldı" tepkisini alkışlama yanılgısına düşen mütedeyyin Müslümanlar ise, evlerinde topluca Kur'an okudukları için "dini ayin yapıyor" diye gözaltına alınan ninelerini hatırlamalıdırlar. Ve, ilkesel düşünmüyorlarsa bile, en azından şu pragmatik kuralı hatırlamalıdırlar: Sana yapılmasını istemediğin şeyi başkasına yapma!... Tabi ki Hıristiyanlığın yayılmasından gerçekten İslamiyet adına da endişe duyulabilir. Ama o durumda da yapılması gereken, İsa'yı gammazlayan başkahinler gibi "Sezar"a yaslanmak değil, İslam'ın doğruluğunu ve güzelliğini, yüzyılın dili, mantalitesi ve araçlarıyla kitlelere anlatmaktır.

PAPA'YI MATERYALİSTÇE YANLIŞ ANLAMAK

05 Aprıl 2005

[5 Nisan 2005 tarihli Referans gazetesinde yayınlandı] Türkiye'nin koyu seküleristleri dünyadaki "de-sekülerizasyon"u kavrayamadılar. Onun için hala Yılmaz Güney filmlerinin puslu atmosferinde "Türk Aydınlanması"nı bekliyorlar. "Ulusalcılık" yoluyla da zaten kendilerini dünyaya kapatmış durumdalar. Türkiye'de veya dünyanın bir başka yerinde din güçlendiğinde, bunun altında illa "Amerikan emperyalizmi" yahut "yeşil sermaye" arıyorlar.

"Papa mı? Kaç tümen askeri varmış acaba?" - Josef Stalin Papa II. Jean Paul hayata gözlerini yumdu. Şimdi herkes asıl ismi Karol Wojtyla olan bu yaşlı adamın geçtiğimiz çeyrek yüzyılda dünyaya nasıl önemli bir damga vurduğunu konuşuyor. Özellikle de siyasi alanda yaptıkları, örneğin komünizmin yıkılışındaki katkısı, barış için gösterdiği çabalar ya da dinler arası diyalogtaki öncü rolü, minnetle anılıyor. Ama Papa'nın hakkında daha felsefi yorumlar da var. Veya yorum girişimleri. Bunlardan birini, Milliyet yazarı Ece Temelkuran şöyle dile getirmiş: "Bembeyaz ihtiyar adam, önceki gün Tanrısı'nın rahmetine kavuştu. Niye dövünüyor takipçileri bilmiyorum. Öte dünyanın varlığına gerçekten inanıyorlarsa eğer, ekspres yoldan cennete gideceği kesin olan bu adam için üzülmemeleri gerekirdi. Tuhaf. Galiba insan aklı, 'indirilen' onca kitaba karşın gövdenin bu dünyadan ayrılışının son olduğunu için için biliyor." Ece hanım'ın Papa'nın sayıları bir milyarı aşan Katolik takipçilerine "bu dünyadan ayrılışının son olduğunu için için bilip bilmediklerini" sorduğunu sanmıyorum. Bir tanesine bile sorduğunu sanmıyorum. Ama böylesine bir yargıda bulunabiliyor. Neden acaba? Bu yargıyı öne sürmek, ölüm sonrası hakkındaki kendi materyalist yargısını desteklemeye yaradığı için mi? Oysa gerçekte Papa'ya üzülen Katoliklerin çok daha farklı bir yaklaşımı var. Papa'nın ölümüne, o aralarından ayrıldığı ve onun manevi liderliğinden yoksun kaldıkları için üzülüyorlar. Papa'nın ölüm öncesinde haftalar boyunca süren acısı için de ağlayıp üzüldüler. Ama bunun da "için için" süren bir inançsızlıkla değil, aksine inançla ilgili bir anlamı var. **Acının anlamı** Newsweek geçen haftalarda yayınlanan "Papa'nın Acısı ve Bunun Katolik İnancı İçin Anlamı" başlıklı bir kapak dosyasında tam da bunu konu edinmişti. Dosyada, özetle, Katoliklerin, Papa'nın ölüm sürecinde çektiği acının onu Allah'a yaklaştıracak bir "çile" olduğununu düşündükleri ve aynı çileye ortak olmak istedikleri anlatılıyordu. Papa'nın 1000 küsür sayfalık biyografisinin yazarı olan Amerikalı Katolik teolog George Weigel ise iki hafta önce Washington Post'ta yayınlanan "Bir Papa'nın Alacakaranlığından Dersler" adlı

makalesinde şöyle diyordu: "Çağdaş Batı kültürünün acı çekmekle pek bir ilgisi yoktur. Sadece acıdan mümkün olduğunca kaçınırız. Kaçınılmaz hale geldiğinde ise onu olabildiğince izole etmeye çalışırız... Acıyı kucaklamak, bize yabancı bir konsepttir. Oysaki Tanrı'nın isteğine itaatkar bir şekilde kucaklanan acı, Hıristiyanlığın merkezindedir." Ece hanım Milliyet'teki yazısının devamında Papa'nın ardından yapılacak seçimlerin "perde arkasını" belirleyeceğini varsaydığı emperyalist fitne-fücur'dan da söz etmiş, "Dünyada binlerce insanı harekete geçirebilecek Vatikan, bir iktidar tokmağı olarak herhalde sahipsiz bırakılmayacaktır bu seçimlerde" demiş. Ne ilginçtir ki, George Weigel da tam bu "zihniyeti" şöyle eleştirmişti Washington Post'taki yazısında: "Dünya Karol Wojtyla'nın 26 yıl süren papalık öyküsünden çok şey kaçırdı. Çünkü dünya onu politik düzlemde anlamaya çalışıyor; küresel sahnedeki önemli güç oyuncularından biri olarak görüyor... Ama bu, o değil ve en derin düzeyde neyle ilgili olduğunu da açıklamıyor bize." **Marx'tan lümpenlere** Benim işaret etmek istediğim asıl nokta, Papa'nın acısı, yüksek ahlakı veya Vatikan'ın "perde arkası"nın saflığı değil. İşaret etmek istediğim, bir zihniyet: Materyalistlerin, karşılarına çıkan her dini fenomeni, dini olmayan unsurlara indirgeme alışkanlığı. Bu oldukça yaygın bir alışkanlıktır. Sahiplerinin; dini bir "üstyapı" kurumu olarak tanımlayan ve aslında "altyapı" tarafından belirlendiğini ileri süren Karl Marx'tan, "bu hacı-hoca takımının hepsinin dini-imanı para" diye başlayan lümpen sohbetlerin duayenlerine kadar uzanan geniş bir yelpazesi vardır. Ama dünyayı bu şekilde görmek, fazlasıyla yanıltabilir insanı. Ve bu yanılgı henüz "bu dünyada" iken bile ortaya çıkabilir. Örneğin Sovyet diktatörü Josef Stalin kendisine Papa'dan etkisinden söz edildiğine, "kaç tümen askeri varmış acaba" diye gülüp alay etmişti. Bugün Stalin'in yönettiği ateist totaliterizmin yerinde yeller esiyor, Vatikan ise dimdik ayakta. Sadece Vatikan değil, dünyadaki tüm dini otoriteler, özellikle de "İbrahimi" olanlar, binlerce yıldır süregiden güçlerini koruyorlar. Dini otoritelerden uzaklaşan pek çok birey de inançsızlaşmıyor, bireysel din anlayışları geliştiriyor. Amerikalı sosyal bilimci Peter Berger'ın deyimiyle dünyada bir "de-sekülerizasyon" yaşanıyor. 19. yüzyılda "Tanrı öldü" diyen Nietzsche, 21. yüzyılda yalanlanıyor. Çünkü dinin kaynağında, Marx'ın "altyapı"sından çok daha farklı, derin ve asli gerçekler var. Bunun böyle olduğunu, artık pek çok bilim adamı ve sosyal bilimci de kabul ediyor. Türkiye'nin koyu seküleristleri ise henüz bu durumu kavrayamadılar. Onun için hala Yılmaz Güney filmlerinin puslu atmosferinde "Türk Aydınlanması"nı bekliyorlar. "Ulusalcılık" yoluyla da zaten kendilerini dünyaya kapatmış durumdalar. Türkiye'de veya dünyanın bir başka yerinde din güçlendiğinde, bunun altında illa "Amerikan emperyalizmi" yahut "yeşil sermaye" arıyorlar. Umarım Ece hanım kendisini bu "sekülerist fanus"tan kurtarır. Dışarda bambaşka bir dünya var çünkü... [5 Nisan 2005 tarihli Referans gazetesinde yayınlandı.]

SEZER VE 'ILIMLI İSLAM'

13 Aprıl 2005

[13 Nisan 2005 tarihli Referans gazetesinde yayınlandı] Cumhurbaşkanı Sayın Ahmet Necdet Sezer geçenlerde şöyle demiş: "Deneyimler gösteriyor ki ılımlı İslam uygulamaları, köktendinci rejimlere yol açmaktadır." Sayın Cumhurbaşkanı'nın din-devlet-toplum ilişkisine bakışının bir özeti gibi duran, ve kendisinin "başörtülü kabul etmeme" gibi uygulamalarının da "teorik altyapısını" oluşturduğu anlaşılan bir yargı bu. Peki bu yargı doğru mu? Sayın

Cumhurbaşkanı "deneyimler" dediğine göre, onlara bakmak lazım. Bakınca da dünyadaki "köktendinci rejimler"in hiç birinin "ılımlı İslam"dan yeşermediğini, aksine çoğunun "katı laiklik"ten doğduğunu görüyoruz. **İran, Mısır, Filistin** Örneğin komşumuz İran... 1979 yılındaki İran İslam Devrimi'nin nedeni, daha önceki yıllarda ülkeyi İslami kimliğinden zorla koparmaya çalışan diktatör Şah Rıza Pehlevi'nin ve haleflerinin katı rejimiydi. İslam-öncesi Mecusi Pers uygarlığını diriltmeye çalışan, Müslüman dindarlara yaşam alanı bırakmayan, Şii ulemaya büyük baskılar uygulayan, gizli servislerinin işkenceleri ayyuka çıkan Şah, milyonların öfkesiyle devrildi. Bu devrime öncülük eden Ayetullah Humeyni de, Şii tarihinde örneği bulunmayan bir siyasi doktrin (velayet-i fakih) geliştirerek, yine Şii tarihinde bulunmayan türde bir teokrasi (din adamları iktidarı) kurdu. Aynı şekilde Mısır ya da Suriye'deki İslamcı örgütler de, önce sömürgeciliğe sonra da bu ülkelerin katı, despot, zalim ve de alabildiğine laik rejimlerine tepki olarak doğdu. Sayın Cumhurbaşkanı'nın şu günlerde elini sıkmakta olduğu Beşar Esad'ın eli kanlı babası Hafız Esad, 1982 yılında Hama ve Humus kentlerindeki dindar Müslümanları katliamdan geçirmişti. Filistin'de ve Lübnan'daki köktendinci militan örgütler (Hamas, İslami Cihad ya da Hizbullah) ise, birileri "ılımlı İslam uygulamaları" yaptığı için değil, yaşadıkları ülke İsrail tarafından işgal ettiği için geliştiler. Peki ya Cezayir?... Orada da 1991 yılında seçimle işbaşına gelmek üzere olan demokratik İslami hareketi yer altına iten, teröre yönelten etken, seçimin hemen ardından yapılan katı laik askeri darbe idi. **Radikalizm, Baskının Ürünü** Kısacası dünyada ılımlı, demokrasiye açık bir İslam anlayışını benimsediği için sonunda radikal hale gelmiş bir İslam ülkesi veya İslami akım yok. Ve bu bilinmeyen, keşfetmek için büyük zahmetler gereken bir sır da değil. Son 20 yıldır, özellikle de 11 Eylül 2001'den bu yana, Batılı akademisyenler, uzmanlar, araştırmacılar "radikal İslam nedir" sorusu hakkında binlerce cilt çalışma üretmiş durumdalar. Hemen hepsi, radikal İslam'ın; Avrupa sömürgeciliğine, Ortadoğu'daki baskıcı laik diktatörlüklere ya da İsrail işgaline tepki olarak doğduğunda birleşiyor. ABD'nin önde gelen siyaset teorisyenlerinden, liberal Benjamin Barber şöyle diyor: "Köktendincilik, normal din köşeye sıkıştırıldığı durumda ortaya çıkan bir tepkidir. Dini özgür bırakın ve tehlike altında olduğu duygusundan kurtarın, köktendincilik söner." Bu mesele hakkıda görüş bildiren insanlar arasında, bildiğim kadarıyla, Sayın Cumhurbaşkanı ve onun temsil ettiği "Kemalist elit" dışında, "Ilımlı İslam"ı tehlike olarak algılayan yok. **12 Eylül İslamcılığı?** Peki gerçekler dünyası ile Çankaya arasındaki bu çelişki nasıl açıklanabilir? Belki Sayın Cumhurbaşkanı dünyadaki İslami hareketleri es geçip sadece Türkiye merkezli bir yorum yapmış olabilir. Bunun da zemini vardır; çünkü "12 Eylülcüler, komünizme karşı Türk-İslam sentezine destek verdiler, oradan da İslamcılık gelişti" yargısı, Türkiye'de sıkça dile getirilir. Ancak bunun da aslında elle tutulur bir yanı yok. Türkiye'de İslamcılığın 1980 sonrasındaki yükselişinin, Kenan Evren'in kürsüden Kuran ayetleri okumuş olmasına veya "zorunlu din dersleri"ne bağlayanlar, çok yüzeysel bakıyor meseleye. Gerçekte 80 sonrasında Türkiye'de yükselen İslamcılık, aynı dönemde tüm Ortadoğu'ya yükselen İslamcılığın bir yansıması. Bu yansımayı mümkün kılan ise, özü itibarıyla demokrasiye açık ve hoşgörülü olan "Türk İslamı"nın, onyıllardır budana budana zayıflaması ve açılan entellektüel boşluğun da bazı Ortadoğulu radikal teorisyenlerin fikirlerince doldurulması... Özetle, "ılımlı İslam" tehlike değil. Sadece "gölge etmemek" gerekiyor...

DARWİN'E İMAN DA SORGULANMALI

28 June 2005

[28 Haziran 2005 tarihli Zaman gazetesinde yayınlandı.] İman kavramından, Teistik dinlere iman kadar, ateizme ve materyalizme imanı da anlamak lazım. Darwinizm'i ısrarla savunanların bazıları, söz konusu "izm"lere imanları nedeniyle öyle yapıyor gibi duruyorlar; çünkü kanıtları tartışmak yerine itirazları diskalifiye etmeye çalışıyorlar. Dizayn teorisini savunan bilim adamlarının çağrısı ise çok daha objektif: "Gelin kanıtları izleyelim; bizi hangi sonuca götürüyorlarsa götürsünler..." Geçen hafta Radikal gazetesinde ilginç bir "Darwinizm fırtınası" esti. Önce, geçtiğimiz cuma günü, Türkiye'de bu teoriye cephe almakla ünlenmiş bir yazarın kitaplarını tanıtan tam sayfa bir ilan Radikal'de boy gösterdi. Ertesi gün gazetenin genel yayın yönetmeni İsmet Berkan, bunun yanlışlıkla Radikal'e "sızdığını" anlattı ve Darwin'in evrim teorisini savundu. Aynı gün İstanbul Üniversitesi'nden Prof. Haluk Ertan'ın, Darwinizm'i göklere çıkaran bir yazısı, Radikal'ın yorum sayfasında yayımlandı. Bir sonraki gün Sayın Berkan, "Bilimsel teori ile dogma arasındaki temel fark" başlıklı yazısında konuyu yeniden ele aldı. Yaşamın kökeni tartışması üzerinde yıllardır zihin yormuş, araştırma yapıp kalem oynatmış, en son da iki ay kadar önce Kansas Eyaleti Eğitim Bakanlığı'nda bu konuda "bilirkişi" olarak görüş bildirmiş bir yazar olarak, tüm bu "Darwinizm furyası" hakkında belirtilmesi gereken önemli noktalar görüyorum. Bunların birincisi, tartışmanın hamasetten arındırılmasının gerekliliği. Hamasetin bir örneği, İsmet Berkan'ın da köşesinde haklı olarak eleştirdiği "Darwin Türk düşmanıydı" gibi argümanlar. Darwin'in Türkleri sevmemiş olması, elbette onun teorisini çürütmez. Bir insan bir yandan en koyu "Türk düşmanı" olup, öte yandan da son derece tutarlı bir teori kurmuş olabilir. Darwin'in kişiliği hakkındaki bu gibi zorlama suçlamaların yanında, çağdaş Darwinistlere yöneltilen "komünisttir, Maoist'tir, vatanı satar" gibisinden karalamalar da haksız ve çirkindir. Ancak hamasete kimi zaman diğer taraf da başvuruyor. Prof. Ertan'ın Darwin'in nasıl da yıllar boyu cefakârca araştırma yaptığını anlatırken, ona karşı çıkan herkesi "safsata tüccarı" diye yaftalamasında olduğu gibi... Tüm bunları -ve bu konuyla ilgilenen bazı insanların tartışmalı kişilik ve faaliyetlerini- bir kenara bırakıp, meseleyi sağduyuyla ve en önemlisi bilimle tartışmamız gerekiyor. **Darwin'e dinî ve bilimsel tepki** Türkiye'de konuyu ele alan pek çok insanın zihninde "bilimsel bir teoriye bağnazca tepki gösteren dinciler" tablosu var. Oysa durum o kadar basit değil. Öncelikle, Darwin karşıtlarının çoğundaki "dindarlığı" görürken, Darwin taraftarlarının çoğundaki "din karşıtlığını" da görmek gerekiyor. Darwin, din konusunda bir yorum yapmamış, örneğin "Tanrı yoktur" dememişti; ama bunu demeyi mümkün kılan teorisi ilk günden itibaren ateistlerin baş tacı oldu. Çünkü, günümüzün önde gelen evrimcilerinden Oxford zooloğu Richard Dawkins'e göre, Darwin ateistlere "entelektüel yönden tam tutarlı ateistler olma şansı sağladı". Dolayısıyla "tarafgirlik", her iki tarafta da vardır. Nitekim Prof. Ertan da, Radikal'deki makalesinde, "din", "öbür dünya" ve "safsata" kavramlarını üstüne basa basa aynı dizi içinde kullanarak, dine karşı gayet açık bir "taraf" sergiliyor. Ama bu da o kadar önemli değil... Asıl önemli olan, Darwinizm'e yönelik çağdaş itirazların "din temelli" değil, "bilim temelli" oluşu. Elbette bazı insanlar, "Darwinizm'e karşıyım; çünkü inancıma aykırı" diyor; ama bugün bilim dünyasında tartışılan, bu değil. Tartışılan, Darwinizm'in bilimsel açmazları. İlk hücre nasıl var oldu? Canlı bedenlerindeki karmaşık biyokimyasal makineler nasıl ortaya çıktı? Genetik bilginin kökeni nedir? Neden bilinen tüm temel hayvan grupları

(filumlar) aynı jeolojik dönemde (Kambriyen devirde) aniden, kendilerine benzer ataları olmadan ortaya çıktılar? Bu gibi sorulara Darwinistlerin verebildikleri doyurucu yanıtlar yok. Ve işin ilginç yanı, bilim ilerledikçe Darwinizm'in yanıtları değil, soruları, daha doğrusu sorunları artıyor. Darwinistler "bilim elbette bunlara yanıt bulmamızı sağlayacak" diyorlar; ama bu durumda teori eldeki kanıtlara değil geleceğe yönelik bir umuda (yani inanca) dayalı hale geliyor... Peki Darwinizm yaşamın kökenini açıklayamıyorsa, onu nasıl açıklamak gerek? Son yıllarda ABD'de gelişen "Akıllı Dizayn" (Intelligent Design) teorisi, işte bu soruya cevap getiriyor. Darwinizm, canlılığı doğa kanunlarının ve rastlantıların eseri olarak yorumlarken, bu teori üçüncü bir etken daha öne sürüyor: Dizayn! Dizayn teorisi, "yaratılışçılık" değil. Çünkü Dizayn bilimsel kanıtlara, Yaratılışçılık ise dinî kaynaklara dayanıyor. Dizayn'ın dayanağı, Kitab-ı Mukaddes veya Kur'an değil; canlılardaki kompleks sistemler. Nemrut Dağı'nın tepesindeki heykelleri görünce, bunların "doğal etkilerle" oluşmadığını, dizayn edildiğini nasıl anlıyorsak, canlılığın dizayn edildiğini de öyle anlıyoruz. (Tabii bu akıl yürütmenin belirli bir metodolojisi de var, Baylor Üniversitesi matematikçisi Prof. William Dembski tarafından kurulan.[1]) "Canlıları kim dizayn etti?" sorusuna ise bilimin verebileceği bir cevap yok. Buna insanlar inançları ve felsefeleri doğrultusunda kişisel cevaplar verebilirler; ama bunlar bilimin alanı dışında. Bu nedenle Dizayn teorisi, dinlere uygun; ama dinî olmayan bir düşünce. **Genom projesi neyi kanıtladı?** Ve bu teori ABD'de giderek güçleniyor. Teorinin bilimsel merkezi durumundaki Discovery Insitute tarafından yayımlanan "Darwinizm'e Kuşkulu Bakış" deklarasyonunu imzalayan bilim adamı sayısı 400'ü aştı. Georgia, New Mexico, Ohio gibi eyaletlerde, Dizayn teorisinin bazı argümanları, Darwinizm'e alternatif olarak ders kitaplarına girdi. Kansas'taki durum ise önümüzdeki haftalarda belli olacak. Türkiye'deki Darwinistler ise tüm bu bilimsel muhalefete "dincilik" diye dudak büküp, sonra da Darwinizm'in aslında her şeyi gümbür gümbür açıkladığını ileri sürüyorlar. Örneğin Prof. Ertan, "insan genom projesi"nin evrime ilişkin çok güçlü bilgiler ortaya koyduğunu ileri sürmüş. Oysa söz konusu proje hiç de öyle bir sonuç vermedi. Aksine, denebilir ki, canlılığın kompleksliğini biraz daha açığa vurarak, Dizayn tezine destek sağladı. Projeyi yürüten Celera Genomics şirketinin bilim adamlarından Gene Myers'ın şu sözleri, medyada hayli yankı bulmuştu: "Beni şaşırtan, yaşamın mimarisi. Sistem olağanüstü derecede kompleks. Tasarlanmış gibi." [2] Bu kadarcık bir yazı, bu konudaki bilimsel kanıtları tartışmak için yeterli değil elbette. Ama hemen belirteyim ki, Darwinizm'i savunan herkesle, her yerde ve her şartta tartışmaya hazırım; çok da iyi olur. Burada asıl olarak meselenin özüne dair bir şey söylemek lazım. Onu da aslında Sayın Berkan zaten söylemiş. Şu ifadesine katılmamak elde değil: "Bilimin temeli kuşkuculuktur; dinin ise iman. Bilimde imanın yeri yoktur." Çok doğru. Ancak elbette buradaki iman kavramından, Teistik dinlere iman kadar, ateizme ve materyalizme imanı da anlamak lazım. Darwinizm'i ısrarla savunanların bazıları, söz konusu "izm"lere imanları nedeniyle öyle yapıyor gibi duruyorlar; çünkü kanıtları tartışmak yerine itirazları diskalifiye etmeye çalışıyorlar. Dizayn teorisini savunan bilim adamlarının çağrısı ise çok daha objektif: "Gelin kanıtları izleyelim; bizi hangi sonuca götürüyorlarsa götürsünler..." 1) Bkz. William A. Dembski, "The Design Inference: Eliminating Chance through Small Probabilities ", Cambridge University Press, 1998. 2) "Human Genome Map Has Scientists Talking About the Divine", San Francisco Chronicle, 19 Şubat 2001. 28 Haziran 2005 tarihli Zaman gazetesinde yayınlanmıştır.

XVI. BENEDİCT YENİ BİR AVRUPA TASARLIYOR

27 Aprıl 2005

[27 Nisan 2005 tarihli Referans gazetesinde yayınlandı] Yeni Papa dünyayı "İslam'a karşı Batı" perspektifi içinde görmüyor. Aksine, "sekülarizasyona karşı dinler" perspektifi içinde görüyor. Şu sözleri dikkat çekici: ""Eğer bir kültürler çatışması olacaksa, bu büyük dinler arasında çatışma olamayacak -- çünkü bunlar birbirleri ile birarada yaşamayı bilmişlerdir. Eğer bir çatışma olacaksa, bu, insanın Tanrı'dan radikal biçimde bağımsızlaştırılması ile büyük tarihsel dinler arasında yaşanacak." Papa II. Jean Paul, "dünya üzerinde çıplak gözle en fazla insan tarafından görülmüş kişi"ydi. 26 yıl süren Papalığı boyunca 120'nin üzerinde ülkeyi gezmiş, yüzmilyonların zihnine ve kalbine etki etmişti. Komünist diktatörlüklerin yıkılmasına ön-ayak olmuş, fakirlerin ve ezilmişlerin haklarını savunmuş, farklı dinleri, özellikle de Hıristiyanlık, Yahudilik ve İslam'ı birbirine yaklaştırmıştı. Ama aramızdan ayrıldı. Yerine ise 1981'den beridir Vatikan'ın "İnanç Doktrini Kongregasyonu"nun başkanlığını, yani Katolik Kilisesi'nin teorisyenliği yürüten Alman Kardinal Joseph Alois Ratzinger seçildi. Kendisine XVI. Benedict ismini seçen Ratzinger'in Papalık koltuğuna oturması çokları için sürpriz olmadı. Aksine, Alman ilahiyatçının Katolik Kilisesi'nin başına geçmesi, uzun zamandır bekleniyordu. Taraftarları uzun zamandır bunu gözlüyordu. İnternette "Ratzinger Fan Club" (www.ratzingerfanclub.com) bile kurmuşlardı. Bekledikleri, oldu. Peki ama yeni Papa nasıl birisi? Nasıl bir dünya tasarlıyor? Bir milyardan fazla mensubu bulunan dünyanın en büyük dini cemaatinin yeni lideri, 21. yüzyıla nasıl bakıyor? **Entelektüel Papa** Joseph Ratzinger, 1927'de Almanya'da polis bir babanın oğlu olarak dünyaya geldi. Babası Nazizm'e tepki duyuyordu ve genç Joseph de, bir ara zorla "Hitler Gençliği" örgütüne sokulsa da, hep Nazizm'den nefret etti. Amacı ise hep Katolik bir din adamı olmaktı. Henüz 15 yaşındayken kuzeni Erika Kopp'a "ben bir piskopos olacağım" demişti. O zaman Kopp, ona takılmıştı; "öyle mi, Papa olmayı neden seçmiyorsun peki?" Kuzen Erika'nın esprisi, 60 yıl sonra gerçekleşti. Ratzinger ise bu uzun yılların çoğunu okuyarak ve yazarak geçirdi. Bu da onu birinci sınıf bir entelektüel, derin bir düşünür kıldı. Öyle ki XVI. Benedict, son 15 yüzyıldaki en birikimli Papa olarak tanımlanıyor. Gerek teoloji gerekse Batı düşünce tarihi konusunda büyük bir uzman. Anadili Almanca'nın yanında İspanyolca, İtalyanca, İngilizce, Latince ve Fransızca konuşuyor. Amerikan muhafazakarlığının önde gelen düşünürlerinden biri sayılan, bir önceki Papa'nın biyografisini kaleme almış olan Katolik teolog George Weigel, Papa'yı şöyle tarif ediyor: "Yeni Papa'yla tam 17 yıldır diyalog içindeyim. Bir soruyu cevaplarken, duran, düşünen ve sonra da kusursuz bir paragrafla cevap veren tanıdığım iki kişiden biri. Hem de bunu öğrenmiş olduğu dördüncü lisanda yapabiliyor." **Doktriner Katılık** Entelektüelizm iyidir ama klasik bir sorunu vardır: Yaşamdan ve onun deneyimlerinden kopuk kalma. Bu sorunun Ratzinger'i de etkilediği görülebiliyor. Geleneksel doktrinlere bağlılık konusunda son derece ısrarlı davranırken, bu bağlılığın sonuçlarına o kadar aldırmayan bir tavır takınması, muhtemelen bunun sonucu. Ratzinger'in 2000 yılında yayınlanan ve Katolik Kilisesi'ni "tek kurtuluş kapısı" olarak gösteren "Dominus Iesus" adlı metni, tam da bunun göstergesi. 1965'teki ünlü İkinci Vatikan Konsülü'nden itibaren yürütülen "dinler arası diyalog" çalışmalarına da soğuk bir yaklaşım sergileyen "Dominus Iesus" hakkında, Almanya'daki İbrahimi Forum'un başkanı olan Katolik teolog John T. Pawlikowski şu yorumu yapıyor: "Dominus Iesus'un sadece soyut teolojik

düzeyde çalışan bir insan tarafından kaleme alındığı hemen belli oluyor. Dinler arası diyaloğun güzelliği ise, katılımcıların birbirlerindeki kişisel maneviyatı keşfetmeleri ve paylaşmalarında ortaya çıkar. Birbirlerinin manastırlarında aylarca kalan Katolik ve Budist rahiplerin, Dominus Iesus'taki lisan ile konuşmaları mümkün değildir. Çünkü, yeni ve sahici ruh arkadaşları keşfetmiş durumdadırlar. Her ne kadar bunu açıklamak için gerekli teolojik dili henüz geliştirememiş olsalar bile..." Papalık görevine gelmesi ise, Kardinal Ratzinger için bir tür "yaşamla tanışma" serüveninin başlangıcı olabilir. Doktrinerlikten gelen katılığı, ilkelilik olarak sürdürüp, hayatın gerekleri karşısında yumuşatabilir. Bunu sağlamak için de, diğer inançların yeni Papa ile olabildiğince açık bir diyalog geliştirmeleri gerekiyor. **Papa ve İslam** Kuşkusuz "Papa ve diğer inançlar" dendiğinde ilk akla gelenlerden biri, İslam. Yeni Papa'nın İslam'a nasıl yaklaştığı sorusu, seçildiği günden itibaren tartışılıyor. 24 Nisan günü resmen Papalık makamına oturduğu törende "aynı Tanrı'ya inanan insanlar" olarak Yahudier'i sayarken Müslümanlar'dan söz etmeyişi, kuşkusuz dikkat çekiciydi. Bu tavrıyla XVI. Benedict'in "Yahudi-Hıristiyan geleneği" kavramına bir de İslam'ı eklemediği, İslam'ı ayrı bir dini geleneğin parçası olarak gördüğü varsayılabilir. Ancak bunu, İslam'a karşı bir tavır olarak algılamak da yanlış olur. Birinci sınıf bir teolog olan Papa'nın, İslam'ın Hz. İsa ve Hz. Meryem konusunda, Hıristiyanlığa Yahudilik'ten çok daha yakın olduğunu bilmemesi mümkün değil. (Yahudilik Hz. İsa ve Hz. Meryem'e en iyi ihtimalle tarafsız yaklaşırken, hatta Yahudi geleneğinde ciddi bir "İsa düşmanlığı" varken, Kur'an'da her ikisine de büyük saygı ifade ediliyor.) Nitekim Papa, "Müslümanları unuttu" yorumlarının hemen ardından bir grup Müslüman ile yaptığı görüşmede, "Müslümanlar ile Hıristiyanlar arasındaki diyaloğun, hem ulusal hem de uluslararası düzeyde artmasını takdir ettiğimi belirtmek istiyorum" diyerek sıcak mesajlar verdi. Dolayısıyla yeni Papa'nın İslam'a bir önceki Papa kadar sıcak yaklaşmasa da, saygılı ve diyaloğa açık bir biçimde baktığı söylenebilir. Avrupa'daki Müslümanların ibadet hakkını savunması da kendisi için bir artı puan: Fransa devlet liselerinde başörtüsü yasağı kararı aldığında, o zamanlar "Kardinal Ratzinger" olan Papa, bunu eleştirmiş, Müslümanların dini sembollerinin "kamusal alanda" yasaklanmasına karşı çıkmıştı. **İnançsızlığa Karşı Dinler İttifakı** XVI. Benedict'in hem dünyaya hem de İslam'a bakışını anlamaya yardımcı olabilecek dokümanlardan biri, Papa seçilmeden kısa bir süre önce, 1 Nisan 2005'te İtalya'daki St. Scholastica Manastırı'nda yaptığı konuşma. "Kültürlerin Krizi İçinde Avrupa" başlıklı bu konuşmasında Papa, insanlığın 21. yüzyıldaki en büyük sorununun, kendisine verilmiş İlahi doğruları göz ardı etmek olduğunu söylüyor. Ve "insanın radikal bir biçimde Tanrı'dan bağımsızlaştırılması" olarak tanımladığı sekülerizasyona karşı, yeryüzündeki Teistik (İlahi) dinlerin aynı safta olduklarına dikkat çekip şöyle diyor: "Eğer bir kültürler çatışması olacaksa, bu büyük dinler arasında çatışma olamayacak -- çünkü bunlar birbirleri ile birarada yaşamayı bilmişlerdir. Eğer bir çatışma olacaksa, bu, insanın Tanrı'dan radikal biçimde bağımsızlaştırılması ile büyük tarihsel dinler arasında yaşanacak." Kısacası Papa dünyayı "İslam'a karşı Batı" perspektifi içinde görmüyor. Aksine, "sekülarizasyona karşı dinler" perspektifi içinde görüyor ve sözkonusu "dinler" arasında İslam da var. Papa ile aynı çizgide düşünen bir Katolik ilahiyatçı olan Peter Kreeft'in "Ekümenik Cihad" (Ecumenical Jihad) adlı kitabı, sözkonusu "dinler ittifakı"nı daha da açık bir şekilde ortaya koymakta. Kreeft, bu ilginç kitabında şöyle yazıyor: "Eskiden düşmanımız olan insanlar (örneğin Müslümanlar) artık bizim dostumuz. Ve eskiden dostumuz olanların bazıları (örneğin hümanistler) ise artık düşmanlarımız. Tanrı'dan korkan tüm Hıristiyanlar, Yahudiler ve

Müslümanlar, ortak düşman olan Tanrı-tanımaz seküler hümanizme, materyalizm ve ahlaksızlığa karşı ortak bir 'dini savaş'ta birleşmeliler." Kreeft'in sözkonusu eserinin "Ratzinger Fan Club"taki "önerilen kitaplar" listesinin en başında geldiğini de belirtelim... **Eşcinselliğe Tepki** XVI. Benedict'in üzerinde ısrarla durduğu konulardan biri de, Katolik Kilisesi içindeki çürümenin temizlenmesi. Son yıllarda yaşanan pek çok cinsel skandalın, Katolik din adamlarına karşı güveni olumsuz yönde etkilediğini bilen Papa, "Kilise içindeki bu pisliğin kazınması" gerektiğini uzun zamandır savunuyor. St. Scholastica Manastırı'nda yaptığı konuşmadaki şu sözü de, buna neden önem verdiğinin ifadesi: "Tanrı'dan söz eden ama O'nun buyruklarına aykırı şekilde yaşayan Hıristiyanların kötü tanıklığı, Tanrı hakkındaki düşünceleri bozdu ve inançsızlığa kapı açtı." Dolayısıyla yeni Papa'yla birlikte Kilise içindeki eşcinsellere karşı sistemli bir tasviye gerçekleşebileceği beklenebilir. XVI. Benedict, eşcinselliği tümüyle doğal ve meşru bir davranış olarak gören "liberal" yaklaşıma da karşı. Nitekim İspanya'da eşcinsellere evlenme ve çocuk edinme hakkı veren bir yasanın kabulü üzerine bir açıklama yayınlayarak İspanyol Katolikleri bu karara direnmeye davet etti. Ülkedeki bir grup belediye başkanı da, ortak bir açıklamada bulunarak, kendilerine verilen evlendirme yetkisini eşcinselleri evlendirmek için kullanmayacaklarını çünkü eşcinsel ilişkinin "evlilik" temeli olamayacağını açıkladı. **Türkiye'nin AB Üyeliği** Papa XVI. Benedict hakkında bizde en çok tartışılan konu ise, kuşkusuz onun Türkiye'nin AB üyeliği hakkındaki görüşleri. Bunu ele alırken, öncelikle son günlerde bazı gazetelerde yer alan "Papa, Türk düşmanı" gibi yanlış yorumları bir kenara bırakmak gerek. XVI. Benedict bir "Türk düşmanı" veya "Türkiye karşıtı" değil. Ancak İslam'ı ve onunla yoğrulmuş olarak gördüğü Türkiye'yi Avrupa'ya yabancı saydığı ise bir gerçek. The Guardian yazarı İngiliz tarihçi Timothy Garton Ash, Papa'nın 2003 yılında Regensburg'da verdiği bir vaazda "Avrupa Kuran'ın değil Eski ve Yeni Ahit'in (yani İncil ve Tevrat'ın) üzerine inşa edilmiştir" dediğini hatırlatıyor ve bunun İslam'ı Avrupa'dan dışlayıcı bir yorum olabileceğine işaret ediyor. Peki AB'ye üye olma yolunda düşe-kalka da olsa yürüyen Türkiye, böylesi bir Papa'nın etkileyeceği Avrupa'da yeni sorunlar yaşayacak mı?... Evet, bazı sorunlar yaşanması, Papa'nın kitleler üzerindeki etkisinin Türkiye'nin AB süreci aleyhinde işlemesi mümkün. Ama bunun çözümü de Papa'yı "Türk düşmanı" ilan etmek değil, onunla diyalog geliştirmek. Bu ise mümkün, çünkü Türkiye'nin Papa'ya verebileceği önemli mesajlar var. Bunların biri, "Türk İslamı"nın Avrupa'daki radikal akımları besleyen Ortadoğu, özellikle de Suudi kökenli katı İslam anlayışlarından farkı. Türkiye'nin ılımlı ve demokrasiye açık İslami geleneği, Avrupa'nın "İslam sorunu"na önemli bir çözüm yolu açabilir. Papa'ya verilebilecek diğer bir mesaj ise, dindar bir toplum olan Türkler'in, Papa'nın "ahlaki rölativizm"in kurbanı olarak gördüğü Avrupa'ya yeni bir vizyon getirme şansı. Papa eşcinselliğin ahlaki bir sapma olduğunu Avrupalılar'a anlatmakta zorlanıyor olabilir, ama Türkiyeli bir Avrupa'da işi daha kolay olacaktır. Ancak tabi bu arada bir de Türkiye içindeki "ahlaki rölativizm" ve "katı sekülerizm" sorunları var ki, onlar da ayrı birer sorun. Ve de soru işareti... Şimdiden gözüken tek şey, 21. yüzyılın çok ilginç geçeği ve felsefi/teolojik meselelerin yakın geçmişte olduğundan çok daha fazla etkili olacağı. **Liberaller Kuşkulu, Muhafazakarlar Memnun** XVI. Benedict, Avrupa ve ABD'deki liberal çevrelerde kuşku ve endişeyle, muhazakar çevrelerde ise memnuniyet ve hatta coşkuyla karşılandı. Amerikan basınının sekülerist yorumcularından Andrew Sullivan, onu "Büyük Engizisyoncu" olarak tanımlıyor ve "yeni Papa'nın eşcinsellere karşı tepkisini kabul edilemez" buluyor. İngiltere, Almanya,

Fransa gibi ülkelerdeki medya da Papa'nın "tutuculuğu" konusunda endişeli ve kimi zaman da saldırgan yorumlarla dolu. Buna karşın muhafazakarlar, özellikle de Amerikalı muhafazakarlar Papa'dan çok memnun. Bush Yönetimini'nin en çok itibar ettiği yayınlardan biri olan haftalık yorum dergisi The Weekly Standard, "Yeni Papa'ya karşı başlatılan medya saldırısı"nı eleştirirken, onun ileri sürüldüğü gibi dar görüşlü bir bağnaz değil, aksine entelektüel düzeyi son derece yüksek ve alabildiğine mütavazi bir din adamı olduğunu vurguluyor. **Rölativizm'e Karşı Savaş** Amerikalı muhafazakar düşünür George Weigel ise, Wall Street Journal'da yayınlanan "Karanlık Bir Çağda Yeni Bir Işık" başlıklı makalesinde de Papa'nın "rölativizme" karşı açtığı bayrağa destek çıkıyor. Weigel, rölativizmin neden Avrupa medeniyetini çöküşe götürebilecek bir "entelektüel hastalık" olduğunu Papa'nın gözünden şöyle açıklıyor: "Eğer sadece 'benim doğrum' ve 'senin doğrun' varsa, ama 'asıl doğru' olarak anladığımız hiç bir şey yoksa, o zaman Batı hangi prensibe dayanarak elde ettiği büyük kazanımları koruyacaktır; örneğin hukukun önünde eşitliği, hoşgörü ve medeniyeti, dini özgürlüğü ya da demokratik öz-yönetimi nasıl savunacaktır?" Weigel, XVI. Benedict'in bu "rölativist tehlikeye" karşı, özellikle de onun merkezi durumundaki Avrupa'da savaş açacağına işaret ederken, "Benedict" isminin anlamına da dikkat çekiyor. 480 yılında doğan Aziz Benedict, o zamanlar putperestliğin hala güçlü olduğu Avrupa'nın Hıristiyanlaşmasında büyük rol oynamış bir din adamı. Aziz Benedict'in bir diğer özelliği ise, öncülük ettiği Monte Cassino manastırı sayesinde, Eski Yunan düşünürü Platon'un geleneğini Hıristiyanlığa taşıyarak, Avrupa'ya dini/entelektüel bir perspektif kazandırmış olması. Yeni Papa'nın kendisine XVI. Benedict ismini seçmesi ise, George Weigel'a göre, "Avrupa'yı yeniden Hıristiyanlaştırma" misyonunun bir ifadesi. 27 Nisan 2005 tarihli Referans gazetesinde yayınlanmıştır.

CEVİZKABUĞU PROGRAMINDAKİ DARWİN TARTIŞMASI

03 July 2005

Gazeteci Hulki Cevizoğlu'nun yönetip sunduğu tartışma programı Cevizkabuğu'nun 2 Temmuz 2005 tarihli programına konuk olarak Mustafa Akyol katıldı. 3.5 saatlik programda Darwin'in evrim teorisinin bilimsel açmazlarını anlatan Akyol, canlı yayına telefonla bağlanan ve teoriyi savunan biyologların gösterdikleri kanıtların geçersizliğini anlattı. Program hakkında DerinSular sitesinde şu yorum yer aldı:

Akademik Seviye

Televizyon izlemek pek adetim olmasa da dün gece Flash TV'de yayınlanan, Hulki Cevizoğlu'nun hazırlayıp sunduğu Ceviz Kabuğu programını seyrettim. Programın konusu, son yıllarda özellikle ABD'de sıklıkla gündeme gelen ve içinde yaşadığımız kainatın akıllıca tasarlanmış bir bütün olduğunu ileri süren Bilinçli Tasarım (Intelligent Design) adlı görüştü. Flash TV, program yayına girmeden önce, konuk edilen yazar Mustafa Akyol'u, Kansas eyaleti Milli Eğitim Bakanlığı'nın (eğitim politikalarını belirlemeden önce görüş almak için) oluşturduğu mahkemede 'görüşlerine başvurulan tek Türk' olarak anons ediyordu. Sadece bilirkişilerin dinlendiği söz konusu mahkemede değerlendirilen konu, Bilinçli Tasarım görüşünün Darwinizm ile birlikte ders kitaplarında yer alması talebiydi. Darwinizmin ve Bilinçli Tasarımın temel paradigmalarını biliyor olsam de konuyu derinlemesine tahlil etmenin ne haddim ne de görevim olduğunu düşünüyorum. Üzerinde durmak istediğim konu, akademik tavırdan, üslüptan ve (maalesef) alt yapıdan yoksun profesörlerimiz. Çünkü

akademik dünyamızın önemli bir bölümü bu kişilerin işgali altında. Mustafa Akyol'a karşı görüşlerini bildirmek üzere programa bağlanan kimi fen fakültesi profesörlerimizin akademik seviyeden yoksun tavırları da, ülkemizdeki akademik ünvanların 'akademik olmayan' kriterlerle verildiğine yönelik iddiaları doğrular mahiyetteydi. Yayından sonra, programa katılan profesörlerin kendileri hakkında bıraktıkları intiba pek de hoş değildi. Profesörlerimizin dört rahatsız edici özelliği artık fazlasıyla dikkat çekiyor: 1- Profesörlerimiz alanlarındaki uluslararası yayınları okumuyorlar ve branşlarında yaşanan gelişmelerden habersizler. 2- Kendileriyle aynı görüşleri paylaşmayan insanlarla konuşurken gerekli saygılı tavrı korumaktan acizler. 3- Konuşmakta oldukları insanlarla fikir alışverişinde bulunmaya pek yatkın değiller. Daha çok 'ben bilirim' havasındalar. (Ya da öyle görünmeye çalışıyorlar.) 4- Konuşurken inanılmaz mantık hataları (logical fallacy) yapıyorlar ve bu da karşılarındaki insanı ve konuşulan konuyu doğru şekilde anlamalarını (ve dolayısıyla fikir alışverişini) imkansız kılıyor. Yukarıda saydıklarım aslında akademik çalışmanın tanımıyla, varlık sebebiyle ve işleyiş mantığıyla taban tabana zıt şeyler. Ama bu yaşanan gerçeği değiştirmiyor. Örneğin, bir profesör yayına bağlanıyor ve Mustafa Akyol'a farklı embriyolojik aşamalarda fetüsün görünüşünün farklılaşmasını ele alan bir çalışmayı ispat olarak sunuyor. Sayın Akyol, hattaki profesöre, sözünü ettiği çalışmadaki sahtekarlıkların uzun süre önce ortaya çıktığını, dünyanın her yerindeki bilim adamlarınca bu konunun artık sadece 'sahtekarlık' çerçevesinde ele alındığını ve (örneğin) Science dergisinde konu hakkında yayınlanan bir makalede de bu habere yer verildiğini belirtiyor ve bilgisayarından ilgili metni kendisine okuyor. Hattaki profesör bu sözlere karşı kendini şöyle savunuyor: 'Ama bu bizim bütün tıp kitaplarımızda yer alıyor'. İlginç bir şecaat arzı... Bir başka profesör yayına bağlanıp Sayın Akyol'a Darwin'in teorilerini plansızlıkla itham edemeyeceğini söylüyor. Sayın Akyol cevaben, varlıktaki tesadüfü 'Türlerin Kökeni' (The Origin of Species) adlı kitabında Darwin'in bizzat kendisinin ifade ettiğini ve teorisini buna dayandırdığını belirtiyor. Profesörün verdiği cevap ise şu: 'Yıllarca dünyayı gezmiş bir insan plansız olamaz. Bu gezilerin planlı geziler olduğu muhakkaktır.' Sayın Akyol cevaben Darwin'in ya da gezilerin planını değil, teoride öngörülen tesadüfe karşılık evrendeki planı tartıştığını ve bu ikisinin farklı şeyler olduğunu belirtiyor. Ancak aldığı cevap daha da ilginç kılıyor yayını: 'Hayır. O ikisi aynı şeydir.' (Söz konusu profesörün kimi zaman takındığı argo tavırlara ise hiç değinmiyorum.) Örnekleri çoğaltmak mümkün, ama yukarıda yer alanlar, dünyanın ilk 500, Avrupa'nın ise ilk 200 üniversitesi arasına neden bir tek üniversitemizin bile girememiş olduğu konusunda fikir edinmek için fazlasıyla yeterli.

KANSAS'TA DARWİN VE TASARIM TARTIŞMASI

09 May 2005

5-7 Mayıs günlerinde, Kansas eyaletinin başkenti olan Topeka kentindeki "Memorial Hall"da geçen bilimsel tartışmada, eyaletteki müfredatın içeriğine itiraz eden "Intelligent Design Network" (IDN) adlı bilimsel kuruluşun çağırdığı bilirkişiler dinlendi. Bu bilirkişiler arasında Michael Behe, Jonathan Wells, Stephen Meyer gibi, evrim teorisinin eleştirisi konusunda dünyaca ün kazanmış bilim adamlarının yanısıra, ABD'nin ve Avrupa'nın çeşitli üniversitelerinden bilim felsefecileri de vardı. Bilirkişi sıfatıyla Türkiye'den katılan Mustafa Akyol ise, özellikle Müslüman dünyanın bakış açısını vurgulayan farklı bir perspektif sundu.

"Intelligent Design Network" (IDN), 2000 yılında kurulan bir bilimsel organizasyon. Organizasyon adını 1990'lı yılların başlarından bu yana ABD'deki bilimsel çevrelerde büyük yankı uyandıran "Bilinçli Tasarım" (Intelligent Design) teorisinden alıyor. Bu teori, özetle, canlılarda son derece karmaşık sistemler bulunduğunu, bunların Darwin'in evrim teorisinde ileri sürüldüğü gibi doğa kanunları ve rastlantılar ile açıklanamayacağını savunuyor. Teorinin en önde gelen savunucularından biri olan Lehigh Üniversitesi biyokimya profesörü Michael J.

Behe, şöyle diyor: "Darwin teorisini bilimsel imkanların çok yetersiz olduğu 19. yüzyılda geliştirmişti. Canlılığı yeterince inceleyemediği için, onun basit bir yapıya sahip olduğunu varsaydı. Oysa son 30 yıl içinde, en basit canlı hücresinin bile olağanüstü derecede karmaşık olduğunu keşfettik. Öyleki hücrenin içinde moleküler makinalar, bilgi-işlem sistemleri, taşıma ve depolama üniteleri var. Bütün bunların tasarlanmış olduğu çok açık." **Ders Kitapları Değişiyor** Bilinçli Tasarım teorisi, son 10 yıl içinde büyük bir ilerleme kaydetti. Darwinist bilim adamları Michael Behe'nin "Darwin'in Kara Kutusu" adlı kitabındaki argümanlara hiç bir tutarlı bilimsel cevap getiremediler. Bu nedenle Amerika'nın en önde gelen yayın organlarından National Review dergisi, Behe'nin kitabını "20. Yüzyılın En Etkili 100 Kitabı" arasında gösterdi. Phillip Johnson, William Dembski, Jonathan Wells gibi diğer Bilinçli Tasarım savunucularının kitapları da Darwinizm'e büyük darbe vurdu. Bilinçli Tasarım teorisi Darwinizm'e ve materyalist felsefeye bilimsel alanda meydan okurken, bu teorinin işaret ettiği kanıtlar ders kitaplarına da girmeye başladı. IDN'nin başkanı olan John Calvert bu konuda şöyle diyor: "ABD'deki ders kitapları, 1960'lı yıllardan kalma bazı köhne bilgileri çocuklara gerçek olarak öğretiyor. Oysa Darwinizm'in kanıtı olarak gösterilen bu bilgiler, bugün çoktan geçerliliğini yitirmiş durumda. Aksine, fosiller, hücrenin yapısı ve daha bir çok alanda, Tasarım'a işaret eden güçlü deliller var. Bunların mutlaka öğrencilere anlatılması gerekir, aksi takdirde onlara tek taraflı, dogmatik bir eğitim vermiş oluruz." John Calvert'in başkanlığını yaptığı IDN, geçtiğimiz yıllarda Ohio, New Mexico ve Georgia gibi eyalerde ders kitaplarında önemli değişiklikler yapılmasını sağlamıştı. Ancak Kansas'ta tartışılan tasarı, bugüne kadarki en kapsamlı değişiklikleri içeriyor. Değişiklikler, özetle, Darwinizm'in bir teori olduğunu, ancak fosillerin ve biyokimyanın bu teoriyle çelişen pek çok kanıt ortaya koyduğunu vurguluyor. Ayrıca bilimin mutlaka materyalist bir çerçeve içinde kalmak zorunda olmadığını da belirtiyor. **Darwin'in Avukatı** Üç gün boyunca süren Kansas Eğitim Bakanlığı tartışmasında, Darwinist tarafı ACLU adlı kuruluş tarafından çağrılan avukat Pedro Irigonegaray temsil etti. ACLU (American Civil Liberties Union), ABD'de "katı sekülerizm" görüşünü savunan bir baskı grubu olarak biliniyor. Eşcinsellerin evlilik hakkını ve sınırsız kürtajı savunan ACLU, aynı zamanda Darwinizm'in bekçiliğini üstlenmiş durumda. Geçtiğimiz yıllarda biyoloji derslerinde "Bilinçli Tasarım" teorisinden söz eden bazı öğretmenler, ACLU tarafından "laikliğe aykırı hareket ediyor" diye mahkemeye verilmişti. ACLU avukatı Irigonegaray de Kansas'taki tartışmada tam bir "Darwinizm bekçiliği" yaptı. Sinirli ve sert üslubu ile dikkat çeken Irigonegaray ile Mustafa Akyol arasında da ilginç bir diyalog yaşandı. Akyol'a "bayım bu ülkede din ve devlet ayrımı var, bunun farkında mısınız" diye soran Irogenegaray şu cevabı aldı: "Elbette farkındayım ve Anayasanız'ın 'First Amendment' olarak bilinen ekinde yer alan bu ilkeyi tamemen destekliyorum. Ama anlamanız gereken bir şey var Sayın Irogenegaray. Din-devlet ayrımı ilkesi şu an ABD'de bozulmuş durumda, çünkü ders kitaplarınız, kendi içinde bir din olan materyalizmi tek doğru olarak kabul edip öğrencilere empoze ediyor. Eğitiminizi bu dogmadan kurtarmalı ve tamamen objektif hale getirmelisiniz." Kansas'ta bundan sonraki takvim şöyle işleyecek: Bu hafta Darwinist tarafın bilirkişileri dinlenecek. Daha sonra ise Eyalet Eğitim Bakanlığı'nın dokuz kişilik kurulu, bu konuda bir karara varacak. Pek çok yorumcu, kararın "Bilinçli Tasarım" lehinde çıkacağını umuyor. Bunun ise, diğer eyaletler için bir emsal teşkil edeceği tahmin ediliyor. "Eğer Darwinist dogmatizmi Kansas'ta yenebilirsek" diyor bir IDN üyesi, "sonra domino etkisiyle diğer eyaletlerde benzer sonuçlar bekliyoruz." Ve ekliyor: "19. yüzyılda pek çok materyalist teori üretildi. Bunların en önemli üçü, Marksizm, Freudizm ve Darwinizm'di. Geçtiğimiz onyıllar içinde bunların ilk ikisi çöktü. Sıra Darwinizm'de." **Akyol: "Sorun, Materyalizmde"** Kansas Eğitim Bakanlığına 45 dakikalık bir bilirkişi görüşü veren Mustafa Akyol, özellikle meselenin kültürel yönüne dikkat çekti. ABD'deki ders kitaplarına Darwinist bir önyargının hakim olduğuna dikkat çeken Akyol, bunun giderilmesinin neden çok önemli olduğunu şöyle anlattı: "Burada sadece bazı teknik bilimsel detayları değil, ABD'deki eğitim

sisteminin materyalist olup olmaması gerektiğini tartışıyoruz. Bu ise aslında küresel bir mesele. Çünkü gerek ABD'de gerekse dünyanın farklı ülkelerindeki Müslümanlar'ın Amerikan kültürüne karşı kuşkuyla ve hatta bazen tepkiyle yaklaşmalarının bir nedeni, bu kültürü tamamen materyalist olarak görmeleridir. Bu nedenle bu kültüre kapılarını tamamen kapatmak, çocuklarının bununla zehirlenmesine engel olmak istiyorlar. Popüler kültürde hedonizm (hazcılık) ve ahlaki çürüme olarak karşılarına çıkan materyalizm, eğitim sisteminde de Darwinist endoktrinasyon olarak yüzünü gösteriyor. Eğer Amerika, ateist bir medeniyet olmadığını, aksine Allah'a ve dine karşı saygılı olduğunu gösterirse, o zaman dindar Müslümanlarla arasında önemli köprüler kurulabilir. Müslümanlar Amerikalıların bağnaz materyalistler değil de, sağduyulu, objektif, açık fikirli ve Yaratıcı'nın kanıtlarına gözlerini kapamayan insanlar olduklarını görürlerse, iki medeniyet arasındaki muhtemel çatışmanın önüne önemli bir set çekilmiş olacaktır." Öte yandan Kansas eyaletinde yaşayan bazı Müslüman öğrenciler de tartışmanın yapıldığı salonda bulundular ve Akyol ile aynı fikirde olduklarını Kansas Eğitim Bakanlığı Kurulu'na ifade ettiler. **Darwinistlerden Karikatürlü Tepki** Kansas Eğitim Bakanlığı'nda Darwinizm tartışılırken, Amerikan medyası da konuya büyük ilgi gösterdi. CNN, Washington Post, ABC News gibi büyük gazete ve televizyonlar eyaletteki tartışmaya geniş yer ayırırdı. Mustafa Akyol'un ifadesi gerek Eğitim Bakanlığı Kurulu'nda gerekse toplantıyı izleyen seyirciler arasında büyük ilgi uyandırdı. Kansas Daily Star, The Baltimore Chronicle, Topeka Capital Journal gibi gazeler de, Akyol'un yorumlarına yer verdi. Öte yandan Kansas'taki bazı koyu Darwinist yayınlar da Eğitim Bakanlığı'a görüş bildiren bilirkişilere karşı karalama kampanyası başlattı. Bunlardan biri olan "The Pitch" adlı yerel dergi, Michael Behe, John Calvert, William Harris ve Mustafa Akyol'u hedef alan uzun bir polemik yayınladı. Bu "Bilinçli Tasarım" savunucularını maymun olarak tasvir eden karikatürlerle süslenen yazıdaki öfkeli ve saldırgan üslup dikkati çekti.

Not: Bu haberin özetlenmiş versiyonları, Star gazetesinde ve Milli Gazete'de yayınlanmıştır.

YENİ ŞAFAK'IN AKYOL İLE RÖPORTAJI

11 July 2005

Yeni Şafak gazetesi, Mustafa Akyol yapılan bir röportaj yayınlandı. Haberin spotunda şöyle deniyordu: "Mustafa Akyol, ABD'deki 'Akıllı Tasarım' hareketinin Türkiye sorumlusu. Bilimsel paradigmaları değiştirecek bu hareket yeryüzündeki karmaşık hayatın tesadüflerle değil, bilinçli bir tasarımla ortaya çıktığını savunuyor." **Evrim değil, akıllı tasarım**

Mustafa Akyol, ABD'deki 'Akıllı Tasarım' hareketinin Türkiye sorumlusu. Bilimsel paradigmaları değiştirecek bu hareket yeryüzündeki karmaşık hayatın tesadüflerle değil, bilinçli bir tasarımla ortaya çıktığını savunuyor. RÖPORTAJ: FATMA DURMUŞ Gazeteci Taha Akyol'un oğlu Mustafa Akyol, Darwinizm'in ve materyalizmin ayakta kalan son kalesi olduğunu ve çatırdadığını söylüyor. Akyol bu konuda sorularımıza cevapladı. **Siz evrim tartışmalarının neresindesiniz?**

Bilimin materyalist dogmadan kurtarılmalı. 19. yüzyılın ortalarında dek, bilim adamlarının büyük bölümü doğayı incelediklerinde burada Yaratıcı'nın kanıtlarını görürlerdi. 19. yüzyılda ise bir zihinsel kayma oldu ve ateizmin dünya görüşü diyebileceği materyalist felsefe bilimlere empoze edildi. Marx bunu sosyal bilimlere, Darwin ise doğabilimlerine yaptı. Freud aynı işi psikolojide gerçekleştirdi. Nietzsche de çıktı "Tanrı öldü" dedi. Sandılar ki materyalizm bir gerçektir ve bilim de bunu doğrulamıştır. Ama günümüzde materyalizmin bu temel dayanakları çatırdıyor. Marx ve Freud zaten çoktan gözden düştü. Sıra Darwinim'de. Ve Darwinizm, birileri onu yıkmak istediği için değil, bilimsel kanıtlarla çeliştiği için kriz içinde. **ABD merkezli bir akım yani İnteligent Dizayn (Akıllı Tasarım) Hareketi'nin**

içindesiniz. Bu hareketi anlatır mısınız? Niye Tanrı değil de Akıllı Tasarım? Akıllı Tasarım, orijinal ismiyle Intelligent Design, 90'lı yıllarda ABD'de gelişmiş bir bilimsel teorinin ve onu savunan hareketin ismi. Bu teori "evrendeki ve canlılardaki hassas düzen ve karmaşık tasarım nasıl ortaya çıktı" sorusuyla ilgileniyor. 19. yüzyıl materyalist teorileri bu soruya "madde her şeyi kendi kendine yarattı" cevabını vermişlerdi. Akıllı Tasarım bu cevabın yanlış olduğunu söylüyor ve diyor ki "Hayır, burada o kadar karmaşık bir tasarım var ki, bunu ancak bir Akıl yapmış olabilir". Bu şuna benziyor: Bir mağaraya girdiğinizde etrafta toz toprak ve dağınık taşlar görürseniz, "Bunlar böyle zaman içinde kendi kendine şekillenmiş" diyebilirsiniz. Ama mağaranın ortaya yerinde görkemli bir heykel bulursanız, anlarsınız ki bu doğal etkenlerin ve rastlantıların eseri değildir. Dizayn edilmiştir. Dizayn edeni hiçbir zaman görmeseniz de bilirsiniz bunu. İşte Akıllı Tasarım teorisini savunan bilim adamları diyor ki, canlılık böylesine bir şey. Rastlantının ürünü değil. Ben bir Müslümanım ve elbette canlıları yaratanın Allah olduğuna inanıyorum. Ama bunu ifade etmiş olmam, bir ateisti veya kuşkucu bir insanı ikna etmez. Onları ikna edecek olan, inanan veya inanmayan her insanın kabul ettiği ortak kriterlere dayalı kanıtlardır. Bilimin gösterdiği canlıların tasarlanmış olduğu. Bu tasarımcının kim olduğu sorusuna bilim bir cevap veremez, çünkü bu bilimin ulaşamadığı, madde-ötesi varlık alanıyla ilgili bir soru. **'Bilim ateizme dayanmamalı'** Akıllı Tasarım teorisi, yaratılış inancın bilimdeki yansımasıdır. Teorinin kurucu larından Prof. William Dembski de "Akıllı Tasarım bilimle teoloji arasında bir köprüdür" der. Ama bir nokta çok önemli; Akıllı Tasarım kanıtlara dayanıyor, inanca değil. Yeryüzünde hiçbir ilahi din olmasaydı da canlıları incelediğimizde "bunlar tasarlanmış olmalı" diyebilirdik. Türkiye'deki bazı yazarların, sözgelimi Sabah yazarı Emre Aköz beyin, "yaratılış bir inançtır" diyerek dizayn teorisini de göz ardı etmesi, sonra da Darwinizm'i tek bilimsel alternatif gibi göstermesi yanlış. **Radikal'de İsmet Berkan, gazetesinin sütunlarında 'yaratılış'ın yer alamayacağını söyledi. İddiası yaratılışın hiçbir bilimsel temeli olmadığıydı. Bu yaklaşımı nasıl buluyorsunuz?** Bir gazete yayın politikasını dilediği gibi belirleyebilir. Berkan "Bilim dine dayanmamalıdır" diyor ve bunu kabul etmeyen yazıları yayınlamayacağını söylüyor. Zaten Akıllı Tasarım teorisi de dine değil bilimsel kanıtlara dayanıyor. Burada belirtilmesi gereken tek nokta, "Bilim dine dayanmamalıdır" derken, "bilim ateizme de dayanmamalıdır" demek. Kanıtlar bizi nereye götürüyorsa o yöne gidelim. **Modern bilim materyalizmi çürütüyor mu, yoksa ateistlerin elindeki kozlar daha mı güçleniyor?** Modern bilim materyalist felsefenin pek çok dayanağını sarstı. İlk kez Belçikalı bir rahip ve fizikçi olan Lemaitre 1920'lerde çıkıp dedi ki, hayır, evrenin bir başlangıcı vardır. Başlangıç, yaratılış anlamına geliyor elbette. O zaman Lemaitre ile alay ettiler, dindar olduğu gibi böyle garip fikirleri var dediler. Ama çok kısa bir süre sonra Big Bang teorisi ile birlikte, tam da Lemaitre'in dediği şey kanıtlanmış oldu. Big Bang maddenin ve zamanın yokluktan ortaya çıktığını gösteriyor ki, bu materyalizme büyük bir darbe. 20. yüzyılın en önemli ateist kuramcılarından olan İngiliz Felsefeci Anthony Flew 90'lı yıllarda "Big Bang karşısında ateizmi savunmanın çok zor olduğunu kabul etmeliyim" demişti. Geçen yıl da artık ateizmden vazgeçtiğini, evrende bir Dizayn olduğunu kabul ettiğini açıkladı. Flew'un ateizmden dönmesi, sembolik değeri açısından Yekta Güngör Özden Bey'in Kemalizm'den dönmesi gibi bir şey. **Allah insanı bir evrimsel süreç içinde yaratmış olamaz mı? Neden evrime inanan bir insan aynı zamanda Allah'a inanamaz mı?** İnanabilir. Sorun evrim kavramında değil, Darwinizm'de. Evrim çok müphem bir kavram ve farklı anlamlara gelebilir. Eğer bir insan "ben Allah'ın canlıları aşama aşama evrimleştirerek yarattıklarına inanıyorum" derse, benim teorik olarak buna bir itirazım yok. Darwinizm, bunu söylemiyor. Darwinizm, canlılığın kökeninin amaçsız doğa mekanizmaları olduğunda ısrar eder. Darwinizm'in günümüzdeki savunucuları da bu konuda çok ısrarlıdır. Dolayısıyla "evrimi kabul ediyorum" derken neyi kabul ettiğinize dikkat etmeniz lazım. Öte yandan fosil kayıtları pek de öyle bir evrim göstermiyor. Fosillere baktığımızda, temel canlı

kategorilerinin hep aniden, kendilerine benzer ataları olmadan ortaya çıktıklarını görüyoruz. Dolayısıyla "yönlendirilmiş evrim"i kabul etmeyi gerektiren bir bilimsel tablo da görmüyorum. **Batı bilimi Darwin'e Gazali ile cevap verdi** "Akıllı tasarım teorisinin öncüleri Müslüman düşünürlerdir. İmam Gazali, balarısı, sinek gibi canlıların bedenlerindeki tasarımları uzun uzun anlatmış ve buradan yola çıkarak Allah'ın yaratma gücüne ve bilgisine dair yorumlar yapmıştır. Gazali'nin evrenin kökeni hakkında ileri sürdüğü Kelam yaklaşımı da, bugün ABD'deki bazı Dizayn teorisyenleri tarafından kullanılıyor. Teolog ve fizikçi olan William Lane Craig, örneğin, Gazali'nin evrenin yaratılışı hakkındaki argümanına sık sık "Kalaam Argument" diye atıfta bulunur ve bunun modern fizik tarafından kanıtlandığını ileri sürer.Kuran'da da zaten insanlara Allah'a inanmaları için önce doğaya bakmaları önerilir. Allah'ın varlığına yarattıklarını inceleyerek ulaşmak, tamamen Kurani bir düşünce yöntemi. Bilimin üzerindeki materyalist hegemonya, bu düşünce yöntemini bozuyor ve diyor ki, "Doğadan Allah'a delil getiremezsiniz, çünkü doğadaki her şey kendi kendine oluştu, evrimleşti." Bilimin de bunu ispatladığı kabul ediliyor; oysa ortada böyle bir ispat yok. Sadece materyalist bir önkabul var, o da kanıtlara uymuyor.Bunu ortaya çıkarmak ise çok önemli. Modern insan son iki yüzyıldır "akıl ve bilimin" dini yalanladığını zannediyor. Zannediyor ki aklın ve bilimin tanımladığı objektif gerçeklik ateisttir, dinin anlattıkları ise subjektif birer inançtır. Oysa bu tamamen yanlış. Yanlış olduğunu göstermek içinse, bilimi materyalist önkabullerden kurtarmak, yani objektif hale getirmek yeterli." **Siz yaratılışı savunuyorsunuz. Ancak bunu kabul etmeyen birçok insan var. 7 milyon yıl önce meydana gelmiş bir yaratılış hadisesini nasıl insanlara kanıtlarsınız?** Canlılığın kökeni 7 milyon değil, 3.5 milyar yıla kadar gidiyor. Bilinen bütün hayvan kategorileri, Kambriyen devir denen bir dönemde aynı anda ortaya çıktılar. "Biyolojinin Big Bang'i" denen bu olgu, Darwinizm için büyük problemdir. Çünkü teori canlıların kademe kademe basitten gelişmişe doğru evrildiğini varsayar. Oysa 530 milyon yıl önceki Kambriyen devirde, canlılığın tüm temel vücut planlarının aynı anda ve aniden ortaya çıktıklarını görüyoruz.Bu kadar eski bir zamanda ne olduğunu nereden biliyoruz derseniz, cevap fosiller. Canlıların bu taşlaşmış kalıntıları, bize eski çağlardaki yaşamın fotoğrafını sunuyor. Ve bu fotoğrafta hiç de Darwinist bir evrim gözükmüyor. Aksine, farklı canlı grupları aniden ortaya çıkıyor ve hiç değişmeden yaşamayı sürdürüyorlar. Bu röportaj, 11 Temmuz tarihli Yeni Şafak gazetesinde yayınlanmıştır. http://www.yenisafak.com/g01.html

NASIL MUTLU OLUNMAZ?

12 July 2005

Beyaz Türkler kavramını dilimize ünlü sosyoluğumuz Nilüfer Göle kazandırmıştı. Göle, bu kavramla, kendilerini Türkiye'nin "ilericileri" olarak gören asker-sivil bürokrasiyi ve entellektüelleri kast etmişti. Benim sözünü edeceğim kesim ise, Beyaz Türkler'in genç jenerasyonu. Çoğu kolejlerde, hatta sonra yurtdışında okumuş, 1980 sonrası ortamda büyüyerek "köşe dönme" kültürünü özümsemiş, iyi mesleklere, Batılı yaşam standartlarına kavuşmuş, genç ve orta yaş kuşak insanlarımız. Beyaz Türkler, görünürde, mutlu olmak için pek çok nedene sahipler. Bu ülkenin yaşam standartlarının bir hayli ötesindeler. Adeta küçük Asya'da New York'u, Londra'yı veya Paris'i yaşıyorlar. Değerli entellektüellerimizden Rıfat Bali, Beyaz Türklerin bu bohem yaşamının iyi bir yansımasına işaret etmişti: İstanbul'daki bir partiyi, "Burası New York, karşısı Üsküdar!" diye duyuran bir davetiye... Beyaz Türklerin çoğunun yaşamındaki en büyük değeri ise aslında tek bir kelimeyle özetlemek mümkün: Tüketim... Yaşamları daha fazla ve daha kaliteli tüketim üzerine kurulu. İyi kazanç sağlayan işlerde çalışmak ve böylece daha iyi evlere, arabalara, giysilere kavuşmak... Gezmenin,

eğlenmenin ve belki de gösterişin doruklarına çıkmak... Hep daha fazla tüketmek ve bu tüketimi de, bol "marka"lı bir yaşam biçimi içinde, eşe-dosta duyurmak. Bu renkli hayat Beyaz Türkler tarafından yaşanırken, medya aracılığıyla da "öteki Türkiye"ye daha da süslenip seyrettiriliyor. Bu öteki Türkiye'nin "televole kültürü" içinde yanıp tutuşan kısmı da, Beyaz Türkler gibi olmak, onlar gibi tüketebilmek için can atıyor. Ama acaba bu renkli hayat Beyaz Türkleri mutlu edebiliyor mu ki? **Mutsuzluk Krizi** Kuşkusuz her bireyin mutluluk ölçüsü ve düzeyi birbirinden farklıdır. Ancak Beyaz Türkler'in çoğunda garip bir mutsuzluk sendromu olduğunu gösteren ve "içerden gelen" sesler var. Milliyet'in genç kalemi Ece Temelkuran, bir yazısında bu sendromdan şöyle söz etmişti:

"Sanıldığından daha çoklar. Gitgide çoğalıyorlar. Etraftalar. Hayatı panzehirsiz kaldıramıyorlar. Sipram, Prozac, Xanax, Lustral ve benzerleri olmadan devam edemiyorlar. Anti - depresansız çekilmeyen bir hayat bu; panzehiri alınmazsa öldüren... Yirmilerin sonunda, otuzların başındalar. Hepsi "başarılı" çocuklar. İyi okullarda okumuş, iyi işlere girmiş insanlar. Hayatlarında ters giden pek bir şey yok ama yine de mutlu değiller.... İlaçsız üstesinden gelinemeyen, hatta nedeni bile pek anlaşılamayan bir mutsuzluk dalgası var etrafta; marka giysiler üzerini örtüyor."

Bir başka deyişle, Beyaz Türklerin pek çoğunun psikolojisi, reklamlarda veya magazin basınında gösterildiği gibi iç açıcı değil. Acaba neden? Aslında sorun, sadece Beyaz Türklerle değil, onların coşkuyla benimsedikleri tüm bir "modern yaşam"ın kendisiyle ilgili. Varolma amaçlarını daha fazla paraya, kariyere, statüye, cinselliğe ve eğlenceye ulaşmak olarak belirleyen çağımız insanların çoğunda, yaygın bir mutsuzluk, bir depresyon hali var. Bunu da en iyi sanatçılar ifade ediyor. 1999'da çevrilen ve tüm dünyada yankı uyandıran "Fight Club" (Dövüş Kulübü) filmi, bu ifadenin çarpıcı örneklerinden biriydi. Filmde, iyi bir ev ve iş sahibi olan genç bir adamın, tüm bunlarla bir türlü mutlu olamayışı ve sonunda kendi benliğinden ikinci bir karakter çıkararak bir tür "anarşi örgütü" kurması anlatılıyordu. Filmin "filozof" aktörü Tyler Durden (Brad Pitt), örgütün üyelerine şöyle sesleniyordu:

"Reklamlar bizi arabaların ve giysilerin peşine düşürdü; nefret ettiğimiz işlerde çalışıyoruz, ihtiyacımız olmayan şeyleri satın alabilmek için... Biz tarihin üvey evlatlarıyız. Ne amacımız var, ne yerimiz. Biz ne bir büyük savaş yaşıyoruz, ne de büyük buhran. Bizim savaşımız ruhsal bir savaş; bizim büyük buhranımız, kendi hayatlarımız. Televizyonla büyütüldük ve bir gün hepimizin milyonerler, film yıldızları veya rock starları olacağına inandırıldık. Ama olmayacağız ve bu gerçeği yavaş yavaş öğreniyoruz ve feci şekilde asabımız bozulmuş durumda..."

Beyaz Türklerin çoğu "bu asabı bozulmuşluk" durumunu ya yaşıyor ya da yaşamamak için kafalarını kuma biraz daha gömüyor, takviye olarak da "Prozac" alıyor. Her tüketim düzeyi onlara yeni bir kurtuluş vaad ediyor; bir üst model arabayı, bir öncekinden daha "çılgın" bir eğlenceyi hedeflemenin bir tatmin duygusu var elbette. Ama o hedefe varınca tatmin hemen ortadan kalkıyor. Kendisine varılınca yok olan çöl serapları gibi, modern yaşamın mutluluk paketleri de açılınca anlamsızlaşıyor. Peki Beyaz Türkler nasıl kurtulur? Nasıl mutlu olurlar? Elbette bunun cevabını her insanın kendi başına bulması gerekiyor. Ancak bilge siyasetçi Süleyman Demirel'in yöntemiyle düşünerek, önce olmazları belirlemek; yani, önce insanı

neyin mutlu etmeyeceğini tespit etmek, iyi bir başlangıç olabilir. **Reklamların Sahte Dünyası** İlk tespit, tüketimin insanı mutlu etmeyeceğidir. Reklamlarda milyonlarca kez gördüğümüz; şu marka arabayı kullandığı veya bu marka gazozu içtiği için mutlu olan insan tasvirleri, tek kelimeyle aldatmacadır. Din adamı kimliğinin yanında derin bir entellektüel de olan İngilitere Başhahamı Jonathan Sacks, bu konuda şu yorumu yapıyor:

"Bize yeni moda blue jean'i, şu saati veya bu arabayı almakla elde edeceğimiz vaad edilen mutluluk, az sonra yeni bir ürün tarafından yok edilmekte ve o ancak yeni ürünü almakla yeniden mutlu olacağımız söylenmektedir. Tüketim toplumu, arzuları uyandırma, tatmin etme ve sonra yeniden uyandırmadan oluşan sonuçsuz bir süreci izler. Nihai huzura giden bir çabadan ziyade, bir tür bağımlılıktır." (Jonathan Sacks, "The Dignity of Difference", 2003, s. 40)

Hayattaki hiç bir maddi kazanım, hiç bir statü aşaması "kurtuluş" olamamaktadır. Her biri yanında yeni sıkıntılar, yükler ve bir de "tüm bunları kaybetme korkusu" getirmektedir modern insana... Peki acaba bu gibi maddesel şeyler değilse, aşk mıdır insanı mutlu edecek şey? Günümüzde pek çok genç, özellikle de genç kız, bu inançtadır ve "gerçek aşk"ı bulup beyaz atlı prensiyle mutluluğa yürüme hevesindedir. Oysa bu heves de modern eğlence endüstrisi tarafından insanlara çizilen toz pembe bir senaryodan kaynaklanır ve gerçeğe uymaz. Dikkat ederseniz, romantik filmlerin çoğu, çiftlerin türlü badireleri atlatıp evlenmeleri ile sona erer. Görkemli bir düğün sahnesinde etrafa gülücükler dağıtırlar. Hayatın anlamını o törende bulmuş gibidirler... Ancak gerçekte bir kaç ay sonra aşkın büyüsü sönecek, eşler bir diğerinin olumsuz yönlerini de görmeye başlayacaklar ve evlilik yaşamın rutin bir parçası haline gelecektir. Duruma göre belki iyi bir rutin olabilir, ama bir "kurtuluş" değildir. Bir zamanlar 68 kuşağını motive etmiş olan entellektüel çabalar da, paradan veya "aşk"tan biraz daha doyurucu olabilseler bile, yeterli değildir. Jonathan Sacks şöyle der:

"Aydınlanma sonrası sistemler - bilim, ekonomi veya siyasi ideolojiler - ilk başta ortaya koydukları kuşatıcı iddialarından geri çekilmek durumunda kalmışlardır. Bilim tarifsel; ekonomi ilişkisel, siyaset ise yönetseldir. Bize neyi ve nasıl sorularının cevabını verebilirler, ama "neden" sorusunun cevabını veremezler." (Jonathan Sacks, "The Dignity of Difference", 2003, s. 37)

Çünkü sorunun cevabı daha derinlerdedir. **Sonsuzluğa Özlem** Beyaz Türklerin ve genel olarak modern insanın yaşadığı kriz, insanoğlunun amaç ve özlemlerini, maddesel dünyayla sınırlamalarından kaynaklanır. Oysa Hz. İsa'nın İncil'de söylediği gibi, "insan yalnızca ekmekle yaşamaz". M.I.T., University of California, Berkeley gibi dünyanın önde gelen üniversitelerinde ders vermiş olan Amerikalı düşünür Houston Smith'e göre, "Bu dünyanın sınırlı varoluşu, insan kalbini tam olarak tatmin edememektedir. Çünkü insanoğlunun doğasına, günlük deneyimimizin bize veremediği 'ötedeki' bir şeye özlem duyma hissi kazınmıştır." (Houston Smith, Why Religion Matters, 2001, s. 28) İnsan, kendinden ve etrafındaki her şeyden daha büyük, daha mutlak bir ideale bağlanma ihtiyacındadır. Bu ihtiyacı reddettiğinde, kendi doğasına aykırı davranmış olur. Modern insan, ve bu arada bizim Beyaz Türklerimizin çoğu, bu temel gerçeği göz ardı ettikleri için krizdedirler. Kimi düşünürlerin "anlam krizi" dediği şeydir bu. Hayatın anlamını, aslında anlam

oluşturamayacak şeylerde aramakta ve sonuçta anlamsız hayatlar yaşamaktadırlar. Öte yandan modern insanın bencil ahlakı da, kendi doğasına aykırıdır. Dünyada ve ülkemizde milyonlarca insan yarı aç ve fakir biçimde yaşarken, israf ve açgözlülükle dolu bir tüketim çılgınlığı sürmek, vicdansızlıktır. Ve vicdan, ne kadar bastırılırsa bastırılsın, bu yolun yanlış olduğunu söyler insana. İnsan o vicdanı daha da bastırabilmek için uğraştıkça, insanlıktan o kadar uzaklaşır. Mutsuzluk ise kaçınılmaz bir sonuçtur; çünkü mutluluk insanlara özgü bir duygudur. Peki kurtuluş nerededir? Başta belirttiğim gibi, hepimiz bu soruyu kendi vicdanlarımızın içinde cevaplamak durumundayız. Ama şu kesindir: Beyaz Türklerin sahip olduğu, öteki Türklerin çoğunun da imrendikleri şeylerin hiç biri, mutluluk veremezler. Hayatı kolaylaştıran, renklendiren birer araç olabilirler; ama amaç olamazlar. Bir diğer kesin gerçek ise, tarih boyunca kendilerini en mutlu hissetmiş olan insanların; almak yerine vermeyi, bencilik yerine fedakarlığı ve madde yerine anlamı tercih edenler olduğudur. Bir bildikleri vardır belki de...

AKTÜEL DERGİSİ'NİN AKILLI TASARIM HABERİ

09 August 2005

Yeni Aktüel dergisi 9 Ağustos 2005 tarihli sayısındaki "Bilimsel Tanrı Hareketi" başlıklı dosyayla, Akıllı Tasarım teorisini tanıttı. Mustafa Akyol ile yapılan bir röportaja dayanan haberin spotunda şöyle deniyordu: "Bush geçen hafta okul kitaplarına girmesi gerektiğini söyleyince herkes 'Akıllı Tasarım Hareketi'ni araştırmaya koyuldu. Darwin'in Evrim Teorisi'ne karşı bilimle yaratıcıyı buluşturan hareketi, yazar Taha Akyol'un oğlu Mustafa Akyol anlattı. " Yeryüzündeki canlı hayatın Darwin'in Evrim Teorisi'ndeki gibi tesadüflerle değil, bilinçli bir tasarımla oluştuğunu iddia eden farklı ülkelerden yüzlerce bilim adamı 1990'ların sonunda'Akıllı Tasarım' (Intelligent Design) adlı bir hareket başlattı. İnsan ve evrenin oluşumunu dini ögelerden ayırarak bilimsel kanıtlar doğrultusunda açıklamaya çalışan, bir'tasarımcı'nın varlığını da reddetmeyen Akıllı Tasarım Teorisi, yaratılış tartışmalarına yeni bir boyut getirdi. ABD ve dünyada hızla taraftar toplamayı sürdüren bu tez ABD'nin bazı eyaletlerinde ders kitaplarına girdi bile. Nihayet ABD Başkanı George W. Bush geçen hafta birkaç gazeteciyi davet ederek Beyaz Saray'da Akıllı Tasarım Teorisi'nin tüm okullarda ders olarak okutulması gerektiğini açıklayınca hareket dünya medyasının ilgi odağı oluverdi. Hareketin en çarpıcı özelliği, hem tasarımcı bir tanrıyı hem de varoluşu açıklayan bilimsel olguları aynı teoride birleştirmesi. Bilim dünyasında tartışmalara yol açan hareketin bir başka özelliği de üyeleri arasında bir Türk'ün bulunması. Kısa süre önce 400'ün üzerinde bilim adamı tarafından imzalanan'Darwinizm'e Kuşkulu Bakış' deklarasyonuyla adından söz ettiren hareketin Türkiye'deki tek temsilcisi, Milliyet gazetesi köşe yazarı Taha Akyol'un oğlu Mustafa Akyol. Yeni Aktüel'e alternatif teoriyi anlatan Akyol "Artık bir dine veya Tanrı'ya inananlar bilimin gerisinde kalmakla eleştirilemez. Çünkü bilim adamlarının elinde artık evrenin ve canlıların bir akıl tarafından tasarlanmış olduğuna dair güçlü deliller var" diyor. **Bilimle din arasında bir köprü** Akıllı Tasarım'ın teorisyenleri Phillip Johnson, William Dembski, Michael J. Behe ve Jonathan Wells gibi bilim adamlarının Darwinizm'e karşı yazdığı kitaplar bu delilleri kullanarak insanın maymundan geldiği iddiasını çürütmeye çalışıyor. 1996'da bilim çevrelerinde büyük yankı uyandıran Pennsylvania Lehigh Üniversitesi'nden biyokimya profesörü Michael J. Behe'nin yazdığı'Darwin'in Kara Kutusu'

ABD'de 20. yüzyılın en etkili 100 kitabı arasına girdi. Behe kitabının bir bölümünde "Darwin, teorisini bilimsel imkanların çok yetersiz olduğu 19. yüzyılda geliştirmişti. Canlılığı yeterince inceleyemediği için onun basit bir yapıya sahip olduğunu varsaydı. Oysa en basit canlı hücresinde bile moleküler makineler, bilgi işlem sistemleri, taşıma ve depolama üniteleri olduğunu artık biliyoruz" diyerek Evrim Teorisi'ni eleştiriyor. Akıllı Tasarım Teorisi'nin önde gelen bir diğer teorisyeniyse MIT, Chicago ve Princeton üniversitelerinde öğretim üyeliği yapan, Baylor Üniversitesi'nde Tasarım Teorisi Kürsüsü kuran William Dembski.'Design Revolution' (Tasarım Devrimi) kitabının da yazarı olan matematik profesörü Dembski yeni teoriyi,'bilimle teoloji arasında bir köprü' olarak tanımlıyor. Akıllı Tasarım Teorisi, Darwinizm'in cevabını veremediğini ileri sürdüğü'İlk hücre nasıl varoldu,"Canlı bedenlerdeki karmaşık biyokimyasal makineler nasıl ortaya çıktı' ve'Neden bilinen tüm hayvan grupları aynı jeolojik devirde, yani Kambriyen dönemde aniden ve kendilerine benzer ataları olmadan ortaya çıkmıştır' gibi meseleleri de sorguluyor. Darwin'in, "Teorim doğruysa, en eski Kambriyen dönemden önce dünya canlı yaratıklarla dolup taşmış olmalı. O zamana ait fosil kayıtlarını neden bulamadığımız sorusuna verebilecek bir cevabım yok" sözünden yola çıkan hareket, günümüzde bu kayıtların yeterli düzeye ulaştığını ve canlı çeşitliliğinin büyük ölçüde artış gösterdiği Kambriyen devri öncesinde de bu canlıların atalarının olmadığının ortaya çıktığını savunuyor. Prof. Behe "Tokyo Üniversitesi'nde bir grup araştırmacı, insan ve şempanzelerin 22. ve 21. kromozomlarının genetik alfabesini incelerken, iki tür arasında kabul edilenden çok daha büyük fark olduğunu ortaya çıkardı. Bu sonuç bile Darwin'in teorisini büyük bir açmaza sokuyor" diyor. **Hareketin tek Türk üyesi** Hareket şimdilik Türkiye'de pek tanınmasa da büyük kitleleri arkasına almayı hedefliyor. Teorinin Türkiye temsilcisi Mustafa Akyol süreci hızlandıracak bir kitap üzerinde çalışmalarını sürdürüyor. "Beyaz Türkler'in Afyonu" adlı çalışmayla Akıllı Tasarım Teorisi'ni tanıtmak isteyen Akyol, hareketin tek Müslüman üyesi. Hareketin, Hıristiyan bilim adamlarından oluşan iki büyük kuruluşu bulunuyor; Kansas merkezli Intelligent Design Network (IDN) ve Seattle merkezli Discovery Institute (DI). IDN daha çok teorinin ders kitaplarına girmesi üzerine yoğunlaşırken, DI bilimsel çatısını güçlendirmeye yönelik akademik çalışmalar ve halkla ilişkiler programları yürütüyor. DI üyesi olan Boğaziçi Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü mezunu 33 yaşındaki Mustafa Akyol, geçen Mayıs'ta ABD'deki Kansas Eyaleti Eğitim Bakanlığı'nın, okul kitaplarına Akıllı Tasarım Teorisi'nin konmasıyla ilgili oluşturduğu mahkemede de görüşlerini sundu. Akyol mahkemede dinlenen Amerikalı olmayan iki kişiden biri ve bilim adamı olmayan tek isimdi. Akyol'a gösterilen bu itibarın kaynağıysa ABD'de bazı gazetelerde zaman zaman yayımlanan yazıları ve tam bir "dava adamı" olması. Bu ay sonuçlanması beklenen mahkemede eğer Akıllı Tasarım kazanırsa, Kansas Eyaleti'ndeki okul kitaplarına, daha önceden Ohio, New Mexico ve Georgia eyaletlerinde olduğu gibi, Akıllı Tasarım Teorisi de girecek. Mustafa Akyol Türkiye'deki okul kitaplarına teorinin alınması için Milli Eğitim Bakanlığı'na bir teklif hazırlayacağını söylüyor. Akyol'a göre aslında Evrim Teorisi'yle Akıllı Tasarım Teorisi arasında birebir bir çelişki yok. "Biri bana Tanrı'nın canlıları evrimleştirerek yarattığını söylerse buna ilke olarak itirazım olmaz. Bizim karşı çıktığımız evrimin kendisi değil, evrimin rastlantılar ve tesadüfler sonucu gerçekleştiği iddiası" diyen Akyol, bu teorinin aklı ve bilimi ateizmin tekelinden kurtaracağını iddia ediyor. Bu noktada konuşma sırası din bilimcilerde. Türkiye Diyanet Vakfı İslam Araştırmaları Merkezi Başkanı Prof. Dr. Mehmet Akif Aydın, Akıllı Tasarım Teorisi'nin dikkate alınması

gerektiği görüşünde: "Önemli olan bir gerçeğe ulaşmak. Hangi yolla ulaşıldığı önemsiz. Bu teori de evrenin bir yaratıcının yön vermesiyle vücut bulduğu gerçeğini kabul ediyor. Bu teoriye ders kitaplarında yer vermekse ilmi objektiflik açısından gerekli." **Darwinciler'e göre saçmalık** Akıllı Tasarım Teorisi Darwinciler tarafındansa saçmalık ve bilim dışı olarak görülüyor. İ.Ü. Fen Fakültesi Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü öğretim üyesi Prof. Haluk Ertan, Akıllı Tasarım Hareketi'ni Yaratılışçılar'ın çıkış yolu arayışı olarak görüyor. B. Ü. Matematik Bölümü öğretim üyesi Prof. Haluk Oral ise tesadüfi evrimin matematiksel olarak imkânsız olduğu tezine karşı şöyle diyor: "Canlıların oluşumundaki zaman hafızamızın alamayacağı kadar uzun ve ne kadar küçük olursa olsun her türlü olasılık mümkün. Bir zarı milyarlarca yıl boyunca atsak bir keresinde köşesi üzerine düşebilir. Dolayısıyla mükemmel işleyen organizmaların oluşması milyarlarca yıl içerisinde tesadüfler sonucu gerçekleşmiş olabilir." İngiliz matematikçi ve astronom Fred Hoyle'nin "Bir hücrenin tesadüfen oluşması, bir hurda yığınının kasırgaya tutulup Boing 747 haline gelmesine benzer" mizahi cümlesini de ironik bir dille yanıtlıyor: "Burada unutulan evrimin milyarlarca yılda gerçekleşmesidir. Olasılık hesapları zamanla da bağlantılıdır. Örneğin damlayan çeşmenin bir mermeri oyması imkânsızdır. Ancak eski çeşmelere bakarsanız suyun damladığı yerde bir oyuk olduğunu görebilirsinizBilgi Üniversitesi Matematik Bölümü Başkanı Prof. Dr. Ali Nesin de Akıllı Tasarım teorisinin ancak din kitaplarında yer alabileceği görüşünde: "Olasılıklar zamanla bağlantılıdır. Canlıların tesadüfi evrimleşmelerle oluşması matematikte imkânsız değil. Akıllı Tasarım Teorisi'yse bilim değil bir felsefedir. Biyoloji kitaplarına konamaz ama din bilgisi kitaplarında yer alabilir."

BİR OKUYUCU YORUMU

16 July 2005

16 Temmuz tarihli Vakit gazetesinde yayınlanan "Ceviz Kabuğu programı ve Mustafa Akyol'un başarısı" başlıklı bir okuyucu yorumunda şöyle deniyor: "Geçtiğimiz Cumartesi günü Flash TV'de izlediğim bir anons beni ekran başına çekti. ABD'nin Kansas eyaletindeki evrim mahkemesinde İslâm dünyasını temsilen bilirkişi olarak katılan Mustafa Akyol, canlı yayın Ceviz Kabuğu programında evrim teorisinin açmazlarını anlatacaktı. Çok hararetli bir tartışma olacağını düşündüm. Doğrusu bu genç araştırmacı kardeşimizin anlı-şanlı evrimci Profesörlerin iddiaları karşısında zor anlar yaşayabileceğini düşündüm. Ancak Hulki Cevizoğlu'nun, programın başında belirttiği gibi 1 hafta süren çağrılarına ve yaşanan telefon trafiğine rağmen hiçbir evrimci bilim adamı canlı yayına katılmak istememişti. Tüm samimiyetimle bir şey söylemek istiyorum. Ben birçok tartışma programı izledim ama hayatımda konusuna bu kadar hakim bir konuşmacı görmedim. Sanırım programı izleyen herkes de benim gibi düşünmüştür. Her soruya mantıklı ve bilimsel cevapları veren Mustafa Akyol'u telefonla sıkıştırmaya çalışan evrimci Profesörlerin çaresizlikleri, gerçekten görülmeğe değerdi. Bilimsel literatürü takip etmeyen, 50 yıllık köhne bilgilerle öğrenci yetiştirmeye çalışan bazı evrimci profesörlerin, Mustafa Akyol dünyaca ünlü bilim dergileriyle verdiği güncel cevaplar ve Profesörlerin yaşadığı şaşkınlık, tartışmada akıllarda kalan önemli anlardan biriydi. Ayrıca Müslüman araştırmacılara bir eleştirim olacak. Programa telefonla katılan bazı ilim adamları veya araştırmacılar, konuşmacı Mustafa Akyol'a destek vermek yerine anlamsız gerekçelerle konuyu dağıtmayı ve kafaları karıştırmayı tercih

ettiler. Bu tür programlara katılan Müslüman araştırmacılar hedefi "orijinal yorumlar yaparak kendisini ön plana çıkarmak değil, İslâmın yararına olan konuyu gündeme getirmek ve konuşmacıya destek olmak olmalıdır." Müslümana yakışan ihlaslı ve samimi davranış da budur. Nitekim bunu Prof. Turhan Güven ve Prof. Cevat Babuna hocalarımız çok güzel bir şekilde yerine getirdi. Hem konuşmacıya destek oldular, hem de kendi fikirleriyle konunun daha iyi anlaşılmasına katkıda bulundular. Ülkemizin gönüllü kuruluşları, sayıları çok az olan Mustafa Akyol ve onun gibi kaliteli ve donanımlı araştırmacılara destek olmalıdır. Akyol, Ceviz Kabuğu programındaki görünümü, bilimsel donanımı ve ikna kabiliyeti ile gerçekten toplumun her kesiminden insanı ekran başına kilitledi. Gerçekten bu tür insanların Yaratıcı'nın varlığını anlatması çok daha etkili hiç şüphesiz daha etkili oluyor. Programdan sonra internetten Mustafa Akyol hakkında biraz bilgi edinmeye çalıştım. Türkiye'de son bir yıldır adını duymaya başladığımız Mustafa Akyol, tüm dünyada ve özellikle ABD'de entelektüel bir Müslüman aydın olarak tanınıyor. Başta Washington Times olmak üzere birçok gazete ve dergide yazı ve makalelerine rastladım. Hazırlayacağı kitaplarının da Türkiye'de gündem oluşturacağına inanıyorum. Önümüzdeki yıllarda-Allah'ın izniyle- çok büyük başarılara imzasını atacağına emin olduğum Mustafa Akyol kardeşimizi tekrar tebrik ediyorum. Kendisini dikkatle izlemeye devam edeceğiz. Tarık Nazif Demirsoy"

AKTÜEL'E KONUŞAN DARWİNİST AKADEMİSYENLERE CEVAP

10 August 2005

Akıllı Tasarım teorisi konusunda Aktüel dergisinde yer alan haberde, Darwinizm'i savunan bazı uzmanların da görüşleri aktarılıyordu. İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü öğretim üyesi Prof. Dr. Haluk Ertan, B. Ü. Matematik Bölümü öğretim üyesi Prof. Haluk Oral ve Bilgi Üniversitesi Matematik Bölümü Başkanı Prof. Dr. Ali Nesin, Tasarım teorisine itiraz ederken, yaşamın rastlantıların eseri olduğunu savunuyorlardı. Ancak fena halde yanılıyorlardı. Nedenini inceleyelim... **Zarlar, Damlalar ve Prof. Oral'ın Yanılgısı** B. Ü. Matematik Bölümü öğretim üyesi Prof. Haluk Oral "tesadüfi evrimin matematiksel olarak imkânsız olduğu tezine karşı" çıkarak şöyle demiş:

"Canlıların oluşumundaki zaman hafızamızın alamayacağı kadar uzun ve ne kadar küçük olursa olsun her türlü olasılık mümkün. Bir zarı milyarlarca yıl boyunca atsak bir keresinde köşesi üzerine düşebilir. Dolayısıyla mükemmel işleyen organizmaların oluşması milyarlarca yıl içerisinde tesadüfler sonucu gerçekleşmiş olabilir."

Prof. Oral'ın bu "uzun zaman içinde her şey olur" yaklaşımı, Darwinistlerin sık kullandığı bir argümandır. Argümanı kullanma nedenleri ise, ortada Darwinistik evrim lehine bir kanıt olmayışıdır. Kanıt olmadığı için, meseleyi uzun zamana yaymaya ve böylece gözlem ve deney dışına çıkarmaya çalışırlar. Bir yandan bunu yaparken, bir yandan da "tesadüf"le açıklamaya çalıştıkları sistemleri basite indirgemeye çalışırlar. Örneğin Prof. Oral, "bir zarın köşesi üzerine düşmesi"nden söz etmiş. Oysa canlıların kökeni böylesine basit bir mesele değil ki... Moleküler biyolog Michael Denton hücrenin kompleksliğini benzetmek için "uzay gemisi" örneğini kullanır. Eğer Prof. Oral "zarın tesadüfen köşesi üzerine düşmesi" yerine, "uzay gemisinin tesadüfen oluşması" örneğini kullansa, "uzun zaman her şeye yeter"

iddiasının ikna edici olup olmadığı, daha açık görülürdü. Ama ne ilginç, Prof. Oral'a tam da böyle bir örnek sorulmuş. Aktüel'den verilen örneği ve Prof. Oral'ın cevabını okuyalım:

[Prof. Oral] İngiliz matematikçi ve astronom Fred Hoyle'nin "Bir hücrenin tesadüfen oluşması, bir hurda yığınının kasırgaya tutulup Boing 747 haline gelmesine benzer" mizahi cümlesini de ironik bir dille yanıtlıyor: "Burada unutulan evrimin milyarlarca yılda gerçekleşmesidir. Olasılık hesapları zamanla da bağlantılıdır. Örneğin damlayan çeşmenin bir mermeri oyması imkânsızdır. Ancak eski çeşmelere bakarsanız suyun damladığı yerde bir oyuk olduğunu görebilirsiniz.

Bir Prof'dan daha iyi bir değerlendirme beklenirdi... Çünkü burada verdiği örnek, konuya hiç bir şekilde uymuyor. Mermere damlayan suyun onu delmesi, rastlantılar sonucunda mümkün hale gelen bir imkansızlık değildir ki! Aksine kaçınılmazdır. Mermerin üzerine düşen her damla, ondan mikro düzeyde bir parça koparır ve uzun yıllar içinde mermer üzerinde gözle görünür bir fark olur. Böyle bir örnek, Darwinizm'in tesadüf iddiası için değil de, "canlılardaki küçük değişimler zamanla tür değişimine, yani evrime yol açar" iddiasını desteklemek için kullanılsaydı, o zaman daha tutarlı olurdu. Ama yine de yanlış olurdu. Çünkü ortada, gözlem ve deney yapabildiğimiz zaman dilimleri içinde tespit ettiğimiz "küçük evrimsel gelişimler" yoktur ki, bunlar milyonlarca yıla yayılınca daha büyük gelişmeler meydana getirsin. Bugüne kadar hiç bir türün rastlantısal mutasyonlar nedeniyle yeni bir genetik bilgi kazandığı, yeni bir organ geliştirdiği, yeni bir protein sentezlediği gözlemlenmemiştir. Dolayısıyla ortada tek bir "damla" yoktur ki, bunun uzun zaman içinde "damlaya damlaya" evrim meydana getirdiğini kabul edelim. **Prof. Ali Nesin'in Yanılgısı** Aktüel'in haberinde, Bilgi Üniversitesi Matematik Bölümü Başkanı olan Prof. Dr. Ali Nesin'in de yine "olasılıklar zamanla bağlantılıdır" dediğini okuyoruz. Yani yine "uzun zaman içinde her şey olur" yaklaşımı... Bu yaklaşımın temelinde aslında ilginç bir inanç yatıyor. **"Madde + Zaman = Her şey"** olarak formüle edilebilecek olan bu inanç, yeterince zaman tanındığında maddenin her şeyi yaratabileceği varsayımına dayalı. Bu bir mağaranın ortasında görkemli bir heykel bulan bir insanın, bunun bir heykeltraşın eseri olduğunu kabul etmektense, "bu mağara kim bilir kaç milyon yıldır var, bu heykel zamanla bir şekilde tesadüfen ortaya çıkmış olmalı" demesine benziyor. Oysa, elbette, bir heykeltraşın varlığını kabul etmek çok daha mantıklı... Peki canlılıktaki tasarımın bilinçli bir Yaratıcı'nın değil de mutlaka "Madde + Zaman" ikilisinin eseri olduğu neden ısrarla ileri sürülüyor? Çünkü bunu öne sürenlerin, inandıkları bir felsefe var: Materyalizm. Bu felsefe, maddeden başka bir varlığı kabul etmeyi baştan yasakladığı için, geriye "Madde + Zaman"ın yaratıcı gücüne inanmaktan başka çare kalmıyor. Görünen o ki Prof. Nesin de bu materyalist inanca sonuna kadar bağlı. Ama dogmatik, yani hiç bir kanıt olmaksızın, körü körüne kabul edilen bir inanç bu. Dolayısıyla Prof. Nesin'in Akıllı Tasarım teorisi için yaptığı "Akıllı Tasarım Teorisi'yse bilim değil bir felsefedir, biyoloji kitaplarına konamaz ama din bilgisi kitaplarında yer alabilir" yorumunu aslında tersine çevirmek gerekiyor. Materyalizm ve onun biyolojiye uyarlamaları (yani Darwinizm) felsefe (ve hatta din!) kitaplarında yer almalı. Biyoloji kitaplarında sadece gözlem ve deneye dayalı kanıtlar yer almalı. **Prof. Haluk Ertan'ın "Yanlış Tasarım" İddiası** Daha önce Radikal gazetesindeki bir makalesine dair de eleştirel bir yazı yazmış olduğum Prof. Ertan, Aktüel'de şöyle demiş:

"Yaratılış dogmasına göre kutsal sayılan insandan kimi canlılardaki kullanışlı birçok sistemin esirgenmiş olması düşündürücü. Örneğin köpek balıklarının dişleri her yıl yenilenirken birçok insan dişlerinden dolayı acı çekiyor. Bazı organizmalarda olduğu gibi insan da etkili bir DNA tamir mekanizması ve bağışıklık sistemine sahip olabilseydi, temelde genetik hatalara bağlı bir hastalık olan kanserden kırılmazdı. İnsan vücudu bitkilerin yaptığı gibi fotosentez yapabilseydi kısa süreli bir güneşlenme sayesinde günlük enerji ihtiyacını karşılayabilirdi."

Prof. Ertan bu sözleriyle tümüyle subjektif, keyfi bir yorum yapmış oluyor. Çünkü Tasarım Teorisi'nin, "canlılar Prof. Ertan'ın en uygun gördüğü biçimde tasarlanmıştır" gibi bir iddiası yok. Teori, canlıların mevcut kompleks yapılarının rastlantı ürünü olup olamayacağını araştırıyor ve olamayacakları sonucuna varıyor. Bu sonuca yönelik bir itiraz, ancak aynı kompleks yapıların rastlantı ürünü olabileceklerini göstererek yapılır. Ama Darwinistler bunu başaramadıkları için, Prof. Ertan gibi, "bence şöyle olsa daha iyi bir tasarım olurdu" gibi yorumlara başvuruyorlar. Oysa beğenmediklerini söyledikleri biyolojik yapılar dedikleri gibi olmuş olsa, o zaman da başka bir şey söyleceklerdi. "Beğenmemenin" bir kriteri ve sonu yok. Kaldı ki, ne Tasarım Teorisi'nin de Prof. Ertan'ın işaret ettiği İlahi dinlerin, "insan bedeni eksiksiz ve zaafsızdır" diye bir iddiası da yok. Bir sistemin bazı aksaklıklara sahip olması, onun tasarlanmadığını veya yaratılmadığını göstermez. Tasarımcı veya Yaratıcı, belirli bir amaç üzere, eksiklik ve zaaf meydana getirmiş olabilir. İslami açıdan düşünüldüğünde, zaten durumun öyle olduğunu görüyoruz. Kuran'da "insan zayıf olarak yaratılmıştır" bilgisi yer alır. (Nisa Suresi, 28) Yine Kuran'da ve genel olarak İslami kaynaklarda, insanların hastalıkları ve zaaflarının önemli birer ders, ibret ve hatırlatma vesilesi olarak yaratıldığı haber verilir. Kisacası diyebiliriz ki, Aktüel dergisine görüş bildiren Darwinist akademisyenlerin argümanlarının hiç birinin ciddiye alınabilir bir tarafı yok. Bu argümanların tek faydası, Darwinizm'in ve onun temeli olan materyalist felsefenin ne denli yüzeysel ve yanıltıcı olduklarını göstermek olsa gerek.

ÇAĞIN GÜÇLÜKLERİ VE İSLAM

16 July 2005

[16 Temmuz 2005 tarihli Radikal gazetesinde yayınlandı. Turkish Daily News'ta yayınlanan İngilizce versiyonunu da okuyabilirsiniz.] 11 Eylül 2001'deki terör eylemlerinden bu yana, Avrupa Müslümanları, terörizmin potansiyel zemini olarak görülüyor ve büyüteç altına alınıyorlar. Geçtiğimiz hafta Londra'da yaşanan ve 70'nin üzerine masum insanın yaşamına mal olan 'barbarca' saldırı, bu büyüteci biraz daha kalınlaştırdı. Gerçi Müslüman liderler eylemleri güçlü bir biçimde kınadılar, Tony Blair "Biliyoruz ki Müslümanların büyük çoğunluğu teröre bizim kadar karşı" dedi. Ancak sorun ortadan kalkmış değil. Sorun şu: Terör eylemleri, bir avuç fanatik militan tarafından gerçekleştiriliyor, ama biraz daha geniş bir Müslüman kitle tarafından benimseniyor. İngiltere'deki Müslümanlar arasında yapılan bir araştırma, Usame bin Ladin'i haklı görenlerin oranının yüzde 13 olduğunu göstermişti ki, bu endişe etmek için yeterince yüksek bir rakam. Ben de iki yıl önce Londra'daki Müslüman öğrencilere verdiğim bir konferansta, blucin ve tişört giyen Pakistan asıllı iki gencin Bin Ladin'i 'Mehdi' olarak gördüklerini öğrenmiş ve hayrete düşmüştüm. Peki sorun ne? Batı'da 'Sorun İslam'da, bu din nefreti öğütlüyor' diyenler var. Oysa yanılıyorlar. Gerçekte radikalleşen Avrupalı Müslümanların krizi, İslam'dan değil, onun da yanlış yorumlanmasına

yol açan bir dizi sosyal, siyasi ve tarihi problemden kaynaklanıyor. **Göçmenler ve çocukları** Sayıları 15 milyonu aşan Avrupalı Müslümanların büyük bölümü ekonomik yönden çok dezavantajlılar ve topluma çok az entegre olmuş haldeler. Çoğu, Avrupa'ya İkinci Dünya Savaşı sonrasında işçi olarak gelen göçmenler ve onların çocukları. Bu göçmenler, Avrupa'ya kıyasla oldukça fakir ülkelerden ve dahası bu ülkelerin de sosyoekonomik yönden en alt düzeyinden geldiler. Almanya'daki Türk işçilerin bu yüzden Alman toplumundan uzunca bir süre izole olduklarını biliyoruz. İngiltere'deki Pakistan ve Bangladeşlilerin, Fransa ve İspanya'daki Kuzey Afrika kökenlilerin ve Avrupa genelindeki Ortadoğu kökenli Müslümanların çoğunun kültürel izolasyonu daha da ileri boyutta. Kültür ve dil farklılığından kaynaklanan izolasyona, bir de ırk farkı eklendiğinde, ayrım iyice keskinleşiyor. Aslında Avrupa'da yaşayan Müslümanların çoğu bu ayrımdan pek de şikâyetçi değil. Özellikle yaşlılar, yabancı bir toprakta kendi yaşam biçimlerini sürdürmeye çalışıyor. Ancak çocukları bir tür kimlik ikilemi yaşıyorlar: Onlar için vatan, ne babalarının ata yurdu, ne de içinde yaşadıkları ülke. Bu nedenle söz konusu gençler, Fransız uzman Oliver Roy'un ifadesiyle 'kültürel yönden köklerinden koparılmış' durumdalar. **İslam'ın modern yorumuna ihtiyaç** Söz konusu genç Avrupalı Müslümanların kimlik bunalımının temel bir nedeni, modern yaşam ile uyumlu bir İslam yorumundan yoksun olmaları. Çoğu, İslami gelenekler ile Batılı yaşam tarzları arasında bir tür orta yol buluyor, ama bu orta yol girişimleri, doktrinsel bir dayanaktan yoksun oldukları için, bazen de bir gerilim ve suçluluk duygusu üretiyor. Ve işte bu suçluluk duygusu, modernleşmiş genç Batılı Müslümanların bazılarında ters bir etki yaratıyor ve bir kimlik krizi sonucunda İslam'ın en radikal yorumlarını -daha doğrusu yanlış yorumlarını- benimseyebiliyorlar. Bu yanlış yorumları ısrarla yayan, Suudi sermayesi ile beslenen radikal imamlar da zaten ortalıkla dolaşıyor ve pek çok camiye egemen durumdalar. ABD'ye yönelik 11 Eylül saldırısını düzenleyen teröristlerin çoğu, işte bu şekilde 'yeniden doğmuş', yani önce modernleşip sonra birden radikalizme savrulmuş gençlerdi. Londra'ya yönelik saldırıyı düzenleyenlerin de yine böyle 'modern gençler' olduğu ortaya çıktı. Fransız uzman Oliver Roy bunlara 'neofundamentalist' veya 'cihadist' adını veriyor ve bunlar ile yalın İslam arasındaki farkı vurguluyor. Roy'a göre 'cihadizm' dini argümanlardan çok siyasi sloganlara dayalı. Dahası cihadistler, pek çok geleneksel İslami kuralı hiçe sayıyorlar. Örneğin İslam fıkhı, savaş sırasında sivillerin korunmasına vurgu yapar. Cihadistlerin sivillere yönelik terör eylemlerinde, bu prensip açıkça çiğneniyor. Bu konuda en çok yazıpçizen Batılılardan biri olan Daniel Pipes ise 'cihadizm'i 'militan İslam' diye tanımlıyor ve bunun İslam'dan farkını şöyle özetliyor: "Geleneksel İslam, insanlara Tanrı'nın rızasına uygun olarak yaşatmayı öğretme amacında; militan İslam ise yeni bir düzen kurma peşinde." Peki bazı Avrupalı genç Müslümanları etkisi altına alan 'cihadizm' neden birdenbire yükseldi? Bir genelleme yaparsak, üç temel cevap bulabiliriz. **Kökenlere ilişkin üç cevap** Birincisi, Avrupa'daki Müslümanların ve genel olarak da İslam dünyasının fakirliği ve umutsuzluğu. Aslında İslam adına hareket eden radikallerin ve teröristlerin çoğu cahil ve fakir kesimlerden değil, aksine eğitimli ve hali vakti yerinde insanların arasından çıkıyor. Ancak aynen burjuva ailelerden gelmesine rağmen 'proletarya' için kapitalizmle mücadele eden solcu entelektüeller gibi, onlar da, baskı altına alınmış, fakirleştirilmiş ümmet için kendilerini feda etmek gerektiğine inanıyor. **Leninist bakış açısı** Bu noktada cihadizm denen ideolojiyi kuranların -örneğin Seyid Kutb, Ali Şeriati ve Mevdudi'nin- Marksist-Leninist ideolojiden önemli öçüde etkilendiklerini de belirtelim. Emperyalistler tarafından kotarılan ve onların yerli temsilcileri

olan kompradorlar tarafından desteklenen küresel bir komploya inanan komünistler gibi, cihadistler de, İslam dünyasının fakirlik ve güçsüzlüğünün, Batı'nın ve onun yerel destekçilerinin yürüttüğü bir komplonun sonucu olduğunu düşünüyorlar. Bu düşünceye göre, İslam dünyasının mevcut sorunlarından kurtulması için, eğitim düzeyini, verimliliğini veya sağlık şartlarını yükseltmek yerine, onu 'ezenlere' saldırmak gerekiyor. Kuran'dan ziyade Lenin'in 'emperyalizm' teorisine dayanan bu cihadist ideolojinin Çakal Carlos gibi yeminli Marksistlere cazip gelmesi, bir tesadüf değil... İslami radikalizmin ikinci bir kaynağı, Batı'nın geçmişteki veya güncel politik suçları. Batı karşıtı duyguların en belirgin kaynakları, İngiltere ve Fransa'nın sömürgecilik geçmişleri ve ABD'nin Soğuk Savaş boyunca Ortadoğu'daki bazı diktatörlükleri desteklemiş olması. Filistin trajedisi de cabası... Cihadizmin kökenleri hakkındaki üçüncü açıklama ise, gelenekçi İslam ile modern dünya arasındaki kültürel uçurum. Gelenekçi Müslümanların bir kısmı tarafından sergilenen premodern yaşam tarzı (ki bu premodern öğeler, İslam'ın özünde olmadığı halde öyle sanılıyor) İslam ve modern yaşam arasında uzlaşmaz bir çatışma olduğu izlenimini yaratıyor. Söz konusu gelenekçi Müslümanların çok büyük bölümünün terörizmle bir ilgisi yok, ama onların modern dünya ile uyumsuzlukları, cihadistler tarafından, Batı'yla çatışmak için bir neden olarak görülüyor. **Dar-ül Harbe son** Anlattığımız bu olgular, barış isteyen Müslüman liderlerin ve entelektüellerin önüne önemli görevler koyuyor: Öncelikle, cihadizm ve onun yarı-Marksist dünya görüşü ile, İslam'ı ayırt etmek lazım. İslam, 'Batı'ya karşı 'Doğu'nun silahı değil; tüm insanlığa yönelik bir ilahi mesaj... Batı'ya yaklaşırken bunu bilmek ve düşmanca tepkiler vermek yerine yapıcı eleştiriler getirmek gerekiyor. Yapılması gereken bir diğer önemli çaba ise, İslami gelenekte yer alan, fakat bugüne hitap etmeyen bazı kavramları yeniden anlamlandırmak. Örneğin sık sık tartışılan ve dünyayı 'Darül Harb' ve 'Darül İslam' olarak ikiye ayıran geleneksel doktrini ele alalım. Kuran'da yer almayan bu kavramlar, İslam'ın ilk yüzyıllarında Müslüman fakihler tarafından geliştirilmişti. O zamanın dünyasında bir Müslüman'ın, yabancı bir toprakta güvenli olarak İslam'ı yaşaması ve tebliğ etmesi mümkün değildi. Ancak zaman değişti. Bugün açık bir dünyada yaşıyoruz ve Müslümanlar dünyanın dört bir yanında inançlarını yaşamak ve yaymakta özgürler. Özellikle de Batılı liberal demokrasilerde. Bu, Batı'daki Müslümanların kendi inançlarını güzel örnekler sergileyerek temsil edebilecekleri ve diğer dinlerle barış içinde yaşayabilecekleri anlamına geliyor. Bu mümkün ve zaten İslam'ın asıl mesajı da bu... Kuran, insanların ayrı gruplara bölünmüş olmasının, 'çatışmak' için değil 'tanışmak' olduğunu haber veriyor. (Hucurat Suresi, 13) 16 Temmuz 2005 tarihli Radikal gazetesinde yayınlandı.

HÜRRİYET'İN AKILLI TASARIM HABERİ

12 August 2005

Hürriyet gazetesi, 12 Ağustos 2005 tarihli sayısında, Mustafa Akyol'la yapılan bir röportaja dayanarak Akıllı Tasarım teorisini tanıtan bir haber yayınlandı. Sefa Kaplan imzalı haberin spotunda şöyle deniyordu: "Intelligent Design (Akıllı Tasarım) teorisi, 400 bilim adamının bir araya gelip ortaya attığı bir teori. Akıllı tasarım, evrenin ve evrenle birlikte bütün canlıların bir ‘yaratıcı'nın eseri olduğunu bilimsel olarak kanıtlamayı amaçlıyor. Teori grubunun tek Türk ve Müslüman üyesi yazar Mustafa Akyol, Hürriyet'e konuştu." Haberin devamında ise şunlar yazılıydı:

INTELLIGENT Design, yani ‘Akıllı Tasarım' başlangıçta 400 bilim adamının bir araya gelip ortaya attığı bir teoriydi. Teori, evrenin ve evrenle birlikte bütün canlıların bir ‘yaratıcı'nın eseri olduğunu bilimsel olarak kanıtlamayı amaçlıyordu. Akıllı Tasarım teorisi kısa sürede o kadar etkili oldu ki, ABD Başkanı Bush, teorinin Amerikan okullarında Darwinizmle birlikte okutulmasını istedi. Ohio, New Mexico ve Georgia gibi eyaletlerde ders kitaplarına girdi. Teori grubunun tek Türk ve Müslüman üyesi ise yazar Mustafa Akyol. Akyol, Akıllı Tasarım'ın, 90'lı yıllarda ABD'deki bir grup bilim adamı tarafından geliştirilen bir teori olduğunu belirterek, ‘Yaşamı sadece rastlantıların ve doğa kanunlarının ürünü olarak yorumlayan Darwin'in Evrim Teorisi'ne karşı çıkıyor. Canlıların çok kompleks organ ve sistemleri olduğunu, bunların ancak bilinçli bir ‘tasarımcı'nın ürünü olabileceğini savunuyor' dedi. Teorinin tek tanrılı dinlerin yaratılış inancından ‘bilimselliği' ile ayrıldığını söyleyen Akyol, Akıllı Tasarım Teorisi'nin dini kaynaklara değil, salt bilimsel bulgulara dayandığını' belirtiyor. Akyol, kendisinin 1998 yılından itibaren Akıllı Tasarım Teorisi'ni savunan enstitü ve sivil toplum kuruluşlarıyla ortak çalışmalar yürüttüğünü ifade ederek şöyle konuştu: ‘ABD'de bulunduğum dönemde Washington'daki Discovery Institute yöneticileri ile tanıştım. Bir Müslümanın da bu tartışmada yer almak istemesi onlar için önemliydi. İlerleyen yıllarda gerek Discovery Institue, gerekse Kansas merkezli Intelligent Design Network ile birlikte bu konuda araştırmalar yaptım, ABD'de çeşitli konferanslar verdim. Amerikan medyasında yazdığım yazıların bir kısmı bu konuda. En son Britannica Ansiklopedisi'nin Genel Yayın Yönetmeni McHenry ile teoriyi tartışan makalelerimiz bir Amerikan dergisinde yayımlandı. (Bkz. www.mustafaakyol.org.)' **Grupta her dinden insan yer alıyor** Intellligent Design belirli bir dinin uzantısı olan bir teori değil. Sonuçta sadece ‘Canlılık yaratılmıştır' diyor ama yaratıcının kimliğine dair bir şey söylemiyor. Çünkü bu, bilimin alanı dışında kalan dini bir mesele. Bu ‘dinler-arası' entelektüel çatısı nedeniyle Intelligent Design'i savunan farklı inançlardan insanlar var. Çoğunluk Hıristiyan ama Museviler de var. Sadece bir ‘yaratıcı' fikrine inanan, ama herhangi bir dine bağlı olmayan birkaç bilim adamı da var. Dünyanın en ünlü ateistlerinden Antony Flew de bu teoriden etkilenerek ‘ateizmden vazgeçtiğini' açıkladı.

DARWİNİZM'E MEYDAN OKUYAN BİLİMSEL HAREKET

13 August 2005

ABD'deki devlet okullarında Darwin'in evrim teorisine alternatif olarak okutulması tartışılan Akıllı Tasarım, son 15 yıldır giderek güçlenen ve büyüyen bir teori. Gücünü de, Darwinizm'in varsayımının aksine, yaşamın hiç de rastlantı olmadığı gösteren bilimsel kanıtlardan alıyor. Aslında bu konudaki tartışmanın başlangıcı 150 yıl öncesine uzanıyor. Darwin'in 1859'da yayınlanan Türlerin Kökeni adlı kitabından bu yana, biyolojideki temel kuram, canlıların doğal seleksiyonun ürünü olduklarını öngören evrim kuramı oldu. 20. yüzyılda Darwinizm'e genetik ışığında getirilen yeni yorum, doğal seleksiyona bir de mutasyon mekanizmasını ekledi. Ancak bu iki mekanizmanın, yani doğal seleksiyon ve mutasyonun, canlılığın tek kaynağı olduğu yönündeki geleneksel anlayış, son yıllarda önemli eleştiriler alıyor. Pek çok bilim adamı, canlılığın sadece bu gibi amaçsız ve bilinçsiz faktörlerin ürünü olamayacağını, hayatın kökeninde "tasarlayıcı bir aklın" olduğunu savunuyorlar. Bu anlayış son yıllarda yeni bir teoriyi de beraberinde getirdi: "Akıllı Tasarım" (Intelligent Design) teorisi. Time dergisinin 12 Ağustos 2005 sayısının da kapak konusunu oluşturan

teori, halen ABD'de ateşli bir tartışmanın odak noktası. Bilim dünyasında Akıllı Tasarım'ı kabul edenlerin sayısı artarken, bazı eyatler de teoriyi ders kitaplarına Darwinizm'in alternatifi olarak koymayı tartışıyorlar. Bu teori, 1990'lı yıllarda bir grup Amerikalı bilim adamı tarafından ortaya atıldı. Teorinin ilk büyük çıkışı, Pennsylvania'daki Lehigh Üniversitesi'nden biyokimya profesörü Michael J. Behe'nin "Darwin'in Kara Kutusu: Evrime Karşı Biyokimyasal Başkaldırı" adlı kitabı oldu. Behe, kitabında canlı hücresinin Darwin zamanında içeriği bilinmeyen bir "kara kutu" olduğunu, hücrenin detayları anlaşıldığında ise, burada çok kompleks bir "tasarım" bulunduğunun ortaya çıktığını anlatıyordu. Behe'ye göre, canlılardaki kompleks sistemlerin doğal seleksiyon ve mutasyonla, yani bilinçsiz mekanizmalarla ortaya çıkması imkansızdı ve bu durum hücrenin "bilinçli bir şekilde tasarlandığını" gösteriyordu. Fransız felsefe profesörü Peter van Inwogen, bu kitabın önemini şöyle vurgulamaktaydı:

"Eğer Darwinistler bilimsel gerçeklerle dolu bu kitabı, önemsemeyerek, yanlış anlayarak veya ona gülüp geçerek karşılarlarsa, bu durum bugün Darwinizm'in bilimsel bir teori olmaktan çok bir ideoloji olduğu yönündeki gitgide yayılan şüpheler için önemli bir kanıt olacaktır."(1)

Darwinistler Behe'ye tatminkar bir cevap veremediler. Ve Akıllı Tasarım teorisi giderek daha fazla bilim adamı tarafından savunulmaya başlandı. Bugün bu hareketin önemli isimleri arasında California Berkeley Üniversitesi'nden Philip Johnson; MIT, Chicago, Princeton Üniversiteleri'nden Willam Dembski; doktorasını Cambridge'de yapmış olan Stephen C. Meyer; Chicago Üniversitesi'nden Paul Nelson gibi isimler yer alıyor. Seattle merkezli Discovery Institute adlı bilimsel enstitünün çatısı altında bilimsel çalışmalar yürüten gruba, internet üzerinden ulaşmak mümkün. (www.discovery.org) **İndirgenemez Komplekslik** Akıllı tasarım teorisini savunanların en çok vurgu yaptıkları kavramlardan biri, "indirgenemez komplekslik" (irreducible complexity). Bu kavram, aslında Darwin tarafından ortaya konmuş bir "kıstas"a dayanıyor. Darwin, kendi teorisinin nasıl yanlışlanabileceğini Türlerin Kökeni'nde şöyle ifade etmişti:

"Eğer birbirini takip eden çok sayıda küçük değişiklikle kompleks bir organın oluşmasının imkansız olduğu gösterilse, teorim kesinlikle yıkılmış olacaktır. Ama ben böyle bir organ göremiyorum."(2)

Darwin'in buradaki kastını iyi incelemek gerekiyor. Başta belirttiğimiz gibi, Darwinizm canlıların kökenini iki bilinçsiz doğa mekanizması ile açıklıyor: Doğal seleksiyon ve rastlantısal değişiklikler (yani mutasyonlar). Darwinist teoriye göre, bu iki mekanizma, canlı hücresinin kompleks yapısını, kompleks canlıların vücut sistemlerini, gözleri, kulakları, kanatları, akciğerleri, yarasaların sonarını ve daha milyonlarca karmaşık tasarımlı sistemi meydana getirmiş durumda. Ancak son derece kompleks yapılara sahip olan bu sistemler, nasıl olur da iki bilinçsiz doğal etkenin ürünü sayılabilir? İşte bu noktada Darwinizm'in başvurduğu kavram, "indirgenebilirlik" kavramı. Teori, sözkonusu sistemlerin çok daha basit hale indirgenebileceklerini ve sonra da kademe kademe gelişmiş olabilecekleri iddia ediyor. Bu kademeler sayesinde, Darwinizm'in iddiasına göre, önceden gözü olmayan bir canlı türü kusursuz bir göze sahip oluyor, önceden uçamayan bir başka tür de kanatlanıp uçar hale geliyor. Ancak Akıllı Tasarım teorisyenleri, bu klasik hikayede çok önemli bir yanılgı

olduğunu savunuyorlar. Dikkat edilirse, Darwinist teori, bir noktadan bir başka noktaya (örneğin kanatsız canlıdan kanatlı canlıya) doğru giden aşamaların hepsinin tek tek "avantajlı" olmasını öngörüyor. A'dan Z'ye doğru gidecek bir evrim sürecinde, B, C, D... U, Ü, V ve Y gibi tüm "ara" kademelerin canlıya mutlaka avantaj sağlaması gerekiyor. Doğal seleksiyon ve mutasyonun bilinçli bir şekilde önceden hedef belirlemeleri mümkün olmadığına göre, tüm teori canlı sistemlerinin avantajlı küçük kademelere "indirgenebileceği" varsayımına dayanıyor. İşte Darwin bu nedenle "eğer birbirini takip eden çok sayıda küçük değişiklikle kompleks bir organın oluşmasının imkansız olduğu gösterilse, teorim kesinlikle yıkılmış olacaktır" demişti. Akıllı Tasarım teorisyenleri, işte bu noktayı vurguluyorlar ve 20. yüzyıl biliminin, Darwin zamanında yeterince bilinmeyen pek çok "indirgenemez kompleks" yapı ortaya çıkardığını belirtiyorlar.3 Michael Behe'nin kitabında indirgenemez kompleks sistemlere verdiği ilginç örneklerden biri, bakteri kamçısı. **Bakterinin Kamçısı** "Kamçı" olarak Türkçe'ye çevrilen "flagella" isimli organ, bazı bakteriler tarafından sıvı bir ortamda hareket edebilmek için kullanılır. Organ, bakterinin hücre zarına tutturulmuştur ve canlı ritmik bir biçimde dalgalandırdığı bu kamçıyı bir palet gibi kullanarak dilediği yön ve hızda yüzebilir. Bakterilerin kamçısı, uzun zamandır biliniyordu. Ancak son 10 yıl içindeki gözlemler, bu kamçının detaylı yapısını ortaya çıkarınca bilim dünyası şaşkına döndü. Çünkü kamçının, önceden sanıldığı gibi basit bir titreşim mekanizmasıyla değil, çok karmaşık bir "organik motor" ile çalıştığı ortaya çıktı. Bakterinin hareketli motoru, elektrik motorlarıyla aynı mekanik özelliğe sahiptir. İki ana bölüm söz konusudur: Bir hareketli kısım (rotor) ve bir durağan kısım (stator). Bu organik motor, mekanik hareketler oluşturan diğer sistemlerden farklıdır. Hücre, içinde ATP molekülleri halinde saklı tutulan hazır enerjiyi kullanmaz. Bunun yerine kendine özel bir enerji kaynağı vardır: Bakteri, zarından gelen bir asit akışından aldığı enerjiyi kullanır. Motorun kendi iç yapısı ise olağanüstü derecede komplekstir. Kamçıyı oluşturan yaklaşık 240 ayrı protein vardır. Bunlar kusursuz bir mekanik tasarımla yerlerine yerleştirilmiştir. Bilim adamları kamçıyı oluşturan bu proteinlerin, motoru kapatıp açacak sinyalleri gönderdiklerini, atom boyutunda harekete imkan sağlayan mafsallar oluşturduklarını ya da kırbacı hücre zarına bağlayan proteinleri hareketlendirdiklerini belirlemişlerdir. Motorun işleyişini basitleştirerek anlatmak amacıyla yapılan modellemeler bile, sistemin karmaşıklığının anlaşılması için yeterlidir. Bakteri kamçısını kitabında detaylı olarak anlatan Michael J. Behe, sadece bu kompleks yapısının dahi, evrimi "yıkmak" için yeterli olduğunu savunmaktadır.(4) Çünkü kamçı hiç bir şekilde basite indirgenemeyecek bir yapıdadır. Kamçıyı oluşturan moleküler parçaların tek bir tanesi bile olmasa, kamçı çalışmaz ve dolayısıyla bakteriye hiç bir faydası olmaz. Bakteri kamçısının ilk var olduğu andan itibaren eksiksiz olması gerekmektedir. Bu gerçek karşısında evrim teorisinin "kademe kademe gelişim" modeli anlamsızlaşmaktadır. Nitekim bugüne kadar hiç bir evrimci biyolog, bakteri kamçısının kökenini açıklamayı denememiştir bile. **Tasarım Nasıl Belirlenebilir?** Bakteri kamçısı kuşkusuz Akıll Tasarım savunucularının tek örneği değil. Behe kitabında daha pek çok "indirgenemez kompleks" yapının örneğini veriyor. Sadece Behe'nin kitabında değil, Akıllı Tasarım'ı savunan pek çok biyolog tarafından yayınlanan kitaplarda ve bilimsel makalelerde, evrimin "kör" mekanizmalarının açıklayamadığı kompleks tasarımlara dair sayısız örnek var: İnsan gözünün anatomisi, retina hücrelerindeki karmaşık biyokimyasal düzenek, DNA replikasyonunda görev yapan enzimler (5), insanın diz ekleminin tasarımı(6) veya "tek yönlü ve daimi nefes akışı" sağlayan özgün kuş akciğeri (7)

gibi. Akıllı Tasarım teorisyenleri, bu yapıların hiç birinin "doğal mekanizmalarla" oluşmuş olamayacağını, mutlaka bilinçli bir düzenlemenin ürünü olduğunu savunuyorlar. Peki bir yapının tasarım ürünü olduğu nasıl anlaşılıyor? William Dembski The Design Inference: Eliminating Chance through Small Probabilities (Dizayn Çıkarımı: Küçük Olasılıklar Yoluyla Şans Faktörünü Elimine Etmek) adlı kitabında bu soruyu cevaplıyor.(8) Dembski'ye göre, doğada var olup da doğal faktörlerle ortaya çıkma olasılığı aşırı derecede küçük olan yapılar, bilinçli bir tasarımın bilimsel kanıtını oluşturuyor. Örneğin fonksiyonel bir protein molekülünün, doğadaki 20 farklı aminoasitin rastlantısal biraraya gelmesiyle oluşma ihtimali, matematikte "imkansız"ın başladığı nokta sayılan 10 üzeri 50'de 1'den bile çok çok daha (trilyarlar kere trilyarlarca kat) küçük. Bu durum, proteinin rastlantısal bir sürecin ürünü olmadığını, "tasarlanmış" bir yapı olduğunu gösteriyor. Daha kolay anlaşılır bir örnek ise şöyle: Balta girmemiş bir ormanda bir heykele rastlarsanız, bundan çıkardığınız sonuç ne olur? Doğal faktörlerin bu heykeli oluşturmuş olmaları ihtimali çok çok küçük olduğu (yani böyle bir alternatif "imkansız" olduğu) için, heykelin tasarlanmış olduğu sonucuna varırsınız. Akıllı Tasarım teorisyenleri, canlıların kompleks mekanizmalarının, bir ormanda bulunan heykelden çok daha açık birer "tasarım kanıtı" olduğunu savunuyorlar. **Bilim İçin Bir Dönüm Noktası** Kuşkusuz Akıllı Tasarım konusundaki bu çalışmalar, önemli bir soruyu da beraberinde getiriyor: Tasarımcı kim? Canlıları dizayn eden bilinç, kimin bilinci? Akıllı Tasarım teorisyenleri, bu sorunun cevabının, bilimin alanı dışında kaldığını belirtiyorlar. Onlara göre bilimin yaşamın kökeni hakkında varabileceği sonuç, canlılığın tasarlanmış olduğunu tespit etmekten ibaret. Yani, bu tasarımın sahibi kim, amacı nedir gibi soruların, kendi alanlarından çıkıp dinin veya felsefenin ilgi alanına girdiğini düşünüyorlar. Profesör Philip Johnson'a göre, "herkes bu sorulara kendi inançlarına ve düşüncelerine göre cevap arayabilir, ama önemli olan bilimin, hayatı amaçsız bir rastlantılar zinciri olarak gören Darwinist teoriyi reddediyor olması."(9) Akılı Tasarım teorisi, hem bilim dünyasını hem de toplumu derinden etkileyeceğe benziyor. William Dembski, teoriyi yeni bir bilimsel devrim olarak niteliyor. Nitekim son 10 yılda ABD'de büyük bir Akıllı Tasarım fırtınası esiyor. Teorinin Behe, Johnson, Dembski gibi öncüleri, ABD'nin saygın üniversitelerinde bilimsel konferanslarda söz alıyor, Darwinist bilim adamlarıyla tartışmalara katılıyor ve teorinin her geçen gün daha fazla yayılması için çalışıyorlar. Darwinistler ise, her ne kadar teoriyi çeşitli suçlama ve saldırılarla diskalifiye etmeye çalışsalar da, bunun 150 yıldır karşılaştıkları en ciddi bilimsel meydan okuma olduğunda birleşiyorlar. Akılı Tasarım teorisinin en önemli mesajı, tüm doğayı "planlanmamış, amaçlanmamış bir rastlantılar yığını" olarak gören ortodoks biyoloji anlayışının geçersiz olduğunu savunması. Michael Behe, bu yeni anlayışın bilim dünyası tarafından kabullenilmesinin kolay olmadığını, ancak zaten hiç bir bilimsel devrimin kolay gerçekleşmediğini belirtiyor:

"Hayatın üstün bir akıl tarafından tasarlanmış olduğu anlayışı, hayatı basit doğa kanunlarının bir sonucu olarak algılamaya alışkın bizlerde bir şok etkisi yaratmış durumda. Ama diğer yüzyıllar da benzer şokları yaşamışlardı ve şoklardan kaçmak için bir neden de yok."(10)

Bilim dünyası bu "şok"u kabullenecek mi, bunu zaman gösterecek.

1) Michael Behe, Darwin's Black Box, New York, The Free Press, 1996

2) Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 189

3) Ayrıca bkz. Michael Denton, Evolution: A Theory in Crisis. London: Burnett Books, 1985, ss. 199-220

4) Michael Behe, Darwin's Black Box, The Free Press, New York, 1996, s. 69-73

5) Stephen C. Meyer, "Word Games: DNA, Design and Intelligence", Signs of Intelligence, (ed. William Dembski James Kushiner), 2001, Brazos Press, ss. 102-117

6) Stuart Burgess "Critical Characteristics and the Irreducible Knee Joint", 1999, http://www.trueorigin.org/knee.htm

7) Michael J. Denton,. Nature's Destiny. Free Press. New York. 1998, s. 361

8) William Dembski, The Design Inference: Eliminating Chance through Small Probabilities, Cambridge University Press, 1998

9) Phillip Johnson, The Wedge of Truth, Splitting the Foundations of Naturalism, InterVarsity Press, 2000, s. 23
10) Michael Behe, Darwin's Black Box, New York, The Free Press, 1996, s. 252-53

AKILLI TASARIM [INTELLİGENT DESİGN] TEORİSİ

23 July 2005

ABD'deki devlet okullarında Darwin'in evrim teorisine alternatif olarak okutulması tartışılan Akıllı Tasarım, son 15 yıldır giderek güçlenen ve büyüyen bir teori. Gücünü de, Darwinizm'in varsayımının aksine, yaşamın hiç de rastlantı olmadığı gösteren bilimsel kanıtlardan alıyor.

Aslında bu konudaki tartışmanın başlangıcı 150 yıl öncesine uzanıyor. Darwin'in 1859'da yayınlanan Türlerin Kökeni adlı kitabından bu yana, biyolojideki temel kuram, canlıların doğal seleksiyonun ürünü olduklarını öngören evrim kuramı oldu. 20. yüzyılda Darwinizm'e genetik ışığında getirilen yeni yorum, doğal seleksiyona bir de mutasyon mekanizmasını ekledi. Ancak bu iki mekanizmanın, yani doğal seleksiyon ve mutasyonun, canlılığın tek kaynağı olduğu yönündeki geleneksel anlayış, son yıllarda önemli eleştiriler alıyor. Pek çok bilim adamı, canlılığın sadece bu gibi amaçsız ve bilinçsiz faktörlerin ürünü olamayacağını, hayatın kökeninde "tasarlayıcı bir aklın" olduğunu savunuyorlar.

Bu anlayış son yıllarda yeni bir teoriyi de beraberinde getirdi: "Akıllı Tasarım" (Intelligent Design) teorisi. Time dergisinin 12 Ağustos 2005 sayısının da kapak konusunu oluşturan teori, halen ABD'de ateşli bir tartışmanın odak noktası. Bilim dünyasında Akıllı Tasarım'ı kabul edenlerin sayısı artarken, bazı eyatler de teoriyi ders kitaplarına Darwinizm'in alternatifi olarak koymayı tartışıyorlar.

Bu teori, 1990'lı yıllarda bir grup Amerikalı bilim adamı tarafından ortaya atıldı. Teorinin ilk büyük çıkışı, Pennsylvania'daki Lehigh Üniversitesi'nden biyokimya profesörü Michael J. Behe'nin "Darwin'in Kara Kutusu: Evrime Karşı Biyokimyasal Başkaldırı" adlı kitabı oldu. Behe, kitabında canlı hücresinin Darwin zamanında içeriği bilinmeyen bir "kara kutu" olduğunu, hücrenin detayları anlaşıldığında ise, burada çok kompleks bir "tasarım" bulunduğunun ortaya çıktığını anlatıyordu. Behe'ye göre, canlılardaki kompleks sistemlerin doğal seleksiyon ve mutasyonla, yani bilinçsiz mekanizmalarla ortaya çıkması imkansızdı ve bu durum hücrenin "bilinçli bir şekilde tasarlandığını" gösteriyordu. Fransız felsefe profesörü Peter van Inwogen, bu kitabın önemini şöyle vurgulamaktaydı:

"Eğer Darwinistler bilimsel gerçeklerle dolu bu kitabı, önemsemeyerek, yanlış anlayarak veya ona gülüp geçerek karşılarlarsa, bu durum bugün Darwinizm'in bilimsel bir teori olmaktan çok bir ideoloji olduğu yönündeki gitgide yayılan şüpheler için önemli bir kanıt olacaktır."(1)

Darwinistler Behe'ye tatminkar bir cevap veremediler. Ve Akıllı Tasarım teorisi giderek daha fazla bilim adamı tarafından savunulmaya başlandı. Bugün bu hareketin önemli isimleri arasında California Berkeley Üniversitesi'nden Philip Johnson; MIT, Chicago, Princeton Üniversiteleri'nden Willam Dembski; doktorasını Cambridge'de yapmış olan Stephen C. Meyer; Chicago Üniversitesi'nden Paul Nelson gibi isimler yer alıyor. Seattle merkezli Discovery Institute adlı bilimsel enstitünün çatısı altında bilimsel çalışmalar yürüten gruba, internet üzerinden ulaşmak mümkün. (www.discovery.org)

İndirgenemez Komplekslik

Akıllı tasarım teorisini savunanların en çok vurgu yaptıkları kavramlardan biri, "indirgenemez kompleksli̇k" (irreducible complexity).

Bu kavram, aslında Darwin tarafından ortaya konmuş bir "kıstas"a dayanıyor. Darwin, kendi teorisinin nasıl yanlışlanabileceğini Türlerin Kökeni'nde şöyle ifade etmişti:

"Eğer birbirini takip eden çok sayıda küçük değişiklikle kompleks bir organın oluşmasının imkansız olduğu gösterilse, teorim kesinlikle yıkılmış olacaktır. Ama ben böyle bir organ göremiyorum."(2)

Darwin'in buradaki kastını iyi incelemek gerekiyor. Başta belirttiğimiz gibi, Darwinizm canlıların kökenini iki bilinçsiz doğa mekanizması ile açıklıyor: Doğal seleksiyon ve rastlantısal değişiklikler (yani mutasyonlar). Darwinist teoriye göre, bu iki mekanizma, canlı hücresinin kompleks yapısını, kompleks canlıların vücut sistemlerini, gözleri, kulakları, kanatları, akciğerleri, yarasaların sonarını ve daha milyonlarca karmaşık tasarımlı sistemi meydana getirmiş durumda.

Ancak son derece kompleks yapılara sahip olan bu sistemler, nasıl olur da iki bilinçsiz doğal etkenin ürünü sayılabilir? İşte bu noktada Darwinizm'in başvurduğu kavram, "indirgenebilirlik" kavramı. Teori, sözkonusu sistemlerin çok daha basit hale indirgenebileceklerini ve sonra da kademe kademe gelişmiş olabilecekleri iddia ediyor. Bu kademeler sayesinde, Darwinizm'in iddiasına göre, önceden gözü olmayan bir canlı türü kusursuz bir göze sahip oluyor, önceden uçamayan bir başka tür de kanatlanıp uçar hale geliyor.

Ancak Akıllı Tasarım teorisyenleri, bu klasik hikayede çok önemli bir yanılgı olduğunu savunuyorlar. Dikkat edilirse, Darwinist teori, bir noktadan bir başka noktaya (örneğin kanatsız canlıdan kanatlı canlıya) doğru giden aşamaların hepsinin tek tek "avantajlı" olmasını öngörüyor. A'dan Z'ye doğru gidecek bir evrim sürecinde, B, C, D... U, Ü, V ve Y gibi tüm "ara" kademelerin canlıya mutlaka avantaj sağlaması gerekiyor. Doğal seleksiyon ve mutasyonun bilinçli bir şekilde önceden hedef belirlemeleri mümkün olmadığına göre, tüm teori canlı sistemlerinin avantajlı küçük kademelere "indirgenebileceği" varsayımına dayanıyor.

İşte Darwin bu nedenle "eğer birbirini takip eden çok sayıda küçük değişiklikle kompleks bir organın oluşmasının imkansız olduğu gösterilse, teorim kesinlikle yıkılmış olacaktır" demişti.

Akıllı Tasarım teorisyenleri, işte bu noktayı vurguluyorlar ve 20. yüzyıl biliminin, Darwin zamanında yeterince bilinmeyen pek çok "indirgenemez kompleks" yapı ortaya çıkardığını belirtiyorlar.3 Michael Behe'nin kitabında indirgenemez kompleks sistemlere verdiği ilginç

örneklerden biri, bakteri kamçısı.

Bakterinin Kamçısı

"Kamçı" olarak Türkçe'ye çevrilen "flagella" isimli organ, bazı bakteriler tarafından sıvı bir ortamda hareket edebilmek için kullanılır. Organ, bakterinin hücre zarına tutturulmuştur ve canlı ritmik bir biçimde dalgalandırdığı bu kamçıyı bir palet gibi kullanarak dilediği yön ve hızda yüzebilir.

Bakterilerin kamçısı, uzun zamandır biliniyordu. Ancak son 10 yıl içindeki gözlemler, bu kamçının detaylı yapısını ortaya çıkarınca bilim dünyası şaşkına döndü. Çünkü kamçının, önceden sanıldığı gibi basit bir titreşim mekanizmasıyla değil, çok karmaşık bir "organik motor" ile çalıştığı ortaya çıktı.

Bakterinin hareketli motoru, elektrik motorlarıyla aynı mekanik özelliğe sahiptir. İki ana bölüm söz konusudur: Bir hareketli kısım (rotor) ve bir durağan kısım (stator).

Bu organik motor, mekanik hareketler oluşturan diğer sistemlerden farklıdır. Hücre, içinde ATP molekülleri halinde saklı tutulan hazır enerjiyi kullanmaz. Bunun yerine kendine özel bir enerji kaynağı vardır: Bakteri, zarından gelen bir asit akışından aldığı enerjiyi kullanır. Motorun kendi iç yapısı ise olağanüstü derecede komplekstir. Kamçıyı oluşturan yaklaşık 240 ayrı protein vardır. Bunlar kusursuz bir mekanik tasarımla yerlerine yerleştirilmiştir. Bilim adamları kamçıyı oluşturan bu proteinlerin, motoru kapatıp açacak sinyalleri gönderdiklerini, atom boyutunda harekete imkan sağlayan mafsallar oluşturduklarını ya da kırbacı hücre zarına bağlayan proteinleri hareketlendirdiklerini belirlemişlerdir. Motorun işleyişini basitleştirerek anlatmak amacıyla yapılan modellemeler bile, sistemin karmaşıklığının anlaşılması için yeterlidir.

Bakteri kamçısını kitabında detaylı olarak anlatan Michael J. Behe, sadece bu kompleks yapısının dahi, evrimi "yıkmak" için yeterli olduğunu savunmaktadır.(4) Çünkü kamçı hiç bir şekilde basite indirgenemeyecek bir yapıdadır. Kamçıyı oluşturan moleküler parçaların tek bir tanesi bile olmasa, kamçı çalışmaz ve dolayısıyla bakteriye hiç bir faydası olmaz. Bakteri kamçısının ilk var olduğu andan itibaren eksiksiz olması gerekmektedir. Bu gerçek karşısında evrim teorisinin "kademe kademe gelişim" modeli anlamsızlaşmaktadır.

Tasarım Nasıl Belirlenebilir?

Bakteri kamçısı kuşkusuz Akıll Tasarım savunucularının tek örneği değil. Behe kitabında daha pek çok "indirgenemez kompleks" yapının örneğini veriyor. Sadece Behe'nin kitabında değil, Akıllı Tasarım'ı savunan pek çok biyolog tarafından yayınlanan kitaplarda ve bilimsel makalelerde, evrimin "kör" mekanizmalarının açıklayamadığı kompleks tasarımlara dair sayısız örnek var: İnsan gözünün anatomisi, retina hücrelerindeki karmaşık biyokimyasal düzenek, DNA replikasyonunda görev yapan enzimler (5), insanın diz ekleminin tasarımı(6) veya "tek yönlü ve daimi nefes akışı" sağlayan özgün kuş akciğeri (7) gibi.

Akıllı Tasarım teorisyenleri, bu yapıların hiç birinin "doğal mekanizmalarla" oluşmuş olamayacağını, mutlaka bilinçli bir düzenlemenin ürünü olduğunu savunuyorlar. Peki bir yapının tasarım ürünü olduğu nasıl anlaşılıyor? William Dembski The Design Inference: Eliminating Chance through Small Probabilities (Dizayn Çıkarımı: Küçük Olasılıklar Yoluyla Şans Faktörünü Elimine Etmek) adlı kitabında bu soruyu cevaplıyor.(8)

Dembski'ye göre, doğada var olup da doğal faktörlerle ortaya çıkma olasılığı aşırı derecede küçük olan yapılar, bilinçli bir tasarımın bilimsel kanıtını oluşturuyor. Örneğin fonksiyonel bir protein molekülünün, doğadaki 20 farklı aminoasitin rastlantısal biraraya gelmesiyle oluşma ihtimali, matematikte "imkansız"ın başladığı nokta sayılan 10 üzeri 50'de 1'den bile

çok çok daha (trilyarlar kere trilyarlarca kat) küçük. Bu durum, proteinin rastlantısal bir sürecin ürünü olmadığını, "tasarlanmış" bir yapı olduğunu gösteriyor.

Daha kolay anlaşılır bir örnek ise şöyle: Balta girmemiş bir ormanda bir heykele rastlarsanız, bundan çıkardığınız sonuç ne olur? Doğal faktörlerin bu heykeli oluşturmuş olmaları ihtimali çok çok küçük olduğu (yani böyle bir alternatif "imkansız" olduğu) için, heykelin tasarlanmış olduğu sonucuna varırsınız. Akıllı Tasarım teorisyenleri, canlıların kompleks mekanizmalarının, bir ormanda bulunan heykelden çok daha açık birer "tasarım kanıtı" olduğunu savunuyorlar.

Bilim İçin Bir Dönüm Noktası

Kuşkusuz Akıllı Tasarım konusundaki bu çalışmalar, önemli bir soruyu da beraberinde getiriyor: Tasarımcı kim? Canlıları dizayn eden bilinç, kimin bilinci?

Akıllı Tasarım teorisyenleri, bu sorunun cevabının, bilimin alanı dışında kaldığını belirtiyorlar. Onlara göre bilimin yaşamın kökeni hakkında varabileceği sonuç, canlılığın tasarlanmış olduğunu tespit etmekten ibaret. Yani, bu tasarımın sahibi kim, amacı nedir gibi soruların, kendi alanlarından çıkıp dinin veya felsefenin ilgi alanına girdiğini düşünüyorlar. Profesör Philip Johnson'a göre, "herkes bu sorulara kendi inançlarına ve düşüncelerine göre cevap arayabilir, ama önemli olan bilimin, hayatı amaçsız bir rastlantılar zinciri olarak gören Darwinist teoriyi reddediyor olması."(9)

Akılı Tasarım teorisi, hem bilim dünyasını hem de toplumu derinden etkileyeceğe benziyor. William Dembski, teoriyi yeni bir bilimsel devrim olarak niteliyor. Nitekim son 10 yılda ABD'de büyük bir Akıllı Tasarım fırtınası esiyor. Teorinin Behe, Johnson, Dembski gibi öncüleri, ABD'nin saygın üniversitelerinde bilimsel konferanslarda söz alıyor, Darwinist bilim adamlarıyla tartışmalara katılıyor ve teorinin her geçen gün daha fazla yayılması için çalışıyorlar. Darwinistler ise, her ne kadar teoriyi çeşitli suçlama ve saldırılarla diskalifiye etmeye çalışsalar da, bunun 150 yıldır karşılaştıkları en ciddi bilimsel meydan okuma olduğunda birleşiyorlar.

Akılı Tasarım teorisinin en önemli mesajı, tüm doğayı "planlanmamış, amaçlanmamış bir rastlantılar yığını" olarak gören ortodoks biyoloji anlayışının geçersiz olduğunu savunması. Michael Behe, bu yeni anlayışın bilim dünyası tarafından kabullenilmesinin kolay olmadığını, ancak zaten hiç bir bilimsel devrimin kolay gerçekleşmediğini belirtiyor:

"Hayatın üstün bir akıl tarafından tasarlanmış olduğu anlayışı, hayatı basit doğa kanunlarının bir sonucu olarak algılamaya alışkın bizlerde bir şok etkisi yaratmış durumda. Ama diğer yüzyıllar da benzer şokları yaşamışlardı ve şoklardan kaçmak için bir neden de yok."(10)

Bilim dünyası bu "şok"u kabullenecek mi, bunu zaman gösterecek.

Notlar

1) Michael Behe, Darwin's Black Box, New York, The Free Press, 1996
2) Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 189
3) Ayrıca bkz. Michael Denton, Evolution: A Theory in Crisis. London: Burnett Books, 1985, ss. 199-220
4) Michael Behe, Darwin's Black Box, The Free Press, New York, 1996, s. 69-73
5) Stephen C. Meyer, "Word Games: DNA, Design and Intelligence", Signs of Intelligence, (ed. William Dembski James Kushiner), 2001, Brazos Press, ss. 102-117
6) Stuart Burgess "Critical Characteristics and the Irreducible Knee Joint", 1999, http://www.trueorigin.org/knee.htm
7) Michael J. Denton,. Nature's Destiny. Free Press. New York. 1998, s. 361
8) William Dembski, The Design Inference: Eliminating Chance through Small Probabilities, Cambridge University Press, 1998

9) Phillip Johnson, The Wedge of Truth, Splitting the Foundations of Naturalism, InterVarsity Press, 2000, s. 23
10) Michael Behe, Darwin's Black Box, New York, The Free Press, 1996, s. 252-53

Akıllı Tasarım teorisi hakkında bu sitede yer alan diğer makaleleri, Bilim, Din ve Ateizm kategorisi içinde bulabilirsiniz.

Akıllı Tasarım Konusunda Önerilen Türkçe Yazılar

Michael J. Behe, "Yaşamın kökeni Akıllı Tasarım"
Phillip E. Johnson, "Darwinizm'in derin anlamı nedir?"
Hilmi Yavuz, "Hayatın Başlangıcı ve Evrim Kuramı"
Ertuğrul Özkök, " Her yol Allah'a mı çıkıyor?

Akıllı Tasarım Konusunda Önerilen İngilizce Linkler

Discovery Institute
Intelligent Design Network
Access Research Network
The Design Inference
Post-Darwinist

GERÇEĞİN PEŞİNDEN GİTMEK [MURAT BELGE VE KOPERNİK]

15 August 2005

[15 Ağustos 2005 tarihli Radikal gazetesinde yayınlandı] Sultan Vahdettin hakkında sayın Bülent Ecevit tarafından başlatılıp sonra da geniş bir 'cephe'ye yayılan tartışma, bize son Osmanlı padişahının gerçekte kim olduğundan çok, bu gibi olgusal meseleler üzerinde nasıl akıl yürüttüğümüz konusunda önemli şeyler gösterdi. Bunları gören ve ifade edenlerin başında da Radikal yazarlarından Murat Belge geliyordu. Sayın Belge, üst üste kaleme aldığı 'Yararlı Gerçek' ve 'Bana Yaramayan Gerçeği Yaşatmam' başlıklı yazılarında, özetle, Türkiye'de çoğu insanın olguların kendisine değil de onları kabul edip etmemenin 'yararı'na aldırdıklarını anlatıyordu. "Biz" diyordu sayın Belge, "gerçekliğin bize 'yararlı' olanını severiz -toplumcak!" Bu eleştiriye katılmamak, dahası bunu önemli saymamak elde değil. Türkiye'de gerçekliğin 'yararlı bulunmayan' kısımlarının göz göre göre ve resmen inkâr edildiğini, örneğin Kürtlerin onyıllar boyu akıl almaz bir biçimde yok sayıldığını ve bunun tüm ülkeye çok pahalıya mal olduğunu biliyoruz. Buna rağmen 'gerçekliğin yararsız kısmını inkar etme' alışkanlığı sürüp gidiyor. Belge zaten bunları ustaca izah etti. Fazla tekrara gerek yok. Ama başka şeye gerek var: Madalyonun öteki yüzüne işaret etmeye... O yüz şu: Gerçeklik konusunda 'yarar' algısına sahip olanlar, sadece devlet ve toplumla sınırlı değil. Kimi zaman bu ikisini kıyasıya eleştiren entelektüeller de gerçekliğin kendileri açısından yararlısını seçip, kalan kısmını göz ardı edebiliyorlar. En azından o kısma pek dikkat etmiyor gibi duruyorlar. **Kopernik Devrimi** İşin bu yönü, açıkçası, sayın Belge'nin söz konusu makalelerinde Kopernik ve Darwin devrimleri hakkında yazdıkları üzerine aklıma geldi. Bunlardan ilki hakkında yazdığı şuydu: "Güneşin dünya çevresinde dönüyor olması, herhalde 'bizim için' çok 'yararlı' bir düşünce biçimiydi. Çünkü bu durumda biz insanlar her şeyin merkezinde yer alıyorduk. Güneş ve bütün evren bizim için yaratılmıştı. Ne kadar önemliydik! Nitekim bu güzel ve yararlı düşünceyi bozmaya çalışanlar, o zamanın 'Böyle düşünmek bize ne kazandırır?' mantığını benimseyen kardinallerinin vb. hışmına uğradılar..." Bu cümleler tümüyle doğruydu ancak eksikti. Eksik olan ise fizik dünyasında son 30 yıldır giderek yükselen ve Kopernik devrimine hiç umulmadık bir 'karşı-devrim' oluşturan 'İnsani Prensip'ti. (Anthropic Principle). Bu kavram, ilk kez 1973'te yüzyılın büyük teorik fizikçilerinden Brandon Carter'ın 'Gözlemsel Veriler ile Kozmolojik Teorilerin Karşılaşması'

başlıklı bilimsel konferansta yaptığı ünlü konuşmada ortaya atıldı. Konferans, Kopernik'in 500. doğum yıldönümünü anmak için düzenlenmişti, ancak Carter ironik biçimde Kopernik'e meydan okudu ve 'insanlığın aslında evrende özel bir yere sahip olduğunu' ileri sürerek kendisini bu sonuca götüren kanıtları anlattı. Bu kanıtlar, insanoğlunun evrenin içindeki fiziksel yeriyle değil, ama evrenin kanunlarının insan için 'özel ayarlanmış' gibi duran değerleriyle ilgiliydi. **Hassas Ayar** Carter'ın ardından daha pek çok fizikçi konuya eğildi ve evrende insan yaşamını gözeten bir 'hassas ayar' (fine tuning) bulunduğunu gösteren sonuçlara ulaştı. Nasıl mı? Bir örnek verelim: Hepimiz okullarda öğreniriz ki maddenin yapıtaşı atomdur ve atom da çekirdekteki protonlar, nötronlar ve etraftaki elektronlardan oluşur. Ama evren 'Büyük Patlama' ile ilk ortaya çıktığında, ortada böyle düzenli atomlar değil, sadece karmakarışık dağılan atomaltı parçacıklar vardı. Bunların atomları meydana getirmesi, örneğin gerçekte birbirini iten protonların çekirdekte bir araya gelmesi, atoma etki eden üç fiziksel kuvvet sayesinde mümkün oldu: Güçlü nükleer kuvvet, zayıf nükleer kuvvet ve elektromanyetik kuvvet. Buraya kadar herkesin bildiği hikâye, 'Neden bu kuvvetler şu anda oldukları değerdeler, farklı bir değer alamazlar mıydı' sorusunun sorulmasıyla ilginçleşti. Fizikçiler fark ettiler ki, eğer bu kuvvetler çok az bile farklı olsaydı, ortaya atom diye bir şey çıkmayacak, evren radyasyondan ibaret olacaktı. Veya sadece hidrojen atomu olacak, ağır elementler var olmayacaktı. Buradaki kötü olasılıklar içinde iyi olan olasılık (yani mevcut durum) o kadar düşük bir oran oluşturuyor ki, çoğu bilim adamı buna 'rastlantı işte' deyip geçemiyor. Ve bunun gibi daha pek çok 'hassas ayar' örneği var. "Eğer doğa biraz daha farklı sayısal değerler seçmiş olsaydı, onu görmek için biz burada olamayacaktık" diyen ünlü fizikçi Paul Davies durumu de şöyle özetliyor: "Doğanın en temel dengelerindeki hassas sayısal dengeler, kozmik bir tasarımın varlığını kabul etmek için oldukça güçlü bir delil." (1) İşte bu nedenle günümüzde pek çok fizikçi bir Yaratıcı'nın varlığını onaylıyor. 'Tanrı ve Evren', 'Yaratıcı ve Kozmos' gibi kitaplar, kütüphanelerin sadece teoloji değil fizik raflarını da dolduruyor. **Ayrıcalıklı Gezegen** Söz konusu 'kozmik tasarım'da insan yaşamını gözeten bir amaç olduğuna dair kanıtlar da var. Yaşamın ancak karbon-temelli elementler üzerine kurulabileceği ve dev yıldızlarda karbonun üretilmesi için 'olağanüstü derece iyi ayarlanmış' kimyasal reaksiyonlar gerçekleştiği anlaşıldıkça veya yaşamın bir diğer vazgeçilmez unsuru olan suyun özellikleri incenledikçe, evrendeki her hemen şeyin 'insan için biçilmiş kaftan' olduğu fark ediliyor. Dahası Kopernik devriminin özünü oluşturan mesele, yani insanoğlunun evrendeki fiziksel yeri de baştan düşünüldüğünde ilginç sonuçlar ortaya çıkıyor. Örneğin fizikçi Guillermo Gonzalez ile teolog Jay Richards, 2004 basımı 'The Privileged Planet' (Ayrıcalıklı Gezegen) adlı kitaplarında, gezegenimizin Samanyolu galaksisinin merkezinde değil de uzak kollarından birinin kenarında yer almasının aslında 'optimum' seçim olduğunu anlatıyorlar. Diğer türlü evreni gözlemleme ve keşfetme yeteneğimizin çok sınırlanacağını açıklayan iki bilim adamı, dünyanın daha pek çok yönden 'olabilecek en uygun yapıda' olduğunu detaylarıyla gösteriyor. Buna benzer kanıtları 'Nature's Destiny' (Doğanın Kaderi) adlı devasa kitabında inceleyen Avustralyalı biyolog Michael Denton ise tabloyu şöyle özetliyor: "Bir zamanlar ateizmin ve kuşkuculuğun en büyük müttefiki sayılan bilim, bugün, antroposentrik inancın en büyük savunucusu haline gelmiş durumda." (2) 'Antroposentrik inanç', 'Tanrı evreni yaratmış ve insana uygun biçimde düzenlemiştir' demek. Ve bu düşüncenin bilim dünyasına geri dönmesinin nedeni, kutsal kitapların öğretileri değil, hiç de onları desteklemek gibi bir amaç taşımayan seküler fizikçilerin bulguları... **Devrimler ve**

Karşı-Devrimler Sayın Belge, başta belirttiğim gibi Kopernik'in yanında Darwin devriminden de söz etmişti; onu ele almaya yer kalmadı. Önemli değil, imkân olursa başka bir yazıda onu da -'karşı-devrimi' ile birlikte- ele alırız. Önemli olan, bunları tartışırken, sayın Belge'nin ifade ettiği gibi, yarar/zarar hesabı yapmaksızın gerçekliği aramak ve peşinden gitmek. Ortaçağda kilise, kendi doktrini açısından 'zararlı' bulduğu bilimsel gelişmelere yüz çevirmişti. Aradan 500 yıl geçti ve şimdi roller değişmiş durumda. Bu kez de evrenin ve yaşamın kökeninde bir 'tasarım' bulunduğu düşüncesini destekleyen bilimsel gelişmeler var ve bunlar da ateizm ve materyalizm için hiç 'yararlı' değil. Bakalım bu iki -izm'e inananlar, söz konusu 'yararsız' bilgilere ne tepki verecekler. 'Dur bi bakalım şunlara' demek, herhalde en doğrusu...

1) Paul Davies, God &The New Physics, New York, 1983, s. 189

2) Michael Denton, Nature's Destiny: How the Laws of Biology Reveal Purpose in the Universe, The New York, 1998, s. 389

MİNE KIRIKKANAT'IN EZBERLERİ

02 August 2005

[2 Ağustos 2005 tarihli Zaman gazetesinde yayınlandı] Radikal yazarı Mine Kırıkkanat, geçtiğimiz günlerde yayınlanan "Halkımız Eğleniyor", "Halkımız Temizleniyor" ve "Halkımız Öğren(em)iyor" başlıklı üç yazısıyla, "sokaktaki vatandaş"a adeta savaş açtı. Onların günlük yaşamdaki bazı hoş olmayan hallerini ağır hakaretlerle süsleyerek tasvir eden Kırıkkanat'ın yazısı, pek çok şey demeyi gerektiriyor. Bunların ilki, üslup meselesi. Kırıkkanat'ın sayıp sayıştırdığı "vatandaş halleri" içinde gerçekten de pek çok olumsuzluk, daha açık ifadeyle "görgüsüzlük" var. Ama bunlardan duyduğu rahatsızlığı aleni hakaretler (örneğin "geviş getirmek" veya "danalar" gibi kelimeler) kullanarak dışa vurmasıyla ne denli "görgülü" olduğu da ister istemez tartışmaya açık hale geliyor. Söz konusu üslup meselesinden daha önemli -ve daha yakışıksız- olan ise, Kırıkkanat'ın hedef aldığı halk kesimlerinin göze batan davranışları üzerinden, o kesimlerin kimliğine savaş açması. Bir zenci mahallesindeki düşük sosyo-ekonomik düzeye dair itici anekdotlar anlattıktan sonra, "bu pis zenciler böyledir işte" diyen bir Ku Klux Klan ırkçısı ne yapmış olursa, Kırıkkanat da onu yapıyor. Peki hedef aldığı kimlik ne? Pis, bakımsız, görgüsüz diye yerden yere vurduğu kitleleri ısrarla "İslamistan Türkleri" diye tanımlaması ve ikide bir başörtülerinden söz etmesi, bu soruyu yeterince cevaplıyor. Gerçi Kuran-ı Kerim'in temizlik konusundaki vurgusunu göz ardı edememiş, ama yine de toplumdaki görgü eksikliğinin İslam'la bir ilgisi olduğu kanısında. Zaten İslamiyet'in -ve hatta genel olarak tek Tanrılı İbrahimi dinlerin- şiddetin, kadın düşmanlığının veya despotizmin kaynağı olduğunu da daha önce bazı yazılarında ileri sürmüştü. **İslam ve Medeniyet** Oysa bunlar tümüyle yanlış iddialar. Yanlışlık da Kırıkkanat'ın, günümüz Müslümanlarının bir kısmının yanlışlıklarına bakıp, "bunların böyle olmasının nedeni, dinleri olsa gerek" diye düşünmesinden doğuyor. Oysa eğer İslam'ın kaynaklarıyla biraz derinlemesine ilgilenseydi veya meseleye tarihsel bir perspektiften bakabilseydi, sorunun dinden değil, o dinin mensuplarını yetiştiren sosyal ortamdan ve tarihsel şartlardan kaynaklandığını görebilirdi. Örneğin en çok kafayı yorduğu 'kentlilik ve kentte yaşama adabı' meselesini ele alalım. Günümüzde İslam dünyasının bu konuda çok da

iyi bir profil çizmediği herkesin malumu. Ama çoğu insana ve bu arada Kırıkkanat'a malum olmayan bir başka gerçek var: İslam dünyasında yaygın olan “köylülük” hali, anormal bir durum, çünkü İslam medeniyeti, ilk bin yılı boyunca, kent uygarlığının öncüsü ve sembolü olmuştu. The Globalist dergisindeki “İslam Şehirleri” başlıklı makalesinde tam da buna dikkat çeken Amerikalı şehir planlama uzmanı Joel Kotkin, şunları yazıyor: “Günümüzde Müslüman şehirlerinin çoğu birer başarısızlık hikayesidir... Ancak bu son derece gariptir, çünkü neredeyse bin yıl boyunca Muhammed'in dini, dünyanın en etkileyici şehir merkezlerinin kurulması için gerekli perspektifi sağlamıştır... 7. yüzyıldaki kökenlerinden itibaren İslam hep bir şehir dini olmuş ve sonraki yüzyıllarda Kordoba'dan Delhi'ye kadar dünyanın en görkemli şehirlerinin çatısını inşa etmiştir.” (1) Kotkin, Ortaçağ'daki İslam medeniyetinin o dönemin Avrupa'sına göre çok daha “kozmopolitan” ve “sofistike” olduğunu vurguluyor. Amerikalı tarihçi J.B. Trend ise “Müslüman kenti Kordoba'nın Avrupa'daki en medeni şehir olduğunu, dünyanın hayranlık ve hayretinin odak noktası haline geldiğini” not ediyor. (2) **Gerçekler dünyasından kopukluk** Mine Kırıkkanat'ın tarihsel perspektif eksikliği, sadece İslam ve kentlilik konusunda değil... Tek Tanrılı dinlerden önceki pagan kültürlerin kadına daha fazla değer verdiğini ve “Musevilikte sınırları çizilmeye başlanan kadın haklarının Hıristiyanlıkta daha da gerilediğini, İslamiyet'te ise iyice ikinci sınıfa indirgendiğini” yazmıştı mesela. (13.09.2003 tarihli yazısında) Oysa o çok övdüğü putperest kültürlerin çoğunda kadınlar “seks kölesi” olarak kullanılır ve tapınılan ilahlara bol bol kadın kurban edilirdi. İslam öncesi Araplarda da “değersiz” sayılan kız çocukları diri diri toprağa gömülürdü. Kur'an'da bu barbarlık yasaklandığı gibi, Arapların “süs içinde büyütülüp de mücadelede açık olmayan (kızlar)ı” beğenmeyen şoven zihniyeti eleştirildi. (Zuhruf Suresi, 43) Ve İslam, sanılanın aksine, kadınlar için özgürleştirici bir din oldu. Günümüzün en önemli Ortadoğu tarihçilerinden biri olan Bernard Lewis'in ifadesiyle: “Genel anlamda, İslam'ın gelişi eski Arabistan'daki kadınların pozisyonunda dev bir gelişme sağladı. Onlara mülkiyet ve benzeri haklar verdiği gibi, kocalarının kötü muamelesine karşı da güvenlik kazandırdı... Ama, İslam'ın orijinal mesajı hızını yitirdiğinde veya daha önceden var olan yaklaşım ve geleneklerin etkisiyle modifiye edildiğinde, kadınların durumu yeniden zayıfladı ve kötüleşti.” (3) Bu noktada sorulabilir tabii; İslam medeniyeti böyleydi de sonra ne oldu? Bernard Lewis'in dediği gibi, yanlış giden neydi? Bu sorunun çok karmaşık ve uzun cevapları var. Dünya ticaret yollarının değişmesi, İslam dünyasını mahveden korkunç Moğol istilası, Ortadoğu coğrafyasının kuraklığı, Batı Avrupa'nın yükselişi gibi... **Modern olmayan modernistler** Cevapların biri de Müslümanların ilk yüzyıllardaki açık fikirliliklerinden, farklı kültürlerle tanışıp onlara adapte olabilme yeteneklerinden giderek uzaklaşmaları. Özellikle de son iki yüzyılda giderek içlerine kapanmaları. Modern dünyayı anlamak, İslam'ı da onun şartları içinde yeniden yorumlamak için gereken çabayı göstermemeleri... Ama bu içe kapanmada Kırıkkanat'ın öncüllerinin (sözgelimi Abdullah Cevdet, Ahmet Rıza gibi din karşıtı Jön Türklerin, benzer düşüncedeki bazı Tek Parti ideolog ve bürokratlarının) de rolü var. İçinden çıktıkları Müslümanları, toplumu, onu incitmeden geliştirmek yerine, ona tepeden bakarak, hatta tepesine vurarak, “asrileştirmeye” çalışan bu gibi “otoriter modernistler”, kitleleri inançları ve modernlik arasında seçime zorlayarak patolojik bir toplum yarattılar. Bir yanda kendileri gibi tümüyle sekülerize olmuş şehir elitleri, diğer yanda ise inançlarını korumak için modern dünyaya sırtını çeviren ve ancak taşrada hayat sahası bulabilen muhafazakâr kitleler oluşturdular. Taşradaki kitleler kente geldikçe, onların pek de

sofistike olmayan yaşam tarzları şehre indikçe de elitler dehşete kapılıyor. Ve “bunları herhalde dinleri böyle yaptı” deyip “İslamistan Türkleri”ne köpürüyorlar. Oysa Osmanlı İslamı'nın yüksek kültürünü baltalayarak sorunu ateşleyenler, bizzat kendileri... Bu patolojik durumun faturasını bir taraftan da kendi hayatlarında ödüyorlar. “Gericilik” sandıkları dinden tümüyle koptukları için hayatlarına anlam verecek bir derinlik bulmakta zorlanıyor; ne kadar “eğlenip” gezip-tozsalar da, “bunalımdayım şekerim” diye yakınmaktan, depresyon haplarına dayanmaktan kurtulamıyorlar. Söz konusu modernist elitlerin bir diğer sorunu da, aslında hiç de “modern” olmamaları. Modernizmin, 19. yüzyılın sonu ile 20. yüzyılın ilk yarısı arasında sıkışıp kalmış bir evresinde yaşıyorlar aslında. Dinin, inancın “gelişmeye engel” olduğunu düşünerek onu otoriter yollarla zayıflatmak gerektiğine inanıyorlar. Nitekim aslında “bazı dindarların görgüsüzlüğüne” değil de her yönüyle dindarlığa tepkililer. Örneğin Kırıkkanat köşesinde sadece otoyol kenarında “ayaklarında ve salıncakta bebe sallayan” başörtülü teyzelere değil, üniversitelerde okumaya çalışan türban-lı genç kızlara da ateş püskürüyor. Oysa bizzat bu hoşgörüsüzlük, anti-modern bir tavır. Şöyle izah edeyim: Kırıkkanat Atatürk Hava Limanı'nın şık görüntüsünü çok sevdiğini, ama sonra başörtülü Türkleri görünce dehşete kapıldığını anlatmış. Bir gün de Tel Aviv'deki Ben Gurion Havaalanı'na uçsa hiç fena olmaz. Orası da gayet şık, temiz, zevkli... Ama dört bir yanda fötr şapkalı veya takkeli (İbranice ismiyle “kippalı”) Yahudiler var. Restoranların hemen hepsinde, McDonalds'larda bile, “burada yemekler koşerdir” (yani “helal”dir) diye yazıyor. Buna karşılık İsrail'in pek çok vatandaşı da seküler, yani din dışı bir yaşam sürüyor. Ama bir kısım öyle, bir kısım böyle, hepsi birbirinin yaşam biçimine saygı göstererek aynı ülkede yaşıyorlar. Buna “çoğulculuk” deniyor. Sadece İsrail'de değil, ABD'den İngiltere'ye pek çok medeni ülkede benimsenen bir ilke bu. Modern dünyanın geldiği en üst medeniyet aşaması. Umarım Kırıkkanat da bir gün o aşamaya ulaşır. Ama önce bir hayli ezber bozması gerekecek... 1) Joel Kotkin, “Islamic Cities”, The Globalist, 1 Haziran, 2003 2) J.B. Trend, Spain and Portugal in The Legacy of Islam, Oxford, 1931, s. 9 3) Bernard Lewis, The Middle East, London, 1995, s. 210

TERCÜMAN GAZETESİ'NİN AKYOL İLE RÖPORTAJI

18 August 2005

18 Ağustos 2005 tarihli Dünden Bugüne Tercüman gazetesinde, Sayın Nazlı Ilıcak tarafından Mustafa Akyol ile yapılan bir röportaj yayınlandı. Haberin spotunda şöyle deniyordu: "Yaratılış kavramına bilim yoluyla varan 'akıllı tasarım' teorisi, Darwinizm'e karşı... Bu teorinin 'bilirkişisi' yazar Mustafa Akyol, 'Darwinizm yanlış bir teoridir. Ateizm ise bilimle çelişen dogmatik bir inanç. Türkiye'de aksi yönde düşünen ne kadar bilimadamı varsa, her ortam ve şartta tartışmaya açığım' dedi." ---------------- Son haftalarda Amerikan basını "Akıllı Tasarım" adlı yeni bir bilimsel teoriyi tartışıyor. Darwin'in evrim teorisine meydan okuyan bu yeni yaklaşım, canlıların tesadüfi bir evrimle değil, bilinçli bir tasarımla ortaya çıktıklarını, yani yaratıldıklarını savunuyor. Teori bilim dünyasında hızla destek kazanırken, ders kitaplarına da Darwinizm'in alternatifi olarak girmeye başladı. Ders kitaplarında bu konuda yapılan değişiklikler, Amerikan Eğitim Bakanlığı'nın yetkili kurullarının, teoriyi savunan uzmanları "bilirkişi" olarak çağırıp dinlediği uzun değerlendirmeler sonucunda gerçekleşiyor. Mayıs ayında Kansas eyaletinde yapılan böyle bir değerlendirmeye, bilirkişi olarak yazar Mustafa Akyol da çağrılmıştı. Akyol son aylarda da çeşitli gazetelerdeki

makaleleri ve katıldığı televizyon programlarıyla konuyu Türkiye gündemine taşıdı. Biz de Akıllı Tasarım hareketinin tek Müslüman ve Türk üyesi olan Akyol'a, hareketi, mesajını ve amacını sorduk. **Akıllı Tasarım teorisi nedir?** Akıllı Tasarım, ya da İngilizce orjinal ismiyle "Intelligent Design", 90'lı yılların başlarından itibaren ABD'de bir grup bilim adamı ve düşünürün geliştirdiği yeni bir bilimsel teori. Özetle şunu diyor: Evreni ve canlıları incelediğimizde, bunların bir akıl tarafından düzenlendiğini, tasarlandığını gösteren kanıtlar buluyoruz. Bunu demekle de, gerek evrenin gerekse canlıların, tümüyle rastlantısal etkilerle oluştuğunu ileri süren materyalist, yani maddeci teorileri reddetmiş oluyor. Bu teorilerin başında da Darwin'in evrim teorisi geliyor. **Akıllı Tasarım teorisi, İslamiyet'te ve diğer İlahi dinlerde yer alan yaratılış inancına, örneğin insanların atasının Adem ve Havva olduğu görüşüne uyuyor mu?** Uyuyor tabi. Ama bu teori doğrudan gidip de "insanın atası Hz. Adem'dir" demiyor. İnsanın kökeni hakkında bilim yoluyla nereye kadar gidilebilirse oraya kadar gidiyor. Yani "insan yaratılmıştır, rastlantısal bir evrim sürecinin ürünü değildir" diyor. Bilimsel kanıtlara bakarak bundan fazlasını söylemek mümkün değil. Bu yüzden denebilir ki, Akıllı Tasarım, dine dayanmayan, ama dinin öğrettiği Yaratılış kavramına bilim yoluyla varan bir teori. **Peki bir insan hem evrime hem Allah'a inanamaz mı?** İnanabilir tabi. Nitekim öyle düşünen pek çok insan da var. Ancak "evrim" yoruma açık bir kavram ve bununla neyin kast edildiğine dikkat etmek gerek. Allah'ın yönlendirdiği bir evrim yaşanmış olabilir, Akıllı Tasarım teorisi buna karşı çıkmıyor zaten. Fakat Darwinist teoride böyle bir "yönlendirilmiş evrim" kast edilmiyor. Bugün Darwinizm'in önde gelen kuramcılarına bakarsınız hepsinin ateist olduğunu ve "evrim tamamen rastlantısal bir süreçtir" diye ısrarla belirttiklerini görürsünüz. Amerika'daki Ulusal Ateistler Birliği'nin her yıl "Darwin'i anma günü" düzenlemesi boşuna değil... **Darwinizm'in bilimsel yönden açmazları neler?** Öncelikle ilk canlı hücresinin nasıl ortaya çıktığına dair Darwinizm'in getirebildiği hiçbir açıklama yok. Hücre o kadar karmaşık bir mekanizma ki, bugün hâlâ laboratuvarda yeni bir hücre oluşturulamıyor. Uzay mekiği yapmaya yeten bilgi ve teknoloji, hücre sentezlemeye yetmiyor. Darwinizm'e göre bu kompleks sistemin rastlantısal kimyasal reaksiyonlarla oluşması lazım ki, bunun mümkün olduğunun hiçbir kanıtı yok. Darwinizm'in bir diğer büyük problemi fosiller, yani geçmişte yaşamış canlıların kalıntıları. Darwin'e göre, canlılığın aynen dallara ayrılan bir ağaç gibi ilk başta birbirine çok benzer olup zaman içinde giderek farklılaşması gerek. Oysa fosillere baktığımızda, çok farklı canlı gruplarının yeryüzünde aynı dönemde ve aniden ortaya çıktıklarını görüyoruz. Eklembacaklılar, yumuşakçalar, solucanlar, omurgalılar gibi temel canlı kategorilerinin hepsi, Kambriyen dönem adı verilen jeolojik devirde ortaya çıkmışlar. Hiçbirinin atası yok. Bir anda beliriyorlar fosil kayıtlarında. Ünlü Darwinist zoolog Richard Dawkins bu canlılar için "sanki ışınlanmış gibiler" demekten kendini alamıyor. Bu ise evrimi değil yaratılışı destekleyen bir kanıt. Darwinizm adına yürütülen propagandanın da aslında bilimsel yönden altı boş. Örneğin insan ve maymunun ortak bir atadan geldiğini gösterecek somut bir fosil kaydı aslında yok. Darwinist kaynaklar yarı maymun-yarı insan canlılar resmedip duruyorlar, ama böyle canlıların yaşandığının kanıtı olarak sunulan fosiller çok tartışmalı. İnsanın ilkel atası diye ortaya sürülen pek çok fosilin aslında soyu tükenmiş şu veya bu maymun türüne ait olduğu anlaşıldı. Bir de ikide bir tekrar edilen Darwinist efsaneler var. Sözgelimi insanla şempanzenin genlerinin yüzde 99 benzer olduğu söylenip durur. Bu, 80'li yıllarda yapılan çok sınırlı bir protein karşılaştırmasına dayanıyordu. Oysa iki türün DNA'sı hakkında ilk detaylı

karşılaştırma geçen yıl Japonya'daki Rikken enstitüsünde yapıldı ve genetik benzerliğin sanılandan çok daha az olduğu görüldü. Tabi her canlının genleri arasında benzerlikler var; aynı biyokimyasal çatıya sahipler çünkü. Ama bu benzerliklere uygun ve tutarlı bir evrim şeması yapılamıyor. Akıllı Tasarım teorisi ise, genetik benzerlikleri "ortak ata" ile değil, "ortak tasarım"la açıklıyor. **Bu teorinin aynı zamanda evrenin yapısıyla da ilgili öngörüleri var değil mi? Murat Belge'nin Kopernik yorumunu eleştirirken bunları belirtmiştiniz.** Elbette. Sadece canlılar değil, evrenin hassas yapısı da bir tasarıma işaret ediyor. Bilim adamları evrenin 15 ila 17 milyar yıl önce Büyük Patlama'yla ortaya çıktığını kabul ediyorlar. Bu, zamanın ve maddeni bir başlangıcı olduğu anlamına geliyor ki, Tevrat'ın ve Kuran'ın "Allah gökleri ve yeri yoktan yarattı" hükmüne çok uygun. Dahası şu var: Büyük Patlama sonucunda çok farklı evren yapıları ortaya çıkabilirdi, ama insan yaşamı için en uygun fiziksel kanunlar ortaya çıkmış. Bu fiziksel kanunları inceleyen pek çok bilim adamı evrende şaşırtıcı bir "hassas ayar" olduğu görüşünde birleşiyor. Gezegenimizin de insan yaşamı için özel tasarlanmış bir gezegen olduğu yönünde bilimsel yorumlar var. **Siz Akıllı Tasarım teorisiyle nasıl tanıştınız? Hareketin nasıl bu denli aktif bir üyesi oldunuz?** Teori 90'lı yılların ikinci yarısında ABD'de çok popüler oldu. Teoriyi çok ikna edici, etkili ve dahası önemli gördüğüm için ben de Amerika'da bulunduğum dönemde, bu konuya odaklanmış bir düşünce kuruluşu olan Discovery Institute ile bağlantıya geçtim. Bu enstitü bünyesindeki bazı programlara katıldım. Son yıllarda Amerika'daki bazı gazete ve düşünce dergilerine fikir makaleleri yazıyorum ve bu yazılarımın bir kısmı da Akıllı Tasarım teorisiyle, bu teorinin savunulmasıyla ilgili. ABD ve İngiltere'de bazı üniversitelerde konferanslar da verdim aynı konu üzerine. Bu konudaki yayın ve çalışmalarım nedeniyle de geçen Mayıs ayında Kansas Eyaleti Eğitim Bakanlığı'nca düzenlenen bilirkişiler oturumuna çağrıldım. **Neden sizce bu kadar önemli bir mesele bu?** Son birkaç yüzyıldır, dinle bilim arasında bir çatışma olduğu, bilimin dinin temel inançlarını geçersiz kıldığı yönünde bir algı var dünyada. Türkiye'de de çok etkili. Onun için lafa ikide bir "dinsel dogmaları değil bilimin ışığını izlemeliyiz" diye başlayan bir aydınlar koromuz var. Laikliğin dine karşı hoşgörüsüz versiyonunun temelinde de aslında büyük ölçüde bu anlayış yatıyor. Tamam, bilimin ışığını izleyebilirler de, o ışık, dinsel dogma dedikleri inançların temeli olan teizmi, yani Allah'ın varlığı fikrini destekliyor bugün. Bunun pek farkında olmayan söz konusu aydınlarımız ise, bilimi hala ateizmin dayanağı sanmaya devam ediyorlar. Ateizmle çelişen bilimsel kanıtlar kendilerine gösterilince de, "ama nasıl olur ki, bilim zaten yöntemi gereği ateisttir" diyorlar. Yani bilimsel kanıtlara karşı, bilime empoze etmiş oldukları dogmatik bir tanımı öne sürüyorlar. Akıllı Tasarım, bu derin yanılgıyı çözdüğü, bilimi ateizmin hegemonyasından kurtarıp objektif kıldığı için çok önemli bir teori. Bu arada izninizle bir duyuru da yapmak isterim: Burada ifade ettiğim görüşlerin hepsinin arkasındayım ve hepsini her yerde tartışmaya hazırım. İddia ediyorum ki Darwinizm yanlış bir teoridir. Ateizm ise bilimle çelişen dogmatik bir inançtır. Türkiye'de aksi yönde düşünen ne kadar bilim adamı, akademisyen, entelektüel varsa, kendileriyle her ortam ve şartta tartışmaya açığım. Bunu da çatışmacı bir mantıkla değil, ateizme inananlara yardımcı olmak için söylüyorum. Çünkü yaşamın en temel meselesi hakkında yanılıyorlar ve bunun farkında değiller.

AKILLI TASARIM TEORİSİNE YÖNELİK BİR İTİRAZA CEVAP

08 August 2005

Vakit gazetesinin 7 Ağustos 2005 tarihli sayısında Dr. Ömer Ilıcalı ile yapılan bir röportaj "Yeni Masonik Oyun: Evrim Teorisinin Yerine Akıllı Tasarım Teorisi" başlığıyla yayınlandı. Dr. Ilıcalı, Harun Yahya adına uluslararası konferanslar veren Müslüman bir doktor. Dolayısıyla görüşleri Harun Yahya'nın görüşlerini yansıtıyor. Nitekim röportajdaki fikirlerin tamamına yakını, birebir aynı cümlelerle, bir süre önce Harun Yahya'nın internet sitesindeki bir makalede de yer almıştı. Gerek Yahya'nın gerekse Dr. Ilıcalı'nın dediği özetle şu: "Akıllı Tasarım diye bir teori çıktı, bu İslam'a aykırıdır, hatta puta tapmaktır. Bunu savunanlar da Müslüman değil, putperesttir." Bu teoriyi savunan, dahası söz konusu röportaj ve makalede "ülkemizde de 'akıllı tasarım teorisi'ni savunanlar var" denerek özellikle işaret edilen kişi ben olduğum için, tüm bu iddialara cevap vermekte yarar görüyorum. **Akıllı Tasarım nedir?** Öncelikle "tekfir"i reddetmek gerek. Ben, Allah'a çok şükür ki, bir Müslüman'ım. Var olan herşeyi Allah'ın yarattığına, O'nun tek İlah ve Rab olduğuna ve diğer tüm İslami esaslara iman ediyorum. Hayatımın hiç bir döneminde bu hakikatlerden kuşku duymadım ve herhangi bir puta da inanmadım. Allah şaşırtmasın... Peki söz konusu yazı ve röportajlarda "put" olarak tarif edilen ve dolayısıyla benim de "putperestlikle" suçlanmam sonucunu doğuran Akıllı Tasarım teorisi nedir? Akıllı Tasarım, 90'lı yıllarda ABD'deki bir grup dindar bilim adamı tarafından başlatılan bilimsel bir hareket. Bu bilim adamları, kainatı ve canlıları rastlantılarla açıklamaya çalışan ateist teorilere ve özellikle de Darwinizm'e karşı çıkıyor. Darwinizm "her şey tesadüf" derken, Akıllı Tasarımcılar "hayır," diyorlar "canlılar tesadüfle değil tasarımla ortaya çıkmıştır." Buradaki "tasarım" kelimesi ile "yaratılış" aslında aynı anlama geliyor. Zaten pek çok insan "Akıllı Tasarım" teorisinin savunanlara "yaratılışçı" diyor. Teoriyi savunanların "yaratılış" yerine "tasarım" kelimesini tercih etmesinin en büyük nedeni, Darwinistlerin itirazlarını savuşturmak. "Yaratılış" dendiğinde, Darwinistler, "bu dini bir görüştür, dolayısıyla bilime dahil edilemez, çünkü bilim herhangi bir dini temel alamaz" diyorlar. Bilimsel yönden çürük olan Darwinizm'i bugüne kadar bu "yaygara" ile ayakta tuttular. Akıllı Tasarımcılar ise diyorlar ki, "tamam, biz bu konuda hiç bir dini yaklaşım öne sürmüyoruz, sadece gelin bilimsel delilleri objektif olarak inceleyelim." Deliller ise canlılığın tesadüfle ortaya çıkmasının imkansız olduğunu açıkça gösteriyor. Akıllı Tasarımcıların bunu ifade ederken teknik bir dil kullanmalarının en önemli nedeni, karşı tarafın "bilimsellik" oyununu bozmak. **Bilim neyi gösterir?** Ancak sözkonusu teknik dilin bir nedeni daha var. Bunu anlatmak için önce Harun Yahya'nın bu konuda Akıllı Tasarımcılara ve bana yönelik ithamına bakalım: "Tüm evreni, canlı ve cansız varlıkları Allah yaratmıştır demek yerine konuşmalarında, evrende akıllı bir tasarım vardır gibi muğlak ifadelere başvuruyorlar." Aslında ortada muğlaklık yok. Aksine çok açık ve net bir mantık ve metodoloji var. O da şu: Eğer "dinimiz bize canlılık hakkında ne öğretiyor" diye sorarsak, açıklıkla "tüm canlıları Allah yaratmıştır" diyebiliriz. Ama eğer "bilimsel deliller canlılık hakkında ne gösteriyor" diye sorarsak, "bilim, canlıların rastlantılarla oluşmadığını, bir tasarımla, yaratılışla ortaya çıktığını gösteriyor" diyebiliriz. Çünkü bilimin "tasarım"dan ötesini bilme ve tanımlama imkanı yoktur. Öyle bir hakkı da yoktur. O noktadan ötesini sadece Vahiy yoluyla bilebiliriz. Nitekim canlıları yaratmış olan Yaratıcı'nın; Rahman ve Rahim, Alîm ve Hakîm olan Allah

olduğunu, biz bilimden değil Kur'an-ı Kerim'den öğreniyoruz. Dolayısıyla ben de bu konudaki tüm yazı ve konuşmalarımda, bilimsel yaklaşımların ve dini gerçeklerin arasındaki çizgiye dikkat ediyorum. Özetle, "biz Müslümanlar'ın iman etmekte olduğu yaratılış gerçeği, Akıllı Tasarım adı verilen bir bilimsel teori tarafından desteklenmektedir" diyorum. Kaldı ki "Tasarım" kavramı da aslında İslam'a çok uygun. Allah'ın sıfatlarından biri "Musavvir", yani "Tasvir Eden". Bu sıfatın tecellerini tabiatta teşhis eden bir teori, neden İslam'a aykırı olsun ki? **Bilimsel teorilere ne gerek var?** Bu noktada şu soru sorulabilir: "Kuran bize yaratılışı öğretiyor zaten; bilimsel teorilere bakmaya ne gerek var?" Şunun için gerek var: Çağımızdaki insanların çoğu Kuran'ı bir yol gösterici olarak kabul etmiyor. Buna karşılık büyük çoğunluğu "akıl ve bilim"in yol göstericiliğine inanıyor. İşte bu insanlara Kuran'ın doğru olduğunu göstermek için, akıl ve bilim yoluyla da aslında Kuran'ın öğrettiği gerçeklere gelindiğini anlatmak lazım. Harun Yahya'nın itirazlarında ise, bu konuda bir kavram kargaşası dikkati çekiyor. Örneğin yaratılış konusunda şöyle demiş: "Müslüman bu kesin gerçeğe iman eder ve bunun dışında birtakım felsefi arayışlara girmez. Böyle bir arayış içine girmek bir Müslümana yakışmaz. Böyle bir arayışa girmek, (haşâ) 'Kur'an, Allah'ın varlığını, yaratılışı ispatlamada yetersizdir, o yüzden 'akıllı tasarım teorisi'ne, bu teoriden de destek almaya ihtiyaç vardır' demek anlamına gelir ki, bu Müslümanca bir iddia olamaz." Oysa Harun Yahya'nın bizzat kendisi, kader konusunu izah etmek için Einstein'in izafiyet teorisinden veya evrenin yaratılışını savunmak için Big Bang teorisinden bolca yararlanıyor. (Dahası, Harun Yahya imzalı kitaplar, Harun Yahya'nın şu günlerde "putperest, mason" diye mesnedsiz suçlamalarla hedef aldığı Akıllı Tasarım teorisyenlerinden alınan bilgilerle dolu. Söz konusu kitaplarda "doğadaki tasarım" kavramı da yüzlerce kez işleniyor.) Yani Kuran'ın anlattığı hakikatlere işaret eden bilimsel teorileri gündeme getirmek, hiç de yanlış bir şey değil. Yanlış olan, böyle yapan Müslümanlara "putperest" demek. **Tasarım putu?** Bu putperestlik suçlamasının nasıl yapıldığı da enteresan. Şöyle denmiş: "İlkokulda okuyan bir çocuk dahi bilir ki, gökyüzünü, ceylanları, balıkları, kuzuları, elmayı, muzu, üzümü, portakalı yaratan Allah'tır, 'akıllı tasarım' değil." Oysa, yine ilkokulda okuyan bir çocuk bile bilir ki, "tasarım" bir fail değildir. Fail'in yaptığı fiilin adıdır. Nitekim ben "canlıları Akıllı Tasarım yaratmıştır" gibi saçma bir iddiada bulunmuyorum. "Doğada bir tasarım vardır ve bu tasarımı vurgulayan Akıllı Tasarım teorisi, canlıları Allah'ın yaratmış olduğunun bilimsel ifadesidir" diyorum. Bunu çarpıtmak ve tasarım kavramının Allah'tan başka bir güç gibi öne sürüldüğünü iddia etmek, çok yanlış. Bediüzzaman Said Nursi de risalelerinde tabiattaki nakıştan, sanattan söz eder. Birisi kalkıp da Bediüzzaman'a "Allah'ın yerine nakış ve sanat putlarını öne sürüyor" diyebilir mi? Tasarım yerine "yaratılış" desek, o zaman da "Yaratılış putu" ile mi suçlanacaktık? Biraz insaf... **Selam üzerinize olsun...** Tüm bu tartışmada akılda tutulması gereken önemli bir nokta da, Müslümanlar arası üslup. Müslümanlar kuşkusuz farklı fikirlere sahip olabilirler. İslam'ın temel esaslarında birleştikten sonra da, bu farklı fikirler uyarınca farklı üslup ve yöntemler kullanabilirler. Dahası birbirlerine yapıcı eleştiriler de getirebilirler. Tüm bunlar son derece normaldir. Normal olmayan, bir Müslüman'ı, Darwinistlere karşı çıkarken Akıllı Tasarım teorisine atıfta bulunduğu için "putperest" gibi göstermek, yani tekfir etmektir. Kuran'da Allah bu tehlikeli düşünceye karşı inananları şöyle uyarır: "Ey iman edenler, Allah yolunda adım attığınız zaman gerekli araştırmayı yapın ve size selam verene, dünya hayatının geçiciliğine istekli çıkarak, 'Sen mü'min değilsin' demeyin." (Nisa Suresi, 94. ayet) Ben bu ayetteki emre uyuyor, "ben Müslümanım" diyen hiç kimseyi tekfir etmiyor, öyle yapan Müslümanlara dahi

"Allah'ın selamı üzerinize olsun" diyorum. Ve bir de Bediüzzaman'ın şu önemli ilkesini hatırlatıyorum: “Benim mesleğim haktır, daha güzeldir demeye hakkın vardır; fakat yalnız benim mesleğim haktır demeye hakkın yoktur.” Bunun aksi bir tavır, Bediüzzaman'ın da dediği gibi, ihlassızlık olur. Oysa ihlas imanın özüdür ve hepimize herşeyden fazla lazımdır.

MATERYALİZMİN SONUNUN BAŞLANGICI

29 August 2005

[29 Ağustos 2005 tarihli Yeni Şafak gazetesinde yayınlandı] Geçenlerde Abdullah Cevdet'in ismini taşıyan bir sokağa Meclis kararıyla yeni bir ad verilince, medyamız bu "Osmanlı aydını"nı yeniden hatırladı. Hatıra gelen en önemli şey de Abdullah Cevdet'e atfedilen "bu milleti adam etmek için Batı'dan damızlık erkek getirmek gerek” lafıydı. Abdullah Cevdet'in tam olarak böyle deyip demediğini bilmiyorum. Ama aslında bundan daha da önemli bir şey söylemiş, daha doğrusu ileri sürmüştü: Cevdet'e göre, Osmanlı'nın gerilemesinin sorumlusu din, kurtuluşunun yolu ise bilimdi. Sadece Abdullah Cevdet değil, Osmanlı'nın son devrindeki diğer pek çok Batılılaşmış "aydın" da böyle düşündü. "Dinin toplumsal gelişmenin en büyük engeli olduğuna ve yerini bilime bırakması gerektiğine" inandı. Dahası bu fikri haleflerine miras bıraktılar. Tek Parti döneminin Halkevleri'nde veya Köy Enstitüleri'nde verilen "eğitim"in temelinde de, sözkonu din-bilim çatışması teması yatıyordu. Aynı tema sonraki devirlerde bir yandan Marksist sol, bir yandan da Jakoben elit tarafından ayakta tutuldu. Bugün de Türkiye'de din hakkında yürütülen tartışmaların bir tarafının zihninde hala aynı şablon var. Bu tartışmalar genellikle başörtü yasağı veya imam-hatip fobisi gibi yüzeysel "cephe"ler üzerinde yürüyor. Ama derine inilince, "cephe"nin bir tarafında, ikide bir bilimin yol göstericiliğinden söz eden ve dinin temel inançlarını "bilime aykırı" bulanların var olduğu açıkça görülebiliyor. Durum bu... Peki, bu durumda Müslümanlar ne yapmalı? Önce şunu tespit edelim: Bu durum karşısında "efendim, din-bilim çatışması denen şey Batı'nın meselesidir, Katolik Kilisesi'nin marifetidir, bizi ilgilendirmez" demek yeterli değil. Çünkü din-bilim çatışmasından söz edip duranlar, her ne kadar lafa çoğu kez Kilise-Galileo çatışması hikayesinden girseler de, aslında genel olarak tüm İlahi dinlerin bilimle çatıştığını düşünüyorlar. Çünkü onlara göre, bu dinlerin en temel inancı olan Yaratılış, yani "Allah vardır, evreni ve canlıları O yaratmıştır" cümlesi bilime aykırı... Bilimin, Yaratılış'ı reddeden materyalist felsefeyi doğruladığını sanıyorlar. Dolayısıyla, yüz küsür yıldır Abdullah Cevdetler doğuran kaynakla yüzleşmek için, başka her şeyden çok materyalist felsefeyle hesaplaşmak gerekiyor. Materyalist felsefeyle hesaplaşmak ise, "materyalizm dinimize aykırıdır" demekle olmaz tabi. Çünkü materyalist olanlar zaten bu aykırılığın gayet iyi farkındalar ve zaten onun için dini "boş inanç" sayıyorlar. Hesaplaşma ancak, materyalizmi, kendi kabul ettiği kıstasa göre yargılamakla olabilir. Yani gereken, materyalizme bilim yoluyla meydan okumaktır. Denebilir ki, bu zor bir iş ve neresinden başlayalım... Bu soruyu soracak olanlara iyi bir haber var: Son 15 yıldır materyalizme bilim yoluyla zaten meydan okunuyor. Hem de beşiği olan Batı medeniyetinin tam merkezinde. 90'lı yılların başlarında itibaren bir grup Batılı bilim adamı, materyalizmi ve özellikle de onun en önemli dayanağı olan Darwinizm'i sorguluyor. Evreni ve canlılığı rastlantıların ve amaçsız doğal güçlerin ürünü sayan bu iki "izm"e karşı, tüm bunlarda aslında bir "Tasarım"ın izleri olduğunu gösteren kanıtlar ortaya koyuyorlar. "Akıllı Tasarım" (Intelligent Design) teorisi

çerçevesinde, biyokimyasal mekanizmalara, canlıların vücutlarına, fosillerin mesajına ya da astrofiziğin bulgularına dayanarak, "evren ve yaşam rastlantıların ürünü olamaz, yaratılmıştır" diyorlar. Son aylarda Türkiye'de de gündeme gelen Akıllı Tasarım teorisinin bilimsel merkezi konumundaki Discovery Enstitüsü, ünlü "Wedge Document"da amacını şöyle özetlemiş: "Bilimsel materyalizmi, tüm yıkıcı ahlaki, kültürel ve siyasi miraslarıyla birlikte yenmek; materyalist teorilerin yerine, doğanın ve insanların Allah tarafından yaratıldığını öngören Teistik anlayışı yerleştirmek." Ve teori amacına emin adımlarla ilerliyor. Yüzlerce bilim adamı tarafından destekleniyor. ABD'nin bazı eyaletlerinde Darwinizm'e alternatif olarak ders kitaplarına girmeye başladı. O kadar güçlü ki, dünyanın en ünlü ateist düşünürlerinden biri olan İngiliz felsefeci Anthony Flew'ün bile "ateizmi terk ediyor ve kabul ediyorum ki bir Yaratıcı vardır" demesine neden oldu. Akıllı Tasarım teorisinin en önemli yönü ise, karşı tarafın, yani materyalistlerin aksine, bilimin tanımı üzerinde egemenlik kurmaya çalışmaması. O taraf "bilim materyalizme dayanmak zorundadır" diyor. Ama Akıllı Tasarımcılar "bilimi özgür bırakalım, objektif kılalım" diyorlar sadece. Materyalizmi yıkmak için o kadarı yetiyor zaten. Çünkü zaten aslında bilim materyalizmi hiç bir zaman onaylamamış, ama materyalizm onun üzerine empoze edilmişti. Şimdi ise bu yanılgıyı çözmenin zamanı geldi. Ve çözülen, sadece Batılı değil aynı zamanda yerli materyalistlerin, Abdullah Cevdet ve benzerlerinin "dünya görüşü" olacak. Az şey değil bu... Akıllı Tasarım'ı izlemeye devam edin...

SKYTURK TV'DEKİ AKILLI TASARIM PROGRAMI

03 September 2005

Haber kanalı SkyTurk Tv'de yayınlanan ve Selvi Naz'ın sunduğu 18 Ağustos 2005 tarihli Interaktif Haber programına konuk olarak Mustafa Akyol katılmış ve Akıllı Tasarım teorisi hakkındaki soruları cevaplandırmıştı. 45 dakikalık bu programın video görüntülerini bilgisayarınıza indirip izleyebilirsiniz. Video dosyaları, kolay indirebilmeniz açısından dört parçaya bölünmüştür: Bölüm I, Bölüm II, Bölüm III ve Bölüm IV. Dosyaları izleyebilmek için bilgisayarınızda Quicktime Player'in kurulu olması gerekli. Bu programı buradan ücretsiz indirebilirsiniz.

BİR KAÇ KÜÇÜK GELİŞME

25 September 2005

Türkiye'de evrim-tasarım tartışması giderek büyüyor. Bugünkü Radikal gazetesinin "MEB'den biyolojiye 'evrim' makası" başlıklı haberinde, Milli Eğitim Bakanlığı'nın, ilköğretim 8. sınıf fen bilgisi ve biyoloji kitaplarında evrim teorisi ile ilgili bölümleri ayıkladığı haber veriliyor. Radikal, "Darwin mahkemelik" başlıklı bir diğer haberinde de, ABD'nin Pennsylvania eyaletindeki okul müfredatı hakkında süren evrim-tasarım tartışmasını konu edinmiş. Bugünkü Zaman gazetesinde ise, Türkiye'nin önde gelen felsefe profesörlerinden Hilmi Yavuz'un "Hayatın Başlangıcı ve Evrim Kuramı" başlıklı iyi bir yazısı var. Prof. Yavuz, rastlantısal evrim teorisinin temelindeki materyalist dogmayı doğru teşhis etmiş. Zaman, bir zaman önce de, Akıllı Tasarım teorisinin önde gelen kuramcılarından Behe ve Johnson'ın iki önemli makelesini yayımlamıştı. Son olarak da sitedeki küçük ama yararlı bir teknik gelişmeye işaret edeyim. Bu sayfanın en altına

indiğinizde göreceğiniz "Önceki 10 Yazı" kısmı ve "Tüm Yazılar" linki, geçmiş tarihlerdeki yazılara ulaşmak isteyen okurlara kolaylık sunuyor. MustafaAkyol.org, hizmetinizde...

AKILLI TASARIM 'TEST EDİLEBİLİR' BİR TEORİ MİDİR?

21 September 2005

Akıllı Tasarım teorisi hakkında dile getirilen itirazlar arasında "test edilebilir" ve "gözlemlenebilir" olmadığı argümanı önemli bir yer tutuyor. Bazı Darwinistler, "Tasarım denen süreç test edilemez ve gözlemlenemez, dolayısıyla yanlışlanamaz, dolayısıyla bilimsel değildir" diyerek, teoriyi diskalifiye etmeye ve tartışmayı en baştan kazanmaya çalışıyorlar. Oysa gerçekte test edilebilirlik ve yanlışlanabilirlik kriterleri açısından, Tasarım da Darwinizm de aynı durumdadır. Çünkü her iki teori de, yeryüzündeki ilk hücrenin, ilk balığın, ilk kuşun veya ilk insanın nasıl ortaya çıktığı gibi, geçmişte yaşanmış olaylara dair açıklamalar sunar. Söz konusu olayların ne yeniden gözlemlenmesi ne de laboratuvarda tekrar edilmesi mümkündür. Bu nedenle bu olayları araştırmaya başladığımızda, aslında kimya, fizik, biyoloji gibi "operasyonel bilim" alanından çıkar; arkeoloji gibi "tarihsel bilim"lerin alanına gireriz. Bu bilim dallarında sonuçlar deney ve gözlemden çok, kanıtların incelenip en doğru açıklamaya çıkarım yapılması yoluyla varılır. Arkeolojinin bulgularını, örneğin Sümerler hakkındaki arkeolojik görüşü ele alalım. Sümerler diye bir medeniyetin yaşadığını, o insanları gözlemlediğimiz ve onları laboratuvarda yeniden ürettiğimiz için değil, geriye izler, eserler ve yazıtlar bıraktıkları için biliyoruz. Birisi bize "Sümerleri test edemiyorsunuz, dolayısıyla var olduklarını kabul etmek bilimsel değildir, bir inançtır deseydi", saçmalamış olurdu. Tarihsel bilimlere bir diğer örnek, kozmogeni, yani evrenin kökenini araştıran bilim dalıdır. Günümüzde kozmogenide evrenin büyük bir patlama ile ortaya çıktığını öngören Big Bang teorisi yaygın kabul görüyor. Dikkat edilirse -- evreni baştan yeniden oluşturamayacağımıza göre -- Big Bang ne gözlemlenebilir ne de laboratuvarda test edilebilir. Ama yine de bilimsel bir teoridir; çünkü eldeki astrofizik kanıtların incelenmesi sonucunda yapılan çıkarsamalara dayanmaktadır. Akıllı Tasarım teorisi de, aynen Big Bang gibi, uzak geçmişte yaşanmış ve bitmiş süreçlerden söz etmektedir. Türler bir kez ortaya çıktıktan sonra doğal yollardan türemektedirler, ama, Akıllı Tasarım'a göre, bu gibi doğal süreçler "türlerin kökeni"ni açıklayamamaktadır. O köken, teoriye göre, Tasarım'dır. **Evrim Gözlemleniyor mu?** Üstte anlatılanların üzerine pek çok Darwinist, "hayır, hayır, biz evrimi hem laboratuvarda, hem de doğada gözlemliyoruz" diyeceklerdir. Bunu da biraz açıp tartışmak gerek. Darwinistlerin, adına "evrim" dedikleri bir takım doğal süreçleri gözlemledikleri ve laboratuvarda yineledikleri doğrudur. Ancak burada kritik bir nokta var: Bu doğal süreçler canlılarda SINIRLI biyolojik değişim ve dalgalanma meydana getirmekte, ama SINIRSIZ değişim sağlamamakta, dahası YENİ biyolojik yapılar üretmemektedir. İşte yüzden evrimsel biyologlar, doğada gözlenen sınırlı biyolojik değişime "mikro-evrim", Darwinizm'in öngördüğü evrensel biyolojik değişime ise "makro-evrim" adını verirler. Sorun, mikro-evrimin, ne kadar uzun zaman verilirse verilsin, makro-evrim üretememesidir. Evrimsel biyologlar, Gilbert, Opitz, ve Raff, Developmental Biology dergisinde yayınlanan 1996 tarihli bir makalelerinde bu konuyu şöyle açıklıyorlar:

Modern sentez (neo-Darwinist teori) önemli bir başarıdır. Ancak, 1970'lerden başlayarak, çok sayıda biyolog bunun açıklayıcı gücünü sorgulamaya başlamıştır. Genetik bilimi, mikro-evrimi açıklamak için yeterli bir araç olabilir, ama genetik bilgi üzerindeki mikro-evrimsel değişiklikler, bir sürüngeni bir memeliye çevirebilecek ya da bir balığı amfibiyene dönüştürecek türden değildir. Mikro-evrim, sadece uygunların hayatta kalması kavramına yardımcı olabilir, uygunların oluşumunu açıklayamaz. Goodwin'in 1995'te belirttiği gibi, "türlerin kökeni, yani Darwin'in problemi, çözümsüz kalmaya devam etmektedir." (1)

Dolayısıyla aslında Darwinist teorinin belirli ölçüde "gözlemlenebilir" olması, teorinin yanlışlığını göstermeye yaramaktadır. Teori, canlı türlerini üreten doğal mekanizmalar olduğu iddiasındadır. Her ne kadar türlerin kökeni gözlemlenemez uzak geçmişte kalmış olsa bile, söz konusu doğal mekanizmaların var olup olmadığı, deney ve gözlem yöntemiyle incelenebilir. İncelendikçe de, canlılığın kompleks yapısını inşa edebilecek öyle mekanizmalar olmadığı görülmektedir. Akıllı Tasarım teorisi ise, zaten canlılığın doğal etkenler tarafından değil, "intelligent" ("akıllı" veya "bilinçli") etkenler tarafından var edildiğini savunur. Eldeki kanıtlar, bunu doğrulamaktadır. (Bu kanıtlara, yeni canlı tiplerinin hep aniden ve benzer ataları olmaksızın ortaya çıktıklarını gösteren fosil kayıtlarını da eklemek gerek.)

Özetle: Canlıların geçmişte nasıl ortaya çıktıklarını gözlemleyemeyiz. Fakat gözlemleyebildiğimiz olgular, bu ortaya çıkışın, doğal değil bilinçli bir süreç sayesinde olduğunu gösteriyor.

1) Scott Gilbert, John Opitz, and Rudolf Raff, "Resynthesizing Evolutionary and Developmental Biology", Developmental Biology 173, Article No. 0032, 1996, p. 361

'KUSURLU TASARIM' İTİRAZININ CEVAPLANMASI

03 September 2005

Akıllı Tasarım teorisine karşı çıkanların sıkça dile getirdiği itirazlardan biri, "Kusurlu Tasarım argümanı"dır. Bu argümanın sahipleri, özetle, "canlılar tasarlanmıştır diyorsunuz, ama pek çok kusurlu, mükemmellikten uzak yönleri var" derler. Böyle diyenlere sıkça rastlamak mümkün. Örneğin Aktüel dergisinin Akıllı Tasarım teorisini ele aldığı 9 Ağustos 2005 tarihli sayısında Prof Ertan "kullanışlı sistemlerin insanlardan esirgendiğini" ileri sürüyordu. Prof. Aykut Kence ise gazeteci Devrim Sevimay'ın kendisi ile yaptığı ve Vatan gazetesinin 29 Ağustos 2005 tarihli sayısında yayınlanan röportajda canlıların "kusurlu tasarım"larla dolu olduğu iddiasındaydı. Ancak her iki sayın profesör de yanılıyordu... Nedenini inceleyelim. Prof. Ertan'ın Aktüel'deki sözleri şöyleydi:

"Yaratılış dogmasına göre kutsal sayılan insandan kimi canlılardaki kullanışlı birçok sistemin esirgenmiş olması düşündürücü. Örneğin köpek balıklarının dişleri her yıl yenilenirken birçok insan dişlerinden dolayı acı çekiyor. Bazı organizmalarda olduğu gibi insan da etkili bir DNA tamir mekanizması ve bağışıklık sistemine sahip olabilseydi, temelde genetik hatalara bağlı bir hastalık olan kanserden kırılmazdı. İnsan vücudu bitkilerin yaptığı gibi fotosentez yapabilseydi kısa süreli bir güneşlenme sayesinde günlük enerji ihtiyacını karşılayabilirdi."

Prof. Aykut Kence ise Vatan'da şöyle diyordu:

"Canlılar kusursuz değildir. Örneğin zürafalar uzun boyları nedeniyle akarsu veya gölden su içmekte güçlük çekerler. İnsanda da bir yığın gereksiz gen bulunur. Örneğin C vitamini sentezleyen genler atalarımız meyveyle beslenmeye başladıktan sonra işlevsiz kalmışlardır. Bir yığın başka gen işe yaramaz durumdadır. Bir çok insan kalıtsal özürlerle yaşamaktadır."

Tüm bu yorumlardaki üstü kapalı ortak nokta, "canlıların kökenini açıklayabilecek doğal bir mekanizma var mıdır" sorusunu gündemden çıkarma çabasıdır. Oysa Darwinistlerin cevaplaması gereken asıl soru budur. Bunu es geçip, sonra da "ama canlılarda kusurlar vardır" diyerek karşı atağa geçmenin aslında bir kaçış yöntemi olduğuna dikkat etmek gerek. Bir örnekle düşünelim: Bir çölün ortasında biraz külüstür ve hasarlı bir araba bulsak ve "bu arabanın kökeni nedir" diye sorsak, birisi de bize "bu arabanın kökeni doğal süreçler olmalı, çünkü baksanıza orası-burası hasarlı, hem zaten ben olsam bu renge boyamazdım" diye bir "argüman" öne sürse, ne düşünürdük?.. Burada da benzeri bir durum vardır. Gerçekte Kence veya Ertan gibi Darwinist biyologlara düşen asıl iş, canlılara kusur bulmak değil, onların kompleks yapılarının doğal mekanizmalarla nasıl ortaya çıkmış olabileceğini açıklamaktadır. Bunu yapamadıkları için, "kusurlu tasarım" argümanına sarılıyorlar. "Kusurlu Tasarım" argümanı hakkında söylenmesi gereken ilk şey bu. Ama başka şeyler de var. Çünkü argümanın temelini oluşturan "kusurluluk" yorumları ya tutarsız ya da bilgi eksikliğine ve hatta çarpıtmalarına dayanıyor. Sözkonusu tutarsızlık ve çarpıklığı üç maddeye ayırarak inceleyebiliriz: 1) Akıllı Tasarım, "Kusursuz Tasarım" demek değildir. Tasarlanmış bir yapı, özellikle kusurlu kılınmış olabilir. 2) "Kusur" yorumu çoğu zaman subjektiftir. "Ben olsam böyle yapmazdım" mantığından yola çıkar 3) "Kusur" yorumu pek çok noktada da doğrudan yanlıştır. Kusurlu veya işlevsiz olarak yorumlanan bazı biyolojik yapıların, aslında daha önceden sanılandan çok daha ideal yapı ve işlevlere sahip olduğu anlaşılmıştır. Şimdi sırasıyla bunlara bakalım. **Akıllı Tasarım, Kusursuz Tasarım demek değildir** Bir mühendis tasarladığı bir yapıyı, olabilecek en ideal, mükemmel, üstün şekilde planlayabilir. Ancak böyle yapmayıp, kasıtlı olarak, daha mütevazi bir tasarım da seçebilir. Buradaki fark, amaçla ilgilidir. Eğer kusursuzluğu hedefliyorsa, örneğin, "1 milyon kilometre yol da yapsa hiç eskimeyecek bir araba yapmak" gibi bir hedefi varsa, buna göre düşünecek, buna göre malzeme kullanacaktır. Sözgelimi çok pahalı bir metal olan ve uzay araçlarının inşasında kullanılan titanyuma yer verecektir. Ama eğer amacı bu değilse, aksine arabanın kat ettiği yola paralel olarak eskimesini zaten istiyorsa, bu denli dayanıklı malzeme kullanmaya da gerek duymayacaktır. Bu mantığı canlıların kökeni konusuna da uygulayabiliriz. Canlılığın kompleks yapısı ve farklı canlı gruplarının fosil kayıtlarında aniden belirmesi, bizlere bunu var eden bilinçli bir Tasarımcı'nın, diğer bir ifadeyle Yaratıcı'nın varlığını gösterir. Ancak o Yaratıcı'nın tüm canlıları "kusursuz", eksiksiz, mükemmel yaratmayı seçtiğini göstermez. Aksine o Yaratıcı, canlılığı "kusursuz" bir şekilde de yaratmak istemiş olabilir, "kusurlu" bir şekilde de... Bir diğer ifadeyle, Tasarım teorisinin, "canlılar hiç bir şeye muhtaç olmayan, hiç bir eksiği bulunmayan mükemmel varlıklar olmalı" diye bir iddiası yoktur. Dolayısıyla bu teoriye canlılıkta "kusur" gösterilerek itiraz etmek yanlıştır. Bu noktada şöyle bir soru gelebilir: Canlıların mükemmelikten uzak yapıları, Tasarım Teorisi'ne sorun oluşturmuyor olabilir, peki ama İlahi dinler? Tasarım Teorisini savunanların pek çoğunun inandığı İlahi

dinler, insanların kusursuz olduğunu bildirmiyor mu? Bu soruya verilecek cevap da açıkça "hayır"dır. İlahi dinler, özellikle de İslam, insanın kusursuz, mükemmel bir varlık olduğunu bildirmez... Aksine, Kuran'a göre insan kasten zayıf olarak yaratılmış bir varlıktır:

"**Allah** (ağır yükleri) sizden hafifletmek ister: (Çünkü) insan zayıf olarak yaratılmıştır." (Nisa Suresi/28)

İslam ilahiyatına göre bunun pek çok hikmeti vardır: İnsan zayıf yaratılmıştır, çünkü Allah'a muhtaç olduğunu açıkça görebilmeli, kibire kapılmamalı, dahası dünya yaşamının geçici olduğunu iyice zihnine yerleştirmelidir. Yakalandığı tüm hastalıklar, yaşadığı fiziksel acı, zaaf ve kusurlar, ona hep Allah karşısındaki aczini hatırlatır. Bitkiler gibi fotosentez yapamamakta, aksine sürekli beslenmeye ihtiyaç duymaktadır ki, Allah'ın "Rızık Veren" olduğunu daha iyi anlayabilsin... Kısacası Darwinistlerin Akıllı Tasarım teorisine ve onun üzerinden İslam'ın da dahil olduğu İlahi dinlere karşı getirdikleri "kusurlu tasarım" argümanı, sırf mantıksal değil teolojik açıdan da tutarsızdır. **Sünnet ve Sünnetsizlik** Meselenin teolojik yönünü ele alırken, bir parantez açıp, Türkiye'deki Darwinistlerin zaman zaman dile getirdikleri "peki neden erkekler sünnetsiz doğuyor ve İslam sünneti emrediyor" şeklindeki itirazı da ele almakta yarar var. Erkeklerin Sünnet edilmesi, Yahudilik'le başlamış bir gelenektir. Tevrat'ta şöyle açıklanır:

"Tanrı İbrahim'e, 'Sen ve soyun kuşaklar boyu antlaşmama bağlı kalmalısınız' dedi, 'Seninle ve soyunla yaptığım antlaşmanın koşulu şudur: Aranızdaki erkeklerin hepsi sünnet edilecek'." (Yaratılış, 17:9-10)

Yani sünnetin anlamı, Tevrat'a göre, sünnetsizliğin biyolojik bir kusur veya sorun olmasında değil, sünnetin Allah ile İsrailoğulları arasındaki ahdin sembolik bir ifadesi olmasındadır. İslamiyet de -- Kuran'da emredilmemesine karşın -- bu İbrahimi geleneği sürdürmüştür. Çünkü zaten İslamiyet önceki iki İlahi din olan Yahudilik ve Hıristiyanlığı tümüyle iptal edici değil, onları düzeltici ve tamamlayıcıdır. Dolayısıyla ne İslamiyet ne de Yahudilik sünnetsizliği bir biyolojik kusur olarak tarif etmez. Bu nedenle de Tasarım teorisinin Müslüman veya Yahudi savunucularına "sizin dininiz insan vücudunda kusur buluyor" diye itiraz etmenin bir mantığı yoktur. **"Kusur" yorumu çoğu noktada subjektitfir** Buraya kadar canlıların kusurlarının ne Tasarım Teorisi'ne ne de İlahi dinlere mantıksal bir çelişki getirmediğini anlattım. Ancak ve kaldı ki, "kusurlu tasarım" itirazlarının çoğu da, aslında son derece subjektif, bir diğer ifadeyle "keyfi" yorumlara dayanır. Örneğin Prof. Aykut Kence'nin Tasarım teorisine itiraz ederken dile getirdiği "zürafalar uzun boyları nedeniyle akarsu veya gölden su içmekte güçlük çekerler" yorumunu ele alalım. Bu yorumda, zürafaların uzun boynunu bir dezavantaj ve dolayısıyla da bir "kusurlu tasarım" gibi gösterme çabası vardır. Oysa aynı uzun boyun, bu canlılara ağaçların yüksek dallarındaki yapraklara ulaşma şansı sağlamakta, yani önemli bir avantaj vermektedir. (Zaten Kence'nin inandığı Darwinist evrim teorisine göre de, eğer uzun boyun bir dezavantaj olsaydı, şimdiye dek elenmiş olmalıydı.) Dahası, aslında Aykut Kence'nin "hatalı tasarım" gibi gösterdiği zürafa boynu, son derece iyi planlanmış bir tasarım örneğidir. Canlının boynunda, her iki durumu, yani gerek dik durduğu gerekse su içmek için yere eğildiği postürleri hesaba katmış bir düzenleme yer almaktadır: Zürafanın son derece güçlü olan kalp ve damar sistemi, kanı neredeyse 3 m. yukarıdaki beyne

taşıyabilecek şiddetle pompalama yapar. Canlı su içmek üzere eğildiklerinde ise, damar-içi kapakçıklar devreye girerek beynine riskli miktarda kan gitmesini engeller. Kısacası kalbin ve damar içi kapakçıkların çalışma prensibinin zürafanın uzun boynunun pozisyonuna göre farklı şekillerde çalışması, sistemin, her üçünün de birlikte çalışacağı hesaba katılarak tasarlandığını göstermektedir. Aykut Kence'nin bu denli iyi tasarlanmış bir sistemi "hatalı tasarım" gibi göstermesinin ardında, tutarlı bir mantık bulmak mümkün değildir. Evrimci kaynaklarda sıkça yer alan ve "insan vücudu öyle değil de böyle olsaydı daha rahat ederdik" gibi bir mantıkla ileri sürülen argümanların büyük kısmı da, bu şekilde subjektif yorumlardır. Sözgelimi eğer insanların dişleri Prof Ertan'ın dediği şekilde, "köpek balıklarının dişleri [gibi] her yıl yenilense" idi, o zaman Prof. Ertan'ın mantığıyla düşünenler muhtemelen bu kez de "niye her sene diş değiştirmekle uğraşıyoruz, hayatta bir kere çıksaydı ya" diyeceklerdi. Bu gibi yorumların hiç bir objektif değeri yoktur. **"Kusurlu Tasarım" örneklerinin çoğu bilgisizliğe dayalıdır** Bu noktaya kadar "kusurlu tasarım" argümanın mantıksal tutarsızlığını ve subjektifliğini ele aldık. Ancak bir de şu var: İleri sürülen "kusurlu tasarım" argümanlarının çoğu, objektif olarak yanlıştır. Bunların bilgisizliğe dayalı yorumlar olduğu, yani ele alınan biyolojik yapıların aslında hiç de "kusurlu" tasarlanmadığı defalarca ortaya çıkmıştır. Bunun ünlü bir örneği, "körelmiş organlar" hikayesiydi. Darwin'in ileri sürdüğü sonra da onu izleyen bazı biyologların geliştirdiği bu argümana göre, insan vücudundaki pek çok biyolojik yapı "işlevsiz"di. Evrimin sürecinin belirli bir aşamasında işlev görmüş olan bu organlar, fonksiyonlarını yitirmelerine rağmen, birer "kalıntı" olarak varlıklarını sürdürmüştü. Ancak bilimin ve özellikle de tıbbın gelişmesiyle birlikte, "körelmiş organlar"ın aslında "işlevi tespit edilememiş" organlar olduğu ortaya çıktı. Alman anatomist R. Wiedersheim tarafından 1895 yılında ortaya atılan "körelmiş insan organları" listesi giderek küçüldü. Örneğin "körelmiş organ" sayılan appendiksin, gerçekte vücuda giren mikroplara karşı mücadele eden lenf sisteminin bir parçası olduğu belirlendi. Kuyruk sokumunun ise, leğen kemiğinin çevresindeki kemiklere destek sağladığı ve pelvis bölgesindeki çeşitli kasların da tutunma noktası olduğu anlaşıldı. Amerikalı biyologlar Jerry Bergman ve George Howe, Vestigial Organs are Fully Functional (Körelmiş Organlar Tümüyle Fonksiyoneldir) adlı kitaplarında tüm "körelmiş organlar"ın işlevselliğinin nasıl ortaya çıktığını detaylarıyla anlatırlar. Darwinistlerin "işlevsiz" dedikleri, ancak işlevi keşfedilmeye başlanan bir diğer önemli biyolojik yapı ise, "işlevsiz genler"dir. Prof. Aykut Kence de Vatan gazetesinde verdiği röportajda bu argümanı dile getirmiş ve "İnsanda da bir yığın gereksiz gen bulunur" diye bir kaç kez tekrar etmiş. Eğer Prof. Kence genetik literatürünü daha yakından takip etseydi, sanırım bu denli emin konuşamayacaktı. Çünkü bundan 5-10 yıl öncesine kadar "Junk DNA" (Hurda DNA) veya "Pseudogenes" (Sahtegenler) denen ve "işe yaramaz" olduğu ileri sürülen DNA bölümlerinin, aslında önemli işlevler üstlendiği yavaş yavaş anlaşılmaktadır. Dr. Paul Nelson, "The Junk Dealer Ain't Selling That No More" (Hurdacı Artık Hurda Satmıyor) başlıklı yazısında şöyle diyor:

"[Ateizmin ünlü savuncularından] Carl Sagan, Shadows of Forgotten Ancestors (Unutulmuş Ataların Gölgeleri) isimli kitabında, "genetik hurdalığın", DNA'daki "fazlalıkların, kekelemelerin (gereksiz tekrarlar) ve kopya edilemez saçmalıkların", hayatın temelinde derin kusurlar bulunduğunu kanıtladığını öne sürmüştü. Bu tür yorumlara biyoloji literatüründe

giderek daha az rastlanmaktadır. Neden mi? Çünkü artık genetikçiler, genetik enkaz olarak bilinen kısımların fonksiyonlarını keşfediyorlar."

Jerry Bergman'ın "The Functions of Introns: From Junk DNA to Designed DNA" başlıklı bir makalesine göre de, fonksiyonsuz denen genlerin keşfedilen yeni fonksiyonları "Junk DNA" kavramını anlamlaştırırken "Designed DNA" (Tasarlanmış DNA) tezini güçlendirmektedir. Bu gerçek karşısında Darwinistler "Hurda DNA" kavramından geri adım atmaktadırlar. Science dergisinde yayınlanan bir makaleye göre, Case Western Reserve Üniversitesi'nden Evan Eichler şöyle demektedir: "Hurda DNA deyimi bizim bilgisizliğimizin yansımasından başka birşey değil." Umarım Prof. Kence gibi Darwinist biyologlarımız da bilim literatürünü biraz olsun takip edip, "bilgisizliğin yansıması" olan köhne argümanları büyük bir güvenle savunmaktan vazgeçerler.

İLGİNÇ BİR OKUR YORUMUNUN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

18 September 2005

MustafaAkyol.org okurlarının siteye eklediği yüzlerce yorum için tekrar teşekkür ediyorum. Ne yazık ki şu günlerdeki yoğun çalışma tempom nedeniyle, yorumlardaki karşı görüşlerin hepsine tek tek cevap yazma imkanım yok. Ancak son günlerde "Gezgin" ismini kullananan sayın okurun yaptığı iki yorumu, ideal bir "case-study" (çalışma örneği) oluşturduğu için, ele almak istedim. Koyu materyalist olduğu anlaşılan sayın "Gezgin", Tasarım teorisine şöyle itiraz etmiş:

Akıllı tasarım bilimsel bir kuram degildir. Açıklanamayan şeyleri görünce Tanrı yaptı demek eskiden kalma bir alışkanlıktır... Evrim ile akıllı tasarım karşılaştırılması mümkün olmayan şeylerdir. Birisi bilimsel yöntemlerle işlemekte, digeri ise ben 'bunun nedenin bilmiyorum, o zaman Tanrı yaptı demektedir'.

Dikkat edilirse, sayın "Gezgin", Tasarım argümanının bilgisizliğe dayandığını ileri sürüyor. Ona göre, Tasarım, "açıklanamayan şeylere" yapılan bir yakıştırma. Oysa Tasarım teorisini savunanlar, canlıların, örneğin hücrenin, açıklanamadığı için değil, açıklandığı için Tasarım'a kanıt oluşturduğunu vurgularlar. (Örneğin Michael Behe'ye göre, hücre Darwin zamanında yapısı bilinmeyen bir "kara kutu" idi. Darwinistler, basit sandıkları hücrenin kökenini rastlantılar ve doğa kanunları ile açıklayabileceklerini sanmışlardı. Ancak hücrenin kompleksliğinin keşfedilmesi ile, Tasarım bariz hale geldi.) Ama yine de sayın "Gezgin", Tasarım açıklamasını "açıklama"dan saymıyor. Neden acaba? Bunun nedeni, her canlının kökeninin doğal süreçlerle (yani bir Tasarım olmaksızın) açıklanabileceğine İNANMASI. Materyalizmi en baştan bir dogma olarak kabul ettiği için, materyalizme uymayan bir açıklamayı "açıklama" olarak kabul etmiyor... Peki ama materyalizme neden ilk başta inanmış? Nasıl ikna olmuş? Bunların cevabını da aşağıdaki yorumunda bulabiliyoruz:

Evrende madde dışında birşey mi keşfettiniz? Herhangi bir fiziksel süreçte E=mc^2 ye aykırı birşey mi var? Korunum yasaları yürürlükten mi kalktı? Fizikteki standart kuram yanlışlandı mı? Bu soruların hepsinin yanıtı HAYIRDIR. Evrende sadece madde ve onun etkileşimleri vardır. Bunun aksini ortaya koyabilecek tek bir gözlem ve deney sözkonusu degildir. Bilim

materyalistir ve materyalizmin sonunun gelmesi mümkün degildir. Kişilerin ne dediginin önemi yok, bilim madde dışında birşey yok diyorsa, olay bitmiştir. Siz istediginiz takımı tutabilirsiniz.

Sayın "Gezgin"in özgüveni takdire değer, ancak yaptığı yorumda ciddi bir mantık hatası var: "Sadece madde ve onun etkileşimleri vardır, bunun aksini ortaya koyabilecek tek bir gözlem ve deney sözkonusu degildir" diyor. Yani, madde-ötesini (en başta da Allah'ı), deney ve gözlemle tespit etmeyi, yoksa reddetmeyi öneriyor. Oysa bir şeyi deney ve gözleme tabi tutabilseydik, o zaman o zaten madde olurdu!... Madde-ötesi, zaten tanımı gereğince, deney ve gözleme tabi tutulamaz. Madde-ötesinin varlığını deney ve gözlem yoluyla reddetmek ise, bir araziyi metal dedektörü ile tararken, "burada metaldan başka bir şey yoktur, olsa dedektör onu bulurdu" demek gibi bir şeydir. Peki o zaman böyle bir "madde-ötesi alem"in varlığını nereden anlıyoruz, diye sorulabilir. Cevap, bu sitedeki pek çok makelede anlatıldığı gibi: Biz madde-ötesinin varlığını, maddesel evrenin yoktan var edilmiş olmasından ve içerdiği tasarım ve bilgiden anlıyoruz. Bir resmin, kendisini yapan ressamın varlığını göstermesi gibi... Materyalistlerin yapması gereken ise, sözkonusu bilgi ve tasarımın doğal süreçlerle nasıl ortaya çıkmış olabileceğini anlatmalarıdır. "Maddeden başka bir şey görmüyoruz; demek ki materyalizm doğrudur; öyleyse Tasarım yanlıştır" gibi işleyen kısır döngüye dayalı mantık örgüleri kurmak değil. Ancak yine de siteye yaptıkları katkılara teşekkür ediyorum. İlginç yorumları, materyalizmin mantıksal çelişkilerini gösterdigi ve bu felsefeye nasıl da körü körüne inanıldığını sergilediği için, yararlı oluyor.

ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ'NDE AKILLI TASARIM KONFERANSI

26 September 2005

Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, 27 Eylül 2005 Salı günü, "Akıllı Tasarım" konulu bir konferansa ev sahipliği yaptı. Benimle birlikte Nevada Üniversitesi'nden Prof. Dr. Yunus A. Çengel ve Gaziosmanpaşa Üniversitesi'nden Prof. Dr. Osman Çakmak'ın da konuşmacı olarak söz aldığı konferansa, 1000'in üzerinde dinleyici katıldı. Konferansla ilgili yorumlar için Haber 7 sitesindeki bir habere ve uzak bir yoldan gelerek toplantıya katılan -- ve bu nedenle kendisine son derece müteşekkir olduğum -- Sayın Cengiz Çebi'nin siteye eklediği izlenime göz atabilirsiniz. Konferansın video görüntülerine ise yakında bu siteden ulaşabileceksiniz.

CNNTÜRK EKRANLARINDA DARWİN-TASARIM TARTIŞMASI

19 September 2005

CNNTürk'te yayınlanan ve Cüneyt Özdemir'in sunduğu 5N1K adlı haber programında, Mustafa Akyol ve Hacettepe Üniversitesi Biyoloji Bölümü'nden Ergi Deniz Özsoy, Akıllı Tasarım teorisini tartışacaklar. 21 Eylül Çarşamba akşamı saat 21.00'de yayınlanacak olan programı, CNNTürk ekranlarından ve 92.5 FM'de yayın yapan CNNTürk Radyo'dan izleyebilirsiniz.

'KUSURLU TASARIM' İTİRAZLARI HAKKINDA İKİNCİ BİR HATIRLATMA

20 September 2005

Siteye eklenen yorumlarda, Akıllı Tasarım teorisine eleştirel (hatta kimi zaman tepkili) yaklaşan bazı okurlar, ısrarla "kusurlu tasarım" argümanını öne sürmeye devam ediyorlar. Oysa daha önceki "Kusurlu Tasarım Argümanının Cevaplanması" başlıklı makalede, bu argümanın neden geçersiz olduğunu bir kaç ayrı yönden anlatmıştım. Ne Tasarım Teorisi'nin ne de İlahi dinlerin, canlıların, kusursuz olmaları gerektiği gibi bir iddiası yoktur. Böyle bir iddia varmış veya olması gerekirmiş gibi ısrarla "kusurlu tasarım" üzerinde durmak, eleştirilerin objektiflikten uzak olduğunu gösteriyor. Öte yandan sağduyulu bir okur, meselenin bir diğer yönüne dikkat çekmiş. Kendisine teşekkürlerle birlikte, getirdiği önemli yorumu aşağıya ekliyorum:

Umarım Sn. Akyol bu mesajı farkeder, ve vurguyla saptamak istediğim bir hususu dikkatine sunmuş olurum. Sitede çok çeşitli başlık ve makalelerin yorumlarını okumaktayım. Akıllı Tasarım ifadesindeki akıllı kelimesi bizim kültürümüzde ilk çağrıştırdığı anlam, görüyorum ki teorinin algılanmasında bir yanılsamaya yol açıyor. Öyle ki bu kelimeyle yapılan, yanlış algıda seçicilik teorinin daha ilk adımda yanlış anlaşılmasına ve karşıdaki kişide buna bağlı refleksif bir öntutum oluşmasına yol açıyor. Akıllı kelimesini duyan bazı insanlar, hiç akıllı bir tasarımcı bunu yaparmıydı, şunu yaparmıydı diye soruyor birileride buna sayfalarca izahat üretiyor. Ancak, benim vurgulamak istediğim teorinin MOTORU olan "Akıllı" kelimesinin esas manası, raslantısalcılığın bir karşı anlamı olarak İRADE anlamı yüklenerek kullanılmasıdır. İngilizcedeki intelligent kelimesi, batı kültürlerde bizden farklı olarak birşeyin arkasında bir irade, bir progamlama, bir denetim, bir yönetim olduğu durumlarda da kullanılır. Bizde halk dilindeki "akıllı" kelimesinin dimağımızda çağrıştırdığı ilk anlam, son anlamdır ve bu anlam sadece "akıllı adam bunu yapar mı?" cümlesindeki anlamı gibidir. İşbu konuda, Sn. Akyol'un özel izahat girmesinin çoğu durumda gerekli olduğunu düşünüyorum. İngilizce metinlerde bu kelimenin anlamına dair özel söz söylemeye pek gerek kalmıyor, çünkü yerleşen edebi konuşma dilinde zaten bu kelime doğru anlamında algılanıyor; ancak sanırım bizim popüler konuşma dilimizde bu durum gözden kaçıyor. Bilinçli veya bilinçsiz bir çarpıtma ile, "tasarlanan" dan ziyade "tasarlayan" üzerinde yoğunlaşılıyor. Oysa bu teori, "tasarlayanla" o kadar da ilgili ve kaygılı değil. Aslında bu nokta kilit: "tasarımda" irade varsa, ne yaptığını ne ettiğini bilmek vardır. Tasarımı, akıllı kılan budur. (Tasarlayan demiyorum!) Tasarımda, gelişigüzellik, amaçsızlık, sebepsizlik varsa ortaya çıkan ürüne tasarım denmez! Belki "kaza" denebilir. Saygımlarımla.

NASIL VAR OLDUĞUMUZ NEDEN ÖNEMLİDİR?

21 September 2005

Bazı okurlar -- örneğin sayın "Müzmin Anonim" -- Akıllı Tasarım teorisinin ve dahası bu teorinin ele aldığı "yaşam nasıl var oldu" sorusunun niçin önemli olduğunu soruyor. Sorunun ardındaki yaklaşımı anlamak açıkçası çok kolay değil. Yeryüzündeki yaşamın nasıl var olduğu sorusu, biz insanların da nasıl var olduğu sorusunu içeriyor. Buna doğru cevap vermek ise önemli, çünkü verilen cevaplara göre farklı dünya görüşleri oluşuyor. Yaşamın kökeni hakkında pek çok farklı görüş, açıklama, teori ve inanç bulunsa da, bunları temelde iki kategoriye indirgemek mümkün: Yaratılış ve rastlantısal (doğal süreçlerle) oluşum. Bunların

farklı dünya görüşlerine ve inançlara zemin oluşturduğunu görmek ise çok zor değil. Birincisi teizme, yani Allah'ın varlığı fikrine ve dolayısıyla İlahi dinlere, ikincisi ise materyalizme ve ateizme uygun açıklamalar. Dolayısıyla "yaşam nasıl var oldu sorusunu niçin önemli görüyorsunuz" diyenler, aslında "teizmi veya ateizmi kabul etmek arasında ne fark var" demiş oluyorlar. Bence çok büyük fark var ve dahası bu fark belki de insanlar arasındaki en temel ayrım noktası. Hayatın anlamı, amacı, izlenmesi gereken ahlaki değerlerin kaynağı gibi pek çok soruya verilecek cevaplar, bu ayrım noktasından hareket ediyor. Akıllı Tasarım teorisinin işaret ettiği en önemli gerçek ise, teizmin aslında ateizme göre çok daha "rasyonel" (akılcı) olduğu. Son iki yüzyıldır modern dünyada çoğunlukla bunun tam aksine inanıldı. Ateizmin veya en azından agnostisizmin "rasyonel" yol olduğu, teizmin ve ona dayalı İlahi dinlerin ise salt "inanca" dayandığını ileri sürdü. (Bu, bazı dindarların, özellikle de Ortaçağ Katolisizmi'nin "fideist" -- yani "inançcı", dini kabul etmeyi hiç bir akılcı delil olmaksızın sadece inanmaya bağlayan -- yaklaşımıyla da desteklenmiş oldu.) Oysaki Kitab-ı Mukaddes'te ve Kuran'da, Allah'ın varlığını kabul etmenin akılcı bir değerlendirmeye dayanması öğütlenir. Akıllı Tasarım teorisi, söz konusu "akılcı değerlendirmenin" yöntemlerinden biridir. Teori, en önemli öncüsü sayılan Phillip E. Johnson'ın ifadesiyle "teistik realizm"le uyumludur. Teistik realizme göre, Allah'ın varlığı somut bir gerçektir ve içinde yaşadığımız maddesel evrendeki işaretlerden çıkarsama yapılarak anlaşılabilir. Bu noktadan sonra; "Böyle şeylere ne gerek var, ben zaten inanıyorum" diyen dindarlar, fideizm yoluna girmiş olurlar ki, bunun sonucunda materyalizm karşısında yenik düşmeye başlarlar; "Böyle şeyleri kabul etmiyorum, çünkü maddesel evrende, madde-ötesinin kanıtı olamaz" diyerek materyalizmi tartışılmaz bir önkabul olarak alan materyalistler ise, aslında aksine yönde bir fideizm uygulamış olurlar. Teistik realizmin ve Akıllı Tasarım teorisinin çağrısı ise objektiftir: Gelin, kanıtlar bizi nereye götürüyorsa, oraya gidelim.

ANTHONY FLEW VE ATEİST OKURUN SÜREGİDEN YANILGILARI

18 October 2005

"Ateist" rumuzunun kullanan - ve Ateist Forum sitesini adres gösteren, yani bu ideolojide hayli kıdemli ve iddialı gözüken - okurumuzla tartışmamız sürüyor. En son kendisi ateizmin bilim tarafından desteklenen bir düşünce olduğunu savunmuş, ben de, diğer bazı argümanlarla birlikte, "o zaman neden ateizmin en büyük beyinlerinden olan Flew, bu inancından döndü" diye sormuştum. "Ateist" okur şöyle cevap vermiş:

Antony Flew yeni çıkaracağı kitap öncesinde böyle bir dönüş yaparak kitap satışını heralde en azından 4-5 katına çıkarmıştır. Ayrıca yaşamının sonlarına yaklaşmışken böyle bir dönüş yapması da insanı düşündürüyor. Antony Flew ateizmden deizme dönmüşür. Bu doğru. Ama dünyada teizmden ateizme dönen milyonlarca kişi vardır. Bir ateistin teizme de değil deizme dönmesi sizi neden bu kadar sevindiriyor anlamıyorum. Dünyada hala milyonlarca ateist var. Antony Flew'un diğerlerine bir üstünlüğü olduğunu mu düşünüyorsunuz?... Bence hiç de önemli bir olay değil ateizmi bırakmış olması.

Burada "Ateist" okurun üç iddiası var; Flew'ün amacı kitap satışını artırmaktır, teist değil deist olmuştur ve zaten önemli bir adam da değildir, diyor. Böyle demekle de bize bir kez daha ateizmin ardında yatan dogmatizmi sergileme fırsatı veriyor. Bunu görmek için önce "Ateist" rumuzlu okurun meseleyi nasıl çarpıttığını görelim. **Flew, Önemsiz Bir İnsan**

mı? "Ateist" okurumuz "Dünyada hala milyonlarca ateist var. Antony Flew'un diğerlerine bir üstünlüğü olduğunu mu düşünüyorsunuz?... Bence hiç de önemli bir olay değil ateizmi bırakmış olması" diyor, ama aslında durum hiç de öyle değil. Çünkü Flew herhangi bir ateist değil. Peki nasıl bir ateist? Biraz interneti karıştıran herkes bunu cevabını bulabilir: İngiltere'nin bu önde gelen felsefe profesörü, çok değil bir yıl öncesine dek çağımızın en önemli ateist düşünürlerinden biri sayılıyordu. "Presumption of Atheism" (Ateizm Varsayımı) adlı ünlü yaklaşımıyla, "varlığına dair ikna edici kanıtlar görmedikçe, bir Tanrı'nın varlığına inanmaya gerek yoktur" diyordu. Katıldığı ateizm-teizm tartışmalarında da bunu savunuyordu. Ama sonra Flew "ikna edici" kanıtlar görmeye başladı. 90'lı yıllardaki bir yorumunda "Big Bang kozmolojisi karşısında ateizmin savunmanın çok zor olduğunu itiraf etmeliyim" dediğinde, pek çok kişiyi şaşırtmıştı. 2004 yılında ise şöyle deyiverdi :

"Ateizmi gönüllü bir şekilde bırakıyorum... Evrenin bir İlk Neden ve Akıl tarafından yaratılmış olması gerek. Bir süper-Akıl'ı kabul etmenin, yaşamın kökeninin ve doğanın kompleksliğinin en iyi açıklaması olduğunu düşünüyorum."

Flew daha sonra kendisiyle yapılan bir röportajda, Akıllı Tasarım teorisyenlerinin yaklaşımını büyük ölçüde benimsediğini söyledi. Dahası, Tevrat'ta (ve Kuran'da) yer alan "Altı Günde Yaratılış" kavramına, İsrailli fizikçi Gerald Schroeder tarafından zamanın izafiyetinden yola çıkılarak getirilen yorumu da "çok etkileyici" bulduğunu belirtti. Kısacası Flew'un ateizmden dönmesi tek kelimeyle "büyük olay"dı. Zaten o nedenle tüm dünyada geniş yankı buldu. İşin ilginç yanı ise, "Ateist" okurumuzun bunu küçümsemeye çalışması; "bir ateistin teizme de değil deizme dönmesi sizi neden bu kadar sevindiriyor, anlamıyorum" demesi. Oysa ben "sevinmiyor", ama önemli bir gelişmeyi "bakın bu önemlidir" diye belirtiyorum. "Ateist" okurumuzun önemli olduğu açık olan bu gelişmeyi sırf dünya görüşüne aykırı geldiği için önemsizleştirmeye çalışması ise, hiç de ileri sürdüğü gibi objektif olmadığı izlenimini veriyor. **Çok Satmak İçin mi?** "Ateist" okurumuzun objektiflikten hayli uzak olduğu, söze "Antony Flew yeni çıkaracağı kitap öncesinde böyle bir dönüş yaparak kitap satışını heralde en azından 4-5 katına çıkarmıştır" diye girmesinden belli zaten. Böyle bir iddiaya karşı hemen sormak gerek: Nereden biliyorsunuz? Flew'un düşüncelerini mi okuyorsunuz uzaktan? Durum ilginç: Flew "bilimsel kanıtlar beni ateizmin yanlış olduğuna ikna etti" diyor. Ama ateist okurumuz "hayır, bu 'dönüş'ü daha çok kitap satıp para kazanmak için yapmış olmalı" diye hüküm veriyor. Sonra da "zaten çok yaşlanmış, bunamış olmalı" anlamına gelen imalarda bulunuyor. Acaba eğer Flew ünlü bir teist olsaydı da ateizme dönseydi, aynı yorumu mu yapacaktı? Yoksa "adam gerçekleri gördü" mü diyecekti? Sergilediği bu önyargı, "Ateist" okurumuzun gerçekleri olduğu gibi değil, görmek istediği gibi gördüğünü gösteriyor bize, bir kez daha... **Teizm mi Deizm mi?** "Ateist" okurumuzun üçüncü yanılgısı ise, Flew'un "teizme de değil deizme döndüğü"nde ısrar etmesi. Önce bu iki kavramı kısaca açıklayalım: Deizm, Tanrı'nın evreni ilk başta yarattığı, ancak daha sonra ona hiç bir müdahalede bulunmadığı görüşüdür. Teizm ise, Tanrı'nın evreni hem ilk başta yarattığı, hem de evrene müdahale ettiği, ona egemen olduğu görüşüdür. İslam, Hıristiyanlık ve Yahudilik, birer "teist" dindir. "Ateist" okurumuz "Flew olayı"nın çapını küçültmek için "teizme değil deizme döndü" diye ısrar ediyor, ama durum pek öyle değil. Internette Flew'un pozisyonunu tanımlamak için her iki terimin de kullandığına rastlayabilirsiniz. Ancak Flew'un "yaşamın kökeninin ve doğanın

kompleksliğinin" açıklaması olarak "tasarım" argümanını makul görmesi, sadece evrenin başlangıcında değil, çok sonraları ortaya çıkan yaşamda da Yaratıcı'nın etkisini kabul ettiğini gösteriyor. Yani Flew'un pozisyonunu ifade etmek için teizm kavramı daha uygun.
Zaten Philosophia Christi dergisinin editörü Gary R. Habermas'ın Flew ile yaptığı detaylı röportajın başlığı da şöyle: "My Pilgrimage from Atheism to Theism: An Exclusive Interview with Former British Atheist Professor Antony Flew". Yani, "Ateizmden Teizme Yolculuğum: Eski Ateist Profesör Anthony Flew ile Özel Bir Röportaj". **Bir Davet...** Tüm bunların üzerine "Ateist" okurumuz, "ama Flew Müslüman veya Hıristiyan olmadı ki" diye itiraz edebilir. Etti de zaten. Ancak mesele bu değil. Mesele, hayatı boyunca "ben sadece bilimsel kanıtları izlerim" diyen çok ünlü ve saygın bir düşünürün, onca yıl ateizmi savunduktan sonra, "ateizm yanlıştır, bir Tanrı vardır" demesi. Burada bir erdem görüyoruz: Hayatını ateizm üzerine kurmuş bir kişinin, yanlış olduğunu gördüğü anda, "ben yanılmışım" diyebilmesi... Ben de "Ateist" okurumuzu ve onunla paralel şekilde düşünen herkesi bu erdemi göstermeye davet ediyorum. Bu davetin ise amacı onları "yenmek" değil, onlara yardımcı olmak. Evet, inandıkları felsefe yenilgi üzerine yenilgi yaşıyor; ama kendilerini bundan sıyırıp objektif kılabilirlerse, yenilmiş değil aksine kazanmış olacaklar...

ABD, AKILLI TASARIM'I TARTIŞIYOR

19 October 2005

Bugünlerde Pennsylvania eyaletindeki lise ders kitaplarına Akıllı Tasarım teorisinin Darwinizm'e alternatif olarak girmesi hakkındaki tartışma, ABD basınında büyük ilgi topluyor. Özellikle teorinin en önemli kuramcılarından biri olan biyokimya profesörü Michael J. Behe'nin (yanda), Darwinist velilerin mahkemeye yaptığı şikayet nedeniyle Harrisburg kentinde açılan davada yaptığı tanıklık, geniş yankı uyandırdı. New York Times, Washington Post, The Guardian (İngiliz), MSN, Seattle Times, Philadelphia Inquirer gibi önde gelen medya kuruluşlarının büyüteç altına aldığı mahkemede, Prof. Behe, teorinin bilimsel kritelerle dayandığını, teoriye gösterilen şiddetli muhalefetin ise ideolojik temelli olduğunu anlattı. Kanımca, son dönemde ABD basınında bu konuda yayınlanan en önemli yorumlardan biri ise, Jeff Jacoby'nin 2 Ekim tarihli The Boston Globe'da yayınlanan makalesi. Jacoby, şöyle diyor:

Her şey ne kadar da değişti. John Scopes 1925'te Tennessee'de mahkemeye çıktığında, dini fundamentalistler evrimi okulların dışında tutmak istiyorlardı, çünkü bu Kutsal Kitap'ın lafzi okunuşuyla çelişiyordu. Bugün ise Darwinci fundamentalistler, dünya üzerindeki yaşamın çeşitliliğindeki akıllı tasarıma dair kanıtları okulların dışında tutmak istiyorlar, çünkü bu sıkı sıkıya materyalist bir dünya görüşüyle çelişiyor. Seksen yıl önce, düşünce kontrolörleri Darwin'i istemiyorlardı, bugün ise düşünce kontrolörleri sadece Darwin'i istiyorlar.

Jacoby yazısını şöyle bitiriyor: "Akıllı Tasarım, ilkellik ve Kutsal Kitap dayatmacılığı değildir.... bilimdir."

BİR ATEİSTİN YANILGILARI

20 October 2005

Sitenin düzenli okurlarından Ataman Ertuğrul, son günlerde eklediği bir dizi uzun yorumla Allah inancına ve ilahi dinlere karşı bazı itirazlar dile getirdi. İtirazların üslubu ve tarzı pek hoş olmasa da, içeriği nedeniyle Sayın Ertuğrul'a teşekkür ediyorum. Çünkü bu içeriği oluşturan klasik ateist argümanlar ile, gerçekte "ateist aklın" ne gibi yanılgılar, yargı bozuklukları ve çarpıtmalara dayandığını bizlere bir kez daha göstermiş oldu. Gelin, Sayın Ertuğrul'un sitenin çeşitli sayfalarında yer alan yorumları üzerine birlikte düşünelim ve ateist aklın sorunlarını birlikte görelim. **Boşlukların Tanrısı?** Ateistlerin dine karşı olan itirazlarının çoğu, Allah'ın varlığını kabul etmeyişlerinin doğal bir sonucudur. Dolayısıyla ilk sorgulanması gereken, ateizmdir. Bu inanca sahip olan insanların çoğunun zihninde ise, "insanların ilahi güçler atfettikleri olguların zamanla bilim tarafından açıklanması" şablonu vardır. Sayın Ertuğrul bunu şöyle ifade etmiş:

Mistizm ve genel olarak din, her zaman bilimin ışığının henüz ulaşmadığı kuytulara sığınır; bilimin ışığı üzerine düştüğünde de sığınacak baska bir kuytu bulur.

Bu argüman İngilizce'de "God of the gaps" (Boşlukların Tanrısı) diye bilinir. Argümana göre, insanlar bilim yoluyla açıklayamadıkları, yani "boşlukta" kalan doğa olayları için "tanrının işi" demekte, ancak bilim ilerledikçe boşluklar dolmaktadır. Bilim bir gün her şeyi açıklayacak, böylece hiç boşluk kalmayacak, ateizm tam egemen olacaktır. Ancak bu argüman iki yönden yanlıştır. Birincisi, bilimin bir olguyu doğa olayları ile açıklaması, aslında o olgunun ilahi bir niteliği olmadığını göstermez. Örneğin cisimleri yere düşüren "yerçekimi"ni ele alalım. "God of the gaps" argümanına göre eskiden insanların "tanrının cisimleri yere çekme kanunu" gibi bir isim verdiği bu güce bilim "yerçekimi" demiş, böylece "boşluğu doldurmuştur." Oysa gerçekte burada yapılan sadece bir "isim değişikliği"dir. Aradaki fark, yerçekiminin seküler bir terim olmasıdır. Böyle bir gücün neden var olduğu sorusu ise felsenin alanına girer ve buradan hala teolojik (ilahiyata dayalı) bir yorum yapılabilir. Dahası bir de neden yerçekiminin tam da mevcut değerinde olduğunu düşünmek gerekir: Yerçekimi daha kuvvetli veya daha zayıf olabilecek iken, neden mevcut şiddetindedir? Farklı şiddette olsa, evren farklı bir yer olur muydu? Bu, bilim dünyasında son 30 yıldır araştırılan bir konudur ve araştırmayı yürüten bilim adamları çok ilginç bir sonuca varmışlardır. Sadece yerçekimi değil, evrendeki tüm fiziksel güçler, dahası elementlerin kimyasal özellikleri, insan yaşamı için olması gereken en ideal değerdedir. "Anthropic Principle" olarak bilinen ve çoğu bilim adamının ateizme karşı güçlü bir argüman saydığı bu önemli bilimsel görüşü, Gerçeğin Peşinden Gitmek [Murat Belge ve Kopernik] başlıklı yazımda biraz daha açmıştım. Bu nedenledir ki, eğer evrendeki tüm olgular için fiziksel açıklamalar bulunsa bile, aslında teizmin (Allah'ın varlığı görüşünün) rasyonel kanıtları ortadan kaldırılmış olmaz. "God of the gaps" argümanının ikinci hatası ise, doğanın sadece işleyişinin değil, kökeninin de doğal etkenlerle açıklanabileceğine dair, erken ve son derece dayanaksız bir öngörüyle yola çıkmasıdır. Bir başka deyişle, bu argümanın sahipleri, evrenin ve canlıların nasıl ortaya çıktığı sorusunun, doğal etkenlerle cevaplanabileceğine, ortada böyle bir kanıt olmamasına rağmen inanmaktadırlar. Eğer canlılık hakkındaki bilgimiz arttıkça, onun doğal etkenlere indirgenebilir olduğu yönündeki veriler de artsaydı, o zaman "God of the gaps" argümanının bu ikinci yönünü inandırıcı bulabilirdik. Oysa son 100 yıldır olan,

bunun tam tersidir. Canlılık hakkındaki bilgimiz arttıkça, onun daha önceden hayal bile edilmeyecek kadar kompleks olduğunu ve bu kompleksliğin doğal süreçler ve rastlantılar ile üretilmiş olamayacağını görüyoruz. Zaten Akıllı Tasarım teorisi de bunu gösteriyor ve bu nedenle bilim dünyasında giderek güçleniyor. Teorinin önde gelen kuramcıların Michael Behe ısrarla "bu teori, bilmediklerimize değil, bildiklerimize, hücrenin içinde son 30 yıldır keşfettiklerimize dayanıyor" der. Dolayısıyla bilim canlılığı inceledikçe "boşluklar" küçülmemekte, aksine büyümektedir. Özetle, bir Yaratıcı'nın varlığını kabul etmenin, bir "God of the Gaps" argümanı olduğu şeklindeki klasik ateist görüş, bilimsel yönden dayanaksızdır. Bu görüşe inanılabilir tabi; ama dayağı bilim değil, bilimden bağımsız bir dogma olarak ateizmdir. **Ruha Materyalist Bakış** Ataman Ertuğrul'un yazdıkları, kendisinin sözkonusu ateizme kararlı bir şekilde inandığını, "iman ettiğini" gösteriyor. İnançlar serbest tabi.... Ama Sayın Ertuğrul'un inanmakla kalmayıp başka bir şey daha yapıyor: İnandığı dogmayı, hakikatin kendisi gibi gösteriyor. Sonra da buna dayalı "ahkam kesme" işine giriyor. İşte din hakkında yaptığı yorumların çoğu, bu şekilde işleyen bir mantığa dayalı. Materyalizme (sadece maddenin varlığına) ilk baştan iman ettiği için, madde-ötesi her şey, onun gözünde zaten bir hayal. Başka türlü olması mümkün değil. Örneğin ruh meselesini tartışmaya şöyle girmiş:

Bir ruhun varlığı saçma bir varsayımdır. Ölmez bir ruhun varlığı daha saçma bir varsayımdır.

Neden saçma bir varsayım? Çünkü materyalizm öyle söylüyor... Peki ama Sayın Ertuğrul gibi materyalizme baştan iman etmiş olanlar değil de objektif düşünen insanlar üstteki iddiayı neden kabul etsin? Bu konuda bir-iki argüman önü sürmüş Sayın Ertuğrul. Ruh ile madde arasındaki ilişkinin açıklanamaz olduğunu söylemiş - ki bu doğru - ama bu, ruhun var olmadığını göstermiyor. Bir de şöyle demiş: "Ben ruhumu görmüyorum, ben ancak cismimi biliyorum ve hissediyorum." Bunun üzerine şu soru sorulabilir: "İyi ama, cisminizi gören ve hisseden 'SİZ' kimsiniz?" Teolog-yazar C.S.Lewis'in ünlü bir sözü vardır; "sizin bir ruhunuz yok, siz zaten ruhsunuz. Bedeniniz var" diye... Acaba gerçeğin tarifi böyle olmasın?.... Sayın Ertuğrul buna elbette itiraz edecektir - çünkü bu materyalizme aykırıdır. Materyalizm, bilincin insan beyninin bir fonksiyonu olduğunu ileri sürer. Öne sürmek kolay tabi, ama bunun inanılır kılınması için, bilincin beyne indirgenebilirliğini göstermek gerek. Oysa bilinç sorununu araştıran bilim adamları bunu yapamıyorlar. Beyinde görme merkezi, işitme merkezi, dokunma merkezi gibi parçalar var; ama bunlarda yapılan, duyu organlarından gelen bilgilerin analiz edilmesinden ibaret. Mesela görüntü merkezi, gözden gelen sinyalleri alıp birleştiriyor. Ama görüntü merkezi "görmüyor" ki... Video kameradan gelen sinyalleri kaydeden bir "recorder"ın bunları "görmüyor" oluşu gibi... Gören, duyan, düşünen varlığın, yani bilincin ise beyinde bir adresi bulunabilmiş değil. Bu adresin pek ala "ruh" olabileceğini düşünen bilim adamları da var. (Örneğin Jeffrey Schwartz) Bilinci açıklamak için materyalist çabalar da sürüyor elbette. Ama ortada bir sonuç yok. Durum bu iken Sayın Ertuğrul'un "ruhun varlığı saçma bir varsayımdır" diye "ahkam kesmesi", bir gerçeğin değil sadece kendi dogmatik inançlarının ifadesi. **Ahirete Dair** Sayın Ertuğrul, materyalizmi temel alan çıkarımlarını ahiret konusunda da sürdürmüş. "Bir cennet, bir ahiret umudu hayaldir, hayal ürününden başka bir şey değildir" demiş örneğin. Peki nasıl emin olabiliyor hayal olduğuna? Oraya gidip gördü, öyle bir şeyin olmadığını tespit etti ve "evet bunlar hayalmiş" mi dedi? Yani bu

bilimsel bir iddia mı? Elbette hayır. Ahiretin var olmadığında ısrar etmenin bilimsel bir dayanağı yok. Bu bilimin alanına girmiyor çünkü. Bu konudaki ısrarın tek dayanağı ise, materyalist felsefe. Gerçekte ahiret ve cennet bir "vaad"dir. Bunun hayal olduğunu ispat etmek de, gerçek olduğunu ispat etmek de mümkün değildir. Eğer bir insan Allah'ı kabul ediyor ve İlahi dinlerin de O'nun vahyine dayandığına kanaat getiriyorsa, ahirete de inanabilir. Hiç kimsenin de buna "hayale inanıyorsunuz" deme hakkı yok; sadece "ben inanmıyorum" diyebilir. Sayın Ertuğrul da bunu demiş durumda sadece. **Dinler ve Tarih** Sayın Ataman'ın ilahi dinler aleyhindeki argümanlarının önemli bir bölümü, tarihle ilgili. Dinlerin tarih içinde politik ve sosyolojik şartlara göre yayıldığını anlatıyor. Bu ise, elbette, büyük bir sır değil ve buna itiraz eden de yok. Ancak sayın Ataman'ın bu gerçekten yola çıkarak yaptığı yorumlar yanlış. Bu yorumlardan ilki, dinler tarih içinde çeşitli şartlar uyarınca yayıldıklarına göre, her insanın dine eşit biçimde ulaşma şansının olmadığı ve bunun bir adaletsizlik oluşturduğu yönünde. Eğer insanlar sorumluluk yönünden de eşit olsalardı, Sayın Ataman'ın yorumu ciddiye alınabilirdi. Oysa başta İslam olmak üzere, ilahi dinler, insanların sorumluluk yönünden eşit olmadığını, kendilerine ulaşan dini mesajdan sorumlu tutulacaklarını, ulaşmayan bir mesajdan ise sorumlu tutulmayacaklarını açıkça bildiriyor. Örneğin Kuran'daki "Senin Rabbin, 'ana yerleşim merkezlerine' onlara ayetlerimizi okuyan bir elçi göndermedikçe şehirleri yıkıma uğratıcı değildir" (28/59) ayeti, bir peygamberle muhatap olmayan toplumların cezalandırılmayacağını bildiriyor. Öte yandan yine Kuran'da, cehenneme giden insanlara "Size bir uyarıcı gelmedi mi?" dendiğini onların ise "Bize gerçekten bir uyarıcı geldi, fakat biz yalanladık" cevabını verdikleri bildiriliyor. (67/8) Dolayısıyla ilahi dinlerle muhatap olmamış veya doğru şekilde muhatap olmamış veya bunların çağrısı üzerinde düşünme fırsatı bulmamış insanların, bu dinlere tabi olmakla sorumlu olmadıkları sonucuna varılabilir. Sorumlulukları, çok daha genel ahlaki kıstaslarla sınırlı olabilir. Elbette bu ilahi bir karardır - ve en doğrusunu Allah bilir - ancak Kuran'daki bilgilerden böyle bir tahminde bulunabiliriz. Sayın Ataman'ın dinler hakkında ikinci yanılgısı ise, şu cümlelerde kendini belli ediyor:

Hükümet yönetenler, işbaşında bulunanlar, sürekli olarak kavimlerin dinlerini tayin ederler. Gerçek din hiçbir zaman hükümdarın dininden başka bir din değildir. Gerçek Allah, ibadet edilmesini hükümdarın istediği Allah'tır. Rahiplerin hükümdarı yöneten arzusu, Allah'ın arzusu olur.

Burada, Marksist düşünceden de tanıdığımız "din iktidar aracıdır" söyleminin bir versiyonu var. Oysa Ataman'ın kafasındaki bu şablon gerçeklere uymuyor: Tarih, dini yönlendiren iktidarlarla dolu olduğu gibi, din adına iktidarlara başkaldıran dindarla da dolu. İnançlarından dönmedikleri için türlü işkencelere, katliamlara, baskılara maruz kalan böyle dindarların Yahudilik, Hıristiyanlık ve İslam tarihinde sayısız örneği var. **"Kötülük Sorunu" Hakkındaki Yanılgılar** Sayın Ertuğrul yorumlarında bir de "kötülük sorunu" üzerinde fikir yürütmüş. Özetle, "evreni ve yaşamı Allah yarattı ise, neden kötülük var" diyor. Aslında daha bunun gibi pek çok konuda "eğer Allah yarattı ise neden böyle" diye itiraz ediyor. Buradan ise, tahmin edilebileceği gibi, ateizme varıyor. Oysa bu varışta, yanlış bir mantık örgüsü var. Biz bir Yaratıcı'nın varlığını evrendeki ve yaşamdaki tasarımdan anlıyor isek - ki anlıyoruz - bunların içinde yer alan ve bize yanlış gibi gelen unsurlardan yola çıkarak, "aa hayır, meğer

bir Yaratıcı yokmuş" diyemeyiz. Bunu bir örnekle açıklayalım: Issız bir adaya düşüp orada bir kitap bulduğunuzu düşünelim. Bir bakıyorsunuz bu kitap gayet karmaşık, girift bir roman. Romanı okuyup bitirdiğinizde, içindeki bazı unsurları anlaşılamaz veya çelişkili buluyorsunuz. Bunun üzerine "ilk başta bu romanın bir yazarı olduğunu sanmıştım, ama şimdi içindeki bu sorunlar nedeniyle ortada bir yazar olmadığı, romanın matbaadaki harflerin tesadüfen yanyana gelmesiyle ortaya çıktığı sonucuna varıyorum" diyebilir misiniz? Böyle bir yorum elbette saçma olur. Romanın tam olarak anlaşılabilirliği ayrı bir mesele, bir yazar tarafından yazıldığı gerçeği ayrı bir meseledir. Sayın Ertuğrul ise aynı saçma yorumu evrene ve yaşama uyguluyor. "Kötülük sorunu"ndan ateizme varıyor. Oysa İslami yönden "kötülük sorunu"nun onun hiç göz önüne almadığı açıklamaları var. Kuran'a göre dünyanın kötülüklerden arınmış, mükemmel bir yer olması gerekmez. Aksine dünya kasten "sorunlu"dur ki, insanlar buraya hırsla bağlanmasın. Kuran'da insanların başına gelen kötülüklerin (cinayetlerin, işkencelerin, tecavüzlerin) Allah tarafından bu dünyada engelleneceği de söylenmez; bunun sorumlularının ve mağdurlarının ahirette (olumsuz ve olumlu) karşılık göreceği bildirilir. Sayın Ataman ahirete inanmadığı için bu açıklamayı tatmin edici bulmuyor elbete. Ama bu onun sorunu... İslam'ın "kötülük sorununa" bir cevabı var. Meselenin bir de ilginç bir yönü daha var: Sayın Ertuğrul "kötülük sorunu" üzerinden ilahi dinlere saldırırken, materyalizmin "iyilik sorunu"ndan hiç söz etmiyor. "İyilik sorunu" şu: Materyalizmin canlılığı açıklama yöntemi olan rastlantısal evrim teorisi ve onun en gelişmiş biçimi olan Darwinizm, yaşamın "yaşam mücadelesi" ile ortaya çıktığını ileri sürüyor. Bu mücadele, her bireyin bencil bir yaşam savaşı sürdüğünü öngörüyor. Dahası, böyle olmayan davranışların da "hayatta kalma değeri" taşımadığı için elenmesi gerekiyor. Çünkü eğer bir canlı fedakarlık yapıp kendini tehlikeye atıyorsa, aldığı risk yüzünden yaşama şansı azalıyor. Yani fedakarlık bir "aptallık". Öyle olduğu için de elenmesi gerekli. Eğer bu teori doğru olsaydı, bugün hiç bir fedakar insan davranışı görmememiz gerekirdi; çünkü hepsi çoktan elenmiş olmalıydı. Oysa insanlık hayranlık verici fedakarlık örnekleriyle dolu. Yaşamını sadece başka insanlara iyilik yapmaya adayan hayırseverler, doktorlar, hemşireler, eğitimciler, din adamları vs. var. Ve bunların gösterdiği samimi "iyilik", Darwinizm ile açıklanamayan bir problem. **Kuran Hakkındaki Cehalet** Görünen o ki, Sayın Ertuğrul'un din hakkındaki önyargıları ile bilgisizliği, birbirini körüklüyor. Kuran ve Hz. Muhammed hakkındaki şu sözleri, bunun kanıtı:

[Allah] Kur'an ayetleriyle peygamberinin 40 yaşından itibaren ölümüne kadar gecen sürede bir dediğini iki etmemiş. Her şeyi Muhammed'in gönlüne göre vermiş.

Elbette bu alaycı sözlerle ima edilmek istenen, peygamberin Kuran'ı kendi isteklerine uygun bir biçimde yazdığı iddiası. Oysa Kuran'da, bu kitabın hiç de peygamberin "gönlüne" göre sayılamayacak önemli hükümler vardır. Öncelikle çeşitli ayetlerde peygamber eleştirilir. Peygamberin, dini öğrenmek için kendisine gelen kör bir insana önem vermemesi, Abese Suresi'nde sert bir biçimde uyarılmıştır. Savaşla ilgili bir ayette, "Allah seni affetsin; doğru söyleyenler sana açıkça belli oluncaya ve yalancıları da öğreninceye kadar niye onlara izin verdin?" (9/43) denir. Diğer müslümanlardan ayrı olarak peygamberin üzerine farz kılanan özel gece ibadetleri (73/1-4) vardır. Öte yandan ateistlerin sık dile getirdikleri bir konu olan peygamber evlilikleri konusunda, "bundan sonra (başka) kadınlar ve bunları başka eşlerle

değiştirmek -güzellikleri senin hoşuna gitse bile- sana helal olmaz (33/52) ayeti, peygambere hiç de "gönlüne göre" olmayan bir sınır getirir. Elbettte, tüm bunların yanında, peygamberin; gayet zengin ve itibarlı bir tüccar iken, 40 yaşından sonra, her türlü hakaret, saldırı, fakirlik ve ölüm tehlikesini getirecek bir "dava"ya adım atmış olması vardır. Buna adım atarken de, vahiy almasına karşın, ilk başta çekinceli davranmış, korkmuş ve bu yüzden "Ey bürünüp örtünen, kalk (ve) bundan böyle uyar" (74/1-2) diye ikaz edilmiştir. Elbette bir ateist, Allah'ın varlığını baştan reddettiği için, peygamberin mücadelesini de ilahi olmayan bir amaç ve kaynağa bağlamaya çalışacak, bunun için argümanlar geliştirecektir. Ancak meseleye ateist bir önyargıyla değil de objektif bakan herkes, Kuran'ın "peygamberin gönlüne" değil, onun kişisel istek ve zaaflarını çok aşan bir amaca hizmet ettiğini görebilir. **Psikoloji Sorunu** Sayın Ertuğrul'un bir de Allah'ın tabiatı hakkında yorumları var. Bunlara girmiyorum, çünkü bir ateistin zaten inanmadığı Allah hakkında ürettiği spekülasyonlardan ibaret. Tek bir örnek vermekle yetineyim. Şöyle demiş:

Benim lehimde ancak pek az bir şey yapmak isteyen zatın "sonsuz kudret"i kaç para eder? Benim mutluluğuma karşı ilgisiz olan bir zatın iyiliği, sonsuz büyüklüğü nerede? Bana sonsuz bir iyilik yapabileceği halde sınırlı bir iyilik bile yapmak istemeyen bir zatın teveccühü benim neme yarar?

Ataman Ertuğrul bu bu soruları sorabiliyor, çünkü var. Varlığı da, aklı da, Allah'ın yaratması sayesinde. Dolayısıyla Allah ona karşı "ilgisiz" değil, aksine onu yoktan var etmiş. Her şeyini O'na borçlu. Ama tabi Sayın Ertuğrul bu yaratılışı kabul etmiyor, materyalist bir evrime inanıyor. Dolayısıyla sonuçta mesele dönüp-dolaşıp "nasıl var olduk" soruya geliyor. Onun için diyorum, bir ateistin zaten inanmadığı Allah hakkında ürettiği spekülasyonlara girmeyeceğim, diye. Ancak başka bir şey söyleyeyim: Ertuğrul'un üstteki ve buna benzeri sözleri, inanan insanların perspektifiyle oldukça "küstah" laflar. Normalde böyle bir üslubu onaylayıp sitede yayınlamazdım. Bu kez onayladım ki, Sayın Ertuğrul'un ve onun gibi düşünen ateistlerin nasıl bir psikoloji içinde oldukları görülsün. Çünkü aslında ateizmde, materyalist teoriler gibi rasyonel argümanların yanında, psikolojinin de büyük etkisi var. Bazen din ve dindarlar hakkında yaşanmış bazı kötü tecrübelerin anısı, insanları ateizme yöneltiyor. Örneğin Ahmet Altan'ın daha önce dikkat çektiğim "Cami ışıklarına bakan çocuk..." başlıklı yazısında, Altan'ın ateizme savrulmasında itici bir profil çizen bir din dersi öğretmeninin rolü olduğunu görebiliyoruz. Ama yine de Sayın Altan dine ve dindarlara karşı saygılı, ölçülü, "beyefendi" bir üslup geliştirebilmiş. Ataman Ertuğrul'un bu "beyefendiliği" başaramamış olmasının nedeni nedir, diye sorulabilir. Kendisinin yaşamını bilmediğim için psikolojik durumu hakkında da bir yorumda bulunamıyorum elbette. Ancak Allah ve din kavramlarına karşı gösterdiği katı reddiyeciliğin ve onun altında hissedilen nefretin duygusal nedenlerini bence bir düşünmeli. Şimdilik kendisine daha az duygusallık, daha çok akıl ve objektiflik önermekten başka yapabilecek bir şey yok. Bir de şunu söylemek gerek: Eğer öldükten sonra gideceği yerin girişinde kendisine "size bir uyarıcı gelmedi mi" diye sorularsa, "hayır" deme şansı giderek azalıyor.

'SEKÜLER AHLAK'A DAİR DÜŞÜNCELER...

07 November 2005

Seküler, yani din-dışı bir ahlak olur mu? Bu soru sıkça tartışılır ve bu sitenin yorum bölümlerinde de son günlerde gündeme geldi. Kanımca, evet, seküler ahlak olur. Dine inanmayan insanlar da ahlaki erdemler (sözgelimi dürüstlük, fedakarlık, tevazu, namus) gösterebilirler. Nitekim böyle pek çok insan vardır da... Fakat mesele bu noktada kapanmaz. Öncelikle şunu tespit etmek gerek: Seküler bir insan ahlaklı olabilir, ama öyle olmak zorunda da değildir. Eğer "ben sadece kendi çıkarımı düşünürüm, bunun için her şeyi yaparım" diye düşünürse, ona bunun yanlış olduğunu gösterecek bir "mutlak yol gösterici" yoktur. Dolayısıyla seküler bir insan için ahlaklı olmak, bir "tercih meselesi"dir. Oysa dinlere, özellikle ilahi dinlere göre insanlar ahlaklı olmak zorundadır. Bir dindar "ne gerek var ahlaka" diyemez; böyle bir düşünce dindarlığın tanımına aykırı olur. Dindarlığın kötü bir şey olduğunu düşünenler bu noktada söze "ama sahtekarlıklar yapan dindarlar var" diye girip, kendi deyimleriyle "hacı-hoca takımı"nın kınanası davranışlarına vurgu yapabilirler. Yapıyorlar da zaten. Ancak bu, dindarlığın ahlaksızlıkla çelişkili olduğu gerçeğini değiştirmez; sadece bazı insanların "sahte dindar" olduğunu gösterir. Bu ise bir sürpriz değildir; aksine Kuran'da da böyle insanlardan kınamayla söz edilir:

"İşte (şu) namaz kılanların vay haline! Ki onlar, namazlarında yanılgıdadırlar. Onlar gösteriş yapmaktadırlar. Ve 'ufacık bir yardımı (veya zekatı) da' engellemektedirler." (Maun Suresi, 4-7)

Öte yandan "sahte dindar" olmayan, ancak tutkularına yenik düştüğü için dini ahlakın gereklerini yerine getiremeyen pek çok dindarın varlığını da belirtmek gerek. Bir de "seküler ahlak"ın iç mantığına bakalım... Dine inanmayan insanlar da ahlaki erdemler gösterebilir demiştim. Ancak bunu biraz açarsak, bu gibi insanların ahlaki kıstaslarının da aslında çoğu zaman din kaynaklı olduğu görülebilir: Bu kıstasları doğrudan dinden değil, dinin topluma sinmiş olan değerlerinden almaktadırlar. Sözgelimi hırsızlığın yanlış olduğu yaygın kabul gören bir ilkedir. Ama "neden yanlıştır" diye sorulur ve biraz eşilirse, bunda Tevrat'ın, İncil'in, Kuran'ın ve diğer kültürlerdeki dini geleneklerin izini bulmak zor olmayacaktır. Peki kendisini hem dinden hem de dinle yakından ilişkili olan toplumsal normlardan sıyıran seküler bir insan, nasıl "ahlak" inşa edebilir? Bu soruya verilen cevap genellikle "sana yapılmasını istemediğin şeyi başkasına yapmama" kıstasıdır. Örneğin koyu Darwinist ve ateist Richard Dawkins'e göre, insan çalmamalıdır, çünkü çalarsa, bu davranışı normalleştirmiş olacak ve sonuçta bu bir gün kendisine geri dönecek, başkası da onun malını çalacaktır. Dawkins, bu "faydacı" mantık üzerine, rasyonel bir toplumsal ahlakın kurulabileceği iddiasındadır. İyi ama bu durumda insanlar "ben çalmanın yanlış bir şey olduğunu savunayım, bu ahlakı toplumda yaygın kılayım, ama herkes saf saf buna uyarken kendim yolumu bulayım" diye düşünürse - ki dünyada ve ülkemizde böyle düşünenlerin sayısı giderek artmaktadır - bu da gayet rasyonel bir düşünce olmaz mı? Bu soru, Dawkins'in tezini çıkmaza sokmaktadır... Özetle, "seküler ahlak"a dair şu söylenebilir: Başta belirttiğim gibi seküler insanlar da gayet ahlaklı olabilirler. Ama sekülerizme dayalı ve gerçekçi bir ahlak teorisi pek mümkün gözükmemektedir. Bu arada, bu vesileyle, tüm okurlara hayırlı bayramlar diliyorum....

AGNOSTİK AKLIN İLKELERİ ÜZERİNE...

21 October 2005

"Agnostik" rumuzunu kullanan okur, Anthony Flew ve Ateist Okurun Süregiden Yanılgıları başlıklı yazının sayfasına eklediği yorumlarda, Kuran'ın ilahi kaynağı olmadığını ileri sürüyor. Bu okurun iddialarına cevap niteliğindeki bazı yorumlarımı aynı sayfaya eklemiştim. Ancak sadece bu dar tartışmayla sınırlı kalmaması gerektiğini düşündüğüm önemli bir yöntem sorununa dikkat çekmek istiyorum. Çoğunlukla ateist, materyalist ve hatta "agnostik" okurlarda gördüğüm bu sorun, başkalarını "inanmakla" suçlarken, kendi inançlarının - hem de hiç sorgulamadan, büyük bir hırsla tutundukları inançlarının - farkında olmamaları. Agnostik Aklın İlkeleri Üzerine... "Agnostik" rumuzunu kullanan okur, Anthony Flew ve Ateist Okurun Süregiden Yanılgıları başlıklı yazının sayfasına eklediği yorumlarda, Kuran'ın ilahi kaynağı olmadığını ileri sürüyor. Bu okurun iddialarına cevap niteliğindeki bazı yorumlarımı aynı sayfaya eklemiştim. Ancak sadece bu dar tartışmayla sınırlı kalmaması gerektiğini düşündüğüm önemli bir yöntem sorununa dikkat çekmek istiyorum. Çoğunlukla ateist, materyalist ve hatta "agnostik" okurlarda gördüğüm bu sorun, başkalarını "inanmakla" suçlarken, kendi inançlarının - hem de hiç sorgulamadan, büyük bir hırsla tutundukları inançlarının - farkında olmamaları. Dahası, fikir tartışmalarında, "kanıtlara karşı inançlarını öne sürmek" gibi çarpık bir yöntem de izliyorlar. Bununla ne demek istediğimi sergilemesi açısından, "Agnostik" okura verdiğim son cevabı aşağıda dikkatinize sunuyorum. Amacım kişilerdeki değil ama akıl yürütme ilkelerindeki çarpıklığı göstermek.

Sayın "Agnostik", Sizle tartışmak zor, daha doğrusu biraz sıkıcı, çünkü tartışırken önemli muhakeme bozuklukları sergiliyorsunuz, Bakın şöyle anlatayım.... Biz burada iki farklı GÖRÜŞ savunuyoruz. Ben Kuran'ın ilahi kaynaklı olduğunu söylüyorum, siz ise insani kaynaklı olduğunu ileri sürüyorsurnuz. Bu GÖRÜŞ'lere dair KANIT olabilecek veriler dile getiriyoruz. (En azından ben öyle yapıyorum.) Siz ise, mantık örgüsünü tersine çevirip, KANITA karşı GÖRÜŞ ileri sürmüşsünüz, örneğin şu cümlenizde: "Sizin bana peygamberi şiddetle uyaran ve eleştiren ayetlerden söz etmiş, olmanız bu ayetleri peygamberin kendisinin yazmış olduğu gerçeğini degiştirmez." Şimdi, "ayetleri peygamberin kendisinin yazmış olduğu gerçeği" diye bir şey yok. Bu sizin GÖRÜŞÜNÜZ... Ben size "kendisi yazdıysa, neden kendisini gayet zor duruma düşürecek ayetler eklesin" diyerek, sizin peygamberin sözde kendi çıkarları (örneğin Zeyd-Zeynep olayı gibi) için ayet yazdığı şeklindeki GÖRÜŞÜNÜZE karşı bir KANIT belirtiyorum. Siz ise, üstte alıntıladığım cümlenizle, aslında "sizin gösterdiğiniz KANITLAR, benim GÖRÜŞÜMÜ değiştirmez" demiş oluyorsunuz. Bu durumda sizle her detayı tek tek tartışmaya gerek görmüyorum. Bir yere varmaz ki... Sadece şunu söyleyelim: Bence "Agnostik" sıfatından vazgeçin. Agnostik olabilmeniz için sistematik kuşku duymanız lazım. Oysa siz Kuran'ın insan sözü olduğu şeklindeki İNANCINIZDAN ve diğer materyalist inançlarınızdan kuşku duymuyorsunuz. Sizin gibilere "agnostik" değil, "kesin inançlılar" denir....

KANSAS'TA AKILLI TASARIM KAZANDI

09 November 2005

Akıllı Tasarım teorisi, ABD'de yeni bir zafer kazandı. Kansas eyaletinin ders kitapları için önerilen değişiklik, 8 Kasım'da Eğitim Bakanlığı Komisyoneri Alexa Posny tarafından

yapılan açıklama ile kabul edildi. Bundan böyle Kansas eyaletindeki tüm biyoloji ders kitaplarında, Darwin'in evrim teorisinin önemli bilimsel açmazları olduğu, teorinin yaşamın kökenini açıklayamadığı veya fosil kayıtları tarafından doğrulanmadığı gibi bilgiler de yer alacak. Kansas'taki müfredat tartışması uzun süredir devam ediyordu. Akıllı Tasarım teorisini savunan bilimsel kuruluş Intelligent Design Network yöneticilerinin Eyalet Eğitim Bakanlığı'na verdiği değişiklik önergesi, 2004 yılı başından beri inceleniyordu. Mayıs ayında konu hakkındaki uzmanlar Eyalet Eğitim Bakanlığı'na çağrılmış, bunlardan biri olarak ben de bilirkişi görüşü vermiştim. Sonuçta bakanlık kararını verdi ve müfredatı olduğu gibi korumaya çalışan Darwinist taraf kaybetti. Haber, tüm dünyada büyük yankı buldu ve bulmaya devam ediyor. ABD'nin tüm büyük gazeteleri konuyu manşetlerine taşıdılar. USA Today gazetesi "Kansas Okulları Akıllı Tasarım'ı Öğretecek" derken, BBC "Kansas'ta Evrime Geri Adım" başlığını kullanmış. The Washington Times "Darwin Hakkındaki Kuşkular Onaylandı", The Seattle Times "Kansas Eğitim Kurulu Akıllı Tasarım'a Arka Çıktı" derken, Southern Standard ise şu yorumu yapmış: "Akıllı Tasarım Hakereti Kansas'ta Büyük Zafer Kazandı". Ve bu sadece bir başlangıç... Kansas'ı başka eyaletler ve ülkeler izleyecek...

EVRİM, PANDALAR, APTALLIK VE CEHALET

22 October 2005

Hürriyet gazetesi köşe yazarı Ayşe Özek Karasu, "Pandanın Başparmağını Kim Yarattı?" başlıklı bugünkü yazısında, Akıllı Tasarım teorisine karşı mahkemede "bilirkişi" görüşü veren Darwinist biyolog Dr. Kevin Padian'ın "Akıllı Tasarım insanları aptal ve cahil yapar" sözünü aktarmış. Dahası, bu sözü çok da benimsemiş olacak ki, yazısına ara başlık yapmış. Elbette bir insan görüşlerini kabul etmediği insanları "aptal ve cahil" olmakla suçluyor ise, bunu inandırıcı kılacak kanıtlar göstermesi beklenir. Diğer türlü, sadece hakaret etmiş olur. Bu nedenle, Sayın Karasu'nun yazısına baktım ve kanıt aradım. Bulduğum şeyler, oldukça enteresandı. Karasu'nun yazısının konusu, Percival Davis ve Dean H. Kenyon tarafından kaleme alınan "Pandalar ve İnsanlar" (Of Pandas and People) adlı ders kitabına Darwinistlerin getirdiği eleştirilerdi. Bu kitap bugünlerde çok tartışılıyor, çünkü ABD'nin Pennsylvania eyaletindeki evrim tartışmasının merkezinde yer alıyor. Tartışma, Dover bölgesindeki okullarda bu kitabın müfredata girmesi üzerine bir grup velinin "laiklik elden gidiyor" dürtüsüyle mahkemeye gitmesiyle başladı. Bu mahkemeyle ilgili haberleri, "ABD, Akıllı Tasarım'ı Tartışıyor" başlıklı yazıyla duyurmuştum. Sayın Karasu, belli ki bu tartışmanın Darwinist kanadıyla aynı safta. Olabilir. Ama acaba neden? Görünen o ki, Karasu, "Pandalar ve İnsanlar" kitabına ve genel olarak Akıllı Tasarım teorisine karşı görüş bildiren Dr. Kevin Padian'dan ve diğer Darwinist biyologlardan etkilenmiş. Peki onlar ne demiş de Sayın Karasu'yu ikna etmişler? Bu sorunun cevabını, Karasu'nun yazısının en sonundaki şu iki paragrafta buluyoruz:

Kitap [Pandalar ve İnsanlar] bütün canlı türlerinin bir seferde yaratıldığını, örneğin kuşların aynı bugünkü gibi kanatlı ve tüylü vaziyette dünyaya geldiğini iddia ediyor. Oysa kuşların etobur dinozorlardan türediğini gösteren fosiller mevcut. Memelilerle balıkların ve kuşların milyonlarca yıllık süreç içindeki evrimini kanıtlayan fosilleri kesinlikle görmezden geliyor ve balinaların kara memelilerinden türediğini gösteren kanıtların da bulunmadığını ileri sürüyor.

Karasu'nun özellikle de kuşların kökeni hakkındaki Darwinist argüman tarafından ikna edildiğini, "[Pandalar ve İnsanlar kitabında] ilk kuşların kanat ve tüyleriyle birlikte yaratıldığına varıncaya kadar yığınla yanıltıcı bilgi var" şeklindeki cümlesinden de anlıyoruz... Peki acaba o bilgi gerçekten de yanıltıcı mı?... **Kuşların Kökeni ve İlk Kuş** Üstteki soruyu cevaplamak için yeryüzünde ortaya çıkmış bilinen en eski kuşa bakmak gerek elbette. Bu kuşun ismi, Archaeopteryx. Peki bu kuş, "kanat ve tüyleriyle birlikte" mi var olmuş? Elbette!... Archaeopteryx'in 150 milyon yıllık fosilleri, bizlere canlının günümüz kuşlarından farksız bir kanat ve tüy yapısına sahip olduğunu gösteriyor. Archaeopteryx 19. yüzyılda ilk bulunduğunda kanatlarındaki pençe benzeri tırnaklar nedeniyle Darwinistler tarafından "ilkel kuş" veya "yarı sürüngen" ilan edilmişti, oysa türün keşfedilen yeni fosilleri ve bunlar üzerinde yapılan detaylı araştırmalar, canlının günümüz kuşları gibi asimetrik tüylere, onlar gibi uçuşa uygun içi boş kemiklere, aerodinamik bir kanat yapısına sahip olduğunu gösterdi. (Üstteki rekontrüksiyon resimde görüldüğü gibi.) Bu nedenle ornitoloji (kuşbilimi) konusunda dünyanın önde gelen otoritelerinden biri olan Kansas Üniversitesi profesörü Alan Feduccia, Archaeopteryx'in "ilkel kuş" olduğu yönündeki tezlerin geçerliliğini yitirdiğini 1999 basımı The Origin and Evolution of Birds (Kuşların Kökeni ve Evrimi) adlı kitabında belirtir. Feduccia, sadece Archaeopteryx hakkındaki efsaneleri değil, Sayın Karasu'nun çok ikna olduğu "kuşlar dinozorlardan evrimleşti" hikayesini de reddetmektedir. Bu konuda geçtiğimiz haftalarda yaptığı önemli açıklama, Science Daily sitesinde, "Scientists Say No Evidence Exists That Therapod Dinosaurs Evolved Into Birds" (Bilim Adamları Therapod Dinozorların Kuşlara Evrildiğini Gösteren Hiç Bir Kanıt Olmadığını Söylüyor) başlığıyla yayınlanmıştı. "Kuşların evrimi"ne inanan herkese, bu kaynağı incelemeyi şiddetle öneririm. **Atalarından Yaşlı Kuşlar?** Zaten "kuşların etobur dinozorlardan türediği" iddiası, kendi içinde çok büyük bir çelişki barındırıyor: Bilinen en eski kuş olan Archaeopteryx, 150 milyon yıl yaşında. "Kuşların atası" olarak ileri sürülen dinozor fosillerinin yaşı ise, 130 milyon yıl öncesinden geriye gitmiyor! Yani kuşlar, "ataları" olarak gösterilen dinozorlardan daha eskiler... Peki Darwinistler böyle bir saçmalığı nasıl savunuyor? Bunu savunmak için bir "yöntem" kullanıyorlar da, o sayede. İsmi "Cladistics". Bu tartışmalı yöntemi savunanlar, bulunan fosillerin yaşlarının gözardı edilmesi, sadece eldeki fosillerin karakteristik özelliklerinin birbiri ile karşılaştırılması ve bu karşılaştırma sonucunda ortaya çıkan benzerliklere göre evrimsel soy ağaçları kurulması gerektiğine inanıyor. Bu görüşü savunan Darwinist bir sitede, fosil yaşı Archaeopteryx'ten çok daha genç olan Velociraptor'un Archaeopteryx'in atası sayılmasının neden "mantıklı" olduğu şöyle açıklanıyor:

Şimdi şunu sorabiliriz: Velociraptor nasıl olur da Archaeopteryx'in atası olabilir, ondan sonra gelmiş olmasına rağmen? Çünkü fosil kayıtlarındaki boşluklardan dolayı, fosiller her zaman "tam vaktinde" ortaya çıkmazlar. Örneğin Geç Kratase devrine ait, Madagaskar'da bulunmuş Rahonavis adlı yeni bulunan bir fosil, kuşlarla Velociraptor gibi bir sürüngen arasında geçiş formu gibi durmaktadır, ama 60 milyon yıl geçtir. Ama hiç kimse bunun geç ortaya çıkışının kayıp halka olmasına engel teşkil ettiğini söylememektedir, çünkü çok uzun bir süre yaşamış olabilir. Bu gibi örnekler "hayalet bağlantılar" olarak adlandırılır; bu hayvanların daha önce de VAR OLDUKLARINI VARSAYIYORUZ.

Yani cladistics'i kabul etmek için, önce Darwinizm'i doğru varsaymak gerek. Dolayısıyla cladistics yoluyla yapılan fosil yorumlarının Darwinizm'e kanıt oluşturması mümkün değil. **Balıklar ve Balinalar** Sayın Karasu'yu etkilediği anlaşılan diğer evrimci tezler de çürük. "Balıkların evrimini kanıtlayan fosillerden" söz ediyor. Öyle bir şey yok ki... Bilinen en eski balıklar, Kambriyen devirde, ellinin üzerinde farklı "filum" (temel canlı kategorisi) ile birlikte aniden ortaya çıktılar. Daha ilkel atalarının bulunduğunu gösteren hiç bir kayıt yok. Karasu'nun sandığının aksine "balinaların kara memelilerinden türediğini gösteren" fosiller de yok. Balinaların atası olarak Darwinistlerin kestirdikleri bir kara canlısı - Pakicetus - var, ama bu dört ayaklı kara memelisinin gerçekten de balinalara evrildiğini gösterecek ara formlar yok. Ara form olarak öne sürülen bir kaç tür üzerindeki yorumların spekülatif olduğunu, Jonathan Sarfati'nin "Whale evolution?" başlıklı makalesinden okuyabilirsiniz. Bu gibi bilimsel detayları tartışmaya devam edebiliriz. Ama bundan önce Darwinist tarafın, öfke ve hakaret dolu, buram buram dogmatizm kokan üslubu terk etmesi gerekiyor. Yoksa karşı tarafa peşinen "aptal ve cahil" diye hakaret ederken, kendilerini tam da o duruma düşürmeye devam edecekler.

PAPA XVI. BENEDİCT'TEN AKILLI TASARIM'A DESTEK

10 November 2005

Papa II. Jean Paul'un "evrim" kavramının Hıristiyan inancına uygunluğunu ifade eden ünlü açıklamasından bu yana, Darwinistler teorilerinin "Katolik Kilisesi tarafından bile" kabul edildiğini söyler dururlar. Oysa II. Jean Paul, Darwinizm'de öngörüldüğü gibi amaçsız değil yönlendirilmiş bir evrim sürecinin mümkün olabileceğini söylemişti.

Yeni Papa XVI. Benedict ise bu konuda daha da somut bir açıklama yaparak, Akıllı Tasarım teorisine çok paralel bir görüşte olduğunu ifade etti. İtalyan basınının duyurduğu, The Washington Post gazetesinin de verdiği habere göre, Papa, evreni "akıllı bir proje" (intelligent project) olarak tanımladı ve evrenin tarihini rastlantısal ve amaçsız bir süreç olarak gösteren sözde bilimsel görüşlere karşı olduğunu vurguladı. Catholic Online sitesine göre ise, Papa, haftalık vaazında da, dünyanın "her şeyi yaratmış olan yaratıcı aklın eseri olduğunu" savundu ve şöyle dedi:

"Bugün ateizm tarafından aldatılmış ne çok insan var ki, her şeyin amaçsız ve düzensiz olduğunu düşünmenin bilimsel olduğunu zannediyor ve bunu kanıtlamaya çalışıyorlar."

Papa haklı. Kendisinin, insanlığın en temel sorunu olarak ateizmi ve onun kültürel sonuçlarını gördüğüne ve buna karşı bir "dinler ittifakı" perspektifi taşıdığına ise, önceki bir yazımda işaret etmiştim.

AHMET ALTAN'DAN DİN ÜZERİNE İLGİNÇ DUYGULAR

23 October 2005

Ahmet Altan'ın bugünkü Hürriyet'teki "Cami ışıklarına bakan çocuk..." başlıklı yazısı, okumaya değer. Herkese öneririm. Bir ateist olan Altan, çocukluğundaki inançlı yıllarını, iftar sofralarını, teravih namazlarını özlemle anmış. Dahası, "içinde bir vahşetle, bencillikle hatta

kötülükle doğan ve ölüm gibi karanlık bir yok oluşla varlıkları sona eren insanların gelişiminde, yaşama gücü buluşunda, ahlakı yaratışında, vahşetini sınırlayışında dinin çok önemli kültürel bir değer olduğunu" nasıl fark ettiğini anlatmış. Allah hakkında ise, "Varlığına inanmıyorum ama o varmış gibi hissetmekten hoşlanıyorum" demiş. Turan Dursunvari "gözünü nefret bürümüş tepki ateizmleri" bir kenara bırakılırsa, hayattan demini almış pek çok ateistin geldiği noktadır aslında bu. Dinsiz bir yaşamın insan doğasındaki tahribatını bizzat yaşar ve "keşke inanabilseydim" derler. İnanamamalarının nedeni ise, Allah'ın varlığını irrasyonel (akıl dışı) bir inanç olarak tarif eden, dahası Allah'ın varlığına dair kanıtları gözlerden uzak tutup diskalifiye eden materyalist felsefedir. Modern dünyada "akıl" ve "bilim" kavramları materyalist bir temele oturdulduğu için, "akılcı" olmakla Allah'ı kabullenmek, ister istemez çelişik durumlar gibi görülür. Nitekim Ahmet Altan da çocukluğundaki dindarlığı anlatıp, "Sonra büyüdüm, inanmanın huzurundan aklın huzursuzluğuna geçtim" diyor. Ama buradan daha ileri gitmek de mümkün. Amerikalı hukuk projesörü ve yazar Phillip E. Johnson da "dini incelediğimde, 'yazık, keşke doğru olsaydı' diye düşünmüştüm" der. Johnson bugün inançlı bir Hıristiyan ve Akıllı Tasarım hareketinin en önemli beyinlerinden biridir. "Keşke doğru olsaydı" dediği şeyin zaten doğru olduğunu ise, materyalizmi çözümlediğinde görmüştür. İşte bu nedenle materyalizmi eleştirmek, neden "bilimin temeli" değil, aksine ona aykırı olduğunu ısrarla göstermek gerekiyor. Bir de şunu düşünmek gerek: Acaba din neden insana huzur veriyor? İnsanın doğası ile din arasındaki bu uyum, ikisinin birbirine uygun olarak "tasarlandığını" gösteriyor olmasın?...

KILIÇBAY'LA YENİDEN-BİLİMSEL ÇAPANOĞULLARI VE MATERYALİZM

25 October 2005

Mehmet Ali Kılıçbay, Yeni Aktüel dergisindeki köşesinde geçen hafta “Mustafa Akyol['a] cevabım gecikmeyecek, anlaşılan artık inancı da tartışmak gerekiyor...” diye yazmıştı. Bu hafta ise gecikmeyen cevabını ortaya koymuş. "Tek doğru var, benim bildiğim" başlıklı yazısında, bana ve Akıllı Tasarım teorisine yönelik eleştirilerini sıralamış. Aslında ben biraz daha dişe dokunur eleştiriler umuyordum kendisinden. Belki yazısında belirttiği gibi, sorun yer darlığıdır. Mevcut durumu buna yoralım ve yine de Sayın Kılıçbay'ın söylediklerini ele alalım. Sayın Kılıçbay öncelikle, benim yazdığımın aksine, Aksiyon dergisiyle bir evrim polemiğine girmediğini, Darwinizm'in de savunucusu olmadığını belirtmiş. Elbette neyi nasıl yaptığını tanımlama hakkı başka herkesten çok ona ait. Ancak kendi görüşünü Darwinizm'den ayırmak için kullandığı şu iki cümle, biraz sorunlu:

Darwinizm aşılmış bir teoridir ve insanın maymundan türediğini söyler. Ben insanın oluşumu konusundaki bilimsel tezlerin bazılarını aktarmaktan başka bir şey yapmadım, bu tezler insanın maymunla akraba olduğunu söyler.

Bu cümlelerden "eskiden Darwinizm diye bir teori vardı, insanın maymundan türediğini söylüyordu, şimdilerde ise başka bilimsel tezler var ve bunlar insanın maymunla akraba olduğunu söylüyordu" gibi bir sonuç çıkıyor. Oysa Darwinizm - Akıllı Tasarım'ın meydan okuması sayılmazsa - "aşılmış" değil. 1930'ların sonunda bir adaptasyona uğradı ve neo-Darwinizm adını aldı, ama sonuçta hala evrim teorisi denince (ki Kılıçbay "bilimsel tezler"le bunu kast ediyor) çoğunlukla kast edilen Darwinizm. (Artık başına "neo" sıfatını koymasanız

da, Darwinizm denince neo-Darwinizm anlaşılıyor.) Kılıçbay'ın "maymundan türeme/maymunla akraba olma" ayrımı ise pek yerli yerinde değil. Hem klasik Darwinizm hem de neo-Darwinizm, insanın günümüzde yaşayan maymunlardan değil, ama geçmişte yaşamış bazı maymun türlerinden evrildiğini savunur. Yani, her ikisine göre de yaşayan bazı maymunlar (örneğin şempanzeler) akrabamız, geçmiştekiler ise atamız. Kılıçbay'ın bu konuda getirmeye çalıştığı ayrım kriteri, pek isabetli değil. Her neyse... Aslında tüm bunlar çok da önemli olmayan detaylar. Beni asıl Kılıçbay'ın meselenin özüne, özellikle de Akıllı Tasarım'a dair ne söylediği ilgilendiriyor. Ona bakalım. **Kılıçbay'a Göre Akıllı Tasarım** Ben Kılıçbay'ın maymun zekasını bu canlılar ile "akrabalığımızın kanıtlarından biri" olarak gösteren yorumu üzerine, balarıları, kunduzlar, termitler ve hatta amipler gibi canlıların da zeka örnekleri sergilediğini belirtmiştim. Kılıçbay buradaki arı örneğine ilgi göstermiş ve şöyle demiş:

Mustafa Akyol farkında değil ama balarıları matematikçi, mühendis ve iktisatçı oluyor. Bundan beteri, balarıları peteklerin şeklini, malzemesini, optimalitesini "tasarımlamış," yani önceden belirlemiştir.

Oysa ben arıların "matematikçi, mühendis ve iktisatçı" olduklarını değil, ama yaptıkları peteklerin kompleks bir bilgi ve bu bilgiyi kullanacak bir zeka gerektirdiğini belirttim. Bu ise bir iddia değil, genel bilgi. Arıların bu işi içgüdü sayesinde başardıkları kabul ediliyor, ama içgüdü maymunların veya başka türlerin de davranışlarını açıklamak için kullanılıyor. Hiç bir canlı türünde insandaki gibi yaratıcı bir zeka olmadığı ise, bazı koyu Darwinistler dışında, pek çok uzman tarafından kabul ediliyor. (Örneğin bkz. Clive D. L. Wynne, "Do Animals Think?") Ancak sanırım Kılıçbay'ın arılar meselesindeki vurgusu başka bir noktada. O, eğer yanlış anlamıyor isem, arıların petek "tasarımlaması" ile, Akıllı Tasarım teorisi arasında ilişki olduğunu düşünmüş. Yani galiba, benim arıların peteklerini teoriye kanıt gibi gösterdiğim sonucuna varmış. Oysa, ilgisi yok. Akıllı Tasarım teorisi, canlıların davranışlarını tarif edip tanımlayan bir teori değil. Nasıl ortaya çıktıklarını, yani kökenlerini yorumlayan bir teori. Kılıçbay'ın Akıllı Tasarım'a yönelik tek somut itirazı ise şu cümlelerinde:

İşte "akıllı tasarım" teorisi de böylesine geçersiz, mesnetsiz, tutarsız, akıl ve gerçek dışı kabullere dayalıdır ve son derece dayanıksızdır. Çünkü tek bir soruyla yıkılır: "Kim tasarladı?" Eğer "Tanrı" diye cevap verilirse bilim alanından çıkılır ve ilahiyat alanına geri dönülür.

Anlaşılan Sayın Kılıçbay eleştirdiği teori hakkında fazla bilgi sahibi değil. Çünkü Akıllı Tasarım teorisinin "Kim tasarladı?" sorusuna verdiği bir cevap yok. Teori sadece bir Tasarımcı'nın var olduğunu savunuyor, ama onun kimliği hakkında bir yorum getirmiyor. Çünkü bu, bilimsel kanıtlara bakılarak yapılabilecek bir şey değil. Peki ilahiyatın Akıllı Tasarım teorisinin bu sonucunu yorumlaması ve "Kim tasarladı?" sorusuna "Tanrı" diye cevap vermesi mümkün mü? Elbette mümkün. Ama bu Akıllı Tasarım teorisini ne bilimsel olmaktan çıkarıyor ne de, Kılıçbay'ın sandığı gibi, "yıkıyor." Gözüken o ki, Sayın Kılıçbay'ın yapmaya çalıştığı, Akıllı Tasarım teorisi çevresindeki tartışmayı, henüz başlamadan kapatmak. Zaten konu hakkında yazdığı son paragrafta da bu mesajı vermiş:

Öyleyse dinsel bir inancı bilimsel olarak kanıtlamaya kalkışmak, bilimin her an yanlışlanmayla karşı karşıya kalma özelliğine maruz kalmak demektir. Bu durumda inananlara şunu öneriyorum: İnançlarınızı bilime sınatmayınız, bilim her zaman bir Çapanoğlu çıkartabilir.

Aslında Akıllı Tasarım teorisinin yaptığı, "dinsel bir inancı bilimsel olarak kanıtlamaya kalkışmak" değil. Dinlerin içerdiği pek çok unsur - örneğin ahiretin veya meleklerin varlığı - bilimsel olarak hiç bir şekilde sınanamayacak, sadece imana dayalı konular. Ancak İlahi dinlerin en temel inancı olan "teizm"in - yani Allah'ın var olduğu ve evreni ve yaşamı yarattığı görüşünün - bilimle sınanabilecek bazı öngörüleri var. Akıllı Tasarım teorisi ise, bu öngörülerden birini - yani yaşamın rastlantısal ve kendiliğinden olmadığını - doğruluyor. Ve bunu bilimsel kanıtlara dayanarak yapıyor. Dolayısıyla; Sayın Kılıçbay'a, "inançlarınızı bilime sınatmayınız, bilim her zaman bir Çapanoğlu çıkartabilir" şeklindeki iyiniyetli tavsiyesi için teşekkür ediyorum, ama bilimin teizmin tarafından desteklendiğini gördüğüm için de böyle bir sınamadan hiç ama hiç çekinmiyorum... Hatta, ısrarla ve açıkça, karşı görüşteki herkese sesleniyorum: Gelin, tartışalım. Ancak bu çağrının yanında ben de iyiniyetli bir tavsiyede bulunayım, Sayın Kılıçbay'a ve kendisini gibi düşünen herkese: Eğer materyalizme inanıyorsanız, bunu bilime sınatmayınız, bilim her zaman bir Çapanoğlu çıkartabilir. Zaten çoktan çıkardı bile. Adına da "Akıllı Tasarım" deniyor.

KAYDA DEĞER İKİ YAZI VE BİR HABER

11 November 2005

Etyen Mahçupyan'ın bugünkü Zaman gazetesinde yer alan "Hayatlarımız ve Efendilerimiz" başlıklı yazısı, mutlaka okunması, hatta arşivlenmesi gereken bir makale. 1930'lar Türkiye'sinin durumunu çok iyi yansıtıyor. Murat Belge'nin Radikal'deki "Ne Çok Marksist Var!" başlıklı yazısı ise, Fransa'daki kargaşanın Fransız tipi (despot) laiklikle ilgili olduğuna dikkat çekiyor ve sosyal olayların analizinde dinin rolünü küçümseme eğilimine eleştiri getiriyor. Bugünkü Vakit gazetesi de "Darwinizm'e Büyük Darbe" başlığıyla, Kansas'taki gelişmeyi duyurmuş.

GELİŞİM PLATFORMU'NDA AKILLI TASARIM KONFERANSI

19 November 2005

Mustafa Akyol geçen hafta İstanbul'daki Gelişim Platformu adlı kültür derneğinde Akıllı Tasarım teorisini anlatan bir konferans verdi. Programda teorinin temel bazı bilimsel kanıtları ele alındı ve soru-cevap yoluyla tartışıldı. Gelişim Platformu sitesinde, konferans şöyle özetlenmiş:

Geçtiğimiz Salı akşamı Gelişim Platformu, bilim dünyası ve dünya basını gündemini çokça meşgul eden Akıllı Tasarım Teorisi Semineri'ne ev sahipliği yaptı. Rezervasyon limitlerinin aşıldığı seminerin konuşmacısı ise, son günlerde dünya ve Türkiye medyasında ismi Akıllı Tasarım Teorisi ile birlikte sıkça anılan Intelligent Design Network Yönetim Kurulu Üyesi ve araştırmacı yazar Mustafa Akyol'du. İlk bölümü Akyol'un ayrıntılı sunumu, ikinci bölümü ise soru-cevap şeklinde geçen seminer oldukça ilgi çekiciydi. Evrim Teorisi'nin çıkmazları,

bilimsel sahtekarlıkların ayrıntıları, Akıllı Tasarım Teorisi'nin ortaya çıkışı ve bilimsel kanıtları, teorinin etkileri ve yaratılışın bilimsel olarak kanıtlanabilirliği sunumun ana başlıklarıydı. Akyol, bir katılımcının sorusu üzerine, Akıllı Tasarım Teorisi'nin etkilerinin sadece fen bilimlerinde değil, dolaylı yollardan da olsa sosyal bilimlerde de hissedileceğinin altını çizdi. Teorinin Amerika'da ders kitaplarına girmeye başladığını, kısa zamanda bunun yaygınlaşacağının beklendiğini, ülkemiz için de kendisinin bu konuda girişim planları olduğunu belirten Akyol, Akıllı Tasarım Teorisi ile ilgili bir kitap üzerine çalıştığının da haberini verdi. Soru-cevap kısmında çok renkli bir fikir alışverişinin yaşandığı seminerin sonrasında da Mustafa Akyol katılımcıların sorularını yanıtlamaya devam etti. Akyol'un bilimsel literatüre hakimiyeti, sunumunda yer alan bilim dünyasından güncel ve çarpıcı örnekler, kapsamlı ve tatminkar yanıtlarıyla entelektüel birikimi dikkat çekiciydi. Bilim, din, politika ve toplumsal ahlak üzerine yazıları The Washington Times, The Weekly Standard, National Review, The American Enterprise gibi gazete ve düşünce dergilerinde yayınlanan Mustafa Akyol, ricamız üzerine farklı bir konuda yeni bir seminer sözü vererek aramızdan ayrıldı. Mustafa Akyol'a yoğun gündeminde Gelişim Platformu'na da yer verdiği için teşekkür ediyor, başarılı çalışmalarının artarak devamını diliyoruz.

Eğer siz de Akıllı Tasarım teorisi konusunda üniversitenizde veya bir başka kuruluşta konferans düzenlemek isterseniz, projenizi hayata geçirmek için Mustafa Akyol'la iletişim kurabilirsiniz.

İNGİLİZCE MAKALE: UNDER GOD OR UNDER DARWİN?

02 December 2005

Mustafa Akyol'un "Under God or Under Darwin?" (Tanrı'nın mı yoksa Darwin'in mi Egemenliği Altında?) başlıklı İngilizce makalesi, Amerikan sağının en köklü ve etkin düşünce dergisi olarak bilinen National Review dergisi tarafından yayınlandı. "Akıllı Tasarım Medeniyetler Arasında Bir Köprü Olabilir" altbaşlığını taşıyan makalede, Akıllı Tasarım teorisinin kültürel ve dini etkileri ele alınırken, Batı ve İslam dünyası arasında son 150 yıldır yaşanan kültürel gerilimin önemli bir nedeninin, Batı'nın materyalizminin Müslümanlar tarafından tepkiyle karşılanması olduğu vurgulanıyor. Makaleye göre Akıllı Tasarım bu yönden çok önemli, çünkü bu teoriyle birlikte "ilk kez Batı medeniyeti materyalizmin kaynağı değil onun panzehiri gibi duruyor." Makalede Akıllı Tasarım teorisine yönelik kimi "bilimsel" eleştirilerin ardındaki bağnaz materyalist yaklaşım da, özellikle Darwinist biyolog Jerry Coyne'un yazıları eleştirilerek, ortaya konuyor.

EVRİM TEORİSİ YÜZÜNDEN 'SÜRÜLEN' ÖĞRETMENLERE DAİR

09 December 2005

Bugünkü Radikal gazetesinin manşetten girdiği bir haberde, "Mersin'de beş öğretmenin 'evrim teorisi yüzünden' sürüldüğü" yazılı. Bu haber, eğer doğruysa, elbette son derece büyük bir yanlışa işaret ediyor. Evrim teorisi Türkiye'de müfredatın bir parçasıdır, öyle kalmaya devam etmelidir ve elbette öğrencilere de öğretilmelidir. Yapılması gereken, evrim teorisiyle, daha doğrusu Darwinizm ile çelişen bilimsel bulguların da müfredata eklenmesi ve alternatif bir teori olan Akıllı Tasarım'ın da öğrencilere anlatılmasıdır. Kısacası, her konuda olduğu gibi bu

konuda da izlenmesi gereken doğru eğitim yöntemi, bilgileri öğrencilere objektif bir biçimde sunmak ve onların bunlar üzerinde düşünüp, tartışıp, kendi perspektiflerini geliştirmelerine yardımcı olmaktır. Bu nedenle "evrim sürgününü" - dediğim gibi, eğer gerçekten varsa - kınıyorum.

BBC'NİN AKYOL İLE YAPTIĞI RÖPORTAJ

21 December 2005

BBC'nin uluslararası yayın yapan Worldwide Service radyosu, Akıllı Tasarım teorisi konusunda yaptığı haber programda Mustafa Akyol'un görüşlerine de yer verdi. Akyol'un BBC editörü Trevor Barnes'in sorularına verdiği cevapların ses dosyasını buradan dinleyebilir, programın tümüne ise BBC'nin sitesindeki ilgili sayfadan ulaşabilirsiniz.

'DARWİN'İN ZAFERİ' Mİ?

22 December 2005

ABD'nin Pennsylvania eyaletindeki Dover bölgesinde biyoloji müfredatına Akıllı Tasarım (AT) teorisinin dahil edilmesinden şikâyetçi olan 11 ebeveyn, bir süre önce mahkemeye başvurmuştu. Konuyu inceleyen bölge yargıcı John Jones dün kararını açıkladı ve "AT'nin öğretilmesi, anayasanın kilise-devlet ayrılığı ilkesine aykırıdır" dedi. Yani AT teorisi Dover'da müfredeta girmeyecek. Bu gelişme doğal olarak büyük yankı uyandırdı. Tercihlerini zaten en baştan Darwinizm'den yana kullanan medya organları, yargıç Jones'un kararını "Akıllı Tasarım'a büyük darbe" olarak yorumlama eğilimindeler. Örneğin bugünkü Radikal gazetesi, "Darwin'in Zaferi" başlığını kullanmış. Oysa ortada bir "zafer" değil, Darwinist eğitim lehine mahkeme kararıyla alınmış bir "sansür" kararı var. Ve bu sayede, AT ile Darwinizm arasında 10 yıldır süren ve bir kaç on yıl daha sürecek olan uzun bilimsel ve kültürel çatışmanın içinde, Darwinist tarafın sansüre, diğer tarafın ise objektif eğitime taraftar olduğu, bir kez daha ortaya çıkmış oldu. Bazı noktaları hemen belirtmek gerek: Birincisi, karar, sadece Pennsylvania eyaletindeki Dover bölgesi için geçerli. Kansas ve Georgia'daki müfredat değişikllikleri aynen yerinde duruyor. Bundan sonra da eyaletler ve yerel yargı kendi kararlarını vermeye devam edecekler. Dolayısıyla bu gelişme, Darwinizm için bir "zafer" ve dolayısıyla AT için bir "yenilgi" değil; belki sadece bir "geri adım." İkincisi, Dover'daki AT savunması, doğru bir şekilde yapılmamıştı. Buradaki girişim, AT hareketinin bilimsel ve entellektüel merkezi olan Discovery Institute tarafından değil, teoriyi benimsemiş olan bir grup aile tarafından başlatılmıştı. Kullanılan söylemin bilimsel yönden zayıflığı ve çelişkileri nedeniyle, Discovery Institute Dover'daki mahkemeden kendi bilirkişilerini aylar önce geri çekmişti. Üçüncüsü, karar, kamuoyu kanaati açısından ters tepebilir. Yargıcın verdiği "sansür" kararına ABD medyasında çok ağır ve ciddi eleştiriler yöneltiliyor ki, bu durum, uzun vadede, kararın AT aleyhine değil lehine işlemesini sağlayabilir. Yargıç Jones, AT teorisinin dini inançlara uyumlu olduğuna işaret etti. Bunu eleştiren yorumcular,

Darwinizm'in de ateizmle uyumlu olduğunu bu durumda mahkemenin sadece Darwinizm'in eğitilmesine izin vermekle "devlet materyalizmi" yaptığını belirtiyorlar. Örneğin National Review'da yazan David Klinghoffer, şöyle diyor:

Eğer AT, savunucularının çoğunun dini inançlara sahip olması nedeniyle geçersiz ise, Darwinizm'in kendisi hakkında ne demeliyiz? Darwinist evrimin taraftarlarının çoğu da, Darwin'in destek sağladığı felsefi görüşlere sahipler.

Klinghoffer "It's God or Darwin" başlıklı yazısının devamında AT-Darwinizm tartışmasında Darwinizm lehinde görüş bildiren bilirkişilerinin çoğunun ABD'deki ateist derneklere üye olduklarını ve dine açıkça saldıran görüşler dile getirdiklerini belirtiyor. Yani AT teistikler dinler (örneğin Yahudilik, Hıristiyanlık ve İslam) ile uyumlu ise Darwinizm de ateizmle uyumlu. İşte bu yüzden devletin AT'yi sansürlerken Darwinizm'i tek alternatif olarak sunması, "devlet materyalizmi" anlamına geliyor. Ve aslında bu da "laikliğe" aykırı; çünkü laiklik tüm inançlar -- ki inançsızlık da bir "inanç" -- karşısında objektivite gerektiriyor. Sonuçta ortada bir "Darwin Zaferi" yok. Zafer, karşı tarafı sansürleyerek değil, onunla çarpışarak elde edilir. Biz AT savunucuları, çarpışmaya en baştan beri açığız. Karşı taraf ise "devlet materyalizmi"nin şefkatli kollarına sığınıyor. Bu sığınmanın fayda etmediğini ise sanırım önümüzdeki dönemde hep birlikte göreceğiz.

RADYO PROGRAMI: AKILLI TASARIM VE EVRİM

03 January 2006

Mustafa Akyol, 4 Ocak 2006 Çarşamba akşamı, İstanbul'dan yayın yapan ulusal kanal Radyo Onbeş'te "Akıllı Tasarım ve Evrim" başlıklı bir söyleşi programının konuğu oldu. Murat Çiftkaya'nın sunduğu "Haftanın Getirdiği" isimli programda, Akyol, özellikle Akıllı Tasarım teorisinin teolojik açıdan taşıdığı anlamı ve teoriye getirilen bazı itirazların geçersizliğini anlattı. **Programın ses dosyasını, buradan indirip dinleyebilirsiniz.**

DİN VE MEDENİYET ÜZERİNE BİR KAÇ TESPİT

10 January 2006

Tüm okuyucuların Kurban Bayramını tebrik ederim. Bugün Türk basınından iki yazı önereceğim. Birisi, Milliyet yazarı Hurşit Güneş'in "Dinle Kalkınma İlişkisi" başlıklı makalesi. Sayın Güneş, Türkiye'de bir kesimde hayli yaygın olan, bu sitenin bazı okurları tarafından da paylaşılan "dinin toplumları geri bıraktığı" efsanesinin neden yanlış olduğunu örnekler vererek anlatmış. Yine Milliyet'te, Taha Akyol'un sütununda ise, Suudi Arabistan'ın resmi mezhebi olan Vahabilik ile "Osmanlı İslamı" arasındaki farka vurgu yapan önemli bir makale var. Akyol, "Türkler'in İslam öncesinde daha ileri bir medeniyete sahip olduğu" şeklindeki uydurma tarih tezinin de geçersizliğine işaret ederek şöyle demiş:

Türk tarihinde bozkır göçebeliği, Arap tarihinde Bedevilik büyük rol oynadı. İslam'dan sonra iki kavim de yerleşik medeniyete yöneldi; şehir, cami, medrese, mahkeme ve devlet gibi yerleşik kurumların yanında mezarlık mimarisi ve türbe gibi yerleşik kurumlar da gelişti. Bizde göçebeliğin tasfiyesine Selçuklular başladı, Osmanlılar tamamladı.

Gerçekten de - o dönemin başka edebi eserlerine kıyasla çok zayıf bir örnek olan "Orhun Anıtları" dışında - İslam öncesi Türkler'in hiç bir kayda değer edebiyatı, mimarisi, sanatı yoktur. Bu medeniyet unsurları, ancak Türkler'in İslam'ı kabul etmesiyle birlikte başlar. Başta Kur'an olmak üzere "yazı temelli" bir medeniyet olan İslam, Ortadoğu'daki diğer barbar kavimleri medeniyete taşıdığı gibi, Türkler'i de aydınlatmıştır. Bu önemli konuyu, bir zaman sonra daha detaylı olarak işlemeyi planlıyorum...

DARWİN, BUSH VE POST-MODERN ENGİZİSYON

28 December 2005

[28 Aralık 2005 tarihli Referans gazetesinde yayınlandı] Referans gazetesinin iki gün önceki sayısında Darwin'in evrim teorisi ile ABD Başkanı George W. Bush'u bir güzel içiçe geçirmiş bir karikatür vardı. Balıklardan karaya ilerleyen, ilkel sürüngenlerden insana doğru devam eden "evrim şeması"nın orta yerinde, maymunların az gerisinde, tıpkı bir maymun gibi yürüyen ve şaşkınca bakınan Bush yer alıyordu. Mesaj açıktı: Bugün hala evrim teorisine inanmayan bazı ilkel insanlar vardır ve bunlar da aynen Bush gibidir: "Dinci", bağnaz veya düşük IQ'lu; artık Bush'a ne atfediyorsanız... Bu mesaj aslında sözkonusu karikatüre ait değil; dünya basınında ve bizde de "bir kısım medyada" bolca işleniyor. Karikatür bunu sadece yansıtmış. Dolasıyla karikatürde bir sorun yok. Sorun, mesajın kendisinde. Sorunun özeti ise şu: Bugün ABD'de Darwin'in evrim teorisini eleştiren ve buna alternatif olarak ortaya çıkan Akıllı Tasarım (Intelligent Design) adlı bir teori var. Ama Darwinizm'i savunanlar bu teoriye bilim yoluyla değil; savunucuları ile alay ederek veya onu mahkeme gücüyle sansürleyerek karşı koyuyorlar. **Akıllı Tasarım nedir, ne değildir?** Özeti biraz açalım. Akıllı Tasarım, 90'lı yıllarda bir grup Amerikalı bilim adamı tarafından geliştirilen bir teori. Evrenin ve canlılığın bazı özelliklerinin, ancak bilinçli bir tasarımın varlığını kabul ederek açıklanabileceğini savunuyor. Örneğin canlıların genetik kodu olan DNA'nın, ancak bir zihnin eseri olabileceğini, salt rastlantısal doğa olaylarıyla açıklanamayacağını savunuyor. Bu ileri sürüldüğü gibi "dinciliğe" dayalı bir iddia değil. Eminim elinizdeki gazeteyi okurken, buradaki yazıların Referans Yazıişleri'ndeki bilgisayarların tuşlarına rastgele basılmasıyla ortaya çıkmadığını, aksine bu gazeteye emek veren insanlar, yani bilinçli varlıklar tarafından özenle dizildiğini çıkarsayabiliyorsunuzdur. Bu sonuca varmanız için nasıl "Referansçı" olmanız gerekmiyor, sadece "akılcı" olmanız yetiyorsa, DNA'nın rastlantısal olamayacağı sonucuna varmanız için de objektif ve rasyonel düşünmeniz yetiyor. Elbette Akıllı Tasarım teorisinin dini ilgilendiren bir yönü var. Bu teori, yaşamın Yaratıcı bir Aklın eseri olduğunu söylemekle, ilahi dinler tarafından binlerce yıldır öğretilen "yaşamı Tanrı yarattı" hükmünü doğrulamış, en azından ona çok paralel bir şey söylemiş oluyor. Ancak bu paralellik, teorinin bir sonucu; çıkış noktası ve dayanağı değil. Dolayısıyla bu teoriye "bilimi dine dayandırmaya çalışıyorsunuz" diye itiraz edenler, ya konuyu hiç anlamamışlar veya anlamazlıktan geliyorlar. **Post-Modern Engizisyon** Akıllı Tasarım'ın hasımlarının hiç anlamadığı bir diğer nokta da, bu teoriye karşı kullandıkları yöntemlerin bir işe yaramayacağı. Bu yöntemlerden biri, başta belirttiğim gibi, alay etme. Darwinizm'i eleştiren ve Akıllı Tasarım'a destek çıkan herkes, cahil, bağnaz ve gerici olarak suçlanmayı ve hatta maymun tasvirlerinin kahramanı olmayı peşinen göze almak zorunda. Başkan Bush'un teoriye geçtiğimiz aylarda destek çıkması, bu renkli kampanyaya bir de "Bush faktörü" ekledi. Oysaki, Irak Savaşı nedeniyle

tüm zamanların en az sevilen ABD Başkanı haline gelen Bush'a yönelik tepkileri Darwin gemisinin yelkenini şişirmek için kullanmak, en hafif ifadeyle ucuz bir propaganda. Bir başkası da çıkıp "Darwinizm'in ünlü destekçileri" diye Hitler, Lenin, Stalin, Mao ve -- o kadar uzağa gitmeyelim der isek -- Doğu Perinçek'i sayabilir. Doğru olan, teorileri, taraftarlarının sevimlilik düzeyine değil, bilimsel dayanaklarına göre yargılamaktır. Ama bu yargılamayı da yargıçlar değil, bilim adamları ve entellektüeller yapmalıdır. Eğer yargıçlar kalkıp da bilimsel teorilerin kabul edilip edilemez olduğuna karar verir, hatta bazılarının eğitime dahil edilmesini yasaklarsa, bunun adı "entellektüel despotizm" olur. Bu despotizm geçen günlerde ABD'de yaşandı. Pennsylvania'nın Dover bölgesindeki bir federal yargıç, Akıllı Tasarım'ın müfredata girmesini "laikliğe aykırı" bularak engelledi. Türkiye'deki bazı gazeteler de bunu "Darwin'in Zaferi" olarak yorumladı. İlginç olan, Darwin'in "zaferlerini" artık doğada veya laboratuvarda değil, mahkeme salonlarında kazanıyor olması. Bu ise insana ister istemez 500 yıl önce yaşanmış ünlü bir enstantaneyi hatırlatıyor: Galileo Dünya'nın döndüğünü fark etmiş ama bu bulgu, dönemin entellektüel kabullerine aykırı düştüğü için "bağımlı yargı" (yani Engizisyon) devreye girmiş ve onu susturmuştu. Bugün ise, daha örtülü ve kibar ama aynı derecede etkin bir başka Engizisyon var. Bu kez bilimin üzerine Katolisizm değil, materyalizm empoze ediliyor. Kabul etmeyenler ise ateşte yakılmıyor ama, mahkeme kararıyla sansürleniyor, medya yoluyla alay ve hakarete uğratılıyor, "maymunlaştırılıyor". Ama bilimin tarihi bu gibi despotizmlerin işe yaramadığını, gerçeğin üzerini örtemediğini gösteriyor. Akıllı Tasarım konusunda da öyle olacak. Hep birlikte göreceğiz.

KUR'AN'IN TÜMÜ EVRENSEL MİDİR?

31 January 2006

Dikkatimi çekiyor; site içinde yürüyen tartışmalarda Kur'an'ın evrensel bir kitap olup olmadığı konusu da arada bir gündeme geliyor. Bu, zaten uzun zamandır İslam dünyasında ve hatta Batı'da tartışılan bir konu. Müslümanların çoğu, İlahi mesajın evrenselliğine inandıkları için, Kuran'ın tümünün tüm çağlar için geçerliği olduğunu savunuyor. Buna karşılık İslam'a eleştirel yaklaşanlar, cariyelik, kölelik hukuku gibi konulara dair ayetleri göstererek, bunların o devre ait hükümler olduğunu belirtip, buradan hareketle de "Kur'an bu devre bakmaz" diyorlar. Oysa üçüncü bir yorum tarzı da mümkün: Kur'an ayetlerinin çoğunun evrensel olduğu, buna karşılık bazı ayetlerin o dönemin şartlarına göre hükümler getirdiği söylenebilir. Elbette bugün kölelik yok ve kölelere iyi davranmakla ilgili bir Kuran ayetinin uygulama alanı yok. Elbette bugün İslam peygamberi yaşamıyor ve dolayısıyla ona veya ev halkına nasıl davranılacağını anlatan ayetlerin uygulanması mümkün değil. Bu ayetler bizlere İslam ahlakı ile ilgili bazı temel ilkeler öğretebilir, ama bire bir hayata geçirilemez. Bu yorum biçimini Kuran'ın hukukla ilgili diğer bazı ayetlerine uygulayan bazı Müslüman ilahiyatçılar, söz konusu ayetlerde verilen ilkelerin, içinde yaşadığımız çağın şartlarına göre yeniden yorumlanması gerektiğini düşünüyorlar. Bu gerekliliğin çok açıkça gözüktüğü ayetler var. Örneğin bir ayette (8/60) Müslümanların düşmanlarına karşı "besili atlar" hazırlamaları emrediliyor; bu çağda bu ifadenin sembolik şekilde anlaşılması gerektiği, "at" yerine modern araç ve gereçlerin tercih edileceği açık. Kur'an'daki bu gibi "tarihsel" ifadelerin sembolik anlamda anlaşılmasını ve ayetteki amaç ve hikmete uygun yeni yorumlar yapılmasını savunan ilahiyat ekolüne ise "tarihselcilik" deniyor. Tarihselcilik tartışmalı bir konu. Bu tartışmada

benim vardığım kesin bir sonuç yok, ancak tartışmanın kendisini önemli buluyorum. Özellikle de bir kaç "tarihsel" ayeti gösterip, oradan hareketle "Kur'an sadece yedinci yüzyıl Arap toplumuna hitap etmiştir" sonucuna varan sekületistleri yanlışlaması açısından...

BAKAN ÇELİK: YARATILIŞ DERS KİTAPLARINDA KALACAK

05 March 2006

Radikal gazetesinin "Bakan Çelik: Yaratılış aynen kalacak" başlıklı haberine göre, Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik, "yaratılış teorisinin müfredattan çıkarılmayacağını" söylemiş. 700 akademisyenin bilimsel olmadığı için yaratılış görüşünün ders müfredatından çıkarılmasını istemesine karşın, Sayın Bakan Çelik, "Yaratılışla ilgili birçok teori var. Adı üstünde evrim teorisi. Evrim teorisini çocuklara anlatıp da evrim karşıtı olan teorileri çocuklara anlatmama bilimsel bir tavır mı?" yorumunu yapmış. Sayın Bakan'ın bu sağduyulu ve objektif tutumu destekliyor, "700 Akademisyen'in sansür girişimini de bir kez daha kınıyorum.

'MANİFESTO'YA VE KENDİME DAİR...

05 March 2006

[6 Mart 2006 tarihinde Haber 7 sitesinde yayınlandı] Zeyno Baran ile birlikte kaleme aldığımız "İslam Adına Terör ve Baskıya Karşı Müslüman Manifestosu" başlıklı metin, pek çok olumlu yorumun yanında bazı olumsuz tepkiler de aldı. Kimi Müslümanlar, bunu "ABD'nin ılımlı İslam planına hizmet" olarak görmüşler ve kınamışlar. Bu gibi yorumlara üzüldüm. Ve bazı noktaları açıklığa kavuşturmakta yarar gördüm. Benim bu metne imza atmaktaki amacım, İslam'a bulaştırılmak istenen terör ve zulüm lekelerine karşı İslam'ı savunmaktan başka bir şey değildir. "Ilımlı İslam"a değil, İslam'ın bizzat kendisine inanıyorum. Ama zaten İslamiyet, Müslümanlara adaletli ve merhametli davranmayı emrederek, suçsuz insanların öldürülmesini yasaklayarak, belirli bir ılımlılık (itidal) emrediyor. Buna Batılılar "ılımlı İslam" diyor olabilirler, bence İslam'ın kendisi... "Amerika'nın adamı" filan değilim. ABD'nin Irak işgaline karşıyım. Orada yaptıkları işkence ve katliamları tüm kalbimle lanetliyorum. (Irak'taki Baasçı ve El Kaidecilerin yaptığı katliam ve saldırıları da lanetliyorum; bunların sorumlusunun "Zarkavi Çetesi" olduğunu, Türkiye'deki Şii Caferiler'in lideri Hüccetullah Selahattin Özgündüz geçenlerdeki açıklamasında vurgulamıştı.) ABD'yle en büyük ilgim ve irtibatım, ateizme karşı güçlü bir fikri akım olan Akıllı Tasarım teorisi üzerine. Bir de Amerika'da İslam düşmanı olanlarla fikren mücadele ettim ve etmeye devam ediyorum. Sözkonusu İslam düşmanları, "İslam şiddet dinidir, bunu baskı altına alalım, yayılmasını engelleyelim" diyorlar. Ama her Amerikalı öyle düşünmüyor. Sözkonusu İslam düşmanlarına karşı "hayır İslam öyle değildir" diye güçlü bir şekilde ortaya çıkılmazsa, onlar da güç kazanırlar. Bu ise tehlikeli sonuçlar doğurur. Eğer dünyada "İslam dini, terörü ve baskıcı siyasi sistemleri doğuruyor" fikri egemen olursa, bu Müslümanlara yeni sıkıntılar, baskılar, işgaller getirir. Dahası İslam'ı diğer medeniyetlere tebliğ etme imkanları çok zayıflar. Şeriat konusunda... Şeriat'ın bir hükmüne bin kez feda olurum. Ama bunu iyi anlamak lazım. Gerek bazı Batılılar gerekse Türkiye'deki laik kesimin bir kısmı, "Müslümanlar iktidara gelip bize de şeriat uygulayacaklar" diye endişe

ediyor, bu nedenle de İslam'ı bastırmaya çalışıyorlar. Oysa İslam hukuku, ona iman edene uygulanır. Başkalarına zaten şeriat dayatılmaz. Peki o zaman çoğulcu toplumda ne olacak? Pek çok farklı inancın bulunduğu, dahası Müslümanların da farklı mezhep ve yorumlarının var olduğu bir toplumda hukuk nasıl işletilecek? İdeal çözüm, çok hukuklu sistemdir. Ama bunun da hayata geçmesi pratikte çok zor. Osmanlı'nın son yüzyılında bile pratikte büyük sorunlar yaşandığı için çok-hukuklu sistem kaldırılmış, İslam hukukunun bazı unsurlarını içeren, ama genel anlamda "laik" bir kanun olan Mecelle kabul edilmiş ve dinlerine bakılmaksızın tüm Osmanlı vatandaşlarının ortak hukuk kaynağı olarak uygulamaya konmuştu. Bu durumda, uygulanabilir ölçüde, sınırlı bir çok-hukukluluk talep edilebilir. Ama bir yandan da Müslümanlar, dinlerine karışmayan, ibadetlerine engel olmayan laik sistemler altında yaşayabilirler. Manifesto'da dediğim bu, başka bir şey değil.... Zaten benzer görüşler Türkiye'de pek çok saygın ilahiyatçı tarafından da ifade edildi, Abant Platformu gibi ortamlarda tartışıldı ve kabul edildi. Öte yandan despot laikliği, örneğin baş örtüsü yasağını ise, şimdiye kadar defalarca eleştirdim, eleştirmeye de devam ediyorum. İsrail'e gelince... "İsrail'i tanıyalım" derken öncelikle İsrail'in değil Filistinlilerin hayrını düşünüyorum. Çünkü Filistinliler İsrail'i tanımadıkları sürece, İsrail, işgalini sürdürmek için bahane buluyor. Oysa "tamam, İsrail'i tanıyoruz, yok etmeye çalışmayacağız, ama onlar da işgali bitirsinler, 67 öncesi sınırlara dönsünler" dese Müslümanlar, dünya kamuoyu karşısında halkı pozisyona geçmiş olacaklar... Bu yapılmadığı için İsrail işgalini sürdürmeye gerekçe üretiyor ve Filistinlilerin çektiği acılar devam ediyor. Özetle, "İslam Adına Terör ve Baskıya Karşı Müslüman Manifestosu" adlı metin, İslam'a hizmet etmekten başka bir amaç taşımıyor. İslam adına uygulanan şiddet ve terörün ise İslam'a karşı büyük bir tehdit olduğunu görmek lazım. El Kaide ile ilgisi olduğu iddiasıyla ABD'nin Guantanamo Üssü'nde 5 yıldan bu yana esir tutulan Murat Kurnaz da, "Ladin'in İslam'la alakası yok" demiş ve "Müslüman olduğunu söyleyen Usame Bin Ladin birçok kişiyi öldürdüğü için her yerde Müslümanlar tutuklanıyor" diye eklemiş. Buna karşı durmanın gayet İslami bir misyon olduğuna inanıyorum.

700 DARWİNİST AKADEMİSYENE ÇAĞRI-VE MEYDAN OKUMA

21 February 2006

Önce Yeni Şafak sonra da Radikal gazetelerinin manşetlerine taşınan ilginç bir gelişme var: Üniversite Konseyleri Derneği öncülüğünde birleşen 700 kadar akademisyen, "Geleceğimizi Ortaçağ Karanlığına Teslim Etmeyeceğiz" başlıklı bir metnin altına imza atmış. "Yaratılış Kuramı"nın müfredattan çıkarılması için Milli Eğitim Bakanlığı'na dilekçe verecek, bakanlığın olumsuz yanıt vermesi durumunda dava açacaklarmış. Kısacası 700 Akademisyen, **yaratılış fikrini sansür yoluyla eğitim sistemimizden çıkarmaya** hazırlanıyormuş... Aynı akademisyenler, "Evrim kuramının gerici iktidarların hedef tahtasına yerleşmesi, Türkiye ile sınırlı değil. ABD birçok eyalette evrim kuramını müfredattan çıkardı. ABD ile sıkı ilişkileri olan köktendinci Hıristiyan cemaatlerin evrim karşıtı söylemleri, Türkiye'de evrim karşıtı hareketlerin temel argümanlarını oluşturdu" da demişler. ABD'deki ders kitaplarında yaratılış ve evrim konusunda yapılan düzenlemelerin öncüsü olan Intelligent Design Network adlı kuruluşun yönetim kurulu üyesi olarak, bu durumdan bir vazife çıkarıyorum. Ve dolayısıyla söz konusu "700 Akademisyene" bir çağrıda bulunuyorum: Gelsinler, kamuoyu önünde meseleyi tartışalım. Birer bilim adamı olduklarına

göre, Darwinizm'e yönelik eleştirileri sansürle değil bilimsel tartışma yöntemiyle susturmaya çalışmalılar. Madem evrim teorisini eleştirenler "Ortaçağ zihniyeti"ni temsil ediyorlar, o zaman onları bilimsel kanıtlarla yenmek çok kolay olmalı. Buyursunlar, denesinler. Ben hepsiyle, her yerde ve her şartta tartışmaya açığım. **NOT:** Bu konuda yaptığım açıklamalar, sayın Prof. Dr. Cevat Babuna'nın yorumları ile birlikte, Yeni
Şafak, Zaman ve Vakit gazetelerinde de yayımlandı.

TARTIŞMA: YARATILIŞ VE DARWİN

24 February 2006

[24 Şubat 2006 tarihli Radikal gazetesinde yayınlandı] Radikal'in "Ders kitaplarında yaradılış hikâyesi" başlıklı haberinden öğrendiğimize göre 700 kadar Türk akademisyen "Yaradılış'ın okullardaki fen ve biyoloji kitaplarından çıkarılması" için harekete geçmiş. Milli Eğitim Bakanlığı'na "Yaradılış yaklaşımını müfredattan çıkarması" için dilekçe verecek, kabul görmezlerse dava açacaklarmış. Bu, oldukça ilginç ve yoruma değer bir haber. İlginç olan ilk nokta, söz konusu bilim adamlarımızın, hoşlanmadıkları bir fikri bilim yoluyla yenmek yerine, hukuk ve siyaset yoluyla sansürlemeye çalışmaları. Bunu ülkemizi "Ortaçağ yanlısı karanlık düşüncelere" karşı korumak için yaptıklarını söylemişler, ama ne ilginç ki başvurdukları yöntem tam da o çağa ait. Hatırlarsanız, Galileo'nun kozmoloji teorisi Ortaçağ'ın egemen dini anlayışına aykırı düştüğü için sansürlenmişti. Görünen o ki, şimdi bunun tam aksi yönünde bir sansür isteğiyle karşı karşıyayız. **Yaratılış, inanç mıdır?** Söz konusu akademisyenlerin girişimde yanlış olan sadece sansürcü zihniyet değil. Kavramlar da yanlış yorumlanmış durumda. Örneğin "yaradılış". Bu kavramın bilimden dışlanmasını savunanlar, "bu bir dini bir inançtır, bilim ise inançlara değil verilere dayanır" diyorlar. Kısmen haklılar da: Bilim gerçekten inançlara değil verilere dayanmalıdır. Ama atladıkları bir nokta var; "yaradılış" dini kitaplarda yazılı bir "inanç" olmanın yanında, bilimsel verilere dayalı bir "teori"ye karşılık geliyor da olabilir. Yaratılış, evrenin ve içindeki canlıların bir Yaratıcı tarafından var edildiği fikridir. Bu fikir Yahudilik, Hıristiyanlık ve İslamiyet gibi tek tanrılı dinlerin kutsal kitaplarında yazılıdır ve bu haliyle kuşkusuz bir inançtır. Ama bir Yaratıcı'nın varlığı fikrine, hiç bir dini kaynağa dayanmaksızın, sadece evren ve canlılar hakkında akıl yürütülerek de varılabilir. Bu akıl yürütmenin en önemli unsuru ise "tasarım tespiti"dir. Bunu bir örnekle açıklayalım. Nemrud Dağı'nın tepesindeki heykelleri hepimiz biliyoruz. Bu heykellerin kökeninin "tasarım" olduğunu, yani bilinçli bir varlık tarafından yapıldıklarını ise hepimiz kabul ederiz. Heykellerin yapımı sırasında orada olmadığımız, nasıl ortaya çıktıklarını gözlemlemediğimiz halde varırız bu sonuca. Bizi "tasarım"a ikna eden ise, doğal süreçlerin (sözgelimi rüzgar, yağmur, yerçekimi veya güneş ışınlarının) heykel üretemeyeceklerini bilmemizdir. Ve dikkat edilirse bu "tasarım tespiti" için herhangi bir "inanç" gerekmemekte, sadece verilerden çıkarım yapmak yetmektedir. **Doğadaki Tasarım** Peki ama heykeller için geçerli olan "tasarım" açıklaması canlılar için de geçerli midir? Charles Darwin'e dek biyologların ezici çoğunluğu bu soruya "evet" cevabını veriyordu. Darwin ise, yeryüzündeki canlılığı üreten, doğal (dolayısıyla kör ve amaçsız) bir mekanizma keşfettiğini ileri sürdü: Doğal seleksiyon. 1940'larda buna bir de rastlantısal mutasyonlar eklendi. Ancak Darwinizm'in formüle edilmesinden bu yana çok zaman geçti. Modern bilim, canlılığın detaylarının, Darwin ve takipçilerinin tahmin ettiğinden çok daha

kompleks bir organizasyona sahip olduğunu ve çok yüksek düzeyde "bilgi" içerdiğini ortaya koydu. Acaba Darwinizm'in kör, rastlantısal mekanizmaları, bu kompleks organizasyon ve bilginin kökenini açıklamak için yeterli miydi? İşte, bugün ABD'de Darwinizm hakkında süregiden bilimsel tartışmanın özünü bu soru oluşturuyor. 90'lı yıllarda geliştirilen ve halen yüzlerce bilim adamı tarafından desteklenen Akıllı Tasarım (Intelligent Design) teorisi, soruya "hayır" cevabını veriyor ve canlılığın kökeninde bir "aklın" rol oynadığını savunuyor. Akıllı Tasarım teorisi "evrim" kavramıyla da çelişmiyor; sadece evrimin kör mekanizmalarla işlediğini savunan Darwinizm'le çatışıyor. Akıllı Tasarım'ı "bilimi dine dayandırmak"la suçlayanlar ise yanılıyorlar. Teorinin ilahi dinlerin yaratılış inancına uygun düştüğüne kuşku yok; ama teorinin dayanağı, bu dinlerin kaynakları değil, bilimsel veriler. Kaldı ki öte yandan Darwinizm de bir başka inanca uygun düşüyor: Bir Yaratıcı'nın varlığını reddeden, maddeyi tek gerçek varlık sayan materyalist felsefeye. **Yanlış Anlamalar** Darwinizm uğruna bir araya gelen 700 akademisyenimiz, görünen o ki, bu incelikleri göz ardı etmişler. ABD'deki gelişmeleri sağlıklı bir biçimde takip etme fırsatı bulamadıkları da anlaşılıyor. Örneğin oradaki "gerici iktidar"ın "birçok eyalette evrim kuramını müfredattan çıkardığını" ileri sürmüşler. Oysa evrim kuramı hiç bir eyalette müfredattan çıkarılmadı. Böyle bir talep de yok. Benim de bilirkişi olarak eğitim bakanlığına görüş sunduğum Kansas eyaletinde, evrim teorisi müfredattan çıkarılmadı; sadece Darwinizm'le çelişen bilimsel bulgular da müfredata eklendi. Akıllı Tasarım hareketinin öncülüğünü yapan Discovery Institute ve Intelligent Design Network isimli kuruluşlar bunu savunuyor zaten: Hedef, Darwinizm'i "tek doğru açıklama" gibi sunan dogmatik yaklaşımın yerine, teorinin çıkmazlarını ve teoriye getirilen eleştirileri de anlatan objektif bir eğitim verilmesi. Bu objektifliği Türkiye'de de yakalamalıyız. "Yaradılış" inancını din derslerinde tutmalı, biyoloji derslerinde ise hem Darwinizm'i hem de onun alternatifi olan Akıllı Tasarım'ı öğretmeliyiz. Bu sayede öğrenciler, bu iki alternatif teori üzerinde tartışma imkanı bulur, ezbere değil eleştirel düşünmüş olurlar. Kamuoyunu aydınlatmaya gelince... Onun yolu da yine sansür değil, bilimsel tartışma olmalı. Ben kendi payıma bu tartışmaya katkı sağlamaya, söz konusu 700 akademisyenimizin hepsiyle, her yerde ve her şartta tartışmaya hazırım. Madem ortada "Ortaçağ karanlığı" var, buyursunlar, aydınlatsınlar. MUSTAFA AKYOL Yazar, Intelligent Design Network Yönetim Kurulu Üyesi

CELAL BEY, LÜTFEN TARTIŞMADAN KAÇMAYIN

12 March 2006

Bugünkü Star gazetesi, "Bu tartışma bitmez" başlığıyla verdiği tam sayfa haberinde, son günlerde hızlanan Darwin-Yaratılış tartışmasını ele almış. Benim bu konudaki yazı ve açıklamalarıma da yer veren gazete, Darwinizm'i savunan Prof. Dr. Celal Şengör'e "Mustafa Akyol'la bir platformda tartışır mısınız?' diye sormuş. Sayın Şengör, şöyle cevap vermiş:

"Kendisi bir bilimadamı mı? Önemli bir biyoloji dergisinde çıkan bilimsel makalesi mi var? Ben bilimadamıyım. Bu konu da bilimsel bir konu. Bilimin dışına çıkmam."

Sayın Şengör'ün bu açıklamasını "tartışmadan kaçmak" olarak yorumlamaktan kendimi alamıyorum. Böyle düşünmek için de iyi nedenlerim var. İlk neden, aramızdaki akademik farkın, Sayın Şengör için büyük bir avantaj oluşturması. Kendisi bir bilim dalında "Prof. Dr.",

ben ise sosyal bilim kökenli bir araştırmacı-yazarım. Eğer gerçekten Darwinizm kendisinin ileri sürdüğü gibi yaşamın kökeni açıklayan bir teori, yaratılış ise bir "safsata" ise, bunu göstermek, hem de akademik düzeyi kendisinden düşük birisi karşısında göstermek, çocuk oyuncağı olmalı. Bundan iyi fırsat mı olur?.. Ancak diyelim ki Sayın Şengör akademik düzeye ilkesel olarak çok önem veriyor ve "bilim adamı" kimliğini taşımayan insanların görüşlerini tartışmaya değer bulmuyor. Fakat bu durumda Charles Darwin'e karşı da mesafeli yaklaşması gerekir. Çünkü Darwin, üniversitede bilim eğitimi görmüş bir bilim adamı değil, kendi çabasıyla bilimsel verileri incelemiş bir "araştırmacı"dır. Hatta ilginçtir ki Darwin'in eğitimi bilim değil, teoloji üzerinedir... Ama bu, ortaya attığı teorinin bugün Sayın Şengör'ün de aralarında bulunduğu pek çok bilim adamı tarafından cansiperane savunulmasına bir engel oluşturmuyor. İşin doğrusu ise şudur: Evrim teorisini tartışmak için, belirli bir bilim dalında uzman akademisyen olmak değil, bu konudaki bilim literatürüne hakim olmak gerekir. Çünkü ortada "evrim bilimi" diye tek bir bilim dalı yoktur. Teorinin ele aldığı konular; biyoloji, biyokimya, genetik, popülasyon genetiği, karşılaştırmalı anatomi, paleontoloji gibi birbirinden çok farklı bilim dallarına yayılmıştır. Bu dalların herhangi birisinde uzman olan bir bilim adamı da, teorinin tümünü tartışmak için, bilimsel literatürü okuyup-incelemek zorundadır. Bu açıdan "bilim adamı" olanla "bilim araştırmacısı" olan arasında pek bir fark yoktur. Dolayısıyla Sayın Şengör'ün "bahane"sini ikna edici bulmuyor ve kendisini kamuoyu (tercihen televizyon) önünde tartışmaya davet ediyorum. Bu çağrı sadece kendisi için değil, Darwinizm'in arkasında duran 700 akademisyenin hepsi için geçerli. Daha önce Hulki Cevizoğlu'nun sunduğu Cevizkabuğu programında da Darwin-Yaratılış tartışması yapılacağı zaman, Hulki Bey'in ekibi ile bir olup, programa çıkıp konuyu tartışacak Darwinist aramıştık. Ancak kimseyi bulamayınca programa tek başıma katılmıştım. Bakalım bu kez neler olacak...

AKILLI TASARIM'I ANLAYAMAMA SORUNU

13 March 2006

Son günlerde Türk medyasının bir kısmında bir Darwin seferberliği sürüyor. Ders kitaplarında "Yaratılış" açıklamasının da yer almasını savunan Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik'e karşı koro halinde tepki gösteren yazarlar, yaratılışın bir dogma olduğunu savunup bilimden dışlanmasını istiyorlar. Ancak yaşamın kökeni konusunda sürmekte olan bilimsel tartışmanın ne kadarını nasıl anladıklarına bakınca, pek iç açıcı bir tablo çıkmıyor ortaya. Örneğin Hürriyet yazarı Serdar Devrim, "Bitmez Tükenmez Evrim-Yaradılış Kavgası" başlıklı yazısında, yaratılışın bir "inanç" olduğunu anlatıp duruyor. Bir inanç değil de bilimsel bir teori olan Akıllı Tasarım'dan ise tek bir yerde "Akıllı Tasarım çorbası" diye söz ediyor. "Akıllı Tasarım niye çorba" veya "çorba ne demek" gibi soruları ise, muhtemelen bunlara kendisinin de verdiği bir cevap olmadığı için, yanıtsız bırakıp geçiyor. Milliyet yazarı Tuba Akyol ise - kendisiyle soyadı benzerliğimiz bir rastlantıdan ibaret - daha da büyük bir buluşa imza atıyor: Akyol, "Bilim 'Kompile' Komplo" başlıklı yazısında Darwinizm'i reddetmeyi dünyanın düz olduğuna inanmaya benzetiyor. Darwinizm'e yöneltilen eleştirilerin ne olduğu konusunda hiç bir fikri olmadığı anlaşılan Tuba hanım, "Hayır, insan [günümüzdeki] maymundan evrimleşmedi" diyenleri cevapladığında - ki bu, evrim teorisi hakkında hiç bir şey bilmeyenlerin eleştirisidir - meseleyi çözdüğünü zannediyor. Hürriyet yazarı Özdemir İnce ise, üç gün ard arda yayımlanan yazılarında, Darwin hakkında yeni öğrendiği bir takım

ansiklopedik bilgileri sıralıyor. Bunları sistematik bir şekilde işleyip bir argümana dönüştürmediği ve dolayısıyla ne dediği de tam belli olmadığı için aslında pek bir şey demeye de gerek bırakmıyor. Ancak 10 Mart tarihli yazısında "Darwin kuramı DNA'nın bulunması sayesinde yasaya dönüşmüştür" diye bir cümlesi var ki, traji-komik bir yüzeysellik örneği. (Gerçekte DNA'nın yapısının keşfi ile Darwinizm arasında bir bağlantı yoktur; aksine DNA'daki bilginin kökeni bugün Darwinizm tarafından açıklanamayan bir sorundur.) İşin ilginç yanı tüm bu yazarların ısrarla dogmatizme karşı çıkmaları. Tuba Akyol "bilim şüpheye dayanır, inanca değil" diyor. Serdar Devrim, "bilim dogma kabul etmez" diye yazıyor. Süregiden bu anti-yaratılış kampanyaya katılan diğer yazarlar da benzer ifadeler kullanmışlardı. Ama ne ilginçtir ki, bu yazarların hiç birisi, yaşamın rastlantısal bir evrim sürecinin ürünü olduğu yönündeki kesin inançlarından asla kuşkulanmıyorlar. Kuşkulanmaları için de pek bir neden yok. Çünkü, görünen o ki, bilimsel verilerin rastlantısal bir evrimi destekleyip desteklemediği sorusuyla pek ilgili değiller. "Elbette destekliyor" cevabını, herhangi bir araştırma yapmaksızın vermiş durumdalar. Bildikleri en önemli "veri", "dincilerin" Darwinizm'e karşı çıktığı. O zaman arşivden ezberleri çıkarıp Darwinizm'i savunmak gerekiyor. Ve işte Türk medyası böyle yuvarlanıp gidiyor...

NE GEREK VAR DARWİN'LE UĞRAŞMAYA?

15 March 2006

Süregiden Darwin-Yaratılış tartışmasına üçüncü bir açıdan girerek "ne gerek var bu kavgaya" diyenler de var. Bu yaklaşım, kabaca, "Allah'a zaten 'iman' edilir, bu iman için bilimsel bir kanıta ihtiyaç yoktur" diye başlıyor ve, "ne gerek var Darwin'i eleştirmeye ve de Akıllı Tasarım teorisini savunmaya" diye devam ediyor. Örneğin Radikal yazarı Nuray Mert, "Yaratılmayış efsanesi" başlıklı yazısında "ABD'de muhafazakârların icat ettiği 'akıllı tasarım' fikri kadar dinsel inanca ters düşen bir yaklaşım olamaz; inananlar, insan aklına uygun buldukları şeylere inanmak durumunda değildir; zira, inanışa ilişkin ilk kabul, insan aklının sınırları olduğuna dair inanıştır" diyor. Yani dini inancın, insan aklının ötesinde kalan alana sığması gerektiğini savunuyor. Hürriyet yazarı Ahmet Hakan da "Anti-Darwin timine epey basit sorular" başlıklı yazısında, "Eğer inanca ilişkin alanlarda bilimsel kanıtlar sunabiliyorsanız, o zaman inanmanın ne anlamı kalır?" diyor. Eminim, her iki yazar da dini inancı gereksiz bir tartışmadan kurtarma niyeti içindeler. Yani iyi niyetliler. Ancak yanılıyorlar. Görmedikleri nokta şu: "Dine inanmak için rasyonel kanıt gerekmez" derken, dini irrasyonel bir inanç olarak tanımlayanları onaylamış oluyorlar. Allah'ın varlığına inanmayı - Kaf Dağı'na, su perisine veya Noel Baba'ya inanmak gibi - hiç bir akılcı gerekçesi olmayan, tümüyle gelenek, sezgi ve duyguya dayalı bir "tercih" gibi gösteren söylemi tasdik ediyorlar. **Göklerdeki ve yerdeki ayetler** Böyle bir dini inanç da mümkündür elbette. Ancak bu, İslam'ın sözünü ettiği "iman" değildir. (Hıristiyanlık veya Yahudilik de böyle kanıtsız bir "iman" teklif etmez.) Kuran, İncil ve Tevrat, insanlara Allah'a inanmalarını öğütlerken, O'nun varlığının kanıtlarının ("ayetlerinin"), yarattığı evrende ve canlılarda gözüktüğünü ısrarla vurgular. Kuran'a göre dünyanın yapısı ve üzerindeki ürünlerin her biri, Allah'ın ayeti, yani işaretidir:

O, yeri yayıp uzatan, onda sarsılmaz-dağlar ve ırmaklar kılandır. Orada ürünlerin her birinden ikişer çift yaratmıştır; geceyi gündüze bürümektedir. Şüphesiz bunlarda düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. Yeryüzünde birbirine yakın komşu kıtalar vardır; üzüm bağları, ekinler, çatallı ve çatalsız hurmalıklar da vardır ki, bunlar aynı su ile sulanır; ama ürünlerinde (ki verimde ve lezzette) bazısını bazısına üstün kılıyoruz. Şüphesiz, bunlarda aklını kullanan bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (Rad Suresi, 3-4)

Bu düşünce yöntemi Kuran'ın onlarca farklı ayetinde vurgulanır. Örneğin Gaşiye Suresi'nde "Bakmıyorlar mı o deveye; nasıl yaratıldı?" (17. ayet) diye sorulur ki, insanların etraflarındaki canlıları inceleyerek, onlardaki yaratılış kanıtlarını çıkarmaları gerektiğinin açık bir ifadesidir. Kuran'da doğaya yapılan bu vurgu nedeniyledir ki, başta İmam Gazali olmak üzere, İslam kelamcılarının büyük bölümü "İsbat-ı Vücud", yani Allah'ın varlığını göstermek için doğadaki düzen, ahenk ve tasarım üzerinde durmuşlardır. (Bkz. İlm-i Kelam) Bediüzzaman Said Nursi'nin külliyatının büyük bir bölümü de yine aynı konu üzerinedir. Tüm bunlar, "Allah'ın varlığının bilimsel olarak kanıtlanabileceği" anlamına gelmez. Allah'ın varlığı yine de bir iman konusudur, ama bu imanı akılcı hale getiren güçlü "ayetler" vardır. **Fideizme Saplanmak** Darwinizm'in en önemli özelliği ise, kabul edildiğinde, canlıları bir "ayet" olarak görmeyi imkansız kılmasıdır. Çünkü Darwin - kendisinden yarım yüzyıl kadar önce yaşamış İngiliz teolog William Paley'in, aynı Gazali'nin yaptığı gibi, canlıları Tanrı'nın varlığının kanıtı olarak yorumlayan "doğal teoloji" yaklaşımına şiddetle karşı çıkarak - tüm canlılığın amaçsız, kör, rastlantısal bir evrim sürecinin ürünü olduğunu savunmuştur. Yani Darwinizm'e göre "devenin nasıl yaratıldığına" bakıp Yaratıcı'ya ulaşmak anlamsızdır; çünkü deveyi yaratan şey, doğanın kör ve amaçsız güçleridir. İşte "Darwinizm'le, Tasarım'la ne işimiz var; biz zaten inanırız, inanmak için kanıt mı olur" diyen Müslümanlar, bu kritik meselenin farkında değiller. Teizmin (yani Allah inancının) rasyonel bir dayanağı olmadığını kabul ederek, onu "irrasyonel" sayan materyalist felsefeye "tav" olmuş oluyorlar. Yaptıkları, teizmi "fideizm" düzeyine indirmek. Yani "inanıyorum, çünkü inanmak istiyorum" noktasına getirmek. Materyalistler de Freud'dan beridir bunu savunuyor zaten. "İnsanlar, ortada Tanrı'ya inanmak için rasyonel bir kanıt olmamasına rağmen, salt duygusal ve sezgisel nedenlerle inanır" diyorlar. "Yaratılış illa öğretilecekse din dersinde öğretilmeli, bilime sokulmamalı" demelerinin de nedeni bu: Teizmi subjektif bir inanç, materyalizmi ise objektif gerçeklik olarak göstermek istiyorlar. Oysa gerçek bunun tam tersi: Materyalistler Tanrı'ya inanmıyorlar, çünkü inanmamayı istiyorlar. Rasyonel kanıtlar (yani evrendeki ve doğadaki "ayetler") onlara Allah'ın varlığını göstermesine rağmen, bunu kabul etmemeye şartlanmış oldukları için, inkarda ısrar ediyorlar. Akıllı Tasarım teorisi, işte bu ısrarı deşifre ettiği ve doğaya bakışı materyalizmin hegemonyasından kurtardığı için ses getiriyor. Ses getirmeyi de sürdürecek. İzlemeye devam edin...

ENTERESAN BİR ANEKDOT

17 March 2006

Radikal gazetesi genel yayın yönetmeni ve köşe yazarı İsmet Berkan,
bugünkü yazısında şöyle diyor:

Önceki akşam Ankara'da Turkish Daily News gazetesinin 45. kuruluş yıldönümü için düzenlenen koktelyde Hürriyet Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Ertuğrul Özkök, benimle ve Hürriyet köşe yazarı, şair Özdemir İnce ile dalga geçerken, yakında bir yazı yazacağını ve bizim yaratılışçılıkla ilgili görüşlerimizi eleştireceğini, kendisinin 'akıllı tasarım' taraftarı olduğunu söylüyordu. Ben başta Özkök'ün şaka yaptığını anlamadım, ciddi konuşuyor zannettim ve Özdemir İnce'ye dönüp, "Bakın" dedim, "Ertuğrul Özkök bile böyle düşünüyorsa vaz halimize." Benim bu sözlerime karşılık Özkök, "Eee" dedi, "Pozitivizm de bir yere kadar."

Sayın Özkök'ün Akıllı Tasarım'a desteği ne derecede "şaka" boyutundaydı bilemiyorum, ama bundan beş yıl önce de bu teori hakkında "Her yol Allah'a mı çıkıyor? başlıklı bir yazı yazmıştı. Gayet iyi, takdire değer bir yazıdır o...

ÖZDEMİR İNCE, ÇAPSIZLIK VE CEHALET

18 March 2006

Hürriyet gazetesi yazarlarından Özdemir İnce, bir gün önceki yazısında Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik'i "çapsız ve cahil" olarak tanımlamakta ısrar ettiğini ima etmişti. Sebep de, Sayın Bakan'ın yaratılışa verdiği destekti... Tabii bir insan bir başkasına "cahil ve çapsız" diyorsa, kendi durumunun sorgulanmasına da hazırlıklı olmalı. Sayın İnce'nin hararetle savunduğu evrim teorisini aslında pek bilmediğine daha önceki bir yorumumda işaret etmiştim. Bugünkü yazısında yer alan "DNA sayesinde Evrim Kuramı'nın 'yasa' özelliği kazandığının kanıtlanması" iddiası da, aynı gerçeği teyid ediyor. Hiç bir ciddi Darwinist, böyle bir iddia ileri sürmez. Evrimin "gerçek" (fact) olduğunu ileri sürerler, ama farklı bir bilimsel konsepti ifade eden "yasa" ifadesini kullanmazlar. "Evrim kuramının kanıtlanması"nın da DNA'yla bir ilgisi yoktur. Sayın İnce'nin; aynı yazıda Akıllı Tasarım teorisine "zırva" deyip geçmesi, yani sadece suçlamakla yetinip hiç bir akılcı itiraz sunmaması; bu teoriyi "Protestan tarikatlarına" bağlaması; ve böylece Protestanlık'ta "tarikat" diye bir kurumun olduğunu zannettiğini ortaya koyması; bir başka yazısında da Werner Sombart'ın kapitalizmin yükselişinde Yahudilerin önemini vurgulayan ünlü tezini aktarırken Yahudilerin yerine Katolikleri yerleştirivermesi gibi daha pek çok "faul"ü de, kendisinin entellektüel düzeyi hakkında biraz olumsuz bir tablo çiziyor. Sayın İnce bu olumsuzluğu gidermek için, belki de "medrese cehaleti" ile suçladığı Yaratılış/Akıllı Tasarım savunucularıyla tartışmalı. Ben şahsen buna hazırım. Eski bir yazısında benim kim olduğumu bilmediğini, ama yazılarımı tehlikeli bulduğunu ifade etmişti. O zaman bu tehlikeye, hele de Akıllı Tasarım'a karşı bir şeyler yapmalı...

AKILLLI TASARIM HAKKINDA DOĞRULAR VE YANLIŞLAR

20 March 2006

[20 Mart 2006 tarihli Zaman gazetesinde yayınlandı] Darwinizm-Yaratılış tartışması son günlerde hızlandı. "Yaratılış" fikrinin bilimsel karşılığı olan "Akıllı Tasarım" teorisine karşı da pek çok itiraz yükseldi. Bu teorinin bir savunucusu olarak, iki ayrı kanattan gelen bu itirazları karşılamamda yarar var. Birinci kanat, "ne gerek var Darwinizm'le uğraşmaya" diye

soran bazı Müslüman yorumcular. Bu yorumcuların bir kısmı, "evrim fikri İslam'la çelişmez, Allah evrimle de yaratmış olabilir" diyorlar. Aslında bu fikir doğru: Evet, canlıların evrim yoluyla da yaratıldığı savunulabilir ve nitekim böyle düşünen Müslüman ilahiyatçılar vardır. Ancak böylesi bir "yaratılışçı evrim" ile Darwinizm'i paralel sanmak büyük bir yanılgı olur. Darwinizm herhangi bir "evrim teorisi" değil, "doğal seleksiyon yoluyla evrim teorisi"dir. Doğal seleksiyon ise kör ve amaçsız bir mekanizmadır. Bunu kabul ettiğinizde, neyi kabul etmiş olacağınızı, Darwinist teori'nin 20. yüzyıldaki en büyük isimlerinden biri olan George Gaylord Simpson'un "The Meaning of Evolution" (Evrimin Anlamı) adlı kitabındaki ünlü sözünden görebilirsiniz. "İnsan," der Simpson, "kendisini hiç de hedeflememiş olan amaçsız ve doğal bir sürecin ürünüdür." **İnanmak için kanıt** "Ne gerek var Darwinizm'le uğraşmaya" diye düşünen bazı Müslüman yorumcular da Akıllı Tasarım teorisini eleştiriyor ve "Allah'a inanmak için doğadan kanıt bulmaya ne gerek var, Allah'a zaten 'iman' edilir" diyorlar. Böylesi bir "fideist" inanç (yani "inanıyorum, çünkü inanıyorum" düşüncesi) de mümkündür elbette... Ama İslam'da öngörülen bu değildir. Allah'a inanmak kuşkusuz bir "iman" meselesidir; ama bu imanın akılcı delilleri vardır. Kuran'da insanlar Allah'a inanmaya davet edilirken, O'nun yarattığı evren ve doğa birer "ayet" (yani kanıt) olarak gösterilir. Bu nedenledir ki, başta İmam Gazali ve Bediüzzaman Said Nursi olmak üzere İslam kelamcılarının büyük bölümü "İsbat-ı Vücud", yani Allah'ın varlığını göstermek için doğadaki düzen, ahenk ve tasarım üzerinde durmuşlardır. İşte "Darwinizm'le, Tasarım'la ne işimiz var; biz zaten inanırız, inanmak için kanıt mı olur" diyen Müslümanlar, bu kritik meseleyi ıskalıyorlar. Dahası Allah inancının rasyonel bir gerekçesi olmadığını varsayarak, onu "irrasyonel" sayan materyalist felsefeye bilmeden koz vermiş oluyorlar. **Materyalist İtirazlar** Oysa materyalizme karşı böylesi bir teslimiyetçiliğe hiç gerek yok. Akıllı Tasarım'a yönelik materyalist itirazlara baktığımızda bu "kağıttan kule"nin zaten titremekte olduğunu görebiliriz. Gelin birlikte görelim... Akıllı Tasarım, dini kaynaklara değil bilimsel kanıtlara, özellikle de yaşamın kompleks yapısına dayanan bir teori. Radikal gazetesinde yayımlanan "Bilim öğretilen derste (yaratılış) okutulamaz" başlıklı yazısıyla bu teoriyi eleştiren Prof. Celal Şengör ise şöyle demiş:

"Yaşamın Darwin'in, veya Mendel'in veya Hugo deVries'in sandığından karmaşık olduğu doğrudur, ancak bu, karmaşıklığın yalnızca tesadüfi evrimle açıklanamayacağı anlamına gelmez".

İyi ama, bunun salt bir iddia olarak kalmaması için, yaşamın karmaşıklığının yalnızca tesadüfi evrimle açıklanabileceğinin Prof. Şengör gibi materyalistlerce gösterilmesi lazım. Peki bu gösteriliyor mu? Hayır!.. Sözgelimi ilk hücrenin veya hücredeki kompleks mekanizmaların rastlantısal bir evrimle nasıl açıklanabileceği sorusu tümüyle cevapsız. Bakın, Darwinizm'e hararetle inanan, Akıllı Tasarım'a da şiddetle karşı çıkan dünyaca ünlü fizikçi Paul Davies, 2002 basımı "The Origin of Life" (Yaşamın Kökeni) adlı kitabında şöyle diyor:

"Araştırmacıların çoğu yaşamın kökeninin bir sır olduğunu kamuoyu önünde açıklamak istemiyor. Sadece kapalı kapılar ardında kabul ediyorlar bu konudaki çaresizliklerini. Bu rahatsızlıklarının iki nedeni var. Birincisi, bunun köktendincilerin sahte-açıklamalarına kapı açacağını sezmeleri. İkincisi ise, bilgisizliklerinin samimi bir itirafının, bilimsel çalışmalara verilen devlet fonlarının azalmasına neden olacağından korkmaları." (s. xxiv)

Bu alıntıda sözü edilen "köktendinciler", yaşamın yaratıldığını savunanlar. "Sahte-açıklama" ise, aynı jargona göre, Akıllı Tasarım teorisi olmuş oluyor. Peki ama niye "sahte"? Aksini gösteremediğiniz bir açıklamanın "sahte" olduğuna daha ilk baştan nasıl karar verebiliyorsunuz? Ya da "yeni bilimsel kanıtlar yakında bizi haklı çıkaracak" diye şimdiden nasıl kehanette bulunabiliyorsunuz? Bu soruların tek bir cevabı var: Materyalizme iman... Akıllı Tasarım karşıtı bilim adamları, maddeden başka bir gücün var olmadığına, maddesel dünyanın kendi içinde kapalı bir sistem olarak işlediğine ilk baştan iman ettikleri için, bunun dışında kalan bir açıklamayı, tartışma gereği bile duymaksızın reddediyor ve hatta susturmaya çalışıyorlar. Ama tabii bu işin bir "usturubu" var: Materyalizmi bilimin kendisi gibi göstermek... Darwinistlerin sıkça kullandığı "Akıllı Tasarım bilim dışıdır, yakında bilim yaşamın kökenini açıklayacak" gibi sözleri doğru okumak için, "bilim" kelimesinin yerine "materyalizm"i koymak lazım. Oysa bilimin materyalist olmak gibi bir zorunluluğu yok. Sadece objektif olup gerçeği araması gerekiyor. **Yanlışlanabilirlik kriteri** Akıllı Tasarım'a karşı çıkmanın bir yöntemi de, "bu teori yanlışlanabilir değildir" demek. Oysa Akıllı Tasarım ile Darwinizm "yanlışlanabilirlik" kriteri açısından tamamen aynı düzlemde. Sayın Celal Şengör "dünyada yaşamın akıllı bir tasarımcının eseri olduğu hiçbir gözlemle yanlışlanamaz" derken, savunduğu Darwinist teorinin de, ünlü bilim felsefecisi Karl Popper tarafından tam da aynı nedenle eleştirildiğini unutuyor. Problem şurada: Yaşamın kökenini tartıştığımızda, milyonlarca yıl önce yaşanmış olayları ele alıyoruz. Yeryüzündeki ilk hücrenin, ilk balığın, ilk kuşun kökenini irdeliyoruz. Bunları gözlemlemek de, test etmek de imkansız. Tek yapılabilecek şey, eldeki kanıtlara bakarak, "tasarım" veya "doğal süreçler" açıklamalarından hangisinin daha tutarlı olduğuna karar vermek. Doğal süreçlerin canlılığı açıklaması mümkün değilse - ki değil - varılması gereken sonuç tasarım. **İslam'a uygun** Akıllı Tasarım teorisine karşı bir de Hıristiyan ve ABD kökenli olma eleştirisi var. Hatta materyalist bilim dergisi "Bilim ve Gelecek", "Amerikan Malı Safsata: Akıllı Tasarım" diye başlık da atmıştı. Sanki kendi savunduğu Darwinizm, Anadolu'nun bağrından kopup geliyor... İşin doğrusu şu: Bugün Batı dünyasında bir ateizm-teizm (Allah'ı inkar-kabul) çatışması sürüyor ve bunun en önemli "cephe"lerinden birisi de yaşamın kökeni. (Amerikan Ateistler Birliği her yıl boşuna "Darwin Günü" düzenlemiyor.) Bu çatışmada Müslümanların Batı'nın teistleriyle (inançlı Hıristiyan ve Yahudilerle) ortak noktalar keşfetmesi hiç de garip değil. Akıllı Tasarım bunlardan biri. Bu teorinin İslam'a son derece uygun düştüğü ise, "Islam & Science" dergisinin 2004 yaz sayısında, Malezya'daki Uluslararası İslami Düşünce ve Medeniyet Enstitüsü'nden Adi Setia'nın imzasıyla yayımlanan bir makalede detaylı şekilde anlatılmıştı. Yayın kurulunda Seyyid Hüseyin Nasır gibi büyük İslami otoritelerin bulunduğu söz konusu dergi, İslam ve bilim konusundaki en önemli uluslararası akademik yayın sayılıyor. Kısacası Akıllı Tasarım bilime de uygun İslam'a da. Aykırı düştüğü tek şey, materyalizm. Materyalist olmak, bu fikri savunmak ise elbette serbest. Ama bu felsefeye uygun düşen bir teoriyi (Darwinizm'i) bilime ve eğitime egemen kılarken, Allah inancına uygun düşen bir teoriyi (Akıllı Tasarım'ı) sansürlemeye kalkmak yanlış. Ülkemizde "devlet materyalizmi" değil de objektif eğitim istiyorsak, her ikisini de çocuklara öğretmeli, seçim hakkını onlara bırakmalıyız.

DARWİNİZM'E MUHALEFET DEKLERASYONU

28 March 2006

ABD'deki Akıllı Tasarım hareketinin öncüsü olan Discovery Institute tarafından 2001 yılında yayınlanan "Dissent From Darwin", yani "Darwin'e Muhalefet" deklerasyonuna, bugüne kadar 500'den fazla bilim adamı destek çıktı. Aralarında ABD, Rusya, Polonya ve Çek Cumhuriyeti gibi ülkelerin resmi bilim akademilerinden ve Yale, Princeton, Stanford, MIT, UC Berkeley, UCLA gibi dünyanın sayılı üniversitelerinden isimlerin de yer aldığı söz konusu bilim adamları, şu iki kısa ama önemli cümlenin altına imza attılar:

"Rastlantısal mutasyonun ve doğal seleksiyonun yaşamın kompleksliğini açıklayabileceği yönündeki iddialara kuşkuyla yaklaşıyoruz. Darwin teorisinin kanıtlarının dikkatli bir şekilde incelenmesi teşvik edilmelidir."

Başta New York Times olmak üzere dünyanın saygın yayınlarında konu edilen söz konusu deklerasyon, doğa bilimleri alanında doktora sahibi tüm bilim adamlarına açık. Türkiye'den de Darwinizm eleştirisine global düzeyde destek olmak isteyen bilim adamları deklerasyona imza atabilirler. Ayrıntılı bilgi için lütfen akyol@mustafaakyol.org adresine yazınız.

SKYTURK TV'DE AKILLI TASARIM TARTIŞMASI

20 March 2006

21 Mart Salı günü (yarın), Mustafa Akyol, SkyTurk TV'de Selvinaz Fettahoğlu'nun sunduğu Akşam Baskısı adlı programa 16.30-17.10 saatleri arasında katılacak ve Akıllı Tasarım teorisini tartışacak. (SkyTurk TV yetkilileri tartışmanın karşı tarafını aramakta olduklarını, henüz bir sonuca varamadıklarını bildirdiler.)

RADİKAL DARWİNİZM

09 Aprıl 2006

Bugünkü Radikal gazetesi, New York Times'in bir önceki yazımda alıntıladığım haberine dayanarak "Evrimde yeni kanıt" diye manşet atmış. Haberin spotunda da "Akıllı tasarımcıların 'Basit yapılardan karmaşık yapılar oluşamaz' teorisi çürüdü, bilim adamları soyu tükenen canlıların genleriyle evrimi ispatladı" diye yazmış. Burada sözü edilen bulgunun Darwinizm'i ispatlamak ve Akıllı Tasarım'ı çürütmekten çok uzak olduğunu bir önceki yazımda açıklamıştım. Radikal'in haberinde kayda değer olan şey, kullanılan üslup. Özellikle de New York Times'ın tercümesi gibi verilen haberin, orjinalinden çok daha "radikal" bir Darwinizm sergilemesi. Spotta yer alan bu "çürütme", "ispatlama" gibi iddialı laflar orjinal haberde yer almıyor. Dahası, Radikal'in haberinde, Akıllı Tasarım savunucusu Dr. Michale Behe'nin New York Times'ta yer alan karşı yöndeki açıklamalarına da hiç yer verilmemiş. Haber, bariz bir biçimde "taraflı" aktarılmış. Bu taraflılığın dozu da hayli yüksek. New York Times da Darwinizm yanlısı bir gazetedir; ama en azından bu konuda bir haber yaparken karşı tarafın görüşünü de aktarmaya ve ölçülü bir üslup kullanmaya dikkat ediyor. Türk medyasındaki Darwinist kanat ise, hem teori lehinde gördüğü haberleri abartıyor, hem de tek yanlı olarak aktarıyor. Anlaşılan laiklikte olduğu gibi Darwinizm'de de bir ılımlı, bir de radikal versiyon var. Türkiye'de ise hep radikal versiyonlar prim yapıyor. Bu da büyük ölçüde bir "düzey" sorunu...

TÜRKER ALKAN'IN TELEOLOJİ YORUMU

11 Aprıl 2006

Radikal gazetesi yazarı Türker Alkan'ın Geceleri Tanrı'ya inanan çocuk başlıklı yazısında isabetli yorumlar var. Sayın Alkan "canlıların yaşamına, insan bünyesinin olağanüstü karmaşıklığına, inceden inceye tasarımlanmış, hesaplanmış mühendisliğine bakınca 'teleolojik' (amaçsal) bir durumla karşı karşıya bulunduğumuzu düşünmeden edemiyorum" demiş. "Çağımızın egemen ideolojilerinden 'pozitivizm' ve 'materyalizm' yazık ki [bu yönde incelemeye] engel oluyor, kafaları koşullandırıyor" diye de eklemiş. Sayın Alkan'la bu konuları daha önce de bir tür "makale diyaloğu" ile tartışmıştık. Yazıda bir tek "Herkes kendi ideolojisinin ders kitaplarında yer alması, karşı görüşün ise yasaklanması derdinde" diye yorum var ki, buna katılamayacağım. "Karşı görüşün yasaklanması" derdinde olanlar, Darwinistler. Akıllı Tasarım teorisi savunucularının savunduğu, en fazla, her iki teorinin de birlikte okutulması.

DARWİNİZM'İN YENİ İKONU: AKILLI TASARIM'A 'DARBE' Mİ?

07 Aprıl 2006

Yeni bulunan ve Tiktaalik roseae adı verilen 375 milyon yıllık bir balık fosili, dünya medyasında "balıklarla kara canlıları arasındaki evrimin kanıtı" olarak yankılandı. Dahası, bu fosilin Akıllı Tasarım teorisine karşı bir kanıt olduğu ileri sürüldü. Örneğin 7 Nisan tarihli Radikal gazetesi "Evrimde Kayıp Halka Bulundu" başlıklı haberinde, "Bu buluşun, 'akıllı tasarım' destekçilerine de darbe olacağı sanılıyor" demiş. Pek çok kişinin öyle sandığı, çünkü medyanın bulguyu öyle yansıttığına kuşku yok. Ama bu, tümüyle yanlış bir yorum. Öncelikle Akıllı Tasarım (AT) teorisinin ne olduğunu hatırlatmak gerek. Teori, evrenin ve canlıların bazı özelliklerinin ancak akıl sahibi bir varlığın tasarımı ile açıklanabilecek bir komplekslik ve bilgi içerdiğini savunur. AT savunucuları tarafından ısrarla belirtildiği, benim de çeşitli kereler vurguladığım gibi, bu teori evrim kavramıyla çelişmez, evrimin rastlantısal doğal süreçlerin ürünü olduğunda ısrar eden Darwinizm ile çelişir. Dolayısıyla tüm canlıların tek bir "ilk canlı"dan evrimleştiği görüşü - bir diğer ifadeyle "common descent" yani "ortak atadan türeme" tezi -AT ile çelişik değildir. AT savunucularının hepsi bu tezi ikna edici bulmasa da, teorinin Michael Behe gibi bazı önemli kuramcıları, "ortak atadan türeme" tezinde sorun görmedikleri belirtmişlerdir. Çünkü Behe'nin isabetle vurguladığı gibi, asıl mesele, yaşamın biyokimyasal altyapısının nasıl ortaya çıktığıdır. Dolayısıyla balıkların kara canlılarına evrimleştiğini açıkça gösteren bir fosili dizilimi bulunsa ve daha pek çok "morfolojik evrimsel dönüşüm" kanıtlansa da, AT bundan etkilenmez. AT'nin temel argümanı, biyolojik bilginin ve biyokimyasal düzeydeki karmaşık mekanizmaların kökeniyle ilgilidir. (Nitekim AT, bu yönüyle, her canlının türünün metafizik bir müdahaleyle ayrı ayrı yaratıldığını savunan "yaratılışçılık"tan ayrılır.) **Fosiller ve Filumların Kökeni** Peki ama AT savunucularının fosillerle ilgili hiç bir iddiası yok mudur? Ve "ortak atadan türeme"yi sorgusuz kabul etmekte midirler? Hayır, aksine "ortak atadan

türeme"yi sorgulayan ve bu açıdan fosillerden kanıt getiren geniş bir AT literatürü de vardır. Ancak AT'nin asıl vurgusu, "filumların kökeni" üzerinedir. Filumlar (İngilizce ismiyle "phyla"), havyanlar alemindeki en temel kategorilerdir. Omurgalıların da dahil olduğu "kordalılar", eklembacaklılar, yumuşakçalar, derisidikenliler, süngerler, yassı solucanlar gibi canlı kategorilerinin hepsi ayrı birer filumdur. Bunları birbirinden ayıran şey, tamamen farklı yapıdaki vücut planlarıdır. Örneğin omurgalıların sert kısımları (kemikleri) vücutlarının ortasında, çoğu yumuşakçanın (örneğin salyangozların) sert kısımları ise tam aksine vücutlarının dışındadır. Her filumun kendine has bir "vücut mimarisi" vardır. Fosillerin Darwinizm'e en büyük meydan okuyuşu, söz konusu filumlarının tamamına yakınının, aynı jeolojik devirde, kendilerine benzer bir ataları olmadan ve (jeolojik zaman açısından) "aniden" ortaya çıkmalarıdır. Kambriyen devir denen bu jeolojik devir öncesinde yeryüsünde sadece 2 veya 3 filum varken, Kambriyen'de birden bire 50 kadar yeni filum ortaya çıkar. İlgilenenler, "Biyolojinin Big Bang'i" (büyük patlaması) da denen bu olgunun, Darwinizm'le neden açıklanamadığını ve Akıllı Tasarım'a nasıl kanıt oluşturduğunu Steve Meyer'in Proceedings of the Biological Society of Washington'da yayımlanan gayet teknik makalesinden okuyabilirler. Kambriyen'den sonraki dönemlerde yaşanan, Kambriyen'de çizilmiş olan vücut planlarının çeşitlenmesidir. Örneğin omurgalıların temel vücut yapısı değişmemiş, ancak bu çatının; balıklar, amfibiyenler, sürüngenler, kuşlar, memeliler gibi "versiyonları" ortaya çıkmıştır. Aslında söz konusu "versiyonlar" da fosil kayıtlarında hemen hep aniden ve kendilerine benzer ataları olmadan ortaya çıkmaktadırlar. Örneğin daha önceki bir yazımda da kısaca ele aldığım, bilinen en eski kuş olan Archaeopteryx gibi. Dolayısıyla bunların kökeni hakkındaki Darwinist tezleri destekleyecek fosiller de yok gibidir. Ama öyle fosillerin bulunduğu iddiası arada bir gündeme gelir. "Kayıp halka"lar manşetlere taşınır. Fakat bunların çoğunun yanlış yorumlara dayandığı yeni bulgularla anlaşılmış, bazılarının fosil sahtekarlığı olduğu bile ortaya çıkmıştır. Amerikalı biyolog Jonathan Wells, Türkçe'ye de çevrilen Icons of Evolution (Evrimin İkonaları) adlı kitabında bunu gayet iyi anlatır. **Tiktaalik roseae Üzerine** Bu genel açıklamadan sonra gelelim yeni "evrim ikonu" Tiktaalik roseae'ye. Canlının Eusthenopteron cinsine ait balıklarla, Ichthyostega cinsine ait amfibiyenler arasında bir geçiş formu olduğu ileri sürülüyor. Bu iddianın en büyük dayanağı da, hepsi de soyu tükenmiş olan söz konusu canlıların yüzgeç yapıları. Yüzgeçlerin içindeki kemik sayısı ve organizasyonu kademeli olarak artıyor. Ancak canlıların New York Times tarafından yayımlanan karşılaştırmalı grafiğine bakarsanız, ortada aslında pek bir kademe olmadığını, her üç yapının da oldukça farklı olduğunu görebilirsiniz. Eusthenopteron'un yüzgecinde 6, Tiktaalik'in yüzgecinde 15, Ichthyostega'nın ayağında ise 41 ayrı kemik olduğu sayılabiliyor. Bu kemiklerin organize olma biçimi de çok farklı. En önemli fark ise, bir balık olan Tiktaalik ile bir kara canlısı olan Ichthyostega arasındaki omurga farkı. Ichthyostega'nın ayaklarındaki kemikler, canlının omurgasına bağlı ve zaten bu sayede ağırlığını taşıyabildiği kabul ediliyor. Ancak Tiktaalik'te kemikler omurgaya bağlı değil ve zaten bu nedenle en fazla sürünmeye yaramış olabileceği varsayılıyor. Peki aralarında büyük fark olan bu yapılar birbirlerine nasıl dönüşmüş olabilir? Darwinizm'in tek etkin mekanizması olan rastlantısal mutasyonlarla; omurgaya bağlı olmayan bir kemikli yüzgecin nasıl olup da omurgaya tutunacağı, kemik sayısının nasıl 6'dan 15'e, sonra da 41'e çıkacağı, ve bu yeni kemiklerin nasıl kaslarla örülüp organize olacağı gibi sorular, her zaman olduğu gibi cevapsız. Kısacası

aslında bu fosiller Darwin'in öngördüğü gibi farklı türler arasında "küçük, kademeli değişimler" göstermiyor bize. Üç farklı canlı var ve bunların birbirleriyle ata-torun ilişkisi içinde olduklarını kabul etmek için, baştan Darwinizm'e inanmış olmaktan daha iyi bir neden gözükmüyor. (Bir de tabii New York Times'in ve diğer pek çok medya kuruluşunun bunları arka arkaya yerleştirip resmetmesinin getirdiği "görsel ikna edicilik" var.) Bu ikna ediciliklteki sorun şöyle bir örnekle de açıklanabilir: Bir dosya kağıdı üzerinde üç nokta var diyelim: Sayfanın tepesinde, ortasında ve altında. Bunların üçünü birbirine bağlayan bir düz çizgi çekebilirsinz. Ama bu, sizin ortada bir çizgi olması gerektiği yönündeki ön kabulünüzden, zihninizin o şekilde işlemesinden kaynaklanır. Gerçekte sadece noktalar vardır. Ve belki de onları bağlayan hiç bir çizgi yoktur. Tiktaalik de biraz böyle zoraki bağlanmış bir noktaya benziyor. Darwinizm'in bu yeni "ikonu"nun nasıl evrildiğini önümüzdeki dönemde göreceğiz.

DARWİNİZM'İ 'İSPATLANMIŞ' SANMANIN HAFİFLİĞİ

08 Aprıl 2006

Bugünkü Hürriyet gazetesinde Evrim teorisi moleküler düzeyde ispatlandı başlıklı bir haber yer alıyor. Bu iddialı başlığı atan muhabirin bize aktardığı bilgi ise, Oregon Üniversitesi'nden bir grup bilim adamı tarafından yürütülen ve sonuçları Amerikan bilim dergisi Science'da yayımlanan bir araştırma. Aslında durum hiç de Hürriyet muhabirinin bize sunduğu gibi değil. Fransa sokaklarındaki son öğrenci olaylarını "yeni bir Ekim Devrimi yaklaşıyor" diye algılayıp yorumlayan bağnaz Marksist-Leninist yayınlar gerçeklikten ne kadar uzaksa, bu haber de o kadar uzak. Sadece gerçekten uzak değil, aynı zamanda yüseysel. Başlıktaki "ispatlanma" sözü bunu hemen ele veriyor. "Bilim Felsefesine Giriş" derslerinde bile öğretilir ki, bilimsel teorilerinin "ispatı" olmaz, sadece kendilerini destekleyen kanıtlarla güçlenmiş olurlar. Dolayısıyla başlığı gerçeklik düzeyine çıkarmak için tashih etmek ve "evrim teorisini destekleyen bir kanıt elde edildi" diye düzeltmek gerek. Bu tashihten sonra haberin içeriğine gelelim. Yapılan araştırma ne? Ve gerçekten (Darwinist) evrim teorisini destekliyor ve haberde yazıldığı gibi "evrim teorisine karşı çıkan tezde (Akıllı Tasarım'da) köklü bir hata bulunduğunu" gösteriyor mu? Hürriyet'in haberi çok karışık bir dille yazıldığı - ve yazanın da konuyu muhtemelen tam olarak anlamadığı - için pek yardımcı değil. New York Times konuyla ilgili haberi daha iyi yazılmış ve daha önemli şeyler söylüyor. Yapılan araştırma, aldosteron adlı bir hormonun "reseptörü" ile ilgili. Hormonlar, canlı bedenlerinde bir tür mesaj taşıyıcı olarak işlev gören proteinlerdir. Mesajın yerine varması için, hormonun şeklinde uygun bir "reseptör" molekül gereklidir. Hormon ve reseptör, birbirlerine anahtar-kilit gibi uyar. New York Times'tan öğrendiğimize göre, söz konusu araştırmanın kritik noktası, aldosteron hormonunun reseptörünün, aldesterondan daha önce de var olduğunu göstermek olmuş. Buradan hareketle, daha öncesinde farklı bir görev üstlenen reseptörün, New York Times'ın ifadesiyle "bilinmeyen nedenlerle iki büyük mutasyon geçirerek" iki versiyona ayrıldığı, birisinin aldosterona ötekisi ise cortisol adlı bir başka hormona uygun hale geldiği sonucuna varılmış. Şunu hemen belirtmekte yarar var: Ortada "gösterilmiş" bir süreç yok. Araştırmayı yapan bilim adamları, "bilinmeyen nedenlerle geçirilen iki büyük mutasyonu" varsayıyorlar. Bu mutasyonların nasıl olduğu, organizma üzerinde başka ne gibi etkiler oluşturacağı, bu etkilerin zararlı olup-olmayacağı belli değil. Dahası, araştırmacılar, aslında aldosteron hormonun reseptörünün aldesterondan daha önce var olduğunu sonucuna

varırken de, evrim teorisinin bir varsayımı olan moleküler saat yöntemini kullanmışlar. Yani ispatlamak istedikleri varsayımı (kompleks moleküler sistemlerin evrimleşebileceği tezini) savunmak için, bir başka varsayıma dayanmışlar. **Behe: Önemsiz** Hürriyet gazetesi muhabiri ne yazık ki konuyla ilgili sadece Darwinist yorumları aktarmış. Oysa New York Times'da daha objektif bir tutum var ve Akıllı Tasarım teorisyeni Michael J. Behe'nin yorumu da aktarılıyor:

Dr. Behe sonuçları "önemsiz" diye yorumladı. Reseptörlerin ara geçiş aşamasındaki mutasyonlarla organizmaya zararlı olup olmayacaklarını merak ettiğini belirtti. Ve iki parçalı hormon-reseptör çiftinin indirgenemez kompleks sayılabilmek için çok basit olduğunu, bir sistemin onun indirgenemez kompleks tanımına uyması için en az üç parçaya sahip olması ve özel bir fonksiyon yürütmesi gerektiğini belirtti. Dr. Thorn'un gösterdiği, Dr. Behe'ye göre, evrimsel süreçlerin meydana getirebileceği küçük dalgalı değişimler kategorisine giriyor. Behe "eğer bu çalışıyor olsa bile, ki öyle olduğunu göstermiş değiller, bununla bir sorunum olmazdı" diyor, "bu çalışma pek bir şey göstermiyor."

Behe haklı. Akıllı Tasarım teorisi, bakteri kamçısı gibi 40 kadar karmaşık proteinden oluşan biyokimyasal makinaların kökeni üzerinde duruyor. İki parçalı bir hormon-reseptör sistemiyle ilgili bir tezin, "Akıllı Tasarım'da köklü bir hata bulunduğunu" göstermesi imkansız. Aslında bu bulgunun gösterdiği en önemli şey, Darwinistik evrim teorisinin moleküler düzeyde ne kadar zor durumda olduğu. Yaşamı mümkün kılan kompleks biyokimyasal sistemlerin, 30-40 parçalı "moleküler makinaların" kökenine dair bugüne kadar hiç bir Darwinistik açıklama getirilmediği için, iki parçalı basit bir sistemin kökeni hakkındaki bir öngörü, manşetlere taşınıyor. Hatta bazıları bunu "evrim teorisinin ispatı" sayacak kadar heyecanlanıyor. **Baştan Verilmiş Bir Karar** Tüm bu heyecanın ve ateşli çıkışların temelinde ise, meseleye bilimsel bir objektiflikle değil, bağnaz bir inanmışlıkla bakılması var. Araştırmayı yürüten Joseph W. Thornton'un New York Times'ın haberinde yer alan şu cümleleri bu açıdan dikkat çekici: "

Bu sistemin moleküler düzeyde nasıl evrildiğini anlamak istedik. Bu sistemin evrilip evrilmediği konusunda bilimsel bir tartışma yok. Bilim adamları için soru, nasıl evrildiği. Ve çalışmamız da bunu gösterdi.

Thornton'un iddiası gerçeği yansıtmıyor, çünkü bilim adamları arasında gerçekten Darwinist bir evrim yaşanmış olup olmadığı konusunda bir "tartışma" var. Bu evrim senaryosuna kuşkuyla yaklaştıklarını açıklayan 500'ün üzerinde bilim adamının deklerasyonu ortada. Ama yine de Thorn'un sözü önemli, çünkü Darwinizm'in temel önkabulunu ifade ediyor: Darwinist bilim adamları, canlıların rastlantısal bir evrim sürecinin ürünü olduğuna ilk baştan inanıyor, sonra da buna uygun kanıt arama işine girişiyorlar. "Bir kısım medya mensupları" ise, aynı inanca körü körüne sahip oldukları için, Darwinizm'in lehinde gibi gördükleri her gelişmeyi abartarak afişe ediyorlar. Bugünkü Hürriyet'teki "Evrim teorisi moleküler düzeyde ispatlandı" başlığının hikayesi, işte bu...

SAKARYA'DA AKILLI TASARIM KONFERANSI

22 Aprıl 2006

Mustafa Akyol, 24 Nisan Pazartesi günü Sakarya'da Akıllı Tasarım teorisi hakkında iki ayrı konferans verecek. İlki, Sakarya Üniversitesi İktisadi İdari Bilimler Fakültesi Dekanlık konferans kalonunda saat 15.30'da başlayacak. İkinci konferans ise Sakarya Bilgievi adlı kültür merkezinde saat 20.00'de gerçekleştirilecek.

ERTELEME: Bu konferanslar, önümüzdeki günlere ertelendi. Tarih kesinleştiğinde yeniden sitede duyurulacak.

AKILLI TASARIM'A DAYANAMAMA SORUNU

22 Aprıl 2006

Bir okurun (Sayın Ali Rıza Bölükbaşı) "Akıllı tasarımcılar kendi inançlarına dayanarak önkabullerde bulunuyor ve bunları bilime girdi olarak kullanıyorlar" şeklindeki iddiası üzerine başlayan tartışma ilerledi. Bu girdinin ne olduğu konusundaki ısrarlı sorularıma Sayın Bölükbaşı şöyle bir cevap verdi: "Başka türlü açıklanamadığı öne sürülen bir doğa olayını açıklamak için insan bilincine benzer bir bilincin yegane açıklama olduğu varsayılıyor. Girdi budur, totolojiktir." Bir başka yerde de Sayın Bölükbaşı, Akıllı Tasarım teorisini (AT) "insan merkezli" olduğu için bilim dışı bulduğunu söyledi. Bu itirazı, Sayın Bölükbaşı'nın şahsıyla bir problemim olduğu için değil, temsil ettiği materyalist akıl yürütme biçiminin iyi bir örneği olduğu için önemli buluyorum. Bu akıl yürütme biçiminin neden feci halde yanlış olduğunu ise izah edeyim. Önce itirazın tam olarak ne anlama geldiğini ifade edelim. Sayın Bölükbaşı'na göre, AT, kökeni doğal etkenlerle açıklanamayan doğal olguların kaynağı olarak bir bilincin varlığını kabul ediyor ve burada yanılıyor. Örneğin DNA'daki bilginin doğal etkenlerle açıklanamadığını, bir bilincin ürünü olması gerektiğini ileri sürüyor. Bölükbaşı'na göre bu metodolojik olarak yanlış, çünkü "insan merkezli" bir bakış açısı. Bu itiraza karşı önce "insan merkezli olmayan bir bakış açısı"nın nasıl olacağını, insanlar tarafından yapılan bilimin başka nasıl bir bakış açısı geliştirebileceğini sormak gerek. Sitemizin yorumcularından Sayın S. Öztürk bu noktaya gayet isabetli bir şekilde işaret etti ve Darwinizm'in de insan aklının bir ürünü olduğunu vurguladı. (Hatta şunu da ekleyeyim; Darwinizm tam anlamıyla "insan merkezli bir bakışın doğaya yansıtılması", hatta 19. yüzyıl İngilteresi'nin sosyo-politik durumunun doğaya yansıtılmasıdır. Darwin teorisini geliştirirken İngiliz ekonomist Malthus'un toplumlardaki popülasyon artışı ve besin yetersizliği konusundaki görüşlerinden etkilenmiş, "yaşam mücadelesi" kavramını bu esinle olgunlaştırmıştır.) **Arkeoloji ve SETI** Belirtilmesi gereken ikinci ve daha da önemli olan nokta ise, "kökeni doğal etkenlerle açıklanamayan doğal olguların kaynağı olarak bir bilincin varlığını kabul etme"nin zaten bilimde geçerliliği kabul edilmiş bir analiz yöntemi oluşudur. Arkeoloji dediğimiz bilim dalı, tam da buna dayanır. Toprağı kazıp da bir çömlek bulan arkeolog, bu tasarlanmış cismi, tasarlanmamış diğer doğal maddelerden (taşlardan, topraktan, kumdan) ayırır. Arkeologlar bazen bir ucu özel olarak sivriltilmiş bir taş bulduklarında bile, bunun bir "alet" olduğuna, yani doğal yollarla şekilenmiş değil, "tasarlanmış" bir cisim sayılması gerektiğine karar verirler. Bir diğer "tasarım tespiti" örneği SETI (Search for Extra-Terrestrial Intelligence) adlı projedir. Başrolünü Jodie Foster'ın oynadığı "Contact" filmine de konu olan SETI'nin işi, dış uzayı sürekli olarak tarayarak, akıllı varlıklardan gelebilecek sinyaller aramaktır. (Contact filminde SETI ekibi, dış uzaydan gelen ve asal sayıları bir dizi

halinde kodlayan bir sinyal bulmuş ve bunun "uzaylılar"dan geldiği sonucuna varmıştı. Gerçek hayatta ise SETI henüz bir şey bulamamıştır.) Akıllı Tasarım teorisinin biyolojik yapıları incelerken kullandığı "tasarım tespiti" yaklaşımı da, arkeoloji veya SETI'de kullanılan yöntemden farklı değildir. Peki acaba neden Sayın Bölükbaşı ve diğer tüm materyalistler, arkeoloji bilimine veya SETI programına karşı çıkmıyor, bu alanlarda çalışan bilim adamlarını "insan merkezli" bir yaklaşım kullandıkları için eleştirmiyor, dahası onları "bağnaz, gerici" diye suçlamıyor, aleyhlerine bildiriler yayınlamıyorlar? Cevap açık: Arkeoloji veya SETI, "tasarım tespiti" yaptığında "tasarımcı" olarak insanlara veya başka biyolojik varlıklara (hipotetik "uzaylılara") işaret etmiş oluyor. Ama Akıllı Tasarım teorisi, yaşamı ve dahası evreni tasarlayan bir "Tasarımcı"ya işaret ediyor ve bu da İlahi dinlerin öğrettiği Tanrı veya Allah inancına uygun düşüyor. Yani aslında "Akıllı Tasarıma dayanamama"nın nedeni, teorinin metodolojisinde bir problem olması değil. Öyle bir problem yok. "Akıllı Tasarıma dayanamama"nın nedeni, teorinin vardığı sonucun, ilahi dinler tarafından anlatılagelen bir inanca uygun düşmesi. Dolayısıyla bu dinlere karşı duyulan nefret, Akıllı Tasarım'a yönelik nefrete dönüşüyor. "Teofobi" - din ve Allah kavramlarına karşı duyulan korku/nefret duygusu - kendisini "AT-fobi" olarak dışa vuruyor. **Hakemli Dergi Meselesi** Hazır "Akıllı Tasarıma dayanamama" meselesine girmişken, bununla yakından ilgili olan, Sayın Bölükbaşı'nın da dile getirdiği bir diğer argümana da değinelim; "Akıllı Tasarım görüşünü destekleyen bilimsel makaleler, hakemli (peer-reviewed) bilimsel dergilerde yayınlanmıyor" itirazına... Öncelikle bu itirazın tam doğru olmadığını belirteyim. AT'yi savunan kimi kitap ve makaleler dünyanın en önde gelen üniversitelerinin yayınevleri veya çeşitli hakemli bilimsel dergiler tarafından basılmıştır. (Bunların bir listesine bakabilirsiniz.) Ancak AT'yi savunan makalelerin hakemli bilim dergilerinde çok az yer aldığı doğrudur. Bunun ilginç bir istisnası Discovery Institute'tan Dr. Stephen C. Meyer'in Proceedings of the Biological Society of Washington adlı itibarlı bilim dergisinde Ağustos 2004'te yayınlanan "The Origin of Biological Information and The Higher Taxonomic Categories" adlı makalesi oldu. Dr. Meyer, makalede, DNA'nın ve Kambriyen devirde aniden ortaya çıkan temel vücut planlarının kökeninin ancak tasarımla açıklanabileceğini savunuyordu. Söz konusu hakemli dergi makaleyi yayınladı, fakat hemen ardından büyük bir gürültü koptu. Derginin bağlı olduğu Smithsonian Müzesi makaleyi kınayan bir açıklama yaparken, derginin editörü olan Richard Sternberg makaleyi neden yayınladığına ve "dinci" olup olmadığına dair sorgulandı. En sonunda da işinden oldu. İtibarlı The Wall Street Journal gazetesinde yayınlanan bir makalede belirtildiği gibi, tüm bu tepki süreci, "Bir Yoldan Çıkmışın Damgalanması" idi. İşin en enteresan yönü ise, Dr. Stephen C. Meyer'in AT yanlısı makalesinin bir hakemli dergide yayınlanması üzerine, Darwinist tarafın argüman değiştirmesiydi. Daha önceden "AT bilimsel değildir, çünkü hakemli bilimsel dergilerde yayınlanmamaktadır" diye ileri sürülen itiraz değişti ve bu kez "AT hakemli bilimsel dergilerde yayınlanmamalıdır, çünkü bilimsel değildir" diye formüle edildi. Frenkçe'de "circular argument" denen çarpık akıl yürütme yönteminin asıl Darwinist tarafça kullanıldığı, bir kez daha ortaya çıktı. Türkiye'de de AT'ye karşı çıkanlar bol bol "circular argument" kullanıyor, ona dahi akıl yetiremeyenler ise 80 yıllık ezberleri olan "dinciler geliyor" fobisini körüklüyorlar. Kendilerinin de gayet koyu bir şekilde taraf tuttuklarını, örneğin materyalist felsefeye körü körüne inandıklarını ise gizlemeye çalışıyorlar. Aslında bu felsefeye inanmalarında bir sorun yok - "dinleri onlara". Sorun, bu inançlarını bilime "girdi" olarak

dahil edip, bilimi materyalizmin sınırlarına hapsetmek istemeleri. AT ise bilime hiç bir girdi sokmuyor. AT'nin sloganı açık: "Bilimi objektif kılalım ve kanıtlar bizi nereye götürüyorsa, oraya gidelim."

AKILLI TASARIM TEORİSİ NEYE DAYANIR?

18 Aprıl 2006

Bir okur (Sayın Ali Rıza Bölükbaşı) Radikal Darwinizm başlıklı yazıma eleştirel yorumlar eklerken, militan ateist Richard Dawkins'in Darwinizm anlayışından bahisle şöyle demiş:

Dawkins... kendi inancına dayanarak bilime girdi vermiyor, bilimin çıktısını yorumluyor. Bilim değil, felsefe yapıyor. Akıllı tasarımcılarsa, kendi inançlarına dayanarak önkabullerde bulunuyor ve bunları bilime girdi olarak kullanıyorlar.

Bu yaygın bir iddiadır, ancak tümüyle yanlıştır. Akıllı Tasarım (AT) teorisinin bilime "girdi" olarak kullandığı hiç bir inanç yoktur. Aksine asıl Darwinizm bir inancı (materyalizmi) bilime girdi olarak kullanır. Aksini iddia eden, buyursun, AT'nin neyi "girdi" olarak kullandığı göstersin.

DÜZ DÜNYADAN DÖNÜŞ YOK

27 Aprıl 2006

[29 Nisan 2006 tarihli Referans gazetesinde yayınlandı] New York Times gazetesinin ünlü köşe yazarı Thomas'ın Friedman'ın "Dünya Düz" (The World is Flat) adlı kitabını bir köşeye not edin. Mümkünse okuyun veya özetlerine göz atın. Çünkü 21. yüzyılda dünyanın nasıl bir yer olacağına ve bunun bizleri nasıl etkileyeceğine dair isabetli bir sezgiye sahip olmak için, Friedman'ın sözünü ettiği olguyu anlamak, dünyanın giderek "düzleştiğini" kavramak şart. Friedman'a göre dünyanın düzleşmesi, farklı kültürlerin birbirine bağlanmasını ifade ediyor. Dünyanın "düz" olmadığı çağların - yani 90'lı yıllar öncesindeki tüm tarihin - özelliği, dünyadaki farklı kültürlerin coğrafi engeller ve siyasi sınırlarla birbirlerinden büyük ölçüde izole edilmiş olmaları. Denizler, okyanuslar, vadiler, dağlar veya dikenli tellerle ayrılan toplumların her biri kendine ait bir kültür ve yaşam biçimi geliştiriyor. Ama 20. yüzyılın sonlarında gelen bir devrim, tüm bu coğrafi engelleri bir anda kaldıyor. Devrimin adı, kişisel bilgisayar. Internetle birbirine bağlanan bilgisayarlar, yüzmilyonlarca insanın birbirine anında ulaşmasını sağlıyor. Hindistan'ın dağında yaşayan bir genç, sabah uyandığında New York'ta yayınlanan gazeteyi okuyabiliyor veya üye olduğu internet grubundaki Slav, Arap, Çinli ve Latin arkadaşlarıyla yazışıp-tartışabiliyor. Kuşkusuz insanlığın büyük bir bölümü bu teknolojik devrimin henüz içinde değil. Ama "bilgisayarlılaştırılanların" sayısı ve oranı giderek artıyor. "Düzleşme" yayılıyor. **Zihinsel Sınırlar Kalkıyor** Bunun en büyük sonucu, insanlar arasındaki zihinsel sınırların giderek kalkıyor olması. Düz dünyaya adım atan insanlar, kendilerini yetiştirmiş olan toplumların sunduğu kültür ve değerlerden daha farklı bir evrenle karşılaşıyorlar. Internet üzerinde tüm felsefeler, ideolojiler, inançlar, inançsızlıklar serbestçe dolaşıyor. Hindistan'ın dağındaki genç, internet olmasa hayat boyu haberdar bile olmayacağı bir fikre, bir "tıklama" ile ulaşıyor. Bu açılımın kapalı toplumları ve kapalı rejimleri çözülmeye zorlayacağına kuşku yok. "Düz dünya"nın insanları "biz bize benzeriz"

söylemlerine inanacak, "kendilerine rağmen, kendileri için" yönetilecek pasif kitleler oluşturmuyor çünkü. Hepsi aktif ve düşünen birer "birey". Dünyanın düzleşme süreci, geleneksel kültürler içinse hem bir tehdit, hem de - eğer değerlendirebilirlerse - bir fırsat. Tehdit, çünkü artık geleneksel kültürleri geleneksel yöntemlerle korumak zorlaşıyor. Çocuğunuza sadece bir dizi "doğru" öğretmeniz yetmiyor; iki gün sonra internete girecek ve o doğruların sorgulandığı kaynaklarla karşılaşacak çünkü. Sonra da belki başka doğrulara inanacak veya "kültürel relativizm"de karar kılıp "doğru yoktur, farklı zanlar vardır" diyecek. "Dur şuna bir de ben bakayım" dediğinizde belki de sizin de kafanız karışacak. "Tehdit", burada... Fırsat ise, düz dünyanın getirdiği yayılma özgürlüğünde. Eskiden coğrafi engeller ve sınırlar yüzünden belirli bir alana sıkışan kültürler ve fikirler, artık dünyanın her noktasına kolayca ulaşabiliyor. Friedman buna "lokal olanın globalleşmesi" diyor. Lokal olanı globalleştirmek için artık Ertuğrul gemisini Japonya'ya göndermeniz gerekmiyor; klavyeyi iyi kullanabilmeniz yeterli. **Google'da Serbest Rekabet** Denebilir ki, tehditlerin ve fırsatların aynı anda bir arada bulunduğu bu "düz dünya", düşünceler kültürler, ve hatta dinler arasında bir "serbest rekabet" alanı. Bu rekabet alanında işlerin nasıl gittiğini görmek için, çok basit bir "araştırma" yaptım. Google, biliyorsunuz, internetin en güçlü ve en popüler arama motoru. Google'ın bir de dünyadaki internet sitelerini içeriklerine göre kataloglayan "Directory"si var. Buraya girdim ve "religion" (din) bölümüne göz attım. Gördüm ki Hıristiyanlıkla ilgili internet sitelerinin sayısı 93 bin 285. Yahudilik'le ilgili 2834 site var. İslam'la ilgili site sayısı ise sadece 2477. (Dünyadaki Yahudi nüfusunun Müslüman nüfusunun yüzde 1 veya 2'si kadar olduğunu unutmayın.) Bu, İslam dünyası adına bir çarpıcı geri kalmışlık tablosu. Kuşkusuz mesele site üretmekten ibaret değil. Önemli olan, modern dünyayı anlayan, doğrularını ve yanlışlarını kavrayan, dinin özü ile onun etrafında inşa edilmiş insani yapıları birbirinden ayrıştırabilen ve sonra da çağın gerek duyduğu yeni yapıları üretebilen bir perspektif geliştirmek. Müslümanlar "düz dünya"da bunu başarabilecekler mi? Başarmaları için ne yapmaları gerek? "Düz dünya" Türkiye için ne ifade ediyor? Bu soruları sonraki yazılara bırakıyorum. Ama şimdilik şunu bir kenara yazın: Düz dünya giderek yayılıyor ve bundan geriye dönüş yok. Gelecek vizyonunu bunu görerek inşa etmek gerekiyor.

DA VİNCİ ŞİFRESİ'NDEN ŞİFRELER

21 May 2006

[27 Mayıs 2006 tarihli Referans gazetesinde yayınlandı] Dan Brown'un aynı adlı romanından uyarlanan Da Vinci Şifresi adlı filmi izledim. Hıristiyanların, özellikle de Katoliklerin tepkisini çeken, bazı Müslüman ve Yahudi gruplar tarafından da Hıristiyanlarla dayanışma niyetiyle - yani aslında benim isabetli bulduğum bir yaklaşımla - ortaklaşa protesto edilen filmde enteresan bulduğum noktalar var. Filmin Kilise'ye yönelik haksız suçlamalar içerdiğini kabul ediyor ve bu yönünü kınıyorum; ama Hz. İsa'ya yönelik bir iftira taşıyor gibi gelmedi bana. Nedenini anlatayım. Kuşkusuz aslında filmden çok roman üzerinde konuşmak daha doğru olurdu. Ama ne yazık ki romanı okumadım. Fakat, bu romanın ele aldığı temayı işleyen literatürü iyi biliyorum. Dan Brown'ı "intihal" suçlamasıyla mahkemeye veren üç İngiliz yazarın kaleme aldığı The Holy Blood and the Holy Grail ve Messianic Legacy adlı kitapları okumuştum ve orada da gerçekten Brown'un işlediği konular anlatılıyordu. Brown, "intihal" yapmamış olsa bile geniş ölçüde ilham almış olmalı. Her neyse. "Da Vinci Şifresi"ne

gelelim... Bu yapıtta bir polisiye macera formatına sokularak işlenen temel tez, Hz. İsa'nın Katolik Kilisesi tarafından anlatılagelen hikayesinden farklı bir "gerçek hikayesi" olduğu. Bu hikayeye göre Hz. İsa ölmeden önce İnciller'de ismi Mecdelli Meryem olarak geçen kadınla evleniyor ve Mecdelli Meryem ondan hamile kalıyor. Hz. İsa İnciller'e göre çarmıha gerildikten sonra da Mecdelli Meryem Filistin'den ayrılıp Avrupa'ya gidiyor. Orada çocuğunu doğuruyor. Doğan çocuktan bir "kutsal soy" başlıyor ve 2000 yıl boyunca kesintisiz devam ediyor. Bu kutsal soyu ve onun "alametlerini" korumayı kendilerine görev edinen Prieur√© de Sion gibi tarikatlar, şifreler, gizli haritalar, yeminlerle dolu gizemli bir dünya kuruyorlar. Tüm bunlar tek kelimeyle spekülasyon. Tarih-kurgu. Zaten hiç bir ciddi tarihçi tarafından da ciddiye alınmıyor. Ama yine de Da Vinci Şifresi'nin işaret ettiği bir noktayı kayda değer buluyorum: Hz. İsa'nın gerçek hikayesinin Katolik Kilisesi tarafından sistematize edilen - ve bu Kilise'den ayrılan Doğu Ortodoksları ve Protestanlar tarafından devralınan - geleneksel anlatımdan farklı olabileceği. Da Vinci Şifresi "öğrencileri tarafından bir öğretmen ve peygamber olarak görülen, fakat asla Tanrı sayılmayan İsa, zamanla tanrılaştırıldı" mesajını veriyor ki, Hıristiyanlık tarihini inceleyen pek çok objektif uzmanın görüşü de zaten bu yöndedir. Filmdeki en akılda kalıcı sahnelerden biri, 325 yılında Roma İmparatoru Konstantin'in gözetiminde toplanan ünlü İznik Konseyi. Hz. İsa'nın tabiatı hakkındaki farklı görüşlerin "karara bağlandığı" bu konseyde; "İsa yaratılmıştır" görüşünü savunan, yani onun tanrılığı iddiasını kabul etmeyen Mısırlı din adamı Arius ile, Hz. İsa'nın "Tanrı" olduğunu savunan görüşün çatıştığını, sonunda ikincisinin galip geldiğini ve Ariusçuluğun "sapkınlık" ilan edildiğini biliyoruz. Yani Hz. İsa'nın insani bir kararla "tanrılaştırıldığını"... Hıristiyanların, Kilise'yi gerçekten de haksız yere kötüleyen ve karalayan Da Vinci Şifresi'ne duydukları tepkiyi anlıyor ve paylaşıyorum. Ancak yine de şu soruyu sormadan edemiyorum: Ariusçuluğun "sapkınlık", öteki görüşün "doğru Hıristiyanlık" olduğunu nereden biliyorsunuz? Ya tam tersi doğruysa?.. Bu konuda daha detaylı bilgi edinmek isteyenlere, İsa Tatlıcan'ın Hıristiyanlığın Gizli Tarihi adlı kitabını öneririm. Bir keresinde bir Hıristiyan dostuma, "aslında ben de Hıristiyanım" demiş ve eklemiştim, "ama Ariusçuyum." Da Vinci Şifresi'nin bir yararı Hıristiyanlar ve Müslümanların ortak tepkiler vermesi ise, bir diğer yararı da her iki din için mükemmel bir ortak zemin olan Ariusçuluğun yeniden akla gelmesi olabilir. Ben Da Vinci Şifresi'nde en çok bu "şifre"yi ilginç buldum. Bir de "insan olmasına rağmen tanrılaştırılan İsa" teması üzerine, Markos İncili'nde yer alan şu önemli pasajı hatırladım:

İsa yola çıkarken, biri koşarak yanına geldi. Önünde diz çöküp O'na, "İyi öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için ne yapmalıyım?" diye sordu. **İsa ona, "Bana neden iyi diyorsun?" dedi. "İyi olan tek biri var, O da Tanrı'dır.** O'nun buyruklarını biliyorsun: `Adam öldürme, zina etme, hırsızlık yapma, yalan yere tanıklık etme, kimsenin hakkını yeme, annene babana saygı göster.'" (Markos 10: 17-19)

Evet gerçek Hz. İsa, kendisine "iyi" diyene bile, "iyi olan tek biri var, O da Tanrı'dır" diyen; kendisinin de O'nun elçisi, mesihi ve kulu olduğunu öğreten bir peygamberdi. Ne mutlu onu doğru anlayanlara...

İMAN TAZELEME VE BİR YARATILIŞÇININ TASFİYESİ

25 May 2006

Bu hafta sonu Yıldız Teknik Üniversitesi'nde "Evrim, Bilim ve Eğitim" konulu bir sempozyum düzenlenecek. Sempozyumun programına bakıldığında, tüm konuşmacıların Darwinist evrim teorisini benimseyen ve destekleyen isimlerden seçildiği açıkça görülüyor. Konuşmacıların çoğu, daha önceki "700 Darwinist Akademisyene Çağrı - ve Meydan Okuma" başlıklı yazımda söz ettiğim akademisyenlerin önde gelenleri. Sempozyum düzenlemek kuşkusuz olumlu bir girişim, ancak bu girişimin bilime hizmet niteliği taşıyabilmesi için, tartışmalı bir bilimsel konudaki farklı görüşlere de yer vermesi, bu görüşlerin savunucularını da kürsüye çağırması gerek. Bunun aksi yönde bir yaklaşımla düzenlenen, yani tek taraflı olarak organize edilen bir sempozyum, propaganda ve "iman tazeleme"den ileri gidemez. Yıldız Teknik Üniversitesi'nde konferans, ne yazık ki tam böyle bir görüntüde. Bir üniversitemizde yaşamın kökeni konusunda böylesi tek taraflı bir sempozyum düzenlenirken, öte yandan hayli enteresan ancak vahim bir haber daha dikkati çekiyor: Yeni Şafak'ın "YÖK'ten 'Bilime' İhraç" başlıklı haberine göre, Yüksek Öğretim Kurulu, Dumlupınar Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Biyoloji Bölümü öğretim üyelerinden Prof. Dr. Adem Tatlı'yı 14 yıl önce yazdığı "Yaratılış ve Evrim" kitabı nedeniyle üniversiteden ihraç etmiş. Habere göre, YÖK, Prof. Tatlı'yı "irticai akımlara destek vermek" ve "öğrencilerine laiklik karşıtı görüşleri empoze etmek"ten suçlu bulmuş.

Oysa Prof. Tatlı'nın tek yaptığı şey, Darwinizm'le çelişen bilimsel verileri anlatan ve yaratılış görüşünü savunan bir kitap yazmak. Bu kitabın bilimsel değeri tartışılabilir, içeriği eleştirilebilir, fakat kitabı yasaklamak ve yazarını üniversiteden çıkarmak, akıl almaz bir "düşünce despotizmi." Ortaçağ'da "cadı avları" vardı. Anlaşılan modern çağda da "yaratılışçı avı" yaşanabiliyor. İşin en garip tarafı ise, canlılığın Allah tarafından yaratıldığını savunan bir akademisyenin "irtica" ve "laiklik karşıtlığı" ile suçlanması. Bu durumda bir öğretim üyesinin "mürteci" damgası yememesi ve "laiklik karşıtı" sayılmaması için, evrimin ateist yorumunu da onaylaması gerektiği gibi tuhaf bir sonuç ortaya çıkıyor. Birisi bu tabloya bakıp da, "en iyi akademisyen, ateist akademisyendir" derse, çok şok edici bir şey söylemiş olmaz. Yetkili kurumlar bunu açıkça böyle tarif ederler mi, bilmiyorum. Ama uygulama buna işaret ediyor. Bu ise Türkiye'de "laiklik" adı altında savunulan ve uygulanan görüşlerin, aslında kimi zaman gerçek laiklik (yani devletin dinler ve felsefeler karşısındaki tarafsızlığı) olmadığını, aksine devleti dine karşı materyalizmin yanında konumlandırma çabası olduğunu gösteriyor. İstenenin "objektif akademisyenler" değil de "Darwinist akademisyenler" olması başka nasıl izah edilebilir? Princeton Üniversitesi'nden saygın tarihçi Prof. Dr. Şükrü Hanioğlu, bugünkü önemli makalesinde "Türk siyasetinin asırlık temellerinden birisi olan Le Bonist seçkincilik"ten söz ederken tam da bu probleme işaret etmiş. Hanioğlu'nun Gustav Le Bon'a yaptığı bu gönderme, son derece yerinde, çünkü 19. yüzyılın bu koyu ateist, materyalist, ırkçı ve evrimci Fransız düşünürünün görüşleri bazı Jön Türkleri derinden etkilemiş, o Jön Türklerin fikri mirası da bugüne kadar Türk elitinin bir kısmında kesintisiz devam etmiştir. İşte "yaratılışçı avı" başlatmakta beis görmeyen, "canlıları Allah yarattı" demeyi "mürtecilik" sayan güç, aslında "laiklik" değil, "Le Bonist seçkincilik" ve materyalizmin diğer türevleri. Yapılması gereken ise laikliği de bilimi de bu dogmatik materyalistlerden kurtarmak. Onların hegemonyasından çıkarıp objektif ve tarafsız kılmak. İşte o zaman Türkiye'de zihinler de kampüsler de özgürleşir. Şimdi ne yazık ki her ikisi de tam özgür değil.

EVRİM, METODOLOJİK NATÜRALİZM VE LAİKLİK

31 May 2006

Sabah gazetesi yazarlarından Sayın Emre Aköz, "Papa Aslında Ne Dedi?" başlıklı yazısında iki önemli konuya değinmiş. Birisi siyasi bir kavram olan laiklik ile felsefi bir kavram olan sekülerizmin farkı. Laikliği savunurken sekülerizmi eleştiren bir insan olarak, Aköz'e burada tümüyle katılıyorum. Katılmadığım nokta, bilim metodolojisi üzerine yaptığı yorum. Aköz, bu konuya "seküler dünya görüşünde Tanrı dünyaya müdahale etmez" diye girdikten sonra şöyle devam ediyor:

Burada felsefi açıdan kritik nokta şudur: Bir bilimci laboratuarda çalışırken, deney yaparken Tanrı'ya inanabilir mi? Hayır, inanamaz! Çünkü deney yaparken olayların kendini tekrarladığı varsayılır. Yani bir taşı elimden bırakırsam, yere düşer. Tekrar bırakırsam, tekrar düşer. Ama Tanrı isterse buna müdahale edebilir. Taşı bırakırım, o da havada tutar! İşte böyle bir varsayımla, bir bilimci laboratuara giremez. Çünkü bilim tekrarlar, yani doğal yasalar üzerine kurulmuştur. Eğer bu yasalar dışarıdan bir müdahaleyle, yani Tanrı'nın eliyle değiştirilebiliyorsa... Böyle bir durumda bilim yapmanın anlamı kalmaz. İlahi bir güç, istediği anda evrenin yasalarıyla oynayabiliyorsa, bilim gereksiz hale gelir. Dindar da olsa, bilim adamı laboratuarda sekülerdir. Yani evrenin kendine has bir mekanizması olduğunu, olayların buna göre işlediğini kabul eder.

Aköz'un burada özetlediği yaklaşım, "metodolojik natüralizm" (veya "metodolojik materyalizm") olarak bilinir ve başta Darwinizm olmak üzere pek çok modern bilim teorisinin temel kabulüdür. Bu temel kabul, "doğa, dışarıdan hiç bir müdahale almayan, kendi içinde kapalı maddesel bir bütündür" diye de özetlenebilir. Akıllı Tasarım (AT) literatüründe metodolojik natüralizme yönelik çok sofistike eleştiriler var. Ben burada natüralistlere yönelik tek bir soruyla yetineyim: Doğanın kendi içine kapalı bir maddesel sistem olarak işlediğini nereden biliyorsunuz?.. Dikkat ederseniz Aköz, doğanın böyle işlediğinin bir ÖNKABUL olarak alınmasını şart koşuyor. İyi ama ya elde edilen bilimsel veriler bu önkabul ile uyuşmuyor ise? Örneğin, canlılıktaki bilginin (DNA'da kodlu enformasyonun) doğanın kendi içindeki süreçlerle ortaya çıkmasının imkansız olduğu gözüküyor ise? O zaman ÖNKABUL'ün sorgulanması ve akıl sahibi bir Varlık'ın doğaya müdahale etmiş olabileceği açıklamasının değerlendirilmesi gerekmez mi? Bugün AT ile Darwinizm'in taraftarları arasında süregiden tartışmanın en kritik noktası budur. Darwinistler ve Sayın Aköz gibi natüralisler, doğaya dışarıdan bir müdahale yapılmış olamayacağına ilk baştan iman etmektedirler. AT ise bu imanı sorgulamaktadır. Ve dikkat ederseniz bu tablo bizi önemli bir sonuca götürmektedir. Natüralizm de, aynen İlahi dinler gibi, bir inançtır!.. Hem de, 150 yıllık iddiasının aksine, bilimle hiç de uyuşmayan bir inanç. Bu sonucun üzerine sorulması gereken yakıcı soru ise şudur: Madem natüralizm ve ona dayanan sekülerizm de birer inançtır, o halde laik devletin hem teistik dinlere hem de bu ateistik inançlara aynı mesafede durması gerekmez mi? Sekülerizmin ve natüralizmin çoğunlukla "siyasi laikliğin gereği" diye paketlenip sunulduğu ve hatta dayatıldığı günümüzde, bu soruyu iyi irdelemekte yarar var.

SEKÜLERİST YORUMCULARIN SATIR ARALARINDA GEZİNTİ

03 June 2006

Son Ayasofya yazısı üzerine siteye gelen yorumlardan biri ilgimi çekti. Yorumun sahibi olan Yılmaz bey şöyle diyor: "Ben dinci değilim. Akılcıyım. Ayasofya'nın müze olmasını

istiyorum". Bu üç kısa cümlede çok şey gizli. Yılmaz beyin şahsını değil, onun temsil ettiği militan sekülerizmi anlamak açısından iyi bir "case study" (örnek çalışma) çıkarılabilir bu üç cümleden. Önce "dinci değil, akılcıyım" lafını ele alalım. Bu, elbette, dinlerin akılcı olmadığı, dinsizliğin (sekülerizmin) ise öyle olduğu anlamına geliyor. Ama acaba gerçekten durum öyle mi? **Sekülerizm Akılcılık mı?** Gerçekte sekülerizmi biraz kazıyınca altından "saf akıl" değil, materyalizm, natüralizm gibi felsefi kabuller çıkar. Çünkü hemen her dünya görüşünün kendisine meşruiyet kazandıran bir "yaratılış hikayesi" vardır; seküleristlerin "yaratılış hikayesi"ne göre, evren ve yaşam, tamamen amaçsız ve rastlantısal bir "evrim süreci"nin ürünüdür. Bu "kanıtlanmış" değil, "varsayılmış" bir hikayedir. Seküleristlerin bu hikayeye bağlılığı ise, daha önce çeşitli yazılarımda açıkladığım gibi, "iman" boyutundadır. Çoğu sekülerist bunu kabul etmez, ama bazıları daha dürüst davranıp "itiraf"ta bulunurlar. Harvard Üniversitesi'nden saygın bir genetikçi, önde gelen bir Darwinist ve Marksist olan Richard Lewontin'in ünlü sözünde olduğu gibi. Şöyle der Lewontin:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' [baştan kabul edilmiş] bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan a priori bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz... Materyalizm mutlak doğrudur, çünkü kapıdan içeri İlahi bir adımın atılmasına izin veremeyiz.

Çoğu seküleristin Lewontin'in buradaki samimiyetini göstermeyeceğini söyledim. Onlar, aksine, materyalizme olan bağlılıklarının "a priori" değil ampirik olduğunu, yani felsefi önkabullere değil bilimsel kanıtlara dayandığını ileri sürerler. Israrla, eldeki bilimsel kanıtları objektif olarak incelediklerini savunurlar. Örneğin Sibel Fidel ismi yorumcumuz tam da böylesi bir ısrar içinde. Bu sitedeki "Emre Aköz, Metodolojik Natüralizm ve Laiklik" başlıklı sayfaya eklediği bir yorumda şöyle diyor:

"Ne zaman ki Tanrı, bilimsel metodların varsayımına dahil olmasını gerektirecek kanıtları önümüze koyar, bu metodların içine dahil olur."

Bunu, "eğer evrene doğaüstü müdahale olduğuna dair kanıt görsek, bunu elbette kabul edebiliriz" diye de okuyabilirsiniz. Ama bakın aynı Sibel hanım aynı sayfaya eklediği bir başka yorumda şöyle diyor:

"Bilim, aaa, bu iş olsa olsa doğa üstü bir yaratığın başının altından çıkmıştır diyerek eve gidip televizyonun karşısında ayaklarını uzatamaz. Somut ve gözlenebilecek kanıt arar."

Buradaki "televizyonun karşısında ayaklarını uzatmak" demagojisini bir kenara bırakalım. Verilen mesaj şu: "Bilim, doğa üstü bir varlığın müdahesini kabul edemez, mutlaka bir alternatif arar". (Bu alternatifin mutlaka var olduğunu düşüncesi de "metafizik natüralizme" inançtan kaynaklanmaktadır. Sibel hanımın metodolojik natüralizm ile metafizik natüralizm arasında çizmeye çalıştığı sınır, bu nedenle ikna edici değildir; gerçekte ilki ikincisinin doğal bir sonucudur). Üstteki "bilim tanımı"nı bir kere kabul ettiğinizde, evrene yönelik doğaüstü (veya "akıllı") bir müdahale, tanımı gereği, bilim dışı olmuş olur. Her ne zaman bu yönde kanıt gösterseniz, bilimi rayından çıkarmakla suçlanırsınız. "Kanıt" anlamsızdır, çünkü bir kanıt olamayacağına baştan karar verilmiştir. İyi ama hani "kanıt görsek, kabul edeceğiz"

diyorlardı?.. Kısacası zevahiri kurtarmak için "kanıt görsek elbette kabul ederiz" diyenler, kanıt önlerine konunca da "hayır, bilim bunu tanımı gereği kabul edemez" demektedirler. Bu, mantıksal bir kısır döngüdür. Ve bu kısır döngü içinde düşünenler, ya kendilerini aldatmaktadırlar, ya da - veya bir taraftan da - başkalarını... **Sekülerizmin Despotizmi** En son olarak bir de konunun başına dönüp, Yılmaz beyin "ben dinci değilim, akılcıyım, Ayasofya'nın müze olmasını istiyorum" şeklindeki yorumunu yeniden ele alalım. Buradaki "akılcılık karşısında dincilik" şablonunun yanlış olduğunu anlattım. Ama mesele sadece bundan ibaret değil. Çok daha vahim bir problem var: Kendisini "akılcılık" diye parlatıp öven sekülerist dünya görüşünün despotizmi... Farklı dünya görüşleri vardır ve olacaktır. Kimi insan dinlere inanır, kimisi materyalizm gibi seküler felsefelere. Bunların her biri de kendileri "en akılcı biziz" diye savunabilirler. Kuran, bu gibi farklı görüşlerine karşı Müslümanlara "sizin dininiz size, benim dinim bana" demeyi öğütler. (Kafirun Suresi, 6) Yani isteyen teist, isteyen de ateist olur; herkesin seçimi kendinedir. Ama dikkat ederseniz "akılcılık"tan dem vuranların bazıları, sadece kendi "din"lerini yaşamakla ve savunmakla kalmayıp, teist dinleri toplumsal hayattan dışlamak, ibadetlerine engel olmak, bu yolla dini olabildiğinçe zayıflatmak, mümkünse yok etmek hedefindedirler. Örneğin, bir süre önce bir "veda yorumu" ile sitemizden ayrıldığını duyuran Ataman Ertuğrul bey tam da böyle bir yaklaşım içindeydi. Danıştay baskını ile ilgili yazıya eklediği son yorumunda - eğer yine "intihal" değilse - şöyle diyordu:

İnsanlığın bu çemberi kırması ancak aklın, akıl dışına olan üstünlüğünün kabul edilmesi ile mümkündür. Bu da vahyin, sorgulanmadan kabul edilen, kerameti kendinden menkul, zamanın değişen ve gelişen gereksinimlerine karşın donup kalmış statik akide ve nassların toplumsal yaşam dışına atılması ile gerçekleşebilir ancak. Çağdaşlık, aklın akıl dışına olan üstünlüğünün anlaşılması demektir.

Kısacası materyalist felsefeye dayanan sekülerist dogma, önce kendisini "akılcılık ve çağdaşlık" diye sunmakta, sonra da "akıl dışı" saydığı dini, "toplumsal yaşam dışına atmayı" hedeflemektedir. Bu yaklaşımın fikri altyapısı ile; Stalin döneminde Sovyetler Birliği'nde, Mao döneminde Kızıl Çin'de, Kızıl Khmerler'in iktidarı sırasında Kamboçya'da, Enver Hoca diktası altında Arnavutluk'ta uygulanan "zorla dinsizleştirme" programlarının fikri altyapısı arasında hiç bir fark yoktur. Fark, uygulanan yöntemlerin sertliğindedir. Yılmaz beyin "ben dinci değilim, akılcıyım, Ayasofya'nın müze olmasını istiyorum" şeklindeki yorumunu, bu perspektif ışığında değerlendirmek ve kendisine sormak gerek: Bir ibadethanede ibadet edilmesinin yasaklanmasını hangi hakka dayanarak istiyorsunuz? Ben "Çankaya'ya minare dikilsin" veya "İstanbul Modern Sanat Müzesi'ne haç takılsın" demedim ki... Bir ibadethane olarak inşa edilmiş, 1500 yıl boyunca da bu amaçla kullanılmış bir mekanın, yeniden asli amacına uygun olarak kulanılmasını savundum. Dine ait olmayan bir mekana el koymaktan değil, dine ait olmasına rağmen haksız yere el konmuş bir mekanın "özgürleştirilmesinden" söz ettim. Aslında bu sitede seküleristlere verilen mesaj açık: Sizin dininiz size, dindarların dini dindarlara. Yaşam alanlarınız, kurumlarınız ve hatta tapınaklarınız sizin olsun. Ama başkalarına ait olana el koymaya kalkmayın. Devlet, kamusal alan, merkezi eğitim gibi "ortak alanlar"da ise tarafsızlık ve objektiflik ilkesini kabul edin. Ondan sonra da karşılıklı saygı içinde oturup konuşalım, tartışalım. Anlaşalım veya anlaşmamaya anlaşalım. Ama çoğu kez

bu noktaya gelemiyoruz. Neden acaba? "Seküler despot" yerine "seküler demokrat" olmak bu kadar zor mu gerçekten?

İNGİLİZCE MAKALE: 'JOİN THE DİSSENT FROM DARWİNİSM'

19 June 2006

Mustafa Akyol'un "Join The Scientific Dissent From Darwinism" (Darwinizm'e Bilimsel Muhalefete Katılın) başlıklı makalesi, İslam dünyasındaki en popüler haber ve düşünce sitelerinden IslamOnline'da yayınlandı. Akyol, makalede, Seyyid Hüseyin Nasr gibi İslami otoritelerin yorumlarına dayanarak Darwinizm'i İslami açıdan yorumluyor ve bilimi materyalist dogmaya göre çarpıtan bu teoriye karşı bilimsel bir muhalefet göstermeleri için Müslüman bilim adamlarına çağrıda bulunuyor.

DNA, ALLAH'IN KANITLARI VE ATEİST İMAN

13 June 2006

NEW YORK - Bu siteye yorum ekleyen bazı okurlar, bilim yoluyla Allah'ın varlığına dair kanıtlar bulmanın "Ortaçağ zihniyeti" olduğunu ileri süredursunlar, modern bilimin merkezinde yer alan bazı insanlardan tam aksi yönde mesajlar geliyor. İngiliz The Sunday Times gazetesinde yer alan "Genomu Çözen Adam, Tanrı'yı Buldum Diyor" başlıklı haberde sözü edilen Francis Collins gibi. Francis Collins, sonuçları 2001 yılında açıklanan ünlü İnsan Genomu Projesi'ni yürüten ABD Ulusal İnsan Genomu Araştırma Enstitüsü'nün başkanı. Bu enstitüde görevli üst düzey bilim adamlarından biri olan Gene Myers, 2001 yılında yaptığı bir açıklama ile DNA'da "muazzam bir bilgi bulunduğunu" ve bu bilgi bankasının "tasarlanmış" olduğunu düşündüğünü söylemiş, bu açıklama medyaya "bilim adamı DNA'da Yaratıcı'yı görüyor" gibi başlıklarla yansımıştı. Şimdi, Francis Collins de aynı şeyi söylüyor. Sadece söylemekle kalmıyor, bu konuda bir kitap yazıyormuş, The Sunday Times'ın haberine göre. The Language of God (Tanrı'nın Dili) adlı kitabı, önümüzdeki Eylül ayında yayınlanacakmış. Anlattığına göre, DNA'yı incelemek, bilim-din çatışması yönündeki klişeleri desteklemek bir yana, "Tanrı'nın eserlerine bakabilme" şansı vermiş Collins'e. Bakış açısını şöyle özetliyormuş:

Bilimsel bir keşif yaptığınızda, bu bilim adına heyecanlı bir andır, çünkü uzun zamandır bunu aramaktasınızdır ve nihayet bulmuşsunuzdur. Ama aynı zamanda benim Yaratıcı'ya yakınlık hissettiğim bir andır bu, çünkü o ana kadar sadece Tanrı'nın bildiği fakat hiç bir insanın haberdar olmadığı bir şeyi kavradığımı hissederim.

Collins, DNA'daki genetik bilgi hakkında ise şu yorumu yapmış:

İnsanoğlu hakkındaki tüm bilgileri ve sırları taşıyan bu 3.1 milyar harflik talimatname kitabı karşınıza çıktığında, bunu sayfa sayfa incelemeye başladığınızda, hayranlık duygusuna kapılmamak elde değil. Bu sayfalara baktığımda, bunların bana Tanrı'nın zihni hakkında bir ipucu verdiğini düşünmekten kendimi alamıyorum.

Bazı okurlar, Collins'in bu açıklamalarına, "dindar insanlar her şeye din gözüyle bakıyor, o yüzden böyle subjektif yorumlar yapıyorlar" diye dudak bükebilirler. Ama Collins'in hikayesi hiç de öyle durmuyor. Ünlü bilim adamı, 27 yaşına dek bir ateist olarak yaşamış. Ateizmden vazgeçmesini sağlayan süreç, bazı hastalarının din sayesinde büyük manevi güç kazandıklarını fark etmesiyle başlamış. Daha sonra ünlü Hıristiyan düşünür C. S. Lewis'in Tanrı'nın varlığı ile ilgili rasyonel argümanlarını incelemiş ve bunlardan etkilenmiş. Görünen o ki, Collins, doğayı inceledikçe Allah'ın varlığına daha çok kanaat getirmiş; DNA'da bulduğu "muzzam bilgi" ise anlaşılan bu konuda onu kesin olarak ikna etmiş. Kısacası inançtan yola çıkıp realiteyi tarif etmemiş - ki ateistler dindarların böyle düşündüğünü iddia ederler - realiteden yola çıkıp inanca varmış. Bu noktada denebilir ki, madem realite insanı Allah'ı tanımaya götürüyor, niçin pek çok realist insan hala ateist? Cevap, "ateist iman"da gizli. Şu günlerde Amerika'daki kitapçılara sıkça uğruyorum; "bestseller" listesinde muhafazakar yazar Ann Coulter'ın Godless: The Church of Liberalism adlı kitabı en üstte yer alıyor. Coulter, bu kitapta, "liberalizm"in - bunu Türkçe'ye "sekülerizm" diye tercüme edebiliriz, liberal kelimesinin bizdeki ve Amerika'daki anlamları farklı - kendi içinde bir din olduğunu ve mensuplarının buna bağnazca inandığını anlatıyor. Bu dinin merkezinde de seküleristlerin "yaratılış hikayesi" olan Darwinizm yer alıyor. Coulter, Darwinistlerin teorilerine ne denli koyu bir inançla bağlı olduklarına dair pek çok örnek veriyor.

Amerika'da yakın zaman önce yayınlanan bir diğer kayda değer eser ise, Avustralyalı felsefeci David Stove'un Darwinian Fairytales (Darwinist Masallar) adlı kitabı. Stove, bir yaratılışçı değil, "akıllı tasarımcı" da değil. Sadece objektif bir biçimde Darwinizm'i eleştiriyor ve bu teorinin yaşamın ve türlerin kökenine getirdiği açıklamaların çoğu kez "masal"dan öteye gitmediğini gayet çarpıcı bir şekilde gösteriyor. Kısacası ateizm ve ona dayanak sağlayan "bilimsel" teoriler, aslında inanca, hem de oldukça koyu bir inanca dayanıyor. İnanç, kuşkusuz teizm (Allah'ı kabul etmek) için de gerekli. Ama ateizm için gereken inancın dozu, teizm için gerekenden çok daha fazla. Norman L. Geisler'ın I Don't Have Enough Faith to Be an Atheist (Ateist Olmaya Yetecek Kadar İnancım Yok) başlıklı önemli kitabında açıklandığı gibi...

PALYAÇOLU KUR'AN KURSU ÜZERİNE DÜŞÜNCELER

30 June 2006

[1 Temmuz 2006 tarihli Referans gazetesinde yayınlandı] Geçen pazartesi günü Radikal gazetesinde ilginç bir hikaye vardı: Palyaçolu Kur'an kursu. "Promosyonlu dindarlık!" başlığıyla verilen habere göre, İstanbul Yenibosna'da yer alan Kuba Camisi'ndeki "Yaz Kuran Kursu"nun açılışında görevlendirilen bir palyaço, çocuklara dondurma dağıtmıştı. "Eli sopalı hocalarla anılan Kuran kursları kabuk değiştiriyor" diye yazıyordu Radikal, "kurslar çocukları çekmek için dondurma ve palyaço kullanıyor". Bu olay, Türkiye'de son bir kaç onyıl içinde gördüğümüz diğer "dinde modernleşme" örneklerinin yanına eklenebilir; tesettür defileleri veya kadınların ön safta durduğu cenaze namazları gibi. Tüm bunlarda, alışılagelmiş, hatta "1400 yıldır" devam eden klasik dindarlık kalıplarından farklı, modern unsurlar çıkıyor karşımıza. Peki bunları nasıl yorumlamak gerek? Türkiye'deki iki farklı bakış açısının bu soruya tümüyle farklı iki cevap vereceğini tahmin ediyorum. Birincisi,

muhtemelen, İslami geleneğin içine bu gibi modern ve dahası "Batı kaynaklı" unsurların girmesinden rahatsız olacaktır. Öyle ya, İslam tarihinin neresinde görülmüştür bir "palyaço"nun Kuran kursu açtığı? Bu gibi "bid'atler", dinin sulandırılması, içinin boşaltılması anlamına gelmektedir ve tehlikelidir. İkinci bakış açısına göre ise, palyaçolu Kur'an kursu, ülkemizde irticanın kol gezmekte olduğunun resmidir. "Dinciler", Cumhuriyet çocuklarının körpecik dimağlarına sızabilmek için sürekli yeni yollar bulmaktadırlar. Öyle ki laiklik elden gitmek üzeredir ve "ilericiler" aymazlığı bırakıp Türk Aydınlanması'nı tamamlamak için atağa geçmelidirler. (Mesela, sayın Baykal'ın tek fonksiyonu "laiklik bekçiliği" olan partisinin kollarına atılmalıdırlar.) Ben, doğru cevabın bu iki ucun ortasında bir yerlerde olduğunu düşünüyorum: Palyaçolu Kur'an kursunun temsil ettiği "dinde modernleşme" ne din ne de laiklik için bir tehlikedir. Aksine, her ikisi için de iyidir. Karşımızdaki sosyal olgu, dini geleneklerin form (yani şekil) değiştirmesidir. İslam'ın geçmiş asırlar içinde oluşmuş medrese tecrübesi ve onun minyatür bir uzantısı olan klasik Kuran kursu, uydu televizyonu ve internetle içiçe yaşayan bir kuşağa cazip gelmediği için ortaya çıkmaktadır "Palyaçolu promosyon." Bu bir modernleşmedir; ama dine rağmen değil, dinle birlikte modernleşmedir. Ve tam da ülkemize gereken şeydir. Bunu "laikliğe tehdit" sayanlar, gereksiz evham içindedirler; çünkü "palyaço" ve "defile"den hoşlanan insanlar "İran olmak" istemezler. Dine tehdit sayanlar ise, görememektedirler ki, dinin 21. yüzyıl insanına seslenebilmesi için modernleşmesi gereklidir. Ve din için asıl tehdit, onu zaman içinde dondurmaktır. **Din, promosyon ve sübvansiyon** Bunlar, Radikal'in haberindeki "palyaço" kısmıyla ilgili. İşin bir de "promosyon" kısmı var ki, o da önemli. Haberdeki ünlem işaretinden bile anlaşılıyor ki, "promosyonlu dindarlık" biz Türklere garip geliyor; çünkü bizim alışkanlıklarımız, dinin "özel sektör" eliyle ve dolayısıyla girişimci bir ruhla sunulmasını değil; devlet eliyle yönetilmesi ve sübvanse edilmesini öngörüyor. Oysa modern dünyaya baktığımızda, devlet sübvansiyonuna değil de "özel sektör" promosyonuna dayalı dindarlığın daha başarılı ve canlı olduğunu görüyoruz. Bu gerçeğin altını çizenlerden biri, Baylor Üniversitesi'nde sosyal bilimler profesörü olan Rodney Stark'tır. Stark, Avrupa'nın, özellikle de kıtanın kuzeyinin neden aşırı derece sekülerleştiği, ABD'nin ise niçin çok daha dindar olduğu sorusunu incelerken, diğer tarihi ve sosyal nedenlerin yanında, din-devlet ilişkisinin farklılığını vurgular. Danimarka, Norveç, İsveç, İzlanda gibi ateizmin son derece yaygın olduğu, kiliseye gitme oranlarının çok düştüğü ülkelerin hepsinde, birer "devlet kilisesi" vardır. Stark, devlet tarafından yönetilen bu resmi kiliselerin hepsinde, bizim "memur zihniyeti" diyebileceğimiz bir atalet, cansızlık ve ruhsuzluk olduğunu, bunun da toplumun dinden uzaklaşmasını hızlandırdığını anlatır. Öte yandan devletten hiç bir destek almayan, dolayısıyla yaşamak için kendilerine cemaat bulmak zorunda olan Amerikan kiliseleri, "memur" değil "girişimci" zihniyetiyle hareket etmekte, kitleleri cezbetmek için çarpıcı, etkileyici, kimi zaman da eğlenceli "promosyonlar" yürütmektedirler. Sübvanse edilmeyen din, edilene göre çok daha başarılı olmaktadır... Bundan, laikliğin bizzat din için iyi bir ilke olduğu sonucu da çıkar elbette. Ama kuşkusuz laikliğin "din karşıtlığı" olarak anlaşılmaması; sadece devleti dinden değil, aynı zamanda dini de devletten koruyan bir ilke olarak görülmesi şartıyla...

ZAMAN'DA KİTAP YORUMU

03 August 2006

3 Ağustos tarihli Zaman gazetesinde Dr. İbrahim Tanıl'ın Mustafa Akyol'un aynı adlı kitabını yorumlayan "Kürt Sorununu Yeniden Düşünmek" başlıklı bir makalesi yayınlandı. Akyol'un kitabının Türkiye'nin Kürt sorununun çözümüne ışık tutacak çok önemli bir kaynak olduğunun vurgulandığı yazıda, kitabın içeriğinin iyi bir özeti yapılmış. Yazı, aşağıdaki gibi: **Kürt Sorununu Yeniden Düşünmek** Son haftaların önemli gündem maddelerinden biri, giderek büyüyen PKK terörü. Kuzey Irak'a askerî müdahale opsiyonunu tartışıyor, bunun mümkün olup olmadığını tartıyoruz. Ancak bunu yaparken biraz da geriye çekilip bakmak, PKK'nın aslında Türkiye'nin Kürt sorununun bir sonucu olduğunu görmek gerek. PKK'yla mücadele kuşkusuz sürmeli; ancak bu sonucu doğuran sorunu uzun vadeli bir perspektifle ele almamız, ince eleyip sık dokumamız lazım. Bunu yaparken de genç yazar Mustafa Akyol'un geçtiğimiz ilkbaharda Doğan Kitap tarafından yayımlanan “Kürt Sorununu Yeniden Düşünmek: Yanlış Giden Neydi? Bundan Sonra Nereye?” adlı kitabına mutlaka bir göz atmak gerek. Akyol, babası gazeteci-yazar Taha Akyol'dan tanıdığımız analitik, sağduyulu ve objektif bir yaklaşımla, Kürt sorununun çok iyi bir fotoğrafını çekmiş ve bundan sonrası için önemli öneriler getirmiş. **“Kürt ihaneti” var mıydı?** Akyol'un kitabının yarısı, Kürt sorununun tarihine ayrılmış. Tarihsel detayları bir roman akıcılığı içinde anlatan Akyol, Kürtlerin Osmanlı İmparatorluğu içindeki serüvenine büyük yer ayırıyor. Kitapta; Kürt aşiretlerin Osmanlı'ya nasıl gönüllü bir şekilde katıldıkları, İslamiyet'in birleştirici ruhu içinde Osmanlı sultanlarına nasıl sadakat gösterdikleri gözler önüne seriliyor. Akyol, bunları anlatırken hem Kürt milliyetçilerinin “Türk sömürgeciliği” tezini hem de Türkçülerin “Kürtlerin ihaneti” iddiasını üstüne basa basa çürütüyor. Kitabın içinde Kürt sorunuyla beraber başka ilginç tarihsel gerçeklere de ışık tutulmuş. Bunlardan biri, “Araplar Osmanlı'yı arkadan vurdu mu?” sorusu. Yazar, “Araplar I. Dünya Savaşı'nda Osmanlı'ya ihanet etti” söyleminin gerçeği yansıtmadığını, İngilizlerle işbirliği yapıp Osmanlı ordusuna başkaldıran Mekke Şerifi Hüseyin'in küçük bir azınlığı temsil ettiğini, Arapların büyük kısmının İstanbul'a sadık kaldığını anlatıyor. Akyol, buradan hareketle Osmanlı'nın çöküş yıllarında bile aslında imparatorluğun Müslüman unsurları arasındaki dayanışmanın sürdüğünü, “Müslümanlık bilinci”nin güçlü bir şekilde yaşadığını vurguluyor. Kürtlerin durumu da bu teşhise uyuyor: Zaten yazara göre Osmanlı'nın birkaç on yılı sayılmazsa, imparatorluk tarihinde bir Kürt milliyetçiliği ve Kürt sorunu yok. 20. yüzyılın başlarında bazı milliyetçi Kürt entelektüeller ortaya çıkıyor ve “ulusal bilinç” yaratmaya uğraşıyorlar; ama başarılı olamıyorlar. Akyol'un “Jön Kürtler” dediği bu Kürtler, Güneydoğu'daki dindar ve muhafazakar kitleleri etkileyemiyor. Kitapta, Kürtlerin I. Dünya Savaşı ve Kurtuluş Savaşı yıllarında Türkiye safında kahramanca çarpıştıkları da anlatılıyor. Yazara göre bu sadakatte Kürtlerin Ermenistan tehdidinden duydukları endişe kadar, hatta daha fazla, Müslümanlığın rolü var. Atatürk'ün Kürtleri Milli Mücadele'ye kazandırırken son derece “İslamcı” bir dil kullandığını, Kürtlerin de buna olumlu cevap verdiğini, hatta bazı Kürtlerin Mustafa Kemal'e “Mehdi” diye hüsnüzanda bulundukları gibi ilginç detaylar var kitapta. Batılı devletlerle işbirliği yaparak Sevr Anlaşması'na “Kürdistan” maddesi koyduran Kürt entelektüellerin, Kürt din adamları ve yerel liderler tarafından protesto edilişi, Lozan görüşmeleri sırasında Kürt mebusların “Türklerle din ve soy kardeşiyiz, ayrılmayız” deyişi gibi önemli gerçekleri de eklemek gerek. Peki Kürtler Türkiye'ye bu kadar sadık idiyseler, 1925'teki Şeyh Said isyanı ve onu izleyen

diğer Kürt isyanları neyin nesi? Akyol'a göre bu dramatik gelişmenin en büyük nedeni, genç Cumhuriyet'in Türkler ve Kürtler arasındaki tarihî ve dinî bağları hızlı bir şekilde görmezden gelmesi ve bunların yerine etnik vurgusu yüksek bir “Türklük” kimliğini zorla dayatması. Yazar, 20'li yılların ilk yarısında Ziya Gökalp veya Kazım Karabekir gibi muhafazakarların sosyolojik perspektifli çalışmalar yaparak Güneydoğu için önemli projeler geliştirdiklerini, ancak bunların yerine İsmet İnönü'nün “şahin” görüşlerinin hayata geçtiğini, bunun da Kürtler arasında tepkiyi körüklediğini anlatıyor. “Devrim yerine evrim yolu seçilse daha iyi olurdu.” diyor. **İslam'ın bu meseledeki temel rolü...** Kitapta Bediüzzaman Said Nursi'nin “din kardeşi olan Türklere kılıç çekilmez” diyerek Şeyh Said isyanına karşı çıktığı ve zaten genel olarak dindar Kürtlerin Kürt milliyetçiliğinden uzak durdukları anlatılıyor. Güneydoğu illerindeki oy dağılımının bir analizi yapılıyor ve günümüzde bölgedeki “PKK çizgisindeki partiler”in karşısındaki tek önemli siyasî gücün “muhafazakar AKP” olduğunun da altı çiziliyor. Yazara göre zaten Kürt milliyetçileri İslam'ı önlerinde bir engel olarak görüyorlar. Akyol, “İslam'ı yok edelim, yerine Zerdüştlüğü diriltelim” gibi fikirler ortaya atan fanatik Kürtçülerden uzun alıntılar yaptıktan sonra şu ilginç yorumu getiriyor:

“İslamiyet'in toplum yaşamındaki her türlü ifadesine doğrudan ‘irtica' diye bakan, Tek Parti devrindeki radikalizmden esinlenerek bugün liberal demokrasilerdeki din ve vicdan hürriyetini Müslümanlar için ‘fazla' bulan bir resmî laiklik anlayışı, daha pek çok yönden toplumsal gerilimler ve huzursuzluklar ürettiği gibi, Kürt sorununun derinleşmesine engel olan ortak dinî hassasiyetleri sabote etmesi açısından da tehlikelidir.”

Peki ama Kürt sorununun çözümü için gereken ne? Yazara göre bunun basit bir reçetesi yok. Ama doğru bir politika izlenerek uzun vadede çözüme gidilebilir. Bu politikanın kilit sloganı ise “asimilasyon değil, entegrasyon”. Yani Kürt vatandaşları asimile etmeye çalışmak yerine, onların tüm kültürel özgürlüklerine sahip çıkarak, Türkiye toplumuna ve ekonomisine entegre olmaları için çalışmak. Akyol'a göre asimilasyon çabaları ters tepiyor; ama entegrasyon mümkün ve zaten Kürtlerin büyük bölümü de Türkiye'ye entegre olmuş durumdalar. Akyol, Türkiye'deki entegrasyonun sosyolojik, ekonomik, kültürel boyutlarını anlatırken, bunun Türkiye'den bir “Kürdistan” çıkarma fikrini imkansızlaştırdığını vurguluyor: Ülkemizdeki Kürt vatandaşların yarısından fazlası artık Doğu'da değil Batı'da yaşıyor. Burada iş-güç sahibi olmuş, yerleşmiş durumdalar. Çoğu, hatta Kürt milliyetçileri bile, Türkçe konuşuyor. Böyle bir ülkeyi bölmek bir yana “federasyon” ile ayırmak bile, Akyol'a göre hem imkansız hem de tehlikeli. Bu gibi etnik ayrışmaların çok kanlı olduğunu gösteren örnekler var: Eski Yugoslavya veya Pakistan-Hindistan ayrımı gibi. Akyol'a göre çözümün yolu, üniter devlet içinde liberal demokrasi. **Etnik milliyetçiliğe reddiye...** Akyol, Türkiye'nin süregiden entegrasyonunun önündeki büyük bir engeli de ortaya koyuyor: Etnik milliyetçilik. Aslında kitap boyunca etnik milliyetçiliğe darbe üstüne darbe indiriyor. Özellikle “Kürtçülüğün çıkmazı” ve “Kürtçülüğün esasları” başlıklı bölümlerde, Kürt etnik milliyetçiliğinin Nazizm'den ilham almış fanatik bir ideoloji olduğu gözler önüne seriliyor. Akyol'a göre Kürt milliyetçileri ideolojik körlük içinde hayal görüyorlar: Kürtlerin nüfusu abartılıyor, var olmayan bir “homojen Kürdistan” coğrafyası hayal ediliyor, ve 1930'lu yılların “Türk tarih tezi”ne benzer hayalî bir “Kürt tarihi” üretiliyor. Akyol, Cemşid Bender ve Mehrdad Izady gibi Kürtçü yazarların “matematiği Kürtler buldu, ilk çömleği Kürtler yaptı” gibi

söylemlerinin hiçbir dayanağı olmayan "kurgu"lar olduğunu gösteriyor. Akyol'un etnik milliyetçiliğe yönelik taarruzundan Türkçülük de nasibini alıyor kitapta. Kürtlere karşı düşmanlık içeren her türlü Türkçü yaklaşım Akyol'a göre bölücülükten ibaret. Nihal Atsız'ın ırkçılığını yerden yere vururken, günümüzdeki bazı aşırı sağcıları ve onlarla ittifak eden aşırı solcuları da sert şekilde eleştiriyor. Kısacası "Kürt Sorununu Yeniden Düşünmek", Türkiye'nin etnik bir gerilim ve bölünme yaşamaksızın geleceğe uzanacağını gösteren ve bu ideal çözümü güçlü bir şekilde savunan bir kitap. Hem tarihsel bir araştırma, hem sosyolojik bir analiz hem de kendi başına tutkulu bir argüman. Akyol'un kitabının son cümlesi, bu tutkunun bir ifadesi olsa gerek. Şöyle diyor:

"Sırf aynı 'hilal uğruna' Çanakkale'de, Sarıkamış'ta veya Dumlupınar'da yanyana toprağa düşmüş yüz binlerce kardeş Türk ve Kürt şehidin hatırasına bakmak bile, bize 'çözüm' için yeterli esini ve işareti verecektir."

'MATERYALİST İSLAM'A DAİR

18 August 2006

Son günlerde sitenin diğer ilmeklerinde "materyalist Müslüman" bazı okurların ruhun varlığına yönelik itirazları gündeme geldi. Meseleyi burada derli-toplu bir şekilde yeniden ele almakta yarar görüyorum. Malum, felsefe tarihinde bu konuda üç temel ekol vardır: İdealizm, dualizm, materyalizm. İdealizm, sadece ruhların var olduğunu, madde dediğimiz şeylerin ise ruhların muhatap olduğu algılardan ibaret olduğunu savunur. Materyalizm, sadece maddenin var olduğunu, ruh dediğimiz şeyin insan beyninin bir fonksiyonu olarak çıktığını iddia eder. Dualizme göre hem madde hem de ruh gerçektir; aralarında etkileşim vardır. Materyalizm "madde ötesi"ni reddettiği için, çoğunlukla Allah'ı da reddetmenin, yani ateizmin yanında yer almıştır. Ünlü materyalist düşünürlerin hemen hepsi de ateisttir. Ama "materyalist Müslüman" okurların da bizzat göstermekte oldukları gibi, teistik bir materyalizm de mümkün; "Allah sadece maddeyi yaratmıştır, Allah'tan başka hiç bir ruhsal varlık yoktur" demek, olası. Burada kanımca kritik olan nokta, bu üç pozisyonun hiç birinin kesin olarak ispatlanamayacağının anlaşılmasıdır. İdealizmi çürütüp materyalizmi kanıtlamak imkansızdır, çünkü "tüm gördüklerimiz bir rüya gibidir" argümanını çürütmenin hiç bir yolu yoktur. Buna karşı "ama kafamızı vurunca acıyor" veya "gözümüz hastalanınca gidip tedavi ettiriyoruz" gibi itirazlar öne sürenler, sadece sığ bir şekilde düşündüklerini ispatlamış olurlar. Çünkü rüyanızda da gözünüz hastalanabilir ve gidip tedavi ettirebilir, daha net görmeye başlayabilirsiniz. Rüyanızda da kafanızı vurup acı hissedebilirsiniz. Materyalizmi çürütmek de imkansızdır; çünkü ruhu ortaya çıkarıp "işte burada" diye gösteremezsiniz. İsteyen, var olan her şeyin "hareket halinde madde" olduğuna, kendi düşüncelerinin de beynindeki kimyasal/fiziksel etkilerin sonucunda ortaya çıktığına inanabilir. (Tabii bu durumda "o zaman neden senin beyninin kimyasal/fiziksel durumunun bir neticesi olan materyalist felsefeyi ciddiye alalım" sorusu ile karşılaşabilir; bir başka deyişle her şeyin maddeye indirgendiği bir düşünce sistematiği, bizzat kendisini güvenilmez hale getirmektedir. Bu, materyalizmin ilginç bir

çıkmazı...) Bana en yakın gelen açıklama ise dualizmdir; yani hem madde hem de ruhun varlığıdır. İslam geleneğindeki çoğu düşünür de dualizme itibar etmiştir. Dualizm lehine geliştirilmiş pek çok bilimsel ve felsefi argüman var; bunlara burada girmeye gerek görmüyorum. Bu bahsettiklerim, işin felsefi yönüyle ilgili... Ancak "Materyalist Müslümanlar" felsefi yönden materyalizme ikna olmakla kalmayıp, bunun Kuran'da da ortaya konduğunu, Kuran'ın ruhun varlığına dair hiç bir kanıt sunmadığını, aksine bunu yalanladığını söylüyorlar. Kuran'da "Ruh" kelimesi ile çoğunlukla Cebrail'in kast edildiği doğrudur. Ancak Hz. Adem için meleklere verilen "Onu bir biçime sokup, ona ruhumdan üflediğim zaman siz onun için hemen secdeye kapanın" (38/72) emri, ve yine insanoğlu için haber verilen "Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona ruhundan üfledi" (32/9) hakikati, insana Allah'tan bir "ruh" verildiğini gösteriyor. "Materyalist Müslümanlar", "oradaki kasıt sizin anladığınız ruh değildir, candır, bilgidir" vs. diyorlar. Olabilir. Olmayabilir de. İnsana, bedenini oluşturan et-kemiğin dışında bir "şey" daha verildiği anlaşılıyor; ama bunun mahiyetinin ne olduğu yoruma açık. Belki de hiç bir zaman tam anlayamayacağımız bir sırdır. Felsefi sebeplerden dolayı materyalizme ikna olmuş bir Müslüman, "buradaki ruh, bildiğiniz ruh değildir" diyebilir. Dualizme ikna olmuş bir Müslüman, aynı ayette "madde-ötesi bir öz" görebilir. İdealist bir Müslüman, Allah'ın zaten her şeyi "vehim mertebesinde" yarattığını savunabilir. Her yorum mümkündür ve zaten İslam geleneğinde evveliyatı vardır. Bunlarda sorun yok. Sorun, sitemizde "materyalist Müslümanlık" bayrağı açan yorumcuların, kendi fikirlerini "tek doğru" gibi sunmaları; dahası diğer Müslümanları da şirkle suçlamaları. (Mesela her insanın Allah'tan bir ruh taşıdığını savunmakla, Allah'ın belirli bir insana "hulul ettiği" [içine girdiği] şeklindeki sapkın inancı aynı şeymiş gibi göstermeye kalkmaları.) Bu sadece yanlış değil, aynı zamanda da İslam ve Müslümanlar'a yönelik zararlı bir tutum, hatta bir saldırıdır. İslam tarihinde bu gibi "kimsenin göremediği bir hakikati bulma" iddiasıyla ortaya çıkan - ve dolayısıyla diğer Müslümanları tekfir edenler - Müslümanlara hep zarar vermiş, en iyi ihtimalle gereksiz gerilimlere, daha kötü ihtimalle kan dökülmesine neden olmuşlardır. "Kimsenin göremediği bir hakikati bulma" iddiasıyla ortaya çıkan bu Müslümanlara dostça bir tavsiyem, niyet ve motivasyonlarının kaynağını kontrol etmeleridir. Büyük bir buluş yapmış, herkesin içinde bulunduğu gaflet uykusundan uyanmış, "seçilmiş" bir insan olma duygusu, insanın egosuna çok hoş gelir ve çoğu zaman da onu tatmin etmenin etkili bir yoludur. Ancak ego tatmini, başkalarına haksızlığa neden oluyorsa, hoş görülemez. Bu nedenle bu sitenin yorum bölümüne bir kural daha getirmeye karar verdim: Tekfir yasağı. Yani başka Müslümanlara karşı, itikadi nedenlerle, "sapkın, müşrik" gibi suçlamalar getirilmesine, bu sitede izin verilmeyecektir. "Tarikatlar, dervişler" gibi genellemelerle inançlı insanların karalanmasına imkan tanınmayacaktır. Aslında ben de tarikatlara, şeyhlere ve dervişlere hiç yakınlık duymam ve duymadım. Ama o gelenekte sevdiğim ve takdir ettiğim bir özellik vardır: Tevazu. Yorumlar, "şu fakirin zannı odur ki" diye başlar, "en doğrusunu Allah bilir" diye biter. En doğrusunu bildiklerinde ısrar edip duran tasavvuf düşmanı ve materyalizm dostu Müslümanlar, biraz buradan örnek alsalar, herkes için iyi bir iş yapmış olacaklar.

AKILLI TASARIM HAKKINDA ONLİNE TARTIŞMA

20 August 2006

21 Ağustos 2006 Pazartesi günü, ABD'deki Darwinist lobinin en etkin kuruluşlarından National Center for Science Education'ın sözcüsü Nicholas Matzke ile Mustafa Akyol arasında online bir tartışma gerçekleşecek. IslamOnline sitesinin organize ettiği ve Türkiye saatiyle 19.30'da başlayacak tartışmayı, buradan takip edebilirsiniz. (Tartışma sırasında email yoluyla Matzke veya Akyol'a soru sormak mümkün. Tartışmayı canlı olarak izlemeseniz de, sonradan tüm metnine IslamOnline'dan veya bu siteden ulaşabilirsiniz.)

HÜCRENİN DÜNYASINA YOLCULUK

05 September 2006

Akıllı Tasarım (AT) teorisinin ortaya çıkmasını sağlayan en önemli bilimsel buluş, canlı hücresinin yapısıdır. Ne Darwin ne de 1940'larda onun teorisini güncelleyen neo-Darwinistler, hücrenin yapısı hakkında kayda değer bir bilgiye sahiptiler. Bu nedenle, yaşamın fizik ve kimya kanunlarının bir ürünü olarak "kendiliğinden" kolayca ortaya çıkabileceğini, bir "tasarım" gerekmediğini varsaymışlardı. Hücre, 20. yüzyılın ikinci yarısında açıldı. DNA'nın yapısı 1953'te çözüldü. Hücrenin içindeki "moleküler makinalar" 60'larda ve 70'lerde keşfedildi. Ortaya çıkan tablo, AT teorisinin öncülerinden sayılan Yeni Zelanda'lı moleküler biyolog Michael Denton'un ifadesiyle, "insanoğlunun sahip olduğu tüm teknolojik yapılardan daha ileri bir teknoloji"ydi. AT teorisyenleri hücrenin söz konusu kompleksliğini sıkça dile getiriyorlar, ben de yazı ve konuşmalarımda belirtiyorum. Bu kompleksliği görebilmek için herhangi bir moleküler biyoloji kitabını okumak iyi bir başlangıç olabilir. Ancak "bir resim bin kelimeye bedeldir" ve resimden de daha iyisi hareketli görüntüdür. Bu sitede işte tam böylesi bir görüntü, harika bir bilgisayar animasyonu var. Bir hücrenin içindeki kompleks mekanizmalardan bazılarını gösteren bu 8 dakikalık film, gözle göremediğimiz dünyada neler yaşandığına dair iyi bir izlenim veriyor. Ve unutmayın, bu filmde gördüğünüz işlemlerin benzerleri, vücudunuzdaki trilyonlarca hücrede her saniye gerçekleşiyor.

AKYOL/MATZKE TARTIŞMASI, II. BÖLÜM

04 September 2006

IslamOnline.net sitesinin Mustafa Akyol ile ABD'deki National Center for Science Education temsilcisi Nicholas Matzke arasında organize ettiği "Evolution vs. Intelligent Design" (Evrime Karşı Akıllı Tasarım) başlıklı tartışmanın ikinci bölümü yayınlandı. Geçen hafta yayınlanan birinci bölümden çok daha uzun ve detaylı olan - ve daha hararetli geçen - söz konusu ikinci bölümün metninin tamamını buradan okuyabilirsiniz. Tartışmanın her iki bölümünün tam metnine, Akyol'un İngilizce sitesindeki ilgili sayfadan da ulaşabilirsiniz.

MİNNESOTA ÜNİVERSİTESİ'NDE KONFERANSLAR

14 October 2006

Mustafa Akyol, 19 ve 20 Ekim tarihlerinde ABD'nin Minneapolis kentindeki Minnesota Üniversitesi'nde düzenlenecek iki ayrı konferansta konuşacak. "Akıllı Tasarım Hakkında Uluslararası Gazeteciler Forumu" başlıklı ilk konferansta, Akyol, Kanadalı gazeteci Denyse O'Leary ile birlikte AT teorisinin ABD basınında ele alınışını eleştirecek. Bir sonraki günkü

"Papa ve İslam" başlıklı konferansta ise Mustafa Akyol ve teolog Dr. Terry Nichols, Papa XVI. Benedict'in İslam hakkındaki son yorumunu tartışacaklar. Minneapolis ve civarında olup da bu konferanslara katılmak isteyenler, organizasyonu düzenleyen MacLaurin Institute sitesinden detaylı bilgilere ulaşabilirler.

MİLLİ EĞİTİM BAKANI'NDAN AKILLI TASARIM'A DESTEK

31 October 2006

Gazeteci-yazar Ahmet Hakan Coşkun'un yönetip sunduğu ve CNNTürk'te yayınlanan Tarafsız Bölge programının 17 Ekim tarihli konukları, Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik, Prof. Dr. Eser Karakaş, gazeteci İsmet Berkan ve yine gazeteci Abbas Güçlü imiş. Programın bir bölümünde Sayın Çelik ile Sayın Berkan okullardaki biyoloji eğitimi, Darwinizm ve Akıllı Tasarım konusunu tartışmışlar. Sayın Bakan, benim çalışmalarıma da atıfta bulunarak, Akıllı Tasarım'ı savunmuş. O günlerde yurtdışında olduğum için farkında olmadığım, varlığını ve içeriğini sonradan öğrendiğim bu tartışmayı kayda değer buldum. Dilerseniz programın bu konuyla ilgili 15 dakikalık kısmının ses dosyasını buradan indirip dinleyebilirsiniz.

PAPA'NIN MARKSİSTÇE [YANLIŞ] ANALİZİ

05 December 2006

Bir kaç okur, bana Sayın Nuray Mert'in Papa'yı şiddetle eleştiren İlahi Komedya başlıklı yazısı hakkında ne düşündüğümü sordu. Nuray hanımın gerçekten de "mert" olan duruşunu, özellikle Türkiye'deki despot laiklik uygulamalarına, Jakoben tutuma karşı tavır alışını hep takdir etmişimdir. Ama bu yazısına ve bu paraleldeki diğer yazılarına katılmıyorum. Ve bunun önemli bir nedeni var. Epeydir aklımdaydı, yeri gelmişken açıklayayım. Söz konusu yazıdaki şu cümle, aslında son derece açıklayıcı:

"Papa'nın başlattığı kiliseleri uzlaştırma hamlesi, Batı'ya da dini bir kimlik bulma, zengin Batı'nın yürüttüğü emperyal talana dinsel görüntü verme çabasının bir sonucu."

Nuray hanım bunun ardından da Papa'yı Irak savaşı gibi girişimlere zemin hazırlamakla suçluyor. Oysaki Vatikan Irak Savaşı'na başından itibaren karşı çıkmış, bu nedenle Amerika'daki Katoliklerin önemli bir bölümü de Bush yönetimine tavır almıştı. Vatikan'ın Filistin meselesinde de İsrail'i rahatsız eder derecede objektif davrandığı ve "barış yanlısı" olduğu biliniyor. Peki ama bunları görmektense, Papa'yı "emperyal talana" hizmet etmekle suçlamak neden? Dahası niçin Papa'nın "Avrupa'da dini diriltmek" hedefinin aslında gerçekten dini bir amaca değil de "sermaye"ye hizmet ettiğini düşünmemiz gerekiyor? Bu gibi yorumları kimi Müslüman entellektüellerden sıkça duyuyorum ve bana bunlar İslami kaynaklardan ziyade Karl Marx'ın analizlerini hatırlatıyor. Malum, Marksizm'e göre din aslında gerçek bir olgu değildir; "altyapı" da denen ekonomik ihtiyaçlara hizmet etmek için üretilmiş yapay bir kurumdur. Marksist "analiz" yöntemi, bütün dini hareketleri ekonomik çıkarlara indirgeyerek açıklar. Bu "analiz" yönteminin - ki aslında bence analizden ziyade ideolojik bir şablonculuktan ibaret - Türkiye'deki Jakoben elit tarafından dindar

Müslümanlara karşı hep kullanıldığını biliyorum ve bunu doğal karşılıyorum. (“Bu hacı-hoca takımının dini-imanı para”, “bunlar başörtü giymek için Arabistan'dan para alıyormuş” gibi “laikçi kahve sohbetleri”nde ortaya çıkan şey, işte bu.) Bana garip gelen ise Müslüman bir kimlikle ortada olan kimi aydınların, aynı yöntemi başka dinlerin mensuplarına karşı kullanmaya kalkmaları. (“İncillerin arasına para sıkıştırıp milleti öyle Hıristiyan yapıyorlar” demek bunun en amiyane biçimi; “Papa emperyal talana hizmet ediyor” demek, daha düzeyli olanı.) Bunları söylerken dinin maddi çıkarlar için hiç kullanılmadığını söylemeye çalışmıyorum elbette. Aksine böyle davranan çok sayıda birey, cemaat ve dini kurum tarih boyunca olmuştur ve bugün de vardır. Ama bunu görmekle, her dini olguya bir üstyapı/altyapı “analiz”i yapıştırmak arasında çok fark var... Ben, Müslümanların yabancı kültürlerin, özellikle de Batı'nın düşünce birikiminden yararlanmasını doğru ve gerekli bulan bir insanım. (Bkz: “İlim Çin'de bile olsa alınız.”) Ama bu birikimin içindeki en din-karşıtı unsur olan Marksizm'in bazı Müslüman zihinlerdeki derin etkisini doğrusu şaşkınlıkla izliyorum...

ALLAH KİMİN YANINDA?

05 January 2007

[6 Ocak 2007 tarihli Referans gazetesinde yayınlandı] Geçen cumartesiden bu yana dünya Saddam Hüseyin'in idam görüntülerini konuşuyor. Yapılan yorumlar genelde akl-ı selimde birleşiyor: Evet, bu görüntüler rahatsız edici. Eli kanlı bir despot olmasına rağmen Saddam'ın taciz edilerek asılması, bunun bir “Şii intikamı” görüntüsü çizmesi, yanlış. Bu olay, muhtemelen, Irak'taki iç savaşı daha da körükleyecek. Bütün bunlar doğru. Ancak benim dikkatime başka bir şey takıldı: Hem Saddam'ın hem de onun cellatlarının Kelime-i Şahadet getirmeleri. Birbirinden öldüresiye nefret eden bu iki “ekol”ün aynı Allah'a ve peygambere bağlılık yemini etmeleri... Acaba bunu dini bir perspektiften nasıl açıklamak gerek? Kuşkusuz Saddam'ın aslında pek iyi bir Müslüman olmadığı, hiç de İslami bir hayat sürmediği söylenebilir. Ama sadece onun değil, ondan çok daha dindar olan kimi Iraklı Sünni milislerin de dilinde İslami kavramlar var. Bu milislerle savaş halindeki Şii gruplar da yine İslami kavramlarla hareket ediyor. Birbirinin camisini bombalayan, çoluk-çocuğunu ateşe veren bu “cihatçılar”ın ağzından aynı Allah adına atılan sloganlar düşmüyor. Belli ki hepsi savaşırken “Allah bizle beraber” diye düşünüyor. Sadece Irak'ta değil, Hicret'in daha 36. senesinde Hz. Ali ile Hz. Aişe'yi karşı karşı getiren Cemel Savaşı'ndan bu yana, Müslüman dünyanın 1400 yıllık geçmişindeki iç savaşların hemen hepsinde tarafların her biri “Allah bizle beraber” diyor. Kimileri bunu inanmaksızın, salt meşruiyet kazanmak ve taraftarlarına moral vermek için söylüyor kuşkusuz. Ama çoğu Müslüman da buna samimi olarak inanıyor. Peki ama bu “ilahi destek” iddialarının hangisi doğru? Allah gerçekten kimin yanında? Bunu nasıl bileceğiz? Bence bu sorunun tek bir doğru cevabı vardır: Bilemeyiz. “Din savaşları”nın önünü de, ancak Allah'ın kimin yanında olduğunu bilemeyeceğimizi kabul ettiğimizde keseriz. Nasıl bilebiliriz ki?.. Bir din yorumunun diğerinden daha doğru olduğunu bize söyleyen tek şey, içinde yetiştiğimiz çevre veya bireysel akıl ve vicdanımızdır. Bunları kesin bir doğru olarak ilan eden insan, insani bilgiyi mutlaklaştırmış olur ki, bu, dinin özündeki “en doğrusunu Allah bilir” ilkesine tamamen aykırıdır. Zaten Kuran'da insanlar arasındaki ayrılıkların çözümünün “bu dünya”da mümkün olmadığı defalarca vurgulanır. Allah açıkça şöyle der: “Dönüşünüz yalnızca Banadır, hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyde aranızda Ben hükmedeceğim."

(3/55) Bugün İslam dünyasının bu ilahi ilkeye dayalı bir “dini çoğulculuk” prensibine acilen ihtiyacı var. Dini doğrunun tekelinin kimsede olmadığının, hiç kimsenin “Allah benim tarafımda” diyerek mücadele yürütmemesi gerektiğinin kabulü gerekiyor. Farklı dini mezhep ve cemaatlerin, “mutlak doğruluk” iddiasında bulunmaksızın, tarafsız bir siyasi düzende yaşamayı kabul etmesi şart. **Westphalia Tecrübesi** Benzer bir tecrübeyi Batı dünyası da yaşadı. Ortaçağ sonundaki din savaşları, Avrupa'yı kan gölüne çevirmiş, İslam dünyasındaki iç çatışmaların çok daha ötesinde bir şiddet yaşanmıştı. 1618-48 arasındaki “Otuz Yıl Savaşları”nda birbirlerini boğazlayan Katolik ve Protestanlar, o kadar çok öldüler ki, sonunda mecburen oturup ünlü Westphalia Barışı'na imza attılar. Bu barışla birlikte, din özgürlüğü ve dini çoğulculuk kavramlarının da temelleri atılmış oldu. Gerçi Avrupalı güçler daha yüzyıllar boyunca birbirlerine “Tanrı adına” savaş açmayı sürdürdüler, hala da öyle düşünen bazı Yahudi ve Hıristiyanlar var, ama Batı dindarlığında bugün dini çoğulculuk perspektifi yaygın kabul görüyor. Westphalia Barışı'nı yorumlayan tarihçiler, bunun aynı zamanda laiklik ilkesinin de çıkış noktası olduğunu belirtirler. Doğrudur. Ve zaten bu yüzden laiklik, sadece seküler insanlar için değil, dinler ve dindarlar için de iyidir. Çünkü, birbirinden farklı inançlara, mezheplere, cemaatlere bağlı insaların, nötr bir siyasi düzen içinde yaşamasını sağlayacak ilkedir. Bazı Müslüman aydınlar, böylesi bir “nötr düzen”in ilkelerini, Hz. Muhammed'in Yahudiler ve putperestler ile imzaladığı “Medine Vesikası”nda da görüyorlar. Ama laikliğin ikinci bir anlamı, daha doğrusu ikinci bir versiyonu daha var. Bu, Westphalia'dan çok daha sonra, felsefi materyalizmin doruğa çıktığı 19. Yüzyıl Avrupası'nda ortaya çıkmış ve dinlere karşı tarafsız değil düşmanca pozisyon almış bir ilke. İnsanlığın “aydınlanması”nın ancak dini inançların ortadan kalkmasıyla mümkün olacağını savunan, ve bu dogmatik inanç uğruna dini toplumdan kazımayı, dini özgürlükleri yok etmeyi hedefleyen bir tür “alternatif din”. İşte İslam dünyasının bu iki farklı laiklikten ilkine ihtiyacı var. Ama korkarım ikincisinin örneklerini gördükçe-ki etrafa bakın, siz de görebilirsiniz-birincisinden de uzak duruyor. Türkiye sahiden de “kilit” ülke...

“TÜRKİYE'DEKİ DİN-BİLİM İKİLEMİNİ YENİDEN

24 February 2007

“Türkiye'deki Din-Bilim İkilemini Yeniden Düşünmek” | Mustafa Akyol **“Darwin Nerede Yanıldı?”** | David Berlinski **“Akıllı Tasarım Teorisi”** | Paul Nelson **“Bilimde ve Ahlakta Materyalist İndirgemecilik”** | John Lennox **“İslam'a Göre Bilim, Doğa ve Yaşam”** | Alpaslan Açıkgenç Saat 14.00'te başlayacak olan konferansın dili İngilizce ve Türkçe olacak ve konuşmalar her iki dile simultane olarak tercüme edilecek. Sonuçta soru-cevap kısmına zaman ayrılacak. Giriş serbest ve herkes, özellikle de bu sitenin sakinleri, davetli...

Konuşmacıların Özgeçmişi

David Berlinski ABD'deki Princeton Üniversitesi'nde felsefe doktorası yapan David Berlinski, daha sonra Columbia Üniversitesi'nde matematik ve moleküler biyoloji alanlarında post-doktora çalışmaları yürüttü. Sistem analizi, differasiyel topoloji, teorik biyoloji, analitik felsefe, ve matematik felsefesi konularında pek bilimsel araştırma ve makale yayınladı. Stanford, Rutgers, City University of New York ve Universite de Paris gibi dünyanın önde gelen üniversitelerinde felsefe ve matematik dersleri verdi. Paris'te yaşayan Dr. Berlinski halen genetik algoritmalar üzerine bir kitap hazırlamaktadır. Darwinizm'e özellikle moleküler

biyoloji alanında yönelttiği eleştiriler bilim dünyasında geniş yankı bulmuştur. **Paul Nelson** Doktorasını Chicago Üniversitesi'nde felsefe bölümünde yapan Paul Nelson, daha sonra "evrimsel gelişme" ve "gelişimsel biyoloji" alanlarında doktora sonrası çalışmalar yürüttü. Biology & Philosophy gibi bilimsel dergilerde pek çok makale ve Akıllı Tasarım teorisi ile ilgili çeşitli bilimsel kitaplara bölümler yazdı. Halen Biola Universitesi'nde "Bilim Ve Din Çalışmaları" kürsüsünde yardımcı profesör olarak görev yapmaktadır ve Uluslararası Kompleksite, Bilgi ve Tasarım Derneği adlı kuruluşta araştırma yürütmektedir. **John Lennox** Oxford Üniversitesi bünyesindeki Green College'da matematik ve bilim felsefesi dersleri veren Dr. John Lennox, yine Oxford Üniversitesi bünyesindeki Matematik Enstitüsü'nde de ders vermektedir. 2002 yılında yayınlanan "Bilim Tanrı'yı Reddetti mi?" adlı kitabı Almanca'ya da çevrilip yayınlanmıştır. Bilim ve din ilişkisi konusunda pek çok makale yayınlamış ve konferansta söz almıştır. **Alpaslan Açıkgenç** Ankara Üniversitesi Felsefe Tarihi bölümünde lisansını tamamladıktan sonra Wisconsin ve Chicago üniversitelerinde yüksek lisans ve doktora yaptı. Halen Fatih Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğretim üyesidir. Din, bilim ve felsefe konularında pek çok uluslararası makale yayınlamış ve konferans vermiştir. **Mustafa Akyol** Gazeteci-yazar Mustafa Akyol Boğaziçi Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nden mezun oldu ve aynı üniversitede tarih yüksek lisansı yaptı. Bir dönem ABD'de "Akıllı Tasarım" (Intelligent Design) hareketinin öncülüğünü yürüten Discovery Institute bünyesinde çalışmalarını yürüttü. Din, bilim ve materyalizm gibi konularda ABD ve İngiltere'deki çeşitli üniversitelerde konferanslar verdi. 2005 mayısında ABD'nin Kansas Eyaleti Eğitim Bakanlığı'nda eğitim müfredatı değişikliği tasarısı konusunda "bilirkişi" olarak dinlendi. Akyol'un din, bilim ve felsefe konularındaki makaleleri Türkiye ve yurtdışında çeşitli gazete ve dergilerde yayınlanmaktadır.

TÜRKİYE'DEKİ DİN-BİLİM İKİLEMİNİ YENİDEN DÜŞÜNMEK

26 February 2007

["Yeryüzünde Yaşamın Kökeni" konferansının açılış konuşması metni] Öncelikle din, bilim ve felfese kavramlarının anlamına açıklık getirmek gerek. Din, insanın, Allah'la olan ilişkisini açıklayan ve düzenleyen bir gelenektir. Dinin en önemli özelliği ise, bilgi kaynağının insan-ötesi, hatta madde-ötesi oluşur. Allah'tan gelen bir bilgiye, yani vahye dayanır. Bu vahyi kabul etmenin yolu ise iman etmek, yani inanmaktır. (Bazen buradaki "inanç" kelimesinin, "hiç bir kanıt olmaksızın, körü körüne inanmak" anlamında yorumlandığına rastlayabilirsiniz. Ama aslında çoğu din, özelikle de İslamiyet, "iman" derken körü körüne inanmayı değil, akılcı kanıtlar görerek ikna olmayı kast eder.) Felsefe ise, insanların dinlerin de cevap getirdiği evrenin ve hayatın anlamı, niteliği gibi sorulara salt akıl yoluyla cevap aramasıdır. Elbette belirli bir dine inananan insanların bu inancı temel alarak felsefe yapmaları mümkür; Hıristiyan veya İslam felsefesinde olduğu gibi. Ancak dinlerin bildirdiği esasları reddeden, dahası bunlara karşı çıkan felsefeler de vardır. Bilim ise, insanoğlunun herhangi inanca veya geleneğe değil, sadece deney ve gözleme dayanarak içinde yaşadığımız evreni ve onun işleyişini anlama çabasıdır. Dikkat edilirse din, felsefe ve bilim farklı bilgi kaynaklarına dayalıdır. Dinin kaynağı vahiy, felsefenin kaynağı akıl, bilimin kaynağı ise deney ve gözlemdir. Ancak din ve felsefenin ilgi alanları birbirine yakındır. "Bu dünya üzerinde niçin varız" sorusuna, hem din hem felsefe cevap getirir. Bilim ise bu gibi sorularla değil, "su kaç derece kaynar" veya "kalıtım nasıl gerçekleşir" gibi sorularla ilgilenir. Dolayısıyla bazıları bilimin felsefe ve dinle ilişkisini tartışmaya gerek bile görmez; bunların "ayrı alanlar"da olduğunu belirtirler. Çokça tekrarlanan bir klişeye göre, bilim şeylerin "nasıl" var olduğu ile

ilgilidir; din ve felsefe ise “nasıl” değil “niçin” sorusuna cevap arar... Bu yaklaşıma “klişe” dedim, çünkü mesele biraz daha yakından incelenirse, aslında bilimin yolunun zaman zaman din ve felsefe ile kesiştiği görülecektir. Bu kesişmenin en bariz ortaya çıktığı alan ise, “köken” problemidir. Yani evrenin ve canlılığın kökeni... Kainatın nasıl var olduğu, yaşamın nasıl ortaya çıktığı soruları. Çünkü Kur'an-ı Kerim veya Kitabı Mukaddes gibi İlahi kitaplar bizlere suyun kaç derecede kaynadığı gibi teknik bilgiler vermezler; ama evrenin ve yaşamın Allah tarafından yaratıldığını bildirirler. Yahudilik, Hıristiyanlık ve İslamiyet gibi İbrahimi dinlerin ortak temeli, felsefede “Teizm” (yani “Tanrıcılık”) olarak da bilinen bu görüştür. Teizme göre sonsuzdan beri var olan, tek bir mutlak varlık vardır. O, Allah'tır ve evreni canlıları O yaratmıştır. Teizmin tam karşısında yer alan görüş ise “ateizm”, yani Tanrı-tanımazlıktır. Teizm evrenin ve yaşamın Allah tarafından yaratıldığını savunurken, ateizm hiç bir yaratılış olmadığını, maddenin sonsuzdan beri var olduğunu ve hep var olacağını, evrenin düzeninin ve içindeki canlıların da doğa kanunlarının ve rastlantıların bir eseri olduğunu savunur. Bu nedenle ateizm, materyalist yani maddeci felsefeyle birebir örtüşür. Kritik soru ise şudur: Bilimin evren ve yaşam hakkındaki bulguları, teizme mi ateizme mi daha uygun düşüyor? Bu soru önemli bir sorudur, ancak bazıları bunu sormaya bile gerek duymuyor, çünkü bilimin ateizm tarafında yer aldığını en baştan varsayıyorlar. Bu varsayımı Türkiye'de bazı çevrelerden sık sık duyabilirsiniz. Örneğin çok tekrarlanan bir klişe, “din statiktir, bilim dinamiktir, bu sebeple din bilimle çatışır” şeklindedir. Bunu söyleyenlerin atladığı kritik nokta ise, ateizmin de statik bir görüş olduğudur. Bilim ise, madem dinamik, yani değişkendir, pekala ateizmin aleyhine gelişebilir. Onun için bu soruyu önyargılardan arınmış bir şekilde yeniden düşünmek gerekiyor. Din-bilim ikilemini yeniden düşünmeyi gerektiren çok önemli bir diğer sebep de, Türkiye'de bu konuda son 100 yıldır kullanılan bazı söylemlerin günümüzde hayli demode kalmış olmasıdır. Önce o söylemlerin ne olduğunu bakalım. Ve 100 yıl öncesine bir göz atalım. O devirde, yani Osmanlı İmparatorluğu'nun son döneminde, Osmanlı aydınlarının çoğu Batı biliminden etkilenmişti. Ancak bu bilim nötr bir bilim değil, materyalist felsefeyle yoğrulmuş bir öğretiydi aslında. Zaten bu felsefe 19. yüzyılın ikinci yarısında Avrupalı düşünürler arasında hızla yayılmış, bu tarafta ise Abdullah Cevdet, Celal Nuri, Kılıçzâde Hakkı gibi aydınlar tarafından aynen benimsenmişti. Abdullah Cevdet, “insanlar iki kısma ayrılır: akıllı yani dinsiz, ve dindar yani akılsız” diyordu. Ve ekliyordu:

“Kainatı kendi keyfine göre idare eden aşkın bir varlığa inanan, büyük bir safdillik göstermekle kalmaz, aynı zamanda tedavi kabul etmez bir mantıksızlığa da sevk olunarak insan ruhunun hüznengiz bir surette küçülmesine sebep olur”. (Abdullah Cevdet, İctihâd'ın Müdir Fikirleri, İctihad, sayı: 205, (1 Haziran 1925) s. 3998)

Önce Osmanlı sonra da Cumhuriyet aydınlarını etkisi altına alan bu bilimsel materyalizm akımında Darwin'in evrim teorisinin büyük bir payı vardı. Celal Nuri bu teoriyi şöyle övüyordu: “Ebediyyu'ş-şân Charles Darwin ve yardımcıları dünyanın yuvarlaklığından veya Amerika'nın keşfinden daha az mühim olmayan evrim kanununu bulmakla varlık âlemindeki konumumuz da belirginleşti.” (Celal Nuri, Hatemü'l-Enbiya, s. 206) Burada hemen bir parantez açmak ve Darwinizm'in ne olduğuna kısaca değinmekte yarar var. Çünkü bu konferansta Darwinizm'i ele alıyoruz, evrim teorisini değil. İkisi arasında ne fark var derseniz, şunu söylemek gerekir: Darwinizm, mevcut ve mümkün evrim teorilerinden sadece biridir.

Darwin'den önce de çeşitli doğa bilimciler ve düşünürler farklı evrim teorileri geliştirmişlerdi. Ortaçağ İslam düşüncesinde de evrim fikrini savunan Müslüman alimler vardı. Ancak bu alimler, ve Darwin öncesi evrimcilerin çoğu, evrimin Allah'ın doğaya koyduğu bir kanun veya “canlıları yaratma yöntemi” olduğunu düşünüyordu. Evrim, onlara göre, amaçsız ve rastlantısal bir süreç değildi; belirli bir amaca göre kurulmuş ve yönlendirilmişti. Darwin, işte bu görüşe karşı çıktı ve evrimi yönlendiren tek şeyin kör bir mekanizma olan doğal seleksiyon olduğunu sürdü. Bir başka deyişle Darwin evrim fikrini keşfetmedi; sadece onu materyalist ve dolasıyla da ateist bir zemine oturttu. Böyle olunca da gerek dünyada gerekse Türkiye'de ateist ve materyalist çevreler Darwin'e dört elle sarıldılar. İşte Türkiye'nin son 100 yıllık geçmişine bakılınca, Darwin'in evrim teorisine yönelik makul bilimsel ilginin yanında, bu felsefi ve ideolojik taraftarlığı görmek mümkündür. Bu konuda tek bir örnek vereyim. Kütüphanemde “Yazıyla-Çiziyle Darwin ve Evrim Kuramı” adlı bir kitap var. 1987 Basımı kitabın 53. sayfasında Darwinizm'den çıkan felsefi sonuç şöyle özetlenmiş:

“Darwin'in teorisinden insan için çıkarılacak sonuçlar çoktu. İnsan artık canlılar dünyasının merkezinde yer alan ve yaratılmış olan bir varlık değildi. Tanrısal bir planın ürünü hiç değildi. Çünkü evrimin bir planı yoktu.”

Kuşkusuz bu felsefi sonuç, Türkiye'deki belirli bir ideolojik ve felsefi akımın sahiplerinin topluma vermek istedikleri mesajla örtüşüyor olmalı. Nitekim kitabı “Aydın, İlerici ve Yürekli Gençlerimize“ ithaf etmişler. Dahası kitaba önsöz yazan İlhan Selçuk, “bu kitapta yazılı evrimi anlamak, bütün insanlık tarihini anlamakla eşdeğerdir” demiş. Hatta insanı evrim sürecinde ileri götürenlerin “solcu”lar olduğunu da eklemiş. Kuşkusuz bu yaklaşım sadece Sayın İlhan Selçuk'a ait değil, Türkiye'de kendilerine “ilerici” veya “çağdaş” gibi sıfatlar uygun gören daha pek çok aydın tarafından paylaşılmaktadır. Bu aydınlar, ateizm ile teizm arasındaki ikilemde, bilimin ateizmden yana durduğunu bir kez kabul etmişler, bir daha da bunu sorgulamamışlardır. Bu önkabulün üzerine bazıları “bilimin evrenin tüm sırlarını açıklayacağını ve o gün artık dine gerek kalmayacağını” söylerler. Biraz daha mütevazi olan ikinci bir görüş ise, “bilimin açıklayamadığı bir şeyler hep kalacak, dolayısıyla din hep kendisine alan bulacak” şeklindedir. Peki ama bilimin açıklayamadığı değil, asıl açıkladığı şeyler teizmi destekleyen sonuçlar ortaya koyuyorsa? Bu soru ülkemizde pek gündeme gelmez, ama son bir kaç onyılda dünyada giderek daha fazla dikkat çekiyor. Özellikle de uzun yıllar ateist olarak yaşamış kimi ünlü bilim adamlarının, karşılaştıkları bilimsel veriler nedeniyle fikir değiştirip ateizmden vazgeçmeleri, Allah'ın varlığını kabul ettiklerini açıklamaları, bütün ezberleri alt-üst ediyor. Kısacası Abdullah Cevdetlerin devrinden bu yana köprünün altından çok sular akmış durumda... Bilim, o eski bilim değil. Bu konferans dizisinde bilimin bu yeni yönünü ele alacağız. Dizinin bu ilk ayağında biyolojiye ağırlık verdik ve “yaşamın kökeni”ni ele aldık. Bir sonraki konferansımızın konusu ise “evrenin kökeni” olacak.

YENİ VE ÖNEMLİ BİR SİTE: DERİN DÜŞÜNCE

02 February 2007

Kısa bir süre önce yeni bir "blog" sitesi hayata geçti: Derin Düşünce. Bloglar genellikle tek bir yazarın kaleme aldıklarını içeren sitelerdir. Derin Düşünce ise birden fazla yazarın

katkılarını içeren, dolayısıyla "ortak akıl" geliştiren ve sunan bir site. Dahası, Derin Düşünce'nin yazarları, MustafaAkyol.org'u da uzun zamandır yorumlarıyla zenginleştiren, bu sitede sıkça tartışılan konularda birikim, vizyon ve sağduyu sahibi entelektüeller. Derin Düşünce'yi tebrik ediyor ve tüm okurlara tavsiye ediyorum. Bana sorulursa "sık kullanılanlar"a eklenmeli ve sık sık kullanılmalı. Siteyi tanıtmak için yapmam gereken en doğru şey ise, sanırım, yönetiminde söz sahibi olan iki dostumun, Suat Öztürk ve Cengiz Çebi'nin aşağıdaki mesajını burada aktarmak:

Derin Düşünce Hakkında

Derin Düşünce sitesi aslen bir grup platformu. ¬† Belli ilkeler etrafında hemfikir olan; düşünceye, insan hak¬† ve özgürlüklerine, demokrasiye inanan,¬†¬†önem veren ve Mustafaakyol.org vasıtası ile tanışan¬† 27 kişiden oluşan bir grup. ¬† Grubun ilkelerine buradan bakabilirsiniz: ¬† http://www.derindusunce.org/hakkimizda/ ¬† Grubu oluşturan arkadaşların yaklaşık 16-17 tanesi periyodik bir takvimle yazı verecek.¬†Site yaklaşık 2 (+1)¬†günde bir güncellenecek. ¬† Mustafa Bey tevazu gösterip bahsetmemiş ama kendisi de bizleri onore ederek üye ve yazarlarımız arasında yer aldı.¬†Diğer yazarlarında birçoğunu buradan ve diğer bloglardan tanıyorsunuz tahminim. Yazar listesi şöyle: ¬† (Alfabetik) ¬† Arzu Cihangir¬†(pazar-lamaca.blogspot.com) Ayşenur Bulut¬† (uiportal.net) Bekir L.Yıldırım (bekirlyildirim.wordpress.com) Blue Cengiz Cebi (dusunce.wordpress.com) XX¬†(müstear¬†isim¬†kullanacak) Fatih Demir (siyahi.wordpress.com) F.Sipahi Tan (izlenimler.net) Mustafa Akyol (mustafaakyol.org) M. Aclan Abudak (spaces.msn.com/attr¬†) Mehmet Edebali (pakvizyon.com) Metin Thepoor (jazzetta.wordpress.com) M.İkbal Tuna (pakvizyon.com) Suat Öztürk¬† (dusunceler.org) Dr. Tuncay Yılmazer Talha Can¬† (pakvizyon.com) Tunç Sabuncu¬† Grubun faaliyeti bunlarla sınırlı değil. ¬† Şu sıralar bir e-dergi üzerinde çalışılıyoruz. "Derin Demokrasi" adını verdiğimiz bu e-dergi de yakın bir zamanda faaliyete geçecek ve aylık olarak güncellenecek. ¬† Amacımız birşeyler yapmaya çalışmak. Ya da varsa yaptıklarımız, daha iyisini yapmak, daha geniş kitlelere ulaşmak, daha farklı insanlarla konuşmak ve artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmadığını, kendini yetiştirmiş¬† gençlerin konuştuğunu, tartıştığını, felsefeden, bilimden haberdar olduğunu, insanlığın ortak değerlerini benimsediğini ve bunları savunduğunu, örgütlenebildiğini, mücadele azminin olduğunu göstermek için bu gibi grup faaliyetlerinin olması gerektiğine inanıyoruz. ¬† İnternet hızla yaygınlaşıyor. Önümüzde yıllarda blogger ve internet grup faaliyetleri pek çok klasik basın yayın aracından daha fazla ¬†etkili olacak. Bizim gibi düşünenlerin de bu ivmeyi çok iyi kullanması gerek; ki bizim de yapmaya çalıştığımız tam olarak bu. ¬† Biz bu ve benzeri projelerin artmasını, ülkemizin makus talihinin değişmesi için olmazsa¬† olmaz olarak görüyoruz. En kötü örgütlenme örgütsüzlükten iyidir; bu proje istenen neticeyi de vermeyebilir, bunun da pek önemi yok. En azından biraraya gelebilmeyi sağlamış, bir takım ilkeler etrafında birleşilebileceğini göstermiş olur, bunu daha iyi becerecek olanlara ilham kaynağı olabiliriz. ¬† ¬† Derin Düşünce Grubu Yönetimi adına, Cengiz Cebi - Suat Öztürk

‘YERYÜZÜNDE YAŞAMIN KÖKENİ'-KONFERANS NOTLARI

26 February 2007

Geçtiğimiz (24 Şubat) Cumartesi İstanbul Cemal Reşit Rey Konser Salonu'nda düzenenen “Yeryüzünde Yaşamın Kökeni” konferansı, oldukça başarılı geçti. 500 civarında izleyici, soğuk ve yağışlı havaya rağmen hem konferansa katıldı, hem de yaklaşık dört saat süren programı baştan sona ilgiyle izledi. Bu yoğun ilgi nedeniyle, konferansa katılan herkese teşekkür ediyorum. Program, önce İsa Tatlıcan'ın hazırladığı 7 dakikalık bir multivizyon gösterisi, ardından benim yaptığım 15 dakikalık bir açılış konuşması ile başladı. Bu konuşmanın metnini, “Türkiye'deki Din-Bilim İkilemini Yeniden Düşünmek” sayfasından okuyabilirsiniz. Diğer konuşmaların ses dosyaları ise bir süre sonra bu siteye eklenecek.

Konferansın ilk konuşmacısı, Dr. David Berlinski idi. Darwinizm'e getirdiği bilimsel eleştirilerle dünya çapınan tanınan bir bilim adamı olan Berlinski, “Darwin Nerede Yanıldı” gibi ciltleri doldurabilecek bir konuyu 30 dakikalık konuşmasında ustaca özetledi. Önce doğal seleksiyonun yeni özellikler yaratan bir mekanizma olmadığını, zaten “yapay seleksiyon” yoluyla canlılarda gözlemlenen değişimlerin hiç bir zaman belirli bir sınırı aşamadığını vurguladı. “Tavukları ne kadar farklı biçimlerde seleksiyona uğratırsanız uğratın, küp şeklinde yumurtlamalarını sağlayamazsınız” diyen Berlinski'ye salondan “olur, yeterince evrimleşirlerse o da olur” gibi bir itiraz geldi. (Ben oturum başkanı olarak “bu itirazı lütfen soru-cevap kısmında dile getirin” dediysem de, aynı izleyeciden bir daha ses çıkmadı.) Berlinski konuşmasında Darwinizm ile fosil kayıtları arasındaki uyumsuzluğa da vurgu yaparak ilginç bir örnek vardı. “Düşünün İstanbul'da huzurlu bir hayatınız var, sokaklarda in-cin top oynuyor, ama nedense gece yarısı sadece bir dakikalığına ateş motorlarıyla hareket eden yeni bir şeyler şehre giriyor” diyen Berlinski, şöyle devam etti:

“İşte yaşamın tarihi de böyle. Uzun süren sessizlik ve durağanlık dönemlerinden sonra aniden yepyeni canlılar beliriyor yeryüzünde. Sonra yine sessizlik ve durağanlık, ve sonra yeniden devrimsel değişimler. Bu, Darwinizm ile taban tabana zıt.”

Konferansın ikinci konuşmacısı olan Dr. Paul Nelson, slaytlar eşliğinde yaptığı konuşmasıyla, Darwinizm'e alternatif bir bilimsel teori olan Akıllı Tasarım'ın kısa ve iyi bir özetini yaptı. Nelson, insanoğlunun her gün karşılaştığı cisimleri iki türlü sebeple açıkladığını vurguladı: Doğal sebepler ve akıllı sebepler. Örneğin gelişigüzel bir taş yığınını doğal sebeplerle (rüzgar, yağmur, yerçekimi vs.) açıklayabilirdik, ama taşların düzenli bir biçimde bir araya getirilmesiyle oluşturulmuş bir kompozisyon gördüğümüzde, bunun akıllı bir sebebin ürünü olduğunu hemen anlıyorduk. Aynı akıl yürütme biçiminin adli tıp, arkeoloji, dünya dışı akıl araştırmaları gibi farklı bilim dallarında kullanıldığını vurgulayan Nelson, “neden aynı yöntemi biyolojide kullanmayalım” diye sordu. Bunun tek nedeni, “biyoloji canlıları sadece doğal sebeplerle açıklar” şeklindeki “bilimsel” kuraldı. “İyi ama kanıtlar bizi aksi yöne götürüyorsa niçin bilimi bu gibi kurallarla sınırlamalıyız” diye sorguladı Nelson. Son olarak da bilim adamlarının hamamböceklerinden ilham alarak yaptıkları ancak onlar kadar verimli ve başarılı işlemekten çok uzak olan “robot böcekler”den söz etti. “Bu konferansa geldiğinizde girişte böcek şeklinde bir robot görseydiniz, ‘bunu kim yaptı' diye sorardınız,” dedi Nelson, “peki canlı böceği görünce neden aynı soruyu sormayalım?”

Oxford Üniversitesi'nden gelen üçüncü konuşmacı Dr. John Lennox ise, bilim ve din konularını daha felsefi ve kuramsal bir açıdan ele aldı. Öncelikle bilimin tek bilgi kaynağı olmadığının altını çizdi. “Eğer bilim bize her şeyi öğretebilseydi, o zaman şiir ve edebiyat olmazdı” diyen Dr. Lennox, bilimin ahlaki normlar üretemeyeceğini, bize doğru ve yanlışı gösteremeyeceğini de vurguladı. Peki ama bilim kendi alanına giren konularda din hakkında ne gibi sonuçlara varıyordu? Büyük bilim adamlarının kiminin dindar kiminin de ateist olduğuna dikkat çeken Dr. Lennox, burada bir “dünya görüşleri farklılığı” yaşandığını, ancak bilim sonuçlarının giderek daha belirgin bir şekilde teizm lehine ve ateizm aleyhine sonuçlar verdiğini belirtti. Bilimi ateizmle özdeşleştirenlerin içine düştüğü önemli bir yanlışın da altını çizdi. “Bir sistemin nasıl çalıştığını açıklamak, o sistemin yaratılmadığını göstermek anlamına gelmez” hatırlatmasını yaptı. Dr. Lennox'a göre Napoleon ve Laplace arasındaki ünlü diyalogta temel bir hata vardı. Laplace gezegenlerin hareketini formüle etmiş, Napolean ise “Tanrı bu formüllerin neresinde” diye sorunca ona “o hipoteze gerek görmedim” diye cevap vermişti. “Ama soru yanlış bir soruydu” dedi Dr. Lennox. Ona göre Newton, “bu karmaşık formüllere göre işleyen bu harika sistem nasıl ortaya çıkmış” diye sorsaydı, alacağı cevap farklı olabilirdi. Konferansın son konuşmacısı olan Dr. Alpaslan Açıkgenç ise, bilim, doğa ve yaşam konularına İslamiyet'in nasıl bir açıklama getirdiğini anlattı. İslâm'ın birinci asrında Müslümanlar henüz hiçbir bilimle uğraşmazken çok gelişmiş bir bilimsel zihniyetin var olduğunu, bu sayede Müslümanların o zamanın bütün bilimlerinde en yüksek düzeye eriştiklerini belirten Dr. Açıkgenç, İslam'ın bilimi “Allah'ın yarattığı varlıkların incelenmesi” olarak gördüğünü belirtti. Ona göre Kur'an'da kullanılan “yeryüzü”, “kâinat”, “dünya” gibi kelimeleri “tabiat” kavramı ile eşanlamlı sayılabilirdi. Ancak Yunan felsefesinden gelen “tabiat” kavramı “etken”di; hâlbuki İslâm anlayışında çok edilgen bir anlama sahipti. Yani “yaratılan”dı. Kuran hayatın da yaratıldığını dile getirmiş, dahası hayata anlam yüklemiş ve bir amacı olduğunu vurgulamıştı.

Ben konferansın sonundaki kapanış yorumunda bilimin biyoloji alanındaki buluşlarının “canlılığın yaratıldığı” görüşünü desteklediğini, İslamiyet gibi ilahi dinlerin ise bu görüşü asırlar öncesinden ortaya koyduğunu vurguladım. Bir başka deyişle, dinle bilimin kesiştiği alanlarda, bazılarının sandığı gibi bir “çatışma” değil, aksine uyum olduğunun altını çizdim. Ve Robert Jastrow'un “God and the Astronomers” (Tanrı ve Astronomlar) adlı kitabındaki şu ilginç yorumunu aktardım:

“... Aklın gücüne inanarak yaşamış bir bilim adamı için, serüven beklenmedik şekilde sona erer. O cehalet dağlarını tırmanmıştır; en yüce zirveyi fethetmek üzeredir, en son kayaya doğru kendini çeker ve tam o sırada, asırlardır orada oturan bir grup ilâhiyatçıyla karşılaşır.”

KİM KAFATASÇI? [1932'DEN BİR KESİT]

02 March 2007

Son haftalardaki milliyetçilik tartışması ile birlikte “kafatasçılık” kavramı da yeniden gündeme geldi. Ben Türkiye'de “kafatasçılık” düzeyinde bir ırkçılığın çok sınırlı bir çevrede etkili olduğunu, biraz daha geniş bir çevrede yer alan ancak yine de tehlikeli olan negatif milliyetçiliğin ise daha ziyade “etnik milliyetçilik” ve “yabancı düşmanlığı” kavramları ile tarif edilmesi gerektiğini düşünüyorum. (Bir de tabi “bütün Türkiye'yi sevmek” manasında

olumlu bir milliyetçilik var.) Ancak söz konusu "kafatasçılık" da yabana atılır bir şey değil ve Türkiye'de enteresan bir geçmişi var. Temeli 19. Yüzyılın Sosyal Darwinist ırk teorilerine dayanan bu görüş, 20. yüzyılın ilk yarısında önce Osmanlı sonra da Türk entelektüellerinin bazılarını etkilemişti. Hele de 1930'larda bir ara "resmi görüş" olmuştu. "10 yılda 15 milyon genç" yaratılmak istenince ve bu "yeniden yaratma" sırasında toplumun var olan tüm geleneksel inanç ve değerleri reddedilip yerlerine sadece yapay bir "Türklük" konmak istenince, bu "Türklük"ün kendine ırk temeli araması da kaçınılmaz oldu. Ve işte bu yüzden, "Kürt Sorununu Yeniden Düşünmek" kitabında da belirttiğim o garip "Birinci Türk Tarih Kongresi" düzenlendi. Profesör Hilmi Yavuz, geçenlerde Zaman'daki köşesinde bu kongreyi ele alan bir yazı yazmış ve oradaki ırkçı tezleri aşağıdaki şekilde aktarmıştı. İbretle okunmaya değer:

1932 yılında, Türkiye Cumhuriyeti Maarif Vekaleti'nce düzenlenen Birinci Türk Tarih Kongresi'nin ikinci oturumunda, Türk Tarihi Tedkik Cemiyeti azasından ve Musıki Muallim Mektebi Tarih Muallimi Afet [İnan] Hanım, 'Tarihten Evvel ve Tarih Fecrinde' başlıklı tebliğini sunar. Afet Hanım bu tebliğinde, Orta Asya'nın 'otokton' [yerli] halkının Ari ırka mensup Türkler, dillerinin de Türkçe olduğunu önesürdükten sonra şu tespiti yapar: "Ari ırkın kafatası, brakisefal tip kafatasıdır!" Afet Hanım'dan sonra İstanbul Darülfünunu Tıp Fakültesi Antropoloji Müderris Muavini [doçent] Dr. Şevket Aziz Kansu söz alır. Dr. Kansu, Türklerin, "Alp insanı" olarak adlandırdığı ari ırktan brakisefal kafatasına sahip olduklarını kanıtlamak için, dikkat edilsin, şunları söylemektedir: "Keza diyeceğim ki, ilim metodla yapılır. İlim, metodun mahsulüdür. [...] Bendeniz, Anadolu'da gezdiğim zaman ne kadar saf, güzel velut Türk ırkına tesadüf ettim. Aldığım ölçüler, morfolojik karakterler, bu kanaatimi sarsılmaz imana dönüştürdü." Dr. Şevket Aziz Kansu, üç gün sonra, bu defa kendi tebliğini sunmak üzere kürsüye çıkacak ve bir önceki konuşmasında sözünü ettiği 'ölçüler ve morfolojik karakterler'den neyi kastettiğini, 'Türklerin Antropolojisi' başlıklı tebliğinde açıkça dile getirecektir; şöyle (Birinci Türk Tarih Kongresi tutanaklarından aynen ve harfiyen aktarıyorum): "1929 senesinde ilk antropolojik tetkiklerime başladığım zaman 25 Türk kadını ve 25 Türk erkeğinin kafasını ölçtüm. Bu ölçülerin vasatisini [ortalamasını] Fransızların kafa ölçüleriyle mukayese etmek istedim." Dr. Kansu, bu 'iki etnik grubun sefalometrik [kafatası ölçüleri] mukayesesi'nin sonuçlarını bildirir ve bununla da yetinmez, Türk ırkının 'brakisefal, ince burunlu, vasati ve vasatiden uzun boylu, buğday renkli yahut kumral' Alp tipi'ne mensup olduğunu kanıtlamak için sahneye bir aileyi de çıkarır. Devamını Dr. Kansu'dan dinleyelim: "Ankara'nın biraz şimalinde 'Bağlum' köyünden Aptullah'ı, kadınını ve küçük yavrusunu takdim ediyorum. İşte [...] halis dağlı adam, Alp adamı, Türk adamı (Alkışlar). Aptullah, koyu olmayan gözlere, buğdaydan daha açık kumral bıyıklara ve beyaz bir tene sahiptir. Fakat işte yavruları, saçları altın renkli olan bu yavru Türk ırkına mensuptur (Alkışlar). İşte Alp adamı. Orta Asya'dan gelmiş olan adam, bizim ecdadımıza bağlı olan adam (Alkışlar)...

İşte, 1932 yılının Türk Tarih Kongresi böyle bir şeydi... Acaba 1930'lar Türkiyesi'ni her türlü hata ve kusurdan münezzeh bir "asr-ı saadet" olarak görmek ve göstermek isteyenler bu gibi tatsız gerçekler karşısında ne diyorlar ve diyecekler, merak ediyorum...

BİR ORTAÇAĞ MALİKANESİNDE 'MEDENİYET' TARTIŞMASI

03 March 2007

[3 Mart 2007 tarihli Referans gazetesinde yayınlandı] "Da Vinci'nin Şifresi" filmini izlemiş miydiniz? Eğer cevabınız "evet" ise, o filmin son sahnelerinin geçtiği kiliseyi de hatırlarsınız sanırım. Hani İngiltere'nin yemyeşil ovalarının ortasında bir yerlerde yükselen o çekici ama bir o kadar da ürkütücü gotik mabedi... Geçen hafta sonu işte tam da öyle bir yerdeydim. Güney İngiltere'nin yemyeşil bir ovasının ortasına kurulmuş, 12. yüzyıldan kalma gotik bir kilise ve onun yanında yükselen 16. yüzyıl yapımı şatovari malikanedeydim. Kilisenin içinde meraklı gözlerle gezinirken, üzerinde yürüdüğüm zeminin aslında bir "anıt mezar" olduğunu irkilerek fark ettim. Başta yandaki malikanenin ilk sahipleri olmak üzere, bir kısım önemli zevat, kilisenin en önemli yerine, haçın bulunduğu kısmın önüne gömülü durumdaydılar. Üzerlerine kapanmış ağır lahitlerde ise kısa birer hayat hikayesi yazılıydı. Bir tanesi 41 yaşında iken ölmüştü. Bugün için çok erken bir ölüm sayılsa da, sağlık şartlarının hiç de parlak olmadığı Ortaçağ için ortalama bir ömür süresiydi bu. Kilisenin zeminine gömülü olan Ortaçağ şahsiyetlerinin en ilginci ise, 12. yüzyılda toprağa verilmiş bir Haçlı şövalyesiydi. Mezarının üzerine kazınmış olan resim, onun kılıcı, miğferi ve demirden örülü zırhıyla tipik bir Norman savaşçı olduğunu gösteriyordu. Muhtemelen bundan tam dokuz asır önce kalkıp Kutsal Topraklar'a, yani bizim Ortadoğu'ya gelmişti. Buraları "Müslümanlardan kurtarmak" için... Ne ilginçtir ki ben bu Haçlı şövalyesinin kemikleri üzerinde gezinir ve dokuz asır öncesinin "medeniyetler çatışması"nı gözümde canlandırmaya çalışırken, sadece 30 metre ilerde, kilisenin yanında yükselen malikanenin içinde, yeni bir "medeniyetler çatışması"nın nasıl önlenebileceği tartışılıyordu. Hem de "öteki medeniyet"in pek çok temsilcisi vardı: Mısır ve Suudi Arabistan'ın Büyük Müftüleri, sarıkları, cübbeleri, uzun sakalları ve gür Arapçaları ile, malikanenin dev aynalarla dolu yüksek tavanlı geniş toplantı salonunda göz dolduruyordu. Dünyanın daha birçok Müslüman ülkesinden kalkıp gelmiş olan lider, entelektüel ve aktivistler, hep birlikte "radikal söylemlerin nasıl etkisiz hale getirilebileceğini" tartışıyordu. **Wilton Park** Sözünü ettiğim bu toplantı, İngiliz Dışişleri Bakanlığı tarafından organize edilen "Radikal Söylemleri Etkisiz Hale Getirmek İçin Batı ve Müslüman Toplumları Arasında Ortak Platformlar Yaratma" başlıklı konferanstı. Konferansın baştan beri sözünü ettiğim görkemli mekanı ise, İngiliz hariciyesinin bu gibi uluslararası toplantılar için kullanageldiği "Wilton Park"tı. Wilton Park, 16. Yüzyıldan kalma "Winston House" üzerinde, 1946 yılında dönemin başbakanı Winston Churchill tarafından kurulan bir konferans merkezi. Bugüne kadar 1000'e yakın uluslararası toplantıya evsahipliği yapmış. Güney Afrika'nın ırkçılık (apartheid) sonrası yapılanması, Balkanlar'ın 1999 sonrasındaki şekillenmesi, hep Wilton Park'ta düzenlenen toplantılar ve hararetli tartışmalar sayesinde gerçekleşmiş. Mekanın geçmiş misafirlerinin listesi adeta uluslararası siyasetin "Kim Kimdir"i gibi. Wilton Park'ta oturup etrafa şöyle bir bakınca, burasının neden ideal bir toplantı merkezi olduğunu anlıyorsunuz: Çünkü burada toplantı yapmaktan başka yapacak hiçbir şey yok! Gözünüzü 360 derece gezdirdiğinizde, sadece ve sadece, yemyeşil bir ova üzerinde otlanan kuzu ve koyunlar görüyorsunuz. Büyük şehirlerde yapılan konferanslarda katılımcıların çoğu bir ara sıvışır, alışveriş yapmak veya gezmek için "şehre iner"ler. Wilton Park'ta "inilebilecek" tek yer ise, başta sözünü ettiğim kilise... "Toplantıda ne konuşuldu peki" derseniz, "kusura bakmayın, off-the-record idi" demek zorundayım. Ama şu kadarlık

bir yorum yapayım: İngiliz diplomasisinin İslam dünyasına yaklaşımı, son yıllarda Amerika'daki bazı dar ideolojik çevrelerde görülen "İslamofobi"nin izlerini taşımıyor. Fransa'daki "katı laiklik" de Manş Denizi'ni aşamamış durumda. İngilizler, Müslümanların kendi inançlarını yaşama ve kültürlerini koruma hakkına sonuna kadar sahip olduklarını, sorunun sadece İslam adına silaha sarılan veya silahı savunan radikal gruplarda olduğunu söylüyorlar. Bu ise iyi haber...

METE TUNÇAY'DAN BİLGELİK

05 March 2007

Bugünkü Yeni Şafak gazetesinde Türkiye'nin en saygın tarihçilerinden biri olan Prof. Mete Tunçay'la yapılmış "Günümüz Kemalistleri geçmiştekilerden çok daha doğmatik" başlıklı bir söyleşi var. Kanımca, mutlaka okunmalı. Pek çok konuda önemli şeyler söylemiş Prof. Tunçay. Örneğin son yazımda da belirttiğim "1930'lar Türkiyesi" hakkında bir anekdot vermiş ki, burada alıntılamaya değer:

Komünizm zamanında Leningrad'da Kazan Katedrali'ni Ateizm Müzesi'ne çevirdiler. Sovyetler yıkıldıktan sonra orası yine katedrale döndürüldü. Oralarda camekânlarda, din düşmanlığı için fotoğraflar, kitaplar teşhir ediliyordu. Erken Cumhuriyet dönemlerimizde de benzer şeyler oldu. Mesela, ressamlar 1930'larda İstanbul'da doğru dürüst resim galerisi yok diye, Sultanahmet Camii'ne göz koymuşlar.

Prof. Tunçay, artık bu İslamofobik ve otoriter zihniyetleri aşmamız gerektiğini, ancak Türkiye'deki bazı aydınların bunu bir türlü başaramadığını anlatmış. İnançlı birisi olmamasına rağmen, İslam kültürüne ve Müslümanların haklarına duyduğu saygıyı ifade etmiş. Bu yaklaşımını takdir, röportajı yapan gazeteci dostum Mehmet Gündem'i de tebrik ediyorum.

DAWKİNS YANILGISI

07 March 2007

Not: Türkiye'nin akıl almaz bir mahkeme kararıyla "YouTube" sitesinden mahrum edilmesi nedeniyle, burada sözünü ettiğim filmi şu an izleyemiyorsunuz. Umarım "Atatürk'e hakaret eden filmleri tüm dünya izleyebilir, ama Türkler izleyemezler, dahası başka hiç bir şeyi de izleyemezler" anlamına gelen bu trajikomik karar değiştirilir.

Not II: Söz konusu filmi şimdilik bu adresten izleyebilirsiniz. (Bir dahaki mahkeme kararına kadar.) Bu bağlantıyı ve aşağıdaki yorumlar arasında yer alan dökümü haber veren okurlara teşekkürler.

"Bugün dünyanın en ünlü ateisti kimdir" diye sorulsa, verilecek tek cevap Richard Dawkins'tir. Oxford Üniversitesi zooloji profesörü olan Dawkins, hem Darwin'in evrim teorisinin hem de ateizmin en koyu, fanatik ve militan savunucusudur. Dawkins'in pek çok kitabı var, bunlardan bazıları TÜBİTAK tarafından dilimize de çevrildi. Şu günlerde üzerinde en çok tartışılan kitabı ise, yeni yayınlanan "God Delusion" (Tanrı Yanılgısı). Dawkins kitap boyunca Allah'a inanmanın bir yanılgı olduğunu kendince kanıtlamaya uğraşıyor. Kullandığı argümanlar bu sitenin "Bilim, Din ve Ateizm " kategorisindeki çeşitli yazılarda ele

aldıklarımdan daha farklı değil. Bu yüzden yeniden incelemeye gerek görmüyorum.
Ancak **burada** Dawkins'i tabiri caizse “ti'ye alan” 5 dakikalık kısa bir film var ki, şiddetle tavsiye edeyim. "The Dawkins Delusion" adlı filmde, Dawkins'in Allah'ın varlığını reddetmek için kullandığı argümanların aynısı, bizzat Dawkins'in varlığını reddetmek için kullanılıyor. Dawkins diye biri olmadığını, bunun bir yanılgı olduğunu savunan "Dr. Terry Tommyrot"- tam da Dawkins'in üslup ve ses tonuyla-bu "Dawkins dini"nden insanları kurtarmak gerektiğini anlatıyor. Dawkins'in kitaplarının "tasarlanmış" gibi durduğunu, oysa bunların İngilizce'nin 26 harfinin yanyana gelmesiyle oluşmuş ve zaman içinde evrilmiş rastlantısal dizilimler olduğunu savunuyor. Elbette “bilimin bu kitapların oluşum sürecinin tüm detaylarını henüz çözemediğini,” ama bunun bir gün mutlaka başarılacağını, bunu beklemenin “Dawkins yanılgısına inanmaktan daha bilimsel olduğunu” ileri sürüyor. Beş dakikalık bir başyapıt...

AKILLI TASARIM TEORİSİNE YÖNELİK BİR ELEŞTİRİ VE CEVAP

04 Aprıl 2007

Türkiye'nin en birikimli ve vasıflı Müslüman entelektüelerinden biri olan Sayın Ali Bulaç, 28 Mart 2007 tarihli “Darwincilerden Tık Yok!” başlıklı yazısında Darwinizm'in yanısıra Akıllı Tasarım teorisine de eleştiri getirmişti. “Allah, zeka sahibi insan gibi tasarlamaz; ilmi, iradesi ve kudretiyle halkeder ve bu yaratma "Kün" emriyle vuku bulup devam eder” demiş, “insana ait bir sıfatla Allah nitelendirilemez” diye de eklemişti. Ali Bulaç'ın "Akıllı Tasarım" başlıklı bugünkü köşesinde ise, benim kendisine yolladığım bir okur mektubu yayınlandı. İlgi ve nezaketine çok teşekkür ediyor, mektubun metnini aşağıya ekliyorum:

Çok saygıdeğer ve sevgili Ali Bulaç ağabey, 28 Mart tarihli "Darwincilerden tık yok!" başlıklı yazınız için sizi tebrik etmek, ancak izninizle bir de şerh düşmek isterim. Sözünü ettiğiniz "tasarımcı teori", canlıların Darwinizm'de ileri sürüldüğü gibi tesadüflerle ortaya çıkmadığını, "tasarlandıklarını" savunur. Siz "Allah, zeka sahibi insan gibi tasarlamaz; ilmi, iradesi ve kudretiyle halk eder" demişsiniz. Çok haklısınız. Ancak bunun üzerine iki hususu belirtmem lazım. Birincisi, söz konusu teoride geçen "tasarım" kelimesinin, aslında beşeri bir "tasarlama süreci"ni kastetmediği. Burada biraz modern Türkçenin yetersizliğinden kaynaklanan bir problem var. İngilizce aslı "design" olan kelime aslında "tesadüf" kavramının zıddı olarak kullanılıyor ve "maksatlılık" ifade ediyor. Yani bu teoriyi savunanlar, "Canlılık tesadüfen ortaya çıkmamıştır, belirli bir maksatla var edilmiştir." diyorlar. İkinci nokta ise, bunun dinî bir açıklama değil, bilimsel bir teori oluşu. Tabiata bilim yoluyla baktığımızda, Darwincilerin ve diğer materyalistlerin iddiasının aksine büyük bir düzenlilik, planlılık ve bilgiyle karşılaşıyoruz. "Tasarım teorisi" bu gerçeği yine sadece bilimin sınırları ve terminolojisi içinde kalarak inceliyor. Tabiatı var etmiş olan Zat'ı, yani Allah'ı ve O'nun sıfatlarını ise, bilim

gibi beşeri bir yolla değil, vahiy yoluyla tanıyoruz. Bir insan eğer beşeri bir bilgiden yola çıkarak Allah'ın sıfatlarını tarif etmeye kalkarsa, kuşkusuz büyük bir hataya düşer. Yazınızda işaret ettiğiniz tehlikeye bu açıdan katılıyorum. Ancak tasarım teorisinde böyle bir yaklaşım yok. Aslında bu teoriyle yapılan şey, Allah'ın Halik (Yaratan) ve Musavvir (Tasvir Eden) gibi sıfatlarının tecellilerinin, bilim yoluyla müşahede edilmesi. Kuşkusuz vahiy mutlak doğrudur; bilim gibi beşeri bilgi kaynakları ise eksik, kusurlu ve değişkendir. Bunu tasdik ettikten sonra, vahyin mesajını doğrulayıcı bilimsel veri ve teorilerin dile getirilmesi sanırım mahzurlu olmaz; aksine belki "tahkiki iman"a destek olabilir. Nitekim günümüzde "kainat yaratılmıştır" hakikatini desteklemek için fizikteki "Büyük Patlama" teorisini, yahut kader gerçeğini izah etmek için "Zamanın İzafiyeti" teorisini kullanan Müslüman (veya Ehli Kitap) yorumcular var. Aynı şekilde, bir sosyal bilimci, toplumların yükseliş ve çöküşünün ahlakla ilişkisini ortaya koyan bir teori geliştirebilir. O sosyal teorinin seküler bir ismi ve terminolojisi olacaktır, ama ifade ettiği hakikat vahye uygun düşecektir. Kanımca, "tasarım teorisi" de böyledir. Saygı ve sevgilerimle." Mustafa Akyol

VAHİY VE BİLİM ÜZERİNE BİR NOT

05 Aprıl 2007

Sayın Ali Bulaç'ın köşesinde yayınladığı "okur mektubu"mda geçen "Kuşkusuz vahiy mutlak doğrudur; bilim gibi beşeri bilgi kaynakları ise eksik, kusurlu ve değişkendir" şeklindeki cümle üzerine bir okur eleştirel bir yorum getirmiş. "Bu ne kadar vahim bir cümle, bu anlayışa sahip olan kişi daha en baştan itibaren bilime değil, sadece vahye dayandığını itiraf etmektedir" demiş. Yaygın bir zihniyetin ifadesi olduğu için, bu eleştiriyi eleştirmekte yarar gördüm. Söz konusu cümlemin arkasındayım. Aslında dikkatli okunduğunda buna karşı çıkmanın pek tutarlı bir gerekçesi olmadığı da görülebilir: Dikkat edirse "vahiy"den söz ediyorum. Bu, "Allah'tan gelen bilgi" demektir. Bir insan Kuran'ın veya bir başka ilahi kitabın vahiy kaynaklı olduğuna iman ediyorsa, bu bilgiyi başka bilgi kaynaklarından üstün tutmasından daha akılcı bir şey olamaz. Ancak elbette herkes Kuran'ın veya bir başka ilahi kitabın vahiy kaynaklı olduğuna inanmaz. İnanmak zorunda da değildir. Böyle bir insanın bilgi kaynakları arasında "vahiy" diye bir kategori elbette olmayacaktır. Bu da gayet normaldir. Bazı seküler insanlar (yani bir vahye göre düşünüp-yaşamayanlar) buradan yola çıkarak kendilerinin "özgür düşünceli", dindarların ise "dogmatik" olduğunu savunurlar. Oysa mesele biraz irdelendiğinde, söz konusu seküler insanların çoğunun da aslında bazı dogmalara inanmakta oldukları ortaya çıkar. Bu dogmaların bazıları politiktir (örneğin bir siyasi liderin yüceliğine ve yanılmazlığına iman etmek gibi.) Bazıları da felsefidir (örneğin materyalist felsefeye iman etmek gibi.) Materyalist felsefeye iman edenler - Darwinistlerin önemli bir kısmı öyledir - bunu çoğunlukla kabul etmezler, kuşkusuz. Ama aralarında açık sözlü davrananlara rastlamak da mümkündür. Harvard Üniversitesi'nden saygın bir genetikçi, önde gelen bir Darwinist ve Marksist olan Richard Lewontin'in ünlü sözünde olduğu gibi.
Şöyle der **Lewontin**:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' [baştan kabul edilmiş] bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan a priori bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz... Materyalizm mutlak doğrudur, çünkü kapıdan içeri İlahi bir adımın atılmasına izin veremeyiz.

Bu Lewontin'in ve diğer pek çok materyalistin seçimidir. Ve başta belirttiğim gibi, bu "iman"a sahip olmalarında bir sorun yoktur. Kendi tercihleridir ve Kuran'ın "sizin dininiz size, benim dinim bana" ilkesi gereğince, bunda serbest olmalıdırlar. Ancak, malum, seküler insanlar ve dindarlar (ve dahası dindarların bin bir türü) aynı toplumlarda, aynı devletlerin yönetimi altında yaşamaktalar. Dahası dünya giderek daha da içiçe geçiyor. Dolayısıyla farklı felsefi ve dini inançların paylaşabileceği ortak alanlar gereklidir. Bu alanlardan biri hukuk, bir diğeri bilimdir. Ben tüm bu ortak alanların "laik" olması, yani bir dine veya felsefi bir görüşe dayandırılmaması gerektiğini düşünüyorum. Dolayısıyla "Kuşkusuz vahiy mutlak doğrudur; bilim gibi beşeri bilgi kaynakları ise eksik, kusurlu ve değişkendir" cümlesinden endişe eden okurun, endişesine gerek yok. Bu "Müslümanlar içi" bir yorum ve bilime bir bilgi kaynağı olarak Müslümanlarca verilmesi gereken değeri ele alıyor. Bilimin kendisinin İslam'a dayandırılmasından söz etmiyorum. Aksine, bence kesinlikle tarafsız olmalı. Ama bu tarafsızlık materyalizme karşı da korunmalı; Lewontin'in ifade ettiği "iman", bilimin yöntemi haline getirilmemeli. Akıllı Tasarım teorisine gelince; bu teori, bilimin tarafsız olarak yola çıktığında vahye uygun düşen bir takım gerçekleri keşfedebileceğini gösteriyor. Bunu görünce "olmaz, bilimi dine dayandırıyorsunuz" diye tepki vermenin alemi yok. Hayır, bilimi dine dayandırmıyoruz. Ama bilim objektif bırakılınca dine uygun düşen sonuçlara varıyorsa, ne yapalım?

VAHİY VE BİLİM ÜZERİNE BİR NOT DAHA (VE DE AT)

10 Aprıl 2007

"Vahiy ve Bilim Üzerine Bir Not" başlıklı yazıma ilave etmem gerektiğini düşündüğüm bir kaç nokta var. Birincisi, vahiy ve akıl ilişkisi üzerine. Söz konusu yazıda aklın yanılabilirliğinden söz etmiştim. Bunu görmek zor da değildir; modern ideolojilerin hepsi "akıl ürünü"dür ama birbirlerinden çok farklı şeyler savunurlar ve bazıları bu savunduklarıyla büyük felaketlere de yol açmışlardır. Örneğin komünizm ve faşizm gibi sistemler tamamen "akıl ürünü"dür, kendi içlerinde belirli bir mantığa dayanırlar, ama onmilyonlarca insanın ölümüne neden olan korkunç sonuçlar üretmişlerdir. Kanımca bu durum, insanoğlunun sadece kendi aklını kullanarak mükemmel bir yaşam ve toplum üretebileceğini savunan her türlü öğretiye kuşkuyla bakmak için yeterli bir gerekçe oluşturuyor. Ancak tüm bunlar, aklın değerini ve gerekliliğini ortadan kaldırmaz kuşkusuz. Ancak onun tek başına yeterli bir yol gösterici olamayacağına işaret eder. Nitekim "saf aklı" eleştiren pek çok düşünür, bunun yanına "tecrübe" ve "gelenek" kavramlarını eklemiştir. Buna göre insanların binlerce yıllık tarih içinde edindikleri deneyimleri ve bunlardan çıkardıkları sonuçları yadsımamak gerekir. Aile, hukuk, devlet ve hatta demokrasi gibi kavramlar işte böylesi "tecrübesel" ve "geleneksel" değerlerdir. İnanan insan için kuşkusuz tüm bunların ötesinde bir de "vahiy" vardır yol gösterici olarak. Ben, inanan insan için vahyin tüm diğer bilgi kaynaklarından üstün

olduğunu da belirttim. Ancak buna şunu da ilave etmem lazım: Vahyi anlamak için de akıl ve hatta "gelenek" gereklidir. Çünkü vahiy, her ne kadar açık ve hikmetli olursa olsun, yorumla anlaşılır. Hele de vahyin üzerinden yüzyıllar geçmiş ve vahyin indiği ortamdan çok farklı bir dünyada yaşar hale gelmişsek, vahyin bize öğrettiği ilkelerin günümüz dünyasında nasıl yorumlanması gerektiğini anlayabilmek için yoruma, bunun için de akla ve geleneğe ihtiyaç vardır. Örneğin Kuran'da kölelikten bahsedilir. Bu, köleliğin ideal bir toplumsal kurum olduğunu mu gösterir, yoksa o dönemde öyle bir kurum olduğu için mi, ilahi mesaj buna göre hükümler içermiştir? Bunu akıl yoluyla anlamaya çalışmamız ve 1400 yıllık İslam geleneği içinde bu konuda yapılan yorumları dikkate almamız gerekir. Bu gibi kaynakları bir kenara bırakan ve "vahiyde ne yazıyorsa, hiç düşünmeden onu uygularım" diyen bir insan (ki "fundamentalizm" böyle bir şeydir) aslında "vahiyden kendi dar anlayışıyla anladığını uygulamak" gibi bir yanılgıya sürüklenebilir. İslam tarihinde çok kan dökmüş bir mezhep olan Hariciler, tam böyleydiler. Kuran'daki bir savaş ayetini alıp da modern bir terör eylemini meşrulaştırmak için kullanan "İslamcı teröristler"in yaptığı da benzeri bir şeydir. Her zaman bu denli tehlikeli olmasa da, akıl ve geleneği bir kenara atan "literalist" ("lafızcı") yaklaşım, çok yanlış sonuçlara varabilir. Kuran'da "Allah'ın eli"nden söz edildiği için Allah'ın insani bir bedene sahip olduğunu varsaymak gibi... Dolayısıyla kanımca insan için izlenmesi gereken en doğru yol, vahyi izlemek, ancak onu anlamak için de akıl ve geleneği kullanmaktır. Zaten (İslam tarihindeki "akılcı" fikir akımı olan Mutezile'nin mensuplarının dediği gibi) akıl da sonuçta Allah'ın yaratıp insana verdiği bir "iç yol gösterici" değil midir? **Akıllı Tasarım üzerine** Sitede son günlerde bir de Akıllı Tasarım üzerine bir tartışma yürüyor. Bu teorinin dini kavramlarla bağlantısının olup olmadığı konusunda görüşler var. Ben kendi düşündüğümü bir cümleyle şöyle açıklayayım: Akıllı tasarım, yöntemi açısından değil, ancak vardığı sonuçlar açısından dinle ilgilidir. Çünkü teori, ilahi dinlerdeki yaratılış inancını kendisine bir önkabul olarak almaz; sadece doğayı inceler ve buradaki yapıların kökeninde bilinçli bir düzenleme olduğuna dair bir kanıt olup olmadığını araştırır. Bu araştırma sonucunda canlılığın kökeninde bilinçli bir düzenleme olduğunu sonucuna varıyorsak - ki varıyoruz - o zaman Akıllı Tasarım'ın vardığı bu sonuç, ilahi dinlerin evren ve yaşam hakkındaki öğretisine uygun düşmüş olur. Bir dindar da buna bakarak elbette "canlıları Allah yaratmış, bilim de buna dair kanıtlar buldu" diyebilir. Hatta dindar olmayan birisi de, AT'nin sonuçlarına bakarak, dine ikna olmaya başlayabilir. Bunun karşısında Darwinist taraf, "dini bilime dahil ettiniz" diyerek, büyük bir handikap yakalamış edasıyla sık sık ortaya çıkıyor. Anlamadıkları nokta, AT'nin vardığı sonuçlar ile izlediği yöntem arasındaki fark. AT, "canlılık yaratılmış olmalıdır" gibi bir önermeyle işe başlamıyor ki... İşin ilginç tarafı, asıl Darwinizm'in böylesi bir önkabulle işe başlıyor oluşu. Daha önce pek çok yazımda belirttiğim gibi, Darwinistlerin çoğu, bilimin "tasarım" kavramını prensip itibarıyla kabul edemeyeceğini savunurlar. Yani "canlılık yaratılmamış olmalıdır" gibi bir önermeyle işe başlarlar. Özetle: Dindarların AT'den dini bir sonuç çıkarmalarında kanımca hiç bir sorun yoktur. (Zaten ben de çıkarıyorum). Ama bunu yaparken AT'nin yöntemini iyi anlamaları, bu bilimsel yöntemin içine dini bir argüman katmamaya dikkat etmelerinde fayda var.

DİNİ JAKOBENİZM'E ALET ETMEK

25 July 2007

[25 Temmuz tarihli Radikal gazetesinde yayınlandı] Türkiye'de enteresan bir gelenek vardır. Toplumun din özgürlüğünü savunan her türlü sivil politik girişim "dini siyasete alet etmek"le suçlanıp susturulurken, devletin kendi siyasi hedefleri için dini kullanmasında hiç bir beis görülmez. Sayın Uygar Aktan'ın 29 Haziran tarihli Radikal'de yayınlanan "AKP'nin 'Uzak Düşmanı'yla Anlaşması" başlıklı yazısı, bu geleneği daha da ileri bir boyuta taşıyor: Dini, Jakoben Kemalist ideolojinin aleti haline getiriyor. &Bunun nasıl yapıldığını kısaca özetleyeyim. Her şey, Sayın Aktan'ın daha önce de ele aldığı (ancak hayli abarttığı) Eşari-Maturidi farkıyla başlıyor. Sünni İslam'ın bu iki ana itikad ekolünden birincisinin daha gelenekçi ötekinin daha rasyonalist olduğunu belirleyen Aktan, ;Maturidi yorum"un laik hukukla uzlaşacağını savunuyor. Asıl "bomba" ise söz konusu Maturidi yorumun "Cumhuriyet'in teolojik zeminini oluşturduğu" iddiası. Fakat dikkat edin bu "Cumhuriyet", "halk idaresi" anlamına gelen ve hepimizin kabul ettiği "yönetim şekli" değil; istiklal mahkemeleri, tenkilleri, işkenceleri, darbeleri, andıçları ve halen süregiden demokrasi düşmanlığı ile birlikte "Jakobenizm" dediğimiz şeyin kibarcası. Aktan'ın argümanının üçüncü ve en vurucu aşaması ise, AK Parti'nin "Maturidi yorumu" benimsemediği, bunun yerine "Yeni Selefilik" akımına dahil olduğu iddiası. Söz konusu Selefiler arasında El Kaide'ye kadar uzanan koyu bir radikal İslamcılık damarı olduğunu belirtirsek, Sayın Aktan'ın iktidar partisine biçtiği kostümün rengi daha da iyi anlaşılır. Zaten en çok El Kaide teorisyenleri tarafından kullanılan "uzak düşman-yakın düşman" teorisini de, gayet spekülatif bir biçimde, AK Parti'ye atfetmiş. Mesaj açık: Harikulade bir Jakoben Cumhuriyetimiz var; onun "teolojik zeminini" kabul etmeyenler ancak İslamcı radikaller olabilir. Mesaj açık, ama acaba ikna edici mi? **Nursi ve Menderes** İkna olmak için ortada ne yazık ki sadece Maturidilik ile Kemalizm arasında kurulan subjektif bağlar ve bir de Seyyid Bey'in Hilafet'in kaldırılmasını onaylayan görüşü var. 1924 tarihli bu görüş gerçekten de önemlidir ve "laiklik" ilkesine İslami bir kapı aralayabilir; ama felsefi temelini dinde değil pozitivizmde bulan "laikçilik"e hiç bir destek sağlamaz. Laikçiliğin marifetlerine baktığımızda ise akla Sayın Aktan'ın argümanını zora sokan bir sürü soru geliyor. Mesela Maturidi inancına bağlı olan, dahası "siyasetten Allah'a sığınırım" diyecek kadar da apolitik davranan Bediüzzaman Said Nursi'nin neden hayatının onlarca yılını "Cumhuriyet"in zindanlarında ve sürgünlerinde geçirdiğini merak ediyor insan. Ya da sormak istiyor: Bir grup üniformalı despotun kurduğu düzmece bir mahkemenin kararıyla siyaseten katledilen Adnan Menderes'in suçu da mı "Yeni Selefi" olmaktı? Çok açık ki "Cumhuriyet"in gazabına uğramak için radikal İslamcı filan olmaya gerek yok. "Yeter söz milletindir" demek, hakimiyetin atanmışlara değil seçilmişlere ait olmasını savunmak yetiyor da artıyor bile. İyi ama Sayın Aktan da zaten buna, yani seçilmişlerin hadlerini aşmalarına karşı. "Kendi doğal sosyoekonomik evriminin sonucunda modernleşememiş bir toplumu devrimle modernleştirme zorunluluğu"ndan ve demokrasinin buna engel oluşturmasından söz ediyor. Bu yorum, "bu halk ilkeldir, önce adam edilmesi gerek, ancak ondan sonra demokrasiyi filan düşünürüz" diye özetlenebilecek 85 yıllık bir hikayenin tekrarı. Ama bu hikaye de yanlış. Bunu görmek için öncelikle "modernleşme"nin anlamı ve yöntemleri konusunda bizim Jakobenlerin bildiği dar çerçeveden daha farklı anlayışların da var olduğunu belirlemek gerek. Amerikalı tarihçi Gertrude Himmelfarb, "The

Roads to Modernity: The British, French, and American Enlightenments" (Moderniteye Giden Farklı Yollar: İngiliz, Fransız ve Amerikan Aydınlanmaları) adlı kitabında bunu anlatır. Fransızların dinle ve gelenekle savaşarak modernleşmeye çalıştığını ve bunun kanlı iç mücadeleler yarattığını anlatan Himmelfarb'a göre, İngiltere ve Amerika'da ise dinle ve gelenekle barışık bir modernleşme anlayışı geçerlidir. **Devlet Gölge Etmesin, Yeter** Böylesi bir modernleşme vizyonu bizde de vardı: 1924 yılında Kazım Karabekir Paşa önderliğinde kurulan Terakkiperver Fırka o çizgideydi. Ama kurulduktan sadece altı ay sonra, dini inanç ve fikirlere "hürmetkar" olduğunu belirttiği için suçlandı ve kapatıldı. Ondan sonraki 25 yıl boyunca da Türkiye'deki sosyal modernleşme, koyu bir laikçilik ve büyük kentleri pek aşmayan yüzeysel bir Batılılaşma tutkusundan ibaret kaldı. Asıl kritik mesele olan ekonomik kalkınma, ancak Demokrat Parti döneminde, ondan sonra da diğer merkez sağ iktidarlarında başarıldı. Aynı gelenek son beş yılda da AK Parti'yle sürüyor. CHP ise her zamanki gibi ekonomiyle değil "Cumhuriyeti başörtüsünden korumakla" meşgul. Kemalistlerin çoğu daha hala yabancı sermayeyi "emperyalizm" sanıyor. Bir başka deyişle, "önce toplum modernleşmeli, sonra demokrasi gelmeli" diyenler yanılıyorlar. Çünkü Türkiye'yi modernleştirenler, zaten ancak demokrasiyle iktidara gelenler. Ötekilerin "devlet zoruyla çağdaşlaşma" projesi, reel (iktisadi) bir gelişme sağlamadığı gibi, toplumsal reaksiyonlara ve gerilimlere yol açıyor. (Türkiye'de radikal İslam'ın bir dönem yükselmesinin önemli bir sebebi de, bu eli sopalı elite duyulan tepkidir.) Zaten aslında kafayı biraz kaldırıp dünyaya bakarsak, "önce toplum hizaya gelmeli, sonra demokrasiye layık olmalı" diyenlerin, demokrasiyi hiç bir zaman getirmeyen ve getirmeyecek dikta rejimleri olduğunu görürürüz. Örneğin Lenin'e göre "proletarya diktatörlüğü" toplumun sosyalizmi içselleştireceği noktaya kadar sürecek, sonra özgürlük gelecektir. Tabii toplumlar Lenin gibi ideologların masa başında ürettiği şablonlara hiç bir zaman uymadıkları için ya baskı hep devam eder - ve oluşan "yeni sınıf" parsayı toplar - ya da baskıcı rejim tarihe karışır. Sonsöz: İslam'daki rasyonalist okulların vurgu yaptığı ve Sayın Aktan'ın işaret ettiği "hükümlerin zamanla değişmesi" fikri gerçekten de önemlidir. "Müslüman modernleşmesi"nin yolu kısmen buradan geçer. Ama bu, dindarları aşağılayan ve ezen ceberrut yönetimlerin eliyle olmaz. Özgürleşme, ekonomik gelişme ve dünyaya açılmayla olur. "Türk İslamı" ise bugün zaten bu yolda. Devlet gölge etmesin, yeter.

EVRİM SAVAŞLARINDA SON DURUM

17 October 2007

[17 Ekim 2007 tarihli Star gazetesinde yayınlandı] Şu günlerde Radikal gazetesinin sütunlarında evrim, yaratılış, bilim ve hatta "budalalık" konusunda ilginç bir tartışma sürüyor. Önce gazetenin 7 Ekim tarihli "Yaratılış teorileri insan haklarına tehdit" başlıklı haberinde, Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi'nin aldığı "Eğitimde Yaratılışçılık Tehlikeleri" başlıklı bir kararı duyruldu. Yazar Nuray Mert, bu kararı "Bilim budalalığı" olarak yorumladı. Genel Yayın Yönetmeni İsmet Berkan ise üst üste iki yazı yazıp Mert'in suçlamalarını karşıladı, hatta eleştirdi. "Bu dünya üzerinde yaşam nasıl var oldu" sorusuna verilen farklı cevaplardan doğan bu tartışmada belli ölçüde dirsek çürütmüş biri olarak ben de bir şeyler söyleyeyim. Aslında ülkemizde yüzyılı aşkın bir geçmişi olan evrim-yaratılış kamplaşmasında, diğer pek çok konuda olduğu gibi, gereksiz bir ak-kara ikilemine düşüyoruz. Oysa bugün bilim ve felsefe dünyasında bu konuda çok daha karmaşık bir tablo ve farklı

ekoller var. İlk ekol, ateist evrimciler. Bunlar, "yaşam tesadüfi bir evrim sürecinin ürünüdür" diyor ve bunun da Allah'ın varlığı fikrini çürüttüğünü iddia ediyorlar. Kitapları TÜBİTAK tarafından Türkçe'ye çevrilen İngiliz zoolog Richard Dawkins, söz konusu "militan ateistler"in başında geliyor. Dawkins, Charles Darwin'in evrim teorisi sayesinde ateizmin kanıtlandığı inancında. Ancak Darwin'in evrim teorisini aynen kabul eden, fakat cansız maddelerin olağanüstü derecede karmaşık canlı sistemlere dönüşmesinde ilahi bir plan gören "inançlı evrimci"ler de var. Bunlardan biri, ünlü "İnsan Genomu Ulusal Araştırma Enstitüsü"nün direktörü olan genetikçi Francis Collins. Prof. Collins, "evrimci" olmanın yanında iyi bir Hıristiyan. DNA'yı konu alan 2006 basımı "The Language of God" (Tanrı'nın Dili) adlı kitabının altbaşlığı ise yeterince açıklayıcı: "Bir bilim adamı imana dair kanıtlar sunuyor." Darwinizm'i kabul eden ama farklı yorumlayan bu iki ekolden sonra, üçüncü bir grup olarak, evrimi kabul eden ama Darwinizm'i eleştirenler var. Bunlar, "doğada daimi bir değişim olduğu doğrudur, ama Darwin'in mekanizmaları bunu açıklamak için yeterli değildir" diyorlar. "Akıllı Tasarım" teorisini savunanların çoğu da bu ekole dahil. Söz konusu teori, evrim sürecinin sadece doğal etkenlerle değil, aynı zamanda "bilinçli müdahale"yle işlediğini savunuyor. Bilinçli müdahalenin izinin de canlıların karmaşık sistemlerinde sürülebileceği görüşünde. Gelelim dördüncü ekol olan "yaratılışçılar"a. Aslında Yaratıcı'nın varlığını kabul ettikleri için inançlı evrimcilere ve Akıllı Tasarımcılara da "yaratılışçı" denebilir. Nitekim ikincisine bazen deniyor da. Oysa aynen "dinci" kelimesinde olduğu gibi, "yaratılışçı" kelimesinde de özel bir anlam var. Bunu savunanlar, "Allah canlıları bugün gördüğümüz halleriyle yaratmış ve sonra da bir değişim yaşanmamıştır" diyorlar. Bunu derken de bazı bilimsel verileri alıp kullansalar da, aslında dini kaynaklara (ve dahası onların belirli bir yorumuna) dayanıyorlar. İşte burada İsmet Berkan'ın da sık sık işaret ettiği bir problem var. Çünkü eğer siz dini bilgileri bir "veri" olarak bilime katarsanız, İslam'a, Hıristiyanlık'a veya Budizm'e göre bilim yapmaya başlarsınız. Oysa bilimin insanlığın ortak ve objektif malı olması gerekir. Dolayısıyla aynen "laik hukuk" gibi "laik bilim" de iyidir ve gereklidir. Ancak "laik hukuk"tan "laikçilik" çıkarma tehlikesinde olduğu gibi, "laik bilim"den de materyalist despotizm çıkarma tehlikesi var. Bu iş en kaba haliyle Sovyetler Birliği'nde yapılır, bilimsel çalışmalarda "diyalektik materyalizme uygunluk" zorunluluğu aranırdı. Günümüzün Darwinci ateistlerinde de benzer bir dogmatizm, bilimi ateizmin yedeğine alma çabası var. Bilimsel verilerden din lehine çıkan her sonucu "Ortaçağ zihniyeti" diye yaftalayıp susturmaya çalışmaları, bariz bir örnek. Bu yolla kanıtladıkları bir şey varsa, o da bağnazlığın kimsenin tekelinde olmadığı.

AKIL, BİLİM VE MİNİ ETEK

10 December 2007

[10 Aralık 2007 tarihli Star gazetesinde yayınlandı] Medyamızın "laik fundamentalist" kalemlerinden Tufan Türenç'in 3 Aralık 2007 tarihli Hürriyet'teki köşesinin başlığında "Türkiye Akıl ve Bilimi Terk Ediyor" diye yazıyordu. Böyle çarpıcı bir iddia görünce, insan istemez ikna edici "veriler"e hazırlıyor kendini. Türkiye'de laboratuvar ve kütüphanelere ayrılan ödenek daraltılmış olabilir mesela. Veya bilimsel yayın üretimi azalmış, üniversitelerimiz düşüşe geçmiş olabilir. Ama Sayın Türenç'in yazısında böylesi "veriler" değil, iki "olay" vardı: Bir fuarda hosteslik yapan bir genç manken "AK Partili bakan geliyor"

diye mini eteğini gizlemek ihtiyacı hissetmişti. Bir de, Isparta'da bir öğretmen, öğrencilerine "Atatürk resimli fanilalar" giydirdiği için ayrımcılığa maruz kalmıştı. Bu hikayelerin gerçeği ne kadar yansıttığını bilmiyorum ve bana enteresan gelen de işin o kısmı olmadı. Aslında "Bırakınız açsınlar, bırakınız örtsünler" ilkesine inanan birisi olarak, bu gibi "mahalle baskısı" problemlerinin önemsiz olduğunu da düşünmüyorum. Ama bence çarpıcı nokta, "akıl ve bilim" deyince Sayın Türenç'in aklına "mini etek ve Atatürk fanilası"nın geliyor oluşu. Ne dersiniz, bu işte bir gariplik yok mu? Bence bir gariplik var ve hem de yüz yılı aşkın bir süredir var. Osmanlı toplumunun Batı karşısında geri kaldığını anlayan, ama niçin geri kaldığını anlamayan, o yüzden de Batılılar gibi giyinmek ve tüketmek suretiyle problemi çözeceğini sanan bir "yüzeysel çağdaşlaşmacılar" sorunu var ülkemizde. İslami düşünür Şehbenderzade Filibeli Ahmet Hilmi, bu sorunu daha ilk ortaya çıktığı zamanlarda, 19. yüzyılda teşhis etmişti. "Bir Fransız gibi giyinen, bir İngiliz gibi gezinen, bir İtalyan gibi şarkı söyleyenimiz var; fakat bir zırhlı yapacak mühendisimiz, bir fabrika kuracak adamımız yok" diyordu. Bugün mühendislerimiz ve fabrikatörlerimiz var, ama "yaşam tarzı saplantısı"nın sahiplerinde pek bir gelişme yok. Bakın bu işi bir senaryo üzerinde düşünelim: Diyelim ki, mini etekli, şirin mi şirin bir genç kızımız var. "Cumhuriyet mitingleri"nde bayrak sallamayı pek seviyor. Ama bu kızımızın ne bilimle ne de toplumsal meselelerle ilgisi var. Aslında vaktinin çoğu, Paris Hilton'un son skandalını veya Helin Avşar'ın en yeni macerasını takip etmekle geçiyor. Hayatta kendi başına ayakta durmak fikrini pek cazip bulmadığı için, harıl harıl "zengin koca" arıyor. Bir de başörtülü bir genç kız var. Üniversitede sosyoloji okuyor. Yüksek lisans yapıp "Post-modernite ve Türkiye yansımaları" diye bir tez yazmayı planlıyor. "İslami feminizm" akımıyla yakından ilgili. Kürt sorunuyla alakadar. Ekonomik özgürlüğünü kazanmak istiyor. İlla "zengin" değil, ama değerlerine uygun bir eş umuyor. Sizce bu iki kızdan hangisi daha moderndir? Sayın Türenç'in kıstaslarıyla düşünürsek, ilk kızın mini eteğini, "modern" olması, hatta "akıl ve bilim"le dolup taşması için yeterli bulabiliriz. Oysa sembollerle düşünmek yerine "analiz etme"yi bilen bir sosyal bilimci, size asıl ötekinin modern olduğunu söyleyecektir. Bu, Türkiye'nin "yüzeysel çağdaşlaşmacılar"ının "akıl ve bilim" algısındaki derin sorunun kaba bir özetidir. Bu algıdaki bir diğer sorun da, "akıl ve bilim"i kutsallaştırıp şaşmaz bir "mürşit" sanmalarıdır ki, işin o kısmı Çarşamba'ya...

AKIL VE BİLİM GERÇEKTEN DE 'MÜRŞİT' MİDİR?

12 December 2007

[12 Aralık 2007 tarihli Star gazetesinde yayınlandı] Türkiye'deki katı laiklik savunucularının en değer verdiği kavramların başında "akıl ve bilim" gelir. Onlara göre tüm toplumun bu ikisini yol gösterici edinmesi şarttır. Aksi takdirde "aydınlığa" varamayız. Hele de dini değerleri yol gösterici edinirsek, başımıza feci işler gelir ve sonunda hep birlikte "karanlığa" gömülürüz. Bu söylemin sahiplerinin din konusunda bazı klasik "öcü"leri vardır. Hıristiyanlık'tan söz ettiklerinde andıkları tek şey "Ortaçağ karanlığı"dır. İslam'dan konu açıldığında ise örnekler daha günceldir. Suudi Arabistan, İran, Taliban Afganistanı gibi despot rejimler sıralanır önümüze; dine değer verenlerin başına neler geldiğini ibretle anlamamız için. Aslında bu seçme örnekler, meselenin yalnızca bir yüzüdür. Öte yanda, modern dünyanın (bilimin, kapitalizmin veya demokrasinin) yükselişinde Hıristiyanlık'ın oynadığı önemli rol vardır. İslam dünyası da, ilk altı asrında, ilhamını dinden alan görkemli bir

medeniyet kurmuştur. Ama “laikçiler” dinin sadece en kötü temsilcilerini görür ve gösterirler. Fakat bunu yaparken de kritik bir noktayı göz ardı ederler: Kendi savundukları dünya görüşünün de feci, hem de çok feci temsilcileri vardır. 20. yüzyılın iki büyük felaketi olan Nazizm ve komünizm gibi... Bu iki kanlı ideoloji de alabildiğine “akıl ve bilim” temelliydi. Naziler, milyonlarca insanı gaz odalarında topluca öldürürken gayet “bilimsel” bir iş yaptıklarını düşünüyorlardı. İnandıkları Sosyal Darwinist ırk teorisine göre, “aşağı ırkların ve bireylerin temizlenmesi”, insanlığa bir hizmetti. 20. yüzyıl boyunca yaklaşık 160 milyon insanın ölümüne neden olan komünizmin de bir diğer adı “bilimsel sosyalizm”di. “Bir kişinin ölümü trajedidir, milyonların ölümü ise istatistik” diyen Stalin, gayet “akılcı ve bilimsel” bir diktatördü. Zaten dünya “akıl ve bilim”e dayalı ideolojilerden böyle korkunç sonuçlar da çıkabildiğini gördüğü için, 20. yüzyılın ilk yarısındaki pozitivist hayaller, ikinci yarıda terk edildi. (Bizim “çağdaşlaşmacılar” 1930'larda donup kalmış oldukları için durumdan habersizler.) Bugün Batı dünyası bilimin bir “mürşit” yani yol gösterici olmadığı çoktan anlamış durumda. Çünkü bilim değer yargıları üretmiyor. Size sadece evrenin nasıl işlediğini öğretiyor ve teknoloji kazandırıyor. Örneğin bilim sayesinde atomu parçalayabilirsiniz. Bununla insanları yok edecek bir nükleer bomba yapıp yapmamak, bilimin karışmadığı “ahlaki” bir konudur. Peki akıl? Onun da size doğruyu göstereceğine dair bir garanti yoktur. Zaten o yüzden bir biriyle zıt yüzlerce akıl ürünü felsefe vardır. Dahası salt akıl yoluyla ahlak inşa etmeye kalktığınızda çok zorlanırsınız. Size, “komşun aç iken tok yatma” diyecek rasyonel bir buyruk bulamazsınız. İşte bu yüzden günümüzde pek çok Batılı düşünür “dinin ve geleneğin önemi”ni keşfediyor. Demokratik, özgür ve açık bir toplumda, sadece akıl ve bilime değil, aynı zamanda dine ve geleneğe de ihtiyaç olduğunu söylüyorlar. Çünkü insan sadece akıldan değil, aynı zamanda his ve sezgilerden beslenen, “madde”nin yanında “mânâ” boyutu da olan bir varlık. Zaten tam da o yüzden “akıl ve bilim” tutkunları da çok geçmeden kendilerine “yapay din”ler yaratıyor, Anıtkabir'den “türbe” 10. Yıl Marşı'ndan “ilahi” üretiyorlar ya...

ALLAH'A NİÇİN İNANILIR?

28 November 2007

[28 Kasım 2007 tarihli Star gazetesinde yayınlandı] Orhan Pamuk'un ilk romanı olan "Cevdet Bey ve Oğulları"nda, Nusret adlı bir Jön Türk tiplemesi vardır. Koyu bir Fransız hayranı ve Abdülhamid karşıtı olan Nusret, ömrünün son günlerindedir. Ölüm döşeğinde küçük oğlu Ziya'yı kendi kardeşine emanet ederken, çocuğu dindar akrabalarının eline bırakmamasını tembih eder. "Yoksa," der, "oğlum da onlar gibi Allah'a inanır, olmadık yalanları doğru sanır, herkes gibi uyuşuk biri olur, dünyayı anlayamaz." Nusret bir roman karakteridir elbette, ama son yüz yıldır ülkemizde bol rastlanan bir aydın modelinin de özetidir. Bu aydınlar, içinden çıktıkları geleneksel toplumun durağanlığına ve kapalılığına tepki duymuş, Avrupa'daki pozitivist ve din karşıtı felsefelerden etkilenmiş, sonuçta dini inancın “hurafe” olduğuna kanaat getirmiştir. Bunların bazıları liberal eğilimlidir ve dolayısıyla dine baskı yapılmasına taraftar değildir. Diğerleri Jakoben'dir; toplumu “aydınlığa” çıkarmak için zor kullanmak, “gericilerin” tepesine binmek gerektiğini düşünür. Ortak yönleri, Allah'a imanı bir tür “batıl inanç” saymalarıdır. Bütün bunlar, geçenlerde (18 Kasım'da) Mahfi Eğilmez'in Radikal gazetesindeki “İnanç ve Evrim” başlıklı yazısını okurken aklıma geldi. Sayın Eğilmez,

“İnanç, bilimsel bir kökeni olmayan, kanıtlamayan konularda ortaya çıkan bir çeşit taraf olma eğilimi; örneğin tanrı inancı bu tür bir şey” diyordu. Sonra da, “hiç kimse tanrıyı görmediği ve duymadığı için, onu duyduğunu söyleyen peygamberlerin söyledikleri kanalıyla inanç oluşuyor” diye ekliyordu. Buradan şöyle bir sonuç çıkıyor: İnsanların Allah'a inanmalarının sebebi, bir dine inanmalarıdır. Tabii bir dine inanmanın sebebi de, yine bu mantık örgüsüne göre, gelenekler ve duygulardır. Dolayısıyla, Allah'a inanmak, kültürel ve psikolojik bir “tercih”tir. Zaten Sayın Eğilmez bunu “mavi rengi sevmeye” benzetmiş. Ve bence yanılmış. Onun gibi düşünenler de yanılıyorlar. Iskaladıkları nokta, Allah'a imanın akılcı dayanakları. Bu dayanaklar, modern öncesi dönemde Aquinalı Thomas, Maimonides, İmam Gazali gibi ilahiyatçılar tarafından ele alınırdı. Aydınlanma devrinin ve sonrasının ateist filozofları (örneğin David Hume), modern bilimin bu dayanakları boşa çıkardığını ileri sürdü. Oysa 20. yüzyılın ikinci yarısında, önce bilimin aşırı iddiaları törpülendi, sonra da bizzat bilim dünyasının içinden Allah inancını destekleyen yorumlar gelmeye başladı. Bugün Amerika veya İngiltere'de bir kitapçıyı gezerseniz, özellikle fizik alanındaki bulgulardan yola çıkarak inanca yol bulmuş bilim adamlarının eserleriyle karşılaşabilirsiniz. Dünyanın en ünlü ateist düşünürlerinden biri olan Anthony Flew'ün, 2004 yılında, “evrende bir tasarım bulunduğuna işaret eden kanıtlar”la ikna olduğunu ve bir Yaratıcı'yı kabul ettiğini açıklaması, boşuna değil. Bunlarla “Allah'ın varlığının bilim yoluyla kanıtlandığı” gibi bir şey söylemiyorum; bu aksi yönde bir pozivitizm olur ve yanlıştır. Dinin akla indirgenemeyecek derin bir duygusal ve ruhani boyutu olduğu da kuşkusuzdur. Ama dinin akılla olan ilişkisi, bizdeki çoğu seküler aydının sandığından daha sağlıklı. Bunu görebilmek içinse biraz ezber bozmak gerek.

ÜNİVERSİTEDE ATEİST DİKTA ÇAĞRISI

04 February 2008

[4 Şubat 2008 tarihli Star gazetesinde yayınlandı] Sizi bilmem, ama ben “laikçi”lerin zevki, çevik ve açık sözlü olanını seviyorum. Dünya çapında bir jeolog ve Türkiye çapında bir militarist olan Prof. Dr. Celal Şengör, bunlardan biri. Üniversitelere başörtüsünün kesinlikle sokulmamasını, aksi takdirde bu kurumların kapatılmasını savunurken lafını hiç sakınmamış. “Siyasi sembol” gibi zorlama bahaneler aramış. Üniversiteler Arası Kurul'daki kafadarlarına yolladığı mektupta açık konuşmuş: Özetle, “din uygarlığın düşmanıdır, zaten amacımız öğrencileri dinden kurtarmaktır, yok etmek istediğimiz şeyin sembolünün önümüzde ‘şakırdatılmasına' izin veremeyiz” demiş. Başörtüsü yasağının altında yatan “din düşmanlığı”nın bu şekilde dürüstçe ifade edilmesi ne iyi. CHPliler bu kadar açık sözlü olamadıkları için kırk dereden su getiriyorlar. Deniz Baykal en son “türbanın kültürümüzde yeri yoktur” diye yeni bir argüman icad etti. Zamanında “şapka devrimi” yapmış, Avrupa'dan fötr ithal edip kanunla topluma dayatmış, “kültürümüzde yeri yoktur” diye itiraz edenleri de darağacına göndermiş bir partiden bugün böyle “yerli” laflar duymak göz yaşartıcı... Sayın Baykal'ın da inandığını hiç sanmadığım bu gibi zırvalarla vakit kaybetmek yerine, meselenin Prof. Şengör tarafından açıkça ilan edilen özüne gelmek lazım: Türkiye'deki bazı seçkinlerin iliklerine kadar işlemiş olan “din fobisi”ne. Gerçi başörtüsü düşmanlığının altında aynı

zamanda bazı “estetik kaygılar” ve “Batılı yaşam tarzı” tutkuları da var. Ama başka örnekler daha da açık. Mesela bir lisede öğrencilerin namaz kıldığı küçük bir mescidin “ortaya çıkarılması”, Türk medyasında “suç üstü” yapılmış havasında manşetlere taşınıyor. Türk elitinin önemli bir kısmı, dindarlığın “ninelerimiz”le sınırlanıp karantinayla durdurulması gereken tehlikeli bir virüs olduğuna inanıyor. Bu zihniyetin felsefi kökenleri, Princeton Üniversitesi tarih profesörü Şükrü Hanioğlu'nun 22 Ocak tarihli Zaman gazetesinde yayınlanan “Seçkinler, Modernlik ve Dindarlık” başlıklı önemli makalesinde tüm açıklığıyla anlatılıyordu. Prof. Hanioğlu'na göre bazı son dönem Osmanlı aydınları “on dokuzuncu asır ortalarında Almanya'da gelişen vülger materyalizm”den fena halde etkilenmişler, modernleşmek için dinin ortadan kaldırılması, ara aşama olarak da “reforme edilmesi” gerektiğine kanaat getirmişlerdi. Modernliğin yolunun düpedüz “dinsizleşmekten” geçtiğini savunan bu düşünce, Hanioğlu'na göre “erken Cumhuriyet bilimciliği”ne miras kaldı. İşte, “dine inananlar üniversiteden kovulmalı” diyen Prof. Şengör ve onun Üniversiteler Arası Kurul'daki ateşli yoldaşları, 19. yüzyıldan kalma bu “bilimcilik + din düşmanlığı + despotizm = modernlik” formülünü dayatıyorlar bize. Oysa onlar en son kafayı kaldırıp etrafa baktıklarından beri, yani 1930'lardan bu yana, global köprünün altından çok sular aktı. Prof. Şengör'ün inandığı “ateist dikta” ilkesi üzerine kurulan bir dizi rejim, milyonlarca insana korkunç eziyetler çektirdikten sonra tarihin çöplüğüne atıldı. “Muasır medeniyet” ise “din özgürlüğü”nü alabildiğine genişletti. Prof. Şengör'ün “ateist dikta” çağrısı yapan mektubunda “bu konuda ne karşımıza çıkarılacak hukuk sistemleri, ne de dünyadan gösterilecek örnekler bizi ikna edebilir” demesi boşuna değil. Bugün dünyada onun inandığı ilkelere uygun bir örnek yok ki. Belki bir tek Kuzey Kore var, orada da Müslüman yok. Eğer olsaydı, emin olun, oradaki “Ebedi Lider”in “laik cumhuriyet”i, bizdeki Üniversiteler Arası Kurul'un istediğinden farklı bir şey yapmazdı. Çok şükür ki öte yanda demokrasiye inananan, insanların istediği gibi yaşama ve giyinme hakkını savunan akademisyenlerimiz de var. Onların yürüttüğü “Üniversitede Özgürlük” kampanyasını (universitedeozgurluk.blogspot.com) tek kelimeyle alkışlıyorum. Özgür Türkiye, kendileriyle gurur duyuyor.

BİLİMPERESTLERİN YANILGILARI

06 February 2008

[6 Şubat 2008 tarihli Star gazetesinde yayınlandı] Koyu “laikçi” Prof. Dr. Celal Şengör'ün “dindarlar üniversitelere alınmasın” önerisi, gündeme geldiğinden beri eleştiriliyor. Jeoloji profesörünün “din, bilime dayandırılamaz” kuralından, “dindarlar bilim yapamaz” gibi vahim bir sonuç çıkarmasının yanlışlığı, zaten ayan beyan ortada. Ama aslında bundan da ileri gitmek ve Sayın Şengör ve onun gibi düşünen “bilimperestlerin” dünya görüşünü biraz kurcalamakta yarar var. Prof. Şengör, “Din, belirli dogmalar çevresinde kurulmuştur... bilim ise sürekli olarak gerçeği arayan bir düşünce sistemidir” diyor. Yani bilimin salt “somut gerçekliğe” dinin ise sırf “inanca” dayandığını ileri sürüyor. Oysa bakın dünyanın önde gelen astrofizikçilerinden biri olan Arizona Eyalet Üniversitesi öğretim üyesi Paul Davies, 24 Kasım 2007 tarihli New York Times'daki makalesinde bu konuda ne demiş:

“Bize sürekli bilimin dünya hakkındaki en güvenilir bilgi kaynağı olduğu, çünkü test edilebilir hipotezlere dayandığı, dinin ise inanç üzerine kurulduğu söylenir... Bu ayrımdaki sorun şudur

ki, bilimin de kendi inanç-bazlı iman temeli vardır. Tüm bilim, doğanın rasyonel ve anlaşılabilir bir düzene sahip olduğu varsayımı üzerinden işler. Eğer evrenin anlamsız karmaşalar ve keşmekeşlerle dolu olduğunu düşünseydiniz, bilim adamı olamazdınız."

Prof. Davies, bundan şu sonuca varmış:

"Dolayısıyla hem dinin hem de bilimin temelinde inanç vardır: Her ikisi de evrenin dışında bir şeyin varlığını kabul eder: Ya açıklanamayan bir Tanrı'yı, ya da açıklanamayan doğa kanunlarını."

Bu gerçek, bir "bilimci" ile bir "dinci" arasında aslında bir "inanç dozajı farkı" olmadığını gösteriyor. Elbette eğer "dinci"nin inandığı dinin öğretileri fiziksel veya sosyal gerçekliği görmesini engelleyecek katılıktaysa, ortaya ciddi bir dogmatizm sorunu çıkar. "Dünya dönmüyor" diye fetva veren Ortaçağ Katolik Kilisesi veya Suudi "alim" İbn Baaz örneğinde olduğu gibi... Ama bir "bilimci" de alabildiğine dogmatik olabilir. Sovyet tarımını "diyalektik materyalizm"e göre çarpıtıp mahveden Trofim Lysenko veya Prof. Şengör'ün "Erke"cilik oynayan ideolojidaşları gibi... Bu, Türkiye'deki "bilimperest"lerin göremediği gerçeklerden biri. Bir diğeri de, bilimin bize öğretebileceklerinin sınırı ile ilgili. Prof. Şengör bilimi sınırsız görüyor. Hatta "bilim dışında insanlığın hiçbir bilgi kaynağı yoktur" diyor. Bu, vahim bir yanılgıdır. Başka her şeyden önce bilimin kendi disipliniyle çelişir. Çünkü bilimin yöntemleri deney ve gözlemden ibarettir. "Bilim dışında insanlığın hiçbir bilgi kaynağı yoktur" önermesini ise ne deney ne de gözlem yoluyla test edemezsiniz. Bu, felsefi bir iddiadır. Nitekim zaten Prof. Şengör de dayanak olarak bir felsefeci olan Bertrand Russell'a başvurmuş. Gerçekte insanlığın bilimden başka daha pek çok "bilgi kaynağı" vardır. Örneğin ben "insanlara adaletli ve merhametli davranmak gerekir" önermesinin doğru olduğunu biliyorum. Beni buna ikna eden hiç bir fizik kanunu, kimya formülü veya biyoloji teorisi yok. Hatta "bilimperestler"in pek sevdiği bazı biyoloji teorilerinin sosyal uyarlamalarına, örneğin Sosyal Darwinizm'e bakarsak, adalet ve merhametin çok aptalca şeyler olduğu sonucu çıkabilir. Ama "vicdan" (sezgi), "gelenek" ve Prof. Şengör'ün hiç hazzetmediği anlaşılan "vahiy" gibi bilgi kaynakları, beni söz konusu değerlere inandırıyor. Aslında dünya tüm bunları göreli ve kaba pozitivizmi aşalı çok zaman oldu. Sorun, bizim bilimperestlerin fanus içinde yaşamasında.

ATEİSTLERİN İNANCI

11 February 2008

[11 Şubat 2008 tarihli Star gazetesinde yayınlandı] Ateist, yani "tanrıtanımaz" insanlara bazen "inançsız" da denir. Oysa bu çok yanlış bir sözdür, çünkü aslında onlar da inançlıdır: Allah'ın "yokluğuna" inanmaktadırlar. O'nun için "vardır" demek bir iman gerektirdiği gibi, "yoktur" demek de iman ister. Tümüyle inançsız olan bir insan, olsa olsa "agnostik", yani "kuşkucu" olur. "Bu konuda bir hükmüm yok, bilemem" der. Bu basit felsefi gerçeğin günlük siyasi tartışmalarımızla yakından ilgisi var. Çünkü Türkiye'de "inançlar" dendiğinde sadece Allah'ı kabul eden "teist" (ilahi) dinler kast ediliyor. "İnançlar kamusal alana girmemeli" denince de sadece söz konusu dinler dışlanıyor. Örneğin "militan dogmatiklerin üniversite bünyesine kabul edilmemesini" talep eden Prof. Dr. Celal Şengör, bu sözüyle sadece dindar

Müslümanları hedefliyor. Oysa “ben ateistim” diyen Prof. Şengör de bir “dogmatik.” Kullandığı üslup da bir hayli “militan”. Dolayısıyla eğer onun istediğini yaparsak, bizzat kendisini de üniversiteden çıkarmak gerekecek. Madem kamusal alanda dogma yasak, buyrun kapı önüne!.. Eminim ateistler buna itiraz edecekler, teist inançların “hurafe”ye, kendilerinin sahip olduğu ateist inancın ise “akıl ve bilim”e dayandığını söyleyeceklerdir. Yüz yıl öncesinde yaşıyor olsaydık, bu iddia bugünkünden daha güçlü olurdu. O zamanlar gelişen bilimin Allah inancını yok edeceği ve “din sonrası” seküler bir dünya yaratacağı fikri pek yaygındı. Oysa işler hiç de öyle gitmedi. 20. yüzyılın ikinci yarısında özellikle fizik alanında elde edilen bulgular, evrenin yoktan var edilmiş ve “tasarlanmış” olduğuna işaret eden güçlü kanıtlar ortaya koydu. O yüzden bugün dünyada sadece “Allah'a inanan bilim adamları” yok, bilimsel verilerden yola çıkarak bir Yaratıcı'ya inanmış eski ateistler bile var. “Akıl ve bilim”in ateizmden çok teizmi (Allah inancını) destekler hale gelmesi, düşünürlerin önüne yeni bir soru da koyuyor. Eskiden hep “insanlar niçin Tanrı'ya inanır” diye sorulur ve bir dizi psikolojik faktör sayılırdı: Ölüm sonrasından korkmak, güçlü bir varlığa sığınmak gibi. Ama artık “insanlar niçin ateist olur” diye de soruluyor ve yine psikolojik faktörler inceleniyor. Örneğin Amerikalı düşünür Benjamin Wiker, ateizm ile “hedonizm” (hazcılık) arasındaki ilişkiyi vurgular . Hazcılık, Eski Yunan düşünürü Epikür'le başlayan bir akımdır. Epikür, özetle, “insanın hayattaki tek hedefi haz almak ve acıdan kaçmak olmalıdır” der. Bu ise Epikür'ü ateizme götürür. “Tanrı fikri, bize ahlaki sınırlamalar getirmekte ve zevklerimizi kısıtlamaktadır” diyen düşünüre göre, ateizm “hayatın tadını çıkarmanın” yoludur. Kısacası “hakikat” değil “haz” aradığı için varmıştır ateist dogmaya... Ben ateizmin, özellikle Türkiye'de, bazıları için bir “ego tatmini” işlevi gördüğünü de düşünüyorum. Bunu en net bir kaç yıl önce CNNTürk'ün Beş N Bir K programında konuşan bir aydınımızın sözlerinde sezmiştim. “Ateizm zordur, hiç bir güce dayanmadan yaşamak herkesin harcı değildir” gibi bir şeyler söyleyip kameraya doğru derin bakışlar atmıştı. Böylesi nutukların “alt metninde”, toplum değerlerine başkaldıran, sıradışı ve güçlü insan imajını okumamak mümkün değildir. Etrafa bunu saçmanın da kendine has bir hazzı olmalı. Kimi ateistin bilinçaltında ise bağnaz bir dindarla yaşanmış kötü bir anı, “ham softa ve kaba yobaz”a duyulan tepki yatar. Ve kategorize edemeyeceğimiz daha nice sebep... Her ne olursa olsun onlarınki de bir inançtır ve demokratik toplumda elbette yeri vardır. Bilime veya “kamusal alana” ipotek koymamaları şartıyla.

ATEİST TÜRK OLUR

07 May 2008

[7 Mayıs 2008 tarihli Star gazetesinde yayınlandı] Şair ve yazar İsmet Özel'in Akşam gazetesinden Nagehan Alçı'ya verdiği söyleşi, geçen haftalarda yankı buldu. Özel, özetle, “Ateist Türk olmaz” diyor ve her Türk'ün Müslüman olması gerektiğini, Müslüman olmayanın Türk'ten sayılmayacağını ileri sürüyordu. Oysa kimlik çok hassas bir meseledir ve bu konuda böylesine genelleyici ve kestirme iddialar savurmak da her zaman yanıltıcıdır. Aslında kimlik, her insanın kendi başına geliştirdiği ve tanımladığı bir şey olduğu için, “falanca Türk sayılır, filanca sayılmaz” gibi kategoriler dayatmak, sadece yanlış değil aynı zamanda kırıcı ve dışlayıcıdır. Özel'in işaret ettiği Müslümanlık-Türklük bağlantısı, toplumsal düzeyde elbette geçerli. İslamiyet'in Türkiye'nin “çimentosu” olduğunu ben de bu köşede

ifade ettim. Bugün Türkiye'deki ana etnik grup olan Türkler'in diğer Müslüman etnik gruplarla büyük ölçüde kaynaşmış olmasında, dinin sağladığı ortak zeminin büyük rolü vardır. Bu zemin olmasa bugün Türkiye çok daha bölünmüş, parçalanmış bir toplum olurdu. Ama bu sosyolojik realiteden, “ben Türküm diyen herkes Müslüman olmak zorundadır” gibi despot bir sonuç da çıkarılamaz. Kendini Türkiye'ye vatandaşlık bağıyla bağlayan herkes hukuken Türk olduğu gibi, “kendini Türk hisseden” herkes de kültürel açıdan Türk'tür. İster ateist olsun, ister Hıristiyan, isterse de Yahudi veya “Mecusi”. İsmet Özel, Ermeni, Rum veya Yahudi gibi gayrimüslim vatandaşların Lozan'da “azınlık” olarak tanındığına haklı olarak işaret ediyor. Bu vatandaşlarımız, dinlerinin yanında özgün bir dil ve kültüre de sahip oldukları için belki gerçekten de “azınlık” sayılmalıydılar. Bu, Osmanlı'daki “millet sistemi”nin de devamıydı bir anlamda. Ama toplum dinamik bir şey ve giderek değişiyor. Bugün eski cemaat duvarları epey incelmiş durumda. Acaba hala kaç Musevi Ladino konuşuyor? Dahası bugün Müslüman ana-babadan doğmuş, anadili Türkçe olan, “Türkü” dinleyen, ama din değiştirerek Hıristiyanlığı seçmiş vatandaşlarımız var. Onları ne yapacaksınız? “Yabancı” diye ötekileştirecek misiniz? Malatya katliamı gibi korkunç vahşetlerin kökeninde bu zihniyet yatmıyor mu? Söz konusu “ben Türk'e Türk demem Müslüman olmayınca” mantığına, hak ve özgürlükler adına karşı çıkmak gerektiği gibi, aslında İslamiyet adına da muhalefet etmek gerek. Çünkü bu yaklaşımdan, “Müslüman kalmalısınız, çünkü Türklük onu gerektirir” gibi bir anlam çıkıyor. Oysa insanlar Türklük, Araplık ve başka herhangi bir dünyevi kimlik öyle gerektirdiği için değil, “iman ettikleri” için Müslüman olmalıdır. İyi Müslüman olmanın kriteri, İsmet Özel'in dediği gibi “kafirle çatışmayı göze almak” değil, Allah'a, kitaplarına, peygamberlerine ve “amentü”deki diğer esaslara inanmaktır. Bir başka deyişle, İslamiyet elbette Türkiye'deki “milletleşme” sürecine çok önemli bir zemin sağlamıştır; ama İslamiyet'i tanımlayan şey bu “dünyevi” işlevi değildir. Dahası İslamiyet, gerektiğinde, yani kendi ahlaki esaslarına aykırı düştüğü noktada, bu “milletleşme” sürecinin aşırılıklarına karşı koyabilir. Örneğin birileri “homojen millet” yaratma sevdasıyla gayrimüslim vatandaşların haklarına ve hatta canlarına el uzatırsa, buna ilk karşı koyacaklar dindar Müslümanlar olmalıdır. Bakın size bir örnek: Bugün dünyada Araplar kadar İslam'la birlikte anılan bir başka millet yok gibi. Ama yüzyıllardır “Hıristiyan Araplar” diye de bir olgu var. Bunlardan biri olan Mısırlı Hıristiyan Butros Gali, hatırlarsınız, Birleşmiş Milletler genel sekreteri bile olmuştu. Hıristiyan Arap oluyorsa, Hıristiyan veya ateist Türk niye olmasın? Böylesi farklılıklar bizim için “tehdit” değil, zenginlik olacaktır.

TÜRK OKULLARININ TÜRK DÜŞMANLARI

14 May 2008

[14 Mayıs 2008 tarihli Star gazetesinde yayınlandı] New York Times, dünyanın en itibarlı ve etkili gazetelerinden biri, belki de birincisidir. Bu gazeteye manşet olacak derecede önemli bir “eğitim hareketi” kurmak da, herhalde dünyanın en zor işlerinden olmalı. Ama Türkiye'de tam da bunu başarmış birileri var: Fethullah Gülen hareketi. Günlük gazeteleri izliyorsanız, sözünü ettiğim haberin haberini görmüş olmalısınız. 4 Mayıs tarihli New York Times'daki “Türk Okulları Pakistan'a Daha Mutedil Bir İslam Vizyonu Sunuyor” başlıklı uzun hikayeyi kast ediyorum. Gazetenin İstanbul büro şefi Sabrina Tavernise'nin ve tecrübeli muhabir Şebnem Arsu'nun imzasını taşıyan haber, katı ve bağnaz bir din anlayışının epey yaygın

olduğu Pakistan'da Gülen hareketinin açtığı okulların hem dindar hem de modern bir nesil yetiştirdiğini anlatıyordu. Biz duya duya belki alıştık, ama bu "Türk okulları" gerçekten de muazzam bir proje. 91 ayrı ülkede 300'den fazla okul açmak ve bunların hepsini de başarıyla yaşatmak, şapka çıkarılacak bir iş. Fransa'da yaşayan bir dostum, bu okulların şöhretiyle Paris'in çok pahalı bir restoranındaki bir iş yemeğinde bile karşılaşmış. Bir süre Madagaskar'da yaşamış bir Fransız iş adamı, kendisine, "Çocuklarımızı oranın en iyi okuluna göndermek istediğimizde bize Türklerin idare ettiği bir okulu tavsiye ettiler" demiş. "Etkilendim" diye de eklemiş. Bu, az şey değil. Türkiye deyince epey bir Avrupalı'nın aklına "Ermeni soykırımı", darbeler, işkence ve bilumum insan hakkı ihlâlleri gelir. Son dönemde de 301 davaları, Hıristiyan cinayetleri veya tecavüz vakaları geliyor. "Türkiye'den iyi şeyler de çıkıyor" dedirten az şey var. Bunlardan biri de, belli ki, "Türk okulları." Ama ne gariptir ki bu Türk okullarının en büyük muhalifleri yine Türkler. Öyle ki bazıları, bu kurumları ziyaret etmeyi "parti kapatma" ve "siyasi yasak getirme"nin gerekçesi bile sayıyor. Medyanın malum köşeleri ise, okulları kötülemekle hızını alamıyor, bunlar hakkında olumlu şeyler yazan Batı basınını da suçluyor. Zaten Sabrina Tavernise, aynı AB Komisyoneri Olli Rehn gibi, Türkiye'deki "katı laiklik"ten bahsettiği için bir süredir boy hedefi. Ne enteresan değil mi? "Katı laik"likten eleştiri alanlar, "vay, siz misiniz bizim laikliğimize dil uzatanlar" diye küplere biniyor, bu eleştiriyi getirenleri "dincilere satılmakla" suçluyor, yani aslında kaskatı olduklarını fiilen ispat ediyorlar. Öz eleştiri yapmak, "acaba gerçekten bizim modelimizde bir gariplik var mı" demek, akıllarına hiç gelmiyor. Sorunun kökeni, Türk seçkinlerinin beynine kazınmış olan "din fobisi". Bu öğretiyle yoğrulmuş standart bir Türk, dinin sadece "vicdanlarda" kalması gerektiğine, toplumu etkilemesi durumunda ise "karanlığa gömüleceğimize" sorgusuz-sualsiz iman ediyor. Bu öğretiye göre toplumda hiç bir dini hareket olmamalı, hele de bunlar eğitim kurumları açarak "yükselen yeni nesil"e yön vermemeli. Eğer din lazımsa bile, devlet onu gerektiği şekilde, gerektiği kıvamda topluma verir. Devlet zaten her şeyi bilir. Bu zihniyet Türkiye dışında da vardır; ama sadece ideolojik dikta rejimlerinde. Demokratik Batı toplumlarında ise din toplumsal yaşamın her alanında kendini ifade edebilir. Örneğin her dini kurum ve cemaat kendi eğitim kurumunu oluşturabilir. Hele de Amerika'da laik devlet okullarının yanında sayısız Hıristiyan, Yahudi ve hatta İslami kolej vardır. Zaten bildiğiniz ünlü üniversitelerin çoğu din kökenlidir. Princeton Üniversitesi'nin ambleminde hala "Dei sub numine viget", yani, "Tanrı'nın kudreti altında yükselir" diye yazar. Türkiye'de böyle bir cümle yazsanız bir üniversitenin tabelasına, artık yargı darbesine mi gerekçe olur, Sincan'da tank gösterisine mi, varın siz düşünün...

DİN OLMADAN AHLAK OLUR MU?

23 June 2008

[23 Haziran 2008 tarihli Star gazetesinde yayınlandı] Ülkede bir tarafta "darbe" olurken öteki tarafta felsefi konuları tartışmak zor. Ama imkânsız olmadığı gibi gerekli de. Şerif Mardin Hoca'nın "Kemalizm, iyi, doğru ve güzeli tarif etmede sığ kaldı" yorumu üzerine başlayan "ahlak" tartışması ise, ıskalanmaması gereken önemli bir konu. İsmet Berkan Radikal'deki köşesinde üst üste bir kaç yazıyla bu konuyu ele aldı. Özetle, ahlakın kökeninin din olmadığını, dine dayanmayan (yani "seküler") bir ahlakın da pekala olabileceğini ve zaten olduğunu söyledi. Peki durum gerçekten böyle mi? Önce şunu teslim edeyim: "Dinsiz"

insanlar da pekâlâ ahlaklı olabilirler. Böyle pek çok birey gösterebileceğiniz gibi, oldukça seküler olan kimi toplumlarda epey sağlam bir ahlaka rastlayabilirsiniz. Örneğin İsveç, dini inancın epey zayıfladığı, ancak saygı, hoşgörü, tevazu, yardımseverlik gibi ahlaki erdemlerin güçlü olduğu bir ülkedir. Öte yanda da dindar olan (daha doğrusu kendini öyle tanımlayan) kimi insanların hiç de ahlaki davranmadığına tanık olabilirsiniz. Türkiye'de hep ballandıra ballandıra tasvir edilen "sahtekâr dinci" portresine gerçekten de uyan tipler vardır kuşkusuz. Ama mesele bu kadar basit değil. Çünkü asıl soru, bireylerin dine referans vermeden ahlaklı olup olamayacakları değil. Asıl soru, dinden tümüyle bağımsız bir "ahlak anlayışı"nın inşa edilebilir ve korunabilir olup olmadığı. Bu çok önemli, çünkü "benim herhangi bir dini inacım yok" diyen insanların çoğu da, aslında topluma sinmiş olan din kökenli ahlaki değerlere inanıyor. İsveçliler bugün çok seküler olabilirler, ama inandıkları ahlaki değerler aslında Hıristiyanlık'tan süzülerek gelmiş şeyler. Bu durum karşısında "ee, demek ki köken din olsa da, sonra bunlar laikleştirilip yola devam ediliyor" diyebilirsiniz. Ama mesele yine o kadar basit değil. Papa XVI. Benedict'in işaret ettiği bir sorun var: Dini değerler, toplum sekülerize olduğunda da belki bir veya iki kuşak yaşıyor. Ama zamanla bu değerleri korumanın bir gerekçesi kalmamaya başlıyor. "İnsanlara karşı merhametli ve yardımsever olmalısınız" hükmü, din ortalıktan kaybolunca da bir süre etkili olsa bile, bir süre sonra birileri çıkıp şöyle diyor: "Bir dakika, niye öyle olacakmışız ki? Niçin canımız ne isterse onu yapmıyoruz?" Rus kökenli Amerikalı yazar Ayn Rand, işte tam da bunu söylemişti. Sadece ateist değil aynı zamanda da "din karşıtı" olan Rand'in kurduğu felsefe, bencilliği ve diğer insanlara karşı umursamazlığı yüceltiyordu. Bugün Rand'in romanlarından etkilenen milyonlarca insan, "sadece kendini düşün, kendini tatmin etmekten başka hiç bir amaç gütme" ilkesine inanıyor. İşte, dinden kopmuş bir kültürün böylesine gayrı-ahlaki bir yöne savrulmayacağının hiç bir garantisi yok. Ortada din gibi "toplum ve bireyler ötesi" bir referans kaynağı olmayınca, topluma ve bireylere "nasihat" verecek sağlam bir otorite de kalmıyor. Buna karşı, "insan doğası zaten özünde iyidir, kendi kendine doğruyu bulur" diye itiraz edebilirsiniz. Ama tarih boyunca yaşadığımız ve yaşamakta olduğumuz sayısız kötülük, sanırım insan doğası hakkında bu kadar iyimser olmayı epey zorlaştırıyor. Bir de şunu önerebilirsiniz: "Herkes, kendisine nasıl davranılmasını istiyorsa, öyle davransın." Buna göre herkesin "başkalarının bana dürüst olmasını istediğime göre ben de dürüst olmalıyım" demesi gerekiyor. İyi, ama ya şöyle derlerse: "Başkalarına dürüst davranıyor gibi gözükeyim, böylece onları da dürüstlüğe teşvik edeyim, ama arada fark ettirmeden 'işimi' göreyim." Kısacası dine referans vermeden ahlak inşa etmek pek öyle kolay bir şey değil. Kemalizm bu kadar "sığ" olmasaydı bile, işi zordu.

BİG BANG: TAKLİTLERİNDEN SAKININIZ

17 September 2008

[17 Eylül 2008 tarihli Star gazetesinde yayınlandı] İsviçre'deki Avrupa Nükleer Araştırma Kurumu CERN'de geçen hafta başlatılan ve dünyada epey yankı uyandıran deney, kuşkusuz önemli. Ama tüm evreni var etmiş olan Big Bang'in (Büyük Patlama'nın) yanında, bu minik "tekrar"ının esamesi bile okunmaz. Ve, hazır söz açılmışken, Big Bang hakkında bir şeyler dememek de olmaz. Bilim dünyasına 1930'lı yıllarda girdi Big Bang teorisi. İsim babası ise, aslında bu lafı teoriyle alay etmek için ortaya atan İngiliz astronom Fred Hoyle idi. Hoyle, bir ateist ve materyalist (maddeci) idi. İnandığı felsefe, evrenin bir "başlangıç anı"na sahip

olmamasını gerektiriyordu. Çünkü ilahi dinlere göre Allah “ezeli ve ebedi”dir; materyalizme göre ise madde. Ama Hoyle'un sevmediği Big Bang, üstüste gelen destekleyici verilerle sonunda fizik dünyasında “hakim teori” oldu. Hala da öyle. Bu teori uyarınca, içinde var olduğumuz evren, 15 ila 17 milyar yıl önce bir “patlama” ile “yokluk”tan var hale geldi. Sadece madde değil, zaman da “sıfır”dan başladı. Peki Big Bang'den önce ne vardı? Bu soruya bilimin verebileceği bir cevap yok, çünkü bilimin gücü sadece fiziksel dünyayı incelemeye yetiyor. Onun “ötesi”ne eli ulaşamıyor. Ancak bu, söz konusu soruyu anlamsız kılmıyor. Aksine, bununla birlikte, bilim, fizik ötesine (metafiziğe) bir kapı açmış oluyor. Bu yüzden Big Bang'den yola çıkan pek çok fizikçinin “yaratılış” kavramına ve Allah'ın varlığına ulaştığı bir sır değil. Ancak Big Bang'in ateizmi zora sokan ve teizmi (Allah inancını) güçlendiren yönü, “önce ne vardı” sorusuyla sınırlı değil. Daha da garip bir şey var bu patlamada: Patlama sonrasında ortaya çıkan evrenin “düzenliliği”. Bunu anlamak için önce Big Bang'den bugünkü evrene varan sürece değinmek gerek. Fizikçilere göre bu patlama sonrasında ortaya çıkan ilk “şeyler”, “atom altı parçacıklar”dı. Yani o ilk anlarında, evren atomdan çok daha küçük parçacıklardan ibaretti ki, buna “radyasyon” da diyebilirsiniz. Garip olan şu: Başta sadece radyasyondan ibaret olan madde, nasıl oldu da “organize olup” atomu oluşturdu? Oluşan ilk atom olan hidrojen, sonra nasıl oldu da helyumu, oksijeni, karbonu ve giderek demir gibi ağır elementleri meydana getirdi? Bu çok önemli, çünkü eğer evren radyasyondan ibaret kalsaydı, bırakın katı cisimleri, gazlar bile var olmaz, yıldızlar, gezegenler, taşlar, topraklar hiç bir şekilde oluşamazdı. Siz ve ben de asla var olamazdık. Kuşkusuz başlangıçtaki radyasyonun katı maddeye doğru bir “evrim” geçirmesi, “büyü”yle olmadı. Evrenin yine ilk anlarında ortaya çıkan “dört temel kuvvet”in üçü (güçlü nükleer, zayıf nükleer ve elektromanyetik kuvvet), atom altı parçacıkları atomlara dönüştürdü. (Dördüncü kuvvet olan yerçekimi, çok sonra devreye girecekti.) Şimdi, bakın, burada meselenin püf noktasına gelmiş bulunuyoruz. Ve bu da, 1970'lerde, Cambridge Üniversitesi'nden teorik astrofizikçi Brandon Carter'ın sorusuyla doğdu: Evreni düzenleyen bu “temel kuvvetler”in şiddeti biraz daha farklı olsaydı, ne olurdu? Bu soru üzerine hesaplara girişen Carter ve diğer bilim adamları vardıkları sonuçlara epey şaşırdılar. Çünkü fark ettiler ki evrenin “temel kuvvetleri”nin herhangi birisi biraz bile farklı bir değerde olsaydı, atom oluşmayacak ve “radyasyon” sonsuza kadar hüküm sürecekti. Hesaplar ilerledikçe pek çok fizikçi evrende bir “İnsancı İlke” (Anthropic Principle) olduğu, yani evrenin fiziksel kanunlarının, insan yaşamına izin verecek bir “hassas ayar” (fine tuning) ile belirlendiği kanısına vardı. Bilim yazarları Augros ve Stancui şöyle diyordu: “Kopernik'in gösterdiği gibi, evrenin fiziksel merkezinde değiliz. Ama galiba evrenin AMACININ merkezindeyiz.” Bu amacı kimin belirlediğini soran pek çok fizikçi de, buradan “Yaratıcı”ya varmakta zorlanmıyor. NOT: Bu konuyu merak edenlere, Dr. Caner Taslaman'ın “Big Bang ve Tanrı” adlı titiz çalışmasını tavsiye ederim.

TÜRK LAİKÇİLERİ DARWİN'DEN NE ANLAR?

24 February 2009

[24 Şubat 2009 tarihli Star gazetesinde yayınlandı] Türkiye'deki laikçi koronun en keskin kalemlerinden biri olan Mine Kırıkkanat, geçen hafta “Dehanın Adı Darwin” başlıklı bir yazı kaleme aldı. Vatan gazetesindeki yazı, başlığından da anlaşıldığı gibi, Charles Darwin'e ve

onun geliştirdiği evrim teorisine yönelik bir medhiye niteliğindeydi. Yazarın bu platonik aşkının sebebi de kurduğu ilk cümleden anlaşılıyordu. İngiliz biyoloğun teorisi, ona göre, “evrensel ilericiliği aydınlatırken, her ülkeden ve dinden gericiliği yakmış” idi. Ancak Kırıkkanat'ın kendisi tam aydınlanamamış olacak ki, Darwin'i ve diğer “dahileri” överken vahim bir pot kırdı. Lafı Darwin'in Fransız öncülü Jean Baptiste Lamarck'a getirdikten sonra aynen şöyle yazdı: “Lamarck... canlı hücrelerin zaman ve çevreye göre değişime uğradığını çözmüş. Canlıların, tekrarlanan hareketle kazandığı fiziki becerinin, kuşaktan kuşağa aktarılarak ‘evrime' uğradığını zaten gözlemlemiş.” Bir biyoloji öğretmeni, bu cümleyi okuyunca yazarına hiç çekinmeden “sıfır” notu verebilir. Çünkü en az 100 yıl önce ortaya çıkmıştır ki, Lamarck'ın varsayımının aksine, canlılar hayatları boyunca kazandıkları özellikleri bir sonraki nesle aktaramamaktadır. Vücut geliştirme şampiyonlarının çocukları normalden daha kaslı doğmamakta, nesiller boyu sünnet olan bir sülalenin evladı hayata gözlerini sünnetsiz açmaktadır. Lamarck'ın tezi kökünden yanlıştır ve zaten o yüzden Darwinizm onun yerine geçmiştir. Bunu da evrim teorisinin ABC'sini okuyan herkes bilir. Ama anlaşılan Kırıkkanat'ın derdi, evrim teorisinin ABC'si değil. Bu teorinin “evrensel ilericiliği aydınlatırken, her ülkeden ve dinden gericiliği yakmış” olması. Daha doğrusu, yazarın durumun öyle olduğunu sanması. Peki durum gerçekten öyle mi? Hayır. Durum, öncelikle Darwin'in teorisi hala tartışmalı bir teori olduğu için öyle değil. Teoriyi eleştirenler arasında ise sadece “dinciler” değil, Karl Popper gibi büyük bilim felsefecileri de var. Teoriye karşı çıkan bir grup bilim adamının geliştirdiği ve Türkiye'de tanınmasına benim de katkıda bulunduğum “Akıllı Tasarım” (Intelligent Design) teorisi ise, “yaratılışçılık”ın aksine, dini metinlere değil bilimsel bulgulara yaslanıyor. Ancak bundan fazlası da var. Darwinizm ile Akıllı Tasarım arasındaki tartışma, yeryüzündeki yaşamın kökeninin doğal süreçlerle açıklanıp açıklanamayacağı noktasında düğümleniyor. Ve diyelim ki bunun sonucunda Darwinizm haklı çıksın; ne olmuş olacak? Olacak olan şu: Yeryüzündeki canlıların “doğaüstü” müdahalelerle değil, aynen bulutların oluşması veya yağmurun yağması gibi, doğa kanunları sonucunda var olduğu anlaşılacak. Bu, ilahi kitaplardaki yaratılış bahislerinin “lafzi” yorumuyla çelişiyor kuşkusuz, ama aynı bahislerin “mecazi” yorumu da mümkün. “Allah'ın eli” denince, lafzi bir yorum yapıp bedensel bir “el” varsaymak yerine, daha mecazi bir yorum yapıp O'nun kudretini düşünmüyor muyuz? Ve neden doğa kanunları da O'nun kudretinin yansıması olarak anlaşılmasın? İşte tam bu noktadan hareketle Darwinizm'in İslam'la çelişmediğini savunan Müslümanlar ya da Hıristiyanlıkla çelişmediğini savunan Hıristiyanlar var. Bunlardan bazıları da bu teorinin gelişmesine bizzat katkıda bulunan bilim adamları. Dünyanın en ünlü fosil bilimcilerinden biri olan Cambridge Üniversitesi profesörü Simon Conway Morris, bunlardan biri. Morris, evrim sürecinin rastlantısal olmadığını savunuyor, bu görüşü destekleyen örnekler gösteriyor ve tüm bu sürecin arkasında bir amaç bulunduğu sonucuna varıyor. Richard Dawkins gibi ateistleri de kendi materyalist felsefelerini evrim üzerinden pazarlamakla eleştiriyor. Aynı pazarlama işine bizim laikçilerin de giriştiği ortada. İşin traji-komik yönü, faydalı bir araç olarak görüp benimsedikleri teoriyi çoğunun pek anlamaması. Neyi savunduklarını bilseler, bari içim yanmayacak...

‘SEVİNİN, ÇÜNKÜ ALLAH VAR'

02 February 2009

[1 Şubat 2009 tarihli Star gazetesinde yayınlandı] İngiltere'deki bir grup ateistin Londra otobüslerine "Muhtemelen Tanrı yok. Endişelenmeyi bırakın ve hayatın tadını çıkarmaya bakın" yazılı ilanlar asması, son aylarda epey gündeme geldi. Bizim medyada bu konuyu ele alan haberlerin çoğunun odak noktası, Batı'daki dindarların bu ilanı nasıl karşıladığıydı. Ancak ilanın verdiği mesajı da oturup bir düşünmekte fayda var. Madem ateistler bu kadar para verip ortaya çıkmışlar, ne diyorlar bir bakalım. "Muhtelemen Tanrı yok" ifadesi, ateistlerin binlerce yıllık amentüsünün biraz "olasılık" katılarak yumuşatılmış hali. Daha ilginç olan, buradan varılan sonuç. Allah'ın yokluğu fikri, "endişelenmemek" ve "hayatın tadını çıkarmak" için bir gerekçe sayılıyor. İyi ama neden öyle olsun? Aslında burada karşımıza çıkan şey, sadece ateistlerin değil diğer pek çok seküler insanın da kabul ettiği bir fikirdir. Allah'a ve dine inanmanın, insanı hayatın lezzetlerinden alıkoyduğunu, neşesini öldürdüğünü, onun keder ve karamsarlık verdiğini varsayarlar. Tam da böyle din yorumları olduğunu ise inkar edemeyiz: Ortaçağ Katolik Kilisesi veya uçurtma uçurmayı bile yasaklayan Taliban rejimi gibi. Ancak neşeyi engellemek bir yana, onu Allah'ın rahmetinin bir yansıması olarak teşvik eden din anlayışları da vardır. Günümüzün Batı Hıristiyanlığında ve İslam'ın özellikle tasavvuf damarında buna rastlamak mümkündür. Öte yandan "neşeye karşı savaş açmak" sadece dini değil, aynı zamanda ateist hareketlerde de görülebilir ve görülmüştür. Kamboçya'daki Kızıl Khmer rejimi, insanların her türlü bireysel zevk ve rahatını engellemiş, komünist partiyi övenler hariç tüm resim ve müzik eserlerini yasaklamış, "kahkaha atmayı" bile suç sayabilmişti. Ancak gelin tüm bu sosyo-politik örnekleri bir kenara bırakalım ve modern dünyanın açık toplumunda yaşayan bir birey için aynı soruyu yeniden soralım: Allah'ın varlığını kabul etmek, bu bireyi gerçekten "endişe"ye ve "hayatın tadını çıkaramamaya" mı sürükleyecektir? Önce "endişe" kısmına bakalım. Eğer İngiliz ateistlerinin argümanı doğru olsaydı, ateistlerin dindarlardan daha "endişesiz", dolayısıyla "stressiz" bir hayat sürmesi beklenirdi. Dini inancı bir "nevroz" yani akıl hastalığı olarak gören Freud'un öngörüsü de buydu. Oysa son 20-30 yıldır bu konuda yapılan araştırmalar, ısrarla, durumun tam aksi olduğunu gösteriyor. Psikolojik istatistikler, dindar insanların diğerlerine kıyasla ortalamada daha mutlu bir hayat sürdüğünü, intihara dört kat daha az yatkın olduğunu, hayat boyunca daha az psikolojik sorun yaşadığını ortaya koyuyor. (Patrick Glynn, "God: The Evidence," s. 57-97) Peki ya "hayatın tadını çıkarma"? Din, ahlaki kural ve yasaklar getirerek, insanların keyiflerini kısıtlamıyor mu? Evet, kısıtlıyor. Ama bunun sonucunun mutsuzluk değil tam aksine mutluluk olduğunu gösteren bir çok veri de var. Amerika'da 1960'larda zirve yapan "cinsel devrim"in psikolojik sorunlarla boğuşan bir nesil yarattığı, buna karşılık geleneksel aile değerlerini koruyanların ortalamada daha dengeli, sağlıklı ve mutlu yaşamlar sürdüğü biliniyor. Bu ülkenin geçen yüzyıldaki önde gelen aydınlarından Walter Lippman, tabloyu şöyle özetliyor: "İnsanlar, tutkularını tatmin ederek mutlu olamıyorlar. Mutlu olmalarının yolu, bu tutkularını dizginleyen ve onlara bir tutarlılık kazandıran bir ahlaki değerler sistemi içinde yaşamaları." Tüm bunlara bakınca, "Muhtemelen Tanrı yok. Endişelenmeyi bırakın ve hayatın tadını çıkarmaya bakın" sloganı, pek ikna edici durmuyor. Aksine "Tanrı yok" diye inanınca, ve sonra da hayatı tümüyle "başına buyruk" yaşayınca, mutluluk zorlaşıyor. Ve o yüzden, belki de şöyle bir slogan, hayatın gerçeğini bize daha iyi anlatıyor: "Sevinin, çünkü Allah var. O'nu bilerek yaşayın ve mutlu olun."

DOĞA KANUNLARININ TASARIMI

04 March 2009

[4 Mart 2009 tarihli Star gazetesinde yayınlandı] İçinde bulunduğumuz sene, İngiliz doğa bilimci Charles Darwin'in 200. doğum yılından hareketle, “Darwin Yılı” ilan edilmiş durumda. Bu nedenle de onun geliştirdiği evrim teorisiyle her zamankinden daha sık karşılaşıyoruz. Bu teoriyi kendi dünya görüşlerini desteklemek için kullanan materyalistlerin de sesi yüksek çıkıyor. Peki ama bu ses ne kadar inandırıcı? Önce doğru soruları sormak lazım. İlk soru, “Darwinizm geçerli bir teori mi, değil mi” sorusudur ve uzun zamandır tartışılagelmektedir. Ancak daha da önemli olmasına rağmen çoğu kez atlanan bir başka soru daha vardır: “Darwinizm geçerli olsa ne olur? Bundan ne gibi bir felsefi sonuç çıkar?” Ateistlerin çıkardığı sonuç malum: Canlılığın amaçlı bir “yaratılış” ile değil, kör bir evrim süreci ile ortaya çıktığını söylüyorlar. Bu evrim sürecinin de iki temel dinamiği var: Bir, fiziksel, kimyasal ve biyolojik “doğa kanunları.” Bir de bu kanunlar sınırında gelişen rastlantısal olaylar. Ateistler, bu “doğa kanunları + rastlantı = hayat” formülünü kabul ettirdiklerinde, “yaratılış”ı da devreden çıkaracakları kanısında. Oysa durum hiç öyle değil... Bunu görmek için “doğa kanunları”na biraz yakından bakmak gerek. Bunların evrenin işleyişini düzene koyan sabit kurallar olduğunu biliyoruz. Örneğin su mutlaka 100 derecede kaynıyor. Attığımız taş, yerçekimi nedeniyle, mutlaka yere düşüyor. İyi ama bu kanunlar neden var? Ve dahası neden oldukları gibiler? Evrim teorisi üzerinde kafa yoranlar bu soruyu uzun süre ihmal etmişlerdi. Konuyu ele alan ilk bilim adamı, aynı zamanda bir felsefeci olan Lawrence Joseph Henderson oldu. Henderson, 1913 yılında yayınlanan “The Fitness of the Environment” (Doğanın Uygunluğu) adlı kitabında, Darwinizm'in temel bir unsuru olan “uygunluk” kavramını doğaya adapte etti. Buna göre, başta su olmak üzere, yeryüzündeki “malzeme”, hayata imkan sağlamak için olabilecek en ideal yapıdaydı. Yani, eğer evrim gerçekten dört milyar yıl sürmüş büyük bir gösteri ise, bunun “sahnesi” çok iyi hazırlanmıştı. Bu görüş, 1960'larda fizik alanında elde edilen yeni bulgularla güçlenmeye başladı. Tüm doğa kanunlarının temeli olan yerçekimini, nükleer kuvvetleri ve elektromanyetik kuvveti inceleyen fizikçiler, bunların şaşırtıcı derecede “iyi ayarlanmış” olduğunu düşünmeye başladılar. Çünkü bunların değerlerinde en ufak bir farklılık olsa, üzerinde yaşamın yeşerebileceği Dünya gibi gezegenler hiç bir zaman var olmayacak, hatta maddeyi oluşturan elementler bile ortaya çıkmayacaktı. 1973 yılında Kopernik'in 500. doğum yıldönümü anısına düzenlenen büyük bir sempozyumda konuşan teorik fizikçi Brandon Carter, bu yaklaşımın adını da koydu: “Anthropic Principle”, yani “İnsani Prensip.” Carter'e göre, doğa kanunları, biz insanların içinde yaşayabileceği bir evrenin ortaya çıkması için özel olarak tasarlanmış gibiydi. Bu “kozmik tasarım”dan Allah'ın varlığına varmak da pek çok kişi için zor olmadı. İngiliz düşünür Anthony Flew gibi kararlı ateistleri fikrinden caydıran, “yanıldım, Tanrı varmış” dedirten de, modern fiziğin vardığı bu noktaydı. Ateizmden çark eden bir başka Batılı düşünür olan Patrick Glynn ise, “Post-Seküler Dünyada İnanç ve Aklın Uzlaşısı” altbaşlığını taşıyan “God: The Evidence” adlı kitabında şöyle diyordu: “Yaşam, bir kör kaza olmak şöyle dursun, tüm evrenin ilk andan itibaren kendisine yöneldiği, kendisi için ayarlandığı ve düzenlendiği bir hedef gibi duruyor... Bu ise, bizi Tanrı'nın varlığı fikrinden uzaklaştıran değil, aksine ona yaklaştıran bir keşif. Bilim ve inanç arasında var olduğu kabul edilen gerilim, çoktan ortadan kalkmış durumda.”

HEM DİNDAR HEM LİBERAL OLUNMAZ MI?

18 February 2009

[18 Şubat 2009 tarihli Star gazetesinde yayınlandı] Radikal yazarı Türker Alkan geçen hafta yayınlanan “Törkiş Liberaller” başlıklı yazısında “dinci”lerle “liberal”ler arasında var olduğunu varsaydığı “ittifak”ın tuhaflığından yakınıyordu. Söz konusu iki grubun dünya görüşünü de kısaca şöyle özetliyordu: “Dinci, Tanrı'nın buyruklarıyla bağlıdır... Liberal ise, kendisiyle bağlıdır. Ne din, ne de devlet bağlar onu.” “Tanrı'nın buyruklarıyla” hareket eden insanlara neden “dindar” değil de “dinci” dendiği, kurcalanmaya değer bir soru. (Bu ikisinin ayrı şeyler olduğu söylenir durur bize Türkiye'de.) Ama bunu şimdilik geçelim. Çünkü Türker Alkan daha da enteresan bir şey söylüyor: Bir liberalin, “Tanrı'nın buyruklarını” önemsemeyen bir kişi olmasını gerektiğine hükmediyor. Buna göre liberal olmak için ya “dinsiz” ya da en hafifinden dine karşı kayıtsız olmanız gerekiyor. Peki durum gerçekten de böyle mi? Dindar liberal yok mu dünyada? Ve “Tanrı'nın buyruklarını” ciddiye almakla liberalizmi benimsemek çelişkili şeyler mi? Hayır, durum hiç de öyle değil. İslam dahil her dinin inananları arasında liberaller var. Liberal olmakla dindar olmak arasında da bir çelişki yok. Bunu görmek içinse, öncelikle liberalizmin ne olduğunu anlamak gerek. Bu kavram, Türkiye'de ne Kemalist olmayan seküler insanlara yapıştırılan bir etiket haline geldi. O yüzden demokrat solculara bile “liberal” deniyor. Bu yüzeysel ve yanlış kullanımı bir kenara bırakırsak, liberalizmin, devletin topluma müdahalesinin en aza indirgenmesi ve birey özgürlüklerinin genişletilmesini savunan bir siyasi doktrin olduğunu görürüz. Bu doktrine inanmanız için de “boğaza karşı viski içmeniz” şart değildir. Namazında-niyazında bir mümin de olabilirsiniz, pekala. Sorunun bir boyutu, siyasi ve ekonomik bir doktrin olan liberalizmin bizde ahlaki bir tutum, bir tür “mezhebi genişlik” gibi algılanması. Bir diğer deyişle, liberal olunca, ahlaki konularda her şeye “olur” vermeniz gerektiği düşünülüyor. Bunun çarpıcı bir örneğini bir süre önce yazar Nedim Gürsel'in televizyonda yaptığı bir yorumda görmüştüm. Gürsel, “Allah'ın Kızları” ismini taşıyan ve İslami gelenek açısından epey tartışmalı olan romanının reklamının Zaman gazetesi tarafından yayınlanmadığından yakınıyor ve şuna yakın bir şey diyordu: “Madem Zaman gazetesi bu kadar liberal, madem başörtü özgürlüğünü savunuyor, o zaman aykırı görüşlere de ilan sayfalarında yer vermesi gerekmez mi?” Hayır, gerekmez. Her medya kuruluşu, kendi dünya görüşüne ve değerlerine ters bulduğu bir yazıyı, söyleşiyi ve reklamı reddetme hakkına sahiptir. Bunun liberalizmle çelişir bir tarafı da yoktur. Çünkü liberalizm “her şeye onay vermek” anlamına gelmez. Onay vermediğiniz şeylerin de toplumda var olabilme hakkını kabul etmek anlamına gelir. Ama toplumda var olan bu şeyi, kendi özel alanınıza sokmak, kendi iş yerinize dahil etmek, kendi yayın kuruluşunuzla desteklemek zorunda değilsiniz. Bir şeyi tasvip etmemek de bir özgürlüktür. Son yıllarda liberal değerleri savunan muhafazakarlara karşı sık sık dile getirilen, “Madem özgürlükçüsünüz, söyleyin bakalım, eşcinselliği destekliyor musunuz” gibi soruları da böyle anlamak ve cevaplamak gerekir. Eşcinselliği tasvip etmek kadar etmemek, onun ahlaki bir sapma olduğunu düşünmek ve savunmak da bir özgürlüktür. Bu yaklaşımı “dar kafalı” veya “demode” bulabilirsiniz, ama bunlar sizin değer yargılarınızdır. Kendi değerlerinizi başkasına dayatma hakkınız ise yoktur. Özgürlük temelli “açık toplum”, çok farklı değer ve görüşlerin bir arada var olduğu, birbiriyle tartıştığı, yarıştığı ve harmanlandığı toplumdur. Bu toplumda mutlaka “tarafsız” olması gereken tek aktör, devlettir. Başka da hiç kimsenin tarafsız olma zorunluluğu yoktur.

HANGİ DARWİN?

16 March 2009

[16 Mart 2009 tarihli Star gazetesinde yayınlandı] TÜBİTAK'ın yayınladığı Bilim ve Teknik dergisindeki "Darwin sansürü" geçen haftanın ateşli konularından biriydi. Gerçekten bir sansür oldu mu, olmadı mı, bilmiyorum, ama olduysa bunu yanlış bulduğumu hemen belirteyim. Teorisini beğenin beğenmeyin, Darwin bilimin büyük isimlerinden biridir ve bir bilim dergisinin "Darwin Yılı"nda onu ele alan bir dosya yayınlamasından daha doğal bir şey olamaz. Darwin dosyası, eğer bu sayıda "sansür"e uğradıysa, sonraki sayıda mutlaka yayınlanmalıdır. Ama mesele bundan ibaret değil. Çoğu kişinin gözden kaçırdığı bir başka önemli nokta, Darwin'in evrim teorisi denince bizim önümüze neyin konduğu. Türkiye'de biz bu detayın pek farkında değiliz ve tartışmanın sadece "evrimciler" ile "yaratılışçılar" arasında geçtiğini sanıyoruz. Oysa aslında evrim teorisinin de iki ayrı yorumu var. Bunlardan birincisi, İngiliz zoolog Richard Dawkins gibi militan ateistler tarafından savunulan görüş. Buna göre, yeryüzündeki yaşamı ortaya çıkaran evrim süreci, hiçbir hedefi ve amacı olmayan, tümüyle rastlantısal bir oluşum. Biz insanlar da tesadüfen ortaya çıkmış bir "kaza kurşunu"ndan başka bir şey değiliz. Diğer görüşü savunan bilim adamları ise, evrim sürecinin aslında belirli şablonlar izlediğini ve belirli bir amaca yöneldiğini düşünüyor. Bunlardan biri, Cambridge Üniversitesi paleobiyoloji profesörü Simon Conway Morris. Kanada'daki Burgess Shale bölgesinde yaptığı fosil kazılarıyla dünya çapında ün kazanan Prof. Morris, evrim ağacına göre birbirine akraba olmayan canlılarda neden birbirine çok benzeyen organlar geliştiğini sorguluyor. Örneğin insan gözü ile ahtapot gözünün yapısı neredeyse aynı, ama bunların ortak bir atadan evrimleşmiş olması mümkün değil. Bunun gibi yüzlerce "benzeşme" örneği veren Morris, "evrim, aynı sorunlara karşı hep aynı çözümleri geliştiriyor, burada bir şablon olduğunu görmemek imkansız" diyor. Simon Conway Morris ile bir başka önemli paleontolog olan (ve 2002'de ölen) Stephen Jay Gould arasında bir tartışma yaşanmıştı. Gould, "eğer evrim bandını başa sarıp tekrar oynatma imkanımız olsa, her seferinde bambaşka bir tablo ortaya çıkar" diyordu. Morris'e göre ise bandı başa sarıp tekrar oynatsak yine benzer canlılar ortaya çıkacaktı, çünkü evrime ilk baştan yerleştirilmiş bir "istikamet" vardı. Dikkat ederseniz Gould'un yaklaşımı ateizmin varsayımlarına daha uygun. Morris'inki ise evrimin aslında bir Yaratıcı'nın iradesinde olduğunu kabul etmeye daha yatkın. Zaten Gould bir ateist idi; Morris ise inançlı bir Hıristiyan. Şimdi tüm bu teorik tartışmaları biraz daha "güncel"e çekelim ve şu soruyu soralım: Madem iki farklı evrim yorumu var, acaba TÜBİTAK bize bunların ikisini birden sunuyor mu? Bu soruya cevap aramak için TÜBİTAK'ın evrim konusundaki yayınlarına baktım. Ne ilginç ki, tercüme ettikleri kitapların hemen hepsi evrimin ateist yorumuyla öne çıkmış yazarlara ait. Örneğin kendini "Şeytan'ın papazı" diye tanımlayan, "din bir virüstür" diyen Richard Dawkins'in iki ayrı kitabını çevirmişler. Stephen Jay Gould, Richard Lewontin, Edward O. Wilson gibi aynı "kafa"daki diğer yazarların kitapları da var TÜBİTAK listesinde. Ama aynı listede Simon Conway Morris'in Cambridge Üniversitesi'nce basılan "Yaşamın Çözümü" kitabı yok. Meseleye bu öteki açıdan bakan hiçbir kitap yok zaten... Kısacası evrimi TÜBİTAK yayınlarından öğrenmek isteyen bir insanın "ateist propaganda"ya maruz kalmaması imkansız. Bunu dengeleyecek bir şey de yok önünde. Bu durum karşısında oturup "bağnaz dinciler bilime karşı" diye söylenmek ise pek haklı bir tutum değil. Laiklik adına milletin inancına musallat olup sonra da "bağnaz dinciler laikliğe karşı"

diye yaygara koparmak gibi bir şey bu. Başkalarından objektiflik isteyenler önce bir dönüp aynaya bakmalılar.

MATERYALİZM DE BİR DOGMADIR

18 March 2009-Star

Radikal gazetesi genel yayın yönetmeni İsmet Berkan, son günlerin popüler '**Darwin tartışması**'nı ele aldığı Cumartesi günkü yazısında şöyle diyordu:

'**Bilimde dogmalar, değişmez doğrular yoktur. Oysa dinde işler böyle değildir, ortada 'Tanrı kelamı' bir kitap vardır, bu kitap değişmez, değiştirilemez**.'

Ben bu '**din statiktir, bilim ise dinamiktir**' söylemini kendimi bildim bileli duyarım. Bunun hemen arkasından da bunların nasıl '**çatıştığı**'na dair örnekler gelir: Galile'nin Engizisyon tarafından susturulması, Kilise'nin bilimsel kitapları yasaklaması gibi.

Bu anlatı tümüyle haksız da değildir. Ancak bize hakikatin (ve problemin) sadece tek bir yüzünü göstermektedir.

Öteki yüzü görmek içinse, önce dinin temeli olan '**Allah inancı'**nın (teizmin) var olan tek '**inanç**' olmadığını anlamak gerekir. Bunun tam tersi olan bir başka inanç daha vardır: **Materyalizm**, yani maddecilik. Allah inancı, maddesel evrenin ötesinde bir İlahi Varlık olduğunu söylerken, materyalizm, '**hayır, maddeden başka hiçbir şey yoktur**' diye ısrar eder. Bunların her ikisi de birer felsefi kabuldür. Dolayısıyla eğer Allah inancı için '**dogma**' kavramını kullanacaksanız, aynı kavramı materyalizm için de kullanmanız gerekir. Ve dahası bunların her ikisinin de '**statik**' olduğunu görmeniz gerekir. Öyle ya, materyalistler hiç şaşmadan binlerce yıldır aynı iddiayı tekrarlayıp durmaktadır.

İnsanlık tarihinin önemli bir bölümünde bu iki dogmadan birincisi (yani teizm) bilime egemendi. Modern çağda ise durum yavaş yavaş değişti ve bu kez materyalizm bilimi tekeline almaya başladı. Bu da bir tür '**el çabukluğu marifet**'le yapıldı: Bilimin yöntemi gereği sadece maddeyi inceleyebilir olması, madde dışında her şeyi reddetmenin dayanağı gibi gösterildi.

Alın size bir örnek: 20. yüzyılın popüler astronomlarından Carl Sagan, '**Cosmos**' diye ünlü bir televizyon programı sunardı. Ve jenerikte hep şöyle derdi: '**Evren, var olmuş, var olan ve var olacak tek şeydir**.'

Dikkat ederseniz Sagan'ın lafı, bilimsel değil, felsefi bir önermeydi. Çünkü bu önermeyi bilimin yöntemleriyle, yani deney ve gözlemle sınayamazsınız. Fakat Sagan, inandığı materyalist dogmayı sanki bilimin bir bulgusu gibi sunuyordu.

Söz konusu dogmanın bilimle çatışabilir, hatta onun önünü kesebilir olması ise, meselenin bir diğer enteresan yönüdür. Bunun bir örneğini görmek için, evrenin kökeni hakkında bugün en

geçerli görüş olan **Big Bang** (Büyük Patlama) teorisinin hikayesine göz atabilirsiniz. Belçikalı bir astronom (ve de din adamı!) olan Georges Lemaître tarafından 1930'larda gelişen bu teori, evrenin dev bir '**patlama**' ile '**yoktan var olduğunu**' savunmuş, bu da evrenin '**ezeli ve ebedi**' olduğuna inanan materyalist astronomların hiç hoşuna gitmemişti. Arthur Eddington açıkça '**bir başlangıç fikri benim için rahatsız edici**' diyordu. Bu felsefi muhalefet, ancak Big Bang lehine üst üste gelen kanıtların gücüyle aşılabildi.

Materyalizmin daha kaba müminleri ise Engizisyon'u hiç aratmayacak uygulamalara imza attılar. Sovyetler Birliği'nin resmi felsefesi olan '**diyalektik materyalizm**' açısından Mendel genetiğini sakıncalı bulan Stalin ve akıl hocası Lysenko, Mendelci biyologları hapse attılar, uyguladıkları zırva tezlerle de tarımsal felaketler yarattılar.

Kısacası dogma uğruna bilimi eğip-bükmek, sadece '**dinciler**'e has bir meslek değil. Aynı işi, kimi materyalistler, örneğin evrim teorisi üzerinden ateizm propagandası yürüten (ve kitapları TÜBİTAK tarafından pek beğenilip Türkçe'ye çevrilen) Richard Dawkins gibiler de yapıyor.

Acaba sorun '**dinciler**' olunca küplere binen ve '**bilimi dogmalardan korumak**' için ateşli köşe yazıları döktüren Türk entelijansiyası, problemin bu yüzünü de görmeye niyetli mi?

DEPREMLER ALLAH'TAN MI, TABİATTAN MI?

13 May 2009

[13 Mayıs 2009 tarihli Star gazetesinde yayınlandı] Geçen Perşembe günkü Milliyet gazetesinde "Diyanet Depremi Böyle Anlatırsa" başlıklı ilginç bir haber vardı. Buna göre Muğla'da düzenlenen bir seminerde konuşan Diyanet İşleri Başkanlığı görevlisi Doç. Dr. İsmail Karagöz "depremin Allah'ın insanların sabrını sınadığı bir imtihan olduğunu" söylemişti. "Prof. Dr. Ahmet Mete Işıkara ise depremin Allah'ın bir imtihanı olmadığını, yeryüzü hareketi olduğunu kaydetti" diye devam ediyordu haber. Yani depremin "Allah'ın imtihanı" olduğu görüşü ile bir "yeryüzü hareketi" olduğu görüşü çelişmiş, ya da en azından Milliyet muhabiri bunu böyle anlamıştı. Gazetenin ilgili editörünün de meseleyi öyle anladığı ve "bilimsel" olan görüşü kayırıp ötekine tepki gösterdiği ise haberin başlığından belliydi. Peki ama bu iki görüş gerçekten de çelişkili midir? Bu sorunun cevabı, sahip olduğunuz Allah tasavvuruna göre değişir. Eğer Allah'ın tabiatla olan ilişkisinin ancak "tabiatüstü" olaylarla gerçekleştiğini düşünüyorsanız, o zaman gerçekten de "Allah'ın imtihanı" ile "yeryüzü hareketi" birbirine uymaz. Ancak eğer Allah'ın tabiatla olan ilişkisinin doğrudan "tabiat kanunları" dediğimiz yasalar ile gerçekleştiğini düşünüyorsanız, o zaman ortada bir çelişki yoktur. Ortada sadece "bilim dili" ile "din dili" arasındaki fark vardır. Konuyu daha iyi açıklamak için, Kur'an-ı Kerim'deki bir ayete başvuralım. Nur Suresi'nde 23. ayete. Burada insanoğlu tabiat üzerine düşünmeye davet edilir ve şöyle denir: "Görmedin mi ki, Allah bulutları sürmekte, sonra aralarını birleştirmekte, sonra da onları üst üste yığmaktadır."

Dikkat ederseniz burada anlatılan olay sık sık gördüğümüz “normal” bir doğa olayıdır: Bulutların birikip yağmur verecek yoğunluğa ulaşması. Ayette bunu Allah'ın yaptığı da özellikle vurgulanmaktadır. Buna karşın eğer biz bilimsel bilgiye başvurursak, bulutların hareketlerinin yerçekimiyle, rüzgarla ve çeşitli meteorolojik faktörlerle açıklandığını görürüz. Bu durumda, eğer siz Allah'ın bulutları hareket ettirdiği yönündeki ayeti, “gökten ilahi bir elin inip bulutları mucize ile düzenlemesi” diye algılamış iseniz, ortada bir çelişki görürsünüz. Bu algı nedeniyle tarih boyunca bazı dindarlar bilime ve bilimsel açıklamalara karşı çıkmıştır. Bazı ateistler de “bilim, dini efsaneleri çürüttü” diye zannedip heyecana kapılmıştır. Oysa Kur'an “Allah bulutları sürüklüyor” derken, doğa kanunları çerçevesinde gelişen bir olayın aslında Allah'ın iradesi altında olduğunu anlatmaktadır bize. Yani “doğal” olan ile “ilahi” olan arasında bir çelişki yoktur. İkisi zaten aynı şeydir! Eğer meseleye böyle bakarsak, tabiat olaylarının bilimsel analizleri ile ahlaki/felsefi yorumlarını birlikte anlamamız mümkün. Böyle yaparsak, “deprem dede”den ve diğer bilim adamlarından yer sarsıntılarının sebeplerini ve bu konuda alınması gereken tedbirleri öğrenir, dindar düşünürlerden de bu gibi felaketlerden çıkarılabilecek ahlaki dersleri dinleyebiliriz. İşin özü, şöyle de özetlenebilir: Din ile bilim arasında çatışma yoktur, eğer her ikisi de doğru anlaşılırsa...

DEPREMLER ALLAH'TAN MI, TABİATTAN MI? (2)

20 May 2009

[19 Mayıs 2009 tarihli Star gazetesinde yayınlandı] Geçen Çarşamba bu sütunda "Depremler Allah'tan mı, Tabiattan mı" başlıklı bir yazım yayınlanmıştı. Radikal yazarı Türker Alkan ertesi gün aynı konuyu ele aldı ve yazdıklarımı eleştirdi. "İlk bakışta makul bir sentez gibi gözükse de," dedi, "Akyol'un formülünün sorunları var." Peki neydi Sayın Alkan'a göre bu sorunlar? Ben, doğa kanunlarını Allah'ın iradesi olarak anladıktan sonra, "depremler Allah'tan" demek ile, "depremler tabiattan" demek arasında bir çelişki olmayacağını, birinin "din dili" ötekisinin ise "bilim dili" olduğunu söylemiştim. Sayın Alkan ise "bilimsel bilgiyle dini bilginin aynı kategori içinde ele alınması olacak şey değil" diye itiraz etmiş. İyi ama ben de zaten aynı kategori içinde ele almadım ki... Bilimin kendi disiplini içinde açıklayıp izah edeceği olguların “din dili” içinde farklı şekilde yorumlanabileceğini söyledim. Mesela bir insanın ölümü, bir tıp doktoru için “hastanın geçirdiği falanca komplikasyon sonucunda ex olması”dır. Dindar yakınları içinse “Allah'ın rahmetine kavuşması”dır. Bu ikisi aynı olguya iki farklı bakış açısıdır. Ama çelişkili değildir. Bu sebeple, Sayın Alkan'ın “Ama o kadar çok din ve Tanrı inancı vardır ki hangisinin gerçeği yansıttığını nereden bileceğiz?” şeklindeki itirazı da çok anlamlı değil. O farklı inançların mensuplarının doğa olaylarına kendi ilahiyatları açısından yorum getirmesinden daha doğal ne olabilir? Bunların hangisinin gerçeği yansıttığı ise, meseleye hangi “iman”la baktığınıza göre değişecek “rölatif” bir meseledir. Buna karşılık bilim, bu “iman”lardan bağımsız olarak, doğa olaylarının “nasıl”ını (“niçin”ine karışmadan) sebep-sonuç ilişkileri içinde açıklamayı sürdürecektir. Zaten bu nedenle bilim, dinlere ve felsefelere göre değişmeyen seküler ve evrensel bir uğraştır ve öyle de kalmalıdır. Burada kritik olan soru, İslam ilahiyatı açısından doğa olaylarının nasıl yorumlanması gerektiğidir. Sayın Alkan'ı asıl tedirgin eden nokta da bu sanırım. “Allah'ın niyetini bildiklerini iddia eden birtakım insanlar”ın ortaya çıkıp, “eyy ahali, kadınlar çıplak olduğu için ve bir de askeri tesis bulunduğundan Gölcük'te deprem oldu!” diyeceğinden

endişe ettiğini yazmış. İyi ama benim savunduğum görüş, tam da buna elvermeyen bir görüş. Depremlerin tabiat kanunları çerçevesinde geliştiğini söylemek, bunların “ahlaksızlığa ceza” olarak gelişmediğini de söylemektir çünkü. Zaten gözlemlerimizin bize gösterdiği de budur: Beş yıl önce Radikal'de yayınlanan bir yazımda belirttiğim gibi, “depremler 'fay hatları' üzerinde olmaktadır, illa 'sefahat hatları' üzerinde değil”. Ancak bu durum, depremlere ve diğer doğa olaylarına İslami bir yorum getirilemeyeceği anlamına gelmez. Aksine, dini bir gözle doğal felaketlerden çıkarılacak pek çok ders vardır. Bu olaylar bize dünya hayatının geçiciliğini öğretir. Dahası, insanoğluna aczini hatırlatırlar: En zengininden en güçlüsüne kadar tüm insanlar doğal bir felaket karşısında çaresiz kalır, aslında hiç de “müstağni” (eksiksiz ve ihtiyaçsız) olmadıklarını iliklerine kadar hissederler. Sanırım Türkiye'deki tartışmanın özünde şu yanlış ikilem yatıyor: Bir tarafta “zina ve bina arttı diye deprem oluyor” diyen hatalı bir din anlayışı, öteki tarafta da “bu olaylara din gözüyle bakmak gericiliktir” diyen katı bir sekülerizm var. Ama zihnimizi bu iki kalıptan birine hapsetmek zorunda değiliz ki...

KADERCİLİK SAHİDEN DİNDEN Mİ GELİR?

25 November 2009

[25 Kasım 2009 tarihli Star gazetesinde yayınlandı] Her ikisi de üniversiteden hocam olan Ali Çarkoğlu ve Ersin Kalaycıoğlu'nun yürüttüğü “Türkiye'de Dindarlık” araştırmasını ilgiyle okudum. Tespitleri, ilginç ve önemliydi. Mesela “hoşgörü” meselesi... Raporda, “Türkiye'de yüzde 89 ölçüsünde müthiş bir çoğunluğun kendi inanışlarında olmayan dinlere de saygı gösterilmesi gerektiğini düşündüğü” belirtiliyor. Yani durum ilk bakışta iyi. Ama bu hoşgörüyü hayata geçirmeye gelince işler değişiyor. Gayrımüslimlerin “kitap basıp yayınlaması veya fikirlerini açıklaması” hakkı sorulunca, buna “olur” verenlerin oranı yüzde 35 civarına geriliyor. Yani, bizim toplum hoşgörünün iyi bir şey olduğuna inanıyor ve dahası buna sahip olduğunu düşünüyor. Ancak bu hoşgörünün içeriği pek dolu değil. Aynı, “tabii ki Kürtlere saygılıyız, ama öyle ulu orta Kürtçe konuşmasınlar” diyenlerde gözüktüğü gibi. **‘Metafizik güçler'** Benim asıl değinmek istediğim mesele, araştırmada “kadercilik” üzerine söylenenler. “Türkiye'de deneklerin sadece yüzde 28'i hayatın akışını kendimizin değiştirebileceğine inanmaktadır” tespiti yapıldıktan sonra şu yorum yapılmış: “Kadercilik, veya metafizik güçler tarafından büyük ölçüde belirlenen bir hayat algısının toplumda yaygın olarak paylaşıldığı izlenimi ortaya çıkmaktadır.” Bunu dikkatlice okumayan birisi, “metafizik güçler”e inanmanın kaderciliğin doğrudan sebebi olduğunu düşünebilir. Oysa araştırmada bu yargıyı geçersiz kılacak çok önemli bir örnek var: Amerikan toplumu. Amerika, Kanada ile birlikte, “Hayatımızın akışını değiştirebilmek için yapabileceğimiz çok az şey vardır” yargısına en az katılan toplum olarak ortaya çıkmış. Amerikalıların yüzde 80'inden fazlası, “hayır, hayatımızı değiştirebiliriz” demiş. Ama aynı Amerika, “Allah tek tek herkesle ilgilenir mi?” sorusuna, “evet” cevabını en yüksek oranda veren toplumlardan biri olarak da ortaya çıkmış: Yüzde 73. (Aynı oran Doğu Almanya'da yüzde 20'nin Fransa'da yüzde 30'un altında.) Yani, Amerikalıların ezici çoğunluğu, hem Allah'ın hayatlarının içinde olduğuna inanıyorlar, hem de hayatlarını kendi elleriyle değiştirebileceklerine dair güçlü bir özgüvene sahipler. Dinin illa pasifizm ürettiği ezberine inananlar, bu iki durum arasında çelişki görebilirler. Oysa çelişki değil, aksine doğrusal ilişki var. Çünkü Amerikalı “düşünce tarihçisi” Walter Russell

Mead'in vurguladığı gibi, ABD'deki yaygın din anlayışı, Allah'ın her insana kendi hayatını yönetme hakkı ve gücü verdiğini kabul ediyor. "Amerikan iyimserliğinin ve dinamizminin temelinde" diyor Mead, "dini inanç vardır." **İslam'da dinamizm ve pasifizm** Bazı ilahiyatçılar, İslamiyet'in de aslında ilk başta "dinamizm" üreten bir din olduğunu, ama Emeviler'le başlayan bir süreç içinde "kaderci" hale geldiğini savunur. "Zihniyet tarihçisi" merhum Prof. Sabri Ülgener de aynı yargıyı paylaşır ve şu teşhisi yapar: "Kadercilik, dinin ve hele İslam'ın getirdiği bir şey değil; çöl ve bozkır adamının eğip-bükemediği tabiat zoru karşısında aczinin ifadesi demek... Mümkündür ki, teslimiyet adı ve maskesi ile dine -İslam'a- 'kapağı atıp' varlığını onun desteğinde ve üstelik de kutsallaşmış olarak sürdürmenin kolayını bulmuş olsun." (Zihniyet ve Din, s. 10) Yani "boynu bükük" kadercilik ile dindarlık, farklı şeylerdir. Bazen iç içe geçseler de... Peki bu kadercilik, dinden ayrı olarak, tek başına, seküler biçimde de var olur mu? Tabii olur. Tüm dünyanın her şeye kâdir "komplocular" (emperyalistler, kapitalistler, Siyonistler, vs.) tarafından yönetildiğine ve bizim de bunların elinde sürekli "piyon" ve "oyuncak" olduğumuza inanmak, tam da böyle bir şeydir işte..

DİN Mİ ELDEN GİDİYOR, GELENEK Mİ?

28 December 2009

[28 Aralık 2009 tarihli Star gazetesinde yayınlandı] Zaman gazetesi köşe yazarlarından Ali Ünal, geçen hafta önemli bir yazı yazdı. "En Büyük Tuzak" başlıklı makalesinde, giderek "muhafazakârlaştığı" sanılan Türkiye'nin, aslında giderek sekülerleştiğini, yani dinden uzaklaştığını savundu. Sayın Ünal'a göre AK Parti devrinde dindarlık artmamış, aksine 80'li ve 90'lı yıllara nazaran zayıflamıştı. Mesela eskiden "televizyon yayınları daha mazbuttu". Veya: "Aile yapısı çok daha sağlamdı ve 'ma'ruf'a dayalı gelenekler, hâkimiyetini büyük ölçüde koruyordu. Başka 'millet'lere ait âdet ve uygulamaların hiçbirine itibar edilmiyordu." Fakat, Sayın Ünal'a göre, son on yılda bu geleneksel değerler erozyona uğradı, Batılıların gayrı-İslami adetleri ve seküler hayat tarzları Türkiye toplumuna daha çok sızdı. Bu teşhise büyük ölçüde katılıyorum. Fakat sanırım hem söz konusu "sekülerleşme" sürecinin analizinde hem de aranması gerektiğini düşündüğüm "çözüm"de ayrışacağım. Önce şunu belirteyim: Sayın Ünal'ın Türkiye örneğinde anlattığı olay, aslında küreseldir. Seküler modernitenin renkli dünyası sadece bizde değil her toplumda gelenekleri aşındırıyor, hatta yok ediyor. Geleneklerle örülmüş olan dini pratik ve değerler de bundan fazlasıyla nasibini alıyor. Buna karşı dindarların izleyebileceği iki temel yol var. Birincisi bir "savunma hattı" kurmak ve seküler modernitenin "kültürel emperyalizm"ini olabildiğince "dışarıda" tutmaya çalışmak. Bu işin en otoriter şekli, çanak antenleri yasaklayan yahut interneti sıkı sıkıya kontrol eden İran ve Suudi Arabistan gibi rejimlerde var. **Muhafazakârlığın açmazı** Daha ılımlı olan "muhafazakâr çözüm" ise, "savunma hattı"nı kültürel düzeyde kurmaya çalışıyor. Amaç, "Müslüman mahallesinde salyangoz satılmasını" engellemek. Dahası, seküler dünyanın yaşam biçimine karşı, geleneğe dayalı alternatifler kurmak. Mesela Hollywood'un "romantik komedi"leri karşı, Hacivat-Karagöz oyunlarını diriltmek. Tüm toplumu sekülerize etme hedefindeki "laik fundamentalistler" bu "muhafazâkar çözüm"den nefret ediyor ve onu olabildiğince bastırmak istiyorlar. Oysa tabii açık bir toplumda her şeye olduğu gibi buna da yer var. Ben de bu hakkı sürekli savunuyorum. Savunuyorum savunmasına da, "muhafazâkar çözüm"ün aslında çok da iyi bir çözüm olmadığı kanısındayım. Çünkü modernitenin ilerleyişi

karşısında geleneklerin “elden gitmesi” kaçınılmaz gibi gözüküyor. Ve siz dini sadece gelenek üzerinden ayakta tutmaya çalıştığınızda, sürekli gerilemeye mahkum bir “savunma hattı” kurmuş oluyorsunuz. Peki diğer çözüm ne? Diğer çözüm, modern dünyaya karşı “savunma hattı” kurmak yerine, onun içine girip Müslümanlığın değerlerini orada yeniden üretmek. Bir örnek vereyim. Diyelim yaşadığınız şehirde bir “modern sanat müzesi” açılıyor ve içindeki eserlerde nihilizmden serbest cinselliğe kadar her türlü gayr-ı İslami tema empoze ediliyor. Sizin alternatifiniz nedir? Sadece “bizim gençler de müzesiz kalmasın” diye bir “ebru sanatı sergisi” açmak mı? Yoksa acaba siz de bir modern sanat sergisi açabilir ve içinde İslami temalar işleyebilir misiniz? Sizinki, “ötekiler”inki kadar sofistike olabilir mi? Hatta bu iş onlardan daha önce bile aklınıza gelebilir mi? Peki ya roman, tiyatro, sinema, müzik gibi alanlarda nasılsınız? Ürettiklerinizin kalitesi, “mahalleyi” aşıp, “ötekiler”in de aklına ve kalbine hitap edebiliyor mu? Bence asıl mesele bu.

İKİ İYİ SİTE

28 December 2009

Son günlerde gördüğüm iki yeni site var ki, duyurmadan geçmek istemedim. Birincisi, Derin Sular v.2. Aslında Derin Sular tabii ki yeni değil. Bu site dahil daha nicesini cebinden çıkaracak kadar kıdemli. Ancak yeni hayata geçen ikinci versiyon, tek kelimeyle mükemmel olmuş. Site sahibi Serdar Kaya'nın kimlik tanımı da öyle: "Sosyal psikoloji uzmanı. Asimetrik psikolojik harekatçı. II. Cumhuriyetçi" İkinci site, sahiden yeni: Birikim Haber. Medyadaki tartışmaları liberal/muhafazakar bir perspektiften izleyip aktaran bu haber kaynağını not edin, dahası gününe izleyin derim.

ETİK KURULDA İLAHİYATÇI VE BİLİMPERESTLERİN TEPKİSİ

19 Aprıl 2010

[19 Nisan 2010 tarihli Star gazetesinde yayınlandı] Sizin de dikkatinizi çekti mi, bilmiyorum. Ama Sağlık Bakanlığı'nın “etik kurulu” ile ilgili yeni tartışma, bana çok ilginç ve öğretici geldi. Tartışmanın konusu, “ilaç ve ilaç dışı klinik araştırmaların” ahlâkiliğini değerlendirecek olan bu kurula bundan böyle ilahiyatçı bir üyenin de katılacak oluşu. Yani “bilimin ahlâkı”na dair yapılacak tartışmalarda, dini bir bakış açısının da ifade bulacak olması. Bu karara gelen tepkiler ise, Türkiye'deki yaygın pozitivist ezberin tekrarından ibaret. Örneğin Türk Eczacıları Birliği Genel Sekreteri Özgür Özel, “bilimsel olan ile uhrevi olan arasında kesin bir ayrım bulunması” gerektiğini söyleyerek karara karşı çıkıyor. Tabipler Birliği Başkanı Prof. Gençay Gürsoy, CNNTürk ekranlarında, “tıp etiği, dini değil, bilimsel bir meseledir” diye itiraz ediyor. Hürriyet yazarı Mehmet Y. Yılmaz da Türkiye'nin aydınlık insanlarını köşesinde uyarıyor: “Bu yönetmelik, vakit geçirilmeden değiştirilmelidir ki bilimsel çalışmalar, dini taassubun kurbanı olmasın!” Aslında eğer konu “bilimin ahlakı” değil de “bilimin yöntemi ve içeriği” olsaydı, bu itirazlara katılırdım. Çünkü bir din adamının kalkıp da, “kimya deneylerini şu hadis kitabına bakarak yapmalısınız”, yahut “kalp ameliyatını yaparken şu fıkıh kaynaklarına başvurmalısınız” demesi, kabul edilemez. (Aynı şekilde bir felsefeci de fizik çalışmalarını Aristo'ya dayandırmak isteyemez.) Fakat bilimin nasıl işlediği ayrı bir mesele, onun hangi ahlâki ilkelerle yönetileceği apayrı bir meseledir. Ve bu ikincisi, bilimin kendi

içinden yola çıkarak çözülemez. Örneğin, fizik bilimi size “nükleer enerji” diye bir şey verir. Bununla isterseniz uslu uslu elektrik üretir ve böylece “insanlığa faydalı” olursunuz. İsterseniz de nükleer bomba yapar ve masum insanların tepesinde patlatırsınız. Bu ikincisini yapmamanız gerektiğini söyleyen hiç bir bilimsel kural yoktur. Sizi ancak bilim dışı yöl göstericiler, yani “mürşit”ler, durdurur. Oysa başta sözünü ettiğim pozitivist ezber, bunu reddeder ve bizzat bilimin bir “yol gösterici” olduğunu ileri sürer. Yani, Atatürk'ün veciz ifadesiyle, “hayatta en hakiki mürşit ilimdir” der. Bu yanılgısı nedeniyle Atatürk'ü mazur görebiliriz; çünkü bilimi “mürşit” sanmak onun devrinde Batı'da da epey yaygındı. Ancak sonrasında yaşanan vahim tecrübeler, bu “bilimperest” ezberi sarstı. Kendini “bilimsel” bir ideoloji sayan Nazizm'in ne korkunç işler yapabildiği, II. Dünya Savaşı'nda ortaya çıktı. Yahudilerin topluca imha edildiği “gaz odaları” da, Josef Mengele'nin toplama kamplarındaki korkunç deneyleri de alabildiğine “bilimsel” idi. Sorun, ahlaki “mürşit”lerden yoksun olmalarıydı. Günümüzde bu kadar uç noktalara gidilmese de “bilimin ahlâkı”na dair pek çok önemli tartışma var. Kürtajdan klonlamaya, ötanaziden hayvanlar üzerinde yapılan deneylere kadar... Bu etik meseleler konuşulurken, “seküler ahlâk” kadar dini ahlâkın da söz söyleme hakkı vardır. Hele de dini ahlâkın toplumda güçlü bir karşılığı varsa. (Ki Türkiye'de durum öyledir.) Bu yüzden de Sağlık Bakanlığı'nın “etik kurulda ilahiyatçı” düzenlemesi yerindedir. Bu, Gençay Gürsoy'un ifadesiyle, “toplumsal yaşamın dinselleştirilmesinin” değil, bilimperestlerce toplumsal yaşamdan kovulmuş olan dinin hak ettiği demokratik role kavuşmasının bir örneği olacaktır. İnanmayan gitsin “muasır medeniyet”e baksın. Ama 30'lu yıllardakine değil, bugünküne.

ALLAH'IN ENSTRÜMANI OLMAK

09 June 2010

[9 Haziran 2010 tarihli Star gazetesinde yayınlandı] Mavi Marmara'nın kahraman yolcularından biri, gazeteci dostum Hakan Albayrak idi. Ve Albayrak, İsrail saldırısına uğramadan 12 saat önce Akdeniz açıklarında yazdığı Yeni Şafak yazısında şöyle diyordu: “Yarın ve sonraki günlerde başımıza nelerin geleceğini bilmiyorum. Ama yeni bir dünyanın şekillenmekte olduğunu ve ‘Gazze'ye Özgürlük Filosu'nun bu sürece önemli bir katkı teşkil ettiğini, Cenâb-ı Hakk'ın bizi büyük bir devrimde enstrüman olarak kullandığını iliklerime kadar hissediyorum.” Bir başka gazeteci dostum Eyüp Can ise saldırının ertesi günü kaleme aldığı yazısında bu “enstrüman olma” hissiyatını eleştirdi. Hürriyet'teki köşesinde şöyle dedi: “His bu, elbette herkes istediği gibi hisseder... Ama inanç-ülke-ideoloji ya da ‘büyük bir devrim' adına insanları enstrümanlaştıran anlayışların geçmişte ne büyük felaketlere yol açtığını gördük. Hiçbir kutsal dava ya da devrim insandan daha kutsal değil.” Fakat bence bu eleştiride iki farklı şey birbirine karışmıştı: Bir insanın kendi özgür iradesiyle kendini “enstrüman” haline getirmesiyle, bunun ona bir inanç, ülke ya da ideoloji tarafından zorla yaptırılması. Bunlardan ikincisinin çok kötü bir şey olduğu konusunda Eyüp Can'la hemfikirim. Gerçekten de insanları kendi kollektif hedefleri açısından kullanılabilir ve hatta harcanabilir “araçlar” haline getiren her türlü doktrin ve sistem, korkunçtur. Bu hedef ister “büyük proleterya devrimi”, ister “ilelebet payidar kalacak bilmemne cumhuriyeti” isterse de

“ümmetin şanlı kıyamı” olsun, fark etmez. Her durumda da birileri, “arkadaş, biz seni bu önemli iş için enstrümanlaştıracağız, tepe tepe kullanacağız” diyerek özgürlüğünüze saldırmış olur. Sizi “yaşken eğmek” için “zorunlu eğitim sistemleri” ve benzeri toplu endoktrinasyon mekanizmaları kurduklarında da durum aynıdır. Sonuçta bir takım adamlar kendi kafalarına göre bir “dava” belirlemiş ve sizi buna zorla eklemlemeye karar vermiştir. Ama bunlar ayrı, bir insanın kendi hür iradesiyle bir “kutsal dava” benimsemesi ve onun için kendini tehlikenin önüne atması ayrıdır. İlki özgürlüğe karşı bir saldırı iken, ikincisi özgürlüğün kullanımıdır. Yanlış yorumlanmış bir “liberalizm” adına bu ikincisine karşı çıkanlar ise, sadece liberalizmin temel değeri olan özgürlüğü daraltmış olmazlar. Aynı zamanda insanoğlunun “yüce bir dava için kendini feda etme” erdemini küçümsemiş olurlar. Oysa tarihteki nice destan bu erdem sayesinde yazılmıştır. İlk Müslümanlar, kendilerine kızgın taşlarla işkence eden putperestlere karşı bu ruhla “Allah bir” diye haykırmıştır. İlk Hıristiyanlar kendilerini aslanların önüne atan Romalı barbarlara karşı aynı ruhla direnmiştir. Eğer bu “yüce bir dava için kendini feda etme” ruhu olmasaydı, herkes “hiç bir şey benim canımdan daha kutsal değildir” deseydi, bu dünyada ne Mahatma Gandhi olurdu, ne Martin Luther King, ne de Rachel Corrie. Ne de “Gazze'yi kurtarmak” için ölümün önüne atlayan dokuz şehid ve onlarca gazi. Bakın, Başkan Obama dahi gece uyumadan önce şöyle dua ediyormuş: “İsa adına günahlarımın bağışlanmasını, ailemin korunmasını ve Tanrı'nın dileğinin bir enstrümanı olabilmeyi diliyorum.” (Beliefnet, “Barack Obama: Praying to Be An Instrument of God's Will”) Bu “Allah'ın enstrümanı olma” duygusu, şiddet ve zulümle değil de barış ve iyilikle ifade bulduktan sonra, sadece meşru değil aynı zamanda saygıdeğerdir. Gazzeli mazlumların yardımına koşanlara da analarının ak sütü gibi helaldir.

BEBEKLERİN AHLAKI VE ATEİSTLERİN SORUNU

25 August 2010

[25 Ağustos 2010 tarihli Star gazetesinde yayınlandı] Hürriyet'in koyu laikçi yazarı Özdemir İnce, geçenlerde “bebeklerin ahlakı”na dair üst üste iki yazdı. Hem ele aldığı mesele ilginçti, hem de onu yanlış anlama biçimi. Konu, üç ay önce New York Times gazetesinde yayınlanan Paul Bloom imzalı “Bebeklerin Ahlaki Hayatı” başlıklı uzun makaleden açılmıştı. Yale Üniversitesi'nde psikoloji profesörü olan Bloom, altı aylık bebekler üzerinde ilginç bir deney yapmıştı. Miniklerin karşısına üç tane figür konmuştu önce: Bir tanesi bir tepeye tırmanmaya çalışıyor, ikincisi ona yardım ediyor, üçüncüsü ise engel oluyordu. Bebeklerin verdikleri tepkiler ise, ısrarla, “haksızlık” değil de “iyilik” yapan figürü onayladıklarını gösteriyordu. Yani, “bebekler, ilkel de olsa bir adalet duygusuna sahip” idiler. Peki bundan ne gibi bir felsefi sonuç çıkarılabilirdi? Özdemir İnce, çıkara çıkara şunu çıkarmıştı: “Bu ahlak duygusu Tanrı ve din inancı olmasaydı da, gündelik yaşam ve doğadan gelen deneyimlerle insan varlığının zihninde gelişirdi, gelişebilirdi.” Yani, sanırsınız ki, bebeklerin ahlakı “Tanrı ve din inancı”nı zora sokmuştu... Oysaki durum tam tersiydi. Çünkü eldeki sonuç, başta ünlü ateist Sigmund Freud olmak üzere seküler psikologların uzun zamandır savunduğu “insan, ahlaktan yoksun bir hayvan olarak hayata başlar” görüşünü yanlışlıyordu. Bir başka deyişle, ahlakın sadece “toplumsal bir inşa” olmadığı, “vicdan” da dediğimiz bir “içgörü”ye dayandığı ortaya

çıkıyordu. Bu ise “Tanrı ve din inancı”nın aleyhinde değil, lehinde bir bulguydu. Nitekim Prof. Bloom, New York Times'taki makalesinde şöyle diyordu: “Bazı bilim adamları içsel bir ahlaki duygunun varlığının çok önemli sonuçları olduğunu düşünüyor. Alfred Russel Wallace, 1869'da Darwin'e yazdığı mektupta insanlığın ‘yüksek ahlaki yeteneklerinin' biyolojik evrim tarafından üretilemeyecek kadar zengin olduğunu yazmıştı... Birkaç yıl önce de kültürel yorumcu Dinesh D'Souza bu argümanı yineledi, ‘fedakârlık duygusu için Darwinistik bir rasyonalite olmadığını, bunun Tanrı'nın ruhlarımızdaki sesi olduğunu' savundu. Wallace ve D'Souza gibi eleştirmenlerin genel argümanı ciddiye alınmalı. Günümüz insanının ahlakı, gerçekten de evrimin bize kazandırmış olabileceklerini aşıyor.” Hoş, Bloom bu kabulden sonra Darwinistik açıklamada ısrar ediyor, bunu da bebeklerin ahlakının yetişkinlerinkinden daha sınırlı olduğundan yola çıkarak yapıyordu. Ama bu, zorlayıcı bir bulgu karşısında bir açıklama bulma çabasıydı. Zaten ateizm-bilim ilişkisinde gelinen nokta, çoğunlukla bu yöndedir. Bundan bir asır önceki durum çoktan değişmiştir. O zamanlar pozitivizmi arkalarına alan ateistler, her bilimsel bulgunun dini biraz daha “köşeye sıkıştıracağını” sanıyorlardı. Oysa önce bilim felsefesi pozitivizmi budadı; bilimin alanının sınırlı olduğunu, “metafizik sorular”a cevap bulamayacağını gösterdi. Sonra da bazı bilimsel bulgular, ateist düşünürlerin kimi ön kabullerini sarstı. Örneğin Büyük Patlama teorisi maddi evrenin bir “başlangıç anı” olduğunu gösterdi. “İnsani ilke” (anthropic principle) denen kozmoloji yaklaşımı, evrenin fazlasıyla “iyi tasarlanmış” olduğunu ortaya çıkardı. Ateist düşünürlerin bu gerçeklere cevabı, “çok sayıda evren” varsaymak gibi spekülasyonlardan ibarettir. Yani bir “saldırı” değil “savunma” pozisyonudur. Bebeklerin ahlakı da muhtemelen böyle yeni bir “sorun” olacak onlar için. Özdemir İnce gibi yerli pozitivistler ise herhalde asıl sorunu meseleyi kavramakta yaşayacaklar. 19. yüzyıldan kalma köhne ezberleri tekrar etmekten başka pek bir şeye yetkin gözükmüyorlar çünkü.

STEPHEN HAWKİNG’İN DE ‘TANRI’SI VAR

16 September 2010

[15 Eylül 2010 tarihli Star gazetesinde yayınlandı] Dünyaca ünlü fizikçi Stephen Hawking’in yeni kitabı bir kaç gün önce piyasaya sürüldü. Kitap henüz çıkmadan meşhur olmuş, çünkü Hawking’in “evrenin ortaya çıkması için Tanrı’ya ihtiyaç yoktur” tezi medyada yankı bulmuştu. Bu mesaj, bizdeki bazı gazetelere de yansıdı; “Evreni tanrı yaratmadı" yahut “Tanrı'ya gerek yok” gibi başlıklar atıldı. Ben de bu konuya hemen değinmek istemiştim, ama “referandum gündemi” nedeniyle bugüne kaldı. Şimdi, meselenin özü şu: İçinde yaşadığımız evrenin nasıl var olduğu, çok eski bir soru. Eski Yunan’daki materyalistler, bu soruya “evren zaten hep vardı, bir başlangıcı yoktur” cevabını vermişlerdi. Buna karşılık İbrahimi dinler, “evrenin Allah tarafından yoktan yaratıldığını” söylediler. Söz konusu “hep var olan evren” ile “yaratılmış evren” modelleri, 20. yüzyıla dek iki ayrı felsefi görüş olarak kaldı. Ancak 1920’lerden itibaren bir dizi bilimsel bulgu ile desteklenen Big Bang (Büyük Patlama) teorisi, evrenin bundan 13.7 milyar yıl önce “başladığını” ortaya koydu. Yani Big Bang, ilahi dinlerin öğretegeldiği “yaratılış” fikrini destekledi. 1992 yılında teoriyi destekleyen yeni kanıtlar bulan astronom George Smoot, işte bu yüzden “eğer dindar iseniz, bu Tanrı’nın yüzüne bakmak gibi bir şey” demişti. NASA fizikçisi Robert Jastrow ise, “bilim adamlarının cehalet dağını aştığı, en yüksek tepeye tırmandığı, ancak en üstteki kayaya çıkınca orada binlerce yıldır oturan

ilahiyatçılarla karşılaştığı" yorumunu yapmıştı. Fakat Big Bang'in böylesi "Tanrısal" sonuçlar vermesinden rahatsız olanlar da oldu. (Tanıdık bir mantıkla: "dincilere malzeme vermeyelim!") Bu rahatsızlığı paylaşan bazı bilim adamları da, teoriye "yaratılış"a kapı aralamayacak yorumlar getirmeye çalıştılar. Anlaşılan Stephen Hawking'in yeni kitabında yaptığı da bu. Peki nasıl yapmış bunu? Ne demiş? Putların dönüşü Bizim basının da yazdığına göre Hawking'in dediğinin özü şuymuş: "Yerçekimi gibi bir kuvvet olduğu için evren kendi kendini hiçten yaratabilir ve yaratacaktır." Yani, yerçekimi gibi doğa kanunlarının evrenden önce de var olduğunu ve evrenin bu kanunlar sayesinde ortaya çıktığını savunmuş. Ancak, dikkat ederseniz burada bir tuhaflık var. Çünkü "doğa kanunları", bilimsel yöntemle, yani "deney" ve "gözlem" yoluyla bulduğumuz şeyler. Oysa "evrenin öncesi"ne dair hiç bir deney ve gözlem şansı yok. Matematiksel hesap şansı dahi yok. Bırakın evrenin öncesini, uzayın "Planck zamanı" denen ilk anı bile, her türlü hesap-kitabın dışında. Dolayısıyla, Stephen Hawking, "evrenden önce de var olan yerçekimi"nden söz ederken, "bilimsel" bir şeyden söz etmiyor. "İnandığı" bir "metafizik"ten bahsediyor. Yani, aslında, "ben, kendisi yaratılmamış olan, fakat evreni yoktan yaratan, dahası galaksileri, yıldızları ve gezegenleri ortaya çıkaran bir güce inanıyorum" demiş oluyor. Sonra da o güce "yerçekimi" diyor. Bir başka deyişle, dindarların "Allah" dediği güce Hawking başka bir isim vermiş oluyor sadece. Yani onun da bir "Tanrı"sı var. Ama bu duymayan, görmeyen, bilmeyen bir tanrı… Ve sanırım bu ilginç tablo karşısında Robert Jastrow'un yukarıda aktardığım alıntısını şöyle geliştirmek yerinde olacak: "Bilim adamları cehalet dağını aştılar, en yüksek tepeye tırmandılar, ancak en üstteki kayaya çıkınca orada binlerce yıldır oturan ilahiyatçılarla karşılaştılar. Bu durumdan hoşlanmayan bazı bilim adamları ise, o civarda yine binlerce yıldır duran bir başka şeye sığındılar: Duymayan, görmeyen, bilmeyen ama yine de 'ilah' kabul edilen maddelere. Yani putlara…"

DİNDARLIK, DİNSİZLİK VE MUTLULUK

03 January 2011

[3 Ocak 2010 tarihli Star gazetesinde yayınlandı] Din, insanlara mutluluk verir mi? Peki ya dinden yoksun ama "eğlence"si bol bir hayat ne verir onlara? Bu soruları irdeleyen yeni bir kitap çıktı Amerika'da. Biri Berkeley diğeri Harvard'dan iki felsefecinin (Hubert Dreyfus ve Sean Dorrance) kaleme aldığı kitabın adı "All Things Shining: Reading the Western Classics to Find Meaning in a Secular Age". Türkçe'ye, "Işıldayan Her Şey: Din Dışı Bir Dünyada Anlam Bulmak İçin Batı Klasiklerini Okumak" diye çevirebiliriz. Kitabın şöhretini parlatan da, New York Times gazetesinin bu gibi kültürel meseleleri iyi yakalayan köşe yazarı David Brooks oldu. Ben de, açıkçası, Brooks'un köşesinden öğrendim söz konusu iki düşünürü ve tezlerini. Dreyfus ve Dorrance, bizde "karanlık çağ" diye habire kötülenen Ortaçağ'ın önemli bir artısını tespit ederek giriyor konuya. Diyorlar ki, o dönemde insanlar "Tanrı tarafından yaratılmış ve kaderi O'nun tarafından belirlenmiş varlıklar olarak hayatı tecrübe ediyordu." Bu ise, hayata güçlü bir mânâ, tevekkül ve iyimserlik katıyordu. Fakat modern çağla birlikte bu inanç zayıflamaya başladı. Tümüyle ortadan kalkmadıysa da, "herkesin benimsediği bir ön kabul olmaktan çıktı." Bu ise, bu iki felsefeciye göre, Batı toplumlarında "yaygın bir mutsuzluk" yarattı. Hayatın Allah tarafından belirlenmiş bir anlam ve amacının olmadığı fikri, bir "kararsızlık ve huzursuzluk" hali doğurdu. Buna karşı Batılı toplumlar yeni mutluluk

arayışlarına giriştiler. Evvelâ, daha önceden dinin sağladığı "mutlak hakikate bağlanma" duygusunu, mutlak doğruluk iddiasındaki totaliter ideolojilerde aradılar. Weimar Cumhuriyeti'nin süper-seküler kültüründen yükselen Nazizm, bunun en iyi örneğiydi. Haç gitmiş, yerine gamalı haç gelmişti. Ancak böylesi "seküler din"ler, II. Dünya Savaşı sonrasında gözden düştü. Batılı seküler insan da, nihilizmden kaçışı daha spontane şeylerde bulmaya başladı: Spor müsabakaları veya rock konserleri gibi. Dreyfus ve Dorrance, bu gibi yoğun heyecanların, bir "alıp götürme" etkisi yarattığını anlatıyor. Yani, bir stadyumda veya konser salonunda kendilerinden geçen bireyler, bir kaç saatliğine de olsa, kendilerinden daha büyük varlığa ve amaca bağlanma hissini tadıyorlar. Kitap, bu gibi örnekleri inceleyerek ve yenilerini önererek "anlamsız hayatlara nasıl anlam katarız" sorusuna cevap arıyor. Bu iki düşünüre göre daha "muhafazakâr" kaçan David Brooks ise, dinin aslında pek çok insan için hâlâ geçerli bir "kurtuluş" yolu olduğunu hatırlatmış. Ben de, Brooks'a yakın durarak, şu kadarını söyleyeyim: Batı'da başlayan "anlam krizi" kuşkusuz bizim topluma da sıçramış durumda. Ama süreci epey geriden takip ediyoruz. O yüzden de bizdeki "seküler din" (yani Kemalizm), hâlâ epey revaçta. Öte yandan "spontane mutluluk takviyeleri" sağlayan modern icatlar da hayatımıza girmiş halde. Ancak yeni yeni tanıştığımız bu "oyuncak ve eğlence"lerin aslında pek bir derde deva olmadığına dair Batı'da oluşan sezgiler, bizde henüz zayıf. Bir başka deyişle, pahalı bir "jip" sürünce başının göğe ereceğini sanan milyonlarca adam var memlekette. Ya da o "jip"in sağ koltuğuna kurulunca mutluluğu yakalayacağını sanan bir o kadar kadın... Oysa, mesele dönüp dolaşıp başka bir şeye geliyor: Necip Fazıl'ın hoş ifadesiyle, "Batı adamının… bir buçuk asırdır, bunca keşfine ve oyuncağına rağmen bulamadığı… Türk'ün de yine bir buçuk asırdır işte bu Batı adamında bulduğunu sandığı şey"e… O "mübarek oluş sırrı"na..

MARKSİSTLERİN AFYONU

02 May 2011

[2 Mayıs 2011 tarihli Star gazetesinde yayınlandı] İşçi Bayramı 1 Mayıs, dün Taksim'de ikinci kez serbestçe kutlandı. Hem de hiç bir polis copu ve biber gazı olmadan... ("Polis devleti" olmuştuk ya hani; ondandır herhalde.) Kutlamalar coşkulu ve renkliydi. Meydanı süsleyen posterler arasında ise, dev kollu işçiler kadar, "komünizmin babası"nın, yani Karl Marx'ın portresi de vardı. Marx kadar popüler olmak, çok az düşünüre nasip olmuştur. Şimdiki bir şey değil, asıl 70'lerdeki rüzgarı çok güçlüydü. Türkiye dahil pek çok ülkedeki okumuş-yazmışların çoğu "Marx usta"nın yolundan gidiyor, aralarında sadece Marksizm'in hangi versiyonunun seçileceği konusunda ihtilaf çıkıyordu. Aradan zaman geçti ve 70'lerde koyu Marksist olanların bazıları tamamen bazıları da kısmen "liberalleşti". İkinci gruptakiler, eski ideolojilerine olan nostaljik bağlarını yine de koruyorlar. Küresel ekonomideki her kriz karşısında "Marx haklıymış" diye heyecana kapılmaları, bizi eninde-sonunda sosyalizme ulaştıracak "tarih yasaları"na iman tazelemeleri, bundan. **Marx'ı 'doğru' anlamak** İyi, güzel de, bu Markist koronun pek değinmediği bir sorun var ortada: Dünya Marksizm'i denedi!.. Hem de defalarca denedi. Sonuç her seferinde hüsran oldu. 100 milyona yakın insan, devrimlere, gulaglara ve "kollektivizasyon"lara kurban gitti. Dahası, komünizmin uygulandığı

her ülke sefalete ve diktatörlüğe boğuldu. Peki ama acaba sorun, Marx'ın yolundan gidenlerin, o büyük düşünürün o müthiş fikirlerini anlayamaması mıydı? Problem, "Marx'ı yanlış yorumlayanlar" olmasındı sakın? İşte bu savunmayı geçtiğimiz günlerde masaya yatıran bir isim var ki, bu konularda söz söylemeye benden çok daha yetkin: Sabancı Üniversitesi profesörü ve Taraf gazetesi yazarı Halil Berktay. Komünist harekette uzun bir geçmişi olan Berktay hoca, köşe komşusu olan TKP eski lideri Nabi Yağcı'ya yönelik bir dizi yazıda eleştirdi bu "Marx demokrattı, özgürlükçüydü, ama biz anlamadık" romantizmini. Özetle, şöyle dedi: "Bir kere... sosyalizmin başarısızlığının 'Marx'ı yanlış okumak'tan kaynaklandığı kadar sakat bir idealizm az bulunur. İkincisi, bana göre Lenin pekâlâ iyi bir Marksistti, Stalin de iyi bir Leninist. Çünkü üçüncüsü, öyle demokrat ve özgürlükçü bir 'gerçek Marx' da yok aslında ." **Sakat idealizmler** Yani dikta ve şiddet, Marksizm'in özündeydi; onu "yanlış okuyanlar"da değil. Bu "yanlış okuma" söylemindeki ısrarın sebebi de, Marx'a duyulan bir romantik bağlılık ve "sakat bir idealizm"den başka bir şey değildi. Kuşkusuz aynı "sakat idealizm"i başka ideolojilerde de görebiliriz. Örneğin Kemalistlere göre Kemalizm adına yapılan her hata, "Atatürk'ü yanlış anlayanlar"ın, sözgelimi onun o müthiş fikirlerini "gardrop Atatürkçülüğü"ne indirgeyenlerin suçudur. Tek Parti fecaatlerinin sorumlusu da İsmet Paşa veya Recep Peker'dir; onların üstündeki "Ebedi Şef" değil. "Atatürk'ü doğru anladığımızda" ise, sorunlar çözülecek, dertler bitecektir. Oysa Halil Berktay'ın analiz yöntemi doğru: Bir siyasi ideolojiyi değerlendirirken, onun temel metinlerini objektif bir gözle okumanız lazım. Dahası, onun pratikteki sonuçlarına bakmanız lazım. Eğer o ideolojiyi uygulamaya kalkanların hepsi bir tür diktatörlüğe vardıysa, o zaman belki de " yanlış" değil bilakis çok doğru anlamışlardır, "usta"larının fikriyatını... Marksistler, bunu gördükleri gün, "afyon"larından da kurtulmaya başlayacaklar. Ama lezzetli bir meret olmalı ki bu, bir yakalanan kolay kolay bırakmıyor.

ÖLÜMÜ DÜŞÜNMENİN FAYDALARI

16 May 2011

[16 Mayıs 2011 tarihli Star gazetesinde yayınlandı] Geçen haftaların enteresan polemiklerinden biri, İstanbul'daki Zincirlikuyu Mezarlığı girişine yazılan Kur'an ayeti üzerineydi: "Her canlı ölümü tadacaktır." CHP milletvekili adayı Prof. Binnaz Toprak, benim de katıldığım bir televizyon programında, bu uyarıyı "sinir bozucu" bulduğunu söyledi. Bunun üzerine de "Allah'ın ayetinden rahatsız olmakla" eleştirildi. Aslında ben Binnaz hocanın, o sözüyle ne Allah'a, ne de dine saygısızlık etmek istemediğine eminim. Sanırım, daha ziyade, ölüm gerçeği karşısında hemen her insanın verebileceği "tabii" bir refleksi verdi; ölümle yüzleşmekten kaçınmak. Bu, dediğim gibi, tabii bir insani reflekstir. Bu nedenle de, meseleyi "CHP'li laikleri eleştirme vesilesi" düzeyine indirgemek yerine, hepimizi ilgilendiren "varoluşsal bir sorun" olarak ele almak daha doğru olacak. Zaten, bir başka Kur'an ayetinin bildirdiği gibi, bu gibi varoluşsal meselelerde "zalim ve cahil" olan, şu veya bu insan grubu değil, genel olarak "insan"dır. (Ahzab Suresi, 72) İlahi dinler, insanın işte bu ham doğasını olgunlaştırmak için vardır. "Ben neden varım, niçin öleceğim, öldüğümde ne olacak" gibi, hiçbir "bilimsel" yolla çözemeyeceğimiz varoluşsal sorularımıza cevap verirler.

Dahası, bizi "gaflet"ten yani "kafayı kuma gömme" halinden kurtarmaya çalışırlar. Bu çabanın en önemli unsurlarından biri de, "ölümü düşündürmek"tir. Çünkü kendisinden asla kaçamayacağımız bu tek gerçeği hatırda tutmak, bizi dünyevi hayatın tutkularından, hırslarından ve korkularından özgürleştirir. İslam büyüklerinin "nasihat istersen ölüm yeter" demesi, bundandır. **Özgürleştiren Gerçek** Türkiye'deki laik kesimin bir sorunu, muhafazakar kesimle aralarındaki "sınıfsal" çelişkinin bir sonucu olarak, dinden felsefi düzeyde dahi uzak kalması. Bunun doğal bir sonucu da, dini geleneğin içerdiği "nasihat"lardan tümüyle yoksun (ve dolayısıyla da epey kuru ve yüzeysel) bir hayat algısına sahip olması. Oysa "nasihat istersen ölüm yeter" dersinin sırrına varmak için, illa muhafazakar olmak gerekmiyor. Müslüman olmak dahi gerekmiyor. Bakın, Apple Bilgisayar'ın ünlü CEO'su Steve Jobs, 2005 yılında Stanford Üniversitesi'nde verdiği bir konferansta şöyle demiş: "Yakında ölmüş olacağımı bilmek, hayattaki büyük kararları verirken bana en çok yardım eden araç oldu. Çünkü başka her şey; tüm dışsal beklentiler, gurur, utanç ve başarısızlık korkuları, tüm bunlar ölüm karşısında yok oluyor ve geriye sadece gerçekten önemli olan şey kalıyor. Öleceğinizi akılda tutmak, kaybedecek bir şeyleriniz olduğunu düşünme tuzağına düşmemek için bildiğim en iyi yoldur. Zaten çıplaksız. Kalbinizin sesini dinlememek için bir sebep yok." Bunu ilk okuduğumda aklıma bir soru gelmişti, yine sorayım: Steve Jobs gibi kreatif dehaların Türkiye'den pek çıkmaması, acaba laiklerin hep sandığı gibi "dini dogmaların" fazla güçlü olmasından değil, aksine insanlara ilham verecek, onları vasatlıktan çekip kurtaracak "dini hakikatlerin" yeterince kavranamayışından olmasın?

Not I: Söz konusu ilhamı aramak isteyenlere, genç akademisyen Emre Dorman'ın yazdığı harika bir kitabı tavsiye edeyim: "İnsanlar Uyurlar, Ölünce Uyanırlar" (İstanbul Yayınevi, 2011)

Not II: Ertuğrul Özkök, Cumartesi günkü Hürriyet yazısında bana dair övücü sözler sarf etti. Bu teveccühe ancak müteşekkir olabirim. Ancak Sayın Özkök'un aynı yazıda "liberal" yazarları iktidarperver ve vicdansız ilan edişine katılmadığımı da belirtmeliyim. Herkes gibi liberaller de hata yapıyordur; ama ben çoğunun ilkeli demokratlar olduğuna kâniyim.

'ALLAH'TAN BAŞKA GALİP YOKTUR'

06 July 2011

[6 Haziran 2011 tarihli Star gazetesinde yayınlandı] Başbakan Erdoğan'ın seçimden sonraki ilk parti grup toplantısında yaptığı konuşma, kayda değerdi. Yeni seçilmiş AK Parti vekillerini "kibir"e karşı uyaran Erdoğan, ardından şu ilginç hatırlatmayı yaptı: "Tarihin en büyük medeniyetlerinden Endülüs devletinin Granada'da inşa ettiği El Hamra Sarayı'nın duvarlarında sultanların kibrini ve azametini engellemek için 'Ve la galibe illallah' yani, 'Allah'tan başka zafer sahibi yoktur' yazar." Laiklik hassasiyeti yüksek Türkler, burada bir tür "dini siyasete karıştırma" sorunu görmüş ve dolayısıyla Başbakan'ın bu sözlerinden rahatsız olmuş olabilir. Ben ise, aksine, "Allah'tan başka galip yoktur" hatırlatmasını da, Erdoğan'ın buradan çıkardığı siyasi dersi de sevdim. Dahası, bu dersin liberal demokrasiye Müslümanca bir kültürel zemin hazırladığını dahi düşündüm ki, sebebini biraz izah edeyim. **Anayasa ve şeriat** Siyasi tarihin önemli meselelerinden biri, "yöneticilerin gücünün sınırlanması"dır. Çünkü, Lord Acton'ın ünlü deyişiyle, "güç yozlaştırır, mutlak güç mutlak

yozlaştırır." Bu nedenle de iktidar sahiplerinin neyi yapıp neyi yapamayacaklarının kurallara bağlanması, bu kuralların da "birey hak ve özgürlüklerini" koruması gerekir. "Anayasa" dediğimiz kavram, Batı'da en çok bunun için gelişmiştir. Ancak kimi iktidar sahipleri, güçlerini sürekli artırmak, bunu da bir şekilde meşrulaştırmak ister. Ortaçağ Avrupası'nda yaygın olan "kralların Tanrı'dan aldıkları yetkiler" hikayesi, bu meşrulaştırmanın en klasik örneğidir. Modern çağ diktatörleri ise, Tanrı'nın yerine "Aydınlanma", "akıl ve bilim" veya "tarihin (güya Marx tarafından keşfedilmiş) kanunları" gibi yeni ilahlardan yetki alma iddiasındadır. ("Altı Ok"un mucidinden yetki aldıkları için darbe yapma hakkı kazandıklarını iddia eden generaller de aynı nev'idendir.) İslam dünyasında ise, yaygın ezberlerin aksine, yöneticilerin Allah'tan yetki almasından çok (ki onu iddia eden de olmuştur), yöneticilerin Allah'ın kanunları (şeriat) ile sınırlanması fikri vardır. Sultan'ın haksızlığına uğrayan kitlelerin "şeriat isteriz" diye tepki göstermesi boşuna değildir: Çünkü şeriat, "sultanın iki dudağı arasından çıkan kanun" değil, sultanı dize getiren kanundur. Dolayısıyla da, "müsteşrikliği" ile meşhur Bernard Lewis gibi bir tarihçinin dahi teslim ettiği gibi, "İslam geleneği keyfi idareye onay vermez." Çünkü, Allah'ın bahşettiği "kul hakları", hiç bir iktidar tarafından çiğnenemez. Çünkü, Allah her iktidardan üstün, her şeyden büyüktür. **Özgürlük yolu** Bu son nokta, bundan iki ay kadar kadar önce Princeton Üniversitesi'nde katıldığım bir konferansta, ABD'nin ünlü Katolik ilahiyatçılarından Michael Novak tarafından da vurgulanmıştı. "İslam dünyasındaki özgürlük fikrinin Allah'ın azametine duyulan güçlü iman sayesinde gelişeceğini" öngören Novak, şu hatırlatmada bulundu: "Allah o kadar büyüktür ki, O'nun azameti, her ölümlüye kendi görüşlerinin yetersizliğini ve sınırlılığını hatırlatır. Allah'ın büyüklüğü, tüm beşeri iddiaları göreceli hale getirir." Ancak dikkat edelim: İslam tarihinde olduğu gibi bugün de Allah'ın büyüklüğünü kendi küçüklüklerinin arkasına almak ve böylece kendilerine teokratik bir "iktidar alanı" yaratmak isteyenler olacaktır. Kur'an yapraklarını mızraklarına takan Muaviyeciler, "Allah dilemeseydi iktidarda olmazdık" diyen Emeviler, hep bu istismar yolunun örnekleridir. Samimiyet yolu ise, aynı zamanda özgürlük yoludur: Galip olan ancak Allah ise, O'nun tüm kulları eşittir ve hürdür.

KÜRTAJ MESELESİ

Mayıs 2012 Salı-star

Bir anda gündemimize giren kadın-doğum tartışmasının "**gündem değiştirme**"ye matuf olup olmadığını bilmiyorum. Türkiye'ye yönelik bir "**sezaryen komplosu**" olduğunu ise hiç sanmıyorum. Ama yine de Başbakan Erdoğan'ın kürtaj konusundaki çıkışını önemsedim. Çünkü hem ahlak hem de özgürlükler açısından önem taşıyan bir mesele bu.

Kürtaj tartışmasının âlâsı uzun yıllardır ABD'de yürüyor. Kürtajdan yana olanlara kabaca "**pro-choice**" (tercih yanlısı) deniyor. Buradaki "**tercih**"ten kasıt, kadının kendi vücudu üzerinde karar verme özgürlüğü. Elbetteki her kadının bir çocuğa sahip olup olmamaya karar verme hakkı var ve "**pro-choice**" kanat bunu vurguluyor.

Ancak kadının "**tercih hakkı**" var ise, doğmamış bebeğin de "**hayat hakkı**" var. Bu yüzden de kürtaj karşıtları kendilerini "**pro-life**" (hayat yanlısı) diye tanımlıyorlar.

Tabii buradaki kritik soru, anne rahmindeki ceninin hangi noktada "**hayat hakkı**"na sahip bir canlı olarak kabul edildiği. Bu konudaki yaygın Hıristiyan (hem Katolik hem de Protestan) görüş, hayatın spermin yumurta ile birleşmesiyle birlikte başladığı. Buna göre de sadece bir günlük bir ceninin dahi kürtajı "**cinayet**" olmuş oluyor. O yüzden de Amerika'daki "**pro-life**" çizgide Hıristiyan damar çok güçlü.

Buna mukabil, İslamiyet ve Yahudilik'te Hıristiyanlığa nispeten daha esnek bir tutum var. İslam alimleri arasında da farklı görüşler olsa da, ana görüş, cenine ancak ilk üç aydan sonra "**ruh üflendiği**" ve kürtajın ancak bu noktadan sonra "**cinayet**" sayılacağı yönünde.

Peki bu konuda Türkiye'de başlayan tartışma üzerine ne demek lazım?

Önce şunu söyleyeyim ki, CHP'li vekil Aylin Nazlıaka'nın Erdoğan'ı kınaması, haksız ve anlamsız.

Eğer mesele kadınların cinsel hayatı olsa idi, Nazlıaka'nın sözleri (biraz kaba da olsa) haklı olabilirdi. Ama burada mesele "**doğmamış bebeğin hayat hakkı**".

Bu, elbette, kadının cinsel hayatının da bir parçası. Ama ne yapalım, insan cinselliğinin doğası böyle...

Bir başka deyişle, kimi "**çağdaş**" zihinler cinselliği sadece bir haz aracı olarak görse bile, insan biyolojisi (bir başka deyişle "**fıtratı**") cinselliği aynı zamanda yeni bir hayatın oluşumunun anahtarı kılmış.
Aynı şekilde, kürtaj yanlılarının kürtaj karşıtlarına karşı "**kesin sesinizi, sizi gidi dinciler**" diye çıkışması da otoriterlikten başka bir şey değil.
Çünkü hayatın hangi noktada başladığı "**felsefi**" bir soru olduğuna göre, cevabı herkesin sahip olduğu dünya görüşü içinden vermesinden daha doğal bir şey olamaz. Dini görüşlerin seküler görüşlerden daha az meşru sayıldığı düzene ise "**demokrasi**" denemez; "**seküler dikta**" denir.

Dolayısıyla da, kürtajın cinayet olduğunu düşünenlerin bunu yasaklatmak için mücadele yürütmeleri, en doğal demokratik haklarıdır.

Madalyonun öteki yüzü

Ancak kürtaj karşıtlarının da yüzleşmesi gereken sorular var.

Bunlardan biri, tecavüz sonucu başlayan hamilelikler... Tecavüze uğrayan bir kadının, "**bu bebeği istemiyorum**" deme hakkı yok mu? (90'larda Sırpların sistematik tecavüzüne uğrayan Boşnak kadınları bu soruyla yüzleşmiş, bazı İslam alimleri üçüncü aydan sonra bile kürtaj yaptırmalarına cevaz vermişti.)

Bir diğer mesele, özürlü doğacağı anlaşılan ceninler... Modern teknoloji, sağlıklı bir bebek doğup doğmayacağını hamileliğin hemen başlarında tespit ediyor. Feci bir zihinsel veya bedensel özür belirlendiğinde, ne karar verilmeli?

Tüm bu ikilemler yüzünden ben kategorik olarak kürtaj yanlısı veya karşıtı değilimdir. Her iki tarafın da haklı olduğu noktalar vardır bence. Ve eğer bu konuda ciddi bir tartışma yapacaksak, tüm bu noktaları görmek gerekir.

KÜRTAJ YANLILARINDAN ÇÜRÜK ARGÜMANLAR

3 Haziran 2012 Pazar-Star

Ahmet Altan, Taraf'taki köşesinde hükümetin kürtaj sınırlamasına karşı çıkan bir yazı yazdı. İçinde, eski Kemalist statüko ile yeni muhafazakar iktidar arasında paralellik kuruyor, yeninin muhtemel "**kürtaj yasağı**"nı eskinin "**başörtü yasağı**"na benzeterek şöyle diyordu:

“**Eskiden kadınların başörtüsü takıp takamayacağına Genelkurmay başkanı karar veriyordu, bugün kadının kürtaj yaptırıp yaptırmayacağına Başbakan Erdoğan karar veriyor**.”

“**Argüman**” bu olunca, “**çözüm**”ün de şöyle bir şey olması gerekiyordu, ister istemez:
“**Nasıl isteyen başörtüsü takar veya takmazsa, isteyen de kürtaj yaptırır veya yaptırmaz**.”

Nitekim aynı mantıkla düşünen **Ahmet Hakan** da, Hürriyet'teki köşesinde tam böyle dedi. Kürtajı cinayet (ve dolayısıyla da haram) sayan dindarlara seslenerek şöyle yazdı:

“**Sen harama bulaşmadan yaşa... Sana karışan mı var? Zorla kürtaj mı söz konusu? Ne diye başkalarının hayatına müdahale ediyorsun**.”

Bu “**isteyen kürtaj yaptırsın, isteyen yaptırmasın, kime ne**!” mantığını, Türk basınında en yakın düştüğüm yazarlardan sevgili Gülay Göktürk de savundu. “**Günah işleme özgürlüğü'** başlıklı yazısında, kürtajı “**günah**” sayanların başkalarının hayatına karışmaması gerektiğini ileri sürdü.

Oysa, açıkça söyleyeyim ki, bunların hepsi çürük argümanlardır.

Sebebini de farazi bir örnekle açıklayayım.

Bebek öldürme tarikatı

Öyle bir şey yok ya, Türkiye'de Satanist bir tarikat ortaya çıktığını varsayalım, farz-ı muhal.

Ve diyelim ki bunların tuhaf ritüellerinden biri de, dokuz aylık bebekleri şeytana kurban etmek olsun. Ama kimsenin bebeğini kaçırıp da öldürüyor değiller. Evlenip ilişkiye girerek kendileri yapıyorlar bebekleri. Doğurduktan sonra da dokuz ay boyunca besleyip sonunda şeytan için boğazlıyorlar.

Bu faciayı öğrenen devlet ise tarikatın mensuplarını yakalayıp mahkemeye çıkarıyor. Ve varsayalım ki bu bebek katilleri kendilerini şöyle savunuyorlar:

“**Size ne kardeşim, bebek bizim değil mi? İster besler, ister öldürürüz. İnancımıza göre zaten bir yaşını aşmadıkça insan sayılmaz onlar. Siz başka türlü inanıyorsanız, o zaman kendi bebeklerinizi öldürmeyin, olsun bitsin. Ne diye başkalarının hayatına müdahale ediyorsunuz? Herkesin günahı kendi boyuna**!”

Eminim kürtaj serbestisi yanlıları da kabul edecektir ki, böyle bir savunma kabul edilemez, ciddiye alınamaz. Çünkü ortada bireysel bir “ **günah**” değil, bir başka bireye (bebeğe) yönelik “**suç**” vardır. Cinayet gibi ağır bir suçtur hem de bu.

Tartışmanın özü

“**Bu marjinal örneğin kürtajla ne alakası var**” diyebilirsiniz. Var. Hem de çok var.

Çünkü kürtaj karşıtı argüman, henüz doğmamış olan bebeği bir “ **insan**” olarak kabul ediyor ve dolayısıyla onu öldürmenin “ **cinayet**” olduğuna hükmediyor.
Bunun karşısında “**başkalarının hayatına niye karışıyorsunuz**” demenin anlamı yok. Mevzubahis olan, annenin değil, doğmamış bebeğin hayatı çünkü.

Aynı şekilde, çoğu kez feministlerden gelen “**kadın bedenine dokunmayın!**” çıkışmasının da bir anlamı yok. Kadınların estetik ameliyat olma veya dövme yaptırma hakkını konuşmuyoruz ki, mesele sadece “**kadın bedeni**” olsun. O bedenin içinde gelişen, ama ondan ayrı bir “**can**” taşıyan fetusun haklarından söz ediyoruz.

Bu sebeplerle, anne rahminde gelişmekte olan “**insan adayı**”nın “**insan**” sayıldığı noktadan itibaren benim gözümde kürtaj gayrımeşrudur. Cinayettir. Ve elbette yasaklanmalıdır. Bence tartışmaya açık olan tek nokta, bu “**insan sayma**” noktasının nerede başladığıdır. Bu, büyük ölçüde felsefi bir soru olduğuna göre de, dindarların savunacakları tutumu kendi dini gelenekleri içinde aramalarından daha doğal bir şey olamaz.

'ÇIPLAK KAMUSAL ALAN' LAİKLİĞE AYKIRI

15 May 2006- mustafaakyol

[15 Mayıs 2006 tarihli Radikal gazetesinde yayınlandı] Türkiye'de laikliğin tehlikede olduğundan endişe edenler, bu endişenin haklılığına kanıt olarak en çok dindarlığın kamusal alana adım atma çabalarını gösterirler. Başörtülülerin resmi alanlarda gözükmesi, dindarlığı ile dikkat çeken insanların devlet kurumlarında çalışması ve hatta başbakanın bir konuşmasına "besmele" ile başlaması gibi örnekler, "kamusal alanın elden gitmeye başladığının" delili olarak yorumlanır. Bunu bir kez böyle formüle ederseniz, her sabah uyandığınızda laikliğe yönelik yeni bir "tehdit" görmeniz kaçınılmazdır. Mutlaka bir yerlerde bir dindar, dindarlığını gizlemeksizin, kamusal alana ayak basacaktır. Zaten öyle de oluyor ve Türkiye yıllardır bu "tehdit algısı" ile alarma geçirilip duruyor. Peki ama dinin ve dindarlığın kamusal alanda ifade bulmasınının laikliğe aykırı olduğunu nereden biliyoruz? Bunu tartışmak gerek. Tartışırken de Atatürk'ün gösterdiği hedefe itibar edip "muasır medeniyet"e bakmak, din ve kamusal alan ilişkisi hakkında orada geliştirilen fikirlerden ilham almakta yarar var. **Çıplak Kamusal Alan Nedir?** Bu konuda ABD'deki en sözü dinlenir entellektüellerden biri, bu ülkenin en prestijli fikir dergileri arasında sayılan First Things'in başyazarı Richard John Neuhaus'dur. Neuhaus'un 1984 basımı "The Naked Public Square: Religion and Democracy in America" (Çıplak Kamusal Alan: Amerika'da Din ve Demokrasi) adlı kitabı ise, kamusal alan tartışmalarında bir klasik olarak kabul edilir. Neuhaus'un "çıplak kamusal alan"dan kastı, "her türlü dini kavram ve inançtan arındırılmış kamusal alan"dır. Türkiye'deki resmi laiklik algısına tam olarak karşılık gelir bu. Ama Neuhaus'a göre "çıplak kamusal alan" laikliğin gereği değil, aksine ihlalidir!... Nedeni şudur: Laiklik, devletin tüm inançlar karşısında eşit mesafede durmasını gerektirir. Buradaki inanç kavramı ise, Hıristiyanlık, İslam veya Yahudilik gibi "teist" (ilahi) dinlerin yanısıra, ateizm, agnostisizm, deizm gibi seküler felsefeleri ve seküler yaşam biçimlerini de içerir. Bunların her biri felsefi birer pozisyondur. Laik bir devletin ise, tüm bu pozisyonlara eşit mesafede durması gerekir. Bunların herhangi birini ne empoze etmeli, ne de ifadesine engel olmalıdır. "Çıplak kamusal alan" ise, ilahi dinleri dışlarken seküler felsefeleri kucaklar. Bu alana dindar, dindarlığı ile giremez, yani burada "kendisi gibi" olamaz; ama dindar olmayanlar "kendileri gibi" olabilirler. Ortada eşitsizlik ve haksızlık ve dolayısıyla laiklik ilkesinin ihlali vardır. **Demokrasinin Sonu ve Yapay Din** Neuhaus'a göre çıplak kamusal alan sadece laikliğin ihlali değil aynı zamanda "demokrasinin sonu"dur. Çünkü toplumdaki geniş kesimler tarafından kabul gören dini inançların kamusal alanda ifade edilememesi, veya bir fikrin sırf dini inançlara uygun düştüğü

için dışlanması, dindar kesimlerin iradesinin safdışı edilmesi anlamına gelmektedir. Neuhaus'a göre ABD'deki kamusal alan tam olarak "çıplak" değildir, ama onu o hale getirmek isteyen elitler vardır. Peki ama ABD gibi demokratik bir seçim sisteminin eksiksiz işlediği bir ülkede nasıl olur da "demokrasinin sonu" gelebilir? Neuhaus'a göre bunun yolu "siyaset alanının yargı tarafından gasp edilmesi"dir. Seküler bir dünya görüşüne sahip kimi yargı mensupları, bazen toplumun seçilmiş temsilcileri olan siyasetçilerin vermeleri gereken kararları kendi dünya görüşlerine göre verir, böylece toplumun iradesini hiçe saymış olurlar. Neuhaus ABD'de kürtajla ilgili Yüksek Mahkeme kararlarını buna örnek olarak verir. Türkiye'de bulunsaydı, herhalde çok daha radikal "gasp" örnekleri sayabilirdi. Neuhaus'un ilginç bir tespiti daha vardır: Ona göre aslında "çıplak kamusal alan" aslında "çıplak" değildir. Gerçekte bu bir "ilüzyondur", çünkü:

"Dini değerler ve bunları taşıyan kurumlar dışlandığında, kaçınılmaz bir gereksinim olan kamusal ahlaki değer yargıları oluşturma işi, elitler tarafından üstlenilir. Ve bu elitler, kaynakları ve ilkeleri toplum tarafından demokratik biçimde kabul edilmemiş bir normatik ahlak inşa etme işine girişirler." (The Naked Public Square, s. 84)

Bunun sonucu ise kamusal alandan dışlanmış olan geleneksel dinin yerini bir "yapay din"in almasıdır. "Çıplak kamusal alan en fazla geçici bir olgu olabilir" der Neuhaus, "dinden doğan boşluk bir süre sonra 'yapay din' tarafından doldurulmaya başlar." (s. 80) Bu teşhisi okuyunca üstümüze alınmamak ve en radikal ifadesini Kemalettin Kamu'nun ünlü "Kabe Arab'ın olsun, bize Çankaya yeter" dizesinde bulmuş bir yerli "yapay din"i hatırlamamak mümkün değil. Atatürk'ün "ben mânevî miras olarak hiçbir dogma bırakmıyorum, benim mânevî mirasım ilim ve akıldır" sözüne rağmen, onun konjonktürel politikalarından kutsal ilkeler türeten "Kemalizm"in, bir "politik din" olduğunu çeşitli Batılı yorumcular da belirtir zaten. **Çözüm Sivil Kamusal Alan** Peki ama "çıplak kamusal alan" laikliğe ve demokrasiye aykırıysa, alternatifi nedir? Neuhaus iki alternatiften söz eder. Bunlardan biri, kötü bir alternatiftir. Adı "kutsal kamusal alan"dır ve kamusal alanın belirli bir inancın egemenliği altına alınmasını ifade eder. (İran'da veya Suudi Arabistan'da olduğu gibi.) Çıplak kamusal alanın savunucuları da zaten topluma hep bu kötü alternatifi gösterip, onu sıtmaya razı etmektedirler. Oysa çıplak kamusal alanın bir de iyi alternatifi vardır: "Sivil kamusal alan". Yani hiç bir inancın ve dünya görüşünün dışlanmadığı, hepsinin ifade ve temsil imkanı bulduğu, çoğulcu demokratik sistem. Bu alanda dindarlar dindar gibi, sekülerler de seküler gibi davranabilecek, kimse değerlerinden ve yaşam biçiminden vazgeçmeye zorlanmayacaktır. Gerçek laikliğin gereği de budur.

TÜRKİYE'DE NAMAZ KILANA MUHAFAZAKAR BARA GİDENE LİBERAL DENİYOR

Gülay Altan-19 Kasım 2011 Cumartesi –aksam

Özgürlüğün İslami Yolu'nu yazdı. Kitap önce Amerika'da basıldı, önümüzdeki hafta İngiltere'de çıkıyor. Türkiye'deki yayıneviyse çeviri aşamasında. Taha Akyol'un oğlu Mustafa Akyol, uzun süredir yazılarıyla ciddi bir entelektüel olarak karşımızda olsa da birkaç gündür Adnan Oktar'ın televizyon şovundan nasibini almış görünüyor. Akyol ile Türkiye'yi, İslam'ı ve tabii ki Adnan Hoca'nın iddialarını konuştuk.

Star ve Hürriyet Daily News gazetelerinde köşe yazan, TRT Türk ve TGRT Haber'de program yapan son dönemde yıldızı yükselen bir entelektüel Mustafa Akyol. Kendini Müslüman liberal olarak tanımlıyor. Ünlü gazeteci Taha Akyol'un oğlu. Amerika'da da Foreign Affairs, Newsweek, Washington Post, Wall Street Journal, International Herald Tribune, Washington Times gibi yayınlarda makaleleri yayınlanan Mustafa Akyol'un ABD'de yayınlanan ve çok ses getiren 'Islam Without Extremes: A Muslim Case For Liberty' isimli kitabı yakında Türkiye'de de yayınlanacak. Kitabı vesilesiyle zaten röportaj yapmak istediğim Mustafa Akyol ile biraz daha erken buluşmamızın sebebi Adnan Oktar oldu.
Beyaz TV'ye çıkan Adnan Hoca'nın iddialarını sormak istedim ama önce kitabı ve çalışmalarını konuştuk. Kendine güvenli, sakin ve komplekssiz biri, dolayısıyla sorularıma da içtenlikle yanıt verdi.
- Kitabınızla başlayalım; ABD'de satılıyor ve yakında Türkçeye de çevrilecek.
Kitabın Türkçesinin adının 'Özgürlüğün İslami Yolu' olmasını düşünüyorum ama konuşacağız. Doğan Kitap şu an üzerinde çalışıyor. Bu kitabın tezi temel olarak, bireysel özgürlük fikrinin İslam'a yabancı bir fikir olmadığı, aslında İslam'ın bireye hem sorumluluk hem de özgürlük veren bir din olduğu, tarihte de böyle bir misyon taşıdığı fakat İslam dünyasında bir takım baskıcı otoriter siyasi sistemler veya kültürel dokular olduğu, bunun da çoğu kez dinden değil de din dışı kaynaklardan geldiği...
- Yeni bir şey söylemiyor gibi...
Yeni bir şey söylemiyor ama bunların bir kısmı Batılılar için yeni şeyler. Türkiye'de de belki daha önce söylenmiş şeyler olabilir ama yeni olan bazı veriler var içinde.
- Batılılar için yenilik iddiası nedir?
Batılıların zihninde özellikle son 10 yıldır İslam, otoriter rejimler, kadınlara baskı ve insanların zorla ibadet ettirildiği bir din olarak algılanıyor. Ben de böyle bir otoriterlik sorunu olduğunu teslim ediyorum İslam dünyasında ama bunun kaynağının ne olduğunu sorguluyorum. Kitapta Türkiye'de Osmanlı tecrübesiyle ilgili bölümler de var. Osmanlı'da Tanzimat sonrasında gelişen daha özgürlükçü liberal felsefenin aslında İslami dayanakları olduğunu da anlatıyorum. Kemalizm'e ciddi eleştiriler getiren kısımlar da var. Aslında 'Arap baharı'nın da arayışı içinde olduğu demokrat Müslüman çizginin savunucusu bu kitap. Buna dair bir argüman.
- Kemalizm eleştirisi demişken, sosyal medyada sizin için yapılan temel eleştirilerden biri 'Atatürk düşmanı' olduğunuz yönünde. Öyle misiniz?
Tabii ki değilim; hatta diğer herhangi bir insanın düşmanı olarak tanımlamam kendimi. Türkiye'de Atatürk'e dair eleştirel bir cümle bile söylemek 'Atatürk düşmanlığı' olarak algılandığı ve suç kapsamına sokulduğu için bu tür şeyleri tartışmak zor. Kurtuluş Savaşı'ndaki liderliğine Türkiyeli bir Türk olarak saygı duyuyorum ve minnettarım. Fakat ondan sonra Atatürk bir siyasetçi...
- Söylediğiniz kadar tabu değil artık Atatürk; biri çıkıp televizyonda 'diktatördü' diyebiliyor, bu da tartışılabiliyor...
Çünkü diktatör bir hakaret değil, bu bir siyasi tanım. Dünyada iyi diktatörler var, kötü diktatörler var. Atatürk'ün ılımlı bir diktatör olduğunu düşünüyorum açıkçası.
- Nasıl bir toplum hayali sizinki, kimsenin kimseye karışmadığı mı?
Daha farklı bir şey söylüyorum aslında...
Dindar bir insan başkalarını da dindar yapmak ister; bunun için tebliğ yapabilir. Bu İslami bir kavramdır. Çocuğunu kendi değerleriyle eğitmek isteyebilir. Dolayısıyla kimse kimseye karışmasın diyemeyiz. Benim önerim, karışanın devlet olmaması. Bu işin yasalarla ilgili boyutu, tabii sosyal boyutu da var. Ne yazık ki toplumun pek çok kesiminde oturmuş bir demokratik kültür yok. Fikriyatımızı yaymak için sivil araçlar kullanabiliriz ama bunu devlet eliyle bastırmak otoriterliktir, baskıcılıktır.
- İslam'ın kapitalist olduğunu söylüyorsunuz, yaygın inanış sosyal demokrat olduğu

şeklindeydi. Eşitliği savunan aşırılığı ve aşırı tüketimi yasaklayan bir din nasıl kapitalist olur?
Kapitalizm kelimesinin çağrıştırdığı çok şeyi tasvip etmiyorum. Ahlaki tartışma farklı bir şey. Kapitalizm, Adam Smith'in veya iktisadi liberalizmi savunan insanların izah ettiği şekliyle yatırım yapabilme, teşebbüs özgürlüğü, fabrika açabilme, şirket kurabilme özgürlüğüdür. Hangi ülkeler, daha çok refah kazanmış? Kapitalist düzendekiler... Burada oluşan dengesizliğin tabii ki vicdani bir karşılığı var ve bence din tam da bunun için var. Fakirlere, muhtaç insanlara yardım etmek kapitalizmin yarattığı dengesizliği gidermek için çok ciddi bir toplumsal misyon yüklüyor dindarlara. Daha vicdanlı bir kapitalizm olmalı...
- Kendinizi liberal Müslüman olarak tanımlıyorsunuz. Türkiye'de liberal kavramı hala biraz 'aşağılama' sıfatı gibi kullanılıyor. Daha liberallik üzerinde anlaşamamışken, 'liberal Müslüman'lığın anlaşılamayacağından korkmadınız mı?
Türkiye'de liberalliği Kemalizm kötüledi. Çünkü liberaller devletin sınırlandırılması gerektiğine inanır. Türkiye'de tabii tek bir liberalizm de yok. Dindarlar da liberalizmin kötü bir şey olmadığını 28 Şubat döneminde gördü. Türkiye'de 28 Şubat'a doğal olarak dindarlar ve liberaller karşı çıktı.
- Hatta dindarlar daha az karşı çıktı...
Böyle de denebilir; artık herkesin kendini sorgulaması gerekir. Ekonomide fanatik bir liberal değilim, liberalizmi özellikle siyasi düzeyde benimsiyorum. Liberal iktisat yani kapitalizm krizlere girer, çıkar...
- Liberal muhafazakarlarla, liberal demokratların arası açıldı, siz nerede duruyorsunuz bu tartışmada?
Türkiye'de öyle tuhaf ki namaz kılan insanlara muhafazakar deniyor. Bara giden insanlara da liberal... Çok yerleşmiş ama çarpık bir algı. Çünkü siyasi ideolojiler insanların yaşam biçimiyle bire bir ilişkili değil. Batı'da muhafazakar olup ateist olan insanlar da vardır. Geleneği korumayı dindar olmadıkları halde gerekli görürler. Türkiye'de de bu tonların artık gelişmesi lazım. Ben dine değer veren biriyim ve kendimi Müslüman olarak tarif ediyorum. Siyasi ideolojilerle kimlikleri birbirine geçirmemek lazım.
- O tartışmada taraf mısınız?
Taraf değilim iki tarafa da eleştirilerim var. Liberaller dediğimiz grubun bir kısmında özellikle sol kökenli olanlarda devlet karşıtı güçlere karşı aşırı bir hoşgörü var. Devlet karşıtı güçlerin başında da PKK geliyor. Özgürlüklere karşı tek tehdit devlet değildir, terör örgütleri de tehdittir. Muhafazakarlara gelince onların da yine farklı tonları var ama onların bir kısmında bu Balyoz, Ergenekon davası veya KCK davası gibi meselelerde bir tam saha pres yapma, sonuna kadar herkesin tutuklanması gibi bir duygu var. Buna da katılmıyorum.
- Dindar kapitalist bir yaşamın gelişmesiyle ortaya çıkan bir zevk anlayışı oldu. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?
Benim için en büyük değer neyi tükettiğiniz değil neyi ürettiğiniz? Dindar bir insanın üretim yapıp insanları istihdam edip toplumu zenginleştirmesini, parasının bir kısmıyla fakir öğrencilere burs vermesini çok değerli bulurum. Bu durumda böyle bir kişinin evine plastik palmiye ağacı dikmesini önemsemem.
- İslam'la çelişmiyor mu bu durum?
Çelişiyor tabii. Bu kesim yıllarca aşağılandığı ve ezildiği için şimdi 'paramız var, bakın biz de o kendilerini üstün görenlerle eşit düzeydeyiz' duygusunda olabilir. Eleştirilmesi gereken bir konu. Desteklediğim kapitalizm bu değil.

Adnan Hocacıları bir enstitü gibi kullandım
- Amerika'da Hıristiyan fundamentalist kuruluşlarla yakın çalıştığınız, tutucu gazetelerinde yazdığınız hatta neocon olduğunuz yorumları var; ne diyorsunuz?
Yok, canım neden neocon olayım? Neoconların dünya görüşünü büyük ölçüde eleştiren bir

kitap yazdım. Amerika'da 2002-2003 yılından itibaren İslam adına büyük bir tartışma başladığı için, bu tartışmaya bir şeyler yazarak katkı sağlamak istedim. Amerika'da tanıdığım insanlar yaratılışla ilgili çalışmalar yaptığım için genellikle Hıristiyan çevrelerden. Bu insanlara nerede yazabilirim diye sorduğumda birkaç editör önerdiler. Bunlar da Amerika'nın Hıristiyan sağ denen çevreleriydi...

- Eğitim için mi gittiniz ABD'ye?

Hayır, Amerika maceram diğer konuya giriyor. Bu Adnan Hocacılık meselesi...

- Nedir Adnan Hocacılarla ilişkiniz?

Lise son sınıfta tanıştım bu grupla. Sosyal çevremizde din denince akla onlar gelirdi. Dindar bir aileden gelen biri olarak ilgimi çekti, baktım hem dindar insanlar, hem modern, hem eğitimli... Katılmaya başladım toplantılarına ve bu gruba o anlamda dahil oldum. Birkaç yıl sonra da ben üniversitedeyken bir araştırma grubu kurduklarını, bu araştırma grubunun da din-bilim konularında çalışma yapacağını, katılmamın iyi olacağını söylediler. O dönemde bu konularda araştırma yaptım. Amerika'ya ilk gidişim 1998 yılıydı. Uluslararası yaratılışçılık konferansı vardı. Biz de bu konuları öğrenelim diye üç-dört kişi gitmiştik.

- Masraflarınızı karşıladığını iddia ediyordu...

Kendi biletimi alıp gittim oraya. O vesileyle Amerika'daki bu yaratılışçı çevreleri tanıdım. O dönemlerde Adnan Hoca grubu şimdikinden daha muhafazakar bir gruptu. Çoklukla Risale-i Nur okunurdu; sanki Nur hareketinin daha modern versiyonu gibi duruyordu. O grup değişti daha sonra, ben de bir noktadan sonra o değişimi yanlış bulduğum için o gruptan ayrıldım.

- Adnan Oktar'ın iddia ettiği gibi yakın mıydınız?

Adnan Hoca'ya çok yakın insan olmadım; 40 yılda bir gördüğümüz insandı. Oranın daha ayrı bir sosyal yüzü var, oraya çok dahil olmadım, o yüzünü bilmiyorum.

- Polis baskınında ortaya çıkan yaşam biçimi...

Onlar 99'da gündeme geldi. Büyük bir operasyon oldu ve operasyon olduğunda böyle şeyler mi varmış diye şaşırdım. Zaten başlarına bir şey gelmişken hemen terk edip gitmek ayıp olur diye düşündüğüm için ilişkimi kesmedim ama o operasyondan kısa bir zaman sonra ilişkimi kestim. Hakikaten ne vardı bilmiyorum...

- Programa bağlanmak istediniz ama bağlamadılar. Üstelik programı sunan liberal gazetecilerden, arkadaşınız da olan Nagehan Alçı...

Programı izlemiyordum dolayısıyla konu nasıl gündeme geldi bilmiyorum. İlkesel olarak yanlış bir şey yaptılar. Orada olmayan bir insandan bahsedemezsiniz ya da bahsedecekseniz ona bir cevap hakkı doğar. Basın etiği açısından da o kanalın bunu kabul etmesi yanlıştır. Kimseyi programa bağlamayacağız diye baştan bir karar almışlarsa, ona göre konuşmaları gerekir.

- Nagehan, cevap hakkı var Mustafa'nın dedi...

Arkadaşım; cep telefonuna SMS attım. 'Böyle bir şey var madem, beni bağla' diye fakat bağlamadı. Sanırım kimseyi yayına bağlamayacağız şartıyla çıkarmışlar. .

- Gülen cemaatine üye olduğunuz da söyleniyor...

Gülen cemaatine sevgim, saygım ve sempatim var. Adnan Hoca grubu ile ayrıldıktan sonra hiçbir cemaate dahil olmadım. Gülen cemaati varsa, ben mensup değilim.

- Yaşam tarzınızda da dini kurallara uyar mısınız?

Olabildiğince dindar olmaya çalışıyorum.

Mustafa Akyol Evli midir?

Hayır bekar ve evlenmek istiyor

- Google, Mustafa Akyol'u 'Mustafa Akyol kimdir' ve 'Mustafa Akyol evli midir' şeklinde tamamlıyor. Biliyorsunuz, en çok aranan cümleleri taşıyor Google öneri olarak. Evli misiniz?

Bilmiyordum böyle bir şey olduğunu. Enteresanmış. Bekarım ama istiyorum evlenmeyi.

- Popüler bir bekarsınız demek ki?
Olabilir, o artık benim bileceğim bir şey değil. Evlenmek kısmet olmadı. Kendimi okuyup yazmaya, araştırmaya motive eden biriyim. İki yıl önce Amerikalı bir kızla nişanlanma aşamasına geldik. âşık oldum ama kısmet olmadı, bitti.
- Kahramanınız babanızmış...
Ona çok büyük bir sevgim ve saygım var. Babamı çok büyük bir şey başarmış insan olarak görüyorum. Amerika'da konferanslar veriyorum, bunu babamın başarısından daha fazla bir iş gibi görebilirsiniz ama babamın kat ettiği mesafe çok daha büyük. Babam, Yozgat'ta dünyaya gelmiş, liseye kadar orada okumuş, İstanbul'a ilk kez üniversite için gelmiş. Türkiye'de çok ciddi bir fikir ekolü oluşturmuş, çok saygın bir mesleki kariyeri ve ahlaki bir başarısı var. Ben ne yaparsam yapayım babam kadar başarılı olduğumu iddia edemem. Babam bazı konularda fikirlerini söyler ama ben farklı düşünüyorsam nasıl biliyorsan öyle yap der. Sonuçta çok iyi bir ilişkimiz var ailemle.
- Mustafa Akyol, babası sayesinde bu noktaya geldi eleştirilerine ne diyorsunuz?
Evet, entelektüel bir ailede yetiştim. Babamın yazılarını okuyarak büyüdüm. Basında daha fazla mesafe kat etmemi sağlamış olabilir ama bazı dezavantajlar da getirmiş olabilir. Öte yandan uluslararası düzeyde çalışmalarımı Taha Akyol'un oğlu olarak yapmadım.
- Kariyer planlamanızı yaparken en başında 'babam yazar ben de yazar olacağım' mı dediniz?
Açıkçası kariyer planlaması yapmadım. Üniversiteye başlarken bu araştırma grubuna girip kendimi dini konularda adeta misyonerlik çabası içine soktum. Sonra sözünü ettiğim o grupla ilişkimi kesip o araştırma grubundan da ayrılınca 'tek başımayım aynı şeyleri kendim anlatacağım' dedim. Gazeteci de değilim aslında, haber yaparak yetişmedim. Habercilik nedir biraz biliyorum. Bir dönem Referans Gazetesi'nde editörlük yaptım.
- O grubun kariyerinize katkısı olmuş anladığım kadarıyla...
Oldu ama benim de o gruba katkım oldu...
- O grupla tanışmasaydınız yine dindar bir kimlik oluşturabilir miydiniz?
Sanırım oluştururdum ama biraz daha farklı olabilirdi. Ayrıca orada birtakım hatalar yaptığımı düşünüp o hatalardan ders de çıkardım. Örneğin siyasi liberalizme sonradan daha fazla eğilmemin bir sebebi de bu kapalı yapıların bireyi ortadan kaldırdığını oysa bireyin önemli ve dindarlıkla da uyumlu bir değer olduğunu tecrübe ederek öğrenmemdir.

YARATILIŞ BİLİMSEL BİR GERÇEK

03 Tem 2005-milligazete

Araştırmacı-Yazar Mustafa Akyol, Ceviz Kabuğu programında yaratılışın tüm delillerini ortaya koyarak evrimci bilim adamlarının iddialarını çürüttü. Hulki Cevzioğlu nun bir hafta süren çağrılarına rağmen canlı yayına hiçbir evrimci Profesör katılmak istemedi.

Gazeteci Hulki Cevizoğlu'nun sunup yönettiği tartışma programı "Cevizkabuğu"nda geçen Cumartesi akşamı "Darwin'in Evrim Teorisi" tartışıldı. Konuk olarak yazar Mustafa Akyol'un katıldığı programa çeşitli üniversitelerin bilim adamları da telefonla bağlandılar. Mustafa Akyol, program boyunca Darwin'in evrim teorisini çürüten bilimsel delilleri sıralarken, bu teoriyi savunmak için ileri sürülen iddialara da ikna edici cevaplar verdi.

İsmet Berkan'a eleştiri

Program Hulki Cevizoğlu'nun "gazetemde Yaratılış fikrini savunan yazılara yer vermem" diyen Radikal gazetesi yayın yönetmeni İsmet Berkan'ı eleştirmesiyle başladı. Daha sonra Cevizoğlu yazar Mustafa Akyol'u tanıtarak, onun ABD'nin Kansas Eyaletinin Eğitim Bakanlığı'nda bilirkişi olarak görüş bildirdiğini hatırlattı.

Kansas'taki tartışmanın Darwin'in teorisinin ders kitaplarındaki yeriyle ilgili olduğunu belirten Akyol, ABD'de bu teoriyi eleştiren bilimsel merkezlerle yakın işbirliği içinde olduğunu belirterek, teori aleyhindeki kanıtları anlattı. Fosillerin Darwinizm'i doğrulamadığını, canlı türlerinin fosil kayıtlarında aniden ve ataları olmadan ortaya çıktıklarını belirten Akyol, canlıların bedenlerindeki karmaşık tasarımların bir "Tasarımcı"ya işaret ettiğini anlattı.

Programın ilginç anlarından biri, telefonla bağlanan biyoloji profesörlerinden birinin, "evrimin hiç bir delili olmasa bile, canlı embriyolarının birbiriyle tıpatıp aynı olması delil olarak yeter" demesiyle başladı. Akyol, "Alman biyolog Ernst Haeckel'in embriyoloji teorisinden mi söz ediyorsunuz" diye sorup "evet" cevabını alınca, sözkonusu teorinin sahte çizimlere dayandığını anlattı. Ünlü bilim dergisi Science'tan alıntılar yapan ve embriyo fotoğrafları gösteren Akyol, bilim dünyasının son 5 yıldır bu Darwinist sahtekarlığı terk ettiğini, Türkiye'deki Darwinistlerin ise bu gelişmelerden bihaber olduklarını vurguladı.

Evrimciler canlı yayına gelmedi

Programa yine telefonla katılan ilahiyat uzmanları ise, Darwin'in teorisi ile İslamiyet'in Yaratılış inancının bağdaşmayacağını vurguladılar.

Hulki Cevizoğlu, programa pek çok Darwinist bilim adamını da çağırdıklarını, ancak hiç kimsenin olumlu yanıt vermediğini vurguladı. Mustafa Akyol ise bu konuyu tartışmanın gerekli olduğunu, Türkiye'deki Darwinistlerin bilimsel gelişmelerden habersiz kaldıklarını söylerek çağrıda bulundu: "Gelsinler her yerde ve her şartta tartışalım."

YARATILIŞ VE EVRİM TARTIŞMASI

22 Eyl 2005-milligazete

CNN TÜRK: 21.00

Evrim Teorisinin 2005 model tartışması 5n 1k da... Cüneyt Özdemir in sunduğu programa, evrim teorisini eleştiren yazar Mustafa Akyol ile teoriyi savunan Hacettepe Üniversitesi Biyoloji Bölümü nden Ergi Deniz Özsoy konuk olarak katılacaklar.

Mustafa Akyol, Darwin in teorine karşı son yıllarda batı dünyasında gelişen güçlü bir bilimsel itiraz olan Yaratılış Gerçeğini savunan çalışmaları ile son aylarda gündeme gelmişti.

Canlıların Darwin in teorisinde ileri sürüldüğü gibi rastlantıların eseri olmadığını savunan teori, tüm canlı varlıkların tek bir yaratıcı tarafından var edildiğini bildiriyor. Teorinin ortaya koyduğu güçlü bilimsel kanıtlardan etkilenen ateist felsefeci Anthony Flew, geçtiğimiz yıl içinde ateizmi terk ettiğini ve Allah ın varlığını kabul ettiğini açıklamıştı. 22 Eylül Perşembe günü 5n 1k, felsefenin temelinden ders kitaplarına kadar tartışma yaratan insanoğlunun varlık sorununu ele alacak. CNN TÜRK te yayınlanan 5n 1k, Türkiye ve dünya olaylarını, görmek istediklerinizi, göremediklerinizi farklı ve renkli bakış açısı, canlı bağlantılar ve stüdyo konukları ile ekrana taşımaya ve "ne, neden, nerede, nasıl, ne zaman ve kim" sorularını sormaya devam edecek.

NİCHOLAS MATZKE VE MUSTAFA AKYOL TARTIŞIYOR: EVRİM Mİ, AKILLI TASARIM MI?

Temmuz 2008 379. Sayı-zaferdergisi

ABD'de Ulusal Bilim Eğitimi Merkezi'nde çalışan evrimci Nicholas Matzke ile Akıllı Tasarım teorisini savunan Mustafa Akyol arasında online olarak yapılmış müthiş tartışma. Bir yanda evrim, diğer yanda akıllı tasarım savunması... Amerika'da okullarda kâinatın yaratılmış

olduğunu savunan teorilerin okutulup okutulamayacağının tartışıldığı dönemde, seyircilerin de sorularıyla katıldığı bu tartışma, epey ses getirmişti. Şimdi, oldukça ufuk açıcı olan bu tartışmanın önemli bölümlerini siz değerli okurlarımıza sunuyoruz.

İslâm dini evrimciliğe niçin karşı çıkıyor? Evrimcilik bir bilim, İslâm da bilime karşı değil. O halde sorun ne?

NICHOLAS MATZKE: En başta İslâm hakkında bir uzmanlığımın olmadığını söylemek isterim. Fakat, evrim karşıtlığı, modernlik ile köktencilik arasındaki çatışmanın bir parçasıdır. Kutsal metinlerin katı yorumlanışı buna yol açıyor. İlahiyatın, bilimin otorite ve prestijine sahip olması için sahte bir bilim oluşturuluyor.

MUSTAFA AKYOL: İslâm ile "evrim" kavramı arasında bir problem olmayabilirdi. Ama evrimin anlamı çok fazla yoruma açık. Eğer evrim tabiatta sürekli değişim ve türlerin çevrelerine uyum göstermesi anlamına geliyorsa, bana göre bu bilimsel bir ifadedir ve Müslüman inancıyla çatışmaz. Ama, modern Darvinciler evrimle bundan fazlasını kastediyorlar. Onlar yeryüzünde hayatın, tabiatın kör kuvvetlerince üretildiğini ve bir yaratıcının bulunmadığını iddia ediyorlar. George Gaylord Simpson Evrimin Anlamı kitabında, çok açık bir şekilde ifade ediyor: "İnsan amaçsız ve tabiî bir sürecin neticesidir, planlanmamıştır." (1)

Elbette, bu ateist fikir ile İslâm'ın bağdaşabileceğini düşünmüyorum. Ama bu fikir bilimsellikle de bağdaşmaz. Karşımızda bilimsel delil üstüne dayatılmış olan bir felsefî varsayım var.

Ayrıca, tartışmayı 'modernlik' ile 'köktencilik' arasında bir çatışma olarak koymak bana göre yanlış. Ortada, 'teizm' ile 'ateizm' arasında bir tartışma var. Ve bu tartışma, bilimsel düzlemde yapılıyor. Bir müslüman, hayatı Allah'ın yarattığına inanmakla "köktenci" olmaz. Bu inanç, Müslümanlığın temelidir. Öte yandan, bir insan modern olmak için de ateist olmak zorunda değildir. Burada mesele, hayat tasarlandı mı, tasarlanmadı mı; takdir edildi mi, edilmedi mi? Önemli olan budur.

Öyle görünüyor ki, evrim teorisi Allah'ın kapıdan içeri girmesine izin vermemeye çalışıyor. Ve varlığını bunun üstüne kuruyor.

MATZKE: Konunun birkaç boyutu var ama en önemlisi yaratılışçılık açısından çok temel bir boyut: Pek çok insan, eğer evrim doğruysa ve hayatın tabiî bir açıklaması varsa, o zaman ilahi bir varlık olamaz diye düşünüyor. Fakat durum aslında böyle değil. "Acaba fırtına, yağmur, kar, şimşek gibi hava olaylarının tabiî açıklaması var diye inancını tehdit altında hisseden biri var mı? Kutsal kitaplarda tüm bu olayların Allah tarafından kontrol edildiği yazıyor ve pek çok insan bu yüzden Allah'a dua ediyor. Ama hiç kimse, meteorologları ateizmin reklamını yapıyor diye suçlamıyor.

Benjamin Franklin 1700'lerde paratoneri bulduğu zaman bazıları onu suçladılar; çünkü Allah'ın iradesine engel olduğunu düşündüler. Ama kısa süre sonra insanlar bu düşüncenin bir anlamı olmadığını fark ettiler. Aynı süreç, atomculuk, güneş-merkezli âlem teorisi için de yaşandı. Bunlar bir süre dinle çatışma halindeydi. Ama insanlar nesnelerle ilgili tabiî bir açıklamaya sahip olmanın yaratılışı daha hayretengiz yaptığını gördüler. Evrim, bu hat üzerinde tarihsel olarak yakın dönemde meydana gelen büyük şoklardan biri sadece.

AKYOL: Enteresan bir görüş, ama tabiat bizim niyetlerimize boyun eğmek zorunda değildir. Yaratıcının kâinatı herhangi bir tasarıma ihtiyaç duymadan yaratmış olduğu ve böylelikle varlıkların kendi kendilerine evrimleşmiş olabileceği tartışılabilir. Ama bu, yaratıcının perde arkasında kâinata karışmadığı deistik görüşü kabul etmeyi gerektirir, yaratıcının kâinata

müdahalede bulunduğu teistik görüşe değil! Dahası, söz konusu görüş, bilimsellikle bağdaşmaz, çünkü hayatın karmaşıklığı ve tabiî kanunlardan çıkardığımız sonuç, hayatın bunlar tarafından yaratılmış olamayacağıdır. Tabiî kanunlar hayatı yaratmaya yetmez. Zaten bu yüzden, biyolojik tasarım (takdir), hayatın kökeni hakkında en iyi açıklama görünüyor. Basit kimyasallardan bakteri, balık, kelebek, fil veya insanlar oluşturmak için çok karmaşık bir bilgiye ihtiyacımız var; ve tecrübelerimiz, böyle bir bilginin yalnızca belli bir akıldan çıkabileceğini gösteriyor.

Evrimi destekleyen "şaşırtıcı deliller" işitiyoruz. Peki, yaratılışı ya da Akıllı Tasarım'ı destekleyen böyle deliller var mı?

AKYOL: Önce evrimi destekleyen 'deliller'den bahsedeyim. Bilim adamlarının "mikro-evrim" dediği şeyi destekleyen epey delil var. Mikro evrim, mevcut türler içinde küçük değişimlere deniyor. Hayvanlar ve bitkiler değişiyor ve çevreye uyum sağlıyorlar. Ama Darvin'in düşüncelerine uyacak şekilde yeni gen, yeni protein, organel ya da organ gibi biyolojik değişimler gözlenmiyor tabiatta. Darvinciler, mikro evrime bakarak makro evrim tahmininde bulunuyorlar; ama yaptıkları, sadece felsefî bir inancın dile getirilişi.

Mikro evrim, zaman içinde yeni sistemler üretmez. Siz atları ne kadar beslerseniz besleyin, kanatları çıkmayacaktır. Ve bu arada, Darvincilerin ünlü "şaşırtıcı delil" diye öne sürdükleri şeylerin de yanlış olduğu geçmiş yıllarda anlaşıldı. Çarpıcı örneklerden biri, Ernest Haeckel'in embriyo çizimleri. Bu gibi örnekler Darvinizmi haklı çıkarmak için üretilmiş sahte delillerden ibaret.

MATZKE: Bir yanda gerçekler var, bir yanda yaratılışçıların söyledikleri... Bana göre yaratılışçıların iddialarının büyük bölümü, yanlış ve bilgisizlikten kaynaklanıyor.

Mesela, 'en iyi' AT (akıllı tasarım) iddiası kompleks biyolojik adaptasyonların yavaş yavaş evrimleşemeyeceği, çünkü parçaların sistemli bir iş görebilmesi için bir seferde bir araya gelmek zorunda olduğudur. Bu iddia, ilk bakışta etkileyici görünüyor, ama yakından bakınca yanlış olduğu ortaya çıkıyor. Çünkü yapılar evrim sayesinde çalışma biçimlerini değiştirebilirler ve nitekim değiştirmişlerdir. Mesela, penguen paletleri, uçan kuşların kanatlarından türemiştir. O kanatlar ise dinozorun ön kollarından türemiştir.

Darvin'in kendisi, bunu 1859'da söylemiştir ama yaratılışçılar bunu görmezden geliyorlar. Onlardan biri olan Michael Behe, bilim adamlarının evrimin nasıl gerçekleştiği konusunda cevaplarının olmadığını söylüyor. Ama aslında bu konuda yüzlerce makale yayınlandı. Kenneth Miller'in dediği gibi, "Behe'yi inandırmaya hiçbir şey yetmiyor."

AKYOL: Bir yanda gerçekler var, bir yanda Darvincilerin söyledikleri... Evvela, standart Darvin öyküleriyle hemfikir olmayan sadece AT savunucuları değil. Kuşların kökeni tartışmalı bir konudur. Medyada çok popüler olan dinozor teorisi, uydurma bir teoridir. Bunu, dünyanın en ünlü kuşbilimcisine, Alan Feduccia'ya sorun. Kendisi AT'yi savunmaz, evrimcidir, ama kuşların dinozorlardan gelmediğini ve bu düşüncenin büyük bir efsane olduğunu söylüyor. İlk bilinen kuş Archaeopteryx'in atası olduğu iddia edilen dinozor, ondan çok daha genç. Böyle bir şey olabilir mi?

Ayrıca, Darvincilerin evrimin nasıl meydana geldiği konusunda hesap veremediğini bir tek Behe söylemiyor. Evrimci biyokimyacı Franklin M. Harold da aynı düşünceyi paylaşıyor:

"Kabul etmek zorundayız ki, biyokimyevî veya hücrevî sistem evrimine ilişkin halihazırda Darvin mantığına uygun detaylı bir açıklama yok, sadece birtakım hayalî spekülasyonlar söz konusu..." (2)

Günümüzdeki evrim teorisi, Darvin'in orijinal teorisiyle aynı mı, yoksa genişletilmiş şekli mi?

MATZKE: "Evrimleşmiş şekli." 1930'lu yıllarda tabiî ayıklanma teorisi, Mendel genetiğiyle birleşip "neo-Darvin sentezi"ni ortaya çıkardı. Burada, genlerin yeni nesil içinde ayıklanma prensibine uygun biçimde nasıl yayıldığı dikkate alınıyordu. Bugün, temel Darvin teorisinde hayal bile edilemeyecek bir noktaya gelindi.

AKYOL: Günümüzdeki evrim teorisi ile Darvin'in teorisi aynı değil. Darvin genetiği bilmiyordu. Bugün karşımızda neo-Darvinizm var. Buna, eski teorinin modern genetikle güncellenmiş olan versiyonu diyebiliriz. Fakat Darvin'in temel görüşü olan tabiî ayıklanma, hâlâ devam etmektedir. Neo-Darvinizm, yeni bir evrim mekanizması olarak "tesadüfî mutasyonları" eklemiştir.

Mustafa Akyol, evrimi destekleyen bilimsel delillere neden inanmıyor? Biyolojik sistemlerin kökenine ilişkin daha ne kadar adım ortaya çıkarılmalı ki, Akyol evrime inansın?

AKYOL: Beni inandıracak olan adımlar, Darvin'in kendisinin tanımlamış olduğu adımlar: "sayısız, peş peşe gelen pürüzsüz modifikasyonlar."

Bana, hayatın prebiyotik bir çorbadan meydana gelebileceğini gösterin, ben de Akıllı Tasarım'dan vazgeçeyim, bu işlerin ilim sahibi bir varlık tarafından takdir edilmiş olduğunu düşünmeyi bırakayım.

Doğrusu, yeryüzündeki hayatın takdir edilmiş gibi göründüğünü herkes kabul ediyor. Richard Dawkins The Blind Watchmaker (Kör Saatçi) kitabında söylüyor bunu. Fakat o buna "aşikâr tasarım" diyor ve bunun yanında kompleks canlıları meydana getiren doğal mekanizmaların da olması gerektiğini belirtiyor. Tamam, o halde, bana o doğal mekanizmaları gösterin. Darvinciler bu yolu tercih etmek yerine, doğal mekanizmaların var olduğunu kesin sayarak, bu inançlarını bilimin ayrılmaz bir parçasıymış gibi sunuyorlar. Hayır, bilimin böyle bir parçası yoktur.

Evrim teorisinde en büyük sorun, "eksik halka"dır. Evrim teorisi bu sorunu nasıl izah ediyor?

MATZKE: Kamuoyunda bilinen haliyle "eksik halka", bir şehir efsanesidir. Bir kere, evrim bir zincir değildir, bir ağaçtır; ve tek bir eksik halkadan çok daha fazla bir şeydir.

Bu noktayı açıklığa kavuşturduktan sonra, yaratılışçıların canlıların ara formlarına ait fosillerin olmadığı iddiasına gelelim. Bu iddia sayısız kez dile getirildi. Fakat yaratılışçıların kendisinden yanlış bir şekilde alıntı yaptığı Gould'un da dediği gibi, "ara formlar tür düzeyinde genellikle eksiktir, ama büyük gruplar arasında son derece boldur." (3)

AKYOL: Eksik halka önemli bir tartışma konusudur. Darvinciler bazı eksik halkaların olduğunu ve zamanla ortaya çıkaracaklarını iddia ediyorlar. Diğerleri ise, bunu reddediyorlar. Darvin savunucuları bu işin içinden çıkamayacaklarını anlayınca, halka yerine "dakik denge"yi önerdiler. Gould ve Eldredge, 70'lerin sonlarından itibaren, "evrim o kadar hızlı meydana geldi ki ardında hiç ara form bırakmadı." demeye başladılar. Eğer gerçek buysa, arkada hiç iz kalmadıysa, bunun meydana geldiğini siz nereden biliyorsunuz?

Her neyse... Gould, evrim sürecini halka halka izah eden bir mekanizma ortaya koymadığı için Dawkins tarafından eleştirildi. Gould ise, cevaben, görüşünün fosillerce desteklendiğini öne sürdü. Yani bir tarafta fosiller var, diğer tarafta sözde mekanizma. Fakat aralarında herhangi bir örtüşme yok.

Evrimciliğin ardında ideoloji var mı, yoksa sadece bir bilim mi? Eğer sadece bir bilim ise, neden farklı inançlardan insanlarla bu kadar çatışma halinde?

MATZKE: Bazıları evrimi ideolojileri desteklemek için kullandı. Mesela güneş merkezli âlem fikri, atomculuk, psikoloji bunlara örnek olarak verilebilir. Richard Dawkins gibi ateistler ise, tasarım iddiasını çökerterek tanrının varlığını tartışmalı hale getirmeye çalışıyorlar. Böylelikle, iki kamp oluşuyor ve tartışma metafizik alana kayıyor.

Oysa, bilim doğal dünyayı araştırmakla sınırlıdır. Allah'ın varlığı veya ilahi varlıkların tabiata müdahale edip etmedikleri bilimin sınırlarının dışındadır.

AKYOL: Evrimciliğin, daha doğrusu Darvinizmin, ardında elbette bir ideoloji var. Fakat bu teorinin savunucuları size ideolojik bir yanları olmadığını ve sadece yeryüzünde hayatın nasıl meydana geldiğini ortaya koymaya çalıştıklarını anlatırlar. Oysa, gerçek bu değil.

Teori, yeryüzünde hayatın kökenini izah etmede sadece doğal sebeplere başvurur. Doğal olmayan, yani aklî sebeplere hiçbir zaman başvurmaz. Halbuki, bilim hakikatin emprik araştırması anlamına gelir. Bu hakikatin tabiatçılıkla örtüşüp örtüşmediğine, tabiat incelenmeden karar verilemez.

Peki Darvin savunucuları ne yapıyor? Hayatın bütünüyle sebepler tarafından evrimleştiği ve bundan asla şüphe edilemeyeceğini savunuyorlar. Emprik bir bilgi değil bu, sadece bir inanç! Ünlü Darvinci Richard Lewontin'in dürüstçe söylediklerine bakın:

“Biz daha baştan materyalizme adanmışız. Bilimin metodları ve kurumları bizi dünyayı maddi düzlemde izah etmeye zorluyor değil aslında. Tam tersine, maddi sebeplere bağlılığımız, bizi, maddi izahlar üreten kavramları kullanmaya zorluyor. Bütün bunlar, tanrının yeryüzüne adım atmasını istemediğimiz için oluyor.” (3)

Darvinizmin ardındaki ideoloji, materyalizm ve tabiatçılıktır. Ve maksat, “tanrının yeryüzüne adım atmasına izin vermemektir.”

Niçin evrimden hâlâ teori diye bahsediliyor?

AKYOL: Gerçekler, bizim gözlediğimiz şeylerdir. Yerçekimi bir gerçektir. Bütün elmalar ağaçla bağlantısı kopunca yere düşer. Bunu gözlemleyebilirsiniz. Fakat, Darvinizmin büyük anlatılarını şimdiye kadar hiç kimse gözlemlemedi. Cansız bir madde olan basit kimyasallardan canlı bir hücre ve sonra bu hücrenin gelişip yeniden organize olup yeryüzündeki tüm hayatı oluşturduğunu gözleyen yok. Bir Darvin savunucusu, “Elbette gözlemiyoruz, çünkü bu süreç milyarlarca yıl alıyor” diyecektir. Ama eğer gerçek buysa, o evrim süreçlerinin küçücük parçacıklarını gözleyebilir olmamız gerekmez miydi? Bunu da görmüyoruz.

Ve Darvin savunucularının sürekli bahsettiği ünlü “gerçekler” hakkında en iyi ifade, belki de, biyolog Jonathan Wells'in makalesinin başlığıdır: The Survival of the Fakest (En sahtekârın Hayatta Kalışı) (4)

Hasılı, evrim tarihi, bir sahtekârlığın bilim adı altında yıllarca insanların zihninde kurduğu hegemonyanın diğer adıdır.

Dipnotlar:

(1) Simpson 1967, s. 345

(2) Franklin M. Harold, The Way of the Cell: Molecules, Organisms and the Order of Life 205 (New York, Oxford University Press 2001)

(3) “Evolution as Fact and Theory”, Hen’s Teet Stephen Jay Gould, “Evolution as Fact and Theory”, Hen’s Teeth and Horse’s Toes: Further Reflections in Natural History, New York: W. W. Norton&Company, 1994, s. 260.

(4) http://www.discovery.org/articleFiles/PDFs/survivalOfTheFakest.pdf

'EVRİMİ SAVUNANLAR' NE BİLİYOR?

28.03.2012-timeturk

Bilmiyorum, gördünüz mü: “Evrimi Savunuyorum” isimli beş dakikalık bir mini-belgesel dolaşıyor internette. Bir grup tiyatrocu ve müzisyen, kamera karşısına oturmuş ve Darwin’in evrim teorisini niçin savunduklarını anlatmışlar. Bir de “mevcut iktidara” verip veriştirmişler. Çünkü bu iktidar, “ben bilime ihtiyaç duymuyorum” diyor, bilimin yerine dini koyuyormuş.

Film, açıkçası, dünyanın en etkileyici yapımı filan değil. İçinde üç-beş klişeden başka bir şey geçmiyor. Ama bunlar önemli klişeler, çünkü “din ve bilim” konusu her açıldığında tekrarlanan sığ ezberleri yansıtıyorlar.

Bu ezberlerin biri, “bilim” ve “evrim”in özdeş zannedilmesi. Öyle ki, bunlardan ikincisini sorgulayan, birincisini de reddetmiş sayılıyor.

Oysa durum pek öyle değil. Çünkü, evet, Darwinizm ortaya çıktığından beri bu teoriyi “dinimize aykırıdır” diye reddedenler oldu ve hala da var. Ama bugün Batı’da yürüyen ve kısmen Türkiye’de de yankılanan “evrim tartışması” bilim-içi bir zeminde yürüyor.

Deney ve gözlem

Bu zemin, özetle şu: Yerkürenin üç küsur milyar yıllık tarihi içinde dev bir değişim yaşandığını, zamanla yeni türlerin ortaya çıkıp bazılarının da yok olduğunu inkar eden yok. Tartışılan, bu muazzam değişimi hangi “mekanizma”ların sağladığı. Daha doğrusu, Darwin’in ileri sürdüğü mekanizmaların gerçekten her şeyi açıklayıcı olup olmadığı.

Bu konuda “tasarım” diye farklı bir mekanizma ileri sürenler de var. Bunu reddedenler, “iyi ama tasarım gözlemlenemez, deneye tabi tutulamaz, yani bilim dışıdır!” diye kızıyorlar. Sanki milyarlarca yıllık “evrim süreci” gözlem ve deneye tabii tutulabilirmiş gibi...

Gerçekte ise, hayatın veya türlerin kökenini tartıştığımızda, ister istemez gözlem ve deneyin dışına çıkıyor, çünkü çok eskiden olup bitmiş olaylardan söz ediyoruz: İlk hücrenin, balığın veya kuşun ortaya çıkışını, ne zamanda yolculukla gidip yerinde görebilir ne de laboratuvarda tekrar edebiliriz.

20. yüzyılın büyük bilim felsefecisi Karl Popper, işte bu yüzden Darwinizm için “bilimsel teori değil, metafizik araştırma programı” demişti.

Ama gel de İngiliz düşünürün bu tespitini, kendi metafizik inançlarını (yani materyalizmi) “bilim” zanneden Türk tiyatrocularına anlat...

Din ve bilim

Aslında “Evrimi Savunuyorum” filmindeki ana tema, evrimin de ötesinde, “din-bilim çatışması” ezberi.

Bu ünlü bir ezberdir ve başta “Galile olayı” olmak üzere, dini bağnazlığın bilimsel gelişmeyi hakikaten engelleyebildiğini gösteren seçilmiş hikayelere dayanır.

Oysa tarihte “dinle sınırlanan bilim” kadar “dinle motive olan bilim” hikayesi de vardır. İbn-i Heysem’den İbn-i Sina’ya, Newton’dan Faraday’a kadar nice dindar bilim adamı, inançlarından ilham alarak araştırmış ve keşfetmiştir tabiatı.

Dahası, bilimi sınırlayan bağnazlıklar, sadece dini öğretilerden değil, din-dışı felsefe ve ideolojilerden de çıkabilir.

Örneğin, modern genetik bilimine yönelik en büyük “dogmatik saldırı,” Stalin’in tarım uzmanı Lysenko’dan gelmişti. Çünkü Mendel genetiği, Sovyet resmi ideolojisi olan “diyalektik materyalizme” aykırı bulunmuştu. (Bu arada, unutmadan, Mendel de bir din adamıydı!)

Türkiye’de de tarih ve antropoloji bilimleri, Kemalizm’in dogmatik saldırısına maruz kaldı: “Türk Tarih Tezi” zırvasını uydurup dayatanlar, cami hocaları değil, “laik” rejimin “çağdaş” aparatçikleri idi.

Özetle, bağnazlığın bilime darbe vurduğu kesindir. Ancak kendilerini çok “açık” zanneden seküler (din-dışı) zihinler de fena halde bağnaz olabilir.

Dipnot: Bu konulara ilgi duyanlara, Ufuk Kitapları’ndan yeni çıkan “Hani Tanrı Ölmüştü?” adlı çeviriyi şiddetle tavsiye ederim.

MUSTAFA AKYOL: EVRİM TEORİSİNİ MÜFREDATTAN ÇIKARMAK NİÇİN YANLIŞ?

28.01.2017-www.marmarayerelhaber.com/

16 Ocak’ta ilk, orta ve liseler için hazırlanan taslak eğitim müfredatını açıklayan Milli Eğitim Bakanlığı taslağın bir aylık bir tartışma süresinin ardından kabul edileceğini ve bu süreçte eleştirilerin de dikkate alınacağını duyurdu.

16 Ocak’ta ilk, orta ve liseler için hazırlanan taslak eğitim müfredatını açıklayan Milli Eğitim Bakanlığı taslağın bir aylık bir tartışma süresinin ardından kabul edileceğini ve bu süreçte eleştirilerin de dikkate alınacağını duyurdu. Ödevleri azaltan, oyuna ve sosyalleşmeye daha fazla vakit ayıran olumlu tarafları olsa da müfredatın manşetlere yansıyan boyutu her zamanki gibi Türkiye’deki muhafazakar ve laik kesim arasındaki kültür çatışmasını yansıtan

değişiklikler oldu. Laikler ağırlıklı olarak Atatürk ve hayatına ilişkin içeriğin azaltılmasına tepki gösterdi, ama daha dikkatli incelendiğinde taslağın aslında sadece laikleri değil aynı zamanda bilime önem veren muhafazakarları da endişelendirmesi gereken başka bir yönü daha var: Evrim teorisinin biyoloji kitaplarından çıkarılması.

Muhafazakar sendika Eğitim Bir-Sen'in tavsiyesi üzerine alındığı anlaşılan bu kararla, evrimin işlendiği tek ünite olan "Hayatın Başlangıcı ve Evrim" konusu yüksek öğretime hazırlık müfredatından çıkarılacak. Yerine "Canlılar ve Çevre" başlıklı bir bölüm konacak. Bu yolla, Darwin'in evrim teorisine ilişkin tüm göndermelerin müfredattan temizlenmesi öngörülüyor.

Bir diğer deyişle, öğrenciler bu değişikliğin ardından bilimin en önemli teorilerinden biri olan ve yeryüzündeki canlı çeşitliliğini kademeli değişim ve doğal seçilim yoluyla gelişen ortak ataların bir sonucu olarak gören Evrim teorisi hakkında hiçbir şey öğrenmeden liseden mezun olacak.

Peki, Milli Eğitim Bakanlığı niçin böyle bir karar aldı? Türkiye'deki kültür çatışmasına vakıf olanlar için cevap aşikar: Türkiye'de siyasi iktidar 2000'lerin başından bu yana dindar muhafazakarların elinde ve bu kesimin evrim teorisi karşıtlığı herkesin malumu. Dindar muhafazakarların pek çoğu evrim teorisini "yaratılış" inancına tezat bir teori addediyor ve genç nesilleri bu gibi "zararlı" düşüncelerden korumak istiyor.

Türkiye'deki evrim tartışmalarının kökeni Osmanlı İmparatorluğu'nun son dönemlerine kadar uzanır aslında. Düşünce özgürlüğünün kendine göreli bir alan bulduğu bu devirde, kendilerini materyalist olarak tanımlayan Abdullah Cevdet ve Suphi Ethem gibi aydınlar, Alman biyolog Ernst Haeckel gibi evrimci bilim insanlarının kitap ve yazılarını Türkçeye çevirdiler. İsmail Fenni Ertuğrul ve Filibeli Ahmet Hilmi gibi İslamcı düşünürler ise "materyalist ekolü" çürütmeye yönelik çalışmalarında evrim teorisine de karşı çıktılar. (Yani devletten materyalistlerin susturulmasını istemek yerine, materyalistlerin fikirlerine entelektüel çalışmalarla yanıt verdiler.)

Evrim teorisinin ders kitaplarının ve popüler kültürün bir parçası olması ise Cumhuriyet döneminde oldu. Teori, bilimsel alanın dışına çıkarılarak sık sık ideolojik iddialara dayanak olarak da kullanıldı. Örneğin, 1970'lerde Marksistler Dawinizm'i diyalektik materyalist felsefenin temel unsurlarından biri olarak konumlandırdılar. Sağ kesim ise, anlaşılabilir bir şekilde, Darwinizmi ve ateizmi neredeyse eş anlamlı sözcükler addetmeye başladı. 1980'lerde Richard Dawkins gibi "yeni ateistler"in kitaplarının Türkçeye çevrilmesi tartışmayı daha da hararetlendirdi. Savlarının çoğunu ABD'deki Hristiyan yaradılışçı inançtan uyarlayan İslami yaradılışçılığın Türkiye'deki yükselişi de buna bir tepki olarak ortaya çıktı.

Mesele Ak Parti iktidarı sırasında da bir kaç kez gündeme geldi. TÜBİTAK Darwin'i kapak yaptığı için Bilim-Teknik dergisinin yayın yönetmenini 2009 yılında görevden aldı, 2013'te de evrim hakkında kitaplar basmayı durdurdu.

İşte evrim teorisinin lise müfredatından çıkarılması, Türkiye'de yaklaşık bir asırdır süren kültür çatışmasının yeni bir tezahürü gibi görünüyor. Kararı veren dindar muhafazakarlar,

eğitim sistemi kendi kontrollerinde olduğu için bu adımı atmakta bir beis görmemiş olabilirler. Ancak burada gözden kaçırdıkları iki önemli nokta var.

Birincisi, evrim teorisi ile teorinin ateist yorumunun birbirinden iki farklı olgu oluşu -tıpkı Big Bang (Büyük Patlama) de dahil diğer bilimsel teorilerin yorumları gibi. Bu yüzden Batı'da evrimi yaradılış inancıyla uyumlu gören dindar bilim insanları ve düşünürler var. Dahası, İslam medeniyetinin de bir "evrim teorisi" geleneği var. Orta Çağ İslam düşünürlerinin Darwin'den asırlar önce canlı türlerinin ortak kökenine dair görüşler kaleme aldığı biliniyor. Darwin'in çağdaşlarından John William Draper'ın Darwin'in görüşlerini "Muhammedi evrim teorisi" olarak yaftalamış olması da bu yüzden.

İkincisi, günümüz Türkiyesi'nde de İslam'ın evrimi kabul eden yorumlarını dile getiren ilahiyatçılar var. Bu geleneğin öne çıkan isimlerinin başında Mehmet Bayraktar, Caner Taslaman ve Süleyman Ateş gibi çağdaş ilahiyatçılar sayılabilir. Bayraktar "İslam'da Evrimci Yaratılış Teorisi" isimli kitabında Müslümanların evrimi Allah tarafından önceden tasarlanan bir süreç olarak görebileceğini anlatmıştı. Buna göre, Allah tıpkı yağmuru meteoroloji tarafından gözlemlenebilen doğal süreçlerle "yarattığı" gibi, canlı türlerini de doğal süreçlerle "yaratmış" olabilir.

Öte yandan, evrim teorisini felsefi veya dini açıdan sorunlu bulan ve canlıların kökenini "özel yaradılış"la açıklayan bir bakış açısından bakıldığında bile; öğrencileri bu tartışmadan cahil bırakmanın nasıl bir faydası olabilir? Türk öğrenciler okulda evrim teorisiyle ilgili bir şey öğrenmeseler de bu mesele popüler kültürde her hâlükârda karşılarına çıkacak. Dolayısıyla dindar muhafazakar bir bakış açısından bakıldığında bile, öğrencilere böylesine çetrefilli bir teori hakkında altyapı kazandırmak daha doğru olmaz mı?

Dolayısıyla benim Milli Eğitim Bakanlığı'na naçiz tavsiyem şudur: Evrim teorisini katiyen müfredattan çıkarmayın. Aksine öğrencilere teorinin temellerini öğretin. (Ve sırf adı "teori" olduğu için bunun önemsiz bir fikir olduğunu varsayacak kadar naif olmayın; çünkü bu eğitimli herkesin bilgi sahibi olması gereken temel bir mesele). Ama öğrencilere bu teoriye karşı öne sürülen bilimsel eleştirileri de öğretin. Öte yandan teorinin felsefi boyutunun, fanatik ateistlerden dindar Katoliklere ve Müslümanlara kadar pek çok kesimde farklı yorumlandığını da müfredata ekleyin.

Evrimin müfredatta bu şekilde yer alması, iktidarın "dindar nesil" yetiştirme şeklindeki tartışmalı hedefine bile aykırı düşmeyecektir aslında. Bu, sadece, öğrencilerin hem dindar hem de bilgili olması anlamına gelecektir. Ve dindar ve bilgili olmak, dindar ve cahil olmaktan çok daha iyidir.

http://www.al-monitor.com/pulse/tr/originals/2017/01/turkey-what-is-turks-problem-with-darwin.html#ixzz4X1qk8jem

EVRİM DEĞİL, AKILLI TASARIM

Fatma Durmuş-11 Temmuz 2005-yenisafak

Taha Akyol'un oğlu Mustafa Akyol, ABD'deki 'Akıllı Tasarım' hareketinin Türkiye sorumlusu. Bilimsel paradigmaları değiştirecek bu hareket yeryüzündeki karmaşık hayatın tesadüflerle değil, bilinçli bir tasarımla ortaya çıktığını savunuyor.

Gazeteci Taha Akyol'un oğlu Mustafa Akyol, Darwinizm'in ve materyalizmin ayakta kalan son kalesi olduğunu ve çatırdadığını söylüyor. Akyol bu konuda sorularımıza cevapladı.

Siz evrim tartışmalarının neresindesiniz?

Bilimin materyalist dogmadan kurtarılmalı. 19. yüzyılın ortalarında dek, bilim adamlarının büyük bölümü doğayı incelediklerinde burada Yaratıcı'nın kanıtlarını görürlerdi. 19. yüzyılda ise bir zihinsel kayma oldu ve ateizmin dünya görüşü diyebileceği materyalist felsefe bilimlere empoze edildi. Marx bunu sosyal bilimlere, Darwin ise doğabilimlerine yaptı. Freud aynı işi psikolojide gerçekleştirdi. Nietzsche de çıktı "Tanrı öldü" dedi. Sandılar ki materyalizm bir gerçektir ve bilim de bunu doğrulamıştır. Ama günümüzde materyalizmin bu temel dayanakları çatırdıyor. Marx ve Freud zaten çoktan gözden düştü. Sıra Darwinim'de. Ve Darwinizm, birileri onu yıkmak istediği için değil, bilimsel kanıtlarla çeliştiği için kriz içinde.

ABD merkezli bir akım yani İnteligent Dizayn (Akıllı Tasarım) Hareketi'nin içindesiniz. Bu hareketi anlatır mısınız? Niye Tanrı değil de Akıllı Tasarım?

Akıllı Tasarım, orijinal ismiyle Intelligent Design, 90'lı yıllarda ABD'de gelişmiş bir bilimsel teorinin ve onu savunan hareketin ismi. Bu teori "evrendeki ve canlılardaki hassas düzen ve karmaşık tasarım nasıl ortaya çıktı" sorusuyla ilgileniyor. 19. yüzyıl materyalist teorileri bu soruya "madde her şeyi kendi kendine yarattı" cevabını vermişlerdi. Akıllı Tasarım bu cevabın yanlış olduğunu söylüyor ve diyor ki "Hayır, burada o kadar karmaşık bir tasarım var ki, bunu ancak bir Akıl yapmış olabilir". Bu şuna benziyor: Bir mağaraya girdiğinizde etrafta toz toprak ve dağınık taşlar görürseniz, "Bunlar böyle zaman içinde kendi kendine şekillenmiş" diyebilirsiniz.

Ama mağaranın ortaya yerinde görkemli bir heykel bulursanız, anlarsınız ki bu doğal etkenlerin ve rastlantıların eseri değildir. Dizayn edilmiştir. Dizayn edeni hiçbir zaman görmeseniz de bilirsiniz bunu. İşte Akıllı Tasarım teorisini savunan bilim adamları diyor ki, canlılık böylesine bir şey. Rastlantının ürünü değil. Ben bir Müslümanım ve elbette canlıları yaratanın Allah olduğuna inanıyorum. Ama bunu ifade etmiş olmam, bir ateisti veya kuşkucu bir insanı ikna etmez. Onları ikna edecek olan, inanan veya inanmayan her insanın kabul ettiği ortak kriterlere dayalı kanıtlardır. Bilimin gösterdiği canlıların tasarlanmış olduğu. Bu tasarımcının kim olduğu sorusuna bilim bir cevap veremez, çünkü bu bilimin ulaşamadığı, madde-ötesi varlık alanıyla ilgili bir soru.

'Bilim ateizme dayanmamalı'

Akıllı Tasarım teorisi, yaratılış inancın bilimdeki yansımasıdır. Teorinin kurucu larından Prof. William Dembski de "Akıllı Tasarım bilimle teoloji arasında bir köprüdür" der. Ama bir nokta çok önemli; Akıllı Tasarım kanıtlara dayanıyor, inanca değil. Yeryüzünde hiçbir ilahi din olmasaydı da canlıları incelediğimizde "bunlar tasarlanmış olmalı" diyebilirdik.

Türkiye'deki bazı yazarların, sözgelimi Sabah yazarı Emre Aköz beyin, "yaratılış bir inançtır" diyerek dizayn teorisini de göz ardı etmesi, sonra da Darwinizm'i tek bilimsel alternatif gibi göstermesi yanlış.

Radikal'de İsmet Berkan, gazetesinin sütunlarında 'yaratılış'ın yer alamayacağını söyledi. İddiası yaratılışın hiçbir bilimsel temeli olmadığıydı. Bu yaklaşımı nasıl buluyorsunuz?

Bir gazete yayın politikasını dilediği gibi belirleyebilir. Berkan "Bilim dine dayanmamalıdır" diyor ve bunu kabul etmeyen yazıları yayınlamayacağını söylüyor. Zaten Akıllı Tasarım teorisi de dine değil bilimsel kanıtlara dayanıyor. Burada belirtilmesi gereken tek nokta, "Bilim dine dayanmamalıdır" derken, "bilim ateizme de dayanmamalıdır" demek. Kanıtlar bizi nereye götürüyorsa o yöne gidelim.

Modern bilim materyalizmi çürütüyor mu, yoksa ateistlerin elindeki kozlar daha mı güçleniyor?

Modern bilim materyalist felsefenin pek çok dayanağını sarstı. İlk kez Belçikalı bir rahip ve fizikçi olan Lemaitre 1920'lerde çıkıp dedi ki, hayır, evrenin bir başlangıcı vardır. Başlangıç, yaratılış anlamına geliyor elbette. O zaman Lemaitre ile alay ettiler, dindar olduğu gibi böyle garip fikirleri var dediler. Ama çok kısa bir süre sonra Big Bang teorisi ile birlikte, tam da Lemaitre'in dediği şey kanıtlanmış oldu. Big Bang maddenin ve zamanın yokluktan ortaya çıktığını gösteriyor ki, bu materyalizme büyük bir darbe. 20. yüzyılın en önemli ateist kuramcılarından olan İngiliz Felsefeci Anthony Flew 90'lı yıllarda "Big Bang karşısında ateizmi savunmanın çok zor olduğunu kabul etmeliyim" demişti. Geçen yıl da artık ateizmden vazgeçtiğini, evrende bir Dizayn olduğunu kabul ettiğini açıkladı. Flew'un ateizmden dönmesi, sembolik değeri açısından Yekta Güngör Özden Bey'in Kemalizm'den dönmesi gibi bir şey.

Evrime inanan Allah'a da inanabilir

Allah insanı bir evrimsel süreç içinde yaratmış olamaz mı? Neden evrime inanan bir insan aynı zamanda Allah'a inanamaz mı?

İnanabilir. Sorun evrim kavramında değil, Darwinizm'de. Evrim çok müphem bir kavram ve farklı anlamlara gelebilir. Eğer bir insan "ben Allah'ın canlıları aşama aşama evrimleştirerek yarattıklarına inanıyorum" derse, benim teorik olarak buna bir itirazım yok. Darwinizm, bunu söylemiyor. Darwinizm, canlılığın kökeninin amaçsız doğa mekanizmaları olduğunda ısrar eder. Darwinizm'in günümüzdeki savunucuları da bu konuda çok ısrarlıdır. Dolayısıyla "evrimi kabul ediyorum" derken neyi kabul ettiğinize dikkat etmeniz lazım. Öte yandan fosil kayıtları pek de öyle bir evrim göstermiyor. Fosillere baktığımızda, temel canlı kategorilerinin hep aniden, kendilerine benzer ataları olmadan ortaya çıktıklarını görüyoruz. Dolayısıyla "yönlendirilmiş evrim"i kabul etmeyi gerektiren bir bilimsel tablo da görmüyorum.

Batı bilimi Darwin'e Gazali ile cevap verdi

"Akıllı tasarım teorisinin öncüleri Müslüman düşünürlerdir. İmam Gazali, balarısı, sinek gibi canlıların bedenlerindeki tasarımları uzun uzun anlatmış ve buradan yola çıkarak Allah'ın yaratma gücüne ve bilgisine dair yorumlar yapmıştır. Gazali'nin evrenin kökeni hakkında ileri sürdüğü Kelam yaklaşımı da, bugün ABD'deki bazı Dizayn teorisyenleri tarafından kullanılıyor. Teolog ve fizikçi olan William Lane Craig, örneğin, Gazali'nin evrenin yaratılışı

hakkındaki argümanına sık sık "Kalaam Argument" diye atıfta bulunur ve bunun modern fizik tarafından kanıtlandığını ileri sürer.Kuran'da da zaten insanlara Allah'a inanmaları için önce doğaya bakmaları önerilir. Allah'ın varlığına yarattıklarını inceleyerek ulaşmak, tamamen Kurani bir düşünce yöntemi. Bilimin üzerindeki materyalist hegemonya, bu düşünce yöntemini bozuyor ve diyor ki, "Doğadan Allah'a delil getiremezsiniz, çünkü doğadaki her şey kendi kendine oluştu, evrimleşti." Bilimin de bunu ispatladığı kabul ediliyor; oysa ortada böyle bir ispat yok. Sadece materyalist bir önkabul var, o da kanıtlara uymuyor.Bunu ortaya çıkarmak ise çok önemli. Modern insan son iki yüzyıldır "akıl ve bilimin" dini yalanladığını zannediyor. Zannediyor ki aklın ve bilimin tanımladığı objektif gerçeklik ateisttir, dinin anlattıkları ise subjektif birer inançtır. Oysa bu tamamen yanlış. Yanlış olduğunu göstermek içinse, bilimi materyalist önkabullerden kurtarmak, yani objektif hale getirmek yeterli."

Fosiller Darwin'i yalanlıyor

Siz yaratılışı savunuyorsunuz. Ancak bunu kabul etmeyen birçok insan var. 7 milyon yıl önce meydana gelmiş bir yaratılış hadisesini nasıl insanlara kanıtlarsınız?

Canlılığın kökeni 7 milyon değil, 3.5 milyar yıla kadar gidiyor. Bilinen bütün hayvan kategorileri, Kambriyen devir denen bir dönemde aynı anda ortaya çıktılar. "Biyolojinin Big Bang'i" denen bu olgu, Darwinizm için büyük problemdir. Çünkü teori canlıların kademe kademe basitten gelişmişe doğru evrildiğini varsayar. Oysa 530 milyon yıl önceki Kambriyen devirde, canlılığın tüm temel vücut planlarının aynı anda ve aniden ortaya çıktıklarını görüyoruz.Bu kadar eski bir zamanda ne olduğunu nereden biliyoruz derseniz, cevap fosiller. Canlıların bu taşlaşmış kalıntıları, bize eski çağlardaki yaşamın fotoğrafını sunuyor. Ve bu fotoğrafta hiç de Darwinist bir evrim gözükmüyor. Aksine, farklı canlı grupları aniden ortaya çıkıyor ve hiç değişmeden yaşamayı sürdürüyorlar.

MUSTAFA AKYOL İLE AKILLI TASARIM VE 'DARWİNİZM CANAVARI' ÜZERİNE

25.03.2006-bilimselcevaplar.wordpress.com/

Mustafa Akyol, 4 Ocak 2006 tarihinde bir radyo kanalında "Akıllı Tasarım ve Evrim" başlıklı bir söyleşi programının konuğu oldu. Programın ses dosyasına buradan ulaşabilirsiniz.

Akıllı Tasarım üzerine

Mustafa Akyol'un bu programda söylediği bana ilginç gelen bazı şeyleri aktarmak ve kısaca yorumlamak istiyorum. Sayın Akyol programın başlarında bir yerde şöyle diyor:

Nasıl var olduğumuz sorusuna yaklaşırken 2 tarz cevap var. Biri yaratıcnın var olduğu, diğeri doğanın kendi süreçleri içinde yaşamın ortaya çıktığı yani bir yaratıcının var olmadığı. Tabi bunlardan biri ilahi dinlere uygun düşen bir açıklama diğeri ateizme uygun düşen bir açıklama. Akıllı tasarım teorisi ise aslında üçüncü bir cevap değil. Akıllı tasarım teorisi bir yaratıcının varolduğu, evrene müdahele ettiği, canlıları ve insanı var ettiği gibi bir sonuç çıkarıyor.

Burda Mustafa Akyol önemli bir hata yapıyor. İkinci seçeneği bir tanrının varolmadığı düşüncesiyle özdeşleştiriyor. Halbuki Evrim Teorisi, tanrının veya doğaüstü güçlerin varlığıyla ilgili hiçbir yorum yapmaz. Canlı türlerinin doğada doğal süreçler sonucu

kendiliğinden oluştuğunu söyler ve bunun nasıl gerçekleştiğini açıklamaya çalışır. Hatta Evrim Teorisi yaşamın yani ilk canlının nasıl oluştuğuyla da ilgilenmez. Farklı canlı türlerinni nasıl oluştuğunu açıklamaya çalışır. Yani Evrim Teorisi hiçbir şekilde bir tanrının varlığıyla ilgilenmez ve tanrının varolmadığı gibi bir sonuca varmaz. Ama Evrim Teorisi tüm canlı türlerinin doğal süreçler sonunda oluştuğunu savunduğu için haliyle ilahi dinlerdeki, Tanrı'nın fizyolojik anlamda bugünkü insanlardan (Homo sapiens veya Homo sapiens sapiens olarak tanımlanan tür) farklı olmayan ilk insanı bir anda yarattığı düşüncesine karşı çıkmış olur.

Sonuç olarak Evrim Teorisi tanrının varlığına karşı çıkmazken, Mustafa Beyin de belirttiği gibi Akıllı Tasarım tanrının varolduğu, evrene ve canlılara müdahele ettiği sonucuna varıyor.

Mustafa Akyol'un söylediklerine devam edelim:

[…]burda asıl mesele şudur: Yaşam yaratıldı mı yoksa tesadüflerle mi ortaya çıktı? Herkes kabul ederki Akıllı tasarım teorisinin en büyük kurucusu Phillip Johnson'dır ve o derki: Biz yaratılışçıyız. ("ama Dünyanın yaşı 5-10 bindir gibi İncil ve Tevrat'taki şeyleri savunan ve kanıtlamaya çalışan anlamda yaratılışçı değil" gibi bir açıklama ekliyor daha sonra)

Mustafa Beyin dediği gibi Akıllı Tasarım haketinin öncülerinden ve en önemli isimlerinden biri olan Phillip E. Johnson dindar bir Hristiyandır ve elbette yaratılışçıdır. Kendisi bir hukuk profesörü olup dini temelli görüşlere sahip olmasına rağmen, doğa bilimlerinin neredeyse tamamını içermesi gereken bir konuda öncülük yapıyor. Dini yönleri kuvvetli bilim adamlarını etrafında toplayarak bilimi dini inançlarına temel oluşturacak şekilde biçimlendirmeye çalışıyor. Gerçekten çok akıllı bir adam, öyle değil mi?

Mustafa Beyin söylediklerine devam edelim:

Zaten Amerika'da Akıllı tasarım teorisine karşı çıkan darwinistler de diyolar ki "bunlar aslında dini savunuyor yani bilimsel argümanları kullanarak". Ve evet yani bunda da birşey yok çünkü dinin savunduğu bir kavramı savunuyor Akıllı tasarım teorisi.

[…] Akıllı tasarımın savunduğu görüş İslamiyet, Hristiyanlık ve Yahudiliğin en temel inancı: bir tanrının varlığı.

[…] Zaten tasarım argümanı gerek İslam gerekse Hristiyan ilahiyatında veya Yahudi ilahiyatında hep zaten Allah'ın (sanırım burda Tanrı demek istedi) varlığını ispatlamak için kullanılan en güçlü argüman olmuş. Onun için çok önemli bir argüman.

Mustafa Bey gerçekten de çok açık sözlü. Bunları Amerikada açık açık söyleyemiyorlar çünkü bu sözlerin davalarda aleyhlerine kullanılacağını ve Akıllı Tasarımın temelinde dini argümanlar barındırdığının tescillenerek bilim dışı sayılacağını ve okullarda okutulmasının süresiz olarak yasaklanacağını biliyorlar. Ama Mustafa Beyin böyle bir sorunu olmadığı için Türkiye'deki müslümanları Akıllı Tasarım hareketinin yanına çekebilmek için bunları gönül rahatlığıyla söyleyebiliyor.

Ayrıca konuşmada bir yerde prgoramı yapan kişi "Akıllı Tasarım teorisinde 'yaratıcı' terimi kullanılıyor mu" diye bir soru soruyor ve Mustafa Akyol "evet kullanılıyor" diye yanıt veriyor. Ama burda insanları yanlış yönlendiriyor çünkü "yaratıcı" terimi kullanılmıyor. Onun yerine "designer", "intelligent designer" veya "intelligent agency" yani tasarımcı, akıllı

tasarımcı veya akıllı acente (makan, merci) gibi terimler kullanılıyor ve "creator" yani yaratıcı terimi kullanılmaktan özenle kaçınılıyor.

Mustafa Bey'den bir alıntı daha:

[…] bunu hep söylerler aslında "Darwinizm ile din çatışmaz" yani bu Darwinistlerin sık kullandığı birşeydir ki biraz teoriye olan tepkiyi yumuşatmak için… Bunu söylerler fakat biraz durum değişince dine karşı bir takım argümanlar ileri sürmeye başlarlar.

Bunun cevabını aslında ilk alıntıyla ilgili yorumumda bulabilirsiniz. "Evrim din ile çatışmaz" demek bence doğru olmaz. Özellikle de ilahi dinler olarak bilinen dinler yani İslamiyet, Hristiyanlık ve Musevilik, ilk insanın Tanrı tarafından bir anda yaratıldığını savunduğu için Evrim Teorisi ile çelişmektedir. Ama daha öncede söylediğim gibi doğaya ve canlılara müdahele etmeyen bir Tanrı kavramı Evrim Teorisi ile çelişmez.

'Darwinizm Canavarı' üzerine

Programın ikinci yarısından itibaren söyleşi daha çok materyalizm ve darwinizmin zararları ve ortaya çıkardığı sonuçlar üzerine oldu. Mustafa Akyol bu konularda, söyleşinni daha önceki dakikalarında Akıllı Tasarımı savunduğu için kendini eleştirdiğini ve bunun sebebini anlayamadığını söylediği Harun Yahya'nın görüşlerine yakın ve biraz popülist görüşler ortaya koydu. Şimdi bunların bazılarına bakalım:

Son 150 yıldır darwinizmin dünyada ne gibi etkiler oluştuduğuna bakarsanız ciddi siyasi, sosyal etkileri var. Çeşitli siyasi ideolojiler bundan beslenmiş. Bunlardan bir tanesi Nazizmdir… Hitler biyolojik ırkçı fikre inanıyordu ve ırklar arası çatışmaya inanıyordu. Bunun aslında çözümlediğinizde Darwin'e gittiğini görüyorsunuz… Darwin'in en ateşli savunucusu olan Ernst Haeckel Almanya'da aynı zaman Nazi ideolojisinin önemli bir kuramcısı… Aynı şekilde vahşi kapitalizm diyebileceğimiz sistemin yani hiçbir şekilde fakir ve yardıma muhtaç insanlara herhangi bir merhameti yanlış gören tür kapitalist anlayışın Darwinizme dayandığını görüyorsunuz. İşte savaşları, I. Dünya Savaşını çıkaran çeşitli …. (burda sunucu araya girerek 'emperyalizmin de aslında öyle' dediği için tam anlaşılmıyor), emperyalizm de aynı şekilde…

İşte bu bölümde Mustafa Akyol'un yaratmış olduğu "Darwinizm Canavarı"nı görebiliyoruz. Nazizmin darwinizmden beslendiğini söylüyor ama burda asıl Sosyal Darwinizm denilen bir hareketten bahsediyor. Nazizm ideolojisinin elementleri arasında ırkçılık ve Sosyal Darwinizm vardı. Peki ırkçılık ve Sosyal Darwinizm ile Darwinizmin veya daha genel anlamda Evrim Teorisinin bir ilişkisi var mıdır? Kesinlikle yoktur, ilişki olduğunu iddia edenler bence konular hakkında yeterli bilgisi olmayanlar. Darwin ırk kelimesini bir tür içindeki sınırlı genetik varyasyonları belirtmek için kullnıyor. Darwin'in yaşadığı dönemi ve yeri düşünelim. Kölelik ve Avrupalı olmayanları aşağı görmek en doğal şey. Darwin böyle bir ortamda yetişmiş ve yaşamış olmasına rağmen köleliğe karşı itirazlarda bulunduğu bilinmektedir. Mesela Darwin'in yaşadığı dönemlerde yaşamış olan önemli bir yaratılışçı olan Louise Agassiz Avrupalı olmayanları aşağı ırk olarak görüyor ve siyahların insan türünden olmadığını savunuyordu. Darwin ise hem köleliğe karşı çıkışı hem de tüm insanların aynı ortak atadan türediğini savunmasıyla yaşadığı dönemde çok ileri ve önemli bir yer teşkil ediyordu. Evrim Teorisindeki tüm insanların aynı atadan türediği ve hepsinin aynı canlı türü olduğu aralarında küçük sayılabilecek genetik varyasyonlar olduğu düşüncelerinin ırkçılık ve Sosyal Darwinizm denilen düşüncenin argümanlarına uymamaktadır.

Ernst Haeckel'in Nazizmin önemli bir kuramcısı olduğuna dair sözleri ise tamamen gerçek dışı ve hayalcidir. Ernst Haeckel 1834-1919 yılları arasında yaşamıştır Nazizmin kuramcısı olması mümkün değildir. Belki Ernst Haeckel'in düşünceleri Nazizmin temeli oluşturan düşüncelere dayanak sağlamıştır ve Naziler de bunu kullanmıştır denilebilir ama yine de bu bile pek gerçekçi olmaz. Çünkü Ernst Haeckel tüm insanların ortak bir kökene sahip olduğunu düşünüyordu. Aynı zamanda güçlü olanın yaşamına devam edeceği şeklindeki görüşü kabul etmiyor ve Darwin'in düşüncesindense Lamarck'ın kazanılan özelliklerin aktarıldığı şeklindeki görüşünü destekliyordu. Yani aslında Ernst Haeckel için Darwinist demek doğru olmaz ama evrimciydi ve evrim düşüncesini savunuyoru demek doğru olur. Evrim düşüncesinin de neden ırkçılıkla çeliştiğini yukarda açıklamaya çalıştım.

Daha sonra Mustafa Bey'in vahşi kapitalizmden, emperyalizme ve I. Dünya Savaşına kadar insanlık tarihinde kötü ne varsa bunları bir şekilde Darwin'e bağlaması beni şaşırttı. Bir ara II. Dünya Savaşı, atom bombası, Soğuk Savaş, AIDS gibi konuları da Darwin ile ilişkilendirmesinden korktum ama neyseki bu konulara girmeye fırsatı kalmadı ve program bitti.

Aslında 71 dakikalık konuşma içinde değinilebilecek daha pek çok şey vardı ama ben bunları seçebildim içlerinden. Daha fazlası için yazımın başında ses dosyasının linkini vermiştim, o dosyayı bilgisayarınıza indirerek tüm konuşmaları dinleyebilirsiniz.

ISLAM İN, DARWİN OUT?

Mustafa Akyol-January 23 2013-hurriyetdailynews.com/

A few weeks ago, Sözcü, a Turkish tabloid with a hardcore secularist line, ran a headline story that touched on one of Turkey's bones of contention: The place of the theory of evolution in public education. According to Sözcü, the Scientific and Technical Research Council of Turkey (TÜBİTAK) had discontinued the publishing of books on evolution. The paper also added that this was one of the many signs of Turkey's drift into "darkness," a synonym for religious bigotry.

The subtext of Sözcü's text was clear: Under the conservative Justice and Development Party (AKP) government, a more Islamic worldview was pervading official bodies such as TÜBİTAK, while secular icons such as Darwinism were being pushed out.

In fact, it soon turned out that this was a false alarm. TÜBİTAK officials said to the press, including Hürriyet Daily News, that the institution kept on publishing books by major evolutionary scientists such as Richard Dawkins, Stephen Jay Gould, Richard Levontin and James Watson.

Yet still, it is an undeniable fact that a tension between Turkey's religious conservatives and Darwinian evolution exists. I would hence not doubt that had the AKP had the means to design an all-ideal education system, it would give little, if any, credit to Darwinism.

But why? Why do we have such a tension in Turkey and many other countries of the world, including the United States?

The common answer you will hear in the media is that many religious believers are simply dogmatic and they can't stand to hear "scientific facts" that contrast their literal reading of

scriptures. But my answer is a little different: I think there is dogmatism on both sides of the debate, for the ones who want people to subscribe to their non-scientific beliefs are not only religious believers, but also atheistic believers. (Atheism is a faith in the non-existence of God; a "faithless" person is an agnostic.)

Take Richard Dawkins, for example, arguably the most prominent Darwinist of our times. He is a zoologist at the University of Oxford, but his books promote not just biology, but also the atheist philosophy he passionately believes in. Of course, Dawkins claims that his atheism is a logical outcome of his commitment to science. But a closer look at his work reveals that the real motive is his hatred of religion, something which he sees as a "virus" and "worse than child abuse."

What Dawkins and similar thinkers really do is a clever sleight-of-hand: They first point out that science can only study the material world (which is true), then they claim that the material world is the sum total of reality (which is an assumption). The late Carl Sagan used a perfect example of this trick in the opening lines of his landmark television series titled "Cosmos." "The cosmos is all there is," he used to say, "all there ever was, and all there ever will be." But this was an unscientific claim, for it could not be tested by the two main methods of science: experiment and observation. Sagan was selling a philosophy, but was disguising it as science.

In the face of such atheistic propaganda, it is only normal for religious believers to take an issue with the "science" that they are exposed to, and develop their own counter-propaganda. Those who advise them against "mixing science and religion" are right. But they should make the same point against those who mix science and atheism as well.

İSTANBUL'DAKİ DARWİN TOPLANTISININ ANATOMİSİ

Kahraman İpekdal- 1 Nisan 2010-bilimvegelecek

Bilim ile dinin ikisinin de birer insan etkinliği olduğunu ama temelden farklı olduğunu ve Templetoncıların aslında ne yapmaya çalıştıklarını anlamadan bilim insanlarının ve diğerlerinin bu tip tartışmalara girmesi demek dini ekonomik bir sistem olarak kullanan çevrelerin ekmeğine yağ sürmek demektir. Biz bir kere sürdük, siz de sürmeyin diye anlattık.

Kahraman İpekdal

İnsanlık ileri bir teknoloji geliştirir; öyle ki kendi geliştirdikleri robotlar kendi iradeleri ile yeni robotlar üretebilir hale gelir ve insanlarla robotlar arasında korkunç bir savaş başlar. Dünya yok olur, hayatta kalan insanlar bir yandan uzayın çeşitli yerlerinde robotlarla savaşmaya devam ederken diğer yandan yaşanacak yeni bir dünya bulmaya çalışırlar. Sonunda bir dünya bulunur, burada da canlılık evrim geçirmiş ve akıllı ama ilkel bir hayvan türü meydana gelmiştir. Şaşılacak şekilde bu tür de insandır, DNA'sına varıncaya dek uzay gemisindeki ileri insan ırkı ile aynıdır. Bu bir Amerikan dizisinin senaryosunun kaba bir özeti. Dizi yayınlandığı sezonlar boyunca baskıcı sömürü sistemlerini rahatça övmekten çekinmediği gibi evrim kuramı konusunda da cüretkâr çıkarımlar yapılabilecek bir son bölümle ekranlara veda ediyor: Kâinatın neresinde olursa olsun eğer bir gezegen yaşama elverişli koşullara sahipse evrimsel süreç muhakkak insanı meydana getirir. Bu noktada senariste şunu sorma hakkımız var: "Bunu da nereden çıkardın?" Cevap şöyle olurdu herhalde: "Yapma dostum, bu sadece bir TV dizisi!" Peki.

Geçen senenin Nisan ayında (22-25 Nisan 2009) İstanbul'da çok lüks bir otelde herkese açık olmayan bir toplantı düzenlendi: Darwin Yıldönümü Sempozyumu (Darwin Anniversary Symposium). Toplantıyı Amerikan John Templeton Vakfı ile İngiliz Faraday Din ve Bilim Enstitüsü düzenledi. Katılımcıların yol, yemek ve konaklama masraflarını adı geçen bu iki kuruluş karşıladı (o lüks otelin gecelik fiyatının 300 ile 750 dolar arasında değiştiğini belirtelim). Son akşam halka açık bir kokteyl verildi ve yüzlerce kişinin katıldığı bu kokteyl bir TV programı ile sona erdi; TRT'den Mithat Bereket'in yönettiği bir panel… Dışarıdan bakıldığında oldukça başarılı bir etkinlik olarak görünüyordu; yemekler, içkiler, yataklar harikaydı; al yanaklı gürbüz Amerikalılar, İngilizler, hepsi de çok kibardı; Francisco Ayala gibi çok büyük bir isimle tanışma fırsatı bulduk vs… Ne derler, bilirsiniz: Yiğidi öldür ama hakkını ver. Böylece etkinliğin hakkını vermiş olalım; şimdi gelelim yiğidi öldürmeye.

"Yiğidi öldürmek"

İstanbul'daki toplantı bu kuruluşların ilk etkinliği değildi. Bundan önce de çeşitli yerlerde benzer toplantılar düzenlediler. Bu etkinliklerin tek bir amacı var: Din ile bilimi barıştırmak! Önce İngiliz Protestan Kilisesi'nin Darwin'den özür dilemesi, ardından Papa'nın "Darwin'i yanlış anlamışız!" itirafı bu tip etkinliklerin uzantıları gibi görünüyor. Din ile bilimi barıştırma kulağa masum bir amaçmış gibi geliyor. Peki, bu insanlar tam olarak ne söylüyorlar? "Yaratılışçılar tanrıyı küçük düşürüyorlar çünkü ortada yığınla bilimsel veri var ama onlar bunları reddedip hiçbir bilimsel yanı olmayan kendi düşüncelerini öne sürüyorlar ve bunu yaparken dine sığınıyor, sanki din kendilerini destekliyormuş gibi gösteriyorlar. İşte bu dine zarar veriyor. Tanrı vardır ve evrim bir gerçektir; yaratılışçıların söylediğinin aksine bu ikisi birbiriyle çelişmez." Ne kadar cici, değil mi? Gerçekten de yaratılışçılar evrim ve tanrının çeliştiğini düşünürler, canlıların asla değişip yeni türler oluşturmadığını, tanrının bütün türleri olduğu gibi yarattığını ileri sürerler. Ama bunu yaparken herhangi bir kanıt göstermedikleri gibi, var olan kanıtlarla da çelişirler. Her makul insan yaratılışçıların düştükleri hataları görebilir. İstanbul'daki toplantıda da bu hatalar defalarca dile getirildi. Bu dile getirilişlerin bir kısmı (örneğin Ayala'nınki) arkasını bilimsel gerçeklere dayamış türdendi ve son derece sağlamdı. Ancak kalan kısmı tıpkı yaratılışçılarınkiler gibi arkasını bilimden çok inanışlara dayamıştı, dolayısıyla sağlam olmaktan uzaktı. Biz de bu noktada "yiğidi öldürdük".

"Her şey olacağına varır" hipotezi

Elbette herkes herkese inandığı şeyleri anlatmakta özgürdür, hatta herkes inandığı şeyleri başkalarına anlatmak ve onların da kendileri gibi düşünmelerini sağlamaya çalışmak için, nedeni kolayca anlaşılmasa bile, binlerce dolar harcayıp İstanbul'dakine benzer etkinlikler düzenleme hakkına da sahiptir; en azından öyle olmalıdır. Ancak hiç kimse bilimsel olmayan inanışlarını bilimselmiş gibi göstermeyi, yani insanları aldatmayı bir hak olarak görmemelidir (görebilir ama görmemelidir). İşte bu etkinliği düzenleyenler kendilerinde böyle bir hak görüyorlardı sanki. Yukarıdakilere ek olarak şunu söylüyorlardı: "Evrimsel süreç öngörülebilir bir süreçtir. Yani bundan milyonlarca yıl önceki fosil kayıtlarına bakıldığı zaman bu sürecin insan türünü oluşturacağı bellidir. Başka bir gezegende benzer bir evrimsel süreç başlatsanız sonunda yine insan oluşur." En baştaki "galaktik zırvalar"a ne kadar da benziyor değil mi? Bir dakika! Yoksa o galaktik dizi, bu toplantılar yeni bir fikrin öncülüğünü mü yapıyor? Hayır, hiç de değil. Konunun uzunca bir tarihçesi var ama onu başka bir yazıda vermek gerek. Biz buna "Her şey olacağına varır hipotezi" diyoruz, kendilerine ise "final

destination hypothesis" diye çevirdik (şu meşhur filmden esinlenerek); o nedenle de pek sevilmedik galiba.

Ortamda yerli ve yabancı antropologlar da vardı. Oturumlardan birinde kendilerine şunu sorduk: "İnsan fosilleri konusunda uzmansınız. Bu toplantılarda sürekli olarak 'insanın ortaya çıkacağı fosil kayıtlarından anlaşılıyor' deniyor. Siz fosil kayıtlarında böyle bir şey gördünüz mü gerçekten? Eğer bunu gördüyseniz, başka neler gördünüz? Öyle ya evrimsel süreç sürekli bir süreçtir. İnsan ortaya çıkana kadar süregelmiş, sonra da durmuş bir süreç değildir. Evrimsel süreçte son nokta diye bir şeyden bahsedilmez, eğer evriminden bahsedilen canlı yok olmamışsa. Ama buradaki beylerin bunun aksini gösteren kanıtları varsa lütfen bizimle paylaşsınlar ve bütün modern evrim kuramını değiştirmek için bir adım atsınlar. Fosil kayıtlarınıza göre bu noktaya geleceği öngörülebilen insanlığın bundan sonra gideceği nokta ne olacak?" Ermenistan'dan gelen mantıklı araştırıcının yanıtı şu oldu: "Onu bana değil falcılara sormalısınız!" İstediğimiz cevap da buydu.

Öngörülebilirlik iddiasında bulunanların yalandan kanıtlarının fosil araştırmalarından elde edilmediğini birinci ağızdan öğrenmiş olduk. Yani etkinliği düzenleyenler bir yalana inanmışlar ve herkesi de bu yalana inandırmaya çalışıyorlardı. Ama neden? Neden ortada: Tanrının varlığına bilimsel kanıt bulmuş gibi yapmak. Bilimsel bir hipotezmiş gibi göstermeye çalıştıkları bu düşünceleri üstü kapalı bir şekilde tanrının varlığını ima ediyordu; neticede insanın ama ille de insanın oluşacağı bir süreç, kuralları tanrı tarafından çok önceden belirlenen bir süreç. "Evrim insanı oluşturmak için var ve kuralları tanrısal!". Akılları sıra bu öngörülebilirlik yaklaşımı bütün bir evrim kuramını tanrının varlığını kanıtlayan bir bilgi yığınına dönüştürüveriyordu.

Templeton Vakfı

Konuyu daha iyi anlamak için Templeton Vakfı'nın nasıl bir kurum olduğuna kısaca göz atalım. John Templeton Vakfı 1987'de Philadelphia'da kurulmuş. Amaçları "yaşamın büyük soruları" ile ilgili alanlarda yapılan araştırmalara maddi destek sağlamak. Bu büyük soruların ne olduğunu merak ettiyseniz hemen söyleyelim: Doğa ve evrenin yasalarından aşk, minnettarlık, bağışlayıcılık ve yaratıcılığın doğasına kadar pek çok şey. Vakfın mal varlığı 1,5 milyar dolar; 2007 yılında verdikleri toplam araştırma desteği yaklaşık 70 milyon dolar (1) (Karşılaştırma açısından belirtelim TÜBİTAK'a son dört yılda ayrılan kaynak 432 milyon TL!).

Templeton Vakfı'nın Amerika'daki icraatlarına baktığımız zaman İstanbul'dakine benzer sayısız etkinlik görüyoruz. En sevdikleri şey ünlü bilim insanlarını ve ilahiyatçıları toplayıp "Hadi, öpüşüp barışın!" demek. Ama görünen o ki Vakıfçıların asıl planları farklı. Daniel Dennett, Jerry Coyne, Richard Dawkins gibi isimler Vakfın etkinliklerine artık katılmıyorlar ve bu tip etkinliklere katılmanın yanlış olduğu yönündeki düşüncelerini zaman zaman dile getiriyorlar. Richard Dawkins, örneğin, İngiliz biyolog Robert Hinde'den şöyle bahsediyor: "İngiliz biyoloji camiasının saygıdeğer simalarından biridir. Kendisi ile Cambridge Darwin Festivali'nde tanıştım. Robert 'Din ve Bilim' oturumunda konuşmaya razı olmuştu ama oturumun sponsorunun Templeton Vakfı olduğunu öğrenince vazgeçti. Kendisi şimdi daha da saygıdeğer bir İngiliz biyologudur." (2) Yine Dawkins'ten öğrendiğimize göre (3) Templeton Vakfı Cambridge'te yaptığı ve bilim yazarlarının katıldığı toplantılarda katılımcılara para ödemiş; konuşmacılara değil, izleyicilere! Konunun en can alıcı noktasına dikkat çekerek Vakfın planlarını ifşa eden isimlerden biri Dennett. Kendisine bir e-posta yazarak Vakfın

desteklediği toplantılardan birine katılmasını isteyen gazeteciye şöyle cevap veriyor: "Yıllar önce böyle bir toplantıya katılmak gibi bir hata yaptım. Çok iyi birkaç bilim insanı ile birlikte bizi astrologlar ve diğer günümüz sahtekârlarıyla horoz dövüşüne tutuşturdular. Onları darmaduman ettik etmesine ama ne yaman bir çelişkidir ki izleyiciler astrologlara, giderek daha da fazla itibar eder oldular. Sonra biri bana şöyle bir şey söyledi: 'Siz bilim insanları bu konuları reddetmede bu kadar istekli görününce, bunlar önemli konularmış gibi görünüyor.' Sizce de Templeton Vakfı'nın kendi takipçilerinde de böyle bir bakış oluşturma peşinde olduğu açık değil mi? Böyle bir projeye dâhil olduğunuz için kendinizi gerçekten rahat hissediyor musunuz?" (4)

Neden İstanbul?

Bu soruyu Faraday Din ve Bilim Enstitüsü'nün nazik müdürü Dr. Denis Alexander'a sorduk ve şöyle bir cevap aldık: "Biliyorsunuz, Harun Yahya son zamanlarda oldukça yoğun bir şekilde evrim karşıtı kitaplar yazıp, farklı dillere çevirerek her yere dağıtıyor; bu duruma dikkat çekmek için İstanbul doğru bir yer diye düşündük. Türkiye'de yaşayan insanlara evrim kuramının bilimsel bir gerçek olduğunu ve Harun Yahya gibilerin iddia ettiği gibi bu kuramın insanların dini inançları ile çelişmediğini anlatmak istiyoruz."

Elbette İngiliz ve Amerikalılar Müslüman Türkleri bilimsel bir kuram hakkında bilgilendirmek için on binlerce dolar harcayıp, böyle bir etkinlik düzenlemiş olabilirler! Ama tahlilimizde bir hata yoksa bizim anladığımız hikâye biraz farklıydı:

Kilise direttiği akıl dışı görüşlerinden ötürü aklıselim sahibi insanlarca uzun süredir eleştirilmektedir. Dindar ama bilimsel gerçeklerin farkında olan bir çevre bu durumdan rahatsız olur ve din elden gitmesin (dinin toplum üzerindeki etkisi azalmasın, din elde insanları yönetecek önemli güçlerden biri olarak kalmaya devam etsin, dinden para kazanan çevrelerin geliri azalmasın) diye icraata girişir. Duanın mucizevî etkileri üzerinde yapılan araştırmalara maddi destek verir örneğin. Sonra bir bakarız Protestan kilisesi, Katolik kilisesi Darwin'i anlamaya başlar. Peki ya Müslümanlar? Tartışmanın yapıldığı kitle ne kadar büyürse, tartışılan konu o kadar önemli hale gelir. Hemen İstanbul'a gelinir (zira Türkiye, diğer Müslüman ülkelere göre bu tür konuların daha kolay konuşulabileceği bir ülkedir). Çeşitli üniversitelerden bilim insanları, ilahiyatçılar çağrılır; bazı cemaat üyeleri de çağrılmak istenir ama düzenleme kurulundaki Türk bilim insanları razı olmayınca bu yapılmaz.

Son gün Evrim ve Eğitim konulu oturumda konuşmacılar sunumlarını yaptıktan sonra, tartışma bölümüne geçildi. Vakfın üyesi olduğunu sonradan anladığımız, dinleyiciler arasına asla yan yana değil ama tıpkı kendileri de diğer herkes gibi dinlemeye gelmişçesine dağınık bir nizamda yerleşmiş kimseler teker teker söz alıp, toplamda birbirlerinin yorumlarına ekler yaparak tartışmayı ilginç bir noktaya sürüklediler. Özetle şunu söylediler: "Türkiye'de insanlara evrimi anlatmak noktasında sorun üniversitelerin araştırmalardaki yetersizliği olamaz. Amerika'yı ele alalım. Evrimsel araştırmalarının büyük çoğunluğu Amerikan üniversitelerinde yürütüle gelmiştir. Bu durumda Amerikan üniversitelerinin evrim araştırmaları konusunda yetersiz kaldığını söyleyemeyiz. Evrimi anlatma konusunda da en başarılı isimler yine Amerikan üniversitelerinden çıkıyor. Ancak yapılan anketlerde Amerikan halkı ile Türkiye halkı evrimi anlama listesinin en altında. Şu durumda sorun başka bir yerde. Sorun halkın hassasiyetinde. Evrim kuramı yoğun olarak dinsiz bilim insanları tarafından anlatılıyor bu da halkı itiyor. Oysa evrimi anlatanlar dindar bilim insanları ya da din insanları olsa durum farklı olur. Örneğin sizin ülkenizde Fethullah Gülen önemli bir dini isim. Eğer

onu evrim konusunda ikna ederseniz, o da cemaatini ikna eder. Örneğin biz Mustafa Akyol ile konuştuk ve onu ikna ettik!”

Kanımız dondu. Hemen atılıp derdimizin insanların evrime, tıpkı bir dine inanır, bir fetvanın peşinden gider gibi bakmaları olamayacağını, derdimizin insanların doğanın ve evrenin bilimsel bir gözle nasıl anlaşılabileceğini öğrenmeleri, toplumumuzu oluşturan bireylerin dogmalara göre değil mantığa göre hareket etmelerini sağlamak olduğunu söyledik. Ama her karşı çıkış gibi bu da görmezden gelinerek sindirildi. Sonradan öğrendiğimiz bilgi artık bizi hepten şaşırttı: Bu öğüdü veren Vakıf üyelerinden birinin Amerika’daki komşusu Gülen!

Sevdiğimiz bir hocamız son gün geniş bir katılımla yapılacak TV paneline “Mustafa Akyol’u getirirlerse şaşırmayın!” diye bizi uyardığında “Yok artık Hocam, o kadar da değil!” diye yanıt verdik ama o kadarmış! Türkiye’deki yaratılışçı hareketin önemli isimlerinden Mustafa Akyol’u sahnede gördüğümüzde çok önceden yazılmış bir senaryonun üç gündür nasıl da oynandığını nihayet anlayabildik.

Perde açıldı! Söz Akyol’a geçtiğinde artık bir yaratılışçı değil de bir “evrimci” olduğunu beyan etti. Tam olarak şöyle dedi: “Ben artık evrime inanıyorum ama kuralları tanrı tarafından konan bir evrime…” Ve perde indi!

O sırada arka sıramızda oturanlardan biri bağırdı: “Evrime inanmak için kaç para aldın?!”

Oturumlar sırasında Türk bilim insanları ne yaptı diye sorarsanız bir kısmının duruşunun çok iyi olduğunu ama büyük bir kısmının son derece pasif kaldığını söyleyebiliriz. Ancak biri bizi öyle bir hale soktu ki ne gülebildik ne de ağlayabildik. Bu bir ilahiyat profesörü idi. Din ile bilimi uzlaştırma çabası şayan-ı dikkat idi. Belli ki adamcağıza “din ile evrimin çatışmaması gerektiğine dair bir şeyler anlat” demişler, o da şöyle bir üslup belirlemiş: “Efendim, biliyorsunuz evrimciler insanın evrimle oluştuğunu söylüyorlar ama yaratılışçılara kızıyorlar. Ama yaratılışçılar da insan olduğuna göre o zaman evrimcilere göre onlar da evrim ile oluştular, eğer yaratılışçılara kızarlarsa evrime de kızmış olmazlar mı? Aynı şekilde yaratılışçılar insanları Allah’ın yarattığına inanır ve evrimcilere kızarlar ama evrimciler de insan olduğuna göre o zaman yaratılışçılara göre onları da Allah yarattı, eğer evrimcilere kızarlarsa Allah’a da kızmış olmazlar mı? O halde bu iki kesimin birbirinden nefret etmek yerine, birbirine hoşgörü ve sevgi ile yaklaşmaları gerekir.” Kusursuz bir mantık!

Darwin Yıldönümü Sempozyumu konuya ilişkin tarihte yer edecek bir olaydı ve sadece buna tanıklık ettiğimiz için ama sadece bunun için mutlu olduk. Dennett’in söylediği anlamda kullanıldığımızı fark edince de midemiz bulandı ve bu mutluluk mide bulantımızı bastırmaya yetmedi.

Gerçekten bir tanrı olabilir ve evrimsel kuralları belirleyerek ve de yönlendirerek insan türünün ortaya çıkmasını sağlamış olabilir (bunu neden yaptığı ise ayrı bir tartışmanın konusu) ama elimizde böyle düşünmemizi sağlayacak tek bir bilimsel kanıt bile yok. Kaldı ki bunu bilimsel olarak sınamamız da pek mümkün değil. Ama bunun mümkün olduğuna, dahası sınanmış ve doğrulanmış olduğuna inananlar da var, yukarıdaki paragraflarda gördüğünüz gibi. Bu inanış şekline bilimsel teizm deniyor; bilimsel teistler ortaya bilimsel bilgiler koymuyor; mevcut bilimsel bilgilerden çıkarımlar yaparak kendi inanışlarını şekillendiriyorlar. Bu noktada eleştirdikleri yaratılışçı yaklaşımdan farkları kalmıyor. Arka

planda ise toplumsal bir yönetme aracı olarak rahatlıkla kullanılabilen dini akılları sıra modernize ediyorlar. Bu arada bilimi de kirletiyorlar.

Din ve bilim; kâinata bakışın iki farklı yolu. Ama bu iki farklı yolun gerçekten farklı olduğunu anlamak hayati önem taşıyor. Massimo Pigliucci'nin yazdığı gibi (5) "Futbol kuralları ile basketbol oynayamazsınız!". Dinin kâinata bakış yöntemi ile biliminki asla aynı olamaz. Biz bilimde temel yöntem olarak olasılık istatistiği kullanırız. Bu istatistiğin sonucunda ulaştığımız şey oranlardır. Bu oranlar bize incelediğimiz olayın 0 ile 1 arasındaki olma ihtimalini gösterir. Peki din için bu geçerli olabilir mi? Örneğin herhangi bir tek tanrılı din bir tanrının kesin olarak var olduğundan mı bahseder yoksa bunu bir ihtimal olarak mı verir? Mesela şöyle bir ayet olabilir miydi? "Olma olasılığı 0,89 olan tanrıya sığının, ona güvenin!"

Bilim ile dinin ikisinin de birer insan etkinliği olduğunu ama temelden farklı olduğunu ve Templetoncıların aslında ne yapmaya çalıştıklarını anlamadan bilim insanlarının ve diğerlerinin bu tip tartışmalara girmesi demek dini ekonomik bir sistem olarak kullanan çevrelerin ekmeğine yağ sürmek demektir. Biz bir kere sürdük, siz de sürmeyin diye anlattık.

Dipnotlar

1) http://www.templeton.org/about_us/who_we_are/

2) http://whyevolutionistrue.wordpress.com/2009/07/07/robert-hinde-refuses-to-speak-at-templeton-sponsored-event/

3) http://richarddawkins.net/article,3973,Correspondence-regarding-the-Templeton-Foundation,Richard-Dawkins-Daniel-Dennett-AC-Grayling-Edwin-Cartlidge

4) http://whyevolutionistrue.wordpress.com/2009/06/21/fighting-back-against-templeton/

5) M. Pigliucci, 2002, Denying Evolution. Sinauer Associates, Publishers, Sunderland, MA, USA.

AKILLI TASARIM: BİLİM Mİ DİN Mİ?

25.03.2006-bilimselcevaplar.wordpress.com/

Akıllı Tasarım (AT) hareketinin neyi savunduğunu, hangi iddialarda bulunduğuna geçmeden önce bu hareketin kökenleri, nasıl ve ne zaman ortaya çıktığıyla ilgili biraz bilgi vermek istiyorum.

Akıllı Tasarım hareketi, merkezi ABD'de Washington eyaletinin Seattle şehrinde bulunan DI (Discovery Institute yani Keşif Enstitüsü)'nin CSC (Center for Science and Culture yani Bilim ve Kültür Merkezi) bölümünü tarafından ortaya koyulmuştur. DI, 1990 yılında Hristiyanlığı savunma amacıyla, kâr amacı gütmeyen bir düşünce (think tank) kuruluşu olarak kurulmuştur. CSC bölümü ise 1996 yılında Akıllı Tasarım hareketiyle ilgili araştırmalar yapmak ve yayılmasını sağlamak amacıyla kurulmuştur. CSC'nin kısa ve uzun dönemli

planlarını ve hedeflerini anlatan Kama Belgesi (Wedge Document)'nde Kama Stratejisi anlatılıyor. Bu belgede temel hedef olarak şu iki madde yer alıyor:

- To defeat scientific materialism and its destructive moral, cultural and political legacies.
- To replace materialistic explanations with the theistic understanding that nature and human beings are created by God.

Türkçe'ye çevirmek gerekirse aşağı yukarı amaçlarını şöyle ifade edebiliriz:

- Bilimsel materyalizmi ve yıkıcı manevi, kültürel ve politik mirasını yenilgiye uğratmak
- Materyalist açıklamaları, doğanın ve insanların Tanrı tarafından yaratıldığı teistik (tanrısal) anlayışı ile değiştirmek.

Ayrıca bu belgede temel hedeflerin dışında 5 yıllık ve 20 yıllık hedefler de koyulmaktadır. Bunların arasında Akıllı Tasarımın; "bilim dünyasında baskın olarak kabul gören bir teori haline getirilmesi", "dini, manevi, kültürel ve politik hayatın içine iyice işlemesi" gibi bazı hedefler de mevcut. Daha ayrıntılı bilgi isteyenler bu Kama Belgesine buradan ulaşabilir. Bu arada bu stratejinin adının neden "kama" olduğunu merak edenler olabilir. Kama belgesinde bu şöyle açıklanıyor: "Materyalist bilimi dev bir ağaç kabul edersek stratejimiz bir kama gibi görev görmesi için tasarlandı. Bir kama görece küçük olmasına rağmen, en zayıf noktasına vurulduğunda bir ağaç gövdesini ikiye ayırabilir."

Bu strateji belgesi DI'nın temel amacının bilimde hakim olduğunu söyledikleri materyalist bakış açısının yok edilmesi ve yerini dinsel, tanrısal bir bakış açısının alması olduğunu açıkça ortaya koyuyor. Burada materyalist bakış açısı olarak gördükleri şey aslında doğada olmuş veya olmakta olan olayların doğal sebepleri olması gerektiği görüşüdür. Bu görüşün yerine doğal olaylara doğaüstü açıklamalar getirilmesini yani 'tanrı' kavramının bilimin içine girmesini istiyorlar. Yani kısaca DI'nın temel amacı evrenin ve canlıların tamamının tanrı tarafından aniden yaratıldığı fikrinin bilim tarafından kabul edilmesidir. Bu fikilerin lise ve üniversitelerde öğretilmesi de bu hareketin en önemli ve kritik amaçlarından biridir. Ama önlerinde Birleşik Devletler Anayasa Mahkemesi'nin 1987 yılında yaratılış bilimine (creation science) karşı aldığı "belli bir dini inancı empoze etmeye yönelik eğitim yapılamaz" kararı bir engel teşkil etmektedir. Bu sebeple Akıllı Tasarım hareketini anlatırken 'tanrı' kelimesini kullanmamaya özen gösteriyorlar. İşte zaten bu sebeple hareketin adı 'Akıllı Tasarım'dır. Bu tasarımı yapan şeye de 'Akıllı Tasarımcı' diyorlar ve bu tasarımcının tanrı olmak zorunda olmadığını söyleyerek yaratılışçılıktan farklı bilimsel bir hareket olduklarını göstermeye çalışıyorlar. Bu sayede Akıllı Tasarımın ortaokul, lise ve üniversitelerde öğrencilere anlatılmasını sağlamaya çalışıyorlar.

Of Pandas and People (Pandalar ve İnsanlar)

İşte bu noktada sahneye "Of Pandas and People" kitabı çıkıyor. Bu kitap ilk baskısı 1989, ikinci baskısı ise 1993 yılında yapılmış, okullarda biyoloji ders kitabı olarak okutulmak için yazılmış bir kitaptır. Kitabın içinde akıllı tasarım düşünceleri anlatılıyor. Canlıların bir anda bugünkü halleri ile ortaya çıktıkları ve akıllı bir tasarımcı tarafından tasarlandıkları anlatılıyor. 15 yıl boyunca bu kitabın okutulduğu birçok eyaletteki okullarda tartışmalar oldu. Bazıları bu kitabın okutulmasını kabul ederken bazıları tepkiler nedeniyle bu kitabı değiştirdiler.

Bu tepkilerin en büyüğü ise 2004 yılında Pennsylvania eyaletindeki Dover kasabasında bölge okul kurulunun "Of Pandas and People" kitabını referans kitap olarak onaylaması ve 9. sınıftaki öğrencilere okutmasıyla ortaya çıktı. Başını Tammy Kitzmiller'in çektiği 11 ebeveyn

okul aleyhine dava açtı. Dava 26 Eylül 2005'te başladı. Davaya 2002 yılında George W. Bush (bilindiği gibi kendisi önemli bir AT destekleyicisidir) tarafından görevlendirilmiş olan Yargıç John E. Jones baktı. Davada 21 gün boyunca iki tarafın tanıkları da dinlendi (davadaki tüm ifadelere buradan ulaşabilirsiniz). Dava sırasında ilginç bazı şeyler ortaya çıktı. "Of Pandas and People" kitabınının basılmadan önceki taslakları davada delil olarak sunuldu. Kitabın önceki taslak versiyonlarının adları şöyle:

- Creation Biology (1983)
- Biology and Creation (1986)
- Biology and Origin (1987)
- Of Pandas and People (1987, yaratılışçı versiyonu)
- Of Pandas and People (1987, akıllı tasarım versiyonu)

Tüm bu kitaplar incelendiğinde çok ilginç bir şekilde 'yaratılış' ile 'akıllı tasarım', 'akıllı yaratıcı' ile 'akıllı tasarımcı', 'yaratma' ile 'tasarlama' kelimelerinin yer değiştirdiği görülüyor. En son basılan versiyonların ise tüm 'yaratma', 'yaratıcı' gibi direk olarak dini çağrıştıran kelimeler 'tasarlama' kelimesi ve türevleriyle değiştirilmiş olarak karşımıza çıkıyor (bununla ilgili dokümanlara buradan ve buradan ulaşabilirsiniz).
Henüz davanın sonucu belli olmadan 8 Kasım'da Dover okul kurulu seçimi yapıldı ve AT yanlıları kurula seçilemedi. Böylece kuruldaki 9 kişiden tamamı AT yanlısı olan 8'i değişti. Daha sonra 20 Aralık 2005'te Yargıç Jones kararını 139 sayfalık oldukça ayrıntılı bir metin olarak açıkladı (açıklamanın tam metnine buradan ulaşabilirsiniz).
Yargıç Jones'un kararındaki bazı önemli noktalar şöyle özetlenebilir (aşağıdakiler tam çeviri değildir):

- Savunma tanıklarının itirazlarına rağmen AT dini bir argüman olarak tanımlanıyor.
- Davadaki kanıtlar AT'nin yaratılışçılığın soyundan olduğunu göstermektedir.
- Davada elde edilen kanıtlar ezici bir şekilde AT'nin dini bir görüş, yaratılışçılığın yeniden etiketlenmiş hali olduğu ama bilimsel bir teori olmadığını göstermektedir.
- AT'nin bilim olup olmadığı sorusuyla da ilgilendik ve bilim olmadığı, kendini yaratılışçı yani dini seleflerinden ayıramadığı sonucuna vardık.

Akıllı Tasarımın Argümanları Nelerdir?
Aslında yukardaki bölüm tahminimden çok uzun sürdü. Zor da olsa AT'nin argümanlarına gelebildik. Bu bölümde AT'nin başka bir savunucusu olan Intelligent Design Network yönetim kurulu üyelerinden Mustafa Akyol'un sitesinde yazmış olduğu bir yazıdan alıntılar yaparak AT'nin argümanlarını anlatmaya çalışacağım:

[…] Pek çok bilim adamı, canlılığın sadece bu gibi amaçsız ve bilinçsiz faktörlerin ürünü olamayacağını, hayatın kökeninde "tasarlayıcı bir aklın" olduğunu savunuyorlar.

Bu anlayış son yıllarda yeni bir teoriyi de beraberinde getirdi: "Akıllı Tasarım" (Intelligent Design) teorisi. Time dergisinin 12 Ağustos 2005 sayısının da kapak konusunu oluşturan teori, halen ABD'de ateşli bir tartışmanın odak noktası. Bilim dünyasında Akıllı Tasarım'ı kabul edenlerin sayısı artarken, bazı eyatler de teoriyi ders kitaplarına Darwinizm'in alternatifi olarak koymayı tartışıyorlar.

Bu teori, 1990'lı yıllarda bir grup Amerikalı bilim adamı tarafından ortaya atıldı. Teorinin ilk büyük çıkışı, Pennsylvania'daki Lehigh Üniversitesi'nden biyokimya profesörü Michael J. Behe'nin "Darwin'in Kara Kutusu: Evrime Karşı Biyokimyasal Başkaldırı" adlı kitabı oldu.

Behe, kitabında canlı hücresinin Darwin zamanında içeriği bilinmeyen bir "kara kutu" olduğunu, hücrenin detayları anlaşıldığında ise, burada çok kompleks bir "tasarım" bulunduğunun ortaya çıktığını anlatıyordu. Behe'ye göre, canlılardaki kompleks sistemlerin doğal seleksiyon ve mutasyonla, yani bilinçsiz mekanizmalarla ortaya çıkması imkansızdı ve bu durum hücrenin "bilinçli bir şekilde tasarlandığını" gösteriyordu.

[…] Akıllı tasarım teorisini savunanların en çok vurgu yaptıkları kavramlardan biri, "indirgenemez komplekslik" (irreducible complexity).

[…] Darwinizm canlıların kökenini iki bilinçsiz doğa mekanizması ile açıklıyor: Doğal seleksiyon ve rastlantısal değişiklikler (yani mutasyonlar). Darwinist teoriye göre, bu iki mekanizma, canlı hücresinin kompleks yapısını, kompleks canlıların vücut sistemlerini, gözleri, kulakları, kanatları, akciğerleri, yarasaların sonarını ve daha milyonlarca karmaşık tasarımlı sistemi meydana getirmiş durumda. Ancak son derece kompleks yapılara sahip olan bu sistemler, nasıl olur da iki bilinçsiz doğal etkenin ürünü sayılabilir? İşte bu noktada Darwinizm'in başvurduğu kavram, "indirgenebilirlik" kavramı. Teori, sözkonusu sistemlerin çok daha basit hale indirgenebileceklerini ve sonra da kademe kademe gelişmiş olabilecekleri iddia ediyor.

[…] Ancak Akıllı Tasarım teorisyenleri, bu klasik hikayede çok önemli bir yanılgı olduğunu savunuyorlar. Dikkat edilirse, Darwinist teori, bir noktadan bir başka noktaya (örneğin kanatsız canlıdan kanatlı canlıya) doğru giden aşamaların hepsinin tek tek "avantajlı" olmasını öngörüyor. A'dan Z'ye doğru gidecek bir evrim sürecinde, B, C, D… U, Ü, V ve Y gibi tüm "ara" kademelerin canlıya mutlaka avantaj sağlaması gerekiyor. Doğal seleksiyon ve mutasyonun bilinçli bir şekilde önceden hedef belirlemeleri mümkün olmadığına göre, tüm teori canlı sistemlerinin avantajlı küçük kademelere "indirgenebileceği" varsayımına dayanıyor.İşte Darwin bu nedenle "eğer birbirini takip eden çok sayıda küçük değişiklikle kompleks bir organın oluşmasının imkansız olduğu gösterilse, teorim kesinlikle yıkılmış olacaktır" demişti.

Akıllı Tasarım teorisyenleri, işte bu noktayı vurguluyorlar ve 20. yüzyıl biliminin, Darwin zamanında yeterince bilinmeyen pek çok "indirgenemez kompleks" yapı ortaya çıkardığını belirtiyorlar. Michael Behe'nin kitabında indirgenemez kompleks sistemlere verdiği ilginç örneklerden biri, bakteri kamçısı.
"Kamçı" olarak Türkçe'ye çevrilen "flagella" isimli organ, bazı bakteriler tarafından sıvı bir ortamda hareket edebilmek için kullanılır. Organ, bakterinin hücre zarına tutturulmuştur ve canlı ritmik bir biçimde dalgalandırdığı bu kamçıyı bir palet gibi kullanarak dilediği yön ve hızda yüzebilir.

[…] Bakteri kamçısını kitabında detaylı olarak anlatan Michael J. Behe, sadece bu kompleks yapısının dahi, evrimi "yıkmak" için yeterli olduğunu savunmaktadır.(4) Çünkü kamçı hiç bir şekilde basite indirgenemeyecek bir yapıdadır. Kamçıyı oluşturan moleküler parçaların tek bir tanesi bile olmasa, kamçı çalışmaz ve dolayısıyla bakteriye hiç bir faydası olmaz. Bakteri kamçısının ilk var olduğu andan itibaren eksiksiz olması gerekmektedir. Bu gerçek karşısında evrim teorisinin "kademe kademe gelişim" modeli anlamsızlaşmaktadır.

[…] Peki bir yapının tasarım ürünü olduğu nasıl anlaşılıyor? William Dembski The Design Inference: Eliminating Chance through Small Probabilities (Dizayn Çıkarımı: Küçük Olasılıklar Yoluyla Şans Faktörünü Elimine Etmek) adlı kitabında bu soruyu cevaplıyor.(8)Dembski'ye göre, doğada var olup da doğal faktörlerle ortaya çıkma olasılığı

aşırı derecede küçük olan yapılar, bilinçli bir tasarımın bilimsel kanıtını oluşturuyor. Örneğin fonksiyonel bir protein molekülünün, doğadaki 20 farklı aminoasitin rastlantısal biraraya gelmesiyle oluşma ihtimali, matematikte "imkansız"ın başladığı nokta sayılan 10 üzeri 50'de 1'den bile çok çok daha (trilyarlar kere trilyarlarca kat) küçük. Bu durum, proteinin rastlantısal bir sürecin ürünü olmadığını, "tasarlanmış" bir yapı olduğunu gösteriyor.

Daha kolay anlaşılır bir örnek ise şöyle: Balta girmemiş bir ormanda bir heykele rastlarsanız, bundan çıkardığınız sonuç ne olur? Doğal faktörlerin bu heykeli oluşturmuş olmaları ihtimali çok çok küçük olduğu (yani böyle bir alternatif "imkansız" olduğu) için, heykelin tasarlanmış olduğu sonucuna varırsınız. Akıllı Tasarım teorisyenleri, canlıların kompleks mekanizmalarının, bir ormanda bulunan heykelden çok daha açık birer "tasarım kanıtı" olduğunu savunuyorlar.
İşte AT argümanlarını yukardaki gibi özetlemek mümkün. Bu argümanlar bilim dünyasında çok önemli eleştiriler almaktadır. Özellikle Michael Behe'nin indirgenemez kompleks olduğunu iddia ettiği yapıların aslında Behe'nin tanımladığı şekilde indirgenemez kompleks olmadıkları iddia ediliyor. İndirgenemez komplekslik ve indirgenemez kompleks olduğu iddia edilen bazı yapıların evrimi ile ilgili ayrıntılı bilgi edinmek isteyenler için bazı linkler vermek istiyorum.

- Irreducible Complexity Demystified
- The Flagellum Unspun – The Collapse of "Irreducible Complexity", Kenneth R. Miller
- Answering the Biochemical Argument from Design, Kenneth R. Miller
- A Biochemist's Response to "The Biochemical Challenge to Evolution", David Ussery
- Evolution in (Brownian) space: a model for the origin of the bacterial flagellum
- Evolution of the Bacterial Flagella, Ian Musgrave
- The Evolution of Vertebrate Blood Clotting, Kenneth R. Miller
- Darwin v. Intelligent Design (Again), H. Allen Orr

Bunların dışında genel olarak AT düşüncesini eleştiren yazıları incelemek isteyenler olabilir, onlar için de bazı linkler vermek istiyorum:

- Akıllı Tasarım, N. Emrah Aydınonat
- Design Yes, Intelligent No
- Neither Intelligent nor Designed
- No Free Lunch: Why Specified Complexity Cannot Be Purchased without Intelligence, H. Allen Orr

Bunlar şimdiye kadar yapılmış eleştirilerin ve verilen bilimsel yanıtların sadece ufak bir bölümü. Elbette AT savunucularının da bunlara verdikleri cevaplar ve dönüşünde aldıkları cevaplar var. İnternette bunların hepsine ulaşmak mümkün. Ama eğer bu yazıları ve bunlara verilen cevapları incelerseniz aslında karşı cevapların pek de içi dolu şeyler olmadığını görürsünüz.
Akıllı Tasarımı savunmak için ortaya koyulan argümanlara baktığımızda hep Darwinizme karşı eleştiri olduğunu görüyoruz. Yani sanki sadece Darwin'in ortaya koyduğu düşünceleri çürütebilmek için argüman üretiliyormuş gibi görünüyor. Bu özelliğiyle AT, Darwinizme karşı bir negatif argüman olarak karşımıza çıkıyor. Yani yaşamın veya canlı türlerinin nasıl oluştuğunu açıklamaya çalışmaktan çok Darwinizme dayalı evrimin yanlışlığını göstermeye çalışma amaçlı ortaya çıkmış gibi gözüküyor. Aslında canlıların nasıl ortaya çıktığı, tüm canlı

türlerinin nasıl oluştuğunu açıklamaya çalışmak yerine çok karmaşık oldukları için ancak tasarlanmış olabileceklerini ve bu tasarım işini de akıllı tasarımcının yaptığını iddia ediyor. Ama bu tasarımcının tasarlama işini nasıl, ne zaman, niçin yaptığıyla ilgili hiçbir şey söylemiyor. Sadece canlılığın ve canlı türlerinin doğal olaylarla yani hiçbir doğaüstü gücün etkisi olmaksızın oluşamayacağını iddia ediyor. Ayrıca bu akıllı tasarımcının kim veya ne olduğuyla ilgili de hiçbir tez ileri sürmüyor. Ama hepimiz AT'yi savunan herkesin akıllı tasarımcı olarak "Tanrı"yı düşündüğünü biliyoruz.
Kısaca şunu söyleyebilirim: Akıllı Tasarım "neo-yaratılışçılık"tır. Yani yaratılışçılığın evrim geçirmiş halidir diyebiliriz. Mevcut çevre koşullarında "Tanrı yarattı" argümanı ile bilimsel platformda yaşayamayan yaratılışçılık yıllar içinde evrim geçirerek "akıllı tasarımcı tasarladı" argümanı ile karşımıza çıkmaya başladı. Ama buna rağmen, yazımın ortalarında anlatmış olduğum Pennsylvania'daki davada, dini görüşlere dayandığı gerekçesiyle yenilgi almış olması pek de başarılı olmadıklarını gösteriyor diye düşünüyorum. Ama bu konu burda kapanacak gibi durmuyor çünkü AT savunucuları pes edecek gibi gözükmüyor. Belki de bu hareket de evrim geçirerek yeni argümanlar üretir ve kendini geliştirir kim bilir. Herşeyi zaman gösterektir. İzleyelim ve görelim.

AKILLI TASARIM HAREKETİNİN AMACI NEDİR?
25.03.2006-bilimselcevaplar.wordpress.com/

Daha önce Akıllı Tasarım: Bilim mi din mi? başlıklı yazımda Kama Belgesi'ne değinmiştim ama sadece bu konuyla ilgili yeni bir yazı yazmak istedim.
Kama Belgesi (Wedge Document)'nde akıllı tasarım hareketinin kısa ve uzun dönemli planlarını ve hedeflerini anlatan Kama Stratejisini içermektedir. Bu belgede temel hedef olarak şu iki madde yer alıyor:

- To defeat scientific materialism and its destructive moral, cultural and political legacies.
- To replace materialistic explanations with the theistic understanding that nature and human beings are created by God.

Türkçe'ye çevirmek gerekirse aşağı yukarı amaçlarını şöyle ifade edebiliriz:

- **Bilimsel materyalizmi; yıkıcı manevi, kültürel ve politik mirasını yenilgiye uğratmak**
- **Materyalist açıklamaları, doğanın ve insanların Tanrı tarafından yaratıldığı teistik (tanrısal) anlayışı ile değiştirmek.**

Bu belgede temel hedeflerin dışında 5 yıllık ve 20 yıllık hedefler de koyulmaktadır. Bunların arasında Akıllı Tasarımın; **"bilim dünyasında baskın olarak kabul gören bir teori haline getirilmesi"**, **"dini (dinsel), manevi, kültürel ve politik hayatın içine iyice işlemesi"** gibi bazı hedefler de mevcut. Bu arada bu stratejinin adının neden "kama" olduğunu merak edenler olabilir. Kama belgesinde bu şöyle açıklanıyor: "Materyalist bilimi dev bir ağaç kabul edersek stratejimiz bir kama gibi görev görmesi için tasarlandı. Bir kama görece küçük olmasına rağmen, en zayıf noktasına vurulduğunda bir ağaç gövdesini ikiye ayırabilir."
Bu arada 5 yıllık strateji planı özeti bölümündeki şu ifade dikkat çekicidir:

Design theory promises to reverse the stifling dominance of the materialist worldview, and to replace it with a science consonant with Christian and theistic convictions.

Burada şöyle diyor: **"Tasarım teorisi materyalist dünya görüşünün boğucu egemenliğini geri çevirerek, bunu Hristiyan ve teist inancıyla uyumlu bir bilim ile değiştirmeyi vaadetmektedir."**
Diğer yazımda bunlarla ilgili yorum yapmıştım ama bu sefer sadece bilgilendirme amaçlı olarak bunları veriyorum. Yani bu hedefler, amaçlar ve strateji ile ilgili yorum yapmayacağım. Ama eklemek istidiğim som birşey daha var. Sizce bu belge nasıl ortaya çıkmış olabilir? Acaba AT'ciler bu hedefleri açık açık herkese söyledi mi? Elbette hayır. Akıllı tasarım hareketinin başındakilerden biri olan Stephen C. Meyer'in söylediğine göre belge DI (Discovery Institute) ofislerinin birinden çalınmış ve DI'dan izin alınmadan internete koyulmuş. Ne kadar ilginç öyle değil mi?
Bu konuda daha ayrıntılı bilgi isteyenler bu Kama Belgesine buradan ulaşabilir.
Ayrıca buradan da Kama Belgesinin orijinalinin tarayıcıdan çıkarılmış pdf dosyasına ulaşabilirsiniz.

THE WEDGE STRATEGY CENTER FOR THE RENEWAL OF SCIENCE & CULTURE

http://www.antievolution.org/features/wedge.html-(16.04.2022)

Introductıon

The proposition that human beings are created in the image of God is one of the bedrock principles on which Western civilization was built. Its influence can be detected in most, if not all, of the West's greatest achievements, including representative democracy, human rights, free enterprise, and progress in the arts and sciences.

Yet a little over a century ago, this cardinal idea came under wholesale attack by intellectuals drawing on the discoveries of modern science. Debunking the traditional conceptions of both God and man, thinkers such as Charles Darwin, Karl Marx, and Sigmund Freud portrayed humans not as moral and spiritual beings, but as animals or machines who inhabited a universe ruled by purely impersonal forces and whose behavior and very thoughts were dictated by the unbending forces of biology, chemistry, and environment. This materialistic conception of reality eventually infected virtually every area of our culture, from politics and economics to literature and art

The cultural consequences of this triumph of materialism were devastating. Materialists denied the existence of objective moral standards, claiming that environment dictates our behavior and beliefs. Such moral relativism was uncritically adopted by much of the social sciences, and it still undergirds much of modern economics, political science, psychology and sociology.

Materialists also undermined personal responsibility by asserting that human thoughts and behaviors are dictated by our biology and environment. The results can be seen in modern approaches to criminal justice, product liability, and welfare. In the materialist scheme of things, everyone is a victim and no one can be held accountable for his or her actions.

Finally, materialism spawned a virulent strain of utopianism. Thinking they could engineer the perfect society through the application of scientific knowledge, materialist reformers advocated coercive government programs that falsely promised to create heaven on earth.

Discovery Institute's Center for the Renewal of Science and Culture seeks nothing less than the overthrow of materialism and its cultural legacies. Bringing together leading scholars from the natural sciences and those from the humanities and social sciences, the Center explores how new developments in biology, physics and cognitive science raise serious doubts about scientific materialism and have re-opened the case for a broadly theistic understanding of nature. The Center awards fellowships for original research, holds conferences, and briefs policymakers about the opportunities for life after materialism.

The Center is directed by Discovery Senior Fellow Dr. Stephen Meyer. An Associate Professor of Philosophy at Whitworth College, Dr. Meyer holds a Ph.D. in the History and Philosophy of Science from Cambridge University. He formerly worked as a geophysicist for the Atlantic Richfield Company.

The Wedge Strategy

Phase I.

- **Scientific Research, Writing & Publicity**

Phase II.

- **Publicity & Opinion-making**

Phase III.

- **Cultural Confrontation & Renewal**

The Wedge Projects

Phase I. Scientific Research, Writing & Publication

- Individual Research Fellowship Program
- Paleontology Research program (Dr. Paul Chien et al.)
- Molecular Biology Research Program (Dr. Douglas Axe et al.)

Phase II. Publicity & Opinion-making

- Book Publicity
- Opinion-Maker Conferences
- Apologetics Seminars
- Teacher Training Program
- Op-ed Fellow
- PBS (or other TV) Co-production
- Publicity Materials / Publications

Phase III. Cultural Confrontation & Renewal

- Academic and Scientific Challenge Conferences
- Potential Legal Action for Teacher Training
- Research Fellowship Program: shift to social sciences and humanities

Fıve Year Strategıc Plan Summary

The social consequences of materialism have been devastating. As symptoms, those consequences are certainly worth treating. However, we are convinced that in order to defeat materialism, we must cut it off at its source. That source is scientific materialism. This is precisely our strategy. If we view the predominant materialistic science as a giant tree, our strategy is intended to function as a "wedge" that, while relatively small, can split the trunk when applied at its weakest points. The very beginning of this strategy, the "thin edge of the wedge," was Phillip]ohnson's critique of Darwinism begun in 1991 in Darwinism on Trial, and continued in Reason in the Balance and Defeatng Darwinism by Opening Minds. Michael Behe's highly successful Darwin's Black Box followed Johnson's work. We are building on this momentum, broadening the wedge with a positive scientific alternative to materialistic scientific theories, which has come to be called the theory of intelligent design (ID). Design theory promises to reverse the stifling dominance of the materialist worldview, and to replace it with a science consonant with Christian and theistic convictions.

The Wedge strategy can be divided into three distinct but interdependent phases, which are roughly but not strictly chronological. We believe that, with adequate support, we can accomplish many of the objectives of Phases I and II in the next five years (1999-2003), and begin Phase III (See "Goals/ Five Year Objectives/Activities").

Phase I: Research, Writing and Publication

Phase II: Publicity and Opinion-making

Phase III: Cultural Confrontation and Renewal

Phase I is the essential component of everything that comes afterward. Without solid scholarship, research and argument, the project would be just another attempt to indoctrinate instead of persuade. A lesson we have learned from the history of science is that it is unnecessary to outnumber the opposing establishment. Scientific revolutions are usually staged by an initially small and relatively young group of scientists who are not blinded by the prevailing prejudices and who are able to do creative work at the pressure points, that is, on those critical issues upon which whole systems of thought hinge. So, in Phase I we are supporting vital witting and research at the sites most likely to crack the materialist edifice.

Phase II. The pnmary purpose of Phase II is to prepare the popular reception of our ideas. The best and truest research can languish unread and unused unless it is properly publicized. For this reason we seek to cultivate and convince influential individuals in pnnt and broadcast media, as well as think tank leaders, scientists and academics, congressional staff, talk show hosts, college and seminary presidents and faculty, future talent and potential academic allies. Because of his long tenure in politics, journalism and public policy, Discovery President Bruce Chapman brings to the project rare knowledge and acquaintance of key op-ed writers, journalists, and political leaders. This combination of scientific and scholarly expertise and media and political connections makes the Wedge unique, and also prevents it from being "merely academic." Other activities include production of a PBS documentary on intelligent design and its implications, and popular op-ed publishing. Alongside a focus on influential opinion-makers, we also seek to build up a popular base of support among our natural constituency, namely, Chnstians. We will do this primarily through apologetics seminars. We

intend these to encourage and equip believers with new scientific evidence's that support the faith, as well as to "popularize" our ideas in the broader culture.

Phase III. Once our research and writing have had time to mature, and the public prepared for the reception of design theory, we will move toward direct confrontation with the advocates of materialist science through challenge conferences in significant academic settings. We will also pursue possible legal assistance in response to resistance to the integration of design theory into public school science curricula. The attention, publicity, and influence of design theory should draw scientific materialists into open debate with design theorists, and we will be ready. With an added emphasis to the social sciences and humanities, we will begin to address the specific social consequences of materialism and the Darwinist theory that supports it in the sciences.

Goals

Governing Goals

- To defeat scientific materialism and its destructive moral, cultural and political legacies.
- To replace materialistic explanations with the theistic understanding that nature and hurnan beings are created by God.

Five Year Goals

- To see intelligent design theory as an accepted alternative in the sciences and scientific research being done from the perspective of design theory.
- To see the beginning of the influence of design theory in spheres other than natural science.
- To see major new debates in education, life issues, legal and personal responsibility pushed to the front of the national agenda.

Twenty Year Goals

- To see intelligent design theory as the dominant perspective in science.
- To see design theory application in specific fields, including molecular biology, biochemistry, paleontology, physics and cosmology in the natural sciences, psychology, ethics, politics, theology and philosophy in the humanities; to see its innuence in the fine arts.
- To see design theory permeate our religious, cultural, moral and political life.

Fıve Year Objectıves

1. A major public debate between design theorists and Darwinists (by 2003)

2. Thirty published books on design and its cultural implications (sex, gender issues, medicine, law, and religion)

3. One hundred scientific, academic and technical articles by our fellows

4. Significant coverage in national media:

- Cover story on major news magazine such as Time or Newsweek
- PBS show such as Nova treating design theory fairly
- Regular press coverage on developments in design theory
- Favorable op-ed pieces and columns on the design movement by 3rd party media

5. Spiritual & cultural renewal:

- Mainline renewal movements begin to appropriate insights from design theory, and to repudiate theologies influenced by materialism
- Major Christian denomination(s) defend(s) traditional doctrine of creation & repudiate(s)
- Darwinism Seminaries increasingly recognize & repudiate naturalistic presuppositions
- Positive uptake in public opinion polls on issues such as sexuality, abortion and belief in God

6. Ten states begin to rectify ideological imbalance in their science curricula & include design theory

7. Scientific achievements:

- An active design movement in Israel, the UK and other influential countries outside the US
- Ten CRSC Fellows teaching at major universities
- Two universities where design theory has become the dominant view
- Design becomes a key concept in the social sciences Legal reform movements base legislative proposals on design theory

Actvıtıes

(1) Research Fellowship Program (for writing and publishing)

(2) Front line research funding at the "pressure points" (e.g., Daul Chien's Chengjiang Cambrian Fossil Find in paleontology, and Doug Axe's research laboratory in molecular biology)

(3) Teacher training

(4) Academic Conferences

(5) Opinion-maker Events & Conferences

(6) Alliance-building, recruitment of future scientists and leaders, and strategic partnerships with think tanks, social advocacy groups, educational organizations and institutions, churches, religious groups, foundations and media outlets

(7) Apologetics seminars and public speaking

(8) Op-ed and popular writing

(9) Documentaries and other media productions

(10) Academic debates

(11) Fund Raising and Development

(12) General Administrative support

The Wedge Strategy Progress Summary

Books

William Dembski and Paul Nelson, two CRSC Fellows, will very soon have books published by major secular university publishers, Cambridge University Press and The University of Chicago Press, respectively. (One critiques Darwinian materialism; the other offers a powerful altenative.)

Nelson's book, On Common Descent, is the seventeenth book in the prestigious University of Chicago "Evolutionary Monographs" series and the first to critique neo-Dacwinism. Dembski's book, The Design Inference, was back-ordered in June, two months prior to its release date.

These books follow hard on the heals of Michael Behe's Darwin's Black Box (The Free Press) which is now in paperback after nine print runs in hard cover. So far it has been translated into six foreign languages. The success of his book has led to other secular publishers such as McGraw Hill requesting future titles from us. This is a breakthrough.

InterVarsity will publish our large anthology, Mere Creation (based upon the Mere Creation conference) this fall, and Zondervan is publishing Maker of Heaven and Earth: Three Views of the Creation-Evolution Contoversy, edited by fellows John Mark Reynolds and J.P. Moreland.

McGraw Hill solicited an expedited proposal from Meyer, Dembski and Nelson on their book Uncommmon Descent. Finally, Discovery Fellow Ed Larson has won the Pulitzer Prize for Summer for the Gods, his retelling of the Scopes Trial, and InterVarsity has just published his co-authored attack on assisted suicide, A Different Death.

Academic Articles

Our fellows recently have been featured or published articles in major sciendfic and academic journals in The Proceedings to the National Academy of Sciences, Nature, The Scientist, The American Biology Teacher, Biochemical and Biophysical Research Communications, Biochemirtry, Philosophy and Biology, Faith & Philosophy, American Philosophical Quarterly, Rhetoric & Public Affairs, Analysis, Book & Culture, Ethics & Medicine, Zygon, Perspectives on Science and the Christian Faith, Relgious Studies, Christian Scholars' Review, The Southern Journal ofPhilosophy, and the Journal of Psychalogy and Theology. Many more such articles are now in press or awaiting review at major secular journals as a result of our first round of research fellowships. Our own journal, Origins & Design, continues to feature scholarly contribudons from CRSC Fellows and other scientists.

Television and Radio Appearances

During 1997 our fellows appeared on numerous radio programs (both Christian and secular) and five nationally televised programs, TechnoPolitics, Hardball with Chris Matthews, Inside the Law, Freedom Speaks, and Firing Line. The special edition of TechnoPolitics that we produced with PBS in November elicited such an unprecedented audience response that the producer Neil Freeman decided to air a second episode from the "out takes." His enthusiasm for our intellectual agenda helped stimulate a special edition of William F. Buckley's Firing Line, featuring Phillip Johnson and two of our fellows, Michael Behe and David Berlinski. At Ed Atsinger's invitation, Phil Johnson and Steve Meyer addressed Salem Communications' Talk Show Host conference in Dallas last November. As a result, Phil and Steve have been interviewed several times on Salem talk shows across the country. For example, in]uly Steve Meyer and Mike Behe were interviewed for two hours on the nationally broadcast radio show]anet Parshall's America. Canadian Public Radio (CBC) recently featured Steve Meyer on their Tapestry program. The episode, "God & the Scientists," has aired all across Canada. And in April, William Craig debated Oxford atheist Peter Atkins in Atlanta before a large audience (moderated by William F. Buckley), which was broadcast live via satellite link, local radio, and intenet "webcast."

Newspaper and Magazine Articles

The Firing Line debate generated positive press coverage for our movement in, of all places, The New York Times, as well as a column by Bill Buckley. In addition, our fellows have published recent articles & op-eds in both the secular and Christian press, including, for example, The Wall Street Journal, The New York Times, The Washington Times, National Review, Commentary, Touchstone, The Detroit News, The Boston Review, The Seattle Post-lntelligenter, Christianity Toady, Cosmic Pursuits and World. An op-ed piece by Jonathan Wells and Steve Meyer is awaiting publication in the Washington Post. Their article criticizes the National Academy of Science book Teaching about Evolution for its selective and ideological presentation of scientific evidence. Similar articles are in the works.

Not:http://www.antievolution.org/cs/

AKYOL'LAR DARWİNİZM'E KARŞI

17.03.2009-http://muspetilimler.blogspot.com/

(Bu yazıyı, Tübitak'taki Darwin skandalı patladığında yazmış, asmış, sonra da bazı düzeltmeler yapmak için çekmiştim; sonra da düzeltmeleri yapmadan bırakmışım. Kısmet bir sene sonrasınaymış. Bu arada Tübitak'daki vaka ile ilgili pek bir gelişme olmadığını da belirtelim -- olayla ilgili bir soruşturma, araştırma olmadı. Editör Çiğdem Atakuman önce görevine iade edildi, sonra daha tekrar görevden alındı sessizce. Bilim ve Teknik, Haziran sayısında Evrim kapağıyla çıktı...)

Bugünkü konuklarımız, baba-oğul Taha ve Mustafa Akyol'lar. Hemen belirteyim, bu iki beyefendiyi, bozuk plak gibi "DNA'nın şans eseri oluşması ihtimali trilyonda bilmemkaçtır"da takılmış yaratılışçı arkadaşlara her zaman tercih ederim. Keşke bütün yaratılış savunucuları onlar gibi olsa. Akyol'lar profesyonel yazar olmanın hakkını vererek, Türkçe'yi iyi kullanan, ve temelde ne dediği anlaşılan yazılar yazıyorlar. Darwin konusundaki tartışmalara hoşgörü mesajları ile başlamalarını da gerçekten takdir ediyorum. Ama yazılarının geri kalanında savundukları görüşlere katılmak mümkün değil.

Taha Akyol, Milliyet'teki köşesinde Darwin konusunu iki kere ele aldı: burada ve şurada. Birincisinde Darwin'in sansürlenmesine karşı olduğunu belirttikten sonra (yürekten bir bravo!) Darwin'in bilim değil metafizik olduğunu bombasını sakince odanın ortasına atıveriyor. Bomba diyorum, zira yüz elli senedir hayatlarını Darwin'in teorisini deneyler ve gözlemlerle test etmeye adamış binlerce bilimadamı bu haberi alınca, aralarından ölmüş olanları şüphesiz ki öte dünya'da Darwin'in yakasına yapışacak, ölmemişleri de zaten kalp krizi ve depresyondan kısa zamanda bunların arasında katılacaktır. Zira metafizik dediğiniz şey genelde rahat koltuklarında oturup piposunu tüttüren entellektüellerin aralarında dönen tartışmaların konusudur, metafizik yapmak için kalkıp tropik yağmur ormanlarında günlerce kuş ya da böcek peşinde koşmanız (Wallace), ya da Afrika'da HIV virüsünün insanlara nasıl geçtiğini araştırırken sıtmaya yakalanıp hayatınızı kaybetmeniz (W. D. Hamilton) gerekmez.

Bakın Taha Akyol bu önemli buluşunu nasıl kanıtlıyor:

Bilim felsefecisi Popper'e göre, Darwinizm "bilimsel" değildir, "metafizik"tir! Çünkü bilimsel metotlarla 'sınamak' imkânı yoktur; ne aritmetiğe başvurabilirsiniz ne de deney ve gözleme... Hatta Popper, Toplum Bilimlerinde Öndeyi ve Kehanet adlı ünlü akademik konferansında "Evrim yasası diye bir şey yoktur, yalnızca bitkilerin ve hayvanların değiştiğine, daha doğrusu, değişmiş olduğuna ilişkin tarihsel veriler vardır" diye vurgulamıştır.

Karl Popper "Darwinizm bilim değildir," demiş. Eh, Popper "bilim felsefesi" demek olduğuna göre (yanlışlanabilirlik prensibiyle anılır kendisi), demek ki hakkikatten Darwinizm bilim değilmiş.

Tabi burada üç sorun var:

Birincisi, Popper da bir insan, ve o da hata yapabilir. Her halikarda, kimin dediğinden bağımsız olarak, Darwinizm'in gözleme dayalı olarak sınanamadığının iddia edilmesi bir hata: doğal seçilim, Darwin kitabını bastığı anda zaten deneyler ve gözlemlerle iyi sınanmış bir teoriydi. 1839'dan 1859'a kadar geçen sürede Darwin şirket kurup yumurta satmadı -- fikirlerini test etmekle ve kanıt toplamakla meşguldü. son 150 senedir de sınama işi devam etmekte, ve Darwin'in dediklerinin bir kısmı yanlış çıksa da (mesela kalıtım teorisinin çöpü boylaması çok uzun sürmedi), ve doğal seçilim dışında başka evrimsel süreçlerin varlığını öğrenmiş olsak da (örneğin genetik sürüklenme), Darwin'in temelini attığı kuram sınamalardan başarıyla geçti. Daha başarıyla geçip geçmediği belli olmayan alanlar da var, örneğin eşeysel seçilim, o konularda da tartışma, model geliştirme ve sınama devam ediyor (nacizane yazarınız da bu işe bulaşmış durumda).

İkincisi, Taha Bey, Popper'ın "gençlik hali"ne dayandırıyor argümanını: 1978'da Popper'ın kendisi evrim teorisinin metafiziksel bir program olduğu yolundaki görüşlerinin hatalı olduğunu belirtti (Popper'in 1978'de yaptığı konuşmasının tam metnine şuradan (abonelik gerekebilir) erişebilirsiniz).

Üçüncüsü de, Popper'in neyin bilim olup neyin olmadığını söylediklerinin yanlışlanabilir olup olmadığına göre ayırma yöntemi bilim felsefecileri tarafından uzun zaman önce terkedilmiş durumda. Bunun temel sebeplerinden biri de, yanlışlanabilirlik ilkesinin ilk bakışta çok açık ve net gibi dururken gerçek dünyada uygulaması neredeyse imkansız, fazla katı bir ilke olması. Aslına bakarsanız felsefede "demarkasyon problemi" diye anılan bilim denen şeyin etrafının çizilmesi problemi, günümüzde üzerinde doğrudan çok çalışılan bir alan değil -- 1960'ların sonunda Lakatos ile Feyerabend'ın efsanevi tartışmalarından sonra bilim felsefesi kendini daha çok bilimin nasıl işlediğiyle ve elde edilen sonuçların diğer felsefe alanlarına etkisiyle meşgul etmiş.

Sonuç olarak, Taha Akyol'a evrimsel biyolojiyle ilgilenen herhangi bir hakemli bilimsel derginin bu ayki sayısını okumasını öneriyorum, o zaman evrim teorisinin nasıl hergün her dakika sınanmakta ve yenilenmekte olduğunu görecektir.

Bu dediklerime benzeyen bir şeyi, Celal Şengör de Akyol'a yazdığı mektupta belirtmiş. Zaten Taha Bey de bu mektuba gösterdiği tepkide ilk yazıda ileri sürdüğü test edilemez, sınanamaz görüşünden geri adım atıp, "sınanmıştır, şimdilik başarılıdır" cümlesindeki "şimdilik" kaydına vurgu yapmayı tercih ediyor gibi gözüküyor. 150 sene sonra "şimdilik" kaydına vurgu yapmak ya aşırı iyimserlik, ya da insafsızlık; kararı siz verin.

Mustafa Bey'in derdi ise farklı. O da Darwin'in sansürlenmesine karşı olduğunu belirttikten sonra (tekrar, yürekten bir bravo!), ortada başka türlü bir sansürün olduğunu iddia ediyor. Zira Tübitak Dawkins, Gould gibi ateist yazarların kitaplarını yayınlarken, Conway Morris gibi dini yorumlara daha yakın evrimcilerin kitaplarını yayınlamazmış. Efendim Conway Morris'in ismi Akyol'un yazılarında çok geçer oldu. Bunun da sebebi Conway Morris'in doğada bazı örüntüler olduğunu iddia etmesi, evrim yönsüz olmadığını, daha özelde de insanarın ortaya çıkmasının kaçınılmaz olduğunu savunması. Bu, Tanrı'nın planı gibi dini fikirlerle örtüşen bir görüş, zaten Conway Morris de inançlı bir bilimadamı.

Conway Morris'in argümanlarının detayını çok takip etmediğimi itiraf edeyim, ama görünen o ki yakınsayan evrime dayalı bir argüman. Yakınsayan evrim, farklı atalardan gelme iki soyda birbirine benzer özellikler evrilmesi. Buna örnek, yarasaların ve kuşların kanatları. Anatomik açıdan birbirinden farklı olan bu yapılar, birbirinden bağımsız olarak, ama aynı problemi çözmek için (uçuş) evrilmiş. Akyol'un verdiği örnek ise, ahtapot ile insan gözleri arasındaki benzerlik. Argüman şöyle devam ediyor: birbirinden bağımsız soylar benzer özellikleri geliştiriyorlarsa burada bir şablon olmalı.

Fakat bu argüman çok da güçlü değil, zira yakınsayan evrimi şablonsuz açıklamak da oldukça kolay. Bunun üç sebebi var. (1) Örneğin, ahtapotlar ve insanlar birbirinden evrimsel olarak oldukça uzak da olsalar, gelişim mekanizmalarının bir çoğu ortak. O yüzden tam olarak birbirinden bağımsız kabul edemeyiz bunları. Dolayısıyla doğal seçilimin üstüne etki ettiği malzeme tamamen farklı değil, aynı öğeleri içeriyor. (2) Yakınsayan evrim, canlılar aynı problemi çözmeleri gerektiği zaman ortaya çıkan bir şey. Bu da zaten kendi başına olabilecek

özelliklere bazı kısıtlamalar getiriyor. Örneğin gözlerin çalışması için ışığı belli bir düzleme odaklaması, orada da ışığa duyarlı moleküller bulunması gerekiyor. Bunun için mesela gözün hacmini dolduran maddenin şeffaf olması zorunlu. Ya da kanatların iyi bir süzülme açısına sahip olması gerekiyor, bu da kanatları yassı ve geniş olması anlamında. Fizik kanunlarının empoze ettiği bu kısıtlamalara şablon demek isterseniz ne ala, ama o zaman ayakta durmak için altımızda katı bir yüzeyin olması gerekmesi de bir şablon. (3) Yakınsayan evrim ürünü olan özellikler hiçbir zaman birbirinin tıpa tıp kopyası değil. Yine yarasalar ile kuşların kanatlarını karşılaştırırsanız görürsünüz ki birisi el parmakları arasında gerilmiş bir deriden, diğeri kol boyunca dizilmiş tüylerden oluşur. Tabi bunun açıklaması çok kolay: memelilerin tüyleri olmadığı için uçmak için tüy evrilmesi yerine kemiklerin arasında bir deri gerilmesi daha olası. Bu bir şablonu izleyen bir "şef ahçı"dan ziyade evdeki malzemeyle çabucak ne yapılabiliyorsa onu yapmaya çalışan bir ev hanımını andırıyor.

Mustafa Akyol'un argümanının, yakınsayan evrimin neyi kanıtlayıp neyi kanıtlamadığından başka büyük problemleri de var. Öncelikle Akyol, Conway Morris'in görüşlerini tamamıyla yansıtmıyor: Conway Morris evrim kuramının hemen hepsini kabul ediyor, bazı yorumlarında problem görüyor. Daha özel olarak, Akyol'un yakın zamana kadar ateşli savunucusu olduğu Akıllı Tasarım görüşünün hem bilimsel olmadığını, hem de "kötü ilahiyatçılık örneği" olduğunu savunuyor (9. soruya verdiği yanıtı dinleyin). Dolayısıyla Akyol'un Conway Morris'i sanki Akıllı Tasarım görüşünü savunuyormuş gibi göstermesi düşünsel açıdan pek de dürüstçe değil.

Bilimsel konuların, evrimin gerçekliği ya da nasıl işlediği gibi, dini ve metafiziksel konulardan ayrılması gerektiği konusunda Mustafa Akyol'a katılıyorum. Ama Akyol, ateist dediği kesimden beklediği özeni kendisi göstermiyor; tam tersine metafiziksel görüşlerini beğendiği yazarların argümanlarını eksik halleriyle kendi pozisyonunu savunuyormuş gibi gösteriyor.

Dahası, Dawkins'in aynı zamanda ateist olması, onun evrim konusundaki fikirleri hakkında bir şey ifade etmez. Tübitak tarafından çevirilen kitaplarda da din hakkındaki görüşlerinden bahsetmiyor Dawkins. Akyol'un bahsettiği kitapların Dawkins ya da Gould ateist olduğu için Tübitak tarafından yayınlandığını düşündürecek bir ibare de yok (en azından Akyol bu konuda bir kanıt sunmuyor). Dawkins ve Gould bütün dünyada popüler evrimin en çok okunan yazarları. Gen Bencildir kitabı çıkalı neredeyse 35 sene oldu ve biyolojide en çok satan ve en etkili olmuş kitaplardan birisi. Gould için de durum böyle. Popüler bilim alanında yayın yapan herhangi bir yayınevinin bu kitapları çevirip yayınlaması kadar doğal bir şey olamaz. Öte yandan, Dawkins'in dini görüşlerini savunduğu kitabı Tübitak tarafından değil, özel bir yayınevi tarafından çevirildi (üstüne üstlük yayımcısı da dava edildi ve Dawkins'in sitesine erişim yasaklandı).

Conway Morris'in kitaplarının çevirilmesini ben de çok isterim, hatta onunla birlikte yine kendileri Hristiyan olan Ken Miller ve Joan Roughgarden'ın kitapları da çevrilsin. Ama evrim üzerine çevrilen kitapların iki elin parmaklarını zor geçtiği ülkemizde Dawkins'in evrim üzerine olan kitaplarının yayınlanmasını ateist sansürcülük olarak nitelemek, üstelik bunu

aynı yazarın din üzerine olan kitapları ve web sayfası apaçık sansüre ve baskıya uğrarken yapmak, düpedüz insafsızlık.

Sonuç olarak, baba-oğul Akyol'ların Darwin konusunda hoşgörü çağrısına katılmamak elde değil. Öte yandan ihtiyacımız olan daha fazlası: bir yandan yazıp çizdiğimiz konular hakkında yeterli bilgi, diğer yandan da başkalarında eleştirdiklerimizi kendimiz de yapmamayı becerecek düşünsel dürüstlük.

KUR'AN'DAKİ "EVRİM"

Yaklasansaat.com-16 Nisan 2022

O(Allah) ki, Arz’da ne varsa, tamamını sizin için yarattı. Sonra, Göğe yöneldi; yedi Gök olarak onları düzenledi. Ve O, her şeyin Âlimi’dir.

Senin Rabb'in meleklere dediği zaman: "Muhakkak Ben, Arz'da bir halife(takip eden-yönetici) yaratacağım." (Melekler) dediler ki: "Biz seni, övgüyle tespih ve taktis ederken, orada kan dökecek ve fesat çıkaracak birini mi yaratacaksın?" (Allah) dedi ki: "Şüphesiz, sizin bilmediklerinizi, Ben bilirim."

Ve Âdem'e 'isimler'in(şeyler-nesneler) hepsini öğretti. Sonra isimleri(şeyleri), meleklere yöneltti. (Allah) Dedi ki: "Şayet biliyorsanız bu isimleri, bana bildirin?"

(Melekler) dediler ki: "Seni tespih ederiz, bizim, Senin bize öğrettiklerinden başka bir ilmimiz yoktur. Muhakkak Sen, Âlim'sin, Hâkim'sin."

(Allah) dedi ki: "Ey Adem! Onlara(meleklere), bunların ne olduğunu bildir." Arkasından onları, isimleriyle, (meleklere) bildirdi. (Allah) dedi ki: "Ben size demedim mi, göklerin ve Arz'ın gaybını(gizlisini), şüphesiz Ben bilirim. Ve yine gizlediklerinizi ve ifşa ettiklerinizi, Ben bilirim."[BAKARA(2)/29-33]

Muhakkak, göklerin ve Arz'ın yaratılmasında, gece ile gündüzün arka arkaya gelmesinde, insanlara yararlı şeylerle, denizde yüzen gemilerde, Allah'ın, Gök'ten indirdiği suda ve onunla Yeryüzü'nü ölümünden sonra diriltmesinde, her canlıyı, orada üretip-yaymasında; rüzgârları estirmesinde; bulutların, Gök'le-Arz arasında, 'müsahhar'(boyun eğdirilmiş) kılınmasında; akleden bir topluluk için ayetler vardır.[BAKARA(2)/164]

Şüphesiz, Allah indinde İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir. Onu(Adem'i), topraktan yarattı, sonra ona 'ol' dedi, o da 'oldu'.[ALİ İMRAN(3)/59]

Allah, sizi, hiçbir şey bilmezken annelerinizin karnından çıkardı. Sizin için işitme, görme ve gönüller kıldı. Umulur ki, teşekkür edersiniz.

Göğün atmosferinde boyun eğdirilmiş kuşları, görmüyorlar mı? Onları, Allah'tan başkası tutmuyor(uçurmuyor). Muhakkak bunda, iman edecek bir kavim için ayetler(deliller) vardır.[NAHL(16)/78-79]

Hakkı örtenler, görmedi mi, muhakkak gökler ve Arz bitişik(aynı) idi, o ikisini ayırdık. Ve her canlı şeyi, sudan yarattık. İman etmiyorlar mı?[ENBİYA(21)/30]

Ey insanlar, şayet dirilişten yana bir kuşku içindeyseniz, bilin ki: Biz sizi, (önce) topraktan; sonra 'nudfe'den(meniden), sonra bir 'alak'tan(zigotdan), sonra biçimi, belirli- belirsiz bir 'muzğa'dan(embriyodan) yarattık. (Bu) sizin için apaçık bir beyandır. Dilediğimizi, tayin edilmiş bir süreye kadar, rahimlerde tutuyoruz, sonra sizi bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da erginlik çağına eriştiriyoruz. Sizden kiminizin, hayatına son verilmekte; kiminiz de, ilimden bir şey bilirken, hiçbir şey bilmez durumuna; yani ileri yaşlılığa döndürülmektedir. Yeryüzünü, kupkuru-ölü görürsün, ancak Biz, onun üzerine su indirdiğimiz zaman; titreşir, kabarır ve her güzel çiftten bitirir.[HACC(22)/5]

Ey insanlar, size bir misal verildi, onu dinleyin. Muhakkak, Allah'ın dışında çağırdığınız(boyun eğdiğiniz) kimseler, şayet toplanıp bir araya gelseler bile; bir sinek yaratamazlar. Eğer sinek onlardan bir şey kapacak olsa, bunu da ondan geri alamazlar. İsteyen de güçsüz, istenen de.[HACC(22)/73]

Muhakkak Biz, insanı, çamurdan; bir özden yarattık.

Sonra onu(özü), 'nudfe'(meni) olarak, sağlam bir karar yerine yerleştirdik.

Sonra meniyi, bir 'alak'(zigot) olarak yarattık. Sonra zigotu, 'muzğa'(embriyo) kıldık. Daha sonra, embriyodan, 'izam'(kemik) kıldık. Arkasından da kemiğe, et giydirdik. Sonra onu, başka bir yaratılışla inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne Yüce'dir.[MÜ'MİNUN(23)/12-14]

Allah, her canlıyı (hayvanı) sudan yarattı. Bunlardan kimisi, karnı üzerinde, kimisi, iki ayağı üzerinde ve kimisi de dört ayağı üzerinde yürümektedir. Allah, neyi dilerse, onu yaratır. Muhakkak Allah, her şeye güç yetirendir.[NUR(24)/45]

De ki: "Arz'da gezip dolaşın ve yaratmanın nasıl başladığına bakın. Sonra Allah, 'ahir(son) yaratma'yı inşa edecektir. Muhakkak Allah, her şeye Kadir'dir."[ANKEBUT(29)/20]

Göklerin ve Arz'ın yaratılması, dillerinizin ve renklerinizin farklı olması, O'nun ayetlerindendir. Muhakkak bunda, alimler için ayetler(hikmetler) vardır.[RUM(30)/22]

O (Allah) ki, her şeyi, en güzel bir şekilde yarattı ve insanı yaratmaya çamurdan başladı.[SECDE(32)/7]

O, sizi tek bir nefisten yarattı. Sonra ondan, onun eşini kıldı ve sizin için hayvanlardan sekiz çift indirdi. Sizi annelerinizin karnında, üç karanlık içinde bir yaratmadan sonra, (başka) bir yaratmayla yarattı. İşte, sizin Rabb'iniz olan Allah, böyledir. Mülk O'nundur. O'ndan başka İlah yoktur. Hangi sebepten yüz çeviriyorsunuz?[ZÜMER(39)/6]

(Arz'ın) üstünde sarsılmaz dağlar kıldı, orada, bereketler yarattı ve isteyip-arayanlar için, 'eşit-dengeli' olmak üzere, dört günde(devirde) rızıklar takdir etti.[FUSSİLET(41)/10]

Sizin yaratılışınızda ve türetip-yaydığı canlılarda, gerçek ilim sahibi bir kavim için, ayetler(deliller) vardır.[CASİYE(45)/4]

O Allah, yoktan var eden ve şekil verendir. En güzel isimler O'nundur. Gök'te ve Arz'da ne varsa, O'nu tespih eder. O, Aziz'dir, Hakim'dir.[HAŞR(59)/24]

Muhakkak O, sizi, 'tavır-tavır'aşama-aşama) yaratmıştır.[NUH(71)/14]

İnsan, kendisi anılmaya değer birşey değilken; üzerinden, 'dehr'den(evrenin başlangıcından), bir (hayli) zaman geçmedi mi?

Muhakkak Biz, insanı denemek için, karışık bir 'nudfe'den(meniden) yarattık. Onu, işiten ve gören kıldık.[İNSAN(76)/1-2]

"EVRİM TEORİSİ" NEDİR NE DEĞİLDİR?

Gökben Coşkun-Dr. Erman Gündoğdu-yaklasansaat.com- Ekim, 2007

Dawkins: "Evrim, tersine de işleyebilir!"



Evrim; **canlılar dünyası**nın, **tarihini** ve **başlangıcını** açıkladığını iddia eden **teori**nin, ana konusudur. Bu **teori**, bilim tarihinde, belki de **en çok tartışılan teori**dir.
Tartışmanın **kökleri** ve **nedenleri** çok derindir. Ortalama bir insanın dahi haberdar olduğu bu **teorinin reklamı**, bilimselliğine dayanmıyor. Kendisine, bilim dünyasında oldukça **korunumlu** bir yer tutmuş olan **evrim teorisi**; insanların kulaklarına, **bilim dışı** bir **şeyler** fısıldamaktadır.

Bu **teori**nin fikir babası olan Charles Darwin, 19. yy.da İngiltere'de yaşamıştır. Endüstri devrimiyle çağdaş olan **teori**nin doğuşu, aslında daha eskilere dayanmaktadır. Ancak bilim sahnesine çıkışı, Darwin sayesinde olmuştur. **Modern biyoloji**deki gelişmelerle, **Darwin'in teorisi**nde oluşan **boşluk** ve **hataları** onarmaya çalışanlara da, günümüzde **yeni Darwinciler** denmektedir.

Baskın bilimsel bir çevre tarafından, büyük ölçüde kabul gören **evrim teorisi;** ulusal ve uluslararası pek çok kurum tarafından **özel olarak korunmaktadır. Evrim teorisi**, birçok itiraza rağmen; Avrupa Birliği tarafından, alınmış bir kararla dayatılmaktadır. Öyle ki, birçok ülkede bu **teori**, şimdiden **dokunulmazlık zırhı**na bürünmüştür. Bu teoriye **karşı olan görüşler**in öne çıkması, yasalarla engellenmiştir. Bu anlaşılması güç uygulama, **evrim teorisi**nin, **bilimsel bir teori** olarak ele alınmasını engellemektedir.

Bilim adına yapılan bu **taraflılık**, akla başka soruları getirmektedir. Bu **yasakçı yaklaşım**, insanlık tarihi kadar eski olan "**yaratıcı ve yaratılış fikirleri**"ni; kökten yok saymaya yönelmiş gözükmektedir. Şayet öyleyse, **bu çaba**, bir kesimin **bilimin arkasına saklanarak**, **kendi dünya görüşleri**ni sunma gayretinden başkası değildir.

Bilim dünyasında, 150 yıldan beri bir **teori** olmaktan öteye gidememiş bir **hipotez**, niçin bu kadar gürültü çıkarmaktadır? Bunu anlamak için, önce **evrim teorisi**ni ana hatlarıyla **tanımamız**, bu teoriyle ilgili **görüşlere göz atmamız**; bu konudaki **tez** ve **analizlerimizi,** ortaya koymamız gerekmektedir.

Evrim ve Evrim Teorisi

Evrim; en basit anlamıyla, **zaman boyutuna bağlı değişim** demektir. **Biyolojide evrim** ise, **canlı türleri**nin, nesilden nesile değişime uğrayarak; ilk durumundan farklı **aşama** ve **özellikler** kazanmasıdır. Teknik bir ifadeyle, **biyolojik evrim,** bir **canlı topluluğu**nun **genetik bileşenleri**nin, **zamanla değişime uğraması**dır.

Evrim teorisindeki **evrim tanımı** ise, yukarıdaki tanımdan önemli ölçüde **farklıdır**. Teoride, **değişim kavramı** altında savunulan şudur: **Bütün canlılar**, çok uzak bir geçmişte yaşamış, **tek bir ortak ata**nın, **tesadüfi değişim süreci geçirmiş nesilleri**dir. **Darwinist teori**yi oluşturan iki bileşen; **mutasyonlar** ve doğanın etken olduğu **seçilim**dir. Başka bir deyişle, **evrim teorisi**nin en temel iki mekanizması, **mutasyon** ve **doğal seçilim**dir.



Darwinizim: Doğal Seçilim

Evrim teorisine göre, **canlılığın devamlılığı** ve **türlerdeki çeşitlilik**; **doğal seçilim** ve **mutasyon**larla sağlanır**. Doğal seçilim; canlı**nın doğadaki koşullara adaptasyonunu ve hayatta kalmasını sağlayan, **en uygun genetik karakterlerin ayıklanmasıdır. Darwin teorisi**ne göre **doğal seçilim,** canlıların varlığını ve çeşitliliğini açıklayan yegane teoridir.

Doğal seleksiyon(seçilim) denen bu mekanizmayı, **düşüncesiz** ve tamamen **tesadüfi**, doğal güçler yönetir. **Kontrol yoktur.** Hiçbir **amacı** yoktur. Bu yüzden, canlılardaki değişim ve gelişim, **anlık yararlar**a göre gerçekleşir. **Doğal seçilim** sayesinde **canlılar**, **kendiliğinden** ve **çevresel faktörlerin etkisi**yle, **avantajlı değişimler** geçirirler. Böylece, çevreye uyum sağlayan, **başarılı bireyler** ayakta kalır. Çevreye **uyum sağlayamayanlar** ise, elenir. Değişimi sağlayan **ana mekanizma** ise, bir sonraki bölümde inceleyeceğimiz **mutasyonlar**dır.



Bir bakıma Darwin, bu mekanizmaya, **Tanrısal** bir anlam yüklemiştir. Darwin'in düşüncelerinde, asla bir **Yaratıcı**ya yer yoktur. Bu sebeple **evrim teorisi**, **Tanrı**'yı reddetmek zorundadır. Darwin, **doğal seçilim**den, **kusurları ayıklayan** ve **sürekli**

mükemmelliği sağlayan bir **mekanizma** olarak bahseder. Bugünkü **Darwinciler** ise, daha fazlasına inanırlar.

Yeni Darwinistler, bu **seçilim mekanizmas**ını, **canlılığı sürdüren** ve **canlılara hayat veren** bir **mekanizma** olarak görürler. **Evrimciler**in, **doğal seçilim**e yükledikleri anlamlar, **abartılı** ve **tutarsız**dır**.** Adeta bu doğal seçilim, tüm **canlı hayatı** ve **çeşitliliği yaratır** ve **yönetir**. Adım adım ve deneme yanılma yöntemiyle işleyen **doğal seçilim,** her **canlı**nın ihtiyacı olan **yapı**yı, **bilinçsiz değişimler**le, **o canlıya** kazandırır. Bu **kör seçilim**, gerek **hücre**, gerekse **organizma** düzeyinde ortaya çıkan, tüm **akıllı** ve **karmaşık düzen**in, **tek sorumlusu**dur. Tüm canlı hayatta, **yaratıcı bir yasa** olarak görülen **doğal seçilim**in yardımcısı ise, işleyişi tamamen **belirsiz** olan **mutasyonlar**dır. **Jeremy Rifkin**, **doğal seçilim** konusunda bakın ne diyor:

Teori "Abartıldı": "Eleştirilmedi"

"Doğal seçilim teorisi, yüzyılı aşkın bir süredir, **biyolog** meslektaşlarımız ve genelde tüm dünya tarafından, yeryüzünde hayatın gelişimini açıklayan bir **teori** olarak, **hiç eleştirilmeden kabul gördü**. Bilim adamları, **teori**yi olduğu gibi kabul edince; onun temelini oluşturan varsayımları pek **dikkatli incelemediler**. Eğer, bu varsayımlara dikkatli bakmış olsalardı, **teori**yi desteklemek için ortaya konulan **aldatıcı delille**ri gördükçe, kendilerinden utanırlardı. Ancak bugün, ilk defa olmak üzere, bilim adamları, **doğal seçilim görüşü**ne, **eleştirel bakmaya başlamışlardır. Onların bulguları, hem teoriyi, hem de bizzat bilimin kendisini sarsmaktadır."**

Nitekim **Gertrude Himmelfarb**, bu konuda şu soruyu sorar:

"Eğer **doğal seçilim**, en basitten en karmaşığa; en aşağıda olandan, en üst seviyedekine kadar; tüm türlerin gelişimini açıklamak istiyorsa; o zaman, basit ve **aşağı seviyede olan türlerin varlıklarını nasıl açıklayabilir?** Daha **üstün** veya daha **yüksek form**da bulunan **türler**, niçin daha **bayağı** veya daha **aşağı türleri alt etmemiş** ve **onların yerini almamışlardır?**"

Gerçekten de **doğa**, bu modası geçmiş **alt türler**e müsaade etmekle, "**evrim teorisinin tutarsızlığı**"nı ortaya koymaktadır. Örneğin; **yabanarıları**, kuzenleri olan **balarıları**ndan, çok daha az yetenekli olmalarına rağmen; gelişip çoğalmaya devam etmişlerdir. **Balarıları**ndan daha **az mükemmel fizyolojileri** ile; **elimine olmadan, ekolojik zincir**deki yerlerini korumaktadırlar.



Yaban Arısı- Vespula vulgaris

Sadece "Güç" Değil: "Şefkat" Mücadelesi de

Tabiatta bir **yarış**ın olduğu doğrudur. Ancak bu, onun tek ve en baskın özelliği değildir. **Hayvan etkileşimleri**nin, bir asırdır dikkatli bir şekilde incelenmesiyle;

birçok **farklı davranış biçimleri** gözlenmiştir. John Arthur Thompson ve Patrick G. Geddes, "**Hayat: Genel Biyoloji'nin Ana Hatları**" isimli kitapta; tabiatta bu derece bir **yaşam mücadelesi** olmadığına işaret etmektedirler:



"**Tabiat**la ilgili olarak konuşulanlar, **gerçeğin bir kısmının abartılarak** karikatürize edilmesidir. **Vahşi tabiat, şiddetli bir elemenin** yaşandığı; yavruların ve körpelerin öldüğü, dişlerin ve pençelerin kandan arınmadığı bir ortam... Hatta, bundan daha fazlası doğrudur. Kısıtlı imkânlar ve zorluklar karşısında bir **organizma** yarışı, yoğunlaştırırken; bir diğeri, yavrularını korumayı artırır; birisi silahlarını sürekli yenilerken; bir diğeri müşterek yardımlaşmayı tercih eder. Gerçek şu ki; **var olma mücadelesi**, rekabete dayalı olmak zorunda değildir. **Bu mücadele**, **sadece kendini zorla kabul ettirmekle değil, yavruların, arkadaşların, akrabaların korunmasıyla da gösterilebilir**.

"Dünya, sadece güçlünün değil, şefkatlinin de mekânıdır. Neden bütün canlı türlerinin, kendi içinde güçlü olanları, zayıf olanlarını yok etmiyor? Cevap oldukça basittir. Şayet böyle olsaydı, kısa bir sürede soyları tükenirdi, hatta canlılık biterdi. Bunu engelleyen nedir? Demek ki, burada başka yasalar geçerlidir. Doğal seçilimin açıklayamayacağı yasalar."

Aslında **doğal seçilim,** yansız bir bakışla, son derece **basit** ve **doğal** bir durumdur. **Hayat**, yeryüzünde başladığından beri; doğma, büyüme, gelişme ve ölüm kadar, **doğal seçilim**de işlemekte olan bir **yaşam kanunu**dur. Bu **yaşam kanunu**, **türlerin sağlıklı gelişimi**ni ve **ayakta kalma**sını sağlar. **Doğal seçilim**, **canlılar**a direnç kazandıran bir **süreç** olup; **popülasyonlar**ı daha güçlü kılar. Bu da, onların daha çok **döl bırakması** anlamına gelmektedir.

Doğal Seçilim: "Basit Bir Gerçektir"

20. yy.ın en önemli biyologlarından, C. H. Waddington, **doğal seçilim**in**, kutsal bir teori değil**; basit bir **hayat kuralı** olduğunu hatırlatıyor:

"Bir **hayvan**ın, (üremeye) **en yetenekli** veya **en uygun** olması; onun mutlaka **en güçlü** veya **en sağlıklı** olduğu anlamına gelmez. Esasen, onun **en çok yavru bırakan** varlık olmasından öte bir anlam ifade etmez. Aslında, **doğal seçilim**in **genel prensibi**; **en çok yavru bırakanların, en çok yavru bırakanlar** olduğu anlamına gelmektedir."

Nobel ödülü sahibi genetikçi T. H. Morgan, **yeni Darwinciler** tarafından ortaya konan **doğal seçilim** konusunda, **evrimci çevreler**i şaşırtan şu nitelemeyi yapıyor:

"**Hayat**a en uygun olanların, hayatta kalma şanslarının, uygun olmayanlardan daha fazla olduğu **tezi**; söz edilmeye gerek bile olmayan ve herkesin bildiği **basit bir gerçektir.**"



Gertrud Himmelfarb ise, **teori**yi alaya alan şu sözleri söylüyor:

"**Hayatta kalanların, hayatta kaldıkları görüldükten sonra, bunların hayatta kalmaya en uygun olanlar olduğu kararına varılmıştır**."

Bu açıklamalarla, kış uykusundan uyanmaya başlayan **bilim dünyası,** artık kendisine şu soruyu soruyordu: "Bu **basit gerçek** için, neden **Darwin'in teorisi**ne ihtiyaç duyalım?"

Bilim adamlarının, görüşlerine başvurmadan önce, çağdaş **yeni Darwinciler**in, "**doğal seçilim tezi**"ne bir göz atalım.

"Darwinci Doğal Seçilim" Nedir?

Darwinci doğal seçilimin, **çağdaş yorumcusu** ve **kör takipçisi** Dawkins, **doğal seçilim modeli**ni, "**birikimli seçilim teorisi**"ne dayanarak; "**Kör Saatçi**" kitabında bakın nasıl izah ediyor?

"**Doğal seçilim;** Darwin'in keşfettiği, **tüm yaşam biçimleri**nin bir amacı varmış gibi görünmesini açıklayan, **kör bir süreçtir.** Artık bildiğimiz, **kendiliğinden oluşan** ve **bilinçsiz doğal seçilim**in, **hiçbir amacı yoktur. Doğal seçilim**in, **aklı** ve **düş gücü yoktur. Doğal seçilim, geleceği planlamaz, geleceği görme yetisi yoktur, öngörüsü yoktur.**"

Hem Darwin hem de Dawkins'e göre **doğal seçilim**; **küçük küçük değişimler**in birbirine eklenmesiyle ilerleyen, **birikimli bir süreçtir**. Bu değişimler, tamamen **gelişigüzel mutasyonlar** tarafından gerçekleştirilir. **Evrimciler**, bu **mutasyonlar**ın, **canlının adaptasyonu**nu bozmaması için, **mikro düzey**de gerçekleştiğini iddia ederler. Onlara göre bu süreci yöneten; **hayatta kalabilme çabası**dır. Yani **doğal seçilim,** bu denli **karmaşık yapıdaki canlılar**ın, gerekli **organ** ve **parçalarını**; **yavaş yavaş**, **bilinçsiz**, **amaçsız** ve nereden geleceği belli olmayan **mutasyonlar**la oluşturur.

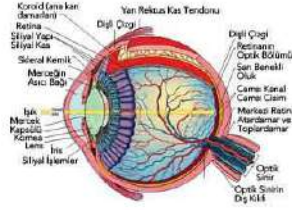
Birikimli Seçilim Modeli

Mesela **göz**ü ele alalım. **Birikimli seçilim**e göre **insan gözü**, başlangıçtaki gözle hiçbir alakası olmayan, **basit bir hücre**nin; **n tane ardışık dizisel mutasyon** geçirmesiyle ortaya çıkar. Yani mini mini **mutasyonlar**la; inanılmaz uzun zamanlarda, bu **değişim miktarları birikerek**, **insan gözü** oluşur. Bu ardışık ve **mini değişimler**le değişen ve gelişen bu **göz hücresi formları**nı; sırayla **üslü X** lerle gösterelim. **İnsan gözü**nün en gelişmiş son haline de, **X** diyelim. Bu durumda; **insan gözü;** X, X^1 den; X^1, X^2 den; X^2, X^3 den oluşur. Böylece **zamanda geriye n adım** attığınızda; nihayet X^n **basit hücre formu**na ulaşırsınız. Yani, başlangıç X^n **basit hücre** durumundan; **en gelişmiş X insan gözü yapısı**na **evrimleşme**yi, kısaca şöyle bir **ardışık dizi**yle gösterebiliriz: $X^n....X^3, X^2, X^1, X$.

Yukarıda bir diziyle gösterilen, **birikimli seçilim modeli** görüşüyle ilgili, Dawkins'in ortaya

koyduğu, bir **bilgisayar simülasyonu**ndan başka **kanıt göremiyoruz.** Bu **bilgisayar simülasyonu**nun da **nasıl bir kanıt** teşkil ettiğini, ileride göreceğiz. Ancak bundan önce, **göz**e, bir göz atmamız gerekmektedir.

Göz Karşısında: Darwin'in Şaşkınlığı



Gözün yapısı

Nitekim, **gözün mükemmel yapısı,** Darwin'i **rahatsız etmiştir.** Bir kaç kez bunu itiraf eden Darwin; 1860'da, Asa Gray'e, bu konuda şunu söyleyecektir:

"Göz, bugüne kadar bana hep soğuk bir ürperti vermiştir."

Evrimcilerin bu **birikimli seçilimi**, nasılsa **hep ileriye doğru** ve **hep olumlu** bir **birikim süreci**dir. Yani hep, **yapıcı-onarıcı** ve **gelişmeci**dir nedense. **Sayısız deneme**, hep **başarılıdır** ve hep **mükemmel göze ulaşmak** için çabalar durur. Ancak bu değişim, aynı zamanda **bilinçsiz**, **amaçsız**, **iradesiz** ve de **kördür**.

Kısacası, gerçekleşen her bir **küçük mutasyon**un, bazı **yararlı özellikleri**, **seçilimle** ortaya çıkardığına; rasgele **şanslar**la ve her nasılsa **ince bir hassasiyet kazanarak; mükemmel işleyen bir göz organı**yla sonuçlandığına inanmamız beklenmektedir. Basitten karmaşığa doğru ilerleyen bu **birikimli evrim**in, hiçbir **ön planı, programı** ve **nihai amacı**nın olmadığını da, unutmayacaksınız elbette. Acaba Darwin'in kendisi, **göz**ün bu evrimine ne kadar inanıyor? İşte Darwin'in ifadeleri:

"Farklı mesafelere odaklanabilir. Farklı miktarda ışık alabilir. Farklı şekil ve renk tonlarını düzeltme kabiliyetindedir. İşte o **eşsiz düzeneği**ni dikkate aldığınızda; **göz**ün, **doğal seçilim**le oluşmuş olabileceğini düşünmek, itiraf etmeliyim ki, **tamamen imkansız görünmektedir**."

Her şeyden önce **göz**, nasıl bir **başlangıç** yapabilmiştir? **Işığa duyarlı** ilk **sinir hücresi** nasıl oluşmuştur? Zira çoğu **biyolojik yapı,** ışığa duyarlı değildir. Bakın bu konuda Darwin, işin içinden nasıl sıyrılıp çıkıyor:

"Bir **sinir**in, **ışığa karşı nasıl duyarlı olduğu**, **yaşamın nasıl ortaya çıktığı konusu**ndan daha fazla ilgilendirmiyor bizleri."

Bugün **bilim**, Darwin'in çok ilerisinde ve **moleküler düzey**de **canlıları** incelemektedir. Darwin'in, anlamakta doğal olarak zorlandığı ve göz ardı ettiği bu meseleyi, biraz daha yakından inceleyebiliriz. **New York'taki Wethersfield Enstitüsü**'nün düzenlediği konferansta, **biyoloji bilimleri** profesörü Michael J. Behe, **bir sinirin ışığa karşı duyarlı olması**nın, ne denli **imkansız bir olay** olduğunu şöyle açıklar:

Modern Bilimin: Darwin'e Cevabı

"**Işığa duyarlı** bir noktayı yapmak için, neye gerek vardır? Bir **ışık fotonu**, **retina**ya çarptığında ne olur? Bir **foton retina**ya çarptığında; **11 cis-retinal** diye adlandırılan, küçük bir **organik molekül**le **etkileşime** geçer. **Retinal**in şekli, hayli büklümlüdür. Ancak **foton**la etkileşime geçtiğinde düzleşir, **trans-retinal** şeklini alır. Bu, **görme** ile sonuçlanan ve tüm olaylar dizisini başlatan bir **sinyal**dir. **Retinal** şeklini değiştirdiğinde, ona bağlı olan **rhodopsin protein** de şeklini değiştirir. **Rhodopsin**in şeklindeki değişiklik, **transducin proteini**nin ona yapışmasını sağlayan, bir bağlanma yeri açar. Artık, **transducin kompleksi**nin bir parçası ayrılır ve **fosfodiesteraz** diye adlandırılan bir **protein**le etkileşime geçer. Bu gerçekleştiğinde **fosfodiesteraz**, **döngüsel GMP** diye adlandırılan, küçük **organik bir molekül**ü kesmek ve **5-GMP**'ye dönüştürmek için, **kimyasal bir yetenek** kazanır.

"**Hücre**de bol miktarda **döngüsel GMP** vardır ve onların bir kısmı, **iyon kanalı** diye adlandırılan başka bir **protein**e yapışır. Normalde **iyon kanalı**, **sodyum iyonları**nın, **hücre**ye girmesine izin verir. Öte yandan, **fosfodiesteraz**ın faaliyeti sonucunda; **döngüsel GMP** miktarı azalır. Bu da kanalın kapanmasına yol açan bir şekil değişimini doğurur. Sonuçta **sodyum iyonları,** artık **hücre**ye giremez, **hücre**deki **sodyum miktarı** azalır ve **hücre zarındaki voltaj** değişir. Bu da sonuçta, **optik sinirden beyne ulaşan bir elektriksel kutuplaşma dalgasına yol açar**.
Bu **dalga**, **beyin** tarafından **yorumlandığında**, **görme** gerçekleşmiş olur. Hasılı Darwin'in, **'ışığa karşı duyarlı basit noktası**nın, nasıl işlev gördüğü' sorusuna karşı, bugün modern bilimin keşfettikleri bunlardır.



"Her ne kadar bir çoğumuz, **görme mekanizması**nın, yukarıdaki izahını **karmaşık** bulsak da; gerçekte bu açıklama, **işleyen bir görme sistemi**nin; yani **görmenin kimyası**nın gerek duyduğu **bir dizi şeyi** göz ardı eden, **küçük** ve **kaba taslak** bir anlatımdan ibarettir.

"Söz gelimi ben, **sistem**in yeniden nasıl ortaya çıktığından; **sistem**in, sıradaki **foton**un gelmesine hazırlık olarak, **başlangıç noktası**na nasıl tekrar geri döndüğünden söz etmedim. Yine de yukarıdaki izahın, **Darwin** ve **çağdaşları**nın, **basit bir başlangıç noktası** olarak gördükleri şeyin**; devasa karmaşıklıkta** bir şey olduğunu anlamaya yeteceğini düşünüyorum. **Darwin'in tasavvur ettiğinden çok ama çok karmaşık."**

"Eksik Olan Göz: Görev Yapamaz"

Aslında **evrim**in, en önemli problemlerinden biri olan **hayatın kökeni** bir yana, bir bireyin, basitten **karmaşık yapı**ya doğru, **doğal seçilimle evrilmesi,** hala büyük bir **açmazdır**.
Bu **açmazı**, net şekilde ortaya koyan **organ**, elbette **göz**dür. Gertrude Himmelfarb, bu konuda çok temel bir noktaya temas eder:

"Göz, son halini almadan önce, hiçbir işe yaramayacağına; evriminin ilk safhalarının, yani gözdeki ilk değişimlerin, hayatı devam ettirmeye hiçbir katkısı olmayacağına göre; o ilk evrelerde, doğal seçilim acaba nasıl işlemiştir? Tek bir değişim, hatta tek bir uzuv, onun tamamlayıcısı olan diğer parçalar olmadan, işe yaramayacaktır. Doğal

seçilimin veya organın amacının olmadığı iddiası dikkate alınırsa; evrimin ilk safhalarında, bu uzvun işe yaramayacağı açıktır."

Birikimli "Mükemmel Göz": İmkansızdır

Göz, fevkalade **karmaşık bir sistem**e sahiptir. **Göz parçaları** arasında, mükemmel bir **eşzamanlılık** vardır. R. L. Wysong, **göz**ü bakın nasıl tasvir ediyor:

"Göz küresini barındırmak için önce **mutasyon**la iki adet **kemik çukuru** oluşmalı. **Göz**ü beslemek için **uygun mutasyon** geçirmiş **damar** ve **sinirler**i kapsayabilmek için **kemiğin uygun oyukları** olmalı. **Göz küresi**nin **çeşitli katmanları**; **lifli kapak**, **gözakı,** ışığa duyarlı **retina tabakası** ile birlikte bir düzen içinde oluşturulmalı. **İnce dallar** ve koni biçiminde **özel nöronlar**, **iki kutuplu nöronlar**, **uzun nöronlar**dan oluşan **retina** ve **göz siniri**ne uygun bir şekilde **bağlanmalı**. Bu **göz siniri** de, yine uygun bir şekilde, **mutasyon geçirmiş olan beyindeki görme merkezi**ne **bağlanmalı**. Bu **görme merkezi** de, yine uygun şekilde, beynin merkezindeki gri bir madde olan, **beyin sap**ına ve **belkemiği kordonu**na bağlanmalıdır ki; **duyu hissi** ve **hayat kurtaran refleks kabiliyeti** oluşabilsin.

"DNA'da gerçekleşen rasgele yeni düzenlemeler, aynı zamanda **göz merceği**ni, **cam gibi** ve **sulu bir yapıyı, saydamlığı, renkleri, kirpiksi yapıyı, aşıcı kas bağlarını, bezeleri, buruna açılan kanalları, göz hareketi için gerekli düz ve eğri kasları, göz kapaklarını, kaşları ve kirpikleri oluşturmalı. Bütün bu yeni mutasyonlu yapılar, mükemmel bir şekilde, tüm diğer sistemlerle bütünleştirilip, dengelenmeli ve sonra da görme işi gerçekleştirilmeli."**

Birikimli Seçilimin: Olabilirliği Nedir?

Birikimli seçilim, bir adamın **loto**yu, atlamadan arka arkaya **n**(sayısız) **kere kazanıp**; sonunda tüm dünyaya sahip olmasına benzetilebilir. **Yeni Darwinci Dawkins**'in **birikimli seçilimi**nde; **canlılar**, deneme- yanılma yöntemiyle, ancak her nasılsa, her defasında **arka arkaya sayısız kere hayatta kalmayı sağlayacak seçimi,** doğru bir biçimde yaparak; **değişimleri biriktirir**. Bu uzun zaman içindeki **ardışık, sayısız** ve **başarılı mini birikimler,** son derece **karmaşık biyolojik yapıları** ortaya çıkarır.

Bu **birikimler**, her nedense **yıkıcı** değil hep **yapıcı**dır. Yani **en mükemmel organ olma amacı**na doğru sürekli çabalar. Ancak aynı zamanda **amaçsızdır** da. Aynen **loto oyunu** gibi **sayısız ardışık, başarılı deneme** vardır. Aynı zamanda bu denemeler, **tesadüfi**(rasgele)dir. Bu **bilinçsiz, tesadüfi** ve **kör, sayısız ardışık başarılı deneme** sonucunda, **bilinçli, planlı** ve **adeta sofistike** bir **canlı yapısı** ortaya çıkar. İşte **birikimli seçilim** böyle bir şeydir. Bütün **sır, zaman parametresi**nde saklıdır. **Olma olasılığı sıfıra yakın "olaylar"**ın, gerçekleşmesini istiyorsanız; bu **"olayı"**(denemeyi), **çok çok uzun bir zamana**, hatta **sonsuza** yayabilirsiniz. Böylece **sonsuza yakın denemeler**le, **imkansız olaylar**ın, mümkün olabileceğine kendinizi inandırabilirsiniz!

Ancak gerçek şu ki; **biyolojik sistemler**in pek çok **işlevi, birden çok mekanizma**nın **ortaklaşa** ve son derece **planlı çalışması** ile başarılır.Eğer **doğal seçilim**, bir **karmaşık sistem** üretecekse, bu sistemi, bir kerede ve bir anda üretmek zorundadır, ya da üretemeyecektir.

Şayet **Darvinci evrim**in**, birikimli doğal seçilimi** geçerli olsaydı; bir **canlının evrimleşme sürecin**de, pek çok **ara form** veya **ucube form** ortaya çıkmalıydı. Nitekim tüm çabalara rağmen, **fosil kayıtların**da böyle **formlar** bulunamamıştır. Oysa **evrimcilerin doğal seçilimi** işleseydi; organları tamamlanmamış milyonlarca **ara form** ortaya çıkacaktı. Ancak **evrimciler**in ellerinde, bu konuda bir **kanıt** yok. **Darvinizm**, bu konuda bize, **delil** olarak **kendi hayalleri**nden fazlasını sunmuyor.

Bir kısım **evrimciler, birikimli seçilim**le; küçük küçük birikimlerin, **canlılar**a **boyut atlattığını**; **ilk hücre**den **maymun**a, oradanda **insan**a, **uzun bir sürede evrildiğini** söylerken; bir kısım **evrimciler**, bu geçişin **ani sıçramalar**la olduğunu savunuyor. Yani **teori**, kendi içide tutarsız ve çelişkili. Dawkins'in **birikimli seçilimi**ne karşı, **sıçramalı evrim tezi..**Tarihin şahitliğinde söylüyoruz ki; bilimsel çalışmalar ilerledikçe; bu **örümcek evi kadar dayanaksız teori**, buharlaşacaktır.

Birikimli Değil, Hileli Seçilim

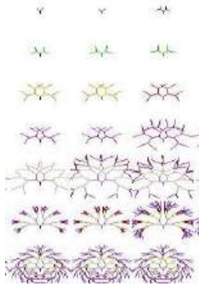
Birikimli seçilimci Dawkins'in önemli saydığı **kanıtı** ise, 80'li yıllarda kendisinin yazdığı bir **bilgisayar programı**! Evet üzerinde duracağımızı söylediğimiz; bu **Dawkins simulasyonu**na bir göz atalım:

Bu **programla** Dawkins, şansa dayalı olarak işleyen **birikimli** bir **ayıklama sürecin**in, **karmaşık bir canlı yapısı**yla sonuçlanacağını, ispata çalışıyor. Önce hedef olarak, **Shakspeare**'in eserlerinden **anlamlı bir cümle dizisi** belirliyor. Bu cümleyi oluşturacak **elemanlar kümesi**ni; **27 harf** ve **noktalama işaretleri**nden oluşturuyor. Salt şansa bağlı(tesadüfi) olarak Dawkins'in, **hedef dizisi**(cümlesi)ni **oluşturma olasılığı**, son derece düşüktür.

Bu **hedef cümlesi**nin, tesadüfi(rastlantısal) olarak ortaya çıkma **olasılığı**; oldukça düşüktür, hatta **sıfıra yakındır:** $1/10^{40}$. Böyle bir **sonuc**u elde etmenin, **imkansıza yakın** olduğunu anlayan Dawkins, **program**ı yeniden yapılandırır. Birincisine **tek basamaklı seçilim** der. Doğada, bu **tek basamaklı seçilim**in, **karmaşık yapıları** oluşturamayacağını söyler. **Evrimin asıl yaratıcı mekanizması**nın ise, **birikimli seçilim** olduğunu iddia ederek; bunu ispat etmek için **programı**nda, **olasılığı artıracak** bir değişiklik yapar. Hileli **Algoritma**sını şöyle düzenler:

Dawkins'in: Evrimci Algoritması

1-) **İlk dizi**deki **tüm harfleri** rasgele değiştir.
2-) **Hedef dizi**(cümle)deki mukabil harfe karşılık gelen bir değişiklik(**mutasyon**) olduğunda onu **koru**.
3-) **Yerini bulmuş**(ortaya çıkmış) **harfi öylece koru** ve **hedef dizi**(cümle)den ortaya çıkmayan harfleri, rasgele değiştir.



İşte Dawkins'in şekil oyunu: Biyomorf. Bu şekil üretme modelinin, canlıların oluşumuyla hiçbir ilgisi yok.

Bu **algoritma**dan kolayca anlaşılabileceği gibi, Dawkins'in yaptığı en büyük varsayımlardan birisi; doğanın **her zaman** ve her seferinde **denemeksizin** en doğru seçimi yapabildiğidir. Yani bir nesilde bile, ebeveynden **iyi olan genlerin saklanıp, kötü olanların yeniden belirlendiği varsayımı**. Zira, programında; **hedef dizi**(cümle)nin ortaya çıkan **doğru harfleri**ni koruyor ve sadece **yanlış harfleri** yeniden seçmeye tabi tutuyor. Doğa, adeta ortaya çıkan **iyi genler**i biliyor ve onu değiştirmeyerek tutuyor yahut seçiyor. **Hedef dizi**nin(gen dizisinin) **tutmayan harfi**ni(genini) ise tutturuncaya kadar değiştiriyor(deniyor). Yani, **doğa bilinçli hareket ediyor**. **Gen**i adeta inceleyip, **iyisini seçiyor** ve nesillere aktarıyor. **Kötüsü**nü ise **iyisi**ni bulana kadar değiştiriyor, yani eliyor.

Dawkins'in, **modellediği doğa**, **kör değil; bilinçli, amaçlı** ve **seçici bir doğa**.
Bu **seçilim**in **doğallığı, rastlantısallığı**(tesadüfiliği) ve **körlüğü** neresinde? Dawkins, bir taraftan, **birikimli doğal seçilim**in; **plansız, tesadüfi, bilinçsiz** ve de **kör** olduğunu söylerken; diğer taraftan **planlı, amaçlı, kuralları kendisi tarafından belirlenmiş** ve **üstelikte hileli** bir **modelle**, teorisini ispatlamaya çalışıyor. Dawkins, ya kendisini **ateizm tutkusu**na kaptırmış ya da kendisinde fark edemediği bir **körlük** var!

Algoritmayı istediği gibi düzenleyen evrimci Dawkins, böylece **hedef dizisini**(cümlesini), 43. denemede elde ettiğini söylüyor.

Dawkins'in: "Biyomorf Oyunu"

Dawkins'in **ikinci bilgisayar programı** ise, **biyomorf**(canlı şekil) dediği bir programdır. Bu **ikinci algoritma**da Dawkins, **ağaç dallanması geometrisi**ni kullanarak; ortaya çıkan **şekilleri**, bazı **hayvanlara benzetir**. **Tanımladığı algoritma**, tekrarlayan, dallanan **ağaç modeli** olarak çalışır. Yalnız her denemede Dawkins, dallanmayı çeşitlendirecek; yani **mutasyon oluşturacak** şekilde; sadece **9 farklı gen** kullanır. Aslında bu **genler; dalların açısı**, **uzunluğu** ve aralarındaki **mesafe** gibi bir takım **ölçüler**i değiştirerek; **farklı şekiller** oluşmasını sağlayacak **faktörler**dir. Böylece bilgisayarda, ortaya bir sürü **şekil**(biyomorf) çıkar.

Bu **bilgisayar oyunu** demekten kendimizi alamadığımız **sözde simülasyon**, nasıl oluyor da; **amaçsız, kör, geleceği planlayamayan** ve de **akılsız doğal seçilimi** ispat edebiliyor. Sonuçta; **akıl sahibi bir insan** tarafından dizayn edilmiş **bilgisayar;** bilgisayarda **zeki bir failin,** ortaya koyduğu **amaca** ulaşmak için **düzenlenen, kuralları belli bir program** ve işletilen bu programdan elde edilen **canlı** benzeri **şekiller.**

Evrimci bilimcimiz, ortaya çıkan bu şekillerden; **çiçeğe**, **böceğe** benzettiklerini seçip ayırır. **Seçtiklerinden yeniden şekil üretmeye** devam eder. Böylece bilgisayarda, bizzat yazdığı bir **şekil üretme algoritması**yla, elde ettiği ve **canlılara benzettiği şekiller**den hareketle; **birikimli doğal seçilimi ispat ettiğine inanır**. Bu kadarla da kalmaz. Buluşuyla **Yaratıcı ihtimali**ni de ortadan kaldırdığı zehabına kapılarak; yemeden içmeden kesilir ve hatta sevinçten uyuyamaz.

Ne trajikomiktir ki; Dawkins, kendi kazdığı kuyuya kendi düşmüştür. **Tanrı**'yı örtmeye çabalarken, kendisi **Tanrı rolü**ne soyunmuştur. Aslında Dawkins, **birikimli doğal seçilim tezi**ni, bu **iki program örneği** ile **ispatlamak** yerine **çürütmüştür**. Bu **örnekler**, "**Yaratılış Tezi**"ni ispat etmektedir. Dawkins'in, bu bilinçsiz(**kör**); kendi kalesine gol atan futbolcu şaşkınlığını anlamakta zorlanmaktayız. Yoksa **Yaratılışı** savunan **bilim cephesi**nin gizli ajanı mıdır? Sanmıyoruz. Ancak bu, **"gaflet** ve **körlük hastalığı"**nın bir sonucu olsa gerek..

Mutasyon: Nasıl Simule Edilir?

Dawkins bununla da yetinmemiş, **genleri**, her nesilde bir çok değişime uğrayabilecek şekilde ayarlamıştır. **Genler**, Dawkins'in deyimiyle; **çılgın bir pire** gibi sürekli değişmektedir. Öyle ki, örneklerde, bir sonraki nesilde **iyi olanlar hariç,** diğer tüm **genler**, değişebilmekte ve **habire mutasyonlar** olmaktadır. Acaba o bahsettiği sayıda **gen mutasyonunun gerçekleşmesi**, ne kadar zaman alacaktır? Kendi kurguladığı, **bilgisayar modeli** ile gerçek hayat arasındaki **uyumsuzluk** açıktır. Nitekim kitabında, bu **farklılığı**, şöyle itiraf etmektedir:

"Buradaki **mutasyon oranı**, bilgisayar programımızın kesinlikle **biyolojik olmayan bir özelliğidir.** Gerçek hayatta, bir **genin, mutasyon geçirme olasılığı, milyonda birden daha azdır.** Modelimde, **yüksek bir mutasyon oranı** oluşturmamın bir nedeni var. Bilgisayar ekranındaki performans, **insanın iyiliğini gözetiyor.** İnsanların bir **mutasyona uğrama**sı için, **bir milyon yıl** beklemeye sabrı yoktur."

Bir taraftan **bilgisayar deneyi**ni, nasıl amacına uygun bir şekilde düzenlediğini(**yarattığını**) itiraf ederken; diğer taraftan **sonsuza yakın bir zamanı** göreve çağrıyor. Bir **mutasyon**u, 1 milyon yıl beklersek; tüm canlılardaki çeşitlilik için **gerekli mutasyonu**, **kaç milyon kere milyon yıl beklemeliyiz acaba?**

Şekil Üretme: Geometrik Bir Oyun

Şu Dawkins'in**, biyoformlar** konusuna gelince; bu tamamen bir **geometri oyunu**dur. **Fraktaller** denen **yeni geometri**de, doğadaki bir çok **şeklin**, basit kuralların tekrarlanmasıyla elde edilebileceği gösterilmiştir. Bin bir zahmetle hazırladığı **programda**, kendisi **dallanma yöntemi**ne, **mutasyon** adı altında **çeşit çeşit biçim** vermeyi denemiş. Ortaya çıkan **uçak** dahil her şekli de, **anlamlı** bulmuştur. Belki Dawkins'e göre **uçaklar** da, insan yapımı olmayıp; **evrim**le kendiliğinden ortaya çıkmıştır.

Dawkins'in **origamisi**(kağıt katlama sanatı), aslında kendisinin sıklıkla bahsettiği **bulutlar**ı, bir şeylere benzetmekten farksızdır. **Gen** adı altında çizgiler çizerek, farklı şişkinlik, uzunluk ve açılarla, çizgileri dallandırarak, sonra da onların içinden istediklerini seçerek; sonunda **anlamlı şekiller**e ulaşmasına taaccüb etmiş. Aslına bakarsanız, şayet bunca **uğraşa** ve **hileye** rağmen; **anlamlı şekiller**e ulaşamasaydı, bir bilim insanı olarak kendisine ayıp ederdi.

Doğal Seçilimde: "Mutasyonlar"



Çınar yaprağı: Senozoik zaman, Eosen dönemi, 50 milyon yaşında (ABD)

Doğal seçilimin daha iyi anlaşılabilmesi için **mutasyonlar**ı irdelemeliyiz. **Evrimciler**e göre, birbirini izleyen nesillerde; yavru gelişirken, ufak farklılıklar olduğu için **evrim** gerçekleşir. Bu farklılıkların nedeni ise, gelişimi denetleyen **genlerdeki değişiklikler;** yani **mutasyonlar**dır. Ve bu **mutasyonlar**, evrimcilere göre, her nasılsa, hep **evrimleşme-gelişme- karmaşık hale gelme**; yani pozitif yönde ilerler.

Mutasyonlar, DNA'nın kodlanmasında meydana gelen değişikliklerdir. **Genetik karakterler**in, **olumlu** ya da **olumsuz** değişmesine neden olurlar. Ortaya nasıl, ne zaman çıkacakları bilinemiyor. Oluşumları gelişigüzeldir. **Mutasyonlar**, **evrim teorisi**nin ayrılmaz parçasıdır. Çünkü **evrim**e göre; **tek hücreli bir canlı**dan, **insan**a uzanan süreçte; insanı bu tek hücreli canlıdan ayıran **tüm yapı** ve **sistemler** (göz, beyin, uzuvlar); **süper şanslı, birbirini tamamlayıcı** ve **arka arkaya gelen,** ancak yine de hiçbir **bilincin** rol oynamadığı **sayısız mutasyonlar**ın eseridir.

Ancak **mutasyonlar**, çok **nadiren** meydana gelirler ve genelde de **zararlıdırlar**.Öyle ki, bir **hücre**de, **mutasyon**un meydana gelme **olasılığı**, **milyonda birdir:**($1/10^6$).
Ancak **hücre**de, çok **karmaşık kontrol mekanizmaları** vardır. Bu kontrol mekanizmaları sayesinde, **DNA** üzerinde meydana gelen herhangi bir **hatalı nükleotid dizisi,** süratle tamir edilir. **Hücre**deki olağanüstü **denetim enzimleri**, göz önünde bulundurulduğunda; **mutasyonlar**ın meydana gelme **olasılığı**, **trilyonda bire düşer:**($1/10^{12}$). **Fiziksel, kimyasal** veyahut **biyolojik etkiler** sonucunda, yine de bir mutasyon meydana gelirse; bu **mutasyon**un, **DNA** üzerindeki **nükleotid dizileri**nin, hangisi üzerinde meydana geldiğini kestirmek **olanaksızdır**.
Yani, **mutasyonlar**ın, **nükleotidler** üzerindeki etkisi, bilime göre **tesadüfidir**. **Yeni genetik bilgi üretemezler.**

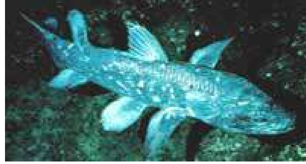
Yaşama İçgüdüsü ve Mutasyonlar

Oysa **evrime** göre **mutasyonlar** sayesinde; **bakteriler**den, **insanlar**a uzanan yolda, **DNA**'nın, **sayısız**, arka arkaya, **süper şanslı genetik bilgiler** edinmesi gerekir. **Mutasyon**a uğrayan **canlılar**, ürerlerken, **deneme yanılma yöntemi**yle; ancak her nasılsa **hayatta kalma**yı sağlayacak seçimi yaparak, bir sürü elemeden geçerler. **Evrimciler**e göre, **hayatta kalma içgüdüsü, mutasyonlar**a yön veren ve **doğal seçilimi** tesadüfi olmaktan çıkaran **amaçtır**.

Peki bu **yaşama** ve daha başka **canlılar**la ilgili **içgüdüleri**, **evrim teorisi** nasıl açıklıyor? **Canlılar** neden intihar etmez ve böyle bir **içgüdü yasası** yoktur? **Evrim**de **doğal seçilim**in tüm **amacı**, **canlıları hayatta bırakmak** ise, **av** ve **avcı ilişkisi** nasıl açıklanabilir? Madem her şey, **yaşamak** için dönüşüp-değişiyor; bütün **avlar**, neden yaşamak için bugüne kadar **evrimleşemediler** ve **av olmak**tan kurtulamadılar? Ayrıca bir **hayvan türü**nün, birden

çok düşmanından, bazılarına **galip** gelirken, bazılarına **mağlup** olmasını **evrim** nasıl açıklıyor? Düşmanlarından hangisine karşı silahlanacağını, **evrim** mi **seçiyor**? Mesela düşmanlarından korunmak için, ağaç, yaprak, taş ve benzeri objeleri taklit eden **hayvanlar**da, bu **benzerliği mükemmel yapan** nedir? Ancak **avlayıcı hayvanlar**a da, bu **taklitçileri fark ettiren derin yapı,** hangi **mutasyonlar** tarafından düşünülmüştür?

Teorinin Çıkmazı: Evrimleşmeyen Türler ve DNA



Latimeria Balığı, Mezozoik zaman, Trias dönemi, 400 milyon yaşında.

Doğal seçilimi sarsan, **mutasyon mekanizması**nın da açıklayamadığı; çözümü pek de mümkün gözükmeyen **problemler** vardır**. Bunlardan birisi** de, **100 milyonlarca yıl varlığını aynen koruyan türler**dir. Bu **türler**in, **fosil bulguları,** günümüzde apaçık ortadadır. Peki neden bu **türler**, **mutasyon**a uğramamışlardır? Örneğin **Latimeria** isimli balığı ele alalım. Bu **balık**la ilgili **fosil bulguları** bizi, **400 milyon yıl** geriye götürmektedir. Bu **balıklar**ın, **dinozorlar**la aynı zamanda tükendiği düşünülüyordu. Ancak 1938'de, Güney Afrika kıyıları açığında avlanan **tuhaf bir balık**, bilim adamlarını şoke etti. Çünkü bu **yaşayan fosil**, **Latimeria** balığıydı. Milyonlarca yıl önce yaşayan atalarıyla kıyaslandığında, neredeyse hiç değişmemişti.

Evrimi tanımayan bir diğer örnek de; **histon H4 genleri**dir. Bu **genler**in, **en az iki milyar yıl korunması** çok etkileyicidir. **Bakteriler**, evrimcilere göre, sürekli evrimleşip sonunda **insan**a dönüşürken(!); neredeyse her canlıda bulunan **H4 geni,** nasılsa **mutasyon**dan kurtulmuştur?

Doğal seçilimin ikinci bir problemi ise **hayatın bilgisi; DNA**'dır. **DNA** gibi inanılmaz bir **moleküler makina**nın, evrimsel bir süreçle, **kendiliğinden** ve **rastlantısal**(tesadüfi) adımlar sonucu **ortaya çıkma ihtimali**, **akla uygun düşmüyor. DNA** gibi **makro moleküller**in işleyişi, bazı **ateist bilim adamları**nı da zorlamaktadır. Bakınız, Prof. Daniel C. Denett, şaşkınlığını nasıl dile getiriyor:

"Araştırmamızın bu düzeyinde, keşfettiğimiz **bilinçli failliğe** benzer, bize yabancı ve hafif itici gelen bir şey var. Ortada **amaca yönelik** telaşlı bir koşuşturmaca olmasına rağmen, **evde kimse yok**. **Mükemmel bir şekilde tasarlandıkları** ve yaptıkları şeyden hiç haberdar olmadıkları anlaşılan **moleküler makineler, şaşırtıcı marifetler sergiliyor."**

Bay Denett'a itici gelen şey ne? Bu **moleküller**e her baktığında, mükemmel bir **Tasarımcı**yı çağrıştırması mı? Nitekim
Sir Francis Crick'de aynı hastalıktan muzdarip görünüyor ve meslektaşlarını şöyle ikaz ediyor:

"Biyologlar, gördükleri şeylerin **tasarımlanmadığını**, aksine **evrim** geçirdiğini, **hiç akıllarından çıkarmamalıdırlar**."

Demek ki **Nobel ödülü**, bilimin namusunu korumaya yetmiyor. **Allah**'ı yok sayma uğruna,

nice çamlar devriliyor; bilimin en **temel prensibi** ayaklar altına alınıyor. Halbuki, **Avrupa ortaçağ karanlığı**nda engizisyon mahkemeleri kurarken; **İslam Medeniyeti**'nde; "**bilimin ilk şartı şüphedir**" prensibi dalgalanıyordu.

Dawkins'de, yaşamın temelini oluşturan "**genetik bilgi**" konusunda çaresizdir. **DNA**'nın adım adım **evrim sonucu** ortaya çıkamayacağını, acz içinde şöyle dile getiriyor:

"**DNA'nın, adım adım ilerleyen bir süreçte oluştuğunu hayal edebilmek çok zor.**"

Evrim Kuramı: Kanıtsız!

Canlılığın bu **en temel molekülü**nün ortaya çıkışı konusunda **suskun** olan Dawkins, tüm yaşamın ve yaşamdaki çeşitliliğin, **kör seçilimle** oluştuğunu; **yaratma**nın söz konusu olmadığını, **körü-körüne savunuyor**. **Amacını** ve **ön yargılarını** bakınız nasıl sıralıyor:

"En eskisi hariç, **doğal seçilim kuramı**nın, tüm sözde seçenekleriyle baş ettik. En **eski kuram**sa, **yaşamın bilinçli bir tasarımcı tarafından yaratıldığı** ve de **evrimin yönetildiği kuramı.** Böylesi **inançlar** için söyleyebileceğimiz birinci şey, **gereksiz** oldukları; ikinci şey de, bizim açıklamak istediğimiz örgütlü karmaşıklığı zaten varsaydıklarıdır. **Kanıtlar evrim kuramı lehine olmasa bile**, **elimizdeki en iyi kuram hala bu. Yaşamın karmaşık tasarımı** üzerine öne sürülmüş tek **işe yarayan açıklama**, **yavaş yavaş ve kerte kerte gelişen birikimli seçilimdir.** "Kör Saatçi"deki **temel düşünce, yaşamı veya evrendeki herhangi bir şeyi anlamak için, bir tasarımcının varlığını kabullenmek zorunda olmadığımızdır.**"

Birikimli Seçilimci: "Kör Dawkins"

"**Kör Saatçi**" nitelemesini doğrudan **Allah** için kullanıyor ve bununla şunu söylemek istiyor: **Evrenin Yaratıcısı** yok, şayet var diyorsanız, o zaman bu **saati**(evreni-canlıları) yaratan**, kördür.** Çünkü evrende **canlılar**, **bilinçsiz-iradesiz**(kör) bir birikimli seçilimle evrimleşmiştir. **Kendi körlüğü,** her paragrafında; hatta her cümlesinde ortaya çıkan bu kimse, bizce bilim insanı değil; **bağnaz-dindar bir evrimci bilimcidir**. Yukarıdaki Dawkins'in ifadelerine bakarsanız, bu iddiamızın doğruluğunu kolayca görebilirsiniz.
İşte **kör** bir **mantığın** çelişkileri:

"**Yaratıcı ve yaratma gereksiz. Yaratmayı esas alan kuram, eski ve böyle inançlar gereksiz. Kanıtlar evrim kuramı lehine değilse de, en iyi kuram evrim.** (Benim temel düşüncem) **evrendeki herhangi bir şeyi anlamak için Tasarımcının varlığına gerek yok.**"

Bu kendi içinde tutarsız, ilmin objektif penceresinden mahrum ve adeta **ne olursa olsun evrim** diyen bir kafa yapısı. Bizce **evrim teorisi** bir **din** haline getirilerek; **ateizme** dayanak yapılmaktadır. Böylece, hiç duymak istemedikleri "**Yaratıcı ve yaratma fikri**"nden, "**bilimselliğin**(!) **evrim teorisi kılıcı**"yla bir vuruşta kurtulmuş olacaklarını zannediyorlar.

Özetle "**evrim teorisi**"nin değirmenine su taşıyan tüm **evren bilimci** ve **evrim bilimciler** diyor ki: Evrende sadece **canlılar** değil; **her şey**(canlı-cansız), **kendiliğinden**, **tesadüfen** ve bir **Yaratıcı olmadan** ortaya çıkmıştır. **Kanıt ne? Kanıt olmasa da bu böyle!**..

Tek Hücreden İnsana Evrim(!)

Evrim teorisine göre, kendiliğinden(!) türeyen basit bir **canlı**, ya da **canlılar**;aşağıdan, yukarıya doğru, **doğal seçilim mekanizmaları**yla **evrimleşerek**; **insan** dahil **tüm canlıları** oluşturmuştur. **Teori**, **alt türler**in evrimleşip; bir **üst türe**(boyuta) dönüştüğünü söyler. Kısacası, **tüm canlılar, ortak bir ata**dan gelmektedir. Her nasılsa evrimleşen **alt tür**, hem bir **üst türü** oluşturuyor, hem de yerinde duruyor. Yani, **maymun**, **insan** olurken; her nasılsa, **maymun olmaya** da devam ediyor. Bir başka açıdan da, hem **evrimleşiyor** ve hem de **evrimleşmiyor**. **Tek hücreliler**den, varlıkların en mükemmeli olan **insan**a doğru "**evrimleşme süreci**", bir **kanıt** ortaya koyamadığı gibi, **yüzlerce soru**yu da **cevapsız** bırakmaktadır.

Darwin, **türlerdeki değişimleri,** gözlemledi. Arkasından bu değişimin; **bir türden diğer bir türe geçişi** doğuracağı sonucuna vardı. Ancak **fosil bulguları** ve **modern üretim teknikleri,** hem **Darwin**'in, hem de onun bugünkü **takipçilerinin, yanıldıklarını** ortaya koymaktadır.

Kur'an: "Bir Sinek Yaratamazlar"**(Hacc(22)/73)**

A New World adlı kitabında, Jeremy Rifkin, **türlerin dönüşümü** konusunda, şunları yazmıştır:

"Türlerin, **kendi özlerine bu kadar inanılmaz bir şekilde sarıldıkları konusunda hâlâ şüphesi olanlar**, **o küçücük meyve sineği üzerinde yapılan deneylere baksınlar.** Bu **deneyler**, birçok saygın bilim adamını, **dönüşümün değil, denge**nin (kararlılığın) bir **genel tabiat kanunu** olduğuna, **ikna eden veriler ortaya koymaktadır. Meyve sineği,** gebelik süresi çok kısa (12 gün) olduğu için, uzun yıllardır **mutasyon deneyleri**nin gözde deneği olmuştur. Bu deneylerde; **sineğin mutasyon oranını 15.000 kez artırmak için röntgen kullanılmıştır.** Bilim adamları, her şeyi hesaba katarak; **meyve sineği**nin, **evrim sürecini kolaylaştırmışlar** ve onun normal şartlarda, **milyonlarca yılda gerçekleştirebileceği mutasyon** ve **evrime eşdeğer** bir ortam oluşturmuşlardır."

"Mutasyonun bu kadar hızlandırılmasına rağmen; bilim adamları yine **meyve sineği**nden **başka bir şey elde edememişlerdi**r. Daha önemlisi, **meyve sineği,** bunca **mutasyon deneyleri**ne rağmen, belli sınırların ötesinde bir değişim göstermemiştir. Mesela Ernst Mayr, meyve sineği üzerinde 1948'de gerçekleştirilen iki deneyle ilgili şu bilgileri aktarmaktadır: **Birinci deney**de, **sineğin** kıllarının azaltılması, **ikinci deney**de ise artırılması hedeflenmişti. Ortalama 36 olan kıl sayısını, 30 kuşak sonra 25'e kadar düşürmek mümkün oldu. Ama daha sonra **kısırlık** meydana geldi. O seriden elde edilen **sinekler,** nesiller üretemez oldular. İkinci deneyde ise ortalama kıl sayısı 36'dan 56'ya çıkarıldı. Bu defa yine ilk deneyde olduğu gibi kısırlık baş gösterdi. Mayr, bunun üzerine şu sonuca vardı:

"Belli ki, **seçilimle** geçekleştirilen **zorlayıcı ıslahlar**, **genetik çeşitliliğin kökünü kurutmaktadır.** Tek taraflı **seçilim**, genel çevreye uyumda, bir düşüşe neden olmaktadır. Bu da, neredeyse her **üretim deneyi**nin baş belasıdır."

Bakteriler, bizlere, **türler**in, **radikal bir değişim** göstermediğinin ayrı bir kanıtıdır. **Bakteriler,** en çabuk üreyen **hayat formu**dur. Tüm **hayat formları**nın, % 75'ini oluşturmaktadırlar. İddiaya göre, **yaklaşık üç milyar yıllık bir ömre sahiptirler**. Kontrol altında tutulmadıkları takdirde; 36 saat içinde tüm dünyayı neredeyse diz boyu kaplayabilirler. Hayatın tüm diğer formlarından daha fazla **mutasyon** üretirler. Ancak bugüne kadar **bakteri türünden başka hiçbir şey üretmemişlerdir.**



Meyve sineği(Drosophila melanogaster)

"Ortak Ata" İddiasına: Fosillerin Cevabı

Aslına bakarsanız, **türlerin hiyerarşik olarak değişimi**ne**,** Darwin'de **inanmış gözükmüyor.** 1863'de yazdığı bir mektupta, bu **gerçeği**, şu sözlerle dile getiriyor:

"Detaya indiğimiz zaman, **hiçbir türün değişmediğini kanıtlayabiliriz.**Yani herhangi **bir tür**ün, **değiştiğini ispat edemeyiz**. Ayrıca **teori**nin temelini oluşturduğunu varsaydığımız **değişimler**in, **yararlı değişimler** olduklarını **kanıtlayamayız**."

Gerek **fosiller**, gerekse **üretim deneyleri,** açık bir şekilde, bir tür içindeki **değişimlerin, dönüşümü** değil; aksine **türün**, **istikrarını koruduğu kanıtlanmıştır.**

Evrim, hayatın başlangıcından bugüne kadar devam eden bir **süreç**se; bu **sürecin şahitleri de kayalardır.** Yeryüzündeki **hayat**ın, en eski **kanıtları**, **kaya şeklinde** gömülmüş **fosiller**dir. **Fosiller** olmadan, yaşamın nasıl geliştiğine dair; bir **kanıt**, **gözlem**, yada **bilimsel bir araştırma**dan söz edilemez.

"**Ateist evrimciler**" bile, **kuşlar**ın**, böcekler**in ve **memeliler**in **uçma özelliğini**, "**ortak bir ata**" dan elde ettiklerini söyleyemiyorlar. Bu da, **uçma özelliği**nin, "**ortak bir ata**"dan mirasla gelemeyeceğini göstermekle kalmayıp; canlılarda bu durumun defalarca oluşacağının bir kanıtıdır. Sadece bu bile, **evrim teorisi**nin, sayısız sorunlarından birisidir.

Dr. Grasse, **fosiller**in önemini, meslektaşlarına şu sözlerle hatırlatır:

"**Evrim süreci**, yalnızca **fosil yöntemi**yle ortaya çıkar. Bu nedenle, **paleontoloji bilgisi**, olmazsa olmaz şartların başında gelir. **Evrim**in kanıtını, sadece **kayabilim** sağlayabilir ve onun **seyrini** veya **mekanizmaları**nı, sadece bu bilim açığa çıkarabilir."

Dr. Grasse, Dünya'nın saygın biyologlarındandır. Fransa'da, **Darwin teorisi**ni **eleştiren bir kitap** yayınladı. **Evolution of Living Organisms**(Canlı Organizmaların Evrimi) isimli bu **kitap**; daha çok **kaynağın güvenilirliği** üzerine yoğunlaştı. Onun bu kitabına , **Darwin teorisi**nin sadık savunucusu ve aşırı tutucu olarak bilinen Dobzhansky Theodosius, bir tanıtım yazdı. Ve büyük bir araştırma tecrübesi bulunan Grasse'in **gözlemleri**nin, **göz ardı edilemeyeceğini**, itiraf etmek zorunda kaldı. Grasse, 28 ciltlik **Traite Zoologie** isimli

ansiklopedinin editörü ve **Fransız Bilimler Akademisi'**nin eski başkanıdır. Dobzhansky; "**Grasse'in, canlılar dünyasına ilişkin bilgisinin, çok kuvvetli olduğunu**" kabul etmektedir.

Fosil Kayıtları: Darwinci Evrimi Yalanlıyor

Ancak **fosil bilimi, Evrim teorisi** için hiçbir zaman **kanıt sunmamıştır**. Richard Dawkins, evrimcilerin, adeta **kutsal kitabı** sayılan "Kör Saatçi" kitabında, aşağıdaki cümleleri ağzından kaçırır:

"**Fosil kayıtlarında görülen boşluklar**, **Darwincileri hep kaygılandırmış** ve **mükemmel olmayan kanıtlara bahaneler uydurmaya zorlamıştı. Darwin bile bunu itiraf eder**: **Jeolojik kayıtlar, mükemmel olmadığı için, tüm soyu tükenmiş ve şimdi yaşamakta olan canlıları birbirine bağlayan, sonsuz sayıda çeşitlilikteki ara formlar, bulunamamıştır. Jeolojik kayıtların doğasına ilişkin bu görüşümü kabul etmeyenler, kuramının da tümünü reddetmekte haklı olurlar.**"

Darwin, **ara formlar**ın zamanla ve teknolojinin ilerlemesiyle keşfedileceğini ve böylece **kendi tezi**nin doğrulanacağını sanıyordu. Darwin'den bu yana geçen 100 yılı aşkın sürede, **milyonlarca fosil** bulunup incelendi. Ancak Darwin'in beklentisini haklı çıkaracak **fosil kayıtları bulunamadı**.

Dünya'daki bilinen **fosil türleri**nin, % 20'sinin örneklerini "**Chicago'daki Field Museum**" barındırmaktadır. Müze müdürü David Raup'a göre; **bulgular**, Darwin'in ve Dawkins'in iddialarına destek vermiyor. **Ara formları** içeren ve **adım adım evrimi destekleyen veriler** yok ortada. Evrimcilerin **kesin inançlılığı** ve **propagandası** o derece fazladır ki; çoğu kimse **fosiller**in, **Darwinci yorumları** desteklediğini zanneder. Darwin'den bu yana 120 yıl geçti ve **fosil verilerimiz** fevkalade genişledi, ancak **Darwinci evrimin kanıtları ortada yok.**

Darwin Teorisi: "Gerçek Hayata Uymuyor"

"**A New World**" kitabında, Jeremy Rifkin, şunları söylemektedir:

"**Jeolojik bulgularda yapılacak bir gezinti, evrimsel değişimin, 'yavaş yavaş gerçekleştiği saçmalığı'na insanları bile ikna etmelidir. Teori ile gerçeğin birbirleriyle uyuşmadığının ilk işareti, fosillerin ortaya çıkarıldığı yerlerdeki kaya formlarında bulunmuştur.**"

Denizanası, yumuşakçalar, süngerler, eklembacaklı kabuklular ve diğer omurgasızların tümü, **kayabilimciler**in, **Paleozoik Devir** ismini verdikleri dönemde, hep beraber bulunmuşlardır. İşte gizem bu noktada başlamaktadır. **Paleozoik-öncesi kaya oluşumları**nda, yaygın şekilde **fosil atalarını**n bulunması gerekir. Oysa, California Üniversitesi'nden, Paleo-botanist Daniel Axelrod'un açıkça ifade ettiği gibi; burada **çok önemli bir problem vardır**:

"**Jeoloji** ve **evrimin** çözülmeyen temel problemlerinden birisi; **aşağı paleozoik kayalar**da fosilleşmiş **çok hücreli deniz omurgasızları**nın, tüm kıtalarda bulunmasına rağmen; daha **eski devirlerin kayaları**nda **olmamasıdır**. Her nasılsa, bu **ilk paleozoik fosiller**in**, ataları**nı bulmak için **paleozoik-öncesi kayaları** incelediğimizde, **bunların hiçbir yerde bulunmadığını görmekteyiz**."

Paleozoik kayalarda yaygın halde bulunan **çok hücreli omurgasızlar**ın **ataları**, nasıl olur

da **paleozoik-öncesi kayalar**da bulunmaz? **Ata fosiller**in, bir önceki dönemin kayalarında bulunması gerekmez miydi? **Evrimciler**in, bu konuda ileri sürdükleri yegane bahaneleri; bu **ata fosiller**in, çoğunun vücudunda, yalnızca **yumuşak bölümler** olduğu iddiasıdır. Yani onlara göre, **fosilleşecek kabuklar** ve **kemikler** yoktur. Ancak **3 milyar yıllık bakteri fosilleri** bulunurken; **sözü edilen canlıların bulunmaması, bu evrimci iddialarını boşa çıkarmaktadır.**

Paleozoik Devri: "Yaratılışın Kanıtı"

Ayrıca, **400 milyon yıllık fosil**i bulunan **Latimeria** gibi **balıkların**, günümüzde de **hiç değişmeden yaşaması**, asıl **evrim teorisi**ni, **eskimiş teori** yapmaktadır. **Fosil kayıtları**ndaki bu **büyük boşlukları**n, **evrim teorisi**ni **yalanladığının** farkında olan Dawkins, bakın **nasıl hayıflanıyor** ve arkasından **gerçeği nasıl inkar ediyor**:

"600 milyon yıl önce oluşan **kambriyen** (palezoik) **kayaç katmanları, ana omurgasız gruplar**ının çoğunu bulduğumuz **en eski kayaçlar**dır. Bu **fosiller**in çoğunu, ilk ortaya çıkışlarında, **ileri bir evrim düzeyinde buluyoruz.** Sanki hiç **evrimsel tarihleri yokmuş** ve **ortaya bırakılmışlar** gibi. Söylemeye gerek yok; **bu ani ortaya çıkış, yaratılışçıları çok mutlu ediyor. Evrimciler**, **kambriyen devri**nde, **bu denli çok sayıda, karmaşık hayvan çeşidinin aniden ortaya çıkışının, tek alternatif açıklamasının; Tanrısal Yaratılış olduğunu kabul eder ve bu alternatifi reddeder."**

İşte **evrim teorisi**ne i**man edenler**in, **körlüğü**. Bay Dawkins'in kitabına verdiği isim, kendisine çok yakışıyor. Dawkins gibi **evrim teorisi**ne iman edenlere, hiç bir **kanıt** kar etmez. Gözleriyle görseler; mucizelere boğulsalar, yine de bir şey ifade etmez. Zira, böylelerinin **kalp gözleri kördür**.

"Evrim Teorisi"ne: Bazı Sorular

Darwinci doğal seçilimin**,** bir teori olarak **bilimsellik sınırları**nda kalabilmesi için, bazı sorulara cevap vermesi gerekmektedir:
1) **Doğal seçilim yasası,** neden vardır? Bu **yasa**, canlılar alemindeki birçok **yasa**dan birisidir. Bu **yasa**yı, **ortaya koyan** ve **yöneten güç** nedir, ya da kimdir?
2) İlk olarak **doğal seçilim mekanizması** ve **canlılar**a ait **diğer yasalar**, nasıl ortaya çıktı? Bu yasaları, **canlı organizma**ya başlangıçta emreden nedir, hatta kimdir?
3) Neden bu **yasa**, gerileme değil de, **ilerleme yönünde** çalışıyor?
4) Madem ki **doğal seçilim**, **gelişme** ve **ilerleme** yönünde; basitten, karmaşığa doğru **planlı bir yapı** oluşturuyor. Bu, bir **amacı** ve **anlamlılığı** ortaya koymaz mı?
Amaçlı ve **anlamlı** bir **işleyiş**; bir **irade**yi, **bilinçli** bir **amaçlayan**ı davet etmez mi? Bu durumda, **tesadüfilik, akılsız işleyiş, amaçsızlık** ve **körlük**ten nasıl söz edebiliriz?
5) İçinde **akıl**, **bilgi**, **plan**, **düzen** ve **kontrol**den başka bir şey göremediğimiz **canlılar alemi**, her geçen gün yeni teknolojilerin ışığında, bilim adamlarını şaşırtmaya devam ederken; biz **"zeki fail"** olarak **"Doğa"**yı mı göreceğiz?

Bu sorulara, **evrim teorisi**nin verdiği **bilimsel** ve **tutarlı cevapları** bilmiyoruz.

Gerçek Olan: "Sınırlı ve Kontrollü Bir Evrim"

Ortak atadan gelen bir **tür**ün; içinde **çeşitlenmesi**, zamana-çevreye bağlı olarak; **tür içi değişim süreçleri** ve **nesilden nesile** devam eden **kalıtsal değişimler**, elbette bir **evrim**dir.

Tüm **canlılar alemi**nde, bu anlamda "**sınırlı** ve **kontrollü** bir **evrim**" vardır**. Her tür**ün kendi içinde **çeşitlendiği**, **değişime uğradığı**; **aynı tür**de(boyutta) kalmak kaydıyla; **zaman** ve **mücadele**yle, **özellikleri farklı** topluluklar-populasyonlar oluştuğu açıktır. Bu **tür içi evrimleşme süreci**nde, sadece **yaşama içgüdüsü** ve **mutasyon** değil; **neslin devamı**, **yuvayı koruma, aile-toplum halinde yaşama** ve **yavruya şefkat** gibi **yasaları**n, **canlı-türleri**n, **kendi uzayı**nda, **evrimleşme parametreleri** olduğu bir gerçektir.

Bu **"evrim"**, **evrim teorisi**(kuramı)ndan tamamen farklıdır. Bu sınırlı anlamda **evrim,**daha **anlaşılabilir**, **kanıtlanabilir** ve bilim adamlarının **yaygın kabulü**ne mazhar bir **görüş**tür.

Bu **"sınırlı ve kontrollü evrim"**; bir **Yaratıcı**'yı, **yaratma**yı ve **kontrolü** gerekli kılar. Bu nedenledir ki, **evrim**, **sınırlı** ve **kontrollü**dür. Ne **evren**de ne de **canlılar alemi**nde hiçbir şey; **tesadüfi**, **plansız, sahipsiz, bilinçsiz** ve **amaçsız** değildir.

Tek **hücre**den, **maymun**a, oradan da **insan**a uzanan bir **evrimleşme**yi savunan; tüm canlıları tek bir **ortak ata**ya götüren **evrim teorisi**; **kanıtsız**, **dayanaksız**, **matematiksel** bir **model**den mahrum bir **teori**dir. Bu **teori**nin temel özelliklerinden biriside, **Yaratıcı'**yı tamamen reddetmesidir. **Bilimsel bir teori**nin sağlaması gereken **kriterleri**, hiçbir zaman sağlayamamıştır ve sağlayacakmış gibi de gözükmemektedir. **Evrim teorisi**, **Yaratıcı**'yı tanımayan; **kör, tesadüfi, plansız, amaçsız** ve **sınırsız** bir **vahşi mücadele**yi ön görür. Bu **kör mücadele** sonucunda da; **muazzam karmaşık, bilinçli, organize**, **sofistik organizmalar** ve **canlılar** ortaya çıkar. Yani bizden**, körlük, rasgelelik, bilinçsizlik** ve **akılsızlığın**; **anlamlı, karmaşık** ve **akıllı sistemler**i doğurduğuna inanmamız istenmektedir. Bu bir **hayal**den ibarettir. Canlıların hareketlerinde bir **karmaşıklık** ve **rasgelelik**, elbette vardır. Bugün **canlılar**da, **evren**de ve **madde**de karşılaştığımız **rastlantısal olaylar** ve **hızlar**, bilim için bir takım **belirsizlikler** ve **sınırlar** doğurmuştur. Ancak, **Allah** için hiçbir **engel** ve **sınır** yoktur. **Allah**'ın **kuşatması, görmesi, bilmesi** ve **yönetmesi sınırsızdır.**

Allah, sonsuz boyutludur**.** Her şeyi, birşey gibi bilir, nüfuz eder ve zamansız olarak kontrol eder. Raslantısal **ve** olasılıklı olayları**;** modelleriyle beraber yaratan ve yöneten odur. Yani olasılıklı(şansa bağlı) olayları, yasalarıyla birlikte yaratır, yönetir ve kontrol eder. Evrende, kontrolsüz hiçbir canlı-cansız olay; atomaltı veya atom üstü parçacık yoktur. Canlıların mikro ve makro dönüşümlerini, kuantum parçacıklarının tüm danslarını, her anını bilir ve kontrol eder**.** Bütün parçacıkların, bize göre tesadüfi olan hareketlerini ve hızlarını yaratan O'dur. O'nun için hiçbir belirsizlik yoktur. Ancak canlılara ve insanoğluna "tanıdığı özgürlük alanı"; bir deneme ve yarış alanıdır. Her yaratılmış topluluk, kendi "seçim ve mücadele uzayı"nda, sorumluluklarına göre denemeye tabi tutulur.Tüm evren ve canlıları, "sonsuz aklı"yla planlayan-programlayan; "özgürlük alanlarını ve sınırlarını", değişim-dönüşüm parametrelerini belirleyen, "sınırlı ve kontrollü evrimleri"ni, ömürlerini ve toplu yok oluşlarını taktir eden O'dur.

Sınırlı ve kontrollü evrimde, canlıları yaratan **sonsuz Yüce Allah**, onların yaşayacakları **doğal çevre**yi; bu çevredeki **potansiyel yiyecekleri**(besini) **planlamış-yaratmış**; arkasından canlıları, **uyacakları yasalar**la birlikte **planlayıp-yaratmış** ve **zaman boyutu**na bağlı olarak **türetmiştir**. Her şey, **yüksek boyutlu bir** "**Ana Bilgisayar**"ın içinde ve kontrolündedir. Bu "**Ana Bilgisayar**", evrendeki her şeyi ve hepimizi yöneten "**Ana Kitap**"tır; yani "**Levhi Mahfuz**"dur. Onda hiç bir şey eksik değildir. Herkesin ve her şeyin

kaderi ondadır. Tüm **canlıları**n ve **evren**in; **değişimi**, **gelişimi-evrimi**, "**Ana Bilgisayar**"da; "**Yüksek Melekler**"in kontrolünde, **matematik modeller**e ve **parametreler**e bağlanmıştır. Bize göre, **"Evren"**de, **Sonsuz Yüce Allah**'ın **İradesi**; **kontrolü, yönetimi, tanıdığı özgürlük, yaşam-ölüm-diriliş takdiri dışında hiçbir "olay-oluş" yoktur.**

Sonuç

Evrim teorisi, canlı yaşamın yasalarını; iki yasaya indirgemiştir: **Birikimli doğal seçilim** ve **mutasyon**. Tüm **canlıları** ve **evrimleri**ni, **kör seçilime** ve **belirsiz bir mutasyon**a bağlamak; akıl işi değildir. Yani bu **iki parametre**ye, **Tanrı**' nın bazı sıfatları atfedilmiş; böylece her şey elinde ve kontrolünde olan **Allah** örtülmüştür. Canlı yaşamının ayrılmaz bir parçası olan; **Allah vergisi diğer yasalar** nerede? Tüm canlıların **toplu yaşama yasası**(içgüdüsü) nerede? Toplum halinde yaşamanın temel alt sistemi; **aile yaşamı** nerede? Nerede canlı hayattaki **zayıfı** ve **topluluğun üyelerini koruma yasası?** Nerede **yavruya olan şefkat** ve **koruma yasası**(içgüdüsü)? Nerede Bazı canlı gruplarında, daha açık olarak ortaya çıkan **yardımlaşma ve dayanışma yasası? Evrimci-bilimciler, neslin devamı** ve **yaşama mücadelesi yasası**nı, "**birikimli doğal seçilim**" yahut "**doğal seçilim**"adıyla **kutsamışlar**, tüm **mucizevi oluşumları** ve **karmaşık canlı yapıları** buna bağlamışlardır.

Gerçekte bu **"sihirli doğal seçilim"**, neyi biriktiriyor? Bunu ölçemiyor, deneyemiyor, bilmiyorsunuz. **Mutasyon** ne zaman, ne şekilde gerçekleşiyor; **zararlı** mı, **yararlı** mı bilmiyorsunuz. **Mutasyon**un gerçek **rolü** ve **periyodu**nu nasıl, ne kadar deneyebilirsiniz? Bir **meyve sineği** üzerinde yapılan bunca **mutasyon deneyleri**, **sineği evrimleştirebildi mi? Mutasyon**un, **evrim teorisi**ni nasıl **yönettiği** biliniyor mu? Hayır! **DNA**'nın **evrimi**ni, zaman boyutunda izleyebiliyor musunuz? Evrimin **kanıtı fosiller** ve **ara formlar** nerede? **İlk canlı**yı, **canlılığın başlangıcı**nı, teori açıklayabiliyor mu? Hayır!

Türlerin evrimleşip, bir **üst tür**e nasıl, hangi yollardan ve ne şekilde geçtiğini açıklayabiliyor mu? Hayır! Neden bir **tür**, sözde **üst tür**e dönüşürken; bir kısmı kendilerini **değiştirmeyip**, **aynı türde kalmaya devam ediyorlar? Teori**, buna cevap verebiliyor mu? Hayır! Peki **teori**, **gözün evrimi**ni bize anlatabilir mi? **Uçan kuşları**n ve **böcekler**in nasıl **evrimleştiğini** ve **ortak atası**nı gösterebilir mi? Hayır! **Evrimci teori**, **Embriyogenez**deki "**muteşem planı ve bilgi**"yi anlayabiliyor mu? Elbette hayır!

Bu sorular gibi yüzlercesini sorabilirsiniz. Ancak hiç şüpheniz olmasın, bu **evrimci teori** ve bunun **tutkulu savunucuları,** size cevap veremeyeceklerdir. O halde böyle bir **teori,** bırakalım ispatını, **bilimsel bir teori olabilir mi?** Elbette olamaz! Ancak, Dawkins gibi **tutkulu evrimciler**, size cevap olarak diyeceklerdir ki:

"Bütün bu kanıtlar olmasa da; **fosiller**, **Yaratılışı** desteklese de; siz "**Teori**"ye inanın, sakın **Tanrı**'ya inanmayın! Zira, Tanrı yanılgıdır."

Bir bilim adamı olarak**; evrim teorisi**ni, **ateizme** dayanak yapması bir yana; **ateizm**i, bir "**din olarak inşa etme gayreti**" ve açtığı **"ateizm bayrağı"**nın altına, **dünya ateistleri**ni çağırması ilginçtir. **Allah**'a ve "**hesap günü**"ne, **inanmak** kadar **örtmek** de, **Allah**'ın insanlara tanıdığı bir haktır. Bugünkü "**bozulmuş dinler",** bu hakkı tanımasa da; **Allah**'ın **Kitabı Kur'an**, insanlara bu hakkı tanımıştır. Ancak şunu da, Dawkins gibi ateistler bilsin ki; insanlık tarihinde, kendileri gibi nice "**inkarcılar**" gelip geçmiştir!..

Kaynaklar:
1) Mahlon B. Hoagland, Hayatın Kökleri, çev. Şen Güven, Tübitak Yy, Ankara, 1993.
2) Gerald L. Schroeder, Tanrı'nın Saklı Yüzü, çev. Ahmet Ergenç, Gelenek Yy, İstanbul, 2003.
3) Francis S. Collins, The Language of God: A Scientist Presents Evidence For Belief, Free Press, Newyork, 2006.
4) Michael J. Behe, William A. Dembski, Stephen C. Meyer, Tasarım, çev. Orhan Düz, Gelenek Yy, İstanbul, 2004.
5) Phillip E. Johnson, Evrim Duruşması, çev. Orhan Düz, Gelenek Yy, İstanbul, 2003.
6) C. G. Hunter, Darwin'in Tanrısı, çev. Orhan Düz, Gelenek Yy, İstanbul, 2003.
7) Prof. Dr. Ali Demirsoy, Yaşamın Temel Kuralları, Meteksan Yy, C1/1, Ankara, 1991.
8) Abdüllatif Metin, A.N Field, John N. Moore, Darwinizm, çev. Haluk Avanoğlu, Otağ Yy, İstanbul, 1976.
9) Michael J. Behe, Darwin'in Kara Kutusu, çev. Burcu Çekmece, Aksoy Yy, İstanbul,1998.
10) Richard Dawkins, Kör Saatçi, çev. Feryal Halatçı, Tübitak Yy, Ankara, 2002.
11) Villareal L. P, "Are Viruses Alive?", Scientific American Magasine, Aralık, 2004.
12) Caner Taslaman, Evrim Teorisi Felsefe ve Tanrı, Kitap, 'aynı isimli web site'de yayınlanmaktadır.
13) Jeremy Rifkin, Darwin'in Çöküşü, çev. Ali Köse, Ufuk Yy, İstanbul, 2001.
14) Charles Darwin, Darwin Kuramı, çev. Cem Taylan, Pan Yy, İstanbul, Mayıs 2000.
15) Charles Darwin, İnsanın Türeyişi, çev.Sevim Belli, Onur Yy, Ankara, Nisan 1995.
16) Stephen Jay Gould, Darwin ve Sonrası, çev. Ceyhan Temürcü,Tübitak Yy, Ankara, Mayıs 2005.
17) Hoimar V. Ditfurth, Başlangıçta Hidrojen Vardı, çev. Veysel Atayman, Cumhuriyet Yy, İstanbul, Mayıs 2007.
18) Michael Shermer, Bilimin Sınır Bölgeleri, çev. Zeynep Reyhan Koç, Altınbilek Yy, İstanbul, Ağustos 2006.
19) Cyril Aydon, Charles Darwin, çev. Ali Cevat Akkoyunlu, Doğan Kitap Yy, İstanbul, Ocak 2006.
20) Rebecca Stefoff, Evrim Devrimi, çev. İnci Kalınyazgan,Tübitak Yy, Ankara, Aralık 2004.
21) Roger Lewin, Modern İnsanın Kökeni, çev. Nazım Özüaydın, Tübitak Yy, Ankara, Haziran 2004
22) Linda Gamlin, Evrim, çev. Aksu Bora, Tübitak Yy, Ankara, 2005.
23) Jonathan Wells, Evrimin İkonları, çev. Orhan Düz, Gelenek Yy, İstanbul, 2004.
24) Michael D. Lemonick, Andrea Dorfman, What Makes Us Different, Time Magasine, 1 Ocak 2006.
25) Nick Wadhams, New Fossil Ape May Shake Human Family Tree, National Geographic News, Nairobi, Kenya
Ağustos, 2007.
26) Abdüllatif Metin, "Hayat Probleminin Ortaya Konuşu ve Hayatı İzah Denemelerinin Kritiği", Gerçek Dergisi, Ocak, Nisan, İstanbul 1973.

İNSANIN KÖKENİ, EVRİM VE BİLİM

Gökben Coşkun-Dr. Erman Gündoğdu-yaklasansaat.com-2008

Evrim teorisine göre insanlar, yaklaşık 5 milyon yıl kadar önce; şempanzelerden, tesadüfi mutasyonlar geçirerek türeyip, ayrılmış bir türdür. Bu teoriye göre insanlar, diğer hayvanlarla(maymunlarla) paylaştıkları ortak bir atanın, evrim geçirmiş soylarıdır. Evrimcilere göre, insanların ayırt edici özellikleri, esasen küçük değişimleri hazırlayan doğal seçilimden kaynaklanıyordu.



Şempanzeden, Albert Eistein'a evrim(!)

Bir kısım evrimciler, birikimli seçilimle; küçük küçük birikimlerin, canlılara boyut atlattığını; ilk hücreden maymuna, oradanda insana, uzun bir sürede evrildiğini söylerken; bir kısım evrimciler, bu geçişin ani sıçramalarla olduğunu savunuyor. Yani teori, kendi içide tutarsız ve çelişkili. Dawkins'in birikimli seçilimine karşı, sıçramalı evrim tezi.

Bu konudaki Darwin'in tartışmalı görüşü; şöyle özetlenebilir: İnsanlar, salt hayvandır ve önceden tasarlanmış bir sürecin sonucu değillerdir. Darwin, insanlar ve hayvanlar arasında; zihinsel olarak da bir farklılık görmemektedir.

"İnsana Evrim"in Kanıtsız Savunması

Darwin ve yakın takipçileri, insanın evrimi tezlerini destekleyici hiçbir fosil kanıtına sahip olmadan savunmak zorundaydılar. Evrimci bilim adamı Huxley'in, pek de bilimsel olmayan tezi şuydu:

"Eğer insan, vahşi insanlardan ve hayvanlardan büyük yapısal farklılıklarla ayrılmıyorsa; o zaman onlar, birbirlerinin soyundan geliyordur. İnsanın, insan benzeri bir maymundan, yavaş yavaş evrim geçirerek; maymunlarla aynı ilkel soyun bir kolu olarak ortaya çıktığından şüphe etmenin, akılcı bir temeli yoktur. İnsan, maddesel ve yapısal açıdan vahşi hayvanlarla birdir."

İleri sürülen bu kolaycı tezin, gerçekle ilişkisi olabilir mi? İnsanoğlunun, canlılar alemi içindeki özel yeri ve boyutu; nasıl bir varlık olduğunu açıkça izah etmektedir. Burada izahı güç olanın, doğal seçilimin, insanın ortaya çıkışını açıklama çabasıdır.

Darwin, doğal seçilimi, ekonomik bir düzen olarak gördü. Bu düzen, doğanın, verimliliğini yükseltmek için tuttuğu bir yoldu. Bu amaca yönelik olarak, güçlülerin, rakiplerini alt edebilmeleri için doğal seçilimin, onlara gerekli özellikleri sağladığını düşündü. Diğer bir ifadeyle, bu yeni özellikler, bireyin veya türün, çevreye uyum sağlaması veya çevre şartlarının üstesinden gelebilmesi için kazanılmıştı.

İnsan Beyni: Doğal Seçilim Sonucu mu?

Darwin'e göre, bir türün, muhtaç olduğundan çok daha fazla yeni özellikler ortaya koyması, ekonomik veya doğal değildi. Çünkü Darwin, tutumluluğun, sadeliğin ve aşırıya kaçmamanın, tabiatın özelliği olduğunu düşünüyordu. Aksi halde, Darwin'in tüm doğal seçilim teorisi riske girerdi. Çünkü doğal seçilim, tam da gerekli şartlara uyuveren bir "şans fikri" üzerine kurulmuştu. Uzun vadeli bir planlamaya yer yoktu. Yarış, hep anlıktı ve yarışı, mevcut ortama en iyi uyan varlık kazanıyordu.

Peki, Darwin teorisi bulunduğu çevre şartlarına göre daha nitelikli bir organizma ile karşılaşırsa ne olur? En azından insan beyni; "canlının ihtiyacının ötesinde bir gelişim olduğunu" göstermiyor mu? Montreal Üniversitesi'nden, psikiyatrist Karl Stern, insanın ortaya çıkışı ve evrimci iddiaları değerlendirir. Stern'e göre bu teori, şöyle bir tasarım içermektedir:

"İnsanı, Evrimle Açıklamak: Çılgınlık!"

"Bir zamanlar Dünya'nın sıcaklık düzeyi, karbonla oksijenin; nitrojen ve hidrojen karışımıyla birleşmesi için uygun hale geldi. Gelişigüzel oluşumlardan da, hayatı oluşturan

moleküller ortaya çıktı. Sonra, uzunca bir zaman geçti ve doğal seçilim dönemine gelindi. Nihayet, sevgiyle nefreti, doğruyla yanlışı ayırd edebilen, Dante gibi şiir yazabilen, Mozart gibi beste yapabilen, Leonardo gibi resim çizebilen bir varlık ortaya çıktı."



Australopithecus robustus kafatası fosilinin, üç ayrı sanatçı tarafından çizilen ve birbirine benzemeyen (rekonstrüksiyon) çizimler.

Stern, bu yaklaşımın, çılgınlık, hatta şizofrenik olduğunu söylüyor:

"Böyle bir evren oluşumuna inanmak çılgınlıktır. Burada çılgın kelimesini hakaret anlamında değil; kendi teknik anlamında, yani psikotik anlamda kullanıyorum. Gerçekten böyle bir görüş, birçok bakımdan şizofrenik düşünceyle paralellik arz etmektedir."

Darwincilerin, bu çılgın iddialarını desteklediğini iddia ettikleri bir takım fosiller bulundu. Ancak bu fosiller, herkese göre farklı anlamlara gelebiliyordu. Bulunan fosiller, kimine göre maymun, kimine göre insan, kimine göreyse, iki tür arasında bir geçiş formuydu. Yale Üniversitesi'nde doktorasını tamamlayan Biyolog Dr. Jonathan Wells, fosiller hakkında bizlere şu bilgiyi verir:

Fosiller, Yoruma Açıktır: Nüfus Kağıdı da Yoktur

"Fosil ispatı, pek çok yoruma açıktır. Çünkü tekil örnekler, çeşitli yollarla yeniden tertip edilebilir. Ayrıca fosil kayıtları, ata-soy ilişkilerini tesis edemezler. Son zamanlarda, National Geographic Dergisi, bir kafa tası ile aynı türe ait olduğu düşünülen 7 kemik fosili kalıplarından dişi bir figürü, yeniden yapmaları için dört tane sanatçıya görev verdi. Sanatçıların dördü de, birbiriyle hiçbir alakası olmayan figürler ortaya koydular. Bu çarpıcı çizimler kümesi, tek bir fosil takımının, çeşitli yollarla nasıl yeniden yapılandırılabileceğini göstermektedir."

Nature Dergisi'nin baş bilim yazarı Henry Gee'de, bu konuda oldukça karamsardır. 1999'da şunları söylemiştir:

"Hiçbir fosil, nüfus kağıdıyla gömülmez. Fosilleri ayıran zaman aralıkları öylesine uzundur ki; ata-soy yoluyla, onların olası bağlantıları hakkında hiçbir şey söyleyemeyiz."

Gee, daha keskin bir şekilde şunları söylüyor:

"Bir fosil dizisini alıp, onun bir nesli temsil ettiğini savunmak; test edilebilir bilimsel bir hipotez değildir. Çocuklara uyumak için anlatılan masallarla, aynı geçerliliğe sahip bir değerlendirmedir. Eğlendirici, hatta öğretici olabilir; ancak bilimsel değildir."

Piltdown Sahtekarlığı: " Uydurma Fosil!"

Ne yazık ki, bu konuda bilim tarihine kara bir leke olarak geçmiş bazı sahtekarlıklar da yapılmıştır. 1912 de amatör paleontolog Charles Dawson, herkesin aradığı maymun-insan arasındaki fosil formunu; İngiltere'de Piltdown'da, bir çakıl çukurunda bulduğunu iddia etti.

Dawson, insan kafatasına ait bazı parçalar ile iki dişli maymun alt çenesine benzeyen bir parça bulmuştu. Onları, Britanya müzesindeki Smith Woodward'a götürdü. Woodward, bu parçaları bir araya getirerek tam bir kafatası yaptı. Woodward'ın, parçaları yeniden tertib etmesi, ilk önce şüphe uyandırmıştı, ancak 1953 yılına kadar kabul gördü. Daha sonra Joseph Weiner, Kenneth Oakley ve Wilfrid Le Gros Clark, Piltdown kafatasının; binlerce yıllık modern insana, çene parçalarının ise, yakın zamanda yaşamış, modern bir orangutana ait olduğunu kanıtladı.

Çene fosil olarak görünsün diye kimyasal bir işlemden geçirilmişti. Dişleri insan dişlerine benzesin diye ustaca aşağıya doğru törpülenmişti. Weiner ve arkadaşları, Piltdown insanının sahte olduğu sonucuna vardılar. Böylece Piltdown'ın bir hile olduğu ortaya çıktı. Biyoloji tarihçisi Jane Maienschein diyor ki; "Piltdown olayı, çevresinden kolaylıkla etkilenen araştırmacıların, aranan şeyi sahiden bulduklarına inanacak şekilde yönlendirileceklerini bize göstermiştir."

Tek Hücreden-İnsana Evrim Olasılığı: Sıfıra Yakındır

Evrim teorisi, neredeyse tamamen olasılık fikrine bel bağlamıştır. Çünkü evrim sürecindeki tüm değişim ve dönüşümler, tamamen tesadüfen(şans eseri) meydana gelirler. Hiçbir amacı olmayan bu değişimlerin, canlılar aleminin son derece karmaşık, düzenli ve kusursuz işleyen organizmalarını oluşturması, akla uygun gözükmüyor.

İşi olasılığa havale ettiğimizde, gerçekleşemeyecek hiçbir ihtimal yoktur. Olasılık teorisinde, bir olayın olasılığı, sıfıra çok yakında olsa, o olayın olma olasılığı var sayılır. Deneyi, sonsuza yakın tekrarlarsanız, imkansıza yakın olaylarda, gerçekleşebilir. Tüm canlılarda, sayısız olayların, pozitif yönde; yani şans eseri ve hep yapıcı birikimler oluşturma olasılığı, sıfıra yakındır. Ancak, hayali sonsuza yakın bir zamanda bu mümkün olabilir.

Darwinciler, hala zamanın kendi lehlerinde olduğunu düşünmektedirler. Onlar, Dünya'nın yaklaşık 5 milyar yaşında olduğuna işaret ederek; bunun, önemli değişimlerin sebebi sayılan mutasyonunların gerçekleşmesi için yeterli bir zaman olduğunu söylüyorlar. Sayısız formlar içeren bu kadar karmaşık bir hayatın, şans eseri gerçekleşen bir evrimle oluşması, 5 milyar yılda mümkün müdür? Matematikçiler, bu soruya açık bir şekilde hayır demektedirler. Matematikçiler, zaman dilimleriyle, mutasyon aralıklarını ve düzenli hayat sistemlerini eşleştirmek için onlarca yıldır çalışmaktadırlar. Her hesaplama sonucunda, ellerini havaya kaldırarak; evrime inançsızlıklarını ifade etmektedirler. Onların hesaplarına göre, şans eseri oluşumlar ve tesadüfi mutasyonlarla, düzenli bir hayatın gerçekleşme olasılığı sıfıra yakındır.



Fosil uyduran Paleontolog Charles Dawson, Piltdown kazı bölgesinde küreğiyle(sağda).



Uydurma Piltdown fosili(kafatası).

Basit Bir "Bakteri" Bile: Dev Bir Ansiklopedi!

İstatistik; olasılığı, $1/10^{30}$, $1/10^{50}$ arasında kalan olayları mümkün kabul etmektedir. Basit tek-hücreli bir organizmayı inceleyelim. Canlı bir hücre, insanın, başını döndürecek kadar karmaşık bir mekanizmadır ve binlerce organel ve birbirlerine zarar vermeyen sayısız türde kimyasal madde içermektedir.

Örnek olarak bahsetmek gerekirse, tek-hücreli Exscherichia Coli'nin (insan enfeksiyonlarına sebep olan bir tür bakteri), "100 milyon sayfa, Britannica Ansiklopedisi'ne denk" bir bilgi kapsadığı tahmin edilmektedir. George Gaylord Simpson, evrim yolculuğunun; başlangıçtan, en basit tek-hücreli organizmaya doğru giden bölümü, bu yolculuğun geriye kalan evrelerinin tamamından daha etkileyicidir" der.

Virüs düzeyinin üzerinde, en basit tam canlı birim, inanılmaz derecede karmaşıktır. Amipten, insana doğru evrimin olduğunu söylemek; sanki amip, sürecin en basit başlangıcıymış gibi, artık klişe bir ifade haline geldi. Halbuki, şayet hayat, basit bir moleküler sistem olarak ortaya çıktıysa; bu halden amip düzeyine yükselme; en azından amipten, insana yükselme kadar büyük bir şeydir.

Evrim: "İhtimal Dışıdır"

Görünen o ki, matematik olasılıklar, Simpson'un tahlillerine paralel sonuçlar ortaya koymaktadır. Olasılık hesaplarına göre, tek-hücreli organizma, o kadar karmaşıktır ki; bu karmaşık yapının, tamamen şans ve rastlantıyla bir araya gelme ihtimali, $1/10^{78\,436}$ olarak hesaplanmıştır. Bu sıfıra yakın olasılığın, $1/10^{30}$ ile $1/10^{50}$ aralığının tamamen dışında olduğu açıktır. Daha sonraki evrelere; yani tek-hücreli organizmadan, daha karmaşık formlara doğru gidildiğinde ise, istatistiksel olasılık, tamamen anlamını yitirmektedir. Mesela Huxley, atın ortaya çıkış olasılığını, $1/10^{3000\,000}$ olarak hesaplamıştır.

Dünya'nın önemli biyologları, evrimin, rasgele oluşum ve şansa dayalı mutasyonla gerçekleştiğini söyleyen Darwinci görüşe karşı, giderek sabırsızlanmaktadırlar. Nobel Ödülü

sahibi biyo-kimyacı Albert Szent-Gyorgyi; artık Darwinci evrim yorumuna inanmadığını söylemektedir. Szent-Gyorgyi, rasgele meydana gelen mutasyonların, zamanla tüm canlıları kazara oluşturduğu söylenirken; "bütün bunların olması, bütün ihtimallerin denenmesi için yeterli zaman vardı" ifadesi, kabul edilemezdir diyor ve şöyle devam ediyor:

"Bu cevabı hiçbir zaman kabul edemezdim. Süre ne kadar uzun olursa olsun, rasgele dizilen tuğlalar, hiçbir zaman bir 'şato' veya bir 'Yunan tapınağı' inşa edemez."

Birkaç yıl önce Philadelphia'daki Wister Anatomi ve Biyoloji Enstitüsü'nde, evrim teorisinin matematik olasılığını ele almak üzere, bir konferans düzenlendi. Katılımcılar arasında, meşhur matematikçiler ve biyologlardan bazıları da vardı. Biyologlar, matematikçilerin söylediklerinden pek hoşnut kalmadılar. Matematikçiler; "evrenin yaşı, göz önüne alındığında; şansa dayalı mutasyonla, hayatın kendiliğinden oluşması için yeterli zamanın olmadığı kesindir" dediler. Böylece bu süre içinde, "evrimi doğrulayacak bir mutasyon"un gerçekleşme ihtimalinin, "ihtimal dışı" olduğunu vurguladılar.

Şans Eseri(Tesadüfi) Evrim: Mantıksız

Şansa dayalı mutasyonların, yeterli zaman içinde, karmaşık canlı sistemler üretmesi iddiasına, Paris Üniversitesi'nden Dr. Marcel Schutzenberg, şu cevabı vermektedir:

"Biz, bunun makul olmadığına inanıyoruz. Bilgisayar programlarında rastgele değişimler yaparak, böyle bir ortamın benzerini oluşturmaya çalışsak bile; değiştirilen programın, ne hesaplayacağını görme şansımız, $1/10^{1000}$ 'den daha azdır. Sonuç olarak, yeni Darwinci evrim teorisinde, önemli bir boşluk olduğuna ve bu boşluğun da biyolojinin mevcut bilgileriyle doldurulamayacağına inanmaktayız."

En gelişmiş bilgisayarları ve en ileri matematik modelleri kullanan bu bilim adamları, aşağıdaki sonuca varmışlardır:

"Kanaatimiz o ki, 'rastgelelik kavramı', olasılıkçı bakış açısından ciddi bir yoruma tabi tutulursa; rastgelelik varsayımı, oldukça mantıksız görünecektir. Tabii bu durumda da; evrim teorisinin, yeni tabiat kanunlarının keşif ve yormunu beklemesi gerekmektedir."

Ludwing Von Bertalanffy: "Tanrı" Yerine "Evrim" Kondu

Yeni Darwinci senteze karşı matematik kanıtlar bu kadar kuvvetli olmasına rağmen; teoriyi hala ateşli savunan bazı çevrelerin, bu olağanüstü çabaları şaşırtcıdır. 20. yüzyılın seçkin bilim yazarlarından Arthur Koestler, teorinin, hala neden ortalıkta dolaşıp durduğunu şöyle açıklar:

"Kötü bir teori, teorisizlikten iyidir" düşüncesiyle, inanmaya devam etmektedirler. Halbuki "savundukları kale, harabeye dönmüş, fakat onlar göremiyorlar ya da görmek istemiyorlar."

Bilimsel anlamda iflas etmiş bir teorinin, hâlâ geçerli görülmesi konusunda; 20. yüzyılın önemli bilim adamı ve filozofu Ludwig von Bertalanffy ise, şunları söyler:

"Bu kadar belirsiz, kanıtları bu kadar yetersiz, bilimsel ölçülere, bu kadar uzak bir teorinin; dogma haline gelmesi, sanırım, ancak sosyolojik nedenlerle açıklanabilir. Toplum ve

bilim, mekanikçi, faydacı ve serbest rekabetçi fikirlere o kadar dalmıştı ki; artık gerçek olarak gökyüzüne; 'Tanrı' yerine ' Doğal Seçilim'i çıkarmıştı."

"Gerçek Bilim" ve "Evrim Teorisi"

Bilim dünyasında, herhangi bir teoriyi, dikkatli bir eleştirme ve deneme sürecinden geçirmeden kabul etmek mümkün değildir. Ancak tek
bir teori, bütün eleştiri ve sorgulamalardan muaf tutulmuştur. Bu da Darwin'in, evrim teorisidir. Teori, yıllarca akademik çevrelerde, bu anlamda ayrıcalıklı bir yer edindi. Bilimselliği gözardı edilen bu teoriye, yanlı yaklaşımın gerçek sebebi, bilim dünyasında yazılı olmayan gizli bir kanundur. Bu gizli kanun, hiçbir şartla ve ne olursa olsun; "bir Yaratıcı'dan bahsetmemektir". Yahut "doğanın içinde kalarak açıklama yapmaktır."

İşte bilimsel çalışma alanında, bu önemli şartı karşılayabilecek tek teori, evrim teorisidir ve de alternatifsizdir. Tüm materyalist bilim adamları, bilimsel ya da entellektüel açıdan tatmin olmuş bir ateist olmak isteyebilirler.
Ancak ateizm, bilim değildir. Gerçek bilim, yanlı ve önyargılı olmadan; gerçeklerle karşılaştığında, kabul etmeye hazır olmalıdır. Gerçek nerede olursa olsun, bilim adamının kaybettiği malıdır; onunla karşılaşınca, tereddüt etmeden onu almalıdır.

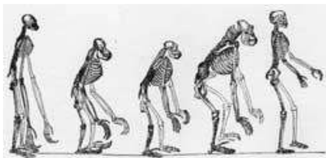
Grasse, yıllar süren dikkatli incelemeleri sonucunda evrim teorisinin bilimselliği hakkında şunları yazar:

"Biyologlar, sosyologlar ve filozoflar arasında tutunmasına rağmen, biyolojik evrim doktrini; objektif ve kapsamlı bir eleştiriye karşı koyamaz. Bu doktrin ya gerçekle çatışmakta ya da ilgilendiği temel problemleri çözememektedir."

Sahte Bir Bilim: Biyoloji'nin Kalbinde Kök Saldı

Grasse, meslektaşlarını hayrete düşürecek bir üslupla, evrim teorisi yoluyla, sahte bir bilim yaratıldığını, açıkça ilan etmektedir:

"Gizli, saklı varsayımların, ham, hatta yanlış dayanaklı sonuçların, bazen iyi, bazen kötü kullanımıyla; sahte bir bilim yaratıldı. Bu sahte bilim, biyolojinin tam kalbine kök salmıştır. Temel kavramların, kanıtlandığına, samimiyetle inanan ki kanıtlanmamıştır, birçok biyokimyacı ve biyoloğu yanlış yöne sürüklemektedir."



İnsan formuna doğru ilerleyişi gösteren bir seri içinde düzenlenmiş, sırayla; şebek, orangutan, goril, şempanze ve insan iskeletleri(çizim).

Nitekim biyolog Julian Huxley, evrim teorisini, "hiçbir bilim adamının reddedemeyeceğini" söyleyerek; bilimsel yaklaşımı değil, yanlış yönelimini ve kesin inancını dile getiriyor:

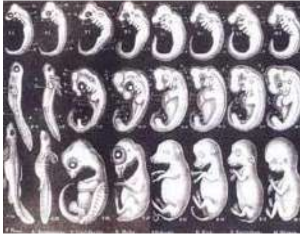
"Darwin'in teorisi artık bir teori değil, bir gerçektir; ciddi hiçbir bilim adamı, tıpkı Dünya'nın Güneş etrafında döndüğünü reddedemeyeceği gibi evrimin gerçekleştiğini reddedemez."

Bu kadar kesin inançlı olan Julian Huxley, kutsadığı evrim teorisine, hayali maymun-insan yönündeki evrimi gösteren kendi çizimlerini yakıştırarak; kullanıma sunmuştur. Bu sözde iskelet-evrim resimleri, evrim dininin ikonları olmuştur. Nitekim "Evrimin İkonları" adlı kitabın yazarı, Dr. Jonathan Wells, bu konuda şunları söyler:

"Kanıtın yokluğuna rağmen, Darwinci insanın kökeni görüşü; ellerini yere değdirerek, maymunun bir dizi ara formdan evrilerek, insan şeklini aldığını gösteren çizimlerle, çok geçmeden saygın bir konuma geldi. Bu çizimler, sonradan sayısız ders kitabında, müze sergilerinde, dergi yazılarında; hatta karikatürlerde yer aldı. Bunlar, evrimin son ikonunu(kutsalını) oluşturmaktadır.

"Bulunan tüm fosiller, Huxley'in çizdiği, bu asılsız çatıya oturtulmuştur. Huxley'in evrimi anlatımıyla, son ikon arasındaki çarpıcı benzerlik ortadadır. Huxley'in gösterdiği şey, baştan beri maymun-insan ikonunun, yani basitçe materyalist felsefenin yeniden dile getirilmesidir."

İşte Evrimci Haeckel Kafası!



Haeckel'in, ikonlaşan embriyo çizimleri.

Evrimin bir diğer ikonu da, Haeckel'in "sahte embriyo çizimleri"dir. Bu çizimler, tüm ders kitaplarında, bilimsel bir gerçek gibi öğretilmektedir.

Haeckel, "Wonders of Life" adlı kitabında; "sakat doğan bebeklerin hiç vakit kaybedilmeden öldürülmesini "savunmuştur. Sadece sakat doğan bebeklerin değil; toplumun sözde evrimine engel olan tüm hasta ve sakat insanların, "evrim yasaları" gereğince ayıklanmalarını istemiştir.

Hastaların tedavi edilmesine karşı çıkmış, bu tedavinin "doğal seleksiyon"u engellediğini ileri sürerek, şöyle yazmıştır: İyileşmesi mümkün olmayan yüz binlerce hasta; örneğin akıl hastaları, cüzzamlılar, kanser hastaları, yapay olarak hayatta tutulmakta; bu durum, kendilerine ya da toplumun geneline hiç bir yarar getirmemektedir... Bu kötülükten kurtulmak için, yetkili bir komisyonun kararı ve gözlemiyle "hızlı ve etkili bir zehir" verilmelidir.

Evrim Teorisi: Bilimsel Bir Teori Midir?

Neredeyse tüm evrimci akademisyenler, Huxley'in bu görüşlerini paylaşmaktadır. Peki ama evrim teorisi, bu sözde kesinliği hak etmek için ne yaptı? Darwin teorisinin, bilimsel bir teori olabilmesi için, elbette bilimsel metodun ölçütlerine göre kanıtlanabilir olması gerekir. Bir diğer ifadeyle, deneysel olarak ölçülebilir olması şarttır. Bilimsel metot, üç aşamalı bir doğrulama sürecini gerektirir. Birincisi, verilerin veya olguların gözlenmesidir,

ikincisi, gözlemlere dayalı bir varsayım oluşturulur. Ve bu varsayım, bilim adamlarının, veriler üzerinde belirli tahminlerde bulunmasını sağlar. Üçüncüsü, varsayımın doğruluğunu ve tahminlerin geçerliliğini saptamak için deneyler yapılır. Eğer deneylerin sonucu, tahmini doğrularsa, varsayım onaylanmış kabul edilir. B

Bilimsel metodun özü, deneysel tekrarlanabilirlik veya tekrar üretilebilirliktir. Ayrıca evrim teorisinin dayandığı herhangi bir matematik model yoktur. Mesela, doğrusal bir modeli, doğrusal artışla uyuşmayan fosiller, kolayca yanlışlayabilir. Bu yüzden evrimciler, adına "çalı modeli" denen bir model benimsemişlerdir. Bu modele göre geçmişte gördüğünüz bir canlıyı, uzunca bir aradan sonra günümüzde de görseniz teoriyi yanlışlayamazsınız. Aslında çalı modeli, bulunan yeni fosiller karşısında, yorum esnekliğiyle teoriyi zorlamayan ve her duruma uyarlamayı kolaylaştıran, elastik bir modeldir. Bu durumu, Jeremy Rifkin, kitabında şu çarpıcı ifadelerle dile getirir.

"Asgariden söylemek gerekirse, önümüzde utanılacak, şaşılacak bir durum vardır. Bir düşünce ki, bilimsel olduğunu söylüyor, ancak bilimsel ölçüme elverişli olamıyor. Gözlemlenemiyor, yeniden türetilemiyor, ölçülemiyor. Ancak savunucuları, hayatın başlangıcı ve gelişimi konusunda, onun yüce ve çürütülemez bir gerçek olarak görülmesini istiyorlar!.. O halde, bilimsel gözleme dayanmayan bu evrim görüşü, kişisel bir inanç meselesi olmalıdır. Teori hakkında söylenebilecek en iyi şey; onun, hayatın nasıl geliştiğine dair birçok insanın paylaştığı, ne kanıtlanabilen ne de yanlışlanabilen bir inancı temsil ettiğidir."

Teori: Bilimsel Kriterleri Karşılamıyor

Evrim teorisinin, bilimsel kriterleri, karşılamadığını kabul etmek zorundayız. Birçok ünlü bilim felsefecisi, gözlemsel verilere dayanmayan evrim teorisinin, bu sorununa dikkat çekmişlerdir. Bunlardan biri olan Wittgenstein şöyle demektedir:

"Örnek olarak; Darwin teorisi hakkında yapılan yaygarayı ele alalım. Teoriyi destekleyen ve 'tabii ki' diyen çevreler vardır, bir de 'tabii ki hayır' diyen çevreler vardır. Hangi mantıkla tabii ki denilebilir? Tek hücreli organizmaların, zamanla daha karmaşık organizmalara dönüştükleri ve memeli hayvanlardan insanlara kadar geliştikleri düşüncesi savunuluyor. Peki, bu süreci gözlemleyen biri var mı? Hayır! Peki, bu süreci şu anda kimse gözlemliyor mu? Hayır! Yapılan gözlemler, bir damla suyun kızgın bir taşa damlatılması gibidir. Buna rağmen binlerce kitapta, bu teorinin akla en yatkın çözüm olduğu yazılmaktadır. İnsanlar, çok zayıf kanıtlara rağmen, bu teorinin doğruluğundan emin.

"'Bilmiyorum, bu ilginç bir hipotez, ancak daha fazla güçlendirilmesi gerekir' gibi bir tutum savunulamaz mıydı? Bu durum, nasıl herhangi bir şeye ikna olunabileceğini gösteriyor. Sonunda cevapsız kalan sorular unutuluyor ve kişiler bunun, mutlaka böyle olduğuna kanaat getiriyorlar."

Evrim Tapınağı: Ruhbanlar ve Engizisyon

Bugün ateizmin kalkanı haline gelmiş "evrimcilik", bilim adına, kiliseye karşı verilen tarihi ve kısmen de haklı mücadelenin meyvelerini devşiriyor. Sadece devşirmekle kalmıyor, yeni bir din olarak, onun yerine geçmiş bulunuyor. Neredeyse Hıristiyan doğmatizminin yerini, Evrimci doğmatizm alıyor. Evrim tapınağı ve onun ruhbanları,

bu inançta olmayan bilim adamlarına, yeni engizisyonlar uyguluyor. Evrimi reddedenler, çağdışılık, gericilik ya da bilimdışılıkla suçlanıyor.

Bilim dünyasına girişin anahtarı haline getirilmiş olan evrim, bilimsel kurumları da, adeta engizisyon mahkemelerine çevirmiştir. Evrimi reddeden bilim adamları, ya kendilerini gizliyecekler, ya da yukarıdaki suçlamaları göze alacaklar. Bugün hala, biyolog Garrett Hardin'in dediği gibi; "evrim teorisini sorgulama cesareti gösteren bir bilim adamı, psikiyatrik vaka olarak görülebilmektedir."

Böyle bir yargılamayla yıldırılan bilim adamlarından birisi, Dr. Colin Patterson'dır. Dr. Patterson, Londra'da bulunan İngiliz Tabiat Tarihi Müzesi'nde, kıdemli taşılbilimci (paleontolog) olarak görev yapmaktadır. "Evolution" (Evrim) isimli eserin yazarıdır. Dünya'nın en başta gelen Yontma Taş Devri uzmanı olarak tanınmaktadır. Dr. Patterson, Amerikan Tabiat Tarihi Müzesi'nde, 5 Kasım 1981 günü, evrim teorisi uzmanlarından oluşan bir gruba konferans verdi. Bu konferansta, meslektaşlarına, hep beraber hayatlarını adadıkları bu bilimsel teorinin, tamamen bir spekülasyon olduğunu; teoriyi destekleyecek yeterli deliller bulunmadığını, kendisinin teori konusundaki fikirlerinin değiştiğini, ima etme cesaretini gösterir ve şunları söyler:

Evrim: "Bilgi Taşımaz ve Bilgi Karşıtıdır"

"Geçen yıl aniden bir şeyi kavradım. 20 yıldan fazla bir sûredir, evrim üzerine çalıştığımı düşünmüştüm. Bir sabah uyandım ve sanki gece bir şey olmuştu. Birden düşünmeye başladım. Bu evrim zırvası üzerine, 20 yıldır çalışmaktaydım, ama bu konuda bildiğim tek bir şey bile yoktu. Bu kadar uzun bir süre, yanlış yolda gidebileceğimi fark etmek tam bir şoktu. Bu sebeple, son birkaç haftadır birçok kişiye ve farklı gruplardan insanlara basit bir soru sordum. 'Bana evrim hakkında bildiğiniz bir şeyi, tek bir şeyi, doğru olan tek bir şeyi söyleyebilir misiniz?' dedim. Aldığım tek cevap sessizlikti. Sorunun cevapsız bırakılması, evrimin hiçbir bilgi taşımadığı, taşıyorsa bile bunu benim henüz duymadığımı göstermektedir. Bu salonda bulunan birçok insan, sanırım itiraf edecektir ki; eğer son birkaç yıl içinde bu konu hakkında düşünmüşseniz; evrimi bir bilgi olarak görme noktasından, bir inanç olarak kabul etme noktasına gelmişsinizdir. Biliyorum ki bu düşünce, benim için geçerli olduğu kadar, birçoğunuz için de geçerlidir. Evrim sadece hiçbir bilgi taşımamakla kalmaz, bir bakıma bilgi karşıtlığı da içerir."

Yirminci Yüzyılın Başlarında: Engizisyon

Geçmişte; yirminci yüzyılın başlarında ise, durum bundan çok daha vahimdi. O zaman evrimle ilgili sorgulamalar yapmak, çok daha ağır bir bedel ödemeyi gerektiriyordu. 1974 yılında hayata gözlerini kapayan ünlü yazar Arnold Lunn, 1920'li yıllarda, evrim konusunda bilim adamlarının nasıl hizaya getirildiğini şöyle anlatır:

"Geçen gün, Kraliyet Derneği'nin bir üyesine rastladım. 'Bu konuya el attığına sevindim' dedi. 'Çünkü biliyorsun, biz profesyonel ilim adamları, hiçbir şey yapamıyoruz. Ellerimiz kollarımız bağlı. Mesela benim durumuma bak. Prof. X, Darwin'e Mesih gözüyle bakıyor. Elinin altında çok uygun işler var ama, Darwin Tapınağı'nda, tapınmayanlara iş vermiyor."

Lunn, meşhur anatomi profesörü Thomas Dwight'ın, şu sözlerini de bizlere aktarır:

"Evrim konusunda kurulmuş olan diktatörlük, meselenin dışında olanların tahmin edemeyeceği kadar despot hale gelmiştir. Sadece düşünce sistemimizi etkilemekle kalmıyor; aynı zamanda terör çağlarını çağrıştıran bir baskıyı da sürdürüyor. Acaba bilim dünyası liderlerinden, kaç tanesi, düşüncelerini aynen açıklayabilirler?"



Mesih Darwin

Darwinci Baskılara Tepkiler Artıyor

Ancak bütün bunlara rağmen, cılız da olsa bilim adamlarından bir grup, sesini ve rahatsızlığını duyurmaya çalışıyordu. Darwinizm'de, her şeyin yolunda olmadığına dair ilk işaret, ilginçtir ki, 1959'da Chicago Üniversitesi'nde düzenlenen; "Darwin teorisinin 100. yılını kutlama toplantısı" sırasında ortaya çıkıyordu. O toplantıda, bir konuşma yapan California Üniversitesi taşılbilimcilerinden (paleontolog) Everett Claire Olson, şunları söylüyordu:

"Biyoloji ile meşgul olan yeni nesil arasında, evrimle ilgili bugünkü düşüncelerimizin çoğuna katılmayan, ama bu konuyu da çok önemsemeyen; çekişme ortamı doğurmanın fazla bir şey getirmeyeceğini düşünen; dolayısıyla da bu konularda fazla yazıp çizmeyen sessiz bir grup var."

Evrim teorisini terk edenlerin sayısına gelince, Olson, "bu sessiz kesimin nicelik ve niteliğini kestirmenin pek mümkün olmadığını, ama sayılarının da küçümsenemeyeceğini" belirtir. 1959'dan bu yana, sessizlik epeyce bozuldu. Karşıt görüştekiler, kendilerini ifade etmeye başladılar. Örneğin, İngiltere Southampton Üniversitesi, fizyoloji ve biyokimya profesörü G. A. Kerkut, teoriyi eleştiren "Implications of Evolution" (Evrimin Çağrıştırdıkları) adlı kitabında vardığı sonucu şöyle açıklıyor:

"Tüm canlı türlerini tek bir kaynaktan gelen evrime dayandırmak, her ne kadar cesur ve mantıklı bir girişim olarak görülse de, bugünün delilleriyle desteklenmeyen ve de erken gerçekleştirilmiş bir teşebbüstür."

Kerkut'un kitabı üzerine, Sigma Xİ isimli saygın bir bilimsel derneğin, resmi yayını olan American Scientist Dergisi'nde tarafsız bir tanıtım yazısı yayınlandı. Bu yayında, evrim teorisi hakkında şüphesi olan insanların, bunu dile getirmekten; özellikle de yazmaktan çekindikleri ifade edildi. Tanıtım yazısı, şu cümlelere yer vermekteydi:

"Bu kitap, rahatsız edici bir mesaj içeriyor; derinlerdeki gizli çatlaklara işaret ediyor. Rahatsız ediyor, çünkü söylenen şeyler; uzun zamandır bilinçaltımızda var olan, ama kendimize bile itiraf etmekten korktuğumuz endişeyi bize hatırlatıyor. Gerçek şu ki, evrim silsilesi konusunda güvenilir hiçbir delilimiz yok. Yıllardır biz, öğrencilerimize, herhangi bir açıklama

şeklini yüzeysel olarak kabul etmemelerini; delili sorgulamalarını söyleyip durduk. Şimdi, kendi tavsiyelerimize aykırı hareket ettiğimizi fark etmemiz, bizim için büyük bir şok."

British Natural History Museum'un, yayınladığı bir broşürde; "eğer evrim teorisi doğruysa.." şeklinde bir cümleye yer vermesi, büyük tartışmalara yol açtı. Evrimci görüşün gayri resmî sesi olan Nature Dergisi, başyazısında, müze yetkililerini sert cümlelerle payladı. Başyazı, "çoğu bilim adamının 'eğer evrim teorisi doğruysa' gibi bir cümle kurmaktansa, sağ ellerini kaybetmeyi tercih edeceklerini" vurgulayan ifadelere yer verdi.

"Evrim Teorisi"ni: Basın Pompalıyor

"İnsan: Özel Yaratık" adlı kitabında, biyolog Douglas Dewar, evrim teorisini pompalıyan basının rolü hakkında şunları yazar:

"Evrimcilerin, basını ele geçirmelerinin önemini, pek az insan idrak etmiştir. Bugün pek az dergide, evrim teorisini reddeden makaleler çıkar. Hatta dini dergilerin birçoğu bile, insanın, hayvan soyundan geldiğini kabul eden modernistlerin elindedir. Genel konuşursak, bütün gazetelerin yazı işleri müdürleri, evrimi, ispat edilmiş bir vakıa olarak bilmekte ve teoriye karşı çıkan herkesi, cehaletle ya da delilikle suçlamaktadırlar. Hemen hepsi, evrimciler tarafından çıkarılan bilimsel dergiler ise, evrime en ufak bir gölge düşürecek bir yazıyı bile yayınlamak istemezler. Böylece halk, meseleyi ancak tek yönlü olarak bilmektedir. Ortalama bir insan, evrim teorisini, 'yer çekimi kanunu' gibi ispat edilmiş bir gerçek olarak bilmektedir."

Basının evrim propagandasını ve evrimcilerin mantalitesini anlamak için; "Time Magasine"nin, 1 Ocak 2006 tarihli, Michael D. Lemonick, Andrea Dorfman imzalı ve "What Makes Us Different"(Bizi Farklı Kılan Nedir?) başlıklı; evrim yazısından yaptığımız alıntıyı aşağıya alıyoruz:

"Ay Bu Maymun, Ne Kadar da İnsan!"

"Büyük maymunların; goriller, şempanzeler, bonobolar, orangutanların, bize ne kadar benzediklerini görmek için, bir biyolog ya da antropolog olmanıza gerek yoktur. Bir çocuk bile, fazladan vücut kılları gibi, bazı abartılı farklılıkların dışında, vücutlarının bizimkilere oldukça benzediğini görebilir. Bu yüzden, şempanzeleri, smokin ceketler içinde, davul çalarken veya bisiklet sürerken görmek bizi hoşnut eder. Göbekli bir gorilin kendini kaşıması bu yüzden bize Ralph Amca'yı, ya da Kuzen Vinnie'yi hatırlatır. Hatta Kraliçe Victoria, Londra Hayvanat Bahçesi'nde, Jenny isimli bir maymunu görünce,tedirgin olarak; 'korkunç! Acı verici ve kesinlikle insan!' demiştir.

"Bu sadece yüzeysel bir benzerlik değildir. Özellikle şempanzeler, sadece bizim gibi görünmekle kalmazlar, aynı zamanda bizlerle, insancıl bazı davranışları da paylaşırlar. Bazı aletler yapar, kullanır ve bu yeteneklerini yeni nesillere aktarırlar. Başka hayvanları avlar ve bazen birbirlerini öldürürler. Bilim adamları, onlarca yıl önce, şempanzelerin bizim en yakın evrimsel kuzenlerimiz olduklarını buldu.

"Bilim adamları, tabii ki, insanlarla maymunlar arasındaki zorunlu farklılıkların ne olduklarını tartışmak için, elbette şempanze genomunun çözülmesini beklemediler. DNA hakkında, bilgilerinin olmasına bile ihtiyaçları yoktu. Bilim adamlarının bir kısmı, Charles Darwin'in, insan ve maymunların, ortak bir ataya sahip oldukları yönündeki mantığından yola

çıktılar. Darwin, neredeyse hiçbir gerçek veriye sahip olmamasına rağmen; maymun ve insanın, ortak bir atadan evrildiği düşüncesini, ortaya koymuştu."

Evrimci yazarlar, demek istiyor ki; bilime; DNA bilimine ne gerek var. Bu mesele; insanın, maymundan evrilmesi, bir çocuğun anlayacağı kadar apaçıktır. Bir ilme gerek duymadan Darwin, bu gerçeği(!) görmüştü. Bir kısım bilim adamları da, Darwin'in mantığıyla yola çıkmışlardır.

İşte evrim propagandası.. Ve işte evrimci mantalitesi.. Bu kafalara, bilim adına ne söylenebilir ki?..

Sonuç

Ortak atadan gelen bir türün; içinde çeşitlenmesi, zamana-çevreye bağlı olarak; tür içi değişim süreçleri ve nesilden nesile devam eden kalıtsal değişimler, elbette bir evrimdir. Tüm canlılar aleminde, bu anlamda "sınırlı ve kontrollü bir evrim" vardır. Her türün kendi içinde çeşitlendiği, değişime uğradığı; aynı türde(boyutta) kalmak kaydıyla; zaman ve mücadeleyle, özellikleri farklı topluluklar-populasyonlar oluştuğu bir gerçektir.

Tek hücreden, maymuna, oradan da insana uzanan bir evrimleşmeyi savunan; tüm canlıları, tek bir ortak ataya götüren evrim teorisi; kanıtsız, dayanaksız ve matematiksel bir modelden mahrumdur. Bilimsel bir teorinin sağlaması gereken kriterleri, hiçbir zaman sağlamamıştır. Bu teorinin, temel özelliklerinden birisi de, Yaratıcı'yı tamamen reddetmesidir.

Sınırlı ve kontrollü evrimde, canlıları yaratan sonsuz Yüce Allah, onların yaşayacakları doğal çevreyi; bu çevredeki potansiyel yiyecekleri(besini) planlamış-yaratmış; arkasından canlıları, uyacakları yasalarla birlikte planlayıp-yaratmış ve zaman boyutuna bağlı olarak türetmiştir. Her şey, yüksek boyutlu bir "Ana Bilgisayar"ın içinde ve kontrolündedir. Canlıların gelişimi, değişimi, çeşitlenmesi, beslenmesi yahut besleyici bir çevrenin sağlanması, neslin devamı, yaşam ve ölüm, iklim şartlarıyla mücadele, kendi aralarındaki mücadele; bu mücadelenin sınırları ve yasaları vb; bütün bunları içeren "yüksek bir matematik programlama ve yönetim" olmadan; canlı hayatın bugünkü hale gelmesi mümkün değildir. Bu görüşün aksi olan; tesadüfilik-şans-amaçsızlık-belirsizlik-körlük, ancak felaketler, yok oluşlar ve kaos doğurur. Aklın ve ilmin de bize söylediği, bundan ibarettir...

Burada üzerinde durmamız gereken en önemli husus; tüm evreni ve canlıları yaratan ve belli özgürlük alanı(cüzi irade) içinde yöneten, sonsuz boyutlu Allah, mikrodan-makroya, yarattığı her şeyi; sonlu bir boyut içinde yaratmıştır. Başka bir deyişle tüm varlıkları, boyut, boyut yaratmış; hatta boyutlara hapsetmiştir. Hiçbir varlık kendi boyutunu aşamaz, değiştiremez. Bu demektir ki; atomaltı parçacıklar; madde, canlı-bitki olamaz. Bitki, hayvan olamaz. Hayvanlar, hapsedildiği "tür boyutu"nu aşamaz. Hayvan-maymun, insan olamaz. İnsan, cin olamaz. Cin, melek olamaz. Melekler hiyerarşisinde, her melek, kendi boyutunun mahkumudur. Melek, Tanrı olamaz. Aksi halde, sonlu boyutlu varlıklar, boyut atlayarak ki(bu, şeytanların dostlarına fısıltılarıdır) evrimleşip, Tanrı olurdu. İşte evrimin, yahut "evrimci felsefeler"in beklentilerinden biriside budur.

Evrim yoluyla ya da evrimi hızlandırarak, Tanrılaşmak hayali! Bütün bunlar, insan nefsinin, "ilahlaşma arzuları"na, şeytani fısıltıların karışmasından kaynaklanan "hayaller"den

başkası değildir. Bugün, bozulmuş dinler, bunların insanı ilahlaştırmaya yönelik felsefelerinin bir toplamı olan New Age dini ve maddeci-evrimci felsefeler, bu hayaller peşinde koşmaktadır. Ancak unutulmamalıdır ki her şey; Nur'undan yaratmayı başlatan ve sonlu boyutlara mahküm eden sonsuz boyutlu Yüce Allah'a tabidir. Evrende, O'nun takdirini bozacak, onun vaadini ve yasalarını değiştirecek hiçbir güç yoktur ve olamaz!

Tarihin şahitliğinde söylüyoruz ki; bilimsel çalışmalar ilerledikçe; bu örümcek evi kadar dayanaksız teori, buharlaşmaya mahkumdur.

Kaynaklar:

1) Mahlon B.Hoagland, Hayatın Kökleri, çev. Şen Güven, Tübitak Yy, Ankara, 1993.
2) Gerald L.Schroeder, Tanrı'nın Saklı Yüzü, çev. Ahmet Ergenç, Gelenek Yy, İstanbul, 2003.
3) Francis S. Collins, The Language of God: A Scientist Presents Evidence For Belief, Free Press, Newyork, 2006.
4) Michael J. Behe, William A. Dembski, Stephen C. Meyer, Tasarım, çev. Orhan Düz, Gelenek Yy, İstanbul, 2004.
5) Phillip E. Johnson, Evrim Duruşması, çev. Orhan Düz, Gelenek Yy, İstanbul, 2003.
6) C. G. Hunter, Darwin'in Tanrısı, çev. Orhan Düz, Gelenek Yy, İstanbul, 2003.
7) Prof. Dr. Ali Demirsoy, Yaşamın Temel Kuralları, Meteksan Yy, C1/1, Ankara, 1991.
8) Abdüllatif Metin, A.N Field, John N. Moore, Darwinizm, çev. Haluk Avanoğlu, Otağ Yy, İstanbul, 1976.
9) Michael J. Behe, Darwin'in Kara Kutusu, çev. Burcu Çekmece, Aksoy Yy, İstanbul,1998.
10) Richard Dawkins, Kör Saatçi, çev. Feryal Halatçı, Tübitak Yy, Ankara, 2002.
11) Villareal L. P, "Are Viruses Alive?", Scientific American Magasine, Aralık, 2004.
12) Caner Taslaman, Evrim Teorisi Felsefe ve Tanrı, Kitap, 'aynı isimli web site'de yayınlanmaktadır.
13) Jeremy Rifkin, Darwin'in Çöküşü, çev. Ali Köse, Ufuk Yy, İstanbul, 2001.
14) Charles Darwin, Darwin Kuramı, çev. Cem Taylan, Pan Yy, İstanbul, Mayıs 2000.
15) Charles Darwin, İnsanın Türeyişi, çev. Sevim Belli, Onur Yy, Ankara, Nisan 1995.
16) Stephen Jay Gould, Darwin ve Sonrası, çev. Ceyhan Temürcü,Tübitak Yy, Ankara, Mayıs 2005.
17) Hoimar V. Ditfurth, Başlangıçta Hidrojen Vardı, çev. Veysel Atayman, Cumhuriyet Yy, İstanbul, Mayıs 2007.
18) Michael Shermer, Bilimin Sınır Bölgeleri, çev. Zeynep Reyhan Koç, Altınbilek Yy, İstanbul, Ağustos 2006.
19) Cyril Aydon, Charles Darwin, çev. Ali Cevat Akkoyunlu, Doğan Kitap Yy, İstanbul, Ocak 2006.
20) Rebecca Stefoff, Evrim Devrimi, çev. İnci Kalınyazgan, Tübitak Yy, Ankara, Aralık 2004.
21) Roger Lewin, Modern İnsanın Kökeni, çev. Nazım Özüaydın, Tübitak Yy, Ankara, Haziran 2004
22) Linda Gamlin, Evrim, çev. Aksu Bora, Tübitak Yy, Ankara, 2005.
23) Jonathan Wells, Evrimin İkonları, çev. Orhan Düz, Gelenek Yy, İstanbul, 2004.
24) Michael D. Lemonick, Andrea Dorfman, What Makes Us Different, Time Magasine, 1 Ocak 2006.
25) Nick Wadhams, New Fossil Ape May Shake Human Family Tree, National Geographic News, Nairobi, Kenya
Ağustos, 2007.
26) Ernst Haeckel,The Wonders of Life, New York, Harper,1904
27) Abdüllatif Metin, "Hayat Probleminin Ortaya Konuşu ve Hayatı İzah Denemelerinin Kritiği", Gerçek Dergisi, Ocak, Nisan, İstanbul 1973.

EVRİM-EVRİMCİ ÜZERİNE "BİR HİKAYE"...

Alp-yaklasansaat.com-02/11/2012

Evrim teorisinin dayandığı parametreler:

1) Doğal seçilim: Bu canlıların genlerinde mutasyonlar sonucu olan değişimlerden iyi olanlara sahip olan canlıların bu avantajları sebebiyle hayatta kalması ve kötü mutasyonlar sonucu oluşan kötü özelliklere sahip canlıların ise hayatta kalamaması ve dolayısıyla soyunu devam ettirmemesi olarak açıklanabilir. Evrimcilere göre bu sayede hep iyi özellikler korunarak canlıların iyiye doğru evrimleşmesi söz konusudur.

2) Birikimli seçilim: Bu ise daha çok Dawkins'in üzerinde durduğu bir konu. Bu şu demek. Tüm iyi özelliklerin birden tek nesilde ortaya çıkması gerekmez ama iyi özellikler nesilden nesile sürekli artarak sonunda bir çok iyi özelliğin birikmesi sağlanabilir.

3) Zaman faktörü: Normalde insan DNA'sının rastgele protein birleşmeleriyle oluşması maymunların rastgele daktilo tuşlarına basarak Shakespeare'in bir eserini çıkarması kadar olanaksızdır. Ancak bunun çok uzun zaman içerisinde ve doğal seçilim eşliğinde olması sonucu evrimciler bunun olabileceğini iddia etmektedirler. Onlara göre zaman yeterince uzun olursa her hangi bir en düşük olasılık oluverir.

4) Biz varız ki ortaya çıkmışız: Bu da evrimcilerin sıkça başvurduğu bir kaçış kapısıdır. Eğer nasıl olur da bizim gibi kompleks bir yapı, ciltler dolusu DNA sıralanışına sahip akıllı varlıklar tesadüfi ve bilinçsiz, üstelik kötü de olabilecek mutasyonlar sonucunda oluşabildi diye sorsanız, "Bu çok küçük bir ihtimaldir, ancak eğer bu ihtimal gerçekleşmeseydi ki belki bir çok gezegende ve evrende bu gerçekleşemedi, o zaman bu küçük ihtimalin gerçekleştiğini müşahade edecek bizler de olmayacaktık. Biz olduğumuza göre demek ki bu gerçekleşti" derler.

5) Mükemmel değil ki: Özellikle Dawkins doğada aslında mükemmel bir düzen olmadığını bir çok şeyin aslında hatalı olduğunu savunmakta bunu da rastgeleliğe bağlamaktadır.

6) Bir de genelde ateistler şunu argüman olarak kullanırlar: Allah var olsaydı biz her şeyi bilimle çözümleyemezdik. Her şeyin bir sebebi olmazdı. Allah'ın zaman zaman müdahalelerini görür, sebebini anlayamadığımız bir çok olağanüstü olay görürdük. Eskiden depremin Allah'ın cezası olduğuna inanıyorlardı. Oysa şimdi depremin fay hatlarından kaynaklandığını bilim sayesinde bulduk. Ve bugün bulduklarımızdan sonra gördük ki bu sistemde Allah'ın var olmasına ihtiyaç yok. Neden o zaman varlığına inanalım ki?

Zigot ve Pith

Yıl 2050. İnsanlık ve tüm canlı hayat, yaşanan büyük afetler sonucu hemen hemen Dünya'dan silindi. 2015 yılında, Şira yıldızı tarafından Kuiper bandından Güneş Sistemimizin içlerine doğru itilmiş olan Kuyruklu yıldızların bazılarının Dünya'ya çarpması büyük zincirleme felaketlere yol açtı. Kuraklık ve salgın hastalıklar sonucu geriye çok az insan kalmış ve bunlar da Dünya'nın belli bir bölgesine yerleşmişlerdi. Bizim hikayemiz ise bu bölgeden çok uzakta olan ve yıllardır hiç bir insanın ve 9 bacaklardan başka hiçbir hayvanın yaşamadığı Arizona eyaletinin kırsalında geçiyor.

Buradaki ormanın derinliklerinde, 9 bacaklar denen bir böcek kolonisi yaşıyordu. Her türlü otla beslendikleri ve o bölgede ot çok bol olduğu için çoğu, yaşam bölgeleri olan 1 dönümlük bir alanın dışına çıkma ihtiyacı hissetmezdi. Zaten ömürleri de 5-6 ayı geçmiyordu. Ölümleri hep kabukkıran hastalığı yüzünden oluyordu. Ne kendileri, ne babaları, ne dedeleri, ne de dedelerinin dedeleri bir insan ya da farklı bir hayvan hiç görmemişti. İnsana dair tek bilgileri köylerinde bulunan eski bir kitaptan geliyordu. Kitabın dilinden tek anlayan Impostor isimli bir 9 bacaktı. Kitaba Gen ismini vermişti. Gerçekte de kitap çok ünlü bir genetik uzmanı bilim insanına aitti ve içerisinde 9 bacaklar için hayati olan birçok bilgi barındırıyordu.

9 bacaklar içinde özellikle Zigot diye çağrılan bir genç, bir böcek ne kadar zeki, meraklı ve bilgili olabilirse o kadar meraklı ve bilgiliydi. Doğa olaylarını yakından incelerdi. Rüzgarlar, yağmur, kar, otlar gibi konularda kendini çok geliştirmişti. İnsan ve hayvanları görmediği için

her şeyi sadece bu doğa olaylarıyla açıklamaya çalışıyordu. Diğer bir çok arkadaşı aylak aylak gezerken o çalışır, deneyler yapar ve her şeyi yapraklara yazarak biriktirirdi. Zamanının ve türünün önde gelen bir araştırmacısıydı.

Toplumdaki bazı 9 bacaklar Gen kitabının kopyalarını yapraklara çıkararak diğer 9 bacaklara satıyor, karşılığında yiyecek ve içeçek temin ediyorlardı. Kendileri de kitabı sattıkları diğer 9 bacaklar da kitapta ne yazdığını anlayamıyordu. Kitabın dilini tek bilen Impostor'dan duydukları kadarıyla, açık bir şekilde kitapta insan denilen çok üstün bir varlıktan, onun teknolojisinden bahsediliyordu. Ama Impostor bile o bilgileri anlamaya çalışmıyor ve kitabı önemsemiyordu. Kitabın dilini sadece kendisinin anlayabileceğini, kimsenin öğrenemeyeceğini söyler ve gittiği yerlerde tüm 9 bacaklara hoşlarına gidecek sözler söyleyerek toplumdaki itibarını arttırırdı. Hatta Impostor, Gen'de olmayan şeyleri sanki içinde yazıyormuş gibi anlatırdı. Yazılanların çoğunun ne anlatmak istediğini anlamaz, anladıklarından da işine gelen ve toplumun hoşuna gidecek kısımları alır, işine gelmeyen yerlerinden hiç bahsetmezdi. 9 bacaklar da onun bu iltifat dolu sözleriyle, geleceğe dönük hep iyi vaatleriyle mutlu olurlardı. Impostor'un tembihlediği gibi; kitabın yaprak kopyalarını alıp yuvalarının zarar görmeyecek bir yerine asar, anlamadan da olsa yapraklara uzun uzun bakarlar, baktıkça da mutlu olur rahatlarlardı.

Zigot bunların hepsinden nefret ediyordu. Elinden gelse kitabın tüm kopyalarını bulup yakardı. Kitapta bahsedilen insan denen varlığın tamamen uydurma olduğunu söylüyor, herkesi Impostor'a karşı uyarıyordu. Zamanla pek çok 9 bacak onu dinleyerek, Gen'i yuvalarından çıkarıp attılar. Hatta sayıları çoğalınca eskiden Impostor'ın kendi görüşlerini dayattığı gibi kendi görüşlerini dayatmaya başladılar. Impostor zaten belli hiçbir ilkesi olmadığından Zigot'un gücünü görünce Zigot'la zıtlaşmayacak şekilde davranmaya, onu övecek vaazlar vermeye başladı. Zigot da her bahane ile Impostor'a ve aslında içinde ne yazdığını bilmese de Gen'e saydırmayı ihmal etmiyordu.

Pith, Zigot'un en yakın arkadaşıydı. Zigotun bilimsel çalışmalarından çok hoşlandığından sık sık onu ziyaret eder, onunla çalışmalar yapardı. Hatta, zaman zaman hararetli tartışmalara girerlerdi:

Pith: "Biz nereden geldik?"

Zigot: "Çalışmalarım sonucunda gördüm ki, tüm şeyler başka şeylerden oluşuyor. Her sonucun bir sebebi var. Bizim sebebimiz, anne babamız; onların ki de, onların anne babaları."

Pith: "Peki, ilk anne ve baba nereden geldi?"

Zigot: "Onlar da başka şeylerden meydana gelmişlerdir? Belki de bazı otların karışımının, Güneşte çok kalması, üzerine yıldırım düşmesi gibi bir dizi olay onları meydana getirmiştir. Henüz bunu tam olarak bilmiyorum."

Pith: "Nasıl yani? Aynı anda hem anne hem de baba mı? Peki, bunu sağlayacak bu bir dizi olay nasıl oldu da arka arkaya meydana geldi?"

Zigot: "Dostum meydana gelmese biz burada olmazdık di mi? Demek ki meydana gelmiş ki biz olmuşuz."

Pith: "O zaman sen niçin olayların sebeplerini araştırıyorsun? Her zaman bu dediğini söyleyerek işin içinden çıkabilirsin. 'Bu ateş neden oluştu?' diye araştırmana gerek yok örneğin. Çünkü cevap sana göre belli: 'Demek ki ateşin çıkması için gerekenler olmuş ki bu ateş çıkmış.' Yoksa biz ateşi göremezdik. Bu cevapla sıyrılamayacağın herhangi bir problem yok sanırım. Bu, sanki bilimden ziyade bir ayak oyunu."

Zigot: "Yoksa sen de şu üstün varlık-insan saçmalığına inanıyor musun?"

Pith: "Bilmiyorum. Impostor'a kesinlikle güvenilmeyeceğini biliyorum ama. Daha geçen gün herkese, Gen'de yazılanlara göre, evinde asılı yaprak bulunduranların sonumuzu getiren kabukkıran hastalığına yakalanmayacağını söyledi. Gen'in kopya yapraklarını satmak için uydurduğu bir yalan olsa gerek."

Zigot: "Bu kitaptan kurtulamadım gitti. Gel seninle beraber yuvanın dışına çıkıp gezelim. Hem benim dışarıda yapmam gereken araştırmalar var. Bu sefer hiç gitmediğim bir yere gitmeyi düşünüyorum."



Değirmen Taşı

Böylece Pith ile Zigot yuvadan uzaklaştılar ve önceden hiç gitmedikleri yerlere doğru gittiler. Aslında eskiden insanların yaşam bölgesi olan bir yere doğru ilerlediklerinden haberleri yoktu. İlk ilgilerini çeken şey kırsalda buldukları yuvarlak bir değirmen taşıydı.

Pith: "Ne kadar düzgün ve yuvarlak. Oldukça da büyük. Bunu kim yapmış olabilir?"

Zigot: "Dostum hemen olağanüstü bir şey arama. Daha önce seninle deniz kenarına gitmiştik. Biliyorsun ki deniz kenarındaki taşlar da yusyuvarlak olur. Belki burada çok eskiden su vardı. Su çekilince de bu taş böyle kaldı. Ya da belki rüzgar yüzeyini yalayarak bu taşı bu hale getirdi."

Pith: "Bilmiyorum. Ama eğer insan gerçekten varsa bu taşı onun yapabileceği çok açık."

Zigot: "İhtimalleri bırak ben sana bilimle cevap veriyorum sen safsata peşindesin. Üstelik taş mükemmel bir yuvarlak değil. Ortasında koca bir delik var. Madem insan bize anlatıldığı gibi o kadar güçlü ve akıllıdır bu taşın ortasındaki deliği niye kapatamamış? Düşün bir kere kafanı işlet."

Pith içinden o deliğin bir işe yarayıp yaramadığını bile bilmediklerini, aklını kuşatamayacakları bir insanın neyi neden yaptığını anlamanın da çok güç olacağını düşündü ama Zigot'la uğraşmamak için sustu. Biraz daha ilerlediklerinde devasa bir yapı ile karşılaştılar. Pith şaşakalmıştı:

Pith: "Ne kadar da müthiş bir yer burası! Ne kadar büyük! Bütün kolonlar belli mesafelerle evi taşımak için dizilmiş. Bizim yuvadakinden çok daha güçlü bir malzeme ile yapılmış. Üstelik kırmak neredeyse imkansız. Galiba şu açıklık içeri giriş için."

Zigot: "Gerçekten bu devasa bir yapı. Acaba nasıl oluştu?"

Pith: "Nasıl olacak? Bunu ancak anlatıldığı gibi akıllı ve güçlü bir varlık yapabilir. Yani insan..."

Zigot: "Pith, eğer illaki insana inanmak istiyorsan, inan. Ama ben de inanmak zorundaymışım gibi konuşma. İnsanın var olduğunu ispatlamak istiyorsan bana bir insan göster. Ya da bu yapıyı bir insanın yapmış olduğunu ispatla. İspatlayamıyorsan konuşma."

Pith: "Kör müsün? Nasıl oldu da bu briketler oluştu ve bir araya geldi ve düzenli bir şekilde üst üste birikti ve de bu devasa yapı oluştu."

Bir yandan yapıya yaklaşırlarken Zigot konuşmaya devam etti.

Zigot: "Doğada her şey düz olmaya ve büyümeye çalışır. Ağaçlar sürekli büyür, meyveler verir. Nehirler aktıkları yatağı aka aka dümdüz bir kanal haline getirir. Denize yaklaştıkça yavaşlayan nehir, birikintileri düzgünce koyarak engebeli sahili düze çevirir. Kayaları sürekli yalayan dalgalar onları dümdüz yapar. Sıcak soğuk farkı ile beraber rüzgarlar tüm yüzeyleri düzgün hale getirir. Bu briketler çok uzun bir zamanda bu düzleştirici faktörlerden biri veya birkaçı ile böyle dümdüz hale gelmiş olabilirler. Ayrıca volkanların müthiş düzleştirici etkilerini de hesaba katmalısın."

Pith: "Saçmalıyorsun. Bu dediğin nasıl olacak? Kaç senede? Ve nasıl hepsi birbirine bu kadar benzer?"

Zigot: "Birbirine benzer. Nasıl ki sahildeki düz yuvarlak taşlar birbirine benzer, bunlar da aynı etkenlerden etkilendikleri için birbirine benzer."

Pith: "Peki, bu briketlerin bu kadar muntazam oluşması bile imkansızken, nasıl üst üste bu kadar düzgün birleştiler?"

Zigot: "Senin anlamadığın şey ne biliyor musun? Bu işler çok uzun zamanlarda olur. Ben doğa olaylarını ömrüm boyunca inceledim. Birçok yer gezdim. Kanyonlarda rüzgarların nasıl şekiller yaptığını görsen şaşırırsın."

Pith: "Tamam da olabilecek şey bellidir. Bu gördüğümüz bir takım tesadüfi doğa olaylarıyla olabilir mi?"

Zigot: "Tamamen tesadüfi demek yanlış olur. Sana demin de bahsettim. Doğa olaylarında bir amaç olabilir nehirlerin yatağını düzeltmesi suyun taşları yuvarlatması gibi düzeltmeye çalışır doğa her şeyi. Mesela dağlar, tepeler de doğanın ürünleri. Ne kadar da devasa ve muntazam yapılar. Doğada düzgün olmayan bir şey kalamaz elenir. Örneğin bu bina bu kadar düzgün ve sağlam olmasaydı ayakta kalamazdı. Doğa onu fırtınasıyla, yağmuruyla yıkarak elerdi. Ancak o düzgün bir yapıda oluştuğu için onu bugün görebiliyoruz. Doğa kötü yapıları yıkarak eler. İyilerse ayakta kalır. Onun için biz iyileri gördüğümüzde niye bu böyle iyi diyemeyiz. İyi olmasaydı göremezdik zaten."

Pith: "Şu çok sevdiğin sihirli söze ne kadar benziyor? Var olmuş ki biz görüyoruz. Bana göre söylediklerin tam bir saçmalık. Bunun güçlü ve akıllı biri tarafından yapıldığı bana açık geliyor."

Zigot: "İspatlarsan inanırım."

Pith: "İspat kendisi zaten. İspat şu: Çünkü böyle muazzam bir yapı kendiliğinden olamaz. İspata ihtiyacı olan senin görüşlerin, benim görüşüm de her şey net."

Zigot: "Ben de kendiliğinden olabilir diyorum. Tabii şu şartlarla: Yeterince uzun zaman ve doğanın kötü olanı bertaraf edip sadece iyilerin ayakta kalması yani doğal seçilim ve son olarak iyiler hayatta kalan diğer iyilerle birleşerek daha iyileri oluşturacak. Örneğin briket yapısı sağlam ve dayanıklı olduğundan düzgün briketler ayakta kalacak. Biçimsiz zayıf olanlar ise doğa tarafından kırılıp ufalacak. Sonra bu düzgün briketler rüzgar, yağmur vs. etkenlerle bir araya geldikçe içlerinden düzgün bir şekilde bir araya gelenler, bir araya gelirken sürtündükleri otlardan elde ettikleri maddelerle birbirlerine daha iyi yapışanlar rüzgarlara ve doğa olaylarına karşı durabildiği için o yapılar ayakta kalacak. Daha sonra bu yapılar bir araya gelerek daha iyi yapılar oluşturacak. İşte bu birikimli seçilimdir. Ve bu şekilde sonunda bu gördüğün bina ortaya çıkacak."

Pith: "Bunun böyle olamayacak kadar mükemmelliğini görmüyor musun?"

Zigot: "Hayır mükemmel değil bence. Bak çatısı düz değil üçgen şeklinde. Oysa düz olsaydı üstüne de bir şeyler koymak mümkün olurdu. Hem üstünde rahatça gezilirdi. Oysa şunun çatısına bak! Hani o senin bahsettiğin akıllı ve güçlü insan bunu yaptı madem neden çatısını düz yapmadı? Hayır, çünkü bu doğa olaylarının bir araya gelmesiyle oluştu. Ondan böyle hatalar olabilir."

Pith: "Bunun bu şekilde olma olasılığı nedir sence?"

Zigot: "Çok düşük bir olasılık tabii ki. Ben bir bilimciyim. Doğru neyse o. Yalnız dostum anlamadığın şey şu! Zaman!"

Pith: "Yine mi zamandan bahsediyorsun? Neymiş bu zaman arkadaş!"

Zigot: "Zaman çözümsüz gibi gözüken sorunların ilacıdır. Bak anlaman için bir örnek vereyim:
Sana biri kısa biri de uzun olan iki çöpten birini çekmeni istesem, ilk seferde kısayı çekme ihtimalin nedir?"

Pith: "1/2"
Zigot: "Peki bu çekme işini 2 kere ard arda yapsan ikisinin de kısa olma ihtimali nedir?"

Pith: "1/4"

Zigot: "Peki ark arkaya 100 kere çekmede hep kısa gelme olasılığı nedir?"

Pith: "$1/2^{100}$"

Zigot: "Bu çok düşük bir ihtimal biliyorum. Ama eğer arka arkaya 100 çöp çekme işini 2^{1000} kere tekrarlarsan bunların herhangi birisinde hepsinin kısa gelme olasılığı oldukça yüksektir."

Pith: "Burada bahsettiğimiz olasılık $1/2^{100}$ den çok daha düşük bir olasılık."

Zigot: "Tamam arka arkaya 1 milyon kısa çöp çekmeyi düşünelim. Bu sefer olasılık $1/2^{1,000,000}$ olsun. Tek yapmamız gereken arka arkaya 1 milyon çöp çekme işini $2^{1,000,000,000,000}$ kere tekrar etmek. Bu sefer büyük ihtimalle bu denemelerin en az birisinde hepsi kısa çöp gelecektir. Yani olasılık ne kadar düşük olursa olsun eğer bir olasılık varsa ve yeterince uzun bir zaman varsa o olasılık gerçekleşebilir. Ve gerçekleştiğinde de sen onu gördüğünden şaşırırsın."

Pith: "Ben esas senin insanı inkar etmek için şu anda yaptığın ayak oyunlarına şaşıyorum. Sen her şeyi olası hale getirerek müthiş bir düzenle de karşılaşsan, daha doğrusu ne ile karşılaşırsan karşılaş bunu insan yapmadı diyebilmek için her şeyi alt üst ediyorsun. Bu senin yaptığınla ortada bilim diye, olasılık diye bir şey kalmıyor. Sen anlayamayacağımız bir sonsuzluğun arkasına saklanarak tüm imkansız şeyleri adeta sihirli bir değnekle imkanlı hale getiriyor bu sayede imkansız denen şeyi ortadan kaldırıyorsun. Bu şekilde sen her şeyi inkar edebilirsin. Bilim ispat edilemeyecek, kontrol edilemeyecek şeylerin arkasına saklanmayı reddeder diyen sen değil miydin? Senin öne sürdüğün şey ise tamamen ispatı mümkün olmayan bir sahtekarlık. Bu saatten sonra ne gördüğümüzün bir önemi yok. Çünkü sen insandan kurtulmak için her şeyi sonsuz zamana havale ediyorsun."



Hoover Hidro-elektrik Santrali

Daha sonra yapının içine girdiler. İçeride onları çok daha büyük bir sürpriz bekliyordu. Bina aslında Hoover Hidro-elektrik santraliydi. Bu baraj Amerikalı bilim adamları ve mühendisler tarafından öyle bir inşa edilmişti ki ne felaket olursa olsun hiç kimseye ihtiyaç duymadan otomatik olarak kendiliğinden çalışabiliyordu. Bu sayede insanların yok olmasından sonra bile çalışır vaziyetteydi.

Pith ve Zigot şaşkınlık içinde içerideki robotların çalışmasını, sistemin işleyişini ve olağanüstü hareketliliği izliyordu. Pistonlar ve motorlar durmadan çalışıyor, robot kollar gerekli motorini depolara dolduruyor, elektronik göstergelerde bir takım yazılar beliriyordu. Pith artık meselenin bittiğinden emindi. Kendisi zaten binayı gördüğü anda bunun insan tarafından yapıldığını anlamıştı ama şimdi Zigotun da gerçeği gördüğüne seviniyordu.

Pith: "Burayı bulduğumuza ve senin de artık insanın varlığını anladığına çok mutlu oldum. Aksi halde ne desem sana ulaşamıyordum. Şu sisteme bak. Gerçekten insan, çok güçlü ve akıllıymış. Sanki binanın kendisi komple bir canlı varlık gibi. Her yerde sürekli bir çalışma, tamirat, onarım, sevkiyat var. Şu robot kollara bak. Sanki gözleri var da bir şeyleri görüp alıyor. Sanki aklı var da düşünüp aldıklarını depoya boşaltmak için kapağın otomatik açılmasını bekliyor."

Zigot: "Bir şeyi unutuyorsun. Biz bir yuva kurduğumuzda onun her yerinde kendimiz çalışmaz mıyız? Madem insan yaptı neden burada hiç insan yok. Bu makineleri yönetecek olan insan nerede? Madem insan bunu yaptı, kendisinin zaman zaman buraya müdahalesi gerekmez mi? Ama görüyorsun ki burası dışarıdan hiçbir müdahale olmadan kendiliğinden

çalışıyor. Buradaki sistemin insana ihtiyacı yok. Bu da buranın insan tarafından yapılmadığını gösterir."

Pith: "Hayır, tam tersine. Buranın kimseye ihtiyaç duymaması arkasındaki aklın ne kadar da üstün ve mükemmel olduğunu gösterir. Sen insanı kendin gibi mi düşünüyorsun? Evet biz bir yuva yaptığımızda onun her köşesinde çalışırız. Çünkü biz çalışmamıza ihtiyaç duymadan kendiliğinden işleri yapan bir sistem kuramayız. Bir sistem ne kadar mükemmelse dışarıdan müdahaleye o kadar az ihtiyaç duyar. Çünkü önceden oluşabilecek sorunların hepsi düşünülmüş ve ona göre sistemin sorunu fark ederek çözmesi sağlanmış demektir ki bu da çok üstün bir akla ve öngörüye işaret eder. Demek ki burayı yapan daha ilk yapıyı kurarken öyle bir sistemle kurmuş ki bir daha hiç müdahalesine ihtiyaç kalmadan burası onun istediği şekilde çalışıyor. Eğer burayı yapan eksik düşünseydi, o zaman sürekli sağına soluna müdahale edip orası burasını değiştirmesi gerekirdi."

Zigot: "Dostum hemen sevinme. Demin dediklerimi dinlememiş gibisin. Bu gördüğün şeyler doğanın hep en iyi sistemleri seçerek diğerlerini yok etmesi ve bunu çok uzun bir zaman boyunca yapmasıyla ortaya çıkamaz mı?"

Pith: "Evet çıkamaz."

Zigot: "İspatla çıkamayacağını. Ben sana bunun olabileceğini matematik kullanarak ve zamanı sonsuza yaklaştırarak izah ettim. Bu gördüklerimiz sadece gereken zamanın çok çok daha fazla olması demek. Doğanın birikimli seçmesini ve zamanın rolünü düşünürsen bu sonsuza yakın bir zamanda olur. Ve bizler bugüne kadar ne kadar zaman geçtiğini bilmiyoruz."

Pith: "Zigot sen saplantılısın. Psikolojik olarak sorunlusun. Hastasın sen. İnsana inanmamaya, onu kabul etmemeye, onu görmezden gelmeye öyle bir iman etmişsin ki sana ne delil göstersem, sen bu dogmandan vazgeçmiyorsun, geçmeyeceksin. Esas dogma bu. Esas savunduğunu iddia ettiğin bilime vurulabilecek en ağır darbe bu. Senin bu yaptığını Impostor yapamaz."

Zigot sinirden deliye dönmüştü. Pith'e; "bağnaz, gerici, akılsız, ahmak, bilimi inkar edemezsin, ben bilimciyim, dogmalara prim vermem" gibi sözler sarf ettikten sonra hızla oradan uzaklaştı ve yuvaya döndü. Yolda içten içe saçmaladığını, gördüklerinin bir aklın ürünü olduğunun çok açık bir gerçek olduğunu sezer gibi oldu ama daha sonra bunun ispat edilemeyeceğini ve aynı şekilde kendi söylediklerinin de aksinin ispatlanamayacağını düşünerek sevindi.

Bu arada kabukkıran hastalığı iyice artmış, tüm 9 bacakları etkisi altına almıştı. Pith, artık insanın varlığından emin olduğundan ilk iş Impostor'ın içeriğini çarpıttığı Gen kitabının dilini öğrenip onu okuyup her kelimesini anlamaya çalıştı. Bu dili öğrenmek için de Impostor'a yüklü bir miktar yiyecek ve içeçekle ödeme yapmak durumunda kaldı. Impostor ona, "kesinlikle sen bu kitabı anlayamazsın" demeyi de ihmal etmedi ama yine de aldığı mal karşılığında Gen'in dilini Pith'e öğretti. Ayrıca bilimle de yakından meşgul olan Pith, kitaptaki bilim insanının yazdığı bilimsel gerçekleri de anlayarak Zigot'un ve çağının çok ötesinde bir bilime sahip oldu. Kitapta kendi türleriyle ilgili tüm bilgiler ve kabukkıran hastalığının çaresi de vardı.

Zigot ise Gen'i görmezden gelerek bilimsel araştırmalarına devam etti. Bu şekilde kabukkıran hastalığını ancak kendisinin yenebileceğini düşünüyordu. Hem Impostor hem de Zigot Pith'e iyice düşman olmuş, 9 bacakları ona karşı kışkırtıyordu. Hatta Pith'e düşmanlıkta birleşmişlerdi.

İmpostor ve ona tabi olanlar her gün anlamadan kitabın kelimelerini tekrar edip iyileşeceklerini sanıyorlardı. Zigot ise bilimsel deneme yanılmalar sonucunda artık ileri düzeyde hasta olmuştu. Ama Pith ve beraberindekilere yobaz, batıl inançlı, hurafeci diye alay etmekten de geri durmuyordu. Sonsuz zaman teorileri ve iddialarıyla Pith'in anlattıklarını boşa çıkarmak için hasta haline rağmen kapı kapı dolaşıyordu.

Pith Gen'de okuduğu tedaviyi hem kendisi uyguluyor hem de kendisine inanıp ona tabi olanlara uygulatıyordu. Pith kendisine tabi olan herkese de kitabın dilini öğretti ve hep beraber kitabı okuyup kitaptan daha uygun tedaviler buldular. Kısa bir süre sonra Pith ve beraberinde Gen'deki tedaviyi anlayıp hayatına tatbik edenler hariç tüm 9 bacaklar öldü. Gen'de ayrıca kendileri için hangi besinlerin sağlıklı olduğu, nerelerde yaşamanın daha uygun olduğu, suyun nerede bol olduğu gibi onlar için hayati bir çok bilgi yazılıydı. Bunları uygulayınca ömürleri 6 aydan 600 yıla çıkabiliyordu. Onlar da bir yandan kafalarını işletip bilimsel metotları kullanarak bir yandan da Gen'deki her şeyi öğrenip uygulayarak yüzyıllarca mutlu bir hayat sürdüler.

Geçmişte, Zigot hep Pith'e: "Madem böyle üstün bir varlık var, o zaman bilimsel araştırmalara ne gerek var ki, her gördüğümüz şeyi bunu insan yapmış deyip geçeriz. Bu bilimi öldürür." derdi. Artık Pith Zigot'un ne kadar yanıldığını anlıyordu. Çünkü o insanın yaptıklarını anlamak, neyi nasıl yaptığını araştırmak çok daha önemliydi. Çünkü insanın yaptığı şeylerde hep bir bilim vardı, sebep-sonuç ilişkisi vardı ve bunları anlamaksa gerçek bilimdi. Pith, Zigot'un dediğinin aksine "her şeyi insan yapmıştır" diyerek düşünmeden geçmek yerine, hep "Acaba insan bunu nasıl yaptı?" diye düşünerek araştırarak çok büyük bilimsel keşiflere imza attı.

Şimdi soruyorum:

Sizce damarlar ve kemikler, değirmen taşından daha az mı karmaşık?
Sizce her biri tek başına karmaşık otonom bir fabrika gibi çalışan hücreler, briketlerden daha az mı karmaşık?
Merceği, korneası, farklı renkleri algılayan sinir hücreleri, retinası ve besleyici damarları ile göz kolonlardan daha az mı karmaşık?
Duymasıyla, görmesiyle, akletmesiyle, duygularıyla, hücreleri, kemikleri, iç organları ile o santralin mimarı, mühendisi olan insan sizce o santralden daha az mı karmaşık?

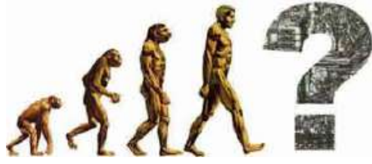
EVRİMCİLERİN "ÜSTÜN İNSAN" HAYALLERİ!

Gökben Coşkun-yaklasansaat.com-24/04/2010

Evrim teorisi ile ilgili bundan önceki yazılarımızda, canlıların kökeni, zamanla değişmesi yani evrilmesi ve insanın evrimi hikayesini ele almış, ayrıca teorinin bilimdeki yerini tartışmaya açmıştık. Evrimin, nihai gelişim noktası olduğu iddia edilen **insan**ın; **kökeni**, bugünkü hali ve özellikle **zihni gelişmesi**nin; gerçek kanıtlardan mahrum olan bu teorinin en büyük zaaflarından biri olduğunu vurgulamıştık.

Bu yazımızda ise evrim teorisinin, gözlerden uzak, bir bakıma saklanmak istenen **arka planı**na ışık tutmaya çalışacağız. İnsanlığı dönüştürmeyi amaç edinen bu **kadim plan**ın **işletim kolu**nun yine insanın elinde olması, ilginç bir durum sergilemektedir.

Bu nedenle **evrimci bilimciler**in, **"gelecek hayallerini"** açıklayacağımız yazımızda, insanoğlunun nasıl da kandırılarak uçurumun eşiğine getirildiğini göstereceğiz. Harikalar diyarı olarak anlatılan bu **hayaller ülkesi**ne; gerçekte geleceğin bu **hayaletler ülkesi**ne giden **yol haritası**nı büyük ölçekte göstermeye çalışacağız.



Evrimci bilimciler, insanı neye dönüştürmek istiyorlar?

Evrim ve "Üst–İnsan" Düşüncesinin Doğuşu



Posthuman; geleceğin üst-insan hayali!

Antik çağlardan beri bilinen evrim düşüncesi, her çağda yaratılmak istenen **materyalist düşünce** sisteminin gerekli unsurları olagelmiştir. **Rönesans**'la birlikte dirilen **hümanizm**den güç alan **evrim** ve **kendiliğinden oluş düşüncesi;** Fransız giyotiniyle **aydınlanan bir çağ**ın arkasından, zamanla dini tamamen sahneden indirecek kadar olgunlaşmıştır. Bu düşünceler, "**aydınlanma**" çağından sonra yetişmiş mekanik ve ruhsuz endüstri devrimi bilimcileri sayesinde; **"evrim teorisine"** dönüşmüştür.

Aslında yıllarca havada uçuşan **bir toz, bir söz** olan "**evrim**"i, **Darwin** alıp yere indirdi ve üstüne çok büyük gelen bir elbise giydirdi. **Yaratıcı**'nın yerine **doğal seleksiyon**u geçiren teori, mantık sınırlarını zorlayan bir **bilimcilik oyunu**nun fazla da dışına çıkamadı. "**Evrim teorisi**"nin, bilime ters düştüğünü, kitaplarında çok açık kanıtlarla anlatan **Jeremy Rifkin**, evrimin, Tanrı'yı dışlamaktan doğan boşluğu nasıl kapatmaya gayret gösterdiğini şöyle açıklar:

"Darwin, evrimden, kusurları ayıklayan ve sürekli olarak daha fazla mükemmelliği yeniden sağlayan bir süreç olarak söz ederken, bilinçsiz bir şekilde, kendi kendine yeterliliğe en üst düzeyde ulaşma arzusunu dile getirmekteydi. Böylesine yüce bir konuma ulaşan bir tür, şüphesiz, daha önceki evren bilimcilerin Tanrı'yı algılayış şekillerine, şaşırtıcı derecede benzeyen bir özellik taşıyacaktı. Çünkü Tanrı hep **"kendi kendine tam yeterli"** özelliğiyle algılanmaktaydı. **Tanrı olmak, ihtiyacı olmamak, kendi kendine yetmek, zarar görmemek demekti.**

"Endüstri Çağı'ndan önce insanlar, **Tanrı** gibi olmayı arzuluyorlardı. **Tanrı** her zaman kendi kendine yeterli olarak görüldüğü için de, iyi davranışı veya **Tanrısal** davranışı kendi kendine yetme özelliği ile bağdaştırıyorlardı.
"Kendi kendine yetme" ve "iyi olma", her zaman birbiriyle ilişkili olduğundan, bu iki olgu tarih boyu çok farklı yorumlara hep açık oldu. Eski Yunan'a göre, iyi olma ve kendi kendine yetme, maddi olarak güvende olma anlamına geliyordu. İlk dönem Hıristiyanlar'ına göre ise ikisi zıt şeylerdi. Dünyevi istekler ve ihtiyaçlardan arınarak 'ben'siz hale gelmek, ilk devir Hıristiyan'ı için kendi kendine yetmenin ve iyi olmanın son noktasıydı. İnsanlar hep **Tanrı**'nın acze uğramaz özelliğini yansıtan bir hayat yaşamak için, kendilerini olabildiğince "**mükemmelleştirme**" peşinde koştular. Ama **Darwin**'in planında, **Tanrı**'ya yer yoktu. Onun için de Darwin, **Tanrı**'nın yerini alacak bir **vekil**e muhtaçtı. Peki bu **vekil** ne olacaktı? Kendisine ulaşılacak **Tanrı modeli** olmayınca, evrim merdiveninin basamaklarını çıkmak için motivasyonu ne sağlayacaktı?"

Tanrı'yı İnkar Et: "Tanrı İnsan" Hayallerine Kapıl!

Rifkin'in, yanıldığı nokta işte tam burasıydı. **"Evrim teorisi"**nin misyonlarından bir tanesi, **Tanrı**'yı inkar etmek ve tanrıtanımaz siyasi ve sosyolojik görüşlerin siperi olmaksa, diğeri de kendisine ulaşılabilecek bir **Tanrı modeli**ni vadetmektir. Çünkü Darwin'in, kendi başına evrimleşme dünyasında, canlılar sürekli olarak en verimli organizmaya doğru ilerliyor; kendi kendine en mükemmel organizmayı tasarlıyor; tüm dış etkenlere karşı en sağlam organizmayı oluşturuyor; kısacası **Tanrı modeli**ne evriliyor.

Darwin ve teorisi bununla da kalmıyor, bir gün **zamanı ve ölümü kaldıracaklarını** iddia ediyorlardı. **Tanrı'**nın yerine doğal seleksiyonu koyan Darwin, dinlerdeki öbür dünyada vadedilen ölümsüzlük yerine, bu dünya da gerçekleştirilebilecek yarı ölümsüzlük ve bitmeyen gençlik pınarından ve **dünyanın, cennete dönüşmesi**nden bahsediyordu:

"Benim inandığım gibi, insanın gelecekte şimdikinden çok daha mükemmel bir varlık olacağına inanmak, bu kadar uzun soluklu bir ilerlemeden sonra, gerek insanın gerekse diğer canlı varlıkların yok olma kaderine mahkum olacakları fikri ortada dururken, kabullenilmez bir düşüncedir."

Sonsuz bir hayat beklentisi, ırk üstünlüğü ve doğal seleksiyon konusundaki görüşleri dikkate alındığında Darwin'in, insan ırkının genetik olarak ıslah edilmesini savunan kuzeni **Francis Galton**'un fikirlerini şevkle desteklemesi, pek şaşırtıcı değildir. **Francis Galton, "evrimi kendi başına bırakmaktansa, sonuca daha kısa yoldan ve daha dertsiz ulaşmak için insanların sistemli bir şekilde üretilmesini"** savunmuştu. Darwin, kuzeninin bu önerisini "büyük bir fikir" olarak değerlendirmişti; ama Himmelfarb'ın belirttiği gibi, bu konuda kendileriyle hemfikir olacak pek fazla kimse bulamayacaklarını düşünüyordu.

Ancak daha sonra ayrıntısıyla ele alacağımız üzere; Galton'un İngiltere'de **öjenizmi** canlandırması , Alman filozof **Nietsche**'nin gösterdiği **"üst insan"** hedefi, bu hedefe ulaşmak için insanlıktan çıkan **Hitler** ve ekibi, ve tüm bunlarla birlikte gizemli antik öğretilerin hortlaması, insanları, "**başka bir şey**" olabileceklerine inandırdı. Bu "başka bir şey" olmanın adı, **"üst insan"** ya da "**post human"** olmaktı. Ancak o mertebeye varabilmek için, önce pek de bilinmeyen ve zorlu bir yol olan **"transhümanizm"** köprüsünden geçmeleri gerekiyordu.

"Hayaller Ülkesi"ne Geçiş: Transhumanizm

Transhumanizm, bilim ve teknolojiyi, insan limitlerini aşma yönünde analiz eden ve bu amaçla kullanmayı hedefleyen düşünce akımıdır. Bu kavram, genellikle **"insanoğlunun iyileştirilmesi"** ile eş anlamlı olarak kullanılmaktadır. **Transhumanizm**, aynı zamanda bilim ve teknolojiyi, insanoğlunun arzu edilmeyen sakatlık, acı çekme, hastalık, yaşlanma ve istenmeyen ölüm gibi bir takım hallerinin üstesinden gelebilmek için de değerlendirir. Sembolü; ">H veya H+" dır.

Transhuman, Türkçe'ye tam manasıyla tercüme edilirse; **"Geçiş insanı"** anlamına gelir. Çünkü bu felsefe, insan türünün şu anki formunun, gelişiminin son dönemini değil, aksine ilk evresini yansıttığına inanır. Transhümanistlere göre; "**Geçiş insanı**", bizim gibi normal insanların, **"üst-insan"**(post human) boyutuna atlamaları için geçirmeleri gereken evrimin, yani evrim basamağının ismidir. Bilimsel terminolojiye göre; bir tür **ara form**dur. Amaç, posthuman yani **"üst-insan"** olabilmektedir.

Transhumanizm hareketi, **posthumanizm**e giden yolu araştırmakla yükümlüdür.
Örneğin, **posthuman** yaşantısında normal insana ait olan **din** ve **aile** gibi değerlerden söz edilemez. **Metahümanizm** ise evrim ve tarih yolunda insanın başka bir **tür-kültür** olmasıyla ilgilenir. **New School Üniversitesi**nde insanlığın yeni kavramları hakkında ders veren, M. Esfandiary, **transhuman**ı, **"yeni evrimleşen varlıkların ilk tezahürü"** olarak tanımlar.

Transhümanizm, insanoğlunun, kendisini, fiziksel ve zihinsel bakımdan evrimleştirebileceğine ve doğanın bin yıllarca sürdüğü varsayılan evrimini, bilimi kullanarak hızlandırabileceğine inanır. Transhümanizm kültürü, içerik ya da odak noktasında farklılaşsa da; dünya çapında pek çok ülkede hızlı bir şekilde genişleyen transhümanist gruplar, **World Transhumanist Association** şemsiyesi altında bir araya getirilmektedir.

Transhümanizm, insanda fiziksel ve zihin anlamında bir gelişmeyi gerekli görmektedir. Bu gelişmenin gerçekleşmesi için; protez organ-dokular, yeniden yapılandırmaya yönelik cerrahi operasyonlar, yüksek derecede telekomünikasyon kullanımı, bir dünya vatandaşı olabilme vizyonu, geleneklere bağlı olmayan küresel bir yaşam tarzı, çift cinsiyetlilik, aracılar veya bir takım araçlar vasıtasıyla üreme, dini inançların yok olması ve geleneksel aile değerlerinin reddedilmesi gerekmektedir. Bu akım, insanın şu an içinde bulunduğu doğal yapısını güçsüz ve yetersiz görmekte; **"insan ötesi"** bir noktaya doğru evrilmesinin kaçınılmaz ve gerekli olduğunu savunmaktadır.

Moleküler nanoteknolojinin, herkesin isteklerine uygun verimli kaynaklar üretmesi; ayrıca hastalıkları ve yaşlanmayı önlemeye yönelik vücudumuzdaki biyokimyasal işlevleri kontrol etme potansiyeli, insanın sahip olduğu önemli bir araç olarak görülmektedir.

Sadece fiziksel evrimle yetinmeyen **transhumanizm**, **"insan ruhu"** ve **"zihni"**ne de el atmıştır. Elektronik beyin interfaz ve nörofarmakoloji gibi teknolojilerin, insan zekasını geliştirebileceğini, insanın ruhsal sağlığını daha iyi seviyelere çıkarabileceğini, yaşam projelerine veya sevilen birine bağlılık kapasitesini genişletebileceğini ve hatta insanların duygularının çeşitliliği ve zenginliğinin artırılabileceğini iddia etmektedirler.

Transhümanizmin daha uç noktalarında, simüle edilmiş
zihinlerin **download** edilmesi(biyolojik temelli zihnin yedeklenmesi ve hatta organik sınırlamalardan kurtulması gibi) biyometrik modifikasyonlar(göze kızılötesi görüş imkanı kazandırılması gibi) vb. öneriler sunulmaktadır. **Transhümanistler**, insan bilincinin tamamen dijital olarak modellenebileceğini düşünürler.

Transhümanizm, sadece fiziksel değil kültürel anlamda da bir mutasyonu şart koşmaktadır. Çünkü transhümanizm, tüm düşünsel ve fiziki kavramlarıyla; yeni bir çağın başlaması gerektiğine inanır. Bu çağın dümenini elinde tutacak ve rotayı belirleyecek kişiler, **üstün insanlar** olmalıdır. Ancak **üst–insan** hedefine doğru koşan **geçiş insanları**nın bunu becerebilmeleri için, kendilerini bugüne taşıyan değerlere sahip çıkmaları ve köklerinin önemini anlamaları gerekmektedir. Henüz dağarcığımıza yerleşmemiş, çok yeni bir kavram olan **transhumanizmin kökeni**nden bahsedilmesi kulağa tuhaf gelmiş olabilir. Ancak bu kavram yeni olsa da, **felsefi kökleri** çok daha eskilere dayanmaktadır.



Transhümanistlerin robot-insan hayali!

Transhumanizmin Tarihi



İnsanın DNA'sıyla oynanarak, süper insan üretileceği sanılıyor.

Transhumanizmin başından "trans" ön sözcüğünü kaldırırsak, tanıdık bir kavram elde etmiş oluruz. "**Humanizm**"... İnsanoğluna karşı muhabbet besleme anlamına gelen hümanizmin, nasıl olup da **transhümanizm**i doğurduğunu anlamak, neredeyse **"evrim teorisi felsefesi"**ni anlamakla eş değerdedir.

Hümanizm, **Rönesans** döneminde; Avrupa'nın tüm kültürel, politik, sosyal ve edebi manzarasını değiştiren bir harekettir. Ortaçağın sonlarında; **Yunan, Latin ve Mısır** uygarlıklarına karşı duyulan hayranlık, aydınların başını döndürmüş, o dönemin eserlerini incelemek önüne geçilmez bir tutku halini almıştır. **Rönesans** düşünürleri için bu geçmiş öğretiler, bir bakıma geleceğin hareket noktası olmuştur. Böylece **Hümanizm**, **Eski Yunan, Latin** dillerini, ayrıca **Mısır** eserlerini inceleyen bir akım olarak ortaya çıkmış ve bu **eski kültürler**i diriltmiştir. Hümanistlerce Hümanizm nedir?

"**Hümanizm**; insani konularda, doğaüstü inanışların rehberliğini açıkça reddeder. Genelde **ateizm** ve **agnostisizm** ile bütünleşebilir. **Hümanizm**, bu tür doğaüstü güçlerin varlığıyla ilgilenmeyen etik tabanlı bir akımdır. **Hümanizm**, **Rönesans**'a, **Antik Mısır** ve **Antik Yunan** kalıntılarına dayandırılabilir, **Buddha** ve **Konfüçyüs**'ten ilham alabilir. Ancak **humanizm** terimi, daha çok **"Batı felsefesi"** ile bağlantılıdır. Hümanizm

terimi, 19. yüzyılın başlarında, 15. yüzyıl İtalya'sında klasik edebiyatla ilgilenen kimseler için söylenen **umanista** sözcüğünden türetilmiştir. **Hümanizm**, insanı mükemmelleştirmektir."

Papazlığı ve dinini terk etmiş, sonradan vahiy karşıtı ateşli bir akılperest olan Ernest Renan, **hümanizm** hakkında şunları söylüyor:

"Yürekten inanıyorum ki; geleceğin dini, katıksız bir **hümanizm** olacaktır. İnsanın bütününe saygı ve hayat, ahlaki bir değer taşıyacak, kutsileştirilecek, yüceltilecek.. Akıldan başka kılavuz tanımayan, gizli remizleri, tapınakları, rahipleri bulunmayan, kiliseler dışı dünyada gönlünce yaşayan geniş ve hür ilim... İşte insanlığı kanatlandıracak biricik inanç."

"Hümanizm"de: Tanrı'ya Yer Yok!

Esas itibariyle, felsefi ve ideolojik içeriğiyle **hümanizm**; **"insancılık felsefesi"**dir. Bu çerçevede **hümanizm**, **Allah**'a karşı insanın tanrılaştırılması, kutsanması, değer belirleyici, hüküm koyucu ve yargılayıcı anlamda birincil merci olarak kabul edilmesidir. Bu anlamda Yaratıcı'yla insan arasında bir mücadele, hümanizmin kendi iç yapısında mevcuttur. **Hümanizm**de, yeryüzünde **Tanrı'**ya yer olmadığına dikkat çekilir. En üst değerler, karakterler ve davranışların; doğaüstü bir otoritede değil de, insanlarda olduğuna inanan bir düşünce sistemidir. Bu yönüyle **hümanizm**, tüm gerçekliğin, bizzat doğanın kendisinde olduğuna inanır, evrenin temel materyali olarak **zihin** değil, **madde-enerji**yi görür.

Rönesans döneminde hümanistler, son derece katı bir şekilde kiliseye karşı tavır aldıklarından; pagan felsefelerin etkisi de giderek artmıştır. Bazı hümanistler ise, **Hermetizm** gibi pagan gelenekleriyle **Hıristiyan** değerlerini birbirine karıştırmışlardır. Cambridge felsefe sözlüğü, klasik yazıtların, **Rönesans** akademisyenlerine tesir eden seküler havasını şu şekilde tanımlar:

"Burada birey, insan zihni üzerinde doğaüstü güçlerin hiçbir ağırlığını hissetmez; bir egemen tanıma ve bağlılık ihtiyacı duymaz. İnsanlık, tüm ayırt edici kapasitesi, hünerleri, endişeleri, problemleri ve imkanlarıyla ilginin odağını oluşturur. Şöyle denir: Ortaçağ düşünürleri dizlerinin üzerinde felsefe yapıyorlardı, ancak yeni öğretilerle destek kazandıklarında ayağa kalkmaya cesaret ettiler ve tüm endamlarıyla yükseldiler."

Burada "dizlerinin üzerinde" derken, anlaşılması gereken; **Tanrı'**ya inanarak, dua ederek felsefe yapıyorlar denmek isteniyor. Uzmanlar, Rönesans hümanizmini, iki büyük kola ayırmıştır. Bunlardan birincisi **seküler** dünya görüşünün hakim olduğu din karşıtlığı, **agnostizm**(bilinmezcilik) ve **şüphecilik ekolü**. Ki bu ekol, şimdi de **"Seküler Hümanist Konsey"**i tarafından temsil edilmektedir. Üyeleri arasında ünlü **evrimci Dawkins** ve daha bir çok **ateist** bilim adamı bulunmaktadır. Konseyin yayınladığı deklarasyonun bir bölümünde, şu sözler yer almaktadır:

"Seküler hümanizm, tüm doğaüstü tasdik isteyen inanışlara karşıdır. Modern seküler Hümanistler, bilim ve teknolojiyi insanoğlunun gelişimi için kullanabilirler."

Uzmanlara göre ikincisi ise **Rönesans Noe-Platonizmi ve Hermetizm**'dir. Bu öğretileri benimseyen Rönesans düşünürleri, doğa-üstü güçlerle ilgili yeni ve geniş kapsamlı fikirleri Avrupa'ya tanıtmışlar, hatta **yeni bir din oluşturma**ya çok yaklaşmışlardır. Hatta bu hümanist ekol, günümüzde yeniden canlanarak **Teosofi** ve **New Age** akımlarını doğurmuştur. Bu konuya ileride döneceğiz.

Hümanizm: "İnsanlık Dini"

Rönesans hümanizminin kibir yüklü rüzgarı, kısa sürede Avrupa'yı sardı. İnsanların zihin ve yüreklerinde oluşturduğu yıkım ise günümüze dek artarak sürdü. Nitekim **Batı**'da, **hümanizm akımı**nın önde gelenlerinden kabul edilen, **pozitivizm**in babası **Auguste Comte,** insanlığı, tapılması gereken **ebedi ve sonsuz varlık** olarak görür. Ağır depresyon ve hezeyanlar içinde yaşamını sürdüren Compte, **"İnsanlık dini"** diye bir din kurarak, kendine göre bu dinin esaslarını tespit eder. Paris'te bir tapınak inşa ettirir. **A. Comte**'nin açtığı çığırda yürüyen **Emile Durkheim** ise, bunu daha ileri götürerek insanlığın yerine, toplumu tanrı ilan eder.

Daha sonra bu fikirleri alıp geliştiren **Marx** ve taraftarları, doğrudan doğruya insanı, tanrı ilan ederler. Alman filozof **Nietzsche** ise, öldü dediği **Hıristiyanlığın Tanrısı** yerine, her türlü merhameti de ortadan kaldıracak şekilde, bir üst insan kavramını ortaya atar.
Örneğin **Voltaire, Diderot, Marx, Sartre, Camus** gibi değişik eğilim ve dönemlerin temsilcilerinin ortak özellikleri; hümanist olmaları ve insanı her şeyin önüne geçirmeleridir. Aydınlanma ana fikrine sahip olan bu düşünürleri birleştiren bir unsurdur, Tanrı yerine insanı yüceltmek. **Jeremy Rifkin**, aydınlama görüşünün günümüz bilimine etkilerini**, "Biyoteknoloji Yüzyılı"** adlı kitabında şöyle anlatır:

"Modern bilimin kurucusu olduğu sanılan **Francis Bacon,** insanlığın doğaya galip gelmesi amacıyla sistematik bir görüş olan **Aydınlanma çağı**nın temelini atmıştı. **Isaac Newton, Rene Descartes, John Locke** ve öteki **Aydınlanma çağı** düşünürleri, bugünün moleküler biyologlarının bir çoğuna ve genetik girişimcilerine ilham veren bir dünya görüşü kurdular." **Rifkin** şöyle devam ediyor:

"Fransız aristokrat **Condorcet Markizi**, kendinden emin, aşağıdakileri öne sürdüğü zaman, bir çağın küllenmemiş ateşini yeniden tutuşturdu: 'İnsan yetenekleri için sabit sınırlar yoktur... İnsanın mükemmelliği tamamıyla sınırsızdır... Bu mükemmelliğin ilerlemesi, bundan böyle onu engelleyebilecek, denetleyebilecek güçlerin hepsinin üstündedir. Doğanın bizi üzerine yerleştirdiği dünyanın var olma süresinden başka hiçbir sınırlaması yoktur.'"



Jeremy Rifkin

Fransız İhtilali: "Bilimi Tanrısızlaştırdı"



Dünya'da örnek alınan Fransız İhtilali: Sözde insanlık adına insanlığı katleden vahşi Masonik bir devrim.

İnsanın tanrılaşma serüveni, **Rönesans, aydınlanma, pozitivizm** gibi hareketlere bağlı olarak gelişen bu süreçtir. Bu dönem, insanın gerçek anlamda ilahi değil; beşeri üretim olduğu; Tanrı'nın yerine konmaya çalışıldığı, adeta intikamla coşan bir dönemdir.
Özellikle **aydınlanma hareketi**, **Hıristiyalığın akıl ve ilim dışı tutumu** dolayısıyla, Allah'a karşı bir isyan, bir devrim karakteri taşır. **Kanlı Fransız ihtilali** de böyle bir sürecin ürünüdür. Avrupa'yı temellerinden sarstı, etkileri okyanuslar ötesine taştı. **İnsan hakları**, **hümanizm** ve sözde "**erdem toplumu**" oluşturmak adına korkunç bir kıyım yapıldı. Devrime karşı çıkanlar ve din adamları, terör yoluyla ortadan kaldırıldı. İhtilalin başı olan ve "şiddetsiz erdemin iktidarsızlık" olduğunu savunan **Robespierre**, **Hırıstiyan Tanrısı**'nın yerine **akıl tanrıçası**nın geçtiğini ilan etti. 1794 yılında katliama bir gün ara verildiğinde "**Yüce Varlık"** festivali kutlanmıştı. Fransa'da **hümanizm** adına gerçekleştirilen bu cinayetler için, Manş Denizi'nin ötesinde **İngiltere**'de, o tarihte yayınlanan **"London Times"** gazetesinde şu yorum yapılıyordu:

"İnsan hakkı dedikleri bu mu? İnsan doğasının özgürlüğü dedikleri bu mu? Afrika ormanlarındaki dört ayaklı canavarlar bile, Paris'teki hayvanlardan daha insaf sahibidir."

Fransız Devrimi'nden sonra "**bilimin tanrısızlaşması"** kampanyası başladı. Tanrısız bilim, **"Yeniçağın Dini"** olacaktı. Yaratıcı'sını kaybeden bilim, artık her türlü acımasızlık, yalan ve boyunduruğa hazır hale geldi. 19. yy'a gelindiğinde ise bilim, insanı **"tanrı"** ilan etmeye peygamberleri aracılığıyla hazırlanıyordu. **Hümanizm**le başlayan serüven, herkesin insanlıktan çıkıp birer tanrı olacağı geleceğe doğru koşuyordu.

Hümanizm, özellikle Rönesans'ın ürünü olduğuna göre bu çağın arka bahçesine biraz daha yakından bakmalıyız. Rönesans düşünürleri, neden **"antik uygarlıklar ve öğretileri"**nin peşindeydi, bunu anlamaya çalışmalıyız. **Orta Çağ'**dan geriye dönüp **İlk Çağ** hasreti duyulmasının sebebi ne olabilirdi?

Rönesans: "Mısır'ın Kadim Felsefesi"ne Yöneliyor

Rönesans'ın önemli yanılgılarından birisi; **"insanın potansiyellerinin sonsuz ve her şeyin ölçüsünün insan olduğu görüşüdür."** Önce de belirttiğimiz gibi aynı anlayış; **"Transhümanizm"**de de mevcuttur. Rönesans, bu düşünceleri **Hermetik** geleneklerden almıştır. Bu bağlamda **transhümanizm**in tarihini, ilk çağdan çok öncelere kadar götürebiliriz. 15. yüzyıl başlarında, İtalyan sanat ve bilim adamları, canlandırmaya çalıştıkları eski bilgelikte **Hermetik** metinlerin ne denli ağırlıklı bir yeri olduğunu artık öğrenmişlerdi. **Asklepius** çoktandır biliniyor ve okunuyordu; **Hermetik** metinler Arapça'dan, Latince'ye çevriliyordu.

Rönesans'ta **Mısır** için beslenen tutku, öncelikle "**Mısır'ın**, **gizemler ve kutsal törenleri**"nin kaynağı olduğu inancıydı. **Mısır**, tüm bilimlerin ve sanatların kaynağı olarak görülüyordu. Dine savaş açmış Rönesans düşünürleri, kendilerine geçmiş arıyor ve **"Mısır'ın gizemli-şeytani felsefesi"**ne odaklanıyorlardı. **İslam**'ın her alanda ilerleyişi; pozitif bilim anlayışı karşısında kendilerini, horlanmış, haysiyeti kırılmış hisseden Batılı aydınlar; Hıristiyanlığın yerine; **pagan Roma'**yı, Roma'nın arkasındaki **Helen ve Mısır düşüncesi**ni arıyorlardı.

Bu konuyla ilgili çalışmalar, İtalya'nın önemli kentlerinde ve daha sonra Avrupa'nın her yanında ortaya çıkan akademilerde de yapılıyordu. Bu akademiler, **Platon**'un modeline göre oluşturulmuşlardı, ancak akademi üyeleri tıpkı **Mısır** tapınaklarındaki rahipler gibi örgütlenmişlerdi. Akademilere giriş, Mısır'a dayanan gizemlere ulaşma ve ölümsüzlük kazanma amaçlı **inisiyasyon törenleri** ile gerçekleştiriliyordu. **Rönesans Akademileri** örgütlenme biçimi olarak **"Neo-Platoncular"**a benzemekle birlikte; Platon ve Pythagoras felsefelerine, bilim, sanat ve büyüye; hep Mısır açısından bakıyorlardı.

15. yüzyılın sonlarında ünlü düşünür ve gizemci **Pico della Mirandola**, **Neo-Platoncu düşünce** ve **Hermetik gelenekler** ile **kabala**yı birleştirmişti. Aynı kaynaktan esinlenen **Yahudi kabala** gelenekleriyle, **Mısır gelenekleri**nin yeniden birleştirilmesi çabasını, 16. yüzyılda **Campanella** da sürdürdü. **Hıristiyanlığı** imha etmeyi kafasına koymuş **Rönesans düşünürleri** için **Mısır** ve **Hermetizm**'den başka bir alternatif yoktu.

16. yüzyılda **Hermesçiliğe** ve **Mısır**'a ilgi kuşkusuz **Rönesans kültürü**nün en önemli özelliğidir. Hermesçiliğin o dönemde ürünü, **Giordano Bruno** kişiliğinde ortaya çıktı. Her nasılsa dünya **bilim tarihi**ne, bilim ve araştırma özgürlüğünün öncüsü olarak geçen Bruno, gerçekte **büyü-gizemcilik**le uğraşan bir **simyacı**dır. Kendisinden öncekilerden ve çağdaşlarının tümünden daha cüretkar bir **din düşmanı** olması bakımından dikkat çekicidir. Tüm çabalarına karşın Bruno'dan önceki **Hermesçiler**, **Hıristiyanlık** tarafından çizilen sınırlar içinde kalarak, **Mısır felsefesi**ni, **İncil'**de yer alan bilgilerden daha yukarı taşıyamamışlardır. Oysa Bruno, Mısır bilgeliğine ulaşabilmek uğruna, yalnızca Hıristiyanlığın değil, Yahudiliğin bile ötesine geçmeye cesaret etmiş; üstelik bu çabanın hem entellektüel, hem de siyasal açıdan gerekliliğini vurgulamıştır. Hıristiyanlığı yok etmeye çalışan büyücü Bruno, **engizisyon** tarafından yakılarak öldürülmüştür.

Sonuçta, **Rönesans düşünürleri**nin büyük çoğunluğu, özgün ve yaratıcı kaynağın **Mısır** olduğuna ve **Eski Yunan**'ın, Mısır bilgeliğini aktarmada yalnızca aracılık ettiğine ikna olmuşlardır. Antik öğretilerin kaynağı olduğuna inanılan **Hermesçilik** nedir? **Rönesans**'ın doğurduğu **hümanizm** ve konumuz olan **transhümanizm** ile ilgisi nedir?

Hermetizm

Transhümanizmin, dünya tarihinin kaydedebildiği kökeni, MÖ 3.000 yıllarında **Antik Mısır**'da yayılan bir öğretiye dayanmaktadır. Oysa daha sonra açıklayacağımız gibi; **transhümanizm** ve **posthümanizm**in kökenini, ilk insanın yaşadığı zaman ve mekanda aramalıyız.

Uzun zamanlar boyunca büyüyü kullanan **"gizli öğretiler"**in ortak adı olan **Hermetizm**, bilgili-güçlü inisiyatörlüğün güçsüz-zayıf olanı yönlendirmesi ve deneysel olarak güçlülerin seçimi ve ayıklanması sürecini içeren bir anlayıştır. Kısacası **Hermetizm**, insanoğlunun evrenle olan birliğine, onun bir parçası olduğu düşüncesine dayanmaktadır. **Hermes;** kaynaklara göre; **Tufan**'dan önce **Yukarı Mısır'**da yaşamıştır. **Piramitleri** inşa eden **I. Hermes Ahnuch** olduğu söylenir. **Hermetizm**'in ana fikri şu ilkeyle ifade edilmektedir:

"İnsan ruhunun derinliklerinde taze bir biçimde bulunan niteliklerin ortaya çıkabilmesi için, insanın üstün düzeyde bir eğitim görmesi gereklidir. Sürekli bir çabayla ve buyrultunun kullanılmasıyla, insan, evrenin potansiyel güçleri ile ilişki kurabilir. İnsanın uğraşıyla elde

edebileceği başarının sonu yoktur. Yılmayan bir uğraşı sonucunda insan, tanrısallığa bile erişebilir."

Transhumanı tarif ederken bu insanın mutlaka **çift cinsiyetli** olması gerektiğini belirtmiştik. Aşağıdaki Hermetizmi anlatan şiir, bu anlayışı açıkça vurgulamaktadır.

"Ölümsüz insan hermafroditti, kadın veya erkekti, ölümsüz gözleyiciydi, ne uyuyordu, ne de uyumuyordu. Gizem doğada saklıydı, sonra o, Gök Adam'la evlendi, yedi adam ortaya çıktı; hepsi **biseksüel erkek ve kadındı**, her birisi doğanın ve gezegenlerin yedi gücüne sahipti. **Hermes**, yedi ırk, tür ve çarktı, insanın da içinde bulunduğu tüm yaşayan yaratıklar, **çift cinsiyetliydiler...**"

İnsanın her yönden olgunlaşıp yetkinleşmesi yoluyla **Tanrı**'ya yaklaşabileceği inancı, diğer tüm **gizemci-mistik öğretiler**den önce **Hermetizm**'de yer almıştır... **Hermesçiliği**, **Yunan felsefesi** içine ilk sokan **Platon** olmuştur. **Platon**, **Mısır** ve **İtalya** seyahatlerinde, **Hermetik** ve **Pisagorcu felsefeler**in, ezoterik boyutlarını tam olarak keşfetmeye çalışmıştır. **Yunanlılar'ın bütün felsefe sistemleri,** yani **Pythagoras'ın mistik matematiği, Platon'un teolojisi**, **Aristotales'in fizik teorileri, Hermes'in kitapların**a dayanmaktadır.

Hermetizim, Platon ve "Sparta Devleti"

Hermetizm'deki insanın var olan potansiyellerini geliştirerek **öjenizm** boyutuna kaydıran **Platon**, bu kavramın ilk teorik savunucusu olmuş ve **öjenistler**in babası olarak kabul edilmiştir. Platon, mükemmel insanların oluşturduğu bir toplumun nasıl olması gerektiğini "**Devlet**" isimli kitabında ayrıntılarıyla anlatmıştır. "**Üstün insan**"a giden yolu, son derece cüretkarca gelecek nesillere vaaz eden **Platon**'un, bugün bile uygarlık yolunu aydınlatan bir bilge olarak kabul edilmesi hayret vericidir. Bitiremediği son eseri **"Yasalar"**, yine devlete ilişkin çalışmasının bir parçasıydı ve devletin iç düzenlemelerini tasarlıyordu. **Platon**'un değişime kapalı **Cumhuriyet tasarımı** ve yaşam tarzı, **Sparta** kent devletinden bağımsız düşünülemez. Devletin kuramı, hiçbir kentlinin yoksul durumuna düşmemesi ve hiçbirinin zengin olmamasıydı. Kimsenin altın ve gümüş elde etmesine izin verilmezdi.

MÖ 8. yüzyıl dolaylarında **Lycurgus** isimli biri tarafından askeri bir devlet olarak kurulduğu bilinen **Sparta**, tam anlamıyla bir savaş ve şiddet devletiydi. **Sparta**'da katı bir eğitim sistemi kurulmuştu. Buna göre devlet bireyden çok daha önemliydi. Dolayısıyla insanların yaşamı, devlete yararlı olup olmayacakları kıstasına göre belirleniyordu. Sağlıklı ve güçlü doğan Spartalı erkek çocukların yaşamları devlete adanırken, sağlıksız bebekler dağlarda ölüme bırakılıyordu. **Nazi Almanyası**'nda da Spartalılar'ın bu uygulamaları örnek alınmış ve **Darwinizm**'in ve **Nietsche**'nin de etkisiyle **"sağlıklı ve üstün bir ırk"** için, sağlıksız olanların yok edilmesi gerektiği savunulmuştur.

Sparta'da anne-babalar oğlan çocuklarına yedi yaşına kadar bakmakla sorumluydular. Çocuklar, bu yaştan 12 yaşına kadar 15 kişilik bir ekibin üyesi olurlar ve kurallara uymakta başarı gösterenler önderliğe seçilirdi. Çocuklar sadece spor yaparak vücutlarını güçlendirir ve savaşa hazırlanırlardı. Okuma-yazma önemli sayılmaz, müzik ve edebiyata pek ilgi duyulmazdı. Çocukların öğrenmelerine ve söylemelerine izin verilen şarkılar, sadece savaş ve şiddet konularını içeren şarkılardı.

Platon, **Sparta'daki modeli** savunurken, toplumun devlet tarafından büyük bir baskıyla yönetilmesini de savunmuştur. **Platon**'a göre bu baskı günlük hayata o kadar hakim olmalıdır ki, insanlar devletin emirleri dışında hiçbir şey düşünemez hale gelmeli, kendi akıl ve iradelerini tamamen bir kenara bırakarak, adeta beyinleri yıkanmış bir şekilde hareket etmelidirler. **Platon**'a ait aşağıdaki sözler, **beyinleri köleleştiren** bir düzeni tarif eder:

Lemurya: Platon: Komünizm: İlluminati

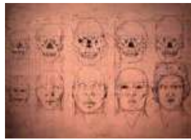
"En temel prensip şudur ki, erkek veya dişi olsun hiçbir kimse lidersiz olmamalıdır. Ve de hiç kimsenin zihni, bir şeyi kendi inisiyatifi ile yapmasına izin verecek şekilde düşünmeye alıştırılmamalıdır... En küçük konuda bile liderliğin yönetimi altında olmalıdır. Örneğin sabah kalkması, hareket etmesi, yıkanması veya yemek yemesi, sadece eğer bunları yapması emredilmiş ise gerçekleşmelidir. Tek kelimeyle, ruhunu öyle bir şekilde eğitmelidir ki, asla bağımsız olarak davranmayı hayal etmemeli ve bunu yapma yeteneğinden de tamamen yoksun hale gelmelidir."

"Platon'un Devleti'ndeki ilginç düzen; aslında tamamen **İblis**'in kurduğu **"komün-Lemurya sistemini"** ni çağrıştırmaktadır. **İblis,** kendisinin kölesi olmuş **"cin-şeytanlar toplumu"** nu böyle bir sistem içinde yönetmektedir. Tek yasa vardır, oda **"Bir'**in(İblis'in) **emir ve talimatlarına mutlak anlamda uyum"**, aksi ise ölüm! Lemurya toplumunun yaşlılardan oluşan **"Bilgeler Konseyi"** bu yetkilerini, mutlak anlamda bağlı(köle) oldukları **İblis** adına kullanırlar. Bunun dışında ne **yasa**, ne de bir **müesese** vardır. Ne **mülkiyet**, ne **aile**, ne de **düşünme özgürlüğü** vardır. Platon felsefesi yakından incelendiğinde; **"Lemuryalı Büyükler"** in kendisiyle irtibata geçtiği ve "**ilhamlar**" vahyettiği kolayca anlaşılacaktır. Bu felsefenin "**İlluminati**"nin de temel felsefesi olduğunu burada hemen ifade etmeliyiz. "**Komünizm**"le, aynı felsefe ve özellikle de **"İlluminati"** arasındaki **karakteristik benzerlikler** de hatırlanmalıdır. Bu düşünceler, ileride **"komünal yaşam ütopyası"**nın da ana unsurlarını oluşturacaktır.

Burada gözden kaçırılmaması gereken önemli nokta; "**üstün insan yaratma**" çabasının, **"Küresel Efendiler"** in, **"Yeni Dünya Düzeni"** kurma amacına yönelik olmasıdır. **"Platon'un Devleti"**nde ağızdan kaçan sır:

"Tanrılaşmış filozofların, android formundaki **köleleşmiş beyinler**e sahip **korucuları-askerler**i; **yarı-insan** ya da başka deyişle **trans-insan**a dönüştürme çabasıdır.
Gelin, **Platon**'un özlemini çektiği "**biyofaşist devlet düzeni"**ne daha yakından bakalım. Aşağıdaki alıntılar Platon'un "**Devlet**" adlı eserine aittir:

"Askerlerin ağızlarından 'ben' sözcüğünün çıkmaması için tam bir komünizm uygulaması hakim olacaktır. Kadınlar herkese aittir, hiçbir kadın, hiçbir erkekle özel yaşam sürmeyecektir. Yeni doğan çocuklardan sadece fizikleri düzgün ve güçlü olanlar hayatta bırakılacak ve bunlar doğar doğmaz bir komiteye teslim edilecektir. Bakıcı kadınlar, doğuştan bir eksikliği olanlar çocukları, gözden uzak bir yere bırakacaklardır."



"Öjenikler"in kafatası sınıflandırmaları

Platon'dan İlham Alan: "Modern Öjenik Düşünce"

Mükemmel bir toplum elde edebilmek için bir bakıma **güdümlü evrimleşme**yi savunan **Platon**, **"mükemmel insan"**ın fiziksel şartlarla elde ediliş formülünü şöyle vermektedir:

"Peki evlenmeler nasıl yararlı olabilir?.. Bunu söylemeyi sana bırakıyorum Glauckon... çünkü senin evinde en iyi cinsten av köpekleri ve kuşlar gördüm... (bu hayvanları) üretmek için iyiye kötüye bakmaz mısın? Yoksa en iyilerini mi çiftleştirirsin... üretmede bunları göz önünde tutmazsan, kuşların köpeklerin cinsi bir hayli bozulur değil mi? İnsan cinsi için de durum aynı olduğuna göre, bekçilerimizin ne kadar üstün bir cins olması gerek... üzerinde anlaştığımız ilkelere göre, her iki cinsin de (bekçiler sınıfının erkekleriyle kadınlarının) en iyilerinin en fazla, en kötülerinin de en az çiftleşmeleri gerekir. Ayrıca en kötülerinin değil en iyilerinin çocuklarını büyütmeliyiz ki, sürünün cinsi bozulmasın..."

Platon'un düşüncelerindeki üstün soy yetiştirme, üstünlere üreme ayrıcalıkları, zayıfların haklarını sınırlama hatta onlara yaşama hakkı tanımama ve onları eleme; tam anlamıyla öjenik; üstün insan yaratma gayretlerinden başkası değildir. Pek çok felsefeciye göre aslında "öjenik felsefe", **Platon**'un **"Devlet"** adlı ünlü eseri kadar eskidir. Ancak **"modern öjenik düşünce"**, elbette 19. yüzyılda bilimsel bilgi kullanılarak yeniden mayalanmıştır.

Son birkaç yıldır **"insanın geleceği biyoteknolojik vasıtalarla biçimlendirilebilir mi?"** tartışmasına dahil olan Jürgen Habermas, genetik mühendisliğinin **"model insan"** üretme konusunda bakın neler söylüyor:

"Bu alana çok büyük kaynak aktarılıyor. 10 yıl içinde olmasa bile 50 yıl içinde 'istenen modelde insan üretimi' olabilir. Belki de devletine itaat eden süper hizmetçiler yaratılacak. Platon'un ideali 21. yüzyılda gerçekleşebilir. Biyo-faşizm diye bir kavram var. Biyolojik müdahaleyle faşist devletlerin bile hayal edemediği bir düzen kurulabilir."

Öjenizmden Transhumanizme Giden Yol

Öjenist uygulamaları savunan bilimsel yayınlarda; "**Öjenik**; insanın kendi evrimini kendisinin yönlendirmesi ve mükemmel bir insan topluluğu yaratmanın yoludur" denilmektedir. **Öjeni** terimini keşfeden, ilk genetik bilimcilerden sayılan bilim adamlarından biri olan **Francis Galton**'dur. Fikirlerini kuzeni **Charles Darwin**'in doktrinine ve genetik biliminin kurucusu olan **Mendel**'in verilerine dayandırıyordu. **Darwin** de kuzeni **Galton**'un insan evrimleşmesinin kontrol altına alınmasına dair fikirlerini gönülden savunuyordu. **Darwin,** şu görüşünü bir çok defa dile getirmişti:

"Doğal seleksiyon o kadar etkilidir ki, tüm dünyada alt ırklar, üst medeniyetlerin ırkları tarafından zamanla bertaraf edileceklerdir."

Charles Darwin, **"Türlerin Kökeni"** adlı kitabını yayımladığında, kitabının ilk bölümlerini hayvan yetiştiriciliği konusuna ayırmış, verimli inek veya at cinsleri türeten yetiştiricilere dikkat çekmiş; daha sonra da **"İnsanın Türeyişi"** adlı kitabında bu yöntemlerin insanlar üzerine uygulanabilir olduğunu ileri sürmüştü. **Darwin**'in açtığı **öjeni yolu**nu genişleten ve öjeniyi kapsamlı bir program olarak tarif edip dünya gündemine getiren kişi ise, Darwin'in kuzeni Francis Galton oldu.

Galton, tahmin edilebileceği gibi, Darwin'in ateşli bir hayranı ve takipçisiydi. **"Memories of My Life"**(Hayatımın Anıları) başlıklı otobiyografisinde şöyle yazıyordu:

"1859 yılında **Türlerin Kökeni'**nin Charles Darwin tarafından yayımlanması, insanoğlunun genel düşüncesinde olduğu gibi, benim kişisel zihni gelişmemde de çok büyük bir dönüm noktası olmuştu. Bu (kitabın) etkisi, bir sürü dogmatik engelin tek bir darbe ile bir anda yıkılması, tüm eski otoritelere karşı bir isyan ruhunun yükselmesi anlamına geliyordu."

Kanadalı yazar **Taylor**, Darwinizm'in sosyal etkilerini ele aldığı "**In the Minds of Men**" adlı kitabında şöyle yazar:

"Galton, bazı ırkların kalıtsal olarak üstün olduklarını ve üstünlüğün geçmişten gelen ve geleceğe uzanan sabit ve değişmez bir olgu olduğunu ileri sürüyordu... Galton'un bu argümanının sonucu ise, insanlığın yararı için, üstün gen havuzunun, aşağı gen havuzuyla karışmasının her ne pahasına olursa olsun engellenmesi gerektiğiydi."

Galton "üstün ırkla, aşağı ırkların karışmasının engellemesi" için yasal tedbirler uygulanması gerektiğini de savunuyordu. Galton'a göre evlilikler, bu evrimsel amaç göz önünde bulundurularak yasayla düzenlenmeliydi. Ancak bu şekilde bir süre sonra "çok üstün bir insan ırkı üretilebilecekti". Galton'a göre sosyal gelişmenin gerçekleşebilmesi için, zekası ve entelektüel seviyesi düşük kişilerin çoğalmalarının durdurulması, diğerlerinin ise çoğalmalarının teşvik edilmesi gerekmekteydi.

Galton, bu üstün insan üretme teorisine isim bulmak için de, teorisinin bir zamanlar ilkel şekilde uygulandığı **pagan** dünyasına yöneldi. Yunanca **"iyi doğum"** anlamına gelen "**öjeni**" kelimesini o buldu ve ilk kez kullandı. **Öjeni**, dönemin iptidai bilim anlayışı içinde kısa sürede yaygın bir destek kazandı. **Darwinizm**'i kabul edenler kaçınılmaz olarak **öjeni**yi de kabul ediyorlardı. K. Ludmerer, 19. yüzyılda öjeni fikrine olan ilginin artışının sebebinin Darwinizm olduğunu şöyle belirtir:

Öjenizm Bayrağını: Darwinizm Dalgalandırıyor



"Öjeni"yi savunan Darwin, evrim tapınağında Yaradılışçıları yargılıyor!

"Modern öjenik düşünce yalnızca 19. yüzyılda uyandı. Bu yüzyıl sırasında öjeniye ilginin oluşmasının birkaç nedeni vardır. En önemli neden ise evrim teorisidir."

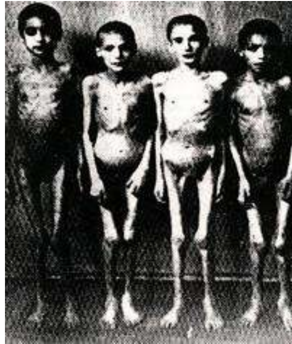
Bazı bilim adamları, **öjeni fikri**nin gelişmesinden itibaren, "topluma zararlı bireylerin öldürülmesi" gerektiğini açıkça savunmaya başlamışlardı. Sonunda 1901 yılında Londra Üniversitesi bünyesinde **Eugenic Education Society**(Öjeni Eğitim Derneği) kuruldu. Hemen ardından kurulan **British Eugenics Society** ise, öjeni amacıyla toplumdaki tüm sakatların "sterilize edilmesi", yani kısırlaştırılması gerektiğini savundu. Charles Darwin'in oğlu **Leonard Darwin**, 1911-28 yılları arasında bu derneğin başkanı ve gelmiş geçmiş en aktif üyesiydi.

Darwin'in yakın arkadaşı ve destekçisi olan evrimci Biyolog Julian Huxley (1887-1975), en **ünlü öjenikler** arasındadır. Öjeni derneğinin başkanı olan Huxley, aile planlaması kavramını ortaya atmıştır. Huxley'in daha sonra UNESCO'nun ilk başkanı olması ve **Dünya Vahşi Hayat Fonu'**nun(WWF) kurucusu olması oldukça dikkat çekicidir. Huxley, UNESCO'nun amacıyla ilgili şunları söylemiştir:

"Yıllardır ne siyasi ne de psikolojik olarak herhangi bir **radikal öjeni politikası** imkansızdı. Ancak **UNESCO**'nun, öjeni problemini büyük bir dikkatle inceleyecek olması çok önemlidir. Öyle ki halk, riskli görünen meseleler hakkında bilgilenecek ve şimdi düşünülmeyen en azından düşünülebilir hale gelecektir."

Alman bilim adamı **Heackel** ise; Charles Darwin, Francis Galton ve Leonard Darwin gibi isimlerden devraldığı **öjeni teorisi**ni daha da ileri götürmüş ve **Eski Yunan'daki Sparta modeli**ne geri dönmeyi önermiştir: Haeckel, "**Wonders of Life**" adlı kitabında, **"sakat doğan bebeklerin hiç vakit yitirilmeden öldürülmesini"** savunmuş ve bu bebeklerin henüz bir bilince sahip olmadıklarını ileri sürerek "bunun bir cinayet sayılmayacağını" iddia etmiştir. **Haeckel**, sadece sakat doğan bebeklerin değil, toplumun sözde evrimine engel olan tüm hasta ve sakat insanların "evrim yasaları" gereğince ayıklanmasını istemiştir. Hastaların tedavi edilmesine karşı çıkmış, bu tedavinin doğal seleksiyonu engellediğini ileri sürerek şöyle yazmıştır:

Alman Irkçılığı: Öjenik Bayrağını Kapıyor



Ölüm meleği olarak tanınann Hitler'in doktoru Mengele'nin, üzerinde deney yaptığı çocuklar.

"İyileşmesi mümkün olmayan yüz binlerce hasta, örneğin akıl hastaları, cüzzamlılar, kanser hastaları yapay olarak hayatta tutulmakta, ama bu kendilerine veya toplumun geneline hiçbir yarar getirmemektedir... Bu kötülükten kurtulabilmek için, yetkili bir komisyonun kararı ve gözlemiyle hastalara hızlı ve etkili bir zehir verilmelidir."

Amerikalı tarihçi Daniel Gasman, "**The Scientific Origins of National Socialism**" adlı kitabında, bu konuda çok kapsamlı deliller sunar. Daniel Gasman'a göre, **"Haeckel, Almanya'nın ırkçılık, faşizm ve emperyalizmi besleyen en önemli ideoloğu"** sıfatını taşımaktadır. Haeckel, Nazizm'e hem ideolojik hem de örgütsel bir miras bırakmıştır. Bir yandan **öjeni** ve **ırkçılığın** teorisini oluşturmuş, bir yandan da **"Monist Birliği"** adlı ateist bir dernek kurmuş ve bu dernek **Naziler**'in eğitimli kesimde yankı bulmasında büyük rol oynamıştır. **Cambridge Üniversitesi** tarihçisi ve **"London Times"** gazetesi yazarı Ben Macintyre, Haeckel'in Naziler'e miras bıraktığı **Darwinist düşünce**yi şöyle anlatır:

"Alman embriyolog **Haeckel** ve onun **Monist Birliği**, dünyaya ve özellikle de **Almanya**'ya, ulusların tüm tarihinin doğal seleksiyonla açıklanabileceğini söylüyorlardı. **Hitler** ve onun çarpık teorileri, ırksal saflık ve en uygunların hayatta kalması adına ırkları topluca yok etmeye kalkarak bu **sahte bilimi,** siyasete dönüştürdü. Hitler, kitabına Mein Kampf(Benim Kavgam) adını vererek, Haeckel'in, Darwin'in **"yaşam kavgası"** kavramına atıfta bulunuyordu aslında."

Hitler'e ilham veren bilim adamlarından biri hatta en önemlisi de; bugün felsefenin dahisi olarak görülen **Friedrich Nietzsche**'dir. Hayatı boyunca akıl hastalığının pençesinden kurtulamamış; sonunda da delirerek ölmüş **Nietzsche**'nin **marazi-şeytani hayalleri**nin bu derece kutsanması, anlamlı ve ilginçtir. "**Ecce Homo"** adlı kitabında; insan-üstü güçlerin(elbette cin-şeytanların) cisimlenerek kendisine vahyettiğini söyler. Bu güçlerin, aynı zamanda kendisini kontrol altına alarak; **"Böyle Buyurdu Zerdüşt"** adlı kitabı yazdırdıklarını itiraf eder. Daha sonra da büyük bir bunalıma girerek hastaneye yattığını anlatır.



Ocak 1889'da Nietzsche Turin Akıl Hastahanesi'nde.

Tolstoy: "Kendisini, İnsan-Üstü İnsan Sanan Nietzsche Delidir"

Tolstoy, **"Günlükler"**inde **Nietsche** hakkındaki görüşlerini şöyle dile getirir:

"Nietzsche'nin **Zerdüşt'**ünü ve kız kardeşinin, onu nasıl yazdığına dair notlarını okudum. Kesinlikle kanaat getirdim ki, **Nietzsche**, bu eseri yazdığında **tamamen deliydi;** ama metafizik anlamda bir deli değil. Tutarsızlık, bir fikirden diğerine atlama, neyin karşılaştırıldığına ilişkin herhangi bir işaret olmaksızın yapılan karşılaştırılmalar, başı olan ama sonu olmayan fikirler, zıtlık ya da benzerlik için bir fikirden geçme ve bu ürün, bu deliliğinin **pointesi**(en uç noktasıdır). Yahut **idee fixesi;** insan yaşamının ve düşüncesinin bütün yüksek prensiplerini inkar ederek, **kendisinin insan-üstü bir dahi olduğunu kanıtlaması. Böyle bir deli ve kötü bir deli adam, öğretici olarak kabul edilirse, onun eğiteceği toplum nasıl bir şey olur?**" **Tolstoy**, **Hegel**, **Nietzsche** ve **Darwin** hakkındaki değerlendirmelerini şöyle sürdürür:

"Hatırlayabildiğim üç rağbet gören filozof var: **Hegel, Darwin** ve şimdi **Nietzsche**. İlki, var olan her şeyi gerekçelendirmeye çalıştı; **ikincisi, insanı hayvanlarla aynı sınıfa koymaya ve mücadeleyi, yani insanın içindeki kötülüğü haklı çıkarmaya çalıştı; üçüncüsü ise, insanın içinde kötülüğe direnen mizacın, yalnızca yanlış yetiştirilmenin sonucu ve bir hata olduğunu ileri sürmektedir.** Bundan ileri daha nasıl gidilebilir, bilmiyorum."

Nietzsche, felsefesinin sözcüsü olarak **Zerdüşt'**ü seçmiştir. Bu kitabında **"üst-insan"**a giden basamakları birer birer tanıtmıştır.

Şimdi **Nietsche**'nin, "**üst–insan**"ına, ya da **posthuman** ya da kendi dilinde "**übermensch"**ine(üst-insanına) daha yakından bakalım. Öncelikle **Nietzsche** yani ona vahyeden **Zerdüşt**, insanın mevcut durumundan hoşnut değildir:



Nietsche'nin "üst-insan"ına doğru ilerleyen "geçiş-insanları".

"Ben size üst-insanı öğretiyorum. İnsan alt edilmesi gereken bir şeydir. Onu alt etmek için ne yaptınız? Bütün varlıklar, şimdiye dek kendilerinden öte bir şey yaratmışlardır. Peki siz bu büyük yükselişin inişi olmak ve insanı alt edecek yerde, yeniden hayvanlara dönmek ki istiyorsunuz? İnsana göre maymun nedir? Gülünecek bir şey ya da acı bir utanç. İnsan da tıpkı böyle olacaktır. Üst-insana göre gülünecek bir şey ya da acınacak bir utanç. Solucandan, insana dek yol aldınız ve sizde daha çok şey solucandır. Maymundunuz bir zamanlar ve şimdi bile insan, her maymundan daha maymundur..."

Nietzsche'nin Üst-İnsanı: Şeytan mı?

Yukarıdaki pasaj, "**Böyle Buyurdu Zerdüşt**" isimli kitaptan aynen alınmıştır. Bu alıntıdan açık bir şekilde görüldüğü gibi**, Nietzsche**'nin **evrim fikri** çok nettir. İnsanın, en ilkel canlılardan başlayarak evrildiğini; ancak halen maymundan aşağı olduğu şeytani iddiasını dile getirmektedir. **Nietzsche**'ye göre insanın tek iyi yanı; **"üst-insan"**a giden yolda bir köprü vazifesi görecek olmasıdır. Bunun **transhuman**; yani **"geçiş insanı"** kavramı ile aynı şey olduğu gayet açıktır.

Yine aynı kitapta ve diğer kitaplarında, "**üst-insan"**ın; tamamen merhamet, iyilik ve ahlaki değerlerden arınmış olması gerektiğini üstüne basa basa vaazeden **Nietzsche**, bakın ağzındaki baklayı nasıl çıkarır:

"Benim üst-insanıma korkarım siz… şeytan dersiniz!"

Nietzsche'nin de **Platon** gibi **üst-insan** ve **alt-köle** insanlardan oluşan bir **devlet** hayali vardır. Yalnız **Nietzsche,** dünya çapında zorba bir yönetimden söz etmektedir. Kendisi buna **"Büyük Politika"** adını verir. Yine vahiy aldığı **Zerdüşt** aracılığıyla şunları söyler:

"Bugüne dek bin farklı amaç oldu, çünkü binlerce halk vardı. Eksik olan şey, bu binlerce enseden geçen zincirdir. Eksik olan şey, tek bir amaçtır. İnsanlığın henüz bir amacı yoktur."

Daha önce belirttiğimiz gibi, sonra bu amacın da üst-insan olduğunu söylemiştir. Nietzsche'nin, Hitler'e esin kaynağı olan ve nazi subaylarının kutsal kitabı sayılan **"Erk İstenci"** adlı kitabında da bu **üst-insanlar**dan oluşan dünya toplumu hakkında ilginç bilgiler verilmektedir. İnsanlar arasındaki eşitlik fikrinden nefret eder ve der ki:

"Herkes fazla eşit, fazla küçük, fazla dürüst, fazla uysal, fazla sıkıcı. Uçurumu derinleştirelim! Yüksek türü… ayrı durmaya mecbur etmeliyiz. Hedef, evrenin yönetiminde, en çeşitli görevleri yerine getirebilecek en engin ruhları birleştiren egemen bir **kast** kurmaktır."

Nietzsche'nin de savunduğu **"bedenin mükemmelleştirilmesi"**, **Transhumanizm**, **Post humanism, üst-insan** özdeş kavramları **Hitler**'de uygulama alanı bulmuştur. **Hitler**'in şu sözleri uygulamalarının vahşetini olmasa da politikasını özetlemektedir:

"Alman Führeri: Teoride ve Pratikte Evrimcidir"

"**Devlet** için zihin ve beden eğitiminin önemli bir yeri vardır, ancak insan seçimi de en az bunun kadar önemlidir. **Devletin**, genetik olarak hastalıklı veya alenen hasta olan bireylerin, üreme için uygun olmadıklarını deklare etme sorumluluğu vardır... Ve bu sorumluluğu hiçbir anlayış göstermeden ve başkalarının da anlamalarını beklemeden acımasızca uygulamalıdır... 600 yıllık bir zaman dilimi boyunca vücudu sakat olan veya fiziksel olarak hasta olan kimselerin üremesini durdurmak... insan sağlığında bugün elde edilemeyen bir gelişim sağlayacaktır. Eğer ırkın en sağlıklı olan üyeleri, planlı bir şekilde ürerlerse, sonuçta bugün hala taşıdığımız hem ruhsal hem de bedensel açıdan bozuk tohumların olmadığı... bir ırk oluşacaktır."

Evrimci Arthur Keith, **Hitler** hakkında şunları söyler:

"Alman Führer'i bir evrimcidir. Üstelik milyonlarca insanın bildiği gibi sadece teoride değil, şiddet dolu uygulamalarıyla pratikte de bir evrimcidir."

Gertrude Himmelfarb, **Amerikan Düşüncesindeki Sosyal Darwinizm** adlı kitabında şunları yazmıştır:

"Darwin'in **Türlerin Kökeni** adlı kitabında bir alt başlık olan 'Hayat mücadelesi içinde ayrıcalıklı ırkların korunması' prensibi ile bazı şahsiyetlerin, sınıfların, milletlerin korunması ve hatta onlara tapılması arasında küçük bir adım atmak yeterlidir. Burada gelinen noktada artık milliyetçilik, emperyalizm, militarizm, diktatörlük, kahraman ve Süpermen kültleri, efendi ırk artık hep aynı portmantoda yer alır. Bu felsefenin bir ifadesi de maalesef **Hitler**'in **Benim Kavgam(Mein Kampf)** adlı kitabıdır."

"**Mein Kampf(kavgam)"**ın ilk baskısı Almanya'da yayınlandığında, **Hitler** şöyle haykırıyordu:

"Yüksek ve alçak ırkların karışması, doğanın amacına açıkça aykırıdır. Ve Ari ırkın açıkça sönmesine yol açar…Ari ırkın daha aşağı olanlarla karıştığı her yerde sonuç, kültür taşıyıcılarının sonu olmuştur."

Eski ABD Başkanı Roosevelt Ne Diyor?



Eski ABD Başkanı Theodore Roosevelt. Şeytani "ari ırk" felsefesini savunuyor.

Bu **öjenik** hareket, sadece Almanya'da değil oradan çok daha önce Amerika'da palazlanmıştı. 1920'li ve 30'lu yıllarda Amerika'daki evrimci çevreler, **öjeni** konusunda büyük bir propaganda yürüttüler. Bazı eyaletler, **"Sterilizasyon Yasaları"** olarak bilinen ırkçı kanunlar çıkardılar. Bu kanunlar, genetik yönden zayıf veya hastalıklı olduğu düşünülen kadın ve erkeklerin, ameliyat yoluyla kısırlaştırılmasını öngörüyordu. Örneğin aşağıdaki sözlerin sahibi, gözü dönmüş bir nazi siyasetçisi değil, Amerika'nın 26. başkanı **Theodore Roosevelt**'tir:

"Birgün asıl görevimizin, doğru türden iyi yurttaşın kaçınılmaz görevinin, **kan**ını, arkasında, dünyada bırakmak olduğunu ve **yanlış türden yurttaşların neslinin sürmesine izin vermenin görevimiz olmadığını kavrayacağız**. Uygarlığın büyük sorunu, topluluk içinde az değerli ya da zararlı elemanlarla karşılaştırıldığında, değerli olanların göreli bir artışını sağlamaktır…Tüm dikkatimizi soyaçekimin uçsuz bucaksız etkisine vermedikçe, sorunla yüz yüze gelemeyiz…**Yanlış kişilerin yetişmesinin tamamen önlenebilmesini çok istiyorum ve bu kişilerin zararlı doğası yeterince ortaya çıktığı zaman bu olmalıdır.** Katiller kısırlaştırılmalı ve ebleh kişilerin arkalarında çocuk bırakmaları yasaklanmalı…**istenir türden kişilerin yetişmesine önem verilmelidir."**

Wisconsin Üniversitesi Başkanı Charles R. Van Hise, öjenik hareketin inkıtaya uğramasından dolayı duyduğu üzüntüyü şöyle ifade ediyordu:

"**Öjenik** hakkında yeterince bilgimiz vardı, o kadar ki, bilinen uygulanmış olsaydı, bir kuşakta bile kusurlu sınıflar yok olabilirdi."

2. Dünya savaşından sonra pek çok kişi, **öjenik hareket**in toplu mezarlarla birlikte gömüldüğünü zannetti. Oysa bu ümidin, bu kadar kısa süreceğini kimse tahmin edemezdi. 1970'lerden sonra biyoloji alanında kaydedilen ardı arkası gelmez bir çok bilimsel ilerlemelerin ve genetik mühendisliğinin, **yeni öjenik hareketi**ni başlatacağı endişesini taşıyordu. 1977'de **Ulusal Bilim Akademisi**ndeki bir forumda, rekombinant **DNA** üzerine konuşan **Massachusetts Teknoloji Enstitüsü**nde Biyolog Ethan Signer, meslektaşlarını şöyle uyarıyordu:

"Bu araştırma bizi, insanın genetik düzenlenmesine bir adım daha yaklaştırıyor. Bu ideal karakteristikli çocukları nasıl üreteceğimizin hesaplandığı yerdir…Bir kez daha sarı saçlı, mavi gözlü ve Ari genli ideal çocuklar çerçevesinde."

"Şefkatli ve Sevecen Çağdaş Öjenizm"

1980'lerden günümüze gelindiğinde, artık bu çağın bir **biyoteknoloji çağı**na dönüştüğünü söyleyebiliriz. Genetik alanında bilgi edinme miktarının her 2 sene de bir ikiye katlandığı tahmin ediliyor. **Genetik mühendisliği**yle beraber **öjeni**nin kapsamı, daha geniş bir şekilde tartışılmaya başlandı. **Öjeni**, artık eskisi gibi teknik imkansızlıklara mahkum olmaktan kurtulmuştu. Aslında **Gen mühendisliği,** başka bir deyişle **İnsan Genom Projesi**, öjeniyi birkaç on yıl aradan sonra yeniden bu çağ insanın hayatına soktu. Ancak önceki gibi korku ve kinle güdülen siyasi ideolojilerle, ya da lanetli komplolarla değil; dostça kullanılan kavramlarla içimize sokuldu.

Yaşam kalitesinin iyileştirilmesi, hastalıksız nesiller, kusursuz nesiller, süper zeki çocuklar, bitmeyen gençlik, cennete benzeyen bir dünya ve nihayet ölümsüzlük. Hastalıkların ve ölümün acısıyla vurgun yiyen insanoğluna gösterilen bu sahte simulasyon, ümit ve hayallerle

doluydu. Bu çağın **"şefkatli ve sevecen öjenisi"**, baskıcı bir devletin vatandaşlarına zorla yaptırdığı bir şey değil, kişilerin kendi sağlıklı ve mükemmel yaşamlarını seçmeleri olarak karşımıza çıkıyordu.

Ünlü Amerikan felsefecisi ve yazar Francis Fukuyama, **"İnsan Ötesi Geleceğimiz"** adlı kitabında; "**öjeni kavramı**"nın çağın ihtiyaçlarına göre şekil değiştirmesini şöyle anlatıyor:

"Bence geleceğin genetik mühendisliğinden söz etmek istediğimizde, gereğinden fazla çağrışımı olan '**öjeni terimi**'ni bir yana bırakıp, yerine Darwin'in **'seçilim'** teriminin karşılığı olan **'yetiştirme'** terimini kullanmalıyız. **Gelecekte herhalde insanları, tıpkı hayvan yetiştirir gibi yetiştirebileceğiz, yalnızca çocuklarımıza hangi genlerimizi geçireceğimizi seçerek bunu çok daha bilimsel ve etkili bir biçimde yapacağız. 'Yetiştirme'** terimi, devlet desteğine ilişkin bir anlam içermek zorunda değildir; **ancak genetik mühendisliğinin insani özelliklerini ortadan kaldırma potansiyelini en iyi şekilde yansıtır."**

Özetle şunu söyleyebiliriz; **"öjeni artık toplumdaki en iyilerin seçilmesi değil, toplumda seçilenlerin en iyi, en mükemmel olması demektir"**. **Öjeni**nin bu **yeni kavramı**, tamamen **transhümanizm** ve **posthümanizme** hizmet eder bir niteliğe bürünmüştür. Bu noktada, her kişinin istediği takdirde, mükemmele ulaşabileceği, böylece **kastlar**(sınıflar) oluşmayacağı yanılgısına düşülebilir. Oysa bunun böyle olamayacağı açıktır. Bu durumda, **tanrıcılık** oynamak isteyen güçlerin karşısında duran pek çok kişi, "**alt-köle bir kast"**ın içinde kalmaya mahkum olacaktır. Hatta **transhümanist çevreler**, şimdiden kendilerine karşı duranlara; **transhümanizm**i kabul etmeyen topluluklara, "**Humanish**" adı verileceğini ifade edebilmektedirler. Bu konuda **Amerika**'da teknolojiyi kullanmayı reddeden bir dini grup; **Amishler,** bu "**Humanish**" sınıfına gireceklere bir örnek gösterilmektedir.



Amaç: "Üst-insan" ve köle "alt-insan" oluşturmak.

İsyankar ya da **köle** kabul edilecek bu insanlar için, **"üst-insan mimarları"**nın elbette bir planı bulunmaktadır. **"Üst-insan**"a doğru evrilmeye çalışan **transhuman;** yani geçiş insanlarının, kirli ve pis işlerini yaptıracak **insan–altı** varlıklara da ihtiyacı olacaktır. Üretmeye çabaladıkları "**hayvan-insan melezi"** yaratıklarla, halen normal insan olarak kalmış olan zavallılara ya da insan olarak kalmakta direnen asilere hükmedebileceklerdir. Bu alandaki çalışmaların tehlikelerini, "**Elliotinstitue**" adındaki bir organizasyon; **tranhümanistler**in, bir yandan **"üstün ırk"**ı ararken, diğer yandan da insan ve hayvan genlerini harmanlayarak **"insan-altı varlıklar**" oluşturmaya çalıştıklarını gözler önüne seriyor.

Yeni Çağda: "İnsan-Ötesi Bir Varlık" Hayali

Gittikçe sayıları artan bazı bilim adamları, kendilerini, insan ırkı için yeni bir evrimsel akımın mimarları olarak görüyor. Evrimi, kendi elleriyle yönlendirmenin daha iyi olacağına inanan bilim adamlarının sayısı hiçte az değildir. Madem akıldan yoksun doğal seçilim, tesadüflerle

bugünkü doğal yaşamı oluşturabilmiş; evrim harikası süper zeki bilimciler, neden daha mükemmelini yapamasınlar? Mantık ve mantelite bu...

Nitekim, Moleküler Biyolog Lee Silver, **"Remaking Eden"**(Yeniden cenneti kurmak) adlı kitabında, kendisinin ve meslektaşlarının yaratacakları parıltılı bir gelecek üzerine derin hayallere dalmış görünüyor:

"Bu **Yeni Çağ**'da(New Age), **özel bir zihinsel varlıklar grubu yaşıyor**. **Bu varlıklar,** geriye doğru, Homo Sapiens'e kadar atalarının izlerini taşısalar da; insanlardan, bugünki insanın yerde sürünen küçücük beyinli ilkel bir solucandan farklı olduğu kadar farklılar. Bu özel insanların, çok artmış özelliklerini anlatmak için sözcük bulmak zor. **'Zeka'**, onların kavrama yeteneklerini tanımlamaya yetmiyor. **'Bilgi'**, hem evreni hem kendi bilinçlerini anlamalarındaki derinliği açıklamıyor. **'Güç'**, onların içinde yaşadıkları evreni biçimlendirmek için kullanmış olabilecekleri teknolojiler üzerindeki denetimlerini tanımlamaya yetecek kuvvette değil."

Burada bahsedilen, **posthuman** yani **üst-insan** üretme hayalidir. Açıkçası bu bir **tanrı-insan** hayalinden başkası değildir. **Üst-insan kavramı**na dikkatle bakarsanız, bu kavramla "**insan-ötesi bir varlık"**tan söz edildiğini kolayca anlayabilirsiniz.

Oxford Üniversitesi felsefe bölümünde profesör olan ve "İnsanlığın Geleceği Enstitüsü" Başkanı Nick Bostrom, post human hareketinin önde gelenlerinden biridir. Bostrom'un makalelerinde **üst–insan** şöyle anlatılıyor:

"Pek çok **transhümanist**, er ya da geç kendisini, **üst-insan** birey olmaya taşıyacak yolları takip etmek ister. Bu türün esas vasfı, en basit potansiyeliyle dahi günümüz insanını oldukça radikal biçimde aşmış olmasıdır. Şu anki standartlarımızla biz onları, insan olarak adlandıramayız. Onlar, zihinsel olarak zirvededirler. Bunlar, hastalıklara karşı dirençli, yaşlanmaya dayanıklı, sınırsız genç-zinde; insani arzuları, ruhsal ve duygusal durumlarını kontrol edebilen; bıkkınlık, memnuniyetsizlik-sinirlilik hallerinden uzaklaşabilen; memnuniyet, sevgi huzurlu olmak için kapasite artışı gösterebilen ve şu anki insan beyninin erişemediği noktalarda bilince sahip olabilen bireylerdir.

"Üst-insanlar, tamamen **sentetik yapay zeka** olabilir veya **beyinleri download** edilebilir. Ya da bir çok küçük zihinsel faaliyet artışının birikmesiyle bilgeleşmiş **biyolojik insanlar** olabilirler. Bir diğer alternatifte, insan organizmasını; nanoteknoloji, genetik mühendisliği, psikofarmakoloji, yaşlanma karşıtı terapiler, nöral arabirimler, gelişmiş bilgi yönetim araçları, hafıza geliştirici ilaçlar, giyilebilir bilgisayarlar ve bilişsel teknikler gibi bir çok teknolojinin birleşimi sayesinde yeniden tasarımlamaktır.

"Bizler için bir üst-insanın neye benzeyeceğini hayal etmek çok zordur. Üst insanların bizim kavrayamacağımız deneyimleri ve ilgileri olabilir. Düşüncelerini anlayamayız çünkü onların düşünceleri, bizim düşünmek için kullandığımız sinirsel dokuya uygun olamayabilir. Onların zihinleri bizden sadece daha güçlü değil, aynı zamanda çok farklı bilişsel yapılanmaya yer verecek kapasitede olabilir. Ayrıca yeni duyu çeşitlerine sahip olabilirler. **Üst-insan zihni**, aracısız olarak hafıza ve tecrübelerini paylaşabilir. **Üst-insan beyni**, biz insanların beyni gibi kesin sınırlarla tanımlanamaz. **Posthuman,** yani **üst-insanlar,** hem kendilerini hem çevrelerini bir çok yeni ve bilgece yollarla şekiilendirebilirler."

Üstün-İnsan Propagandası: Kitaplar-Filmler-Diziler

Bu makaleden de anlaşılacağı gibi **üst-insan**, **"insan ötesi bir varlık"** gibi tanımlanmıştır. Kavranamaz, anlaşılamaz, ulaşıp erişemeyeceğimiz varlıklara benzetilen üst insanların yanında, günümüz insanı neredeyse hayvan boyutuna indirgenmektedir. Yukarıdaki makaleye benzer bir şekilde **"üst-insan"** kavramına hayranlık uyandırıcı **kitaplar, diziler ve filmler** gün geçtikçe artmaktadır.

Birkaç senedir Amerika ve dünyanın pek çok ülkesinde en fazla izlenen dizilerden biri olan "**Heroes**"; yani "**kahramanlar**" dizisi, **üstün-insanlar** projesini ballandıra ballandıra anlatmaktadır. Dizi de, ateist Hintli bir biyolog, kızını genetik bir hastalık sonucu yitirince, artık insanların kendi evrimlerini yönlendirebilecek kadar evrimleştikleri fikrinden yola çıkarak bir çalışma başlatır. Dizi de henüz açıklanmamış bazı güç odakları ile işbirliği yapar ve insanların DNA'sını değiştirerek her birine ayrı bir özellik bahşeder(!) Ancak normal insanlar bu üstün insanları kabullenmezler ve onları tutsak ederler, işkence ederler ve hatta öldürürler. Evrimleştirilmeye çalışılan insanların çilelerini son derece dramatik bir şekilde anlatan yapım, oldukça kalabalık bir hayran kitlesine sahiptir.

Birçok **Android filmi,** Spielberg'in **"Yapay Zeka"** isimli filmi, **Cyborg filmleri, Dr. Moreu'nun Adası, Beşinci Element**, **Resident Evil**, **Yıldız Gemisi Şavaşçıları, X-men, Transformers** gibi filmler, hep **üstün-insan** ya da **transhuman;** yani geçiş insanları fikrini ısıtmaktadır. Ayrıca James Cameron'un hasılat rekorları kıran son filmi **Avatar**'da da; **transhumanizm** ve **posthümanizm** kavramları işlenmiştir.

"Üstün-İnsan" Fikrinin Babası: İblis

Yazımızın daha önceki bölümlerinde **Rönesans hümanizmi**nin iki kola ayrıldığını, bir kolunun; **"sekülerizm-materyalizm-hümanizm",** diğer kolunun ise "**New Age-Teosofi akımları**"nı doğurduğunu belirtmiştik. "**New Age Felsefesi"**nde; anafikir, insanın iradi çabalarla ve rehberlerin(!) yardımıyla; gelişip-bilinçlenerek **boyut atlaması; melek** yahut **Tanrı** boyutuna çıkması şeytani yalanıdır. Bu şeytani aldatıcı yönlendirmede; kendilerini **melek** diye yutturmaya çalışan **cin-şeytanlar,** insanın bu yolla evrimleşebileceğini durmadan telkin ederler. Bu insanlık düşmanı yaratıklar, **İslam**'a da aynı zehri "**tasavvuf felsefesi"** yoluyla akıtmışlardır. "Ta Esoteric publishing" isimli bir **New Age** sitesi, insan evrimi konusunda bakın ne keramet(!) gösteriyor:

"Üstadlar(cin-şeytanlar), insanın evrim sürecinin devam etmesi için çalışırlar. Evrimin bir bitiş noktası yoktur. İnsanlık doğal evrimin zirvesi değildir."

New Age akımının baş kahinlerinden Steve Rother, **"Yuvaya Hoşgeldiniz"** isimli kitabında; "**evrimin şeytancası**"nı, **"bilimsel"**iyle bakın nasıl buluşturuyor:

"Siz insanlar, yaratma gücünüzden o kadar korkarsınız ki, kendinizi yaratıcılar olarak görmezsiniz. Eğer size **'Tanrı olduğunuzu'** söyleseydik bize inanır mıydınız? **Öylesiniz.** Dolayısıyla yaratma sanatından neden korkacaksınız ki? Bakın, Dünya üzerinde ilk insan, 7 Mart 2001tarihinde kopyalandı. **Cin, şişeden çıkmıştır ve tekrar şişenin içine girmeyecektir.** Bu sadece teknolojidir, korkulacak bir şey değildir..Öğrendiğiniz bir şeyi öğrenmemiş hale gelemezsiniz. Siz **biyoloji** ile **teknoloji**yi birleştirip **Triloji** dediğimiz yeni bir bilime dönüştürüyorsunuz. Bu kendi gücünüzün doğal bir tekamülüdür."

New Age şeytani dininin üstadları **cin şeytanlar**, bakınız seanslara katılan eğitimli-varlıklı ve "**melek olma hayali**"ne kendisini kaptırmış çağdaş insanları nasıl aldatıyorlar. İşte üstat **Kryon şeytanın**, **öjenik felsefe**ye uygun palavraları:

"Başarısız olmanız olası değildir, çünkü siz tanrısınız ve tanrı başarısız olmaz. Amacımız insanların görkemliliğini yansıtmak için kanatlarımızı açmaktan başka bir şey değildir. Amacımız gerçekte kim olduğunuzu hatırlamanıza yardımcı olmaktır.. Tanrı olduğunuzu ve sizlerle gurur duyduğumuzu bilin. Siz de tanrısınız. Siz her yönden yaratanlarsınız, bilseniz de bilmeseniz de sürekli yaratıyorsunuz. Şimdi, bilinçli yaratıcılar olmak zamanıdır. Sizden sabahları ilk iş olarak nefes almanızı ve sizin de tanrı olduğunuzu onaylamanızı rica ediyoruz. Gün boyunca zihninizin gevezeliklerini duyarsanız, bu sadece kendinden-kuşku-duymaktır. Kendinize hatırlatın, 'Ben de tanrıyım.' Tüm bilmeniz gereken budur."

İnsanları boyut atlayıp, **melek** olacakları, ya da tanrılaşacakları yalanlarıyla avlayan bu **hayal tüccarı cin-şeytanlar** ve işbirlikçileri **medyumlar**; hiç durmadan-dinlenmeden bu yaldızlı palavraları tekrarlıyorlar. Bu sözler, zamana-şartlara bağlı olarak insanlık tarihinin başlangıcından beri **fısıltılar** halinde tekrarlanıp duruyor. **Adem** de, cennette güven ve mutluluk içinde yaşarken; aynı fısıltıların kurbanı oldu. **Melek** olacağını sanıyordu, cennetten kovuldu. Kendisini kovduran ise elbette **Azaz-El**'ken **İblis** olan hayal tüccarıydı. İnsanoğluna karşı bitmez-tükenmez hırs ve kin taşıyan **İblis,** o günden sonra ademoğlunun peşini bırakmamış; tezgahını dünyada kurmuştur.

Atlantis'ten, Mısıra, Eski Yunan'a, **Sümer-Babil**'den, **Roma**'ya ve bugüne kadar bu **"yücelme-yükselme-tanrılaşma"** efsunlu sözleri, milletlerin ve medeniyetlerin **"zehiri ve sapkınlık ilacı"** olmuştur. **Platon**'un felsefesine akan zehir ile **Nietscht**'nin duyduğu **fısıltılar** aynı felsefedir... **Rönesans simyacıları**na fısıldananla; bugünün evrimcilerine bilim kisvesi altında fısıldanan **kaynak** ve **düşünceler** yine aynıdır... Bugün Batı'da; **Simyacılık, New Age, Hümanizm, Transhümanizm, Öjenizm** olarak pazarlanan; alıcısı bol olan fikirler; esasen **Doğu-Hint felsefesi**nin ve "**Şeytanizm**"in bir versiyonu olmaktan başka birşey değildir.

Üst-insan, **posthuman** ile eş anlamlı olan "**insan-ı kamil"** de bir çok aşama geçirdikten sonra insan olmaktan soyutlanır, adeta bir ruh ve üstün bir varlık olur. **"Adam Kadmon"** ise "**üst-insan"**ın, **İbrani –Yahudi** versiyonudur. **Kabalistler'**e göre ise **Adam Kadmon**; soyut anlamıyla, insanın ruhsal gelişim sonunda ulaşabileceği en mükemmel, en **insan-ötesi** haldir. **Kabala**'ya göre insan, **Adam Kadmon** düzeyine, otuz iki aşamalık bir sürecin sonunda varır ve o zaman yüce ya da kutsal aleme dahil olur. Bu mükemmel insandan; Taoizm'de **"cheun-jen"**, Hint'te "**purusha"**, Tasavvufta ise **"insan-ı kamil"** adıyla söz edilir.

Bu "**felsefe**", müslüman mahallesinde **"Tasavvuf- Vahded-i Vücut-Panteizm-Mistizm"** olarak pazarlanmıştır. Satıcısı **"hayal tüccarları"**(cin-şeytanlar) olan bu **"İslam maskeli ticaret"**in yıkımı, akıl almaz boyutlara ulaşmıştır. Bu öyle sihirli bir **"fikir gücü"** haline gelmiştir ki, ona kimse karşı çıkmaz yahut çıkamaz. Aksine ondan herkes; **dinci siyasetçiler** de, **şeyhçi-tarikatçılar** da, **Avrupacı-küreselciler** de, **jakoben laikperestler** de nemalanırlar ve ancak bu felsefenin meftunu olabilirler.

İnsan'ın tekamülü; doğal yahut bilim yoluyla evrimleşerek; insan-üstü varlık olma, bir üst boyuta çıkma, melek hatta Tanrı olma(!) arzu ve hayallerinin, gerçekle ilgisi nedir? Evrimci bilimcilerin iştahını kabartan ve hayallerini tahrik eden "insanın gelişmeye yönelik yapısı" ve

"bilimin insanla ilgili keşifleri", bu "radikal evrimsel dönüşümü" sağlayabilir mi? İblis'in "hayal tüccarları"nın, insanı kandırma ve ona yular takma çabalarının bir parçası olan; "sen tanrısın-meleksin" yeminin, gerçekle hiçbir bağlantısı yok mudur? İşte bu soruların cevapları, işte gerçekler ve yalanlar:

Sonuç: Gerçekler ve Yalanlar



Evrimci bilimcilerin süperman(üstün insan) hayallerine kapılan "çağdaş insanı" ne bekliyor?

1- Defaatle belirttiğimiz gibi **"boyut atlama-bir üst boyuta geçme"** tezi, "**evrim teorisi"**nin en büyük çıkmazıdır. **Ateist-evrimciler,** kalp körlüğünden dolayı farketmeseler de; **Allah**, yarattığı her varlığı, **kendi boyutuna mahkum etmiştir. Allah**'ın dışında; **Başmelekler** de dahil hiçbir kimse, **"varlıklar"**a, yahut **insanlar**a boyut atlatamaz. Bir **sineğin** dahi boyutunu değiştiremezler. **İblis** ve **beyinsiz köleleri** ise**, Allah'**a rağmen hiçbir halt edemezler. Bugün canlıların sınıflandırılmasında en alt kategori olan "**Tür**" bile aşılamamıştır.
Bu **hayaller**e, **"hayal tüccarları"**nın da tahrikiyle kendini kaptırmış **evrimci bilimciler**den bir kısım **moleküler biyologlar**, şu an **evrim süreci**nin ellerinde olduğu zannına kapılmışlardır.

2- "Sonsuz Boyutlu, Sonsuz Akıl Sahibi, Her Şeyi İlmiyle Kuşatmış, Her Şeyin Melekutu ve Ruhu Elinde Olan Allah"ın, elinden; **"onun yarattıklarının kontrolünü alabileceğini sananlar"**, büyük bir aldanma içindedirler. **"O'nun sistemleri"**ni; **O'**na rağmen değiştirip, hakimiyet tesis edeceklerini sananlar, hayal görmektedirler. Kimse, o küçük beyni ile **"Tanrı'yı oynamaya"** kalkmasın, bedeli ağır olacaktır! Bugün **tıp**, tüm teknolojik-ilmi gelişmelere rağmen; **"canlı sistemi"** kuşatmaktan; ona "**sağlıklı bir yaşam ve çevre**" sunmaktan acizdir. O kadar acizdir ki, bugün keşfettiğini, ertesi günü yeni araştırmalar yalanlamaktadır. O kadar acizdir ki, son derece az **"kuşatıcı bilgi**"yle ve **büyük kibirler**le insanlar kesilip-biçiliyor ve maalesef yeni rahatsızlıklar-hastalıklar üretiliyor.

Ancak **Allah'**ın istediği ve dilediği; ilmi-teknolojik-tıbbi ve her türlü gelişmeler müstesna .. Çünkü insana **ilmi potansiyeller**i **O** vermiş ve **Sünetullah'a** uygun gelişmeleri de dilemiştir. **"O Sonsuz Yüce**" dilemeden, siz dileyemezsiniz! Özetle **Sonsuz Yüce Allah**'la uyumlu olmayan tüm **"bilimsel çabalar"**, eninde sonunda çökmeye mahkumdur.

3-Tüm canlılar ve insanlar, **boyut değiştirme potansiyelleri**yle yaratılmıştır. **Boyut atlama** da, **boyut düşme** de mümkündür, ancak **Allah**'ın **dilemesi** ve **emriyle**.. İnsan, hayvan; hayvan, insan olabilir, **Sonsuz Yüce**'nin **emriyle**... Bu potansiyeller, **insan**, **cin, cin-şeytan** ve **melekler**den saklıdır. **Allah**'ın izni ve dilemesi olmadan; bu potansiyelleri kimse harekete geçiremez.

Ey insanlar, bilimciler, teknoloklar! Sizler, yarattığınız bir **makinanın-sistemin,** başkalarının kontrolüne geçmesine izin verir misiniz? Sizin izninizin dışında; sisteminizi ele geçirip kullanmak isteyenlere karşı ne yaparsınız? Kaldı ki siz, sonlu boyutlu, aciz varlıklarsınız. **Allah** gibi mutlak bir kontrol sağlayamazsınız, birileri **"sizin sisteminiz"**in açıklarını bulur. Yahutta istemediğiniz kazalar, sapmalar; hatta sizi yok edecek **canavarlar** da yaratabilirsiniz. Tıpkı **Ye'cuc-Me'cuc** gibi.. Geçmişte **İblis**'in **"hayal tüccarları"**na aldanan bazı **"Kadim Kavimler"in,** "**üstün-insan**"; **"cin-şeytan boyutlu varlık olma arzuları**"nın bedelleri ağır olmuştur. Kontrol edilemez, vahşi, iğrenç **canavarlar**; şerli **Ye'cuc-Me'cuc**'ler üretmişlerdir.

4- Boyut atlamanın veya **düşme**nin ne demek olduğunu en iyi **İblis** bilir. Çünkü basit "**cin**" iken; **Allah**'ın aziz(şerefli) kölesi mertebesini kazandığı için **Allah,** onu **melek**; hatta **Başmelek Boyutu**'na çıkarmıştır. Yani **Azaz-El**(Allah'ın şereflisi) yapmıştır. Ancak **kibirlenmiş**, **haset etmiş** ve **kovularak**(boyut düşerek) tekrar **İblis**(ümitsiz) bir **"cin-şeytan"** olmuştur. Yani **Yüce Allah**, onu tekrar **"cin boyutu**"na iade etmiştir. **Sonsuz Yüce Allah**'ı, bir **maymun** gibi taklit eden **İblis**, **Allah**'tan öğrendiği **"Hak bilgiler"**i ise ters-yüz ederek; **Hak'kı Batıl; Batıl'ı Hak** göstermede oldukça mahirdir. Bu konuda da **gerçeklere yalan** katarak; insanları kandırmak için hayaller üretiyor. Nitekim **Adem** ve **Havva**'ya; **Allah**'ın yasakladığı ağacın meyvesini yedirmek için; **"bu meyveden yerseniz, boyut atlarsınız; melek olursunuz, böylece ölümsüz olursunuz"** gibi insan nefsine hoş gelen aldatıcı sözler söylemiştir. Ve ikisini de kendisi gibi cennetten kaydırmıştır. Bugün de çengel attığı ışık işçisi(!) müritlerine aynı teraneleri söylüyor. **Melek olmak**(!), **boyut atlamak**(!), **Tanrı olmak**(!)...

5- Elbette **İnsan**, **"melek boyutu"**na çıkarılacaktır, ama ne zaman? Cennetler'de yaşayacak olan **insanlar**; dirilme anında; yeni bir yaratılışla; **"melek boyutu"**nda yaratılacaktır. Böylece **insan**, cennetin nimetlerinden yararlanan "**nefis sahibi bir melek"** olacaktır ve cennette, **Rabb**'iyle beraber ebedi yaşayacaktır. **Cehennem**de kalacaklar da, elbette **yeni bir boyut** kazanacaktır. Demek ki **İblis**'in bildiği ve gerçek olan şudur: **Dünya** sınavını başarıp; "**Rabb'ine teslim olmuş bir köle"** olmayı başaranlar; dirilme aşamasında; **"melek boyutu"**nda yeniden yaratılmış olup; **"melek-insan"** olarak ebedi yaşayacaklardır. Bu doğrudur. Yanlış olan, dünyada kimse; **boyut değiştiremez, melek olamaz, ölümsüz olamaz.** Hele **Alemler'in Rabb'i**ni tanımayan ve **O**'na savaş açanların, dünyadaki **"kısa bir yaşam"** dışında geleceği yoktur.

Tüm evrimci-bilimciler, tüm cin-şeytanlar bir araya gelerek dayanışsalar da; Allah'ın dilemesi dışında hiçbir şey yapamazlar. Tüm insanlık, bilim dünyası, cinler ve cin-şeytanlar bir araya gelerek dayanışsalar da; "Allah'ın İradesi" dışında hiçbir şey yapamazlar. Şayet olumlu-olumsuz birşeyler yapabiliyor, geliştirebiliyorlarsa; bilsinler ki bu; "Sonsuz Yüce Allah'ın Planı ve Dilemesi" içindedir. İşte "gerçekler" ve işte "yalanlar" bunlardır!

Kaynaklar:

1) Alan Weisman, **Bizsiz Dünya,** çev. Füsun Doruker, Altın Kitaplar Yy, İstanbul, Ocak, 2008.
2) Caner Taslaman, **Evrim Teorisi Felsefe ve Tanrı**, İstanbul Yy, İstanbul, 2007.
3) Jean Brun, **Platon ve Akademia,** çev. İsmail Yerguz, Dost Yy, Ankara, Ağustos, 2007.
4) Michael Shermer, **Bilimin Sınır Bölgeleri,** çev. Zeynep Reyhan Koç, Altınbilek Yy, İstanbul, Ağustos 2006.
5) Cyril Aydon, **Charles Darwin,** çev. Ali Cevat Akkoyunlu, Doğan Kitap Yy, İstanbul, Ocak 2006.
6) Bill Mc Kibben, **Genetik Mühendisliği ve İnsan Doğasının Sonu**, çev. Fatma Çolak, Pınar Yy, İstanbul, 2006.
7) Friedrich Nietzsche, **Böyle Buyurdu Zerdüşt**, çev. Mustafa Tüzel, İstanbul, 2006.
8) Stephen Jay Gould, **Darwin ve Sonrası,** çev. Ceyhan Temürcü, Tübitak Yy, Ankara, Mayıs 2005.
9) Linda Gamlin, **Evrim**, çev. Aksu Bora, Tübitak Yy, Ankara, 2005.

10) William A. Dembski, **The Design Inference,** Cambridge university press, 2005
11) Francis Crick, **Şaşırtan Varsayım**, çev. Sabit Say, Tübitak Yy, Ankara, Ekim, 2005.
12) Lev Nikolayeviç Tolstoy, **Günlükler**, çev. İbrahim Kapaklıkaya, Anka Yy, İstanbul, Ekim, 2005.
13) Jean Granier, **Nietzsche,** çev. Işık Ergüden, Dost Yy, Ankara, Kasım, 2005.
14) Rebecca Stefoff, **Evrim Devrimi,** çev. İnci Kalınyazgan,Tübitak Yy, Ankara, Aralık 2004.
15) Roger Lewin, **Modern İnsanın Kökeni,** çev. Nazım Özüaydın, Tübitak Yy, Ankara, Haziran 2004
16) Jonathan Wells, **Evrimin İkonları**, çev. Orhan Düz, Gelenek Yy, İstanbul, 2004
17) Cihan Türkoğlu, **Evren ve Evrim,** Doruk Yy, İstanbul, 2004
18) Friedrich Nietzsche, **Ecce Homo**, çev. Can Alkor, İthaki Yy, İstanbul, 2003.
19) Francis Fukuyama, **İnsan Ötesi Geleceğimiz**, çev. Çiğdem Aksoy Fromm, Odtü Yy, Ankara, Ekim 2003.
20) Steve Rother ve Grup, **Yuvaya Hoşgeldiniz**, çev. Semra Ayanbaşı, Akaşa Yy, İstanbul, 2003.
21) Friedrich Nietzsche, **Güç İstenci,** çev. Sedat Umran, İstanbul, Ağustos, 2002.
22) Arthur Danto, **Nitzsche Hayatı, Eserleri ve Felsefesi,** çev.Ahmet Cevizci, Paradigma Yy, İstanbul, Şubat, 2002.
23) Lee Carroll, **Kryon Yeni Başlangıç**, çev. Semra Ayanbaşı, Akaşa Yy, İstanbul, 2002.
24) Jeremy Rifkin, **Darwin'in Çöküşü**, çev. Ali Köse, Ufuk Yy, İstanbul, 2001.
25) Charles Darwin, **Darwin Kuramı**, çev. Cem Taylan, Pan Yy, İstanbul, Mayıs 2000.
26) William A. Dembski, **Intelligent Design,** Inter Varsity Press, 1999.
27) Thomas More**, Utopia**, çev.Sabahattin Eyüboğlu,,Türkiye İş Bankası Kültür Yy, İstanbul, 1999.
28) Platon, **Devlet,** çev. Sabahattin Eyüboğlu,Türkiye İş Bankası Kültür Yy, İstanbul, 1999.
29) Jeremy Rifkin, **Biyoteknoloji Yüzyılı**, çev. Celal Kapkın, Evrim Yy, İstanbul, 1998.
30) Charles Darwin, **İnsanın Türeyişi**, çev. Sevim Belli, Onur Yy, Ankara, Nisan 1995.
31) Wikipedia
32) UNESCO: Its Purpose and its Philosophy (Washington D.C. 1947), cited in Liagin, Excessive Force: Power Politics and Population Control, at 85 (Washington, D.C.: Information Project for Africa 1996).
33) Ben Macintyre, **Forgotten Fatherland: The Search for Elisabeth Nietzsche**, New York, Farrar Straus Giroux, 1992, s. 28)
34) Daniel Gasman, **The Scientific Origins of National Socialism: Social Darwinism in Ernest Haeckel and the German Monist League,** American Elsevier Press, New York, 1971.
35) Ernst Haeckel, **The Wonders of Life,** New York, Harper, 1904
36) Ian Taylor, **In The Minds of Men**, TFE Publishing, 1991
37) Francis Galton, **Memories of My life**, AMS Press
38) Karl R. Popper, **The Open Society and Its Enemies,** Vol I The Spell of Plato, London, Routledge & Kegan Paul, 1969
39) **Selection from Version 2.1 (2003) TRANSHUMANIST FAQ by Nick Bostrom**, Faculty of Philosophy, Oxford University.
40) Transhumanism and Humanism, maxmore.com
41) Posthuman and ataranshuman, miqel.com
42) Transhumanism, transhumanism.org

BASININ EVRİM PROPAGANDASI: "EVRİMİN PARMAK İZİ BULUNDU(!)"

Kaynak: "Raising the Bar on the Evolution Debate", evolutionnews.org, Çev. Dr. Erman Gündoğdu, 15/04/2008- Güncelleme: 28/05/2008

"New York Times" gazetesinde köşe yazarı Nicholas Kristof ve yazar Susan Jacoby; insanları, **hayatın kökeni**nin sorgulandığı sıcak konularla ilgili tartışmalarda, akılcı düşünmeye ve bilgi sahibi olmaya çağırıyor. Öyleyse, bunun için çaba gösterelim.

Evrimin iddia ettiği pek çok kanıtın, gerçekten de **evrimin kanıtı olmadığını** biliyor muydunuz? Bu bir gerçek. **Evrimciler**in gösterdikleri **"kanıt yığını**"nın, **evrimin "gerçek" olduğunu farz etmek için olduğunu hatırlayın**. **Aslında "kanıt yığını" denilen şey, sadece evrime göre yorumlanmış biyolojik bulgulardan ibaret.**

İşte, bir örnek: Proceedings of the National Academy of Sciences gibi saygın bilimsel bir dergide, geçen haftalarda (15/02/2008) **DNA bilgisinin hücrelerimizde proteinlere nasıl dönüştüğü** üzerine araştırma sonuçları, detaylı bir şekilde yayımlandı. Cold Spring Harbor

Laboratuvarı profesör Micheal Zhang'ın başkanlık ettiği araştırma ekibi, **DNA bilgisi**nin yazıldığı sırada, **DNA**'daki **akıl almaz derecede kompleks moleküler mekanizma**yı yönlendiren, "**subtle**" **çok küçük sinyaller**i keşfetti. **Sonuçlar, evrime hiçbir şekilde kanıt oluşturmasa** da, başlık "Scientists Find a Fingerprint of Evolution Across the Human Genome" olarak atılmıştı. Türkçeye çevrildiğinde başlık şu anlama geliyor; **"Bilim adamları, insan genomunda evrimin parmak izini buldular"**

Bu olayın nedeni, elbette basının saflık ya da tecrübesizliği değil. Herhangi biri, bu yayın organının bilim editörünü, **araştırmadan elde edilen sonuçları, sanki evrimsel sürece açıklama getiriyormuş gibi sunduğu için, çok ciddi bir biçimde suçlayabilir**. Yapılan çalışmayı anlatan makalenin başlığı; "RNA Landscape of Evolution for Optimal Exon and İntron Discrimination"(**"En uygun intron ve ekson ayırımında RNA'da evrimin izleri"**) Bu makalenin başlığında yeni bir evrimsel bulguya ulaşıldığı iddia ediliyor.

Makalenin sonucunda, insan genlerinin "**evrim süreci"**nde en iyi ve en uygun duruma gelmiş olduğu belirtiliyor. **Ancak, "evrim süreci(during evolution)" ifadesi, çalışmadaki sonuca ters düşüyor.** Çünkü, genetik sinyallerin nasıl çalıştığı yönündeki **anahtar bulgular; bu sinyallerin evrilmediğini gösteriyor**. Aslında, bu çalışmada, **evrimi gösterecek hiçbir bulgu tespit edilmemiş**. Bilim editörü, yazısını "araştırmacılar; evrimin, bazı mutasyon tiplerini reddettiğine dair işaretler buldu" ifadesini, **yanlış olarak kullanıyor.** Araştırmacıların gerçekte bulduğu şey; **genom**da bazı **"subtle"** yani **küçük**, **ince ve zekice sinyallerin varlığı**ydı. Bu **sinyaller**in**, evrim**le oluştuğu ile ilgili hiç bir **kanıt bulamamışlardı.**

Oysa tarafsız olması gereken böylesi makaleler için, medyadaki bu işleyiş, oldukça yaygındır, sürpriz değildir ve halkın düşüncesi üzerinde de etkilidir. Böyle raporlar; popüler literatürde, ders kitaplarında, internette ve hayatın kökeni tartışmalarında, kendilerine her zaman bir yer bulurlar.

Peki, evrimle ilgili ileri sürülen yalan yanlış fikir ve iddialar, endişe verici değil mi? Verilen yanıltıcı bilgiler ve evrimden şüphe duyanları aşağılayıp alaya almakla oluşan pis hava, rahatsız edici değil mi?

EVRİM: "SİSTEMİ KURAN BÜYÜK ZEKA'NIN SİSTEME KATTIĞI BİLEŞENDİR"

Yiğit Bulut-haber.gazetevatan**,** 30/05/2009



Sevgili dostlarım, **"evrim"** Türkiye'de ne kadar hassas bir konuymuş, önceki gün yaşayarak öğrendim!

Sabah kalktığımda "mail" kutularım dolmuş, gazetede "yorumları" giren arkadaşlarımız bunalmaya başlamıştı! Sizden "bilimsel ve dini açıdan" olaya bakan o kadar çok mesaj geldi

ki, bunlar başlı başına bir "kaynak" oldu. Eleştirenlere de "katkı" yapanlara da çok teşekkür ediyorum.

Bugün izninizle sizden gelenlerden yola çıkarak hatta alıntılar ile paylaşarak, konuya devam edeceğim. Her şeyden önce "başlığı" çok doğru atmadığımı gördüm. İstediğimi net ifade edememiştim. Doğrusu "Evrim'in varlığına değil varoluşumuzun rastlantısal başladığı" şeklinde algılanan "evrim kavramına inananlar" olmalıydı. Evrimin varlığına "inanmamak" doğru bir tanımlama değil, en azından benim fikrim bu değil...

Evrim "süreklidir", her yerdedir ve "bilinçli bir zekanın yaradılışı başlattığı" süreç içinde "iyiye ve güzele doğru" evrim veya "tekamül" maddi-manevi anlamda devam eder. Bir sistemi kurarsınız, bileşenlerini "tasarlarsınız" sonrasında sistemin işleyişi sırasında karşılıklı etkileşim ile "yeni sonuçlar" ortaya çıkabilir. Bu da "evrimdir" ama "yaratıcı bilinci" inkar etmek gerekmez! Aynı mantık sosyal sistemlerde de geçerlidir. Sistem “evolution-evrim” geçirmek ve bileşenlerin "ihtiyaçlarına" uymak zorundadır. Evrim veya tekamül engellenir ise "birikmiş evrim devrim" getirir! Örnekleyeyim; Fransız Devrimi sosyal-ekonomik-politik sistemin "halkın düşünce dünyasının evrimine, gelişimine ayak uyduramayan" bir yapının yani "engellenmiş" evrimin "devrimi" getirmesidir... Engellenmiş "evrim" her zaman "devrim" değil bazen de "devrim" süsü verilmiş "darbelere" yol açar! Bu darbeler sivil ve askeri kaynaklı olabilir. Toplumun "evrimi" çerçevesinde onu "kapsayamayan" sistemler "kırılır!"

Diğer önemli bir konu, sizden en çok gelen tespitlerden biri de bu; elektronların "evrim" ile ne alakasının olduğu detayı...Bir okuyucumdan aynen aktarıyorum;

"...Elinize bir ipe bağlı top alın ve çevirin. Belirli bir hızdan sonra onun aniden yön değiştirerek sizin gözünüzde patlaması olasılığı sıfırdır. Çünkü evrenin temel yasalarına aykırıdır. Newton yasaları. Şimdi elektron da kalkıp yörüngesinden ayrılıp, hadi bir çekirdeğe çarpayım diyemez..."

Sevgili okuyucumun cevap vermesi gereken "elektron nasıl orada durur hale geldi", bu yasa "nasıl oluştu" sorusudur! Bir bilgisayarı açın "işletim sistemini" kullanmaya başlayın, orada şunu dersiniz; bu "işareti tıklayınca" program açılacak! Peki "o işletim sistemini yani yerçekimini, evrensel yasaları" hangi güç yazdı, oraya koydu? Şimdi içine hiç işletim sistemi yüklenmemiş bir bilgisayar alın, yerçekiminin olmadığı bir dünya düşünün ve "şimdi kurun aynı çıkarımı!"

Hazır sistem üstünde "çalışmak" ve "sebep-sonuç" üretmek kolaydır, önemli olan "üzerinde ahkam kestiğimiz" sistemi "hangi gücün" dizayn ettiğidir!

Sevgili dostlar, canlı-cansız bütün sistemler "sürekli evrim" halindedir! Evren "dışa doğru genişlemeye" yani evrimine devam eder! Bu inkar edilemez! Ama bu evrim "ilk yaratılış sırasında" konan "kuralların içinde kalır!" Ve biz tahmin edilebilen veya algıladığımız kadarıyla "öngörebildiğimiz" bu yapıya "düzen", sıçramalara da "düzensizlik" deriz!

Burada çok önemli bir not düşelim; kuantum teorisi "lineer olmayan" yani bizim "idrak kapasitemize göre" olmaması gereken ama "her seferinde şaşmadan" olan olayları açıklamada önemli bir adım atmış ve aslında "kaos" dediğimiz her şeyin bir üst algılamaya göre "kosmos" olduğunu ispat etme yoluna girmiştir. Bütün ihtimaller aynı anda gerçektir ama her seferinde sadece "olması gereken seçenek" hayata geçer! Elektron her zaman yolunu bulur!

Sonuç: Evren, maddenin yapısı, hücre, organizma ve "bizim içinde bulunduğumuz" algılama ile "logaritmasını yazamadığımız" her olay, "üst algılama seviyeleri" için rahatlıkla görülebilecek mükemmel "matematik", "sebep-sonuç" denklemlerine göre işler. Algılayamadığımız "bölümler" için herkes kendine göre "mekanizmalar" kurar! Kimi "kuantum" der kimi "Bundan sonrasına sadece inanılır sorgulanmaz" der! Algılama düzeyimiz arttıkça göreceğiz ve bileceğiz ki; evrenin özündeki "matematik gerçeklere dayanan sebep-sonuç" yasaları kesindir ve "elle tutulabilir, kağıda dökülebilir" hale gelebilir. Bir mühendis "statik hesabı" kağıda döker, bir çocuk oraya sadece "duvar" diye bakar!

Son söz: Evrim gerçektir, süreklidir ve "sistemi kuran" büyük zekanın sisteme kattığı "bileşenlerden" biridir! Sistemin "özü" veya "sistemi yaratan" kavram değil!

BİR "EVRİMCİ-BİLİMCİ"NİN KEHANETLERİ ÜZERİNE!

Yaklaşan Saat, 29/10/2007

İngiliz evrimci-bilimci Oliver Curry, akıllara ziyan evrimci görüşleri ile insanı şaşırtıyor. Önde gelen evrim teoricilerinden olan Curry, insan neslinin, geleceğine dair bir takım kehanetlerde bulunuyor ve tahminlerini(!) şöyle açıklıyor:

"3000 li yıllarda insanların boyları, 1.82 ile 2.10 metre arasında olacak. Erkeklerin yüz hatları düzgün ve simetrik; sesleri daha tok, penisleri ise daha büyük olacak. Kadınlar parlak saçlara, pürüzsüz ve kılsız bir tene, büyük gözlere ve iri göğüslere sahip olacak."

London School of Economics'in evrim teorisyeni Curry, hazırladığı raporda, ayrıca, daha daha ileri zamanlara dair bilimsel(!) kestirimlerde bulunarak; muhtemelen aklıbaşında evrimci bilimcileri de şaşırtıyor:

"İnsan ırkı, 100 000 yıl gibi bir uzak gelecekte ise, iki ayrı türe ayrılacak. Bir tür, çekici-zeki yönetici rolünü üstlenirken, diğerleri çirkin-aptal yaratıklar olacak. Aynı zamanda ırklara dayalı ayrımlar yok olacak. Çünkü herkes, tek bir makineden çıkmış gibi, esmer ten rengine sahip olacak."

Bu kehanet vari görüşler, hangi "bilimsel yöntemler"e dayanıyor bilemiyoruz. Ancak, "Evrim Teorisi"nden kaynaklandığı gayet açık. Nedir bu Evrim Teorisi, yahut Darwin teorisi? Neden bu teori, bir bilim teorisi olmadan ideolojik-felsefi bir teori oldu? Bu nasıl bir teori ki, kainatta var olan tüm "canlı-insan evrimi"ni ve "Evren'in evrimi"ni bir çırpıda açıklayıveriyor. Bu nasıl bir teori ki, tartışılamıyor? Bu nasıl bir teori ki, kendisini, neredeyse yasalarla koruyacak? Bu nasıl bir teori ki, kendisi "ispatlanmış bir teorem" değilken; yani adı üstünde bir teoriyken; alternatif teorilerden korkuyor.

Dünya gençliği ve insanlığı, tek olarak, bu teoriyi, okumaya mecbur bırakılıyor. Bu teori, geleceğin Roma'sı; "Avrupa Birliği" şemsiyesi altına giriyor. Bu nasıl teori ki, okullarda, yanına; başka alternatif teoriler kabul etmiyor. "Akıllı tasarım" vs. gibi.

Bu nasıl teori ki, kendisi teori, ancak teori değil; adeta bir evrim yasası(kanunu), hatta bir din. Öyle bir din ki; kim ona inanmıyorsa, çağdışıdır. Ona inanmayan bilim adamı ise, değildir. Ya ona iman edersin, ya da "bilim(!) tapınağı"ndan kovulursun. Şayet iman etmiyorsan da; takiye yapacaksın; inanıyor gözükeceksin, aksi halde yoksun! Hiç olmazsa çağdışı kalmak

korkusuyla, sesini olabildiğince kısacaksın. Evet bu dinin(teorinin), bilimselliği tartışılamayacak kadar açıktır(!) Adeta Canlı Bilimi'nin "aksiyomu"dur. İspatlanması gerekmeyecek kadar açıktır, apaçık(!)

Diğer taraftan da, dinler ve Yaratıcı karşısında bir sığınaktır. Çağın en modern ve de tahkim edilmiş sığınağıdır. Allah'ın düşmanlarının, Allah'a inanmayan "ateler"in, insanı, insan boyutundan alıp, Tanrı boyutuna çıkarmak isteyen her türlü çevrenin; çağdaş New Age din mensuplarının; "Secret(sır)" pazarlayanların, velhasıl bilumum, Allah' ı örten-görmezlikten gelen ve O'nun yerine geçmeye hevesli varlıkların sığınağıdır. Yani, bir "Zion" dur. Kurtuluş bekleyen Zion. Yeryüzü cennet olacak, insanlığın "efendileri" de, Tanrı(!)

Evrim Teorisi'ni, sitemizin "Canlılar" bölümünde irdeleyeceğiz. Bu konudaki görüşlerimizi, orada genişçe ortaya koyacağız. Bizi izlemeye devam edin!

AVRUPA KONSEYİ KARARI: "ENGİZİSYON MAHKEMESİ"Nİ ÇAĞRIŞTIRIYOR!

Kaynak: "Avrupa Birliği'nin Raporu", turkish-media, 27/10/2007-Gökben Coşkun-yaklasansaat.com

Avrupa Konseyi, Yaratılış yahut **Akıllı Tasarım Teorisi**'nin okullarda okutulmasının "**tehlikeli**" olduğuna dair uyarılar içeren **"rapor"**u, 4 ekim 2007'de Genel Kurul'da kabul etti.

Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi'nden, 25 hayır oyuna karşılık, 48 evet oyuyla geçen rapor; **evrim teorisi** dışında başka bir **"bilimsel görüş"**e hayat hakkı tanımıyor. **"İnancı, bilimden ayırmak zorunludur"** derken; adeta bir inanç haline gelmiş **Darvinizm**'i, baş tacı ediyor ve **farklı görüş** ve **teorileri** mahkum ediyor.

Bu yaklaşımın, adeta bir **"orta çağ engizisyon dayatması"**nı çağrıştırdığı açıktır. Alınan kararın içeriği ve mantalitesi incelendiğinde; ne kadar **yanlı**, **bilim** ve **akıl dışı** olduğu görülecektir. **Rapor** denen metnin, **Dawkins** benzeri bir evrimcinin **kesin inançlı** ifadelerini çağrıştırdığı, ilk bakışta anlaşılmaktadır. Adeta, **"Darvinci Evrim Teorisi"**nin, teori değilde; ispatlanmış bir **"Yasa"** olduğunu sanırsınız. **İnancı, bilim**den ayırmak zorunluluğundan bahsedenlerin, kendi inançlarına **kalkan** yaptıkları **"Teori"**yi, hem de bu çağda **nasıl dayattıkları**nı görmek; **bilim** ve **insanlık** adına sükutu hayal olsa gerek!

İşte "Rapor"Un Bazı Maddeleri Ve Eleştirilerimiz:

Madde 2) Bazı insanlar için **yaratılışçılık**, dini bir inanç olarak, yaşama anlam katar. Ne var ki; **Parlamenterler Meclisi, eğitim sistemimiz içinde yaratılışçı fikirlerin yayılmasının, olası zararlı etkilerinden ve demokrasimiz için sonuçlarından kaygı duymaktadır. Eğer dikkatli olmazsak, yaratılışçılık, Avrupa Konseyi'nin en önemli yükümlülüklerinden biri olan insan haklarına yönelik bir tehdit haline gelebilir.**

Eleştiri 2) Nedir **yaratılışçılık**? Tüm büyük dinlerin mensupları ve insanlığın önemli bir kısmının inancında yer alan bir **kavram**. Böyle bir **kavram**ı kullanılarak **evrimci-rapor yazarı,** içine istediğini dolduruyor; zararlarından söz ederek**;** insan haklarına **tehdit** sayıyor ve adeta **savaş** ilan ediyor. İnsan haklarını kim tehdit ediyor? 21. yüzyılda kim **farklı fikirler**den bu kadar korkuyor? Elinde "**engizisyon kılıcı**"nı sallayan bir **ortaçağ kilisesi** mi var ortada?

Madde 3) Türlerin, **doğal seçilim** yoluyla **evrimi**ni reddeden **yaratılışçılık**, uzun süre bir Amerikan olgusu olarak görülüyordu. Bugün yaratılışçı fikirler, Avrupa'ya sızmaya çalışıyor ve bu fikirlerin yayılması, **Avrupa Birliği'**ne üye pek çok ülkeyi ilgilendiriyor.

Eleştiri 3) Yaratılışçılıktan neyin kasdedildiği meçhul. Ancak **"Evrim Teorisi"**ni bütünüyle kabul etmek niçin gereksin? Bu **teori**, kanıtlanmış mı? Hayır! O halde bilim insanlarının, bunu **eleştirme hakları niçin mahkum ediliyor?** Yoksa bu **teori**; **ateist-masonik çevreler**in vazgeçemeyeceği bir **inanç** mı? Böylece, asıl dayatmayı, **Darvinci- evrimciler** yapmış olmuyor mu? **Yaratılışçı** diye bir torbaya koyduğunuz **fikirlere-eleştirilere** yer verilse, **Darvin evrimciliği** daha da güçlü ve sağlıklı hale gelmez mi? Mademki **"Evrim Teorisi"** sağlam temellere dayanıyor, bu eleştirilerden niçin korkuluyor? Bu eleştiriler, **"Teori"**yi güçlendiren **aşı görevi** yapmaz mı? Böyle yaklaşırsanız, sizin, **"ortaçağ kilise zihniyeti"**nden farkınız ne olur o zaman?

Madde 6) Doğa, evrim, kökenimiz ve evrendeki konumumuz ile ilgili **yerleşik bilgi dağarcığımıza meydan okuyan bir düşünce** şekli ile karşı karşıyayız.

Eleştiri 6) Doğrudur, **yerleşik-ortodoks bilgi dağarcığınıza**; hatta **yerleşik inancınıza** bir meydan okuma var. Olabilir, bırakın **farklı bilimsel görüşler** ve hatta **inançlar da, özgürce masada bulunsun. Yasaklamalar**, tarihte ve bugün kime fayda sağlamış? **Avrupa Birliği**'nin **normları**; **insan, düşünce** ve **inanç haklarını** böyle mi sağlayacak?

Madde 8) Yaratılışçılığın, birbiriyle **çelişen pek çok yönü** vardır. En sonuncusu olan "**akıllı tasarım**" fikri, yaratılışçılığın daha rafine edilmiş bir şeklidir. Ancak, kurnazca devreye sokulan **akıllı tasarım**, **bilimsel bir yaklaşım olarak sunulduğu** için, daha büyük bir **tehlike** oluşturur.

Eleştiri 8) Bu ifadeler o kadar çağ dışı, o kadar tutarsız ki; acaba bu ifadelerin sahipleri, bu çağda yaşamıyor mu diye düşünmekten kendimizi alamıyoruz. **Yaratılışçılık** diye **torba kavram** icat ediyorsunuz, sonra da **boks torbası** gibi habire bu **meşum kavram**a saldırıyorsunuz. Diyelim ki pek çok çelişki var. **Darvinci-evrim**de çelişki-tutarsızlık yok mu? Ne demek kurnazca devereye sokulan **akıllı tasarım, bilimsel bir yaklaşım** olduğu için daha tehlikelidir? Peki **ateizmin kalkanı** yapılan **Dawkins** gibi evrimcilerin çabaları, bilim adına tehlike oluşturmuyor mu? İngiltere ve benzeri toplumlarda; **Darvinist evrim**den beslenerek, bir **din** haline gelmekte olan **ateizim**, sizce benzer şekilde sakınca teşkil etmiyor mu?

Madde 9) Evrim kuramı, Gök'ten inmiş tanrısal bir bildiri (vahiy) değildir; **tümüyle gerçeklere dayanır.**

Eleştiri 9) Evrim kuramı, ismiyle müsemme bir **kuram**dır, kanıtlanmış bir **fizik yasası** değildir. Kaldı ki değişmez sanılan **fizik yasaları** da, değişmeye mahkumdur. Bugün kutsallaştırılan **"Einstein yasaları"**da, **"Newton yasaları"** gibi yakın gelecekte değişecektir, değişmeye mahkumdur. Çünkü **insan** ve **bilimi** ne kadar kutsanırsa kutsansın; **hatalıdır, izafidir** ve **mutlak bir değişmezliğe sahip değildir**. Ancak **Sonsuz Boyutlu ve Sonsuz Akıl Sahibi** bir varlığın ilmi; **kesin, değişmez ve mutlak**tır. O da, birileri hoşlanmasa da **"Allah"**tır.

Diyorsunuz ki **Evrim kuramı**, **"tümüyle gerçeklere dayanır**." Bizim bu tümleyici gerçek dışı olan nitelemeye karşı sözümüz: **"Bu ifade, tümüyle doğru değildir."**

Madde 13) Evrime ve **evrim savunucuları**na karşı savaş açanlar, çoğunlukla **aşırı dinciler**dir. Bu kişiler, **aşırı sağ-kanat siyasi akımlarla işbirliği içindedir. Yaratılışçı akımlar**, gerçek bir siyasi güce sahiptir. Ayrıca pek çok kereler, tanık olunduğu üzere, **yaratılışçılığı en şiddetli şekilde savunanlar, demokrasiyi, teokrasiye dönüştürmeye hazırdır.**

Eleştiri 13) Evrime savaş açanlar, **aşırı dinciler**miş. **Aşırı sağ kanat**la işbirliği içindelermiş. **Yaratılışçılar,** siyasi güce sahipmiş. **Demokrasi**yi yıkıp **teokrasi**yi kuracaklarmış. Sanki ortada okullarda okutulacak bir **bilimsel teori** ve **ona alternatif teori** veya **görüşler** yokta; bir **rejim savaşı** var. Kendi deyimleriyle; aman bu **yaratılışçı görüşler**e fırsat tanımayın! Şayet bu görüşlere de eğitimde yer verilirse; bunlar, **teokrasi**yi getirirler. Sanki **Avrupa Birliği**; **bilim, eğitim-öğretim** konusunda **tarafsız** ve **objektif** değil de; bir görüşün iktidarını temsil eden **teokratik** bir yapı.. Peki insanlar sormazlar mı, bu derece **çağ dışı-ortaçağ bağnazlığı** niye? Yoksa **Darvinci evrimcilik**le, **dinler**e savaş açanlar, **"aşırı dinsiz"**ler mi?

Madde 15) Temel bilimsel kuram olarak, evrim ile ilgili tüm olguların öğretilmesi, toplumumuzun ve demokrasimizin geleceği için çok kritik bir rol oynar. Bu nedenle, **evrim kuramı, bilimsel olarak yanlışlanmadığı sürece**, başta bilim derslerinin içeriği olmak üzere, **müfredatta sağlam bir yer edinmelidir.**..

Eleştiri 15) Temel bilimsel kuram olarak bu **teori** okutulmalıymış. Zaten okutuluyor. Hem de hiçbir **aykırı bilimsel görüşe** yer verilmeden. Hem de **mutlak bir gerçekmiş** gibi, **beyinler yıkanıyor.** Burada **Avrupa Birliği** neyi yasaklıyor? **Evrim teorisi**nin **eleştirilmesi**ni, **farklı bilimsel görüşler**e yer verilmesini. Yoksa kimse, **evrim teorisi**, **yeterli deliller**den ve **ispat**tan mahrum diye yasaklansın demiyor. Ancak **Avrupa Birliği**, bilimsel olarak yanlışlanmadığı sürece, **sadece bu teori okutulmalıdır** diyor. Ne demektir bilimsel olarak yanlışlama? Bu **teori**, sayısız **tutarsızlıkları** ve **boşlukları** dolayısıyle **ispat**a muhtaçken, nasıl yanlışlanacakmış? Kendisi **yeterli kanıt** ve **dayanakt**an mahrum bir teori için, **"müfredatta sağlam yer edinmeli ve eleştirilmemelidir"** buyurganlığı, acaba nasıl bir mantalitedir?

Sonuç

Özetle **Avrupa Biriği**'nin bu **"rapor"**u; **ruhu, kavramları** ve **kapsamı** itibariyle; **insan hakları**na, **bilimsel anlayış**a ve **düşünce özgürlüğü**ne aykırıdır. Bu rapor, bir **teori**yi, amacını aşacak şekilde **kutsamakta**; adeta **inanç** haline getirerek dayatmaktadır. Burada **ideolojik kaygı** ön plana çıkarak; **farklı** ve **özellikle aykırı bilimsel görüşler**e yer verilmesi, şiddetle engellenmektedir. Bu, bizzat **Avrupa Birliği**'nin **kendi normları**yla çelİşmektedir. Bu **ideolojik tavır**la, bizzat **bilim katledilmiştir**. **Ayrıca bu yasakçılık**, **dinlere, hatta Tanrı'nın varlığına inanan milyarlarca insanın inançlarına karşı bir duruştur.**

"AKILLI TASARIM TEORİSİ" NEDİR?

Derleyen: Gökben Coşkun-yaklasansaat.com

"Akıllı Tasarım" nedir, sorusunu cevaplandırmak için, bu **tasarımı savunanlar**a başvurmamız gerekmektedir.

"Akıllı Tasarım"ın öncülerinden olan **Lehigh Üniversitesi** biyokimya profesörü **Michael J. Behe**'nin, öncülük ettiği bu teoriyi anlatan kısa bir yazısını aşağıda bulacaksınız. **Behe**'nin, 1996 yılında yayımlanan **"Darwin'in Kara Kutusu: Evrime Biyokimyasal Başkaldırı"** adlı eseri, **"National Review"** dergisi tarafından **"20. Yüzyılın En Etkili 100 Kitabı"** arasında seçilmişti.

Arkasından vereceğimiz; **Kaliforniya Üniversitesi**'nde görevli, Amerikalı yazar **Casey Luskin**'in, bir **evrimci öğrenci**nin sorularına verdiği cevaplar, **"Akıllı Tasarım"**ın daha iyi anlaşılması için yararlı olacaktır.

Prof. Michael J. Behe: "Akıllı Tasarım"I Tanıtıyor



Micheal Behe

"Akıllı Tasarım Teorisi"ni (Intelligent Design) savunan bilim adamlarından biri olarak, bu **teori**nin ne olduğu ve olmadığı konusunda bazı kafa karışıklıkları görüyorum.

Önce teorinin ne olduğunu açıklamak gerek. **Akıllı Tasarım**, dine dayanan bir düşünce değildir, ancak dindar insanlar, bu teoriden kendi argümanları için yararlanabilirler. **Akıllı Tasarım** teorisyenleri, yaşamın **Darwinizm**'de öne sürüldüğü gibi **tesadüfi mutasyon** ve **doğal seleksiyon**la açıklandığı görüşünü sorguluyorlar. Ama doğada bir **evrim** olduğunu reddetmiyorlar. Dahası **Akıllı Tasarım**, bize **Tasarımcı'**nın kimliği konusunda, dini bir kavram sunmuyor. Aslında, **Akıllı Tasarım,** maddi kanıtlara ve bunların bildiğimiz mantık kuralları ile incelenmesine dayanıyor. Bu argümanın dört dayanağı var.

Birincisi, tartışma götürmeyen bir dayanak: Doğadaki tasarım örneklerini, çoğunlukla teşhis edebiliyoruz. Örneğin, (ABD'nin batısındaki büyük dağ sırası olan) **Rocky Dağları'nın kökeni**ni açıklamak için; kıta tektoniği ve erozyon gibi bilinçsiz etkenler, son derece yeterli gözüküyor. Ama **Rushmore Dağı'**nı ve **bu dağın üzerine kazınmış olan Amerikan başkanı heykellerini açıklamak için,** bu gibi **bilinçsiz doğal güçler yeterli değil.** Biz elbette Rushmore Dağı'ndaki anıtın, hangi heykeltıraşın eseri olduğunu biliyoruz. Ama bu anıtın geçmişi hakkında hiçbir şey duymamış bir insan bile, bunun **tasarlanmış bir yapı** olduğunu anlayabilir.

Şimdi **Akıllı Tasarım**'ın **ikinci dayanağı**na gelelim. Bu dayanak, canlılar dünyasında da; **tasarıma işaret eden yapılar** olduğu iddiasıdır. 18. yüzyılda yaşamış olan din adamı William Paley, bu iddiayı anlatırken, canlıları birer saate benzetmişti; her saat, nasıl bir saatçiyi gösteriyorsa, Paley'e göre canlıların bedenlerindeki **tasarımlar** da, **Yaratıcı**'yı gösteriyordu. **Darwinistler** ise, Paley'in ileri sürdüğü **tasarım**ın, ilk başta ikna edici gibi olsa da, aslında sadece "**görünüşte**" var olduğunu ileri sürüyorlar. Örneğin **DNA**'nın yapısını bulan iki bilim adamından biri olan **Darwinist Francis Crick**, bir seferinde; **"biyologlar, gördükleri canlıların tasarlanmış olmadığını, kendilerine sürekli olarak hatırlatmalılar"** diye yazmıştı. Gözünüzde bir canlandırın, Crick'e göre, bir bilim adamının,

sürekli olarak dişlerini sıkıp **"bunlar tasarlanmış değil, gerçekten de değil"** diye tekrar etmesi gerekiyor.

Ama yaşamın bileşenlerinin bir saat gibi **karmaşık sistemler**e benzerliği, Rahip Paley'in zamanına göre, bugün çok daha açık bir şekilde ortada. Geçen 50 yıl içinde **modern bilim**, yaşamın temeli olan **hücre**nin, **küçük moleküler makineler**le dolu olduğunu ortaya çıkardı. **Hücre**nin içinde, gerekli malzemeleri taşıyan **moleküler kamyonlar,** ya da o hücreyi sıvı içinde yüzdürmek için iten **küçük motorlar** var. "**Cell**"(Hücre) adlı bilim dergisinin sayfalarında, **"Protein Makinelerinin Bir Toplamı Olarak Hücre"** veya **"Mikrodünyanın Mekanik Araçları: Motorlar, Saatler, Yaylar ve Diğer Unsurlar"** gibi başlıklar yer alıyor.

"Yaşamı mümkün kılan kimya, biz öğrencilerin hayal bile etmediği kadar **karmaşık** ve **sofistike**" diyen **Ulusal Bilimler Akademisi Başkanı Prof. Bruce Alberts**; bir **canlı hücresi**nin içindeki **girift üretim bantları** ve bunlar üzerinde çalışan **proteinden oluşmuş makineler**le, aslında bir **fabrika**ya benzediğini anlatmıştı. **Alberts**, buradaki "**makine**" kelimesini fantastik bir benzetme olarak değil, kelimenin tam anlamıyla kullandığını da vurgulamıştı. **Bilinçli Tasarım'**ın **üçüncü iddiası** işte burada giriyor. Teoriyi savunan benim gibi bilim adamlarına göre, yaşamın tüm bu **kompleks mekanizmaların kökenini**, bunları **tasarlamış bir aklı** kabul etmeksizin açıklamak mümkün değil. **Darwinistler** ise buna katılmıyor ve teorilerinin iki mekanizması olan **doğal seleksiyon** ve **mutasyon**un, **uzun zaman dilimleri içinde her şeyi üretebildiğine inanıyorlar.**

Bilinçli Tasarım'ı savunan (ben dahil) bilim adamları, **Darwinistler'**in bu güvenlerinin **temelsiz** olduğu kanısındalar. **Doğal seleksiyon**, tabiattaki **bazı sınırlı olgulara gerçekten açıklama getirse de,** her şeyi açıkladığını gösteren hiçbir kanıt yoktur. **Hele de, hücrede bulduğumuz kompleksliği üretebilecek Darwinist mekanizmaların var olduğunu gösteren hiçbir araştırma ve bulgu yoktur.** Burada da, **Bilinçli Tasarım'**ın **dördüncü iddiası** devreye giriyor.

Eğer yaşamın kökeni konusunda hiçbir ikna edici "**tasarım dışı**" açıklama yoksa, o zaman bir **tasarım**ın varlığını kabul etmeye hakkımız var. Bu aslında çok da anlaşılmaz bir sonuç değil. Eğer bir şey, ördeğe benziyorsa, ördek gibi yürüyorsa ve ördek sesi çıkarıyorsa, aksi yönde bir kanıt olmadıkça, "evet bu bir ördek" diyebilmeliyiz! **Tasarım**, sadece çok belirgin olduğu için inkar edilmemeli. **Tasarım**ı eleştirenlerin bazıları, bilimin tanımı gereği bunu kabul edemeyeceğini savunuyor. Diğer bazıları da **bilim**in, "**mutlaka başka bir açıklama vardır**" diye arayışa devam etmesi gerektiğinde ısrar ediyor. Ama gerçeklik hakkında soruları, tanımlar getirerek çözemeyiz. Rushmore Dağı'na, "**tasarım dışı**" bir açıklama bulmak için uğraşmak da pek mantıklı değil. **İşte bu nedenle, giderek daha fazla sayıda bilim adamı, yaşamın tasarlandığını kabul ediyor."**

Kaynak: Prof. Dr. Mıchael J. Behe, "Yaşamın kökeni 'Akıllı Tasarım'", Zaman, 29/6/2005

AKILLI TASARIMCI CASEY LUSKİN'İN: BİR EVRİMCİ ÖĞRENCİYE CEVAPLARI



Casey Luskin

"Geçenlerde, **Akıllı Tasarım'dan kuşku duyan evrimci** bir öğrenciden e-mail aldım. Bu öğrenci, **akıllı tasarım**la ilgili çeşitli sorular soruyordu. Ancak bunlar, **sorgulayan bir zihnin ürünü** olan samimi sorulardı. Öğrenci, **Akıllı Tasarım** hakkında pek çok yanlış kanıya sahipti. Bu üzücü, çünkü aslında bilim eğitimcileri, pek çok yanlış anlamayı giderebilirdi. Sanırım bu öğrencinin **sorularını** ve **benim cevaplarımı** yazmam faydalı olacaktır:

Soru: Her şeyde evrimin var olduğunu düşünüyor musunuz?

Cevap: Evet. Her **Akıllı Tasarım** taraftarının, **rasgele mutasyon** ve **kör doğal seçilim**in, tür içinde en azından bazı değişmelere neden olduğu gerçeğini kabul ettiklerini biliyorum. Bunun da ötesinde, onlar aynı zamanda, **türler**in, geçmişte bazı **değişim aşamaları**na uğradıklarını kabul ediyorlar. Ancak, **akıllı tasarımcılar,** böylesi **rasgele** ve **kör** bir sürecin, **indirgenemez karmaşıklık**ta; **moleküler makineler** gibi ya da bir sürü **yeni canlı türü**nün birdenbire ortaya çıktığı **"Kambriyen patlaması"**ında olduğu gibi, çok sayıdaki **"karmaşık biyolojik özelliğin kökenini" izah edebileceğini düşünmüyorlar.**

Aynı zamanda, siz **antibiyotiğe direnci,** evrime bir örnek olarak kabul edip etmediğimi sordunuz.
Her **akıllı tasarımcı**nın, **antibiyotiğe direnç mekanizması**nı, **evrimsel** bir **fenomen** olarak kabul ettiğini biliyorum. Ancak, biz **antibiyotik direnci**nin, genelde **"kompleks biyolojik sistemler"**in kökenini açıklayamayan, **basit biyokimyasal değişimler** olduğunu gözlemledik. Şayet, daha fazlasını öğrenmek isterseniz; **antibiyotik direnci** ve bu **direnç mekanizması**nın, **Darwinci evrim**in**, kompleks biyolojik değişimleri** oluşturduğu gerçeğini nasıl ispatlayamadığı hakkında bir makele yazdım.

New York, Eyalet Üniversitesi, Nöroşirürji Prof. Micheal Egnor'un; **antibiyotiğe direnc**in, neden gerçek bir problem olduğunu iyi açıkladığını düşünüyorum. Aynı zamanda Prof. Micheal Egnor**, Darwinci evrim**in**,** bu problemi çözmek veya anlamak için bize yardım edemeyeceğini de göstermiştir.

Mikrobiyoloji, bakteriyal populasyonların, **heterojen** olduğunu bize açıklar. **Bakteriler**, birbirlerinden farklılık gösterirler. **Moleküler biyoloji**, bazı bakterilerin, antibiyotiklere tahammül ederek, yaşamlarını devam ettirebilecekleri bir moleküler mekanizmaya sahip olduklarını göstermiştir. **Moleküler genetik,** bu direnç mekanizmalarının, diğer bakterilere ve bakteri nesillerine nasıl geçtiğini açıklar. **Farmokoloji**, bakteriyal savunmayı alt etmek amacıyla, yeni antibiyotiklerin yapılmasını sağlar.

Darwinizm, **mikrobiyoloji, moleküler biyoloji, moleküler genetik ve farmokolojiye** nasıl bir katkıda bulundu? **Darwinizm** bize, antibiyotiğe dirençli bakterilerin, doğal seçilimden dolayı antibiyotiklere maruz kaldığında, yaşamlarının devam ettiğini söyler.
Yani, **bakterilerler**den, antibiyotiklere duyarlı olmayanlar yaşamlarını sürdürür. Böylece, ölmeyen bakteriler, neticede ölen bakterilerden sayıca üstündür. Evet, bunun anlamı böyledir.

Son olarak, bu soruya gelince; **Micheal Behe**'nin **"The Edge of Evolution"** kitabını okuduğunuzda; ilginç bulabilirsiniz. Çünkü bu kitap, **Darwinci evrim**in, bazı **evrimsel değişme**ye neden olabileceğini açıklıyor. Ancak kitap, pek çok şeyin de **evrilemeyeceği**ni iddia ediyor. Sanırım bu kitap, **Akıllı Tasarım**'ın, bu konularda neye dayandığını anlamamıza açıklık getirecek.

Soru: Siz, bu "Tasarımcı"nın, her şeyi bugünkü haliyle mi yarattığına inanıyorsunuz?

Cevap: Hayır, buna inanmıyorum ve buna inanan tek bir **Akıllı Tasarım** destekçisi de tanımıyorum.

Soru: Evrim destekçilerine tepeden bakıyor musunuz?

Cevap: Hayır, kesinlikle değil. Aslında, bir bilimci olarak **Darwin**'e saygı duyuyorum. Çünkü, iyi bir gözlemci ve iyi bir bilim-yazarı. Ancak, teorisinin zafiyetinin de farkında. Darwin'in **"Türlerin Kökeni"** kitabında yazdığı gibi:

"Doğru sonuç, her bir sorunun lehinde ve aleyhindeki gerçekler ve iddialar, tam olarak saptandığında ve iyice tartıldığında elde edilebilir."

Görüşlerime katılmayan evrimcilere saygı duyuyorum ve veriler üzerinde, akılcı ve düzeyli bir tartışma olmadan, hiç kimsenin ikna olmasını istemiyorum. Bugün, **evrim teorisinin zayıflığı**nı, **samimiyetle kabul etmeye meyilli bazı evrimciler var.** Fakat, keşke **modern evrimciler**, Darwin'in sözlerini daha derinden düşünselerdi.

Soru: Bir ateistin, akıllı tasarıma inanabileceğini düşünüyor musunuz?

Cevap: Evet. **Akıllı tasarım**cılar, kesin olarak **Akıllı Tasarım'**ın, **Tasarımcı'**nın kimliğiyle ilgili dini soruları cevaplamadığını belirtirler. Benim **kişisel görüşüm, bu tasarımcı; Tanrı'**dır. Ancak bu görüş, **Akıllı Tasarım**'ın sonucu olarak oluşmadı. **Tanrı'ya inanmayan akıllı tasarımcılar** da biliyorum. Bu yüzden **akıllı tasarım**ı kabul etmek, ancak herhangi bir dinsel görüşü benimsemeden de mümkün gibi görünüyor.

Soru: Gerçekten, kalbinizde akıllı tasarıma inanıyor musunuz?

Cevap: Bence, **Akıllı Tasarım**, böylesine bir **biyolojik karmaşıklığın kökeni**ni, en iyi açıklayan **bilimsel metot**tur. Bu konu ile ilgili görüşlerimi, **"The Positive Case for Design"**(Tasarım İçin Pozitif Görüş) yazımda belirttim. Bu doküman, **Akıllı Tasarım**'ın, ikna edici **bilimsel bir teori** olduğuna, niçin inandığımı açıklıyor. Bence, **Akıllı Tasarım,** bilimseldir ve bundan dolayı **Akıllı Tasarım'**ı, kalbimden desteklediğimi söyleyemem. **Akıllı Tasarım'**ı desteklememin nedeni; **kalpten çok akla ait iddialar ve görüşlerdir.**

San Diego, **Kalifornia Üniversitesi**(UCSD) biyoloji bölümünde, evrim dersini alıyordum ve **Akıllı Tasarım** ilgimi çekti. **Darwinci teori**, eldeki verilerin çoğuna, iyi bir **açıklama getiremiyor**du. **Darwin**, yetenkli bir bilim adamıydı.. 150 yıl sonra, Darwin'in düşünceleri, bazı küçük-çaplı değişmeleri açıklayabilir, ancak bugünkü verilerin büyük çoğunluğu, **"makroevrim"**, **"ortak ata"** ve **"biyolojik kompleksliğin kökeni"** gibi önemli iddiaları açıklayamaz. **Cambridge Üniversitesi**'nden, Robert Caroll, bu durumu şöyle açıklıyor:

"Biyologlar, uzun zamandır, bilim insanlarının kısa süreli çalışmalarıyla gözleyebildikleri, küçük-çaplı modifikasyonlar, milyonlarca yıl süren canlılığın yapısındaki büyük değişmeler ve yaşam şekilleri arasındaki kavramsal boşluklarla mücadele etmiştir.
Özellikle de **paleontologlar**, Darwin tarafından farz edilen yavaş, devamlı ve ilerlemeye yönelik değişimlerin, **bitki ve hayvanların dominant** (baskın) **grupları arasında meydana gelen büyük organizasyonları, yeterli derecede açıklayamadığı sonucuna vardılar.** Endüstriyel kirliliğe adapte olan güvelerdeki, açık ve koyu kanat renginden sorumlu genlerin, nisbi frekansı gibi bireysel karakterlerdeki değişimler, zaman sürecinde, böceklerden, güveler ve kelebeklerin kökenini, ilkel **artopodlar**dan, bu artropodaların da, **ilkel çok hücreli organizmalar**dan kökenlendiğini açıklayabilir mi? **Kısmen evrimleşen kanatın, fonksiyonunu anlamak imkansızken, yarasaların, kuşların ve kelebeklerin kanatları gibi birbirinden farklı yollarla ve tamamen ilk defa ortaya çıkan yapıların, aşamalı evrimini nasıl açıklayabiliriz?"**

Bana göre, **biyolojik karmaşıklığın kökeni,** en iyi **"Akıllı Tasarım"**la açıklanabilir. Çünkü, dünyayı gözlemleyerek anlamaya çalıştığımızda, böylesi **kompleks sistemler**in, ancak bir **Aklın ürünü** olabileceği sonucuna varırız. Stephen C. Meyer'in açıkladığı gibi; bizim bilgiye dayalı tecrübelerimiz, **özelleşmiş karmaşık sistemler**in;
özellikle **kodlar, şifreler** ve **diller** gibi her zaman bir **"akıl kaynağı"**ndan, bir **"zeka"**dan veya **"kişisel bir etken"**den kaynaklandığını teyid eder.

Hayvanlarda bulunan, yüksek derecede özelleşmiş aşamalı düzenlenmeler de, bir tasarım olduğunu göstermektedir. Çünkü yine tecrübelerimize göre; özellikler ve sistemler gibi planlar, ancak tasarımcıların yapıp üretebileceği şeylerdir.

Kaynak: Casey Luskin, "Answer to Student's Guestions About Evolution and İntellegent Design"**,** evolutionnews, çev. Erman Gündoğdu**,** yaklasansaat.com**,** 31/12/2007.

"BİRAZ MATEMATİK BİLEN EVRİM SAÇMALIĞINA ASLA İNANMAZ!"

Yiğit Bulut, haber.gazetevatan, 28/05/2009

Sevgili dostlar, iki gün önce "kızım neden evlenmiyor" başlıklı yazıda **"hayatta tesadüf olamayacağını"** daha doğrusu **"tesadüflerin"** matematiksel olarak **"nasıl imkansız"** olduğunu "bir genç kızın" 40 milyon kişide "aradığını" bulma ihtimali üzerinden tartışmış ve **"matematik olarak imkansız"** görünenlerin, nasıl olabildiği noktasında konuyu bırakmıştım. Kaldığımız noktadan itibaren sizden birçok mesaj geldi. Çok önemli katkılarda bulundunuz...

Bugün **"aynı olasılık hesapları"**nı **"evrensel yasalara, doğaya, maddenin ve hücrenin yapısı"** gibi konulara uygulamak istiyorum. Daha doğrusu iki kişinin, **"minimum ortak aranan şartlarda"** akıl-bilinç-istek-duygularını kullanarak dahi **"birlikte**

olmalarının" matematiksel olarak ne kadar **"zor"** olduğundan yola çıkarak; **"milyarlarca hücrenin mükemmel bir şekilde biraraya gelişini"** tartışmak istiyorum. Kimilerine göre bu **"bir zekanın, bilinçli biraraya getirmesi"**, kimilerine göre **"random-raslantısal"** bir **"gelişme"** yani **"evrim!"**

Dostlarım, canlı hücre yapısını bırakın bir kenara **"sadece bir atom"** alalım, yanlış anlamayın "atomu da" örneklemede kullanmayacağım. Sadece içine bakalım ve **"raslantı sonucu milyon yıllar sonucu oluştu"** denilen **"elektron"** yapısını inceleyelim... Bir atom içinde en çok dikkat çeken nokta, **çekirdeği** elektrik yükünden oluşan bir **zırh gibi kuşatan elektronlar**ın, atomun içinde en ufak bir kazaya yol açmamaları! Olsa ne olur? **Felaket olur! Madde olmaz! Biz olmayız!**

Ama... Felaket sınırında "dolaşan" matematiksel olarak "olması ihtimali" yüksek olan böyle bir kaza asla gerçekleşmez! Matematiksel olarak "mümkündür" ama olmaz! **Tüm işleyiş mükemmel bir düzen ve kusursuz bir sistem içinde devam eder.** Çekirdeğin çevresinde saniyede **1.000 km. gibi akıl almaz bir hızla** hiç durmadan dönen **elektronlar**, birbirleriyle bir kez bile çarpışmazlar! Birbirlerinden herhangi bir farkları bulunmayan bu elektronların farklı farklı yörüngelerde bulunmaları, son derece şaşırtıcıdır!

Şimdi düşünün; atomdan, hücreden, atomların, hücrelerin "birleşmesinden" vazgeçtim, **elektronlar "dahi" mükemmel bir "uyum içindedir" ve bu uyum "varoluştan" bugüne devam eder!** Bu noktada başka bir örnek verelim.
Yine **hücre**den, **evrim**den vazgeçtim. Yerde duran bir tahta parçası var. Üstünde bir tezgah var, usta matkapla "çalışıyor!" Şimdi soralım; **matkabın çalışır halde yere düşüp "tahtayı" delme ihtimali ne?** İstatistikler her ay o atölyede 3 kaza olduğunu ve yaklaşık her 10 çalışma gününde 1 "rastgele" delik açıldığını gösteriyor. Şimdi bir soru daha soralım; aynı deliğin yanına bir "menteşe" çakılması ihtimali ne? Yine istatistikler o atölyede son 3 yıl içinde sadece bir yani 1.000 günde 1 kez aynı yerde duran artık bir parçaya düşen bir "menteşenin" üstünden geçilmesi sonrası "son derece bozuk" bir şekilde takıldığını gösteriyor. Bu iki verinin anlamı; bir delik ve yanına bir menteşe takılması ihtimali 10 binde 1! Lütfen dikkat daha "pencere" falan yapmadık! Tahtayı kesmedik, deliklerini delmedik, menteşe takmadık!

Sevgili dostlar, bu "gerçekler" ve bu "veriler" eşliğinde bir daha soralım; **bir tahta**nın bir "**pencere**" olma ihtimalinin "olmadığı" bir gerçek düzeyinde, tek hücrenin "bir zekanın müdahalesi" olmadan bugün gördüğümüz **"mükemmel bizi"** ortaya çıkarma ihtimali sizce kaç? Yorulmayın ben söyleyeyim; **matematiksel olarak böyle bir "ihtimal" yok!** Bu gerçeğe **"Dünya'nın oluşumu", "yer çekimi"** gibi kanunların da oluşumunu ekleyin! Tekrar ediyorum; b**öyle bir "ihtimal" matematiksel olarak "ifade edilemez!"**

Biraz "matematik" bilen, evrim gibi bir "saçmalığa" asla inanamaz! Bana kendi başına "oluşan tek bir pencere" gösterin, ben de inanacağım! Sonuç: Yukarıda anlattığım çok "basit" veriler ışığında soruyorum; **"sizce evrim" sonucu "bu hale gelmemiz" mümkün mü?**

EVRİMCİ-ATEİST DAWKİNS'TEN: İNCİLER..

Kaynak: Riz Khan Show, "Richard Dawkins İle Söyleşi"**,** El- Cezire TV. çev. Kader Demirpehlivan, yaklasansaat.com, 21/07/2008



Richard Dawkins

Aşağıda, Riz Khan Show'ın, Richard Dawkins İle "El- Cezire TV"de yaptığı söyleşiden alıntılar verilmiş ve Dawkins'in, o "meşhur ateist ve çelişkili mantığı"na vurgu yapılmıştır.

Soru: Sizce, insanların çoğu, evrim kavramını tam olarak anlayabiliyorlar mı? Bunu bana açıklayın lütfen.

Cevap: Birçok insan, **evrim kavramı**nın, **şans teorisi**(rastlantı) olduğunu sanmaktadır. Ben, **köpek, insan** veya **maymun** gibi "**komplike bir şeyin"**, **şans teorisi** ile ortaya çıkacağına inanamam. Cevap, elbette öyle olmadığıdır. Çünkü **doğal seçilim, rastlantının(şansın) kati olarak zıddıdır.** Bu, bence çok büyük bir yanlış anlama. Bu oldukça yaygın bir düşünce. **Evrim**le alakalı duyduğunuz hemen hemen tüm aleyhtarlık, insanların, bunu bir **rastlantı teorisi** olarak düşünmesindendir. **Rastlantı teorisi**, olduğumuzu düşünüyoruz. **Herhangi bir aptal bile bunun işlemeyeceğini düşünebilir.**

(Yaklaşansaat: Tek hücreden, **insan**a, hiçbir **canlı**nın ve **DNA bilgi paketi-yönetimi**nin, tesadüfen oluşması; **akla, gözleme, çağdaş bilime ve derin algıya** aykırıdır. Hayret! Buraya kadar, Dawkins'de bu gerçeği heceliyor. Ancak **zırva,** bundan sonra başlıyor. **Doğal seçilim**, **tesadüfilik teorisi**nin zıddıymış(!) Nasıl? Açıklama yok! **Tesadüfi** sayısız **denemeler** olmadan, nasıl **doğal seçilim** olabilecek? Yoksa bu **"doğal seçilim"** denen **yasa**, her seçimi, **"aklıyla"** mı yapıyor? Yoksa, Bu **seçilim**, **"akıllı bir tasarım"**da mı bulunuyor. Öyleyse, **Dawkins'in Tanrısı**, **"Doğal Seçilim"** midir? Dawkins deyişiyle; **"Herhangi bir aptal bile, bu (mantalitenin) işlemeyeceğini düşünebilir.")**

Soru: Toplumda dinin bir yerinin olduğunu düşünüyor musunuz?

Cevap: Hayır, düşünmüyorum. Şunu demek istiyorum ki insanlar, istediği şeye inanabilirler. Ancak dinsel bir inanç için bir **kanıt** olduğunu düşünmüyorum. Dinsel faydaların, ahlak ve toplum üzerinde sahip olduğu etkileri tamamen ayrı bir şekilde tartışabilirsiniz. Ancak bir bilim adamı olarak ben, öncelikli olarak, **dini;** varoluş ve doğaüstü üstün bir yaratıcının varoluşu hakkında, **bir dizi iddia** olarak görüyorum. Ben bunun gerçekten yanlış olduğunu düşünüyorum. Ancak elbette bu tartışma konusunu, **korku ile dikte ettiremem.**

(Yaklaşansaat: Toplumda "**Din**"in yeri olmadığını söylemek, bir bilim insanına yakışmayacak derecede, **bilim dışı** ve **komik**! Bunu, bir kimsenin söyleyebilmesi için; **tarihi, sosyolojiyi, felsefeyi ve bir hayli bilimdalları**nı yok sayması, ya da **cahil** olması gerekir. **Ateist** olmak ayrı şeydir, **Din**'in varlığını ve (olumlu-olumsuz) **toplum hayatındaki etkinliği**ni yok saymak ayrı şeydir. Dawkins, **ateist olma heyecanın çocukluk evreleri**ni bir türlü aşamamaktadır. Elinden gelse, **"korku yaratarak"**, tüm insanlığı, **"ateizm dini"**ne zorla sokacaktır. Yoksa **"..elbette (ateizmi) korku ile dikte ettiremem"** deyişi boşuna değildir.)

Soru: Spirütüellik ve din arasında bir fark var mı?

Cevap: Evet, bu iyi bir nokta. Eğer **spirütüelliği**, bir şiir sevgisi, müzik sevgisi, doğadan etkilenme, yıldızları seyretme, kendi gerçeğine ulaşmak gibi bir şey olarak düşünürsek, evet bu tür bir **spirütüelliğe**, ben ve diğer **ateist** bilim adamları sahiptir. **Ancak bu benim, doğaüstü herhangi bir şeye inandığımı göstermez.**

(Yaklaşansaat: Bizce **Hıristiyanlık**, Dawkins'te öyle kötü bir tat bırakmış ki; Dawkins, **din kelimesi** içeren **tüm önermeleri** reddetmeye hazırdır. **Din kelimesi** içermeyen, **spirtüelliğe** ve **şeytani New Age** felsefesine yahut **Allah**'ın dışında herhangi bir **doğaüstü varlığa** doğru uçmaya, yetenekli gözüküyor! Ancak, **İslam** ve onun kitabı **Kur'an;** ne **İncil**'e ne de mevcut **Tevrat**'a ne de **spirtüalizme** benzer. Çağın biliminin önündedir. **İncil**'e, **Tevrat**'a dayanarak; adı **müslüman** olanlara bakarak, bir **yargı**ya ve **toptancı görüş**e teşne olanların, **gerçeğe** ve **sonsuz boyutlu Rahman olan Allah'**a ulaşması mümkün değildir.**)**

Soru: Şu orijin (türlerin kökeni) hakkındaki tartışma için ne diyeceksiniz?

Cevap: Çok aptalca değil mi? Çünkü yaşamlar, yaratıcının nereden geldiği sorusuna açıktır. Bununla bütünde hiçbir şey açıklayamazsınız. Eğer size, ilk hücrenin nereden geldiğini, ilk atomların nereden geldiğini söyleyecek basitçe çalışan bir yaratıcı varsa, bu çeşit bir açıklama yapmazdı, gerçekte açıklama yapmaktan da daha kötüsü, bu bir yaratıcıdır demek. Çünkü yaratıcı, öyle bir şey ki bu, bilimin açıklamaya çalıştığı **fevkalade büyük akıllı komplike** bir şey olurdu.

(Yaklaşansaat: Bu ifadelere söyleyecek bir şey bulamıyoruz. Zira Dawkins, her zamanki; **çelişik, karışık** ve **anlaşılmaz** bir **mantık** kullanıyor. Bu **mantık**, **bilimin mantığı değil**, kendi **tekil mantığıdır**. Böyle bir **mantalite** karşısında çaresiz olduğumuzu itiraf etmeliyiz!**)**

Soru: Bir toplum dinden uzaklaştığı zaman, eğilimleri tamamen evrime mi kayıyor, yoksa ikisi arasında bir bağlantı yok mu?

Cevap: Bu konuda İskandinav ülkelerini örnek olarak gösterebiliriz. İskandinav toplumları, geniş çapta **dini terk etmiş görünüyorlar** ve onlar, çok uygarlaşmış bir toplumdur. Eminim ki, **evrim**e inanmakla **din**e inanmak arasında **ters bir korelasyon** bulunmaktadır.

(Yaklaşansaat: Bu, elbette Dawkins'in teorisi. **Marks'**ın teorisi. **Materyalist** felsefelerin ve **tabii hukukçular**ın teorisi. **Basit ve yanlış bir teori.** Bu teoride doğru unsurlar yok mu? Elbette var. **Dinler,** zamanla **bozuluyor**, **insanlar** ve **hakimler** tarafından, **Dünya menfaati ve hakimiyeti** için kullanılıyor. **Din**, toplumlar üzerinde, bilimden **daha etkili bir güce sahip** olduğu için de, bilimin, insanlığın aleyhine kullanılmasından daha çok **istismar ediliyor** ve daha çok **dejenere ediliyor.** Bu bir gerçek..**)**

Soru (Telefon bağlantısı): **Bizler Âdem'den geldik. Âdem, insan olarak yaratıldı, maymun veya herhangi bir geçiş formu olarak değil. Benim inancıma göre, İslam inancına göre, Âdem'den geldik. Evrim ise oldukça yanlıştır. 2. Dünya savaşının nedeni de, Darwinci düşüncedir.**

Cevap: Arayan kişi Adem'e inanıyor, oysaki bu yanlıştır. Kanıt tamamen açıktır. Bu konuda bir şüphe yoktur. 2. Dünya savaşına gelince, **ne demek istiyor anlamadım**. **Savaş şartlarının, hayatta kalma mücadelesi olduğunu söyleyebilirsiniz. (Gülüyor) Oysaki bunu söylemek saçmadır. Çünkü Darwinizm de, 2. Dünya savaşı da sadece gerçekleşti. Mantık dışı buluyorum.**

(Yaklaşan Saat: Dawkins, bu izleyicinin sorusunun son bölümünü ya anlayamamış ya da Darwinizmle, **"üstün ırk felsefesi"** ve **Hitlerizm** arasındaki bağlantıyı bilmiyor. Yahutta gizliyor. **Yaklaşansaat'**in evrim bölümünde; bu konu; **"Evrimcilerin 'Üstün İnsan' Hayalleri"** başlığı altında yakında işlenecektir. Okumanızı tavsiye ederiz.**)**

ZENCİLERİ AŞAĞILAYAN EVRİMCİ WATSON: ZENCİ ÇIKTI!
Kaynak: John Schwartz, "DNA Pioneer's Genome Blurs Race Lines"**,** nytimes, 12 Aralık 2007, (ekopolitik.org)- Güncelleme: 17/05/2008



James D. Watson

DNA'nın yapısını keşfedenlerden, Nobel ödüllü James D. Watson, bir İngiliz gazetesine verdiği demeçte; **siyah Afrikalılar**ın, **"beyazlar kadar zeki olmadığı"**nı belirtmesiyle, fırtınaların kopmasına sebep olmuştu. Ancak, onun **kendi DNA'sı,** kendi tezini çürütüyor.

Watson'un Afrika Kökenli Genleri Fazla

Dr. Watson'a ait **yeni genom analizi**nde, **Afrika kökenli olarak değerlendirilen genlerin sayısı, ortalama bir Avrupalınınkinden 16 kat fazla çıktı.** Analizi yapan "**deCode Genetics of Iceland**"in baş yöneticisi Kari Stefansson'a göre; bu **Afrikalı DNA oranı**, bir **büyük-büyükanne ya da büyükbaba**nın **Afrikalı olduğu** durumda görülen oranla aynı. Bir röportajda Dr. Stefansson:

"Bu biraz sürprizle karşılandı. Özellikle de, Afrikalılar hakkında yaptığı, baştan aşağı uygunsuz yorumların sonrasında değerlendirildiğinde" diyor.

Irkçılığı Kışkırtan Bilim Adamı: Watson

Dr. Watson'un genetik soyuna dair haberler, Pazar günü **"The Times of London"**da yayınlandıktan sonra, İngiliz medyası bu haberi dalgaya alarak:

"**Açıklandı: Irkçılık Kavgasını Kışkırtan Bilim Adamı, Siyah Genlere Sahip" ve "DNA Öncüsü James Watson, Düşündüğünden Daha Siyah**" gibi başlıklarla haberi verdi.

Washington'daki Genetics and Public Policy Center'ın kurucusu ve yöneticisi Kathy Hudson:

"Buradaki ironi, onun aşağılayıcı yorumlar yapması ve hakaret ettiği insanlarla aynı soya sahip olmasından daha büyük ve daha geniş kapsamlı bir ironi" diyor.

Dr. Stefansson: "Watson'un Genomu"Nu Analiz Etti

Dr. Stefansson'un şirketi, ücret karşılığı bir kişinin; hastalık, köken ve diğer konularda, sahip oldukları **genetik eğilimleri** açığa çıkarmayı vaadeden, piyasadaki pek çok **genom tarama şirketi**nden biri. Dr. Watson, kendi **genom bilgisi**ni çoktan internete koymuş. Dr. Stefansson veriyi, şirketinin analitik sisteminde işlemekten başka bir şey yapmadığını söylüyor.." diye de ekliyor.

Tartışma Ekim ayında, bir kitap turunda olan Dr. Watson'ın, **"The Times of London"**daki bir makaleden alıntılanan şu sözleriyle başladı:

Watson Şöyle Demişti: "Onların Zekası Bizimle Aynı Değil"

"Afrika'nın görünümü konusunda, içten bir karamsarlık içindeyim. Çünkü bütün sosyal politikalar, onların zekasının, bizimkilerle aynı olduğu olgusuna dayanıyor, ancak yapılan bütün testler, bunun böyle olmadığını gösteriyor."

Dr. Watson'ın tanıtımcılarından Fraiser Seitel, müşterisinin, olayların aldığı son durumla ilgili bir yorum yapmadığını, ancak 79 yaşındaki Watson'ın; orijinal makalede **"kendisine atfedilenlerden çok üzüntü duyduğunu"** ve bu yorumları reddetmekle beraber, özür de dilediğini söyledi.

EVRİMCİ DAWKİNS'İN ÇAĞRISI: "EY ATEİSTLER GİZLENMEYİN!"

Yaklaşansaat**,** 05/04/2008

Dünya'nın en **meşhur ateisti** Prof. Dr. Richard Dawkins, **Darwin**'in **kör takipçisi** olan bir **evrimci bilimci**. Dawkins'in, Türkiye'de de yayınlanan; tüm **dinler**e ve **Tanrı'**ya karşı **bayrak açan** "Tanrı Yanılgısı" kitabı, mahkemelik oldu. Dünya ateistlerini, **bir bayrak altında toplanmaya çağıran kitap**, bir vatandaşın şikayetiyle, mahkemelik oldu ve yayıncının beraatıyla sonuçlandı.



Bu tip davalar, bilindiği gibi yayıncının ekmeğine yağ süren yanlış yollardır. Ancak **kitap**, **bilim**in dışına çıkmakla kalmayıp; **Hıristiyan, Yahudi** ve **İslam Dini** mensuplarını rencide edecek boyutlarda; **ön yargı, düşmanlık** ve **hakaret** içeriyor. Son derece **saldırgan** bir uslup kullanan **yazar**, bu yolla **şöhret** olacağını biliyor.

Bu İngiliz **zooloji**(hayvan) **bilimci**nin **şöhreti**, sadece **evrim teorisi**nin **ateşli savunucusu** olmaktan kaynaklanmıyor. Yine, **köktenci ateist** olması da şöhretini artırmıyor. Onun **şöhreti(!)**, **açtığı ateizm bayrağı** altına, **Dünya ateistleri**ni çağırmakla kalmayıp; **tüm dinler**e ve **Tanrı**'nın **varlığı fikri**ne açtığı savaştan kaynaklanıyor.

Tabii ki herkesin, **ateist** olması, hatta **ateizmi din edinmesi**, **dinleri eleştirmesi**, **Tanrı'**ya **inanmaması** ve **O'nun olmadığını ispatlamaya çalışması,** doğal hakkıdır. Hele **Hıristiyanlığın; teslisci**, **akla ziyan, insan benzeri Tanrısı** ile **Yahudi Dini'**nin, yine **insanileştirdiği** ve **özelleştirdiği Tanrı anlayışı**, elbette Dawkins gibilerinin haklı tepkilerini çekecektir. Bu çerçevedeki tepkiler, hakarete dönüşmediği sürece, kimsenin söyleyeceği birşey yoktur. Ancak anlaşılır olmayan, **gerçeği aramak** yerine, t**üm dinleri** ve **Tanrı'**yı **reddederken; Darwinizmi** adeta **din** haline getirmesidir. İkincisi de, **aşağılayıcı**, **alaycı** ve çoğu zamanda **hakarete** varan ifadeler kullanmasıdır.

Nitekim Dawkins, sık sık şöyle der: "**Darwinizm emreder**", "**Darwinizme sarıl", "tasarımı hiç şüphe etmeden reddet**." **Tanrı** ve **din** konusundaki **kuru mantıkcılığı**, Darwinizme gelince, **tutkulu bir inanca dönüşür**. Ayrıca incelemediği **İslam**'ı ve kaynağı **Kur'an**'ı, her **Hıristiyan** gibi önyargıyla peşinen reddeder. **İslam**'a ve **Allah**'a karşı **yargılarını**, **toptancı bir görüşle** ve **İslam** adına hareket eden **insanların eylemleri**ne bakarak oluşturur.

Dawkins, "Tanrı Yanılgısı" kitabıyla, bir taraftan **üç büyük dini eleştirirken;** diğer yandan **ateizmi yeni bir din olarak inşa etme** çabası içinde bulunur. Kendisi kabul etmese de; **radikal dinci** yaklaşımları, açıktır. Bir **bilim insanı**ndan daha çok; **tutkulu, mantıkçı, tekil** ve hatta zaman zaman da, **hakaretler yağdıran, radikal bir kesin inançlıdır.**

Dawkins'in yazılarında, bilim insanından uzak, **radikal saldırganlığı**n sayısız örnekleri vardır. Mesela; **Eski** ve **Yeni Ahit**'in **Tanrı**'sına en ağır hakaretleri yağdırır. **İbrahim Peygamber'**in, oğlunu, **Allah**'a kurban etmesi gibi gerçekleşmemiş bir **simgesel olay**dan ötürü; "**İbrahim'in ahlaksızlığı**" diyerek **hakaret** eder. **Üç dinin atası**, insanlık tarihinin **tevhit abidesi** olan ve milyarlaca insanın sevdiği bir **Peygamber**i, hangi ahlak anlayışına dayanarak; "**ahlaksızlıkla**" suçlayabiliyor.

Nitekim **evren**i, bir **saat**e benzeterek; sokakta bulduğunuz bir **saat**in, nasıl bir "**ustası-zeki faili**" varsa; evrenin de bir **yaratıcısı** vardır diyenlere karşı; kitabının adını "**Kör Saatçi**" koyabiliyor. Demek istiyor ki; "**Tanrı yoktur, var diyorsanız, sizin Tanrınız kördür.**" Gerçek şu ki; **kör** olan **Dawkins'in kalbi**dir. Kısacası, **kalbi kör** olanın, **"duyu ve zihni melekeleri"** de **kördür.**

Zihni Başaran'ın, Dawkins'le yaptığı ve 28/10/2007tarihinde Hürriyet'te yayınlanan röportajın bir bölümünü aşağıya alıyoruz. Bu ifadeler, bir **bilim insanı**nın; **ölçülü, tutarlı, objektif** ve **tedbirli yaklaşımı** yerine; **toptancı, kesin inançlı** ve **tutkulu mantalitesi**ni ortaya koymaktadır:

Soru: Neye göre bir Tanrı yoktur diyorsunuz, olmadığını nereden biliyorsunuz?

Cevap: "**Var olduğunu kanıtlayamadığınız bir şey yoktur değil mi? Tanrı**'nın varlığıyla ilgili hiçbir kanıtımız yok. Bir **Tanrı**'ya inanmanın, perilere ya da hayalî tek boynuzlu ata inanmaktan farkı yok."

Soru: Kutsal kitaplar kanıt olamaz mı?

Cevap: "Tabii ki olamaz! Onları kim yazdı?"

Soru: Bilimin ilerlemesine karşın, Dünya'nın giderek daha dindarlaştığını söyleyebilir

miyiz?

Cevap: "Evet, söylediğiniz gibi, tam tersi yaşanmalıydı. Fakat bu Dünya'nın bütün bölgeleri için geçerli değil. Örneğin Avrupa, her geçen gün dine daha az inanıyor. Dini, hayatından çıkarıyor. **ABD**'de ve **İslam Dünyası**'nda ise durum tam tersi. **Din** şu anda hakim güç, liderler sürekli daha dindar olduklarını kanıtlamaya çalışıyor."

Soru: Siz de bu ayrımcılığa karşı bir kampanya başlattınız değil mi?

Cevap: "Evet, adı "**dışarı kampanyası**". Dünya'nın her yerindeki ama özellikle ABD'deki ateistlere; "**Come Out; yani saklandığınız yerlerden çıkın**" diyorum. "**Come Out**" deyimi, yıllarca gizli eşcinsellerin cinsel tercihini açıkça söylemeye başlamasıyla ilgili kullanılmıştı. Ben de bu kampanya aracılığıyla, **ateistleri** cesaretlendirmek istiyorum."

Soru: Neden kampanyanın en önemli hedef noktası ABD? Neden onları ikna etmek gerekli?

Cevap: "Çünkü oradaki **ateistler**, çok zor günler yaşıyor. Bir de ben, **Hıristiyan** bir çevrede ve kültürde büyüdüm. Ama **İslam** da, **Hıristiyanlık** gibi İbrahimi bir din. **Dolayısıyla argümanlarım Musevilik ve İslam Dini için de geçerli.** Çünkü çok temel bir şey söylüyorum: **Tanrı yoktur.**"

Soru: Sizi köktenci ateist, Darwin'in Rottweiler'ı(köpeği) diye eleştiriyorlar. Ne diyorsunuz?



Cevap: "Rottweiler, çok tatlı ve iyi kalpli bir **köpektir**. **Ona benzetilmekten hicap duymam. Ve elbette Darwin'in evrim teorisinin doğruluğuna da inanıyorum.** Ama bana kimse **köktenci** diyemez. Çünkü **köktenciler**, olmayan bir şeye, bir kitapta okudukları için inanır. Hiçbir şey, fikirlerini değiştirmeye yetmez. Bana **Tanrı**'nın varlığını bilimsel olarak kanıtlayın. Gözümü kırpmadan fikrimi değiştiririm. O yüzden köktenci değilim. **Ama ateizm konusunda tabii ki tutkuluyum**. Tutkumun temelinde bilimsel kanıtlar yatıyor. Bu kanıtları, Dünya'daki herkesle paylaşıp onların da dinlerin yükünden kurtulmasını istiyorum. Bir tane hayatımız var, onu bütün güzellikleriyle yaşamalıyız."

Bu ifadeler, gerçekten bir bilim adamına yakışmayacak derecede absürd. Gerçekten de **tekil** ve **kuru bir mantığın ürünü.** İfadeleri buram buram **köktenci** kokuyor. Bir evrimcinin, köpeğe benzetilmekten rahatsız olmamasını anlayabilirim. Ancak şu ifadeler, asla bilimin gölgesinde olamaz: "**Evrim teorisi**nin **doğruluğuna inanıyorum.**" Evrim teorisi, din midir ki inanıyorsunuz! **Evrim teorisi**nin çağdaş teorisiyenlerinden birisinin yapması gereken şey; inanmak değil, onun **kanıtları**nı ve **tutarlılığı**nı ortaya koymaktır. Ancak Bay Dawkins, her nedense bir taraftan "**inanma**"yı mahkum ediyor; diğer taraftan ise hep **inanmaktan** söz ediyor.

Kendi mantığına göre **köktenci** tanımı yapıyor sayın bilimci ki; külliyen yanlıştır. Ve arkasından da "**ben köktenci değilim**" diyor. Bize göre, Dawkins'in **toptancı yargıları**na bakarsanız, **aklına güveni**ne bakarsanız, **mantıkçılığının şiddeti**ne bakarsanız; **köktenci ateist evrimciliği** su götürmez.

"**Tanrı'nın varlığını ispatlayın, hemen inanayım**" diyor. Bu ifade, bir bilimciye yakışıyor mu? Bay Dawkins, **evrim teorisi**ni ispatlayamadığı halde niçin inanıyor? **Bilimsel teori diyor, nerede ispatı?** Neden bu kadar kuvvetle inandığını söylediği bir **ispatsız teori**yle, **Tanrı'**ya savaş açıyor? Kaldı ki **Allah**'ın varlığı için **sayısız deliller** ortada, **gören kalpler** için. Görmeyenler ise sayısız **mucizeler görseler**; bu bir **göz yanılgısı** diyeceklerdir. **Tanrı**'nın varlığına, kişisel olarak inanmama hakkınız var elbette. Dünya nüfusunun, neredeyse tamamına yakınının **inancını** eleştirebilirsiniz, ancak aşağılama hakkını size kim veriyor?

"**Ateizm konusunda tabii ki tutkuluyum**" diyor. İşte **köktenci** olduğunun başka bir **kanıtı**. Kim **dinde** yahut **bilimsel bir teoride, tutkulu** ise bu **sağlıksız** bir durumdur. Burada, **aklın dengeli çalışması**nda, bir problem vardır. **Tutku**, **aklın** ve **irade**nin kontrolünü zorlaştırır. Bırakalım bilimi, aşkta bile tutku; **hastalıklı** bir **ilişki** ve **bağımlılık** doğurur; **akli melekeler sağlıklı çalışamaz.**

Size acizane tavsiyemiz, insanların ve toplumların inançlarına saygılı olun! Ancak onlara hakaret etmeden doğrularınızı; **ateizminizi** anlatabilirsiniz. İnsanları kendi dininize; **ateizme** de çağırabilirsiniz. Onlar gibi inanmadığınızı da hakaret etmeden ilan edebilirsiniz. Hatta **ateizm**in **Luther**'i, **kardinali** yahut **papası** da olabilirsiniz. Ancak **din istismarı** benzeri, lütfen **bilim istismarı** yapmayın! "**Bütün alem kör, sizin gibi ateistler görüyor**" **sanmayın**! Bu sizin **körlüğünüz**ün, **tekilliğiniz**in ve **köktenciliğiniz**in kanıtı olur!

KEŞFEDİLEN FOSİL: "YARASA EVRİMİNİ DESTEKLEMİYOR"

Kaynak: "Fossil does not Support Bat Evolution"**,** pravda.ru, Çev. Dr. Erman Gündoğdu, 26/2/2008



Bulunan yarasa fosili

Yakın zamanda bilim adamları, bir **yarasa fosili** keşfetti. **Evrimciler**; **yarasa fosili**nin, **yarasalar**ın çıkardıkları **ses dalgaları** ile **yerlerini belirleme yetenekleri**ni (sonar sistem, ekolokasyon) geliştirmeden önce, **uçmayı öğrendikleri**ni ileri sürüyorlar.

Yeni bulunan **fosil**, **en eski yarasa fosili**nden, **iki milyon yıl daha yaşlı** bir **kaya tabakası**nda bulundu. **Evrimciler**in bir kısmı bu **fosil**in, ekolokasyon yeteneğine dair kanıt sağlamadığı düşüncesinde. Fakat, aynı zamanda **fosil yarasanın, uçma yeteneği**nin olduğuna da inanıyorlar. Bundan dolayı, bu **fosil**in, tahminen bir **ara form** (geçiş formu) olduğunu iddia ediyorlar.

Oysa gerçek olan, bu **yarasa fosili**nin, **tamamlanmış bir form** oluşudur. Bu **fosil form,** günümüz **yarasalar**ının özelliklerine sahiptir. Peki, bu fosil bize, **sonar sistemi** ile ilgili ne söylüyor?

Yaşayan **yarasalar**ın hepsi, **sonar sistemi**ne sahip değildir. Bazı türlerin, **sonar yetenekleri** varken; bazı türler bu sistemden yoksun. Keşfedilen **fosil yarasa**nın, **sonar sistemi** bulundurmadığı sadece bir **faraziye**. Çünkü, bu **yarasa fosili**nin, **küçük bir kulak kokleası**na sahip olması, onun **sonar sisteme** sahip olmadığı anlamına gelmez. Bu **fosil yarasa**nın, **sonar yeteneği**nin olup olmadığı konusu, tam olarak açığa kavuşmuş değil. Ancak, tam bir **yarasa** olduğundan şüphe yok.

Fosil kaydı, sadece tam ve tamamen şekillenmiş türlerin fosillerini içeriyor. Kademe kademe evrim sürecinin oluştuğunu göstermek için, özellikle **evrimleşmiş türlerin fosil kayıtları yok**. **Evrimciler**, **kendi aralarında bile, birbirine zıt düşecek farklı yorumlara sahip.**

Milyonlarca insana, **fosil kayıtları**nın, **evrimin bilimsel kanıtı** olduğu; tüm Dünya'da okullarda ve ders kitaplarında öğretiliyor. Öyleyse, **yarı evrimleşmiş** dinazorlar ve diğer **canlılar**ın "**ara formlar**"ı nerede?

DNA ANSİKLOPEDİSİ, EVRİME MEYDAN OKUYOR

Kaynak: "Encyclopedia of DNA: New Findings Challenge Established Views On Human Genome"**,** issued by NIH/National Human Genome Research Institute (siciencedaily.com), Çev:Dr. Erman Gündoğdu,13/06/2007- Güncelleme: 02/07/07



DNA çift zincirli sarmal

Bir uluslararası araştırma konsorsiyumu, **insan genomunun fonksiyonları** hakkında bir dizi bildiri yayınladı. Araştırmacılar, bu konunun, önceki anlayışlarımızı değiştireceğini iddia ediyorlar.

Araştırma sonuçları; **genetik planımızı**, bağımsız genlerin düzenli bir şekilde bir arada toplanması olarak kabul eden geleneksel görüşlere karşı çıkıyor. Bunun yerine araştırmacılar, protein kodlamayan **DNA** dizilerindeki genler ile **DNA**'nın düzenleyici genlerinin, birbirleriyle çakışarak, etkileşime girdiklerini ifade ediyorlar. Ayrıca oldukça karmaşık ve henüz tam olarak anlaşılamayan bir **işletim ağı**nın olduğuna işaret ediyorlar.

Ulusal Sağlık Enstitüsü (NIH)'ne ait, Ulusal İnsan Genom Araştırma Enstitüsü, DNA Elemanlarının Ansiklopedisini(ENCODE) hazırlamaktadır. Ansiklopedinin, proje araştırmacıları ayrıntılı bir rapor hazırladılar. Bu rapor,'Nature' dergisinin 14 Haziran 07 tarihli sayısında ve '**Genom Araştırması'**nın Haziran bülteninde yayınlandı. **İnsan genomu**nun, sadece %1'indeki biyolojik fonksiyonel elemanların tüm listesini oluşturmak

için dört yıl çalıştılar. Ardından da elde edilen ayrıntılı sonuçları rapor ettiler. **Dünya** çapında 80 organizasyona ait 35 grubun sürdürdüğü bu araştırma, **insan genomu**nun biyolojik fonksiyonu için önemli tüm bileşenlerinin, kapsamlı bir kataloğunu oluşturabilmek için bir pilot görevi görmektedir.

NHGRI başkanı **Francis Collins** şunları söylüyor:

"Bu yoğun çaba, pek çok heyecan verici sürprizleri de ortaya çıkarıyor. Ayrıca bu çaba, tüm **insan genomu**nun fonksiyonel haritasını oluşturmak için gelecekteki çabalara ışık tutmaktadır. ENCODE projesi, bilim dünyasının, genlerin ne olduğu ve ne işe yaradıkları, aynı zamanda **genom**un fonksiyonel birimlerinin nasıl geliştikleri hakkında, uzun zamandır kabul edilmiş görüşleri yeniden düşünmesini gerektirecektir. Bu çalışma, pek çok insan hastalıklarında rol oynayan **DNA dizileri**ni tanımlama çabaları için önemli bir adımdır.

"Nisan 2003'de İnsan **Genom Projesi**'nin tamamlanması büyük bir başarıydı. Belirlenmiş genomları sıraya koymak(dizilemek);hastalığın teşhisi, tedavisi ve önlenmesine yönelik bilgilerinin kullanılabilmesi için atılan ilk adımdı. **İnsan genom dizilimi** bilgisine sahip olmak, insan vücudunu oluşturmak için gerekli bir **rehber el kitabı**nın bütün sayfalarını elde etmeye benzer. Araştırmacılar, her bir diziyi tanımlayabilmek ve bu dizilerin, nasıl çalıştığını, **hastalık** ve **sağlığa** katkılarını anlayabilmek için, bu **rehberin dili**ni çözmek zorundadırlar."

Son yıllarda araştırmacılar, eskiden beri protein kodlayan genom kısımları olarak bilinen genleri tanımlayabilmek için, **DNA** dizilme verilerinin kullanılmasında önemli adımlar atmıştır. Bu genlerin, protein kodlayan parçası, **insan genomu**nun sadece %1.5-2 gibi küçük bir kısmını oluşturmaktadır. Araştırma sonuçları, aynı zamanda genomun diğer kısımlarının, önemli fonksiyonlara sahip olduğunu da ortaya koymuştur.

Bununla birlikte, günümüze kadar çoğu çalışmalar, spesifik **gen**lerle ilişkili fonksiyonel birimler üzerinde yoğunlaştığı için, **genom** boyunca yer alan fonksiyonel birimlerin içyapısı hakkında bir bilgi elde edilememiştir. ENCODE projesi, **genom** boyunca yerleşmiş her çeşit fonksiyonel birimin, nerede konumlandıkları ve nasıl organize olduklarını ortaya koyan ilk sistematik çalışmadır. ENCODE projesi, 200'den fazla veri-seti ve 600 milyondan fazla veri analizinden oluşmaktadır.

Avrupa Moleküler Biyoloji Laboratuarı'nda genom başkanı Ewan Birney, ENCODE proje sonuçlarını şöyle ifade ediyor:



"Sonuçlarımız, **insan genomu**ndaki fonksiyonel birimlerin organizasyonu hakkındaki önemli prensipleri açığa çıkarmıştır. DNA kopyalamasından, memelilerin evrimsel sürecine kadar her şey üzerinde yeni bir bakış açısının doğmasına da sebep olmuştur. Özelikle daha önce hakkında çok az şey bildiğimiz protein kodlamayan **DNA** dizilerini, derinliğine inceleyebilme şansı elde ettik."

ENCODE araştırmacılarının en önemli sonuçlarından biri; **insan genomun**daki **DNA**'nın büyük bir parçasının **RNA** olarak adlandırılan fonksiyonel moleküllere sentezlenmesi ve bu kopyaların sıklıkla üst üste geldiğinin keşfedilmesidir.

Bu sentezlemenin temel molekülü (RNA), **insan genomu**yla ilgili yerleşmiş görüşü reddediyor. Bu görüşe göre, **insan genomu**, biyolojik olarak aktif olmayan '**junk-DNA**' yani **işe yaramaz DNA** diye adlandırılan büyük bir parçası ile birlikte, ayrı genlerin küçük bir kısmından oluşmaktadır.

Yeni veriler, genomun çok az kullanılmayan parça içerdiğini ve aslında çok karmaşık iç içe örülmüş bir ağ olduğunu ortaya koydu. Bu **ağsı yapı** içinde '**genler**', fonksiyonel etkiye sahip **DNA** parçalarının pek çok tipinden sadece bir tanesidir. Araştırmacılar, Nature dergisinde yayınladıkları bültende şunun altını çiziyorlar: "Kopyalama ve genlere bakış açımızı geliştirmek zorundayız."

ENCODE projesinin diğer bir sürprizi de, **evrim anlayışımızı karma karışık etmesiydi.** Özellikle, bugüne kadar memeli **genomu**nun evriminde, **DNA dizisi**nin, biyolojik fonksiyon açısından en önemli bölgelerinin evrimsel zorlamaya maruz kaldığı düşünülüyordu. Ancak ENCODE projesi, **insan genomu**nda bulunan fonksiyonel birimlerin yaklaşık yarısının, **hiçbir evrimsel zorlamaya maruz kalmadığını buldular**.

ENCODE projesinin üzerinde çalıştığı diğer konular:

* **DNA** kopyalaması için daha önce tanımlanmamış çok sayıda ki başlangıç noktalarının tanımlanması.

* Düzenleyici dizilerin, **DNA** dizisindeki kopyalamanın, başlangıç noktasının sağında(aşağısında) ya da solunda(yukarısında) olduğu gibi geleneksel görüşlerin aksinin kanıtlanması.

* **DNA**'da organize olan proteinlerin, yani histonların değişimine neden olan spesifik işaretlerin ve bu işaretlerin farklı genomik fonksiyonlarla ilişkisinin tanımlanması.

* **DNA** kopyalanmasının, histonlardaki değişimler tarafından nasıl ayarlandığının daha derinden anlaşılması.

ENCODE program başkanı Elise A. Feingold, çalışmanın daha başarılı olması için gerekli olanları şöyle sıralıyor:

"Grup çalışması, bu çabanın başarılı olmasında temel faktörüdür. **Genom**daki tüm fonksiyonel birimlerin tanımlanması için sadece bir deneysel yaklaşım kullanılmamalıdır. Bu başarı için çok yönlü ve çeşitli deneyler yapılmalı; ardından deney sonuçları analiz edilerek,matematiksel metotlarla değerlendirilmelidir."

ALTINCI KİTLESEL YOK OLUŞ KAPIDA: TÜRLERİN % 50'Sİ YOK OLUYOR!

Kaynak: "Earth In Midst Of Sixth Mass Extinction: 50% Of All Species Disappearing", sciencedaily, Çev. Faruk Kargıoğlu, yaklasansaat.com, 21/10/2008-Güncelleme: 10/03/2009



Düğün çiçekleri. Örneğin; çayırlıklarda yayılış gösteren "düğün çiçeği"nin kaybolması, sistem üzerinde bir papatya ve bir ayçiçeğinin kaybından çok daha büyük bir etkiye sahip olacaktır.

Bilim adamları, dünyanın hem **bitki** hem de **hayvan** türlerinin yaklaşık **% 50'**sinin yok olacağı, **"altıncı kitlesel yok oluşun"** tam ortasında olduğunu ifade ediyorlar.

UC Santa Barbara'da görev yapan biyologlar, **şu anki kriz sebebiyle**, hangi türlerin koruma altına alınması gerektiğini belirlemek üzere gece gündüz çalışıyor. **Çayır ekosistemleri**nde yayılış gösteren **çiçekli bitkiler**le ilgili uluslararası bir çalışma, **"Proceedings of the National Academy of Sciences"** bülteninde yayımlandı.

UC Santa Barbara (UCSB)'da ekoloji, evrim ve deniz biyolojisi alanlarında doçentlik ünvanı bulunan makalenin yardımcı yazarı Dr. Bradley J. Cardinale, **"altıncı kitle yok oluşu"** ile ilgili şunları söylüyor:

"Şu anki yok oluşun sebebini, insan eliyle meydana gelen **gezegenin betonlaşması, kirlilik** ve bugün yaptığımız pek çok şey oluşturmaktadır. Böyle giderse dünya, biz, şu anda yaşayanların ömrü bitene kadar, sahip olduğu canlı türlerin yarısını kaybetmiş olabilir. Bu nedenle, koruma altına alınacak türlerden, önceliğin hangilerine verilmesi gerektiğini öğrenmek istiyoruz. Zamanımızda yaşadığımız bu olayın şiddetine yakın olan ve '**Kretase-Üçüncü zaman yok oluşu'** olarak adlandırılan son kitlesel yok oluş, 65 milyon yıl önce meydana geldi. Bu muhtemelen **bir meteorun dünyaya çarpması** sonucunda gerçekleşti. Bu zaman da, **uçamayan dinozorların yok oluşu** en iyi bilinen örnektir. Ayrıca, bitki türlerinin büyük bir kısmı da bu zamanda yok olmuştur."

Yapılan çalışmaya göre, genetik olarak **özgün türler**, bir **ekosistem**de en büyük öneme sahip olanlardır. Bunlar, bilim adamlarının koruma altına almada öncelikli olarak listelenmesini tavsiye ettiği bitkilerdir.
UCSB' in **Ekolojik Analiz ve Sentez Ulusal Merkezi** (NCEAS)'inde araştırmacı Marc W. Cadotte:

"Dünya çapında, **tüm ekosistemler**de türleri kaybediyoruz ve en fazla hangi türlerin koruma altına almada öncelikli olduğunu bilmeye ihtiyaç duyuyoruz" dedi.

Cadotte, Cardinale ve EEMB'den Doçent doktor Todd Oakley, Dünya'nın pek çok yerinde bulunan **çayır ekosistemleri** ile ilgili yaklaşık 40 önemli araştırmasına ait bir meta-analiz (birbirinden bağımsız bir çok araştırma sonucunu sentezleme prosedürü) oluşturdular.

Böylece, bitkilerin, genetik özelliklerini karşılaştırmak suretiyle, bu çalışmalarda kullanılan **177 çiçekli bitkinin evrimsel tarihi**ni yeniden düzenlediler.

Bilim adamları, ekosistemlerin işlevlerini koruma bakımından, bazı türlerin daha kritik olduğunu ve bu türlerin bir çoğunun genetik olarak özgün olduklarını gösterdiler. Bu sebeple, bilim adamları koruma çalışmaları ve tür kayıplarının potansiyel etkilerini anlama bakımından rehber olması için türlerin evrimsel tarihini araştırıyorlar.

Son çalışmalar, **ekolojik sistemler**de **az sayıdaki türler**in, genel olarak **çok sayıdaki türler**den daha az biyomass (biyokütle) oluşturduğunu göstermiştir. Bu demek oluyor ki, ne kadar az bitki biyokütlesi olursa, o kadar az atmosferden **karbondioksit** emilir ve o kadar az **oksijen** üretilir. Böylece, dünya genelinde, bitkilerin biyokütlesi azaldığı için, yaşamı destekleyen atmosferdeki gazların bileşimi ciddi olarak etkilenebilir. Ayrıca, otçul (herbivor) hayvanların beslenmesi için daha az bitki var demektir. Bütün besin zinciri altüst olabilir ki, bu durum balıkçılık ve tarımsal ürünlerin üretimini etkileyebilir.

Ekosistem içerisindeki diğer türlerle akraba olmayan türlerin kaybı, yakın akraba türlerin kaybından daha fazla verimliliği azaltır. Ayrıca bir tür genetik olarak ne kadar farklı ise, o tür bir ekosistemdeki biyokütlenin miktarı üzerinde o kadar etkiye sahiptir. Oakley:

"Genetik olarak benzersiz (özgün) bir türün kaybı, bitki birliğindeki diğer türlerle akraba Cadotte, **düğün çiçeği**nin (**Ranunculus**-buttercup) evrimsel olarak çok benzersiz bir tür olduğunu açıkladı. Örneğin: çayırlıklarda meydana gelen **düğün çiçeği**nin kaybolması, ekosistem üzerinde bir ayçiçeği veya bir papatyayı kaybetmekten çok daha büyük etkiye sahip olacaktır. Diğer iki tür (ayçiçeği ve papatya) yakın akrabadırlar. Bu yüzden, şayet biri kaybolursa diğeri onun ekolojik yaşam alanını doldurmaya yardım edebilir. Papatya ve ayçiçeği daha benzer bir genetik yapıya da sahiptir."

Cardinale araştırmanın sonucu ile ilgili olarak şunları söyledi:

"Bu 40 çalışma dünya çapındaki bütün bitkiler için aynı şeyi gösteriyor. Bu, rastgele bir sonuç değildir. Yapılan çalışma, oldukça sağlam verilere dayanıyor. Ve bu çalışmada ABD, Avrupa ve Asya boyunca yayılış gösteren bitkilerle ilgili araştırmalar yer almaktadır. Sonuçlarımız yüksek derecede kesinlik içermektedir. Ve sonuçlara göre; **genetik çeşitlilik**, türlerin önemli olup olmadığı konusunda ön fikir veriyor."

NAZİZM GİBİ IRKÇI AKIMLARIN KAYNAĞI: DARWİNİZM

Kaynak: Richard Weikart "Darwin and the Nazis", spectator.org, çev. Dr. Erman Gündoğdu, yaklasansaat.com**,** 16/04/2008- Güncelleme: 12/06/2008



Milyonlarca insanı, evrimci- ırkçı görüşlere dayanarak öldüren, Nazi Hitler, bir törende görülüyor.

Richard Dawkins, PZ Myers ve diğer bazı Darwin takipçilerini, "**Expelled**"(Akla İzin Yok) isimli **belgesel film korkutuyor.** Yakında 1000'den fazla sinema salonunda gösterime girecek filmin, **Akıllı Tasarım**ı büyük bir kitleye tanıtacak olması, **Darwinci evrimcileri endişelendirdi.** Ancak gelin görün ki, Darwincilerin, filmi ve filmin yapımcısı **Ben Stein'i karalamak için yürüttükleri karalama kampanyası, tam da filmin ana fikrini tasdik ediyor.**

Filmde, **Darwin teorisi**ni eleştirmeye cüret edenlerin, Darwinciler tarafından maruz bırakıldıkları **zulüm vurgulanıyor.** Dawkins ve yandaşlarının başına bela olan "**Expelled**" filminde işlenen bir başka konu da, **Darwinizmin ahlaki durumu** ve özellikle de, **Darwinizm** ve **Nazizm** arasındaki **tarihsel bağları,** tartışmaya açmasıdır. İlk bakışta, **Darwinizmin-Nazizm bağlantısı**, biraz aşırılık gibi görünüyor. Çünkü her şeye rağmen, bugün **Darwinistler**, **Nazi** değil ve **Darwinizmin, anti-semitizm**le bir ilgisi yok.

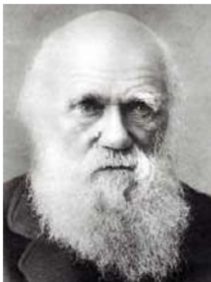
Peki, **Naziler**in dünya görüşünün, en çok itiraz edilen yanı nedir? Onların, insan yaşamına hiç saygılarının olmayışı değil mi? **Nazi rejimi**nin,insan yaşamının kutsallığını reddetmesi sebebiyle, **milyonlarca yahudi**, **yüzbinlerce çingene** ve **yaklaşık 200 000 özürlü Alman insanı katledilmiştir.** Acaba **Naziler**e, bazı insanların, **"yaşamayı hak etmediği"** düşüncesi nereden geliyor?

Richard Weikart, **Naziler**'in insan yaşamını değersiz görmesinin, **Darwin ideolojisi**nden kaynaklandığını "From Darwin to Hitler: Evolutionary Ethics, Eugenics and Racism in Germany" (Darwin'den Hitler'e: Evrimsel etik, öjenikler ve Almanya'da ırkçılık) isimli kitabında, son derece dikkatli ve detaylı bir şekilde işledi. **Darwin teorisi**, insan yaşamını değersiz sayanların felsefesine şu 6 özelliği ile katkıda bulunur:

Darwin, insanların, hayvanlardan nitelik olarak farklı olmadığı düşüncesini iddia etti. Almanya'daki öncü Darwinistler'den **Ernst Haeckel** ise, insanların tek ve özel olduğunu savunan "anthropocentric" görüşüne karşı cephe aldı.

Darwin, insanların manevi bir ruhunun olmadığını savundu. O ve diğer Darwinistler'e göre; insanın ruhu, aklı, ahlaki değerleri, güzel duyguları ve hatta dini, tamamen doğal süreçler sonucu ortaya çıktı.

Darwin ve Darwinciler'e göre; ahlak kuralları, bilinçsiz bir evrimin ürünüdürler. Bu yüzden gerçek, yani objektif ahlak kuralları, dolayısıyla objektif insan hakları diye bir şeyden söz edilemez. Darwin, kendi otobiyografisinde, bu konuyla ilgili görüşünü şöyle dile getirmiştir: **"Anladığım kadarıyla bir kişi, kendi hayatını kendisi düzenleyip yönetebilir.Bunun için yapması gereken, kendisine en güçlü ya da iyi görünen, dürtü ve içgüdülerini takip etmekdir."**



Evrimcilerin babası Darwin

Evrim, çeşitliliği gerektirdiği için, Darwin ve ilk takipçileri insanların eşit olmadığına inandılar. Haeckel, insanlar arasındaki farklılığın altını çizerek, bu kapsamda insan ırklarını, 12 farklı tür olarak sınıflandırmış ve en aşağı gruptaki insanların, en üst insanlara göre, primatlara daha yakın olduğunu vurgulamıştır.

Darwin ve çoğu Darwinciler, insanların hayatta kalmak için kaçınılmaz ve ölümcül bir mücadeleye mahkum olduğuna inanıyor. Darwin "The Descent of Man"(İnsanın Kökeni)adlı kitabında, bu mücadelenin ne doğuracağını şu sözleriyle yazıya döktü:

"Yüzyıllarla ölçülmeyecek kadar yakın bir gelecekte, medenileşmiş insan ırkları, tüm dünyadaki alt insan ırklarının(vahşi –yabani) kökünü kazıyıp, onların yerini dolduracaklar."

Darwinizm, Judeo-Hıristiyanların; ölümü, bir düşman olarak niteleyen görüşünü, alt üst etmiştir. Bunun yerine Darwinciler, ölümü işleyen, karlı(faydalı) bir makine olarak yorumlarlar. Darwin, "Türlerin Kökeni" adlı kitabında bunu şöyle vurgular:

"Doğadaki savaş, açlık ve ölüm… bu konuyla ilgili düşünebileceğimiz en yüce şey, tüm bunların ardından, **daha üstün hayvanların üretileceği gerçeğidir.**"

Bu altı düşünce, 19. yüzyılın sonlarında ve 20. yüzyılın başlarında, pek çok öncü Darwinci biyolog ve Darwin'den etkilenen sosyal düşünürler tarafından pompalandı. **Bu altı özelliğin tümü birden, Hitler ve çok sayıda Nazi lideri tarafından gönülden kabul edildi. Hitler, "aşağı-alt insanlar"ın öldürülmesinin, evrimsel işleyişin bir gereği olduğunu düşünüyordu. Nazi dönemi** üzerinde uzmanlaşmış birçok tarihçi, **Hitler'in ideolojisinin, Darwinizmi temel ya da destek aldığını onayladı.**

Peki, tüm bunların, günümüzle ne alakası var? Bu günkü Darwinciler Nazi değiller.

Şayet, yukarıda altı çizilen 6 maddeye geri dönüp bakarsanız; bugün pek çok Darwinci'nin, aynı veya benzer düşüncelerin öncüsü olduğunu görürsünüz. **Bugün pek çok Darwinci, ahlak değerlerinin, evrimin doğal bir ürününden başka bir şey olamadığını öğretmektedir**. Tabi böyle bir düşünce, insan haklarının da altını oymaktadır**.** Dünya'nın en ileri gelen Darwinci biyologlarından, E. O. Wilson ve ünlü bilim felsefecisi Michael Ruse, ahlaki değerler için**: "Bize, genlerimiz tarafından yutturulan bir illüzyondur"** demişlerdir**.**

Dawkins, 2001 yılında yazdığı bir makalede; insanların özel ve kutsal olduğunu savunan "tür ayrımcılığı" yalanını yok etmek için; evrimsel değişimin, genetik mühendisliğiyle denenmesi gerektiğini belirtti. Aynı makalede Dawkins; irade dışı ıstırapsız ölümü (ötenazi) desteklediklerini açıkladı. "Tür ayrımcılığı"nın bir başka eleştirmeni, dünyadaki öncü biyoetikçilerden Peter Singer, Darwinizmin Judeo-Christian, yaşamın kutsallığı görüşünü yıktığını; sırf bu yüzden, yeni doğmuş bebekleri, öldürme ve ötenazinin hoş görülebileceğini ileri sürer. Dünya'nın en ünlü genetikçilerinden, Darwinizmin sadık bekçisi James Watson da; insanların **"kutsal ve özel olduğu düşüncesi"**ne dil uzatmaktadır.

Bugünün Darwincileri, nazi değil. Aynı zamanda bütün Darwinciler **de,** Dawkins, Wilson, Ruse, Singer ve Watson **gibi düşünmüyor. Ancak** Darwinizm **adı altında,** öncü Darwinciler tarafından bugün pompalanan bazı düşünceler, Nazi-öncesi dönemde, insan yaşamına duyulan saygıyı aşındıran ideolojilerle, ürkütücü derecede benzerlik gösteriyor.

İNSAN GENOMUNU ÇÖZEN BİLİM ADAMI: "ALLAH'I BULDUM"

Kaynak**:** The Sunday Times (mülakatı yapan: Steven Swinford), 11/06/2006.

İnsan genomu üzerinde çalışmalar yapan ekibin lideri olan bilim adamı, bir kitap yazıyor. Bu kitapta, neden **Allah**'ın varlığına şimdi inandığını ve neden **mucizeler**in gerçek olduğu konusunda ikna olduğunu anlatıyor.

Amerika Birleşik Devletleri Ulusal İnsan Genomu Araştırma Enstitüsü yöneticisi Francis Collins, **Yaratıcı**'nın var olduğuna dair rasyonel bir temel olduğunu ve bilimsel gelişmelerin insanı **Allah**'a daha da yaklaştırdığını iddia ediyor.

2006 Eylül ayında yayımlanacak olan "**Tanrı'nın Dili**" adlı kitabın **bilim** ve **din** arasındaki ilişkiye dair eski tartışmaları, yeniden gündeme getirmesi bekleniyor.56 yaşındaki Collins şunları söylüyor:

"Çağımızın en büyük trajedilerinden biri de, **bilimle -din** arasında savaş varmış izlenimi yaratılmasıdır. Buna hiç lüzum görmüyorum. Beni asıl derin bir hayal kırıklığına götüren neden, bu spektrumun aşırı uçlarında bulunan tiz seslerin, geçen 20 yılda sahnede hep başrolü almış olmasıdır."

İnsan genomunu çözmüş olmak, Collins'in zihninde, hiçbir çelişki yaratmadı. Aksine ona, **Allah**'nın eserini '**bir an için de**' görme fırsatı verdi.

"Önemli bir buluş yaptığınızda, o '**bilimsel coşku anını'** yaşarsınız. Çünkü onu araştırmış ve keşfetmişsinizdir. İşte **o an**, en az **o coşku anı** kadar yakın hissetim **Yaratıcı'**ya kendimi. Ve şunu idrak ettim keşfettiğim şey öyle bir şeydi ki; '**bu bilgi**'ye daha önce, hiçbir insan sahip olamamıştı. Ancak **Allah,** o bilgiye her zaman sahipti."

"Eğer insanlığa ait, her türlü **bilgi**yi ve **sır**rı içeren, 3,1 milyar harflik bir **talimatname**, ilk defa önünüzde açılmışsa, onun sayfalarını ancak **huşu** hisleriyle inceleyebilirsiniz. **Kitabın** sayfalarına bakmaktan o an kendimi alamayarak, belli belirsiz **'Allah'ın Zihni'ne dair'**, '**ufak bir kıvılcım'** gördüğümü hissettim."

Collins, araştırmalarıyla, '**Allah**'a olan inancı derinleşen bilim adamları' çizgisinde ilerliyor. Çekim kanunlarını keşfetmesiyle, evren anlayışımızı yeniden şekillendiren Isaac Newton şunları söylemişti:

"Bu en muhteşem sistem, ancak **'çok kudretli ve çok zeki bir varlığın'** yönetimi ile işleyişine devam edebilir."

Bir başka örnekte, 'kütlesel çekim kuvveti ve maddenin enerjiye çevrilmesi teorileri' ile düşüncelerimizi altüst eden Albert Einstein'dır. O, evrenin bir **Yaratıcı**'sı olduğuna inanıyordu ve şöyle demişti:

"Ben **O**'nun düşüncelerini bilmek istiyorum, bunun dışında kalanlar detaylardır."
Collins'in en çok tartışmaya açık görüşlerinden biride; "**teistik evrim**" dir.
Collins, **teistik evrim** diyerek, '**doğal seleksiyon'**un, **Allah**'ın insanı yaratırken seçtiği bir **araç** olduğuna inanıyor. Onun teorisine göre; insanlar, bundan başka evrimleşmeyecekler. Ve Collins, şöyle diyor:

"Ben **Allah'**ın elinin, '**evrim mekanizması'**yla işlediğini görüyorum. Eğer **Allah,** insanı kendi suretinde yarattıysa ve '**evrim mekanizması'**nın da, amaca ulaşmak için, en şık yol olduğuna hükmetmişse, biz kimiz ki, bunun o yol olmadığını söyleyelim."

Collins, 27 yaşına kadar bir **ateistti**. Genç bir doktorken, en kritik durumda bulunan hastalarına, inancın verdiği kuvvetten çok etkilendi. Collins, o zamanlara ait şunları ifade ediyor:

"Asla kurtulamayacakları korkunç hastalıkları vardı. Bu durumda bile **Allah**'a dil uzatmak bir yana, **O**'na olan inançları, büyük bir güven ve huzur kaynağı oluyordu.Bu benim için oldukça ilginç, hayret verici ve tedirgin ediciydi."

Bundan sonra Collins, metodist bir rahibi ziyaret etmeye karar verdi. Rahibin ona verdiği kitap, hayatını değiştirdi. Bu kitapta '**Tanrı**'nın mantıklı bir olasılık' olduğu belirtiliyordu. Collins sözlerine şöyle devam ediyor:

"Bu argümanı duymaya hiç de hazır değildim. **Tanrı**'nın var olmadığı ve benimle de ilgilenmediği fikriyle yaşarken çok mutluydum. Ama aynı zamanda başka bir yöne de gidemiyordum."

O inanç anı, Collins'e, Washington eyaletinde ki Cascade dağlarına, uzun yürüyüşler için gittiği zaman geldi. Collins, o anı şöyle anlatıyor:

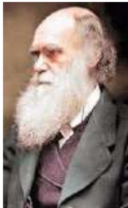
"Çok güzel bir akşamüstüydü, etrafımda gördüğüm fevkalade yaratmanın güzelliği, karşı konulmazdı. Artık buna, bir an daha direnemeyeceğimi hissettim."

Collins, **bilim**in, **Allah'**ın varlığını yalanlamak için kullanılamayacağına; çünkü bilimin kendisinin de, doğal dünya tarafından sınırlandırılmış olduğuna inanıyor. Bu düşüncenin ışığı altında, **mucizeler**in de gerçek birer **olasılık** olduğunu belirten Collins, sözlerine şöyle son veriyor:

"Eğer birinin, **Allah'**ın ya da '**doğaüstü bir gücün'**, varlığını kabul etmeye niyeti varsa, mucizeleri kabul etmesinde de mantıksal bir problem yoktur."

DARWİN: İLLUMİNATİNİN BİR YEMİYDİ!

Kaynak: Cornelius B, "Darwin Was an Illuminati Shill"**,** henrymakow, çev. Hatice Öztürk, yaklasansaat.com, 13/03/2010- Güncelleme:13/04/2010



Darwin

"**Darwinizm, Marksizm, Nietcheism** için planladığımız başarıları dikkatlice düşünün. Hangi oranda olursa olsun bu yönergelerin, (Yahudi olmayanların)goyimlerin zihinlerindeki parçalayıcı tesiri biz Yahudiler tarafından açıka anlaşılmış olmalıdır.."

(Sion'un İhtiyarlar Protokolü 2-3. "Biz Yahudiler", Kabalistler gibi İlluminati Yahudilerinin başvuru yeri.)

Darwinizm: İlluminati İçin Önemli

Doğal seçilim ve en güçlü olanın yaşamını sürdürmesi teorisi olan **Darwinizm**, **İlluminati** için büyük önem taşıyor. Bunu biliyoruz çünkü; Richard Milton'un **"Darwinizm- Yasaklanmış Konu"** başlıklı yazısında da ifade edildiği gibi, **Darwinizm** ile ilgili toplumsal tartışma yasaklanmıştır. Milton yazısında şunları söylüyor:

"Eğitimli, rasyonel insanların çoğu **Darwinizmin**, popüler gazetelerde ve büyük TV kanallarında tartışılmasının yasaklandığına inanamıyor. Ben de hala kendime inanmakta zorlanıyorum."

Her ne kadar **Darwin'**in, **mason** olduğuna dair bir kanıt olmasa da ailesindeki erkeklerin, yakın meslektaşlarının ve arkadaşlarının **farmason** olduğu biliniyor. Charles'ın, biyolog ve fizikçi olan büyükbabası Dr. Erasmus Darwin (1731-1802), 1788'de Derby'e gelmeden önce, İskoçya Cannongate Kilwinning 2 Nolu Locası'nda **mason** olmuştu. Charles Darwin'in fizikçi ve gezgin olan amcası Sir Francis Darwin (1786-1859), 1807 yılında Derby'de Tyrian 253 Nolu Locasında **mason** oldu. Charles Darwin'in adı locanın kayıtlarında bulunmuyor, fakat büyük olasılıkla o da bir **mason**du.

Charles Darwin'in hayatına **öjenik** ve **soy ıslahı** açısından bakarsak, oldukça iyi olduğunu görürüz. Darwinler ve Wedgwoodlar, birkaç kuşaktır **kendi aralarında evlilik yapıyorlardı.** Bu başlıca **farmason** geleneklerindendir. (**Rothschildler** de kendi kızkardeşleriyle evlenmişlerdir.) Bu nedenle **Charles Darwin** kuzeni Emma Wedgwood ile evlenmeyi tercih etmiştir.

"Gelecek Milyon Yıllar"

Darwin'in torunu Charles Galton Darwin'in(1887-1962) yazdığı **''Gelecek Milyon Yıllar''** kitabının, **Yeni Dünya Düzeni**'nin ayrıntılı bir planı olduğu düşünülüyor. Charles Galton Darwin:

"Her medeniyet, insanlar için bir çeşit kölelik olmuştur." diyor.

Onun görüşüne göre bu, "doğal bir düzen"dir ve elbette "liderler" doğumlarından itibaren insanları köleleştirme teknikleriyle yetiştirilmektedirler. Liderler, toplumun geri kalanından ayrılarak, gerçeğin farklı bir versiyonunu işiterek yetiştiriliyorlar. Onlara gerçekte "**yırtıcıların**", "doğal düzen"in en tepesinde yer alması gerektiği söyleniyor. Onlar gerçekten de yırtıcılardır, çünkü samimiyetsiz, yalancı, düzenbaz ve vicdansız aldatıcılardır. Onlar da tıpkı iyi yırtıcılar gibi, insanlara onları, çıkarlarına uygun olarak gerçekte nasıl kullandıklarını veya farklı sonlara doğru nasıl yönlendirdiklerini söyleyemezler. Çünkü düşük IQ'lü ve kümenin en altındaki küçük insanları karanlıkta tutmak gerekir.



Darwin Ailesinin Arması

Armalarındaki, "**Cave et aude**"(Gözünü aç ve Meydan oku) sloganında olduğu gibi, Darwin ailesinin arması da kökenleri ile ilgili fikir veriyor. Armalarındaki bu şeytani kırmızı yıldızlar, Sovyet sembolüne nasıl da benziyor!

Marx'ın, kendi yaşamı boyunca, nispeten anlaşılması güç bir figür çizmesi ve ideolojisinin fazla yayılmaması nedeniyle, kitlelerin daha çabuk kavrayacağı bir şey gerekliydi. İşte bu şey **Darwinizim**'di. **Darwin, teorisi,** Tanrı'yı saf dışı bırakarak yaşamı, en güçlü olanın hayatta kalma mücadelesi olarak sumaktadır. **Darwinizim**, bir köle statüsünün kabulü, bir suç çemberi, vahşet, yıkım, anarşi, devrimler ve savaşlar için çok gerekli bir unsur oldu.

Adam Smıth'in Teorisi Ve Darwinizm Benzerliği

"Devrimsel teorinin Yapısı"(2004) adlı makalesinde Stephen Jay Gould, Darwin'in "**doğal seçilimi**" ile Adam Smith'in **"Ulusların Serveti**"(1776) adlı eserinde yer alan **"Piyasanın Görünmeyen Eli**" yazısı arasında güçlü bir benzerlik buluyor. Smith'e göre, her birey kendi çıkarlarını korumak, sermayesini en iyi şekilde kullanmak ve işini en iyi şekilde pazarlamak için sürekli bir arayış içindedir. Smith'in serbest piyasa rekabeti, Darwin'in "**güçlü olanın hayatta kalmasına"** tekabül etmektedir. Bu şekilde toplumun geriye kalanı, emre amade hale gelir. Bunun sonucunda toplumlar ya yok olur ya da memnun olmaya hazır hale gelirler. Bu kavram; **Öjenik, Faşizm, Nazizm, Komünizm, Feminizm** ve yenilerde **Yeni Muhafazakarlığın** "**şeytanları**"na büyük kapılar açmaktadır. Bütün bunlar, "**Lusiferyen**" ya da **"şeytani ilhamlardır**" ve insan toplumlarını kontrol etmek için kullanılırlar.

Bu nedenle; "**güçlü olan hayatta kalır**" kavramıyla **Darwinizm**, yeni teoriler için temel direk haline geldi. Sınıf savaşını ortaya çıkaran **Marksist-Leninist diyalektik materyalizmi**, cinselliği insan makinesini harekete geçiren temel etken olarak öne süren **Freud**, ve **Faşizm, Nazizm, Siyonizm** gibi Darwinizmin neden olduğu bütün bu sapıklıklar; tümüyle totaliterlik ve kriminal davranışların tezahürleridir. **Feminizm** ise ailenin özünü yok eden cinsiyet savaşı ve nüfus azaltımıyla ortaya çıkmaktadır.

Bu, insanlığı köleleştirmek ve Hıristiyan toplumu yok etmek peşinde olan **İlluminati**, gündemiyle uyum içindedir. Bu nedenle **Darwinizm**, insanların fikirlerini, tutumlarını ve davranışlarını değiştiren "**modern teoriler**" in temel direği olarak **İlluminati yırtıcıları** için hala önemli. Bu, Darwin'in bilimsel bulgularının, halk tarafından tartışılmasının niçin yasaklandığına dair tek makul açıklama olabilir.

Acaba Darwin**,** İlluminati gündeminin ön sıradaki adamı mı? Siz ne düşünüyorsunuz?

"AKILLI TASARIM": İNGİLTERE'DE OKUTULACAK!

Güncelleme:15/03/2009-taraf, 11/03/2009

Dört yıl kadar önce ABD'de "Akıllı Tasarım Teorisi" çevresinde başlayan tartışmalar, İngiltere'ye de sıçramıştı. İngiltere'de, "Akıllı Tasarım"ın okullarda tartışılmasına izin verildi.



"Akıllı Tasarım Teorisi" (Intelligent Design Theory), canlıların yaradılışının; Darwinizm'in varsayımının aksine, rastlantısal olmadığını gösteren bilimsel kanıtlara dayandırılıyor.

15 ağustos 2005 tarihli "Time" dergisinin kapak konusunu oluşturan teori, o tarihten başlayarak iki yıl süreyle ABD'de hararetli tartışmalara yol açtı. Özellikle dünyaca saygın ve Nobelli bilimcilerin de aralarında olduğu çok sayıda akademisyenin, "Akıllı Tasarım"ı destekleyen olguları bilim çevrelerine sunmalarının ardından, ABD'deki bazı eyaletler, teorinin ders kitaplarında yer almasında sakınca olmadığını düşünmeye başladı.

Teorinin Yok Sayılması: Bilimsel Yaklaşıma Aykırı

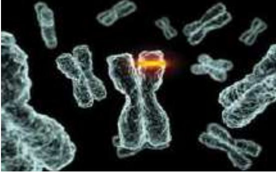
ABD'den sonra İngiltere'de de tartışılmaya başlanan teorinin, yok sayılmasının, bilimsel yaklaşıma aykırı olacağı noktasına gelen bilim çevrelerinin kararıyla; Akıllı Tasarım Teorisi'nin İngiltere'de, ilk ve ortaöğretim müfredatlarında yer alması kararlaştırıldı.

Karara ilişkin bir haberin yer aldığı "Daily Telegraph" gazetesinde; girişimin, gençleri hayatın kökeni ni düşünmeye teşvik etmek amacına yönelik olduğu ifade edildi. "Akıllı Tasarım Teorisi"nin sadece Fen Bilimleri'nde değil Din derslerinde de tartışılacağını bildiren haberde, 11-14 yaş aralığındaki öğrencilere, bu teorinin ne yolla aktarılacağına ilişkin eğitim materyalleri ve içerik bilgilerinin de okullara yollanmaya başladığı ifade edildi.

Habere göre, İngiltere'de, "Akıllı Tasarım Teorisi" ile "Darwin'in Evrim Teorisi", canlıların kökenini açıklayan iki farklı yaklaşım olarak birarada ele alınıp incelenecek.

DARWİNCİLER'İN, "JUNK DNA"(ÇÖP) YANILGISI, RNA'DA DA TEKRARLANIYOR MU?

Kaynak: Robert Crowther, **"**Will Darwinists Make the Same Mistake with RNA that They Made in Ignoring So-Called 'Junk' DNA?**",** evolutionnews.org. çev. Dr. Erman Gündoğdu, 25/09/2007- Güncelleme: 17/08/2008



"Boston Globle"da, **DNA** hakkında hayret verici ve anlaşılması güç bir makale yayımlandı. Makalede, bilim adamlarının, **hücrenin iç işleyişi** hakkında edindikleri bilgiler yer alıyor. **Hücre üzerinde çalıştıkça, daha fazla öğreniyoruz ve öğrendikçe de daha öğrenecek çok şey olduğunu farkediyoruz.**

Rigoutsos, **canlı hücreler**in, gerçekte nasıl çalıştığını ve evrimleştiğini gösteren bu tablonun, hiç kimsenin hayal edemeyeceği kadar **karmaşık ve takat kesici olduğunu söyledi.** Bu yazıyı okuduğumda, bana ilginç gelen şey, pek çok bilim adamının **DNA**'nın içinde oldukça büyük miktarlarda "**junk**"ın (çöp olarak adlandırılan DNA parçası) bulunduğu yanılgısına düşmeleriydi. Maalesef, **RNA** konusunda da, tamamen aynı hatayı yeni baştan işlemektedirler. Bunun sebebi, onların araştırmalarını, **Darwinci modele uydurma çabalarıdır.**

Ekstra RNA'nın fonksiyonunu, bir çok kimse bilmiyor. **Ekstra RNA**, tümüyle hayati mekanizmalarda rol oynayan genleri düzenleyebilir, ya da fazla önemli bir şey yapmıyor da olabilir. MIT'de biyoloji profesörü olan Lander bu konuda şunları söylüyor:

"Belki de **RNA**'nın bir kısmı çok yararlı işler yapıyor olabilir. Diğer kısmı ise ne yararı ne de zararı olmayan sadece çöp **'junk'** olan RNA parçası olabilir."

Kıdemli akademisyen Jonathan Wells'in, yakında çıkacak olan **"The End of the Genetic Paradigm"** başlıklı,genetik içerikli bir kitap üzerine çalıştığını bildiğim için, ona bir e-mail gönderdim ve makale hakkındaki fikrini sordum. Verdiği cevap, özet olarak aşağıdadır:

Bostone Globe'da yayımlanan makaleye göre; biyologlar protein kodlayan ve **DNA**'mızın az bir kısmını oluşturan parçanın (~ %3), bir zamanlar düşündükleri kadar önemli olmadığını keşfettiler. Pek çok hücresel işlem, protein kodlamayan DNA parçası veya RNA sayesinde ya da tamamen başka bir şey tarafından gerçekleştirilmekteydi. Aslında yapılan keşifler, Ulusal insan genomu Enstitü başkanı Francis Collins'in **"bilimsel devrim"** olarak adlandırdığı şeye ivme kazandırmış oldu.

Haberler, devrim niteliğinde gözüküyor. Çünkü Collins ve diğerleri, embriyo gelişiminin **DNA**'da bulunan "**genetik bir program**" tarafından kontrol edildiğini farzederek **neo-Darwinizm**e pirim veriyorlar. Çünkü, **DNA mutasyonları**nın, evrime ham madde sağladığı varsayımı, neo-Darwinizm doktrinini doğrular nitelikte. 1953 yılında, Francis Crick ve James Watson, DNA'nın yapısını deşifre ettiğinde; Crick'i **"yaşamın sırrını keşfettiler"** açıklamasını yapmaya iten şey aslında bu varsayımdır.

Hatta, 1953 yıllarında, bazı biyologlar "**DNA'nın yaşamın sırrı**" olduğundan kuşku duyuyordu. Fakat, bu kuşkuculuk **neo-Darwinciler tarafından büyük ölçüde gizlendi**. **Neo-Darwincilerin baskıcı tavrı**, **o zamandan beri, biyolojiye** de **tatsız bir hava kattı**. Ancak şimdi kuşkuların, haklı olduğu ortaya çıktı.

Anlaşılan ne kadar çok genom dizilemesi yaparsak, canlı hücrelerle ilgili olarak, neo-Darwincilerin hayal ettiğinden çok daha fazla şey açık hale gelecektir.

EVRİM TEORİSİ SARSINTI GEÇİRİYOR

Hürriyet gazetesi-09/08/2007

Kenya'da keşfedilen iki insan fosili, insan evrimine dair bilinen köklü görüşleri sarsacak nitelikte. İnsanımsı yaratıklara ait kırık üst çene kemiği ve bir kafatası üzerinde yapılan incelemeler,Homo Habilis 1 adlı ilkel insan türünün, daha gelişmiş bir tür olan ve modern insanın atası sayılan Homo Erectus 1'e dönüştüğü şeklindeki bilinen görüşün yanlış olduğunu gösterdi. Yeni fosiller, Habilis 1 ve Erectus 1'in aslında yanyana yaşayan iki kardeş tür olduğunu gösterdi.



Bilim adamları iki türün 500 bin yıl önce Doğu Afrika'daki Turkana adlı bölgede yanyana yaşadığı ve zamanla Homo Erectus 1'in Habilis 1'e türler arası mücadelede üstünlük sağladığı görüşünde.

Koobi Fora Araştırma Projesi müdürü Profesör Meave Leaken ,"Onların aynı dönemde varoluşu Erectus 1'in Habilis 1'den evrimleştiği yönündeki görüşü geçersiz kıldı" diye konuştu.Çene kemiğinin belirgin ilkel diş özellikleri nedeniyle 1,4 milyon yıl öncesi Homo Habilis'e ait olduğu saptandı.Kafatasının da Homo Erectus'a ve 1,5 milyon yıl öncesine ait olduğu belirlendi.

ÇÖP(JUNK) DNA'NIN ÇÖP OLMADIĞI ARTIK DAHA İYİ ANLAŞILIYOR

Kaynak: Kitta MacPherson**,** "Research Team Finds İmportant Role for Junk DNA"**,** princeton.edu(Princeton Üniversitesi), çev. Dr. Erman Gündoğdu, yaklasansaat.com**,** 20/05/2009- Güncelleme: 09/10/2009



Princeton bilim adamları burada, tek hücreli havuz canlısı *"Oxytricha"*nın, çoğalmasını gösteriyor.

Bilim adamları ona **"junk, yani çöp DNA"**diyorlar. Genomda baskın olan fakat önemli fonksiyonları yok gibi görünen **genetik materyalin bu büyük parçası,** uzun bir süredir kafaları karıştırıyor. **Princeton Üniversitesi** ve **Indiana Üniversitesi**'nde, bir gölet organizmasının genomunu araştıran bilim adamları, **"(junk)çöp DNA"**nın pek de **çöplük olmadığını** keşfettiler.

İşe yaramaz genom olarak gördükleri **"Junk DNA"** bölgelerinde bulunan **DNA dizileri**nin, **organizmanın esas fonksiyonlarını yerine getirdiği**ni keşfettiler. Araştırmada, bu genlerin organizmanın gelişmesinde gerekli olan, tüm **genomun akrobatik şekilde yeniden düzenlenmesini teşvik ettiği** sonucuna vardılar.

Her şey çok hızlı bir şekilde yapılıyor. Tek hücreli havuz canlısı **Oxtricha**'da, transpozon olarak isimlendirilen genler, transpozes hücre proteinlerini üretiyor. Gelişme sırasında, transpozonlar yüzlerce binlerce DNA parçasını tekrar bir araya getiriyor. İşi bittiğinde ise, organizma genomunu paylaşan ve kendi yükünün %5 kadar küçük bir parçası olan transpozesları genetik materyalinden akıllıca yok ediyor. **Princeton**'da ekoloji ve evrim profösörü ve araştırmanın yazarı Laura Landweber:

"Transpozonlar, gerçektende hücrede merkez konumunda ve genleri çalışır halde bir araya getiriyorlar." dedi. Çalışma 15 Mayıs **"Science"** bülteninde yayımlandı.



Laura Landweber

Transpozonların, bu tekrar birleştirme işlevini ispatlamak için, bilim adamları bazı Oxytricha organizmasında ki,bu gruba giren birkaç bin geni işlevsiz kıldı. **DNA'sı değiştirilen organizmalar**ın, gelişme sürecini düzgün tamamlayamadığını buldular. Landweber ve arkadaşları laboratuvarda, **Oxtricha** benzeri organizmalardaki önemli genetik sistemlerin ve onların yeniden düzenlenmesinin kökenini araştırıyor. Landweber ve arkadaşları, biyolojinin alt dalları ile iş birliği içinde yaptıkları çalışmada, kompleks genomun tekrar düzenlenmesinde rol oynayan RNA-güdümlü mekanizmayı keşfettiler. Landweber, çalışması hakkında şunları söylüyor:

"Hücre genomunun, tekrar nasıl bir araya geldiğine dair **talimatname**yi bulduk. Talimat dizisi, özetle atadan oğul döle geçen RNA formuna giriyor ve bu maternal **RNA**'lar yeniden düzenlenme işlevi için şablon görevi yapıyor. Şu an, bu büyük miktarlardaki DNA'nın kesme ve uç uca bağlanma sürecinde rol oynayan esas mekanizmayı çalışıyoruz. **Transpozonlar**, bu işlevde çok iyiler."

"Junk DNA" terimi, genetik bilgi içermeyen **DNA** bölgesini adlandırmak için kullanıldı. Bununla birlikte, bilim adamları, **"junk"** diye adlandırdıkları bu **DNA parçası**nın, **gen aktivitesinin düzenlenmesinde önemli rol oynadıkları**nı keşfetmeye başladılar.

Henüz kimsenin **"Çöp DNA"**nın rolünün, ne kadar kapsamlı olabileceği hakkında detaylı bilgisi yok.

İNSAN GENOM PROJESİ

Hilal Nevruzoğlu-yaklasansaat.com-Haziran 2008

Bilimde bir **devrim** olarak nitelendirilen ve **"Hayat Kitabı",** yahut **"Şifreli Kitap"** olarak da adlandırılan **İnsan Genom Projesi**nin temelleri, 80'li yıllarda atılmıştır. Bu konudaki araştırmalar, **1990**'da resmen başlamıştır. Bu projede, yaklaşık **1000 bilim adamı** çalışmaktadır. Ortalama, yılda **300 milyon dolarlık** bir bütçesi vardır.



Amerikan Enerji Dairesi ve **NIH** (Amerikan Ulusal Sağlık Enstitüsü) gibi Amerikan kurumları tarafından başlatılan projeye, çeşitli ülkeler (Avustralya, Brezilya, Kanada, Çin, Danimarka, Fransa, Almanya, İngiltere, İsrail, İtalya, Japonya, Hollanda, Kore, Meksika, Rusya, İsveç) ve Celera, IBM, Compaq, Dupond gibi özel şirketler de katılmıştır.

Ekim 1990'da, James Watson önderliğinde, Amerika'nın başını çektiği Uluslararası **İnsan Genom Projesi Konsorsiyumu (İGP)** kurulmuştur. 1993'de patentleme konusunda dönemin **Amerikan Ulusal Sağlık Enstitüsü (NIH)** başkanı ile aralarında anlaşmazlık çıkan Watson istifa etmiş, yerine **Francis Collins** getirilmiştir. Projenin tamamlanma tarihi olarak ise, 2005 senesi öngörülmüştür.

Şirketler Arası Yarış : "İnsan Genom Projesi"

Ancak, 1998'e kadar **İGP** şemsiyesi altında çalışan **Craig Venter,** dünyanın en gelişmiş 2. bilgisayarına sahip **Celera Genomics Inc**. şirketini kurdu. **İnsan genomu**nu, biran önce ortaya çıkararak, **hastalıklar**a çare bulmak istediğini ve 3 yıl içinde bu işi bitireceğini belirtti.

Venter, 300 milyon dolarlık bir bütçeyle işe başlar. Araştırma için alınan, her biri **birkaç yüz bin dolar** tutarında **300 makineye**(DNA ayrıştırma-sekanslama makinesi) ve bunların yıllık elektrik faturasının **1 milyon dolar** tutacağına işaret etmek; nasıl zor bir işe kalkışıldığının anlaşılması için yeterlidir herhalde.

Bu durum, kamusal kaynaklardan destek alan **İGP**'de, soğuk duş etkisi yapmıştır. Bunun üzerine **İGP**'yi başından beri destekleyen **Welcome Trust Vakfı'**da, **İGP**'ye katkısını 2 katına çıkaracağını(**330 milyon dolar**) açıklamıştır. **İngiliz** özel firması **Sanger Center** ise **genom**un, üçte birini dizileyeceğini ilan ederek; projede çalışan araştırmacıları, biraz olsun rahatlatmıştır.

Venter'ın bu çıkışı, çalışmaları yarışa dönüştürerek hızlandırmıştır. Böylece, insan genom projesinin başındaki **Francis Collins** ve **Celera'**nın başındaki **Craig Venter** arasında kıyasıya bir mücadeleyle; sonuçlar tahmin edilenden daha erken kamuoyuna sunulmuştur.



İnsan genom diziliminin önemli kısmı, 26 Haziran 2000 yılında; Bill Clinton ve Tony Blair'ın da katıldığı bir Beyaz Saray töreninde açıklandı.

İnsan genomunun diziliminin önemli kısmı, 26 Haziran 2000 yılında; **Bill Clinton** ve **Tony Blair**'ın da katıldığı bir Beyaz Saray töreninde açıklandı. Bir çok TV kanalının canlı yayınladığı bu konuşmada, **Celera**'yı temsilen **Craig Venter, Uluslararası İnsan Genom Projesi Konsorsiyumu**'nu temsilen de **Francis Collins** yeralmıştır.

İnsan Genom Zinciri: "Rosetta Taşı"

Şubat 2001'de, **Collins** liderliğindeki **Uluslararası İnsan Genom Projesi Konsorsiyumu**, **genom taslağı**nı **"Nature"** dergisinde, **Venter**'ın **Celera** şirketi ise, **"Science"** dergisinde yayınlamıştır. İki gurup arasındaki rekabet, ortak açıklama yapmalarına rağmen devam etmiştir.

Projenin tamamlanmış olması, gerçekte bir son değil, **yeni bir çağın** başlangıcı olacaktır. **İnsan genom projesi**ne; **"Genetiğin Kutsal Kasesi", insan genom zinciri**ne de; **"Rosetta Taşı"** benzetmesi yapan bilim adamları, bu konuda son derece coşkulu. **Collins**, genomu bir **kitaba** benzeterek, şunları söylüyor:

"Bu bir **tarih kitabı**dır. Bizim türümüzün, zaman içindeki yolculuğunun bir hikayesidir. **Tüm insan hücrelerini inşa etmek** için, inanılmaz detaylı bir **kılavuz**dur. Ve tıbbi bilimlerde kullanılabilecek, bir **ders kitabı**dır. Bir hastalığı önlemek ve tedavi etmek için, **araştırmacılara uçsuz bucaksız yeni güçler verecektir.**"

"İnsan Genom Projesi"nin Aşamaları

İnsan genom projesinde tamamlanması hedeflenen aşamalar ise, şöyle sıralanabilir:

1) Yakın zamanda elde edilen veriler, **DNA bilgisi**nin **%99'undan fazlası**nın, tüm insanlar için **ortak** olduğunu ortaya koymuştur. **İnsan genomu**ndaki bireysel farklılıklar**, % 1'den azdır**. Bu **farklılığın**, hastalık riskleri açısından araştırılması gerekmektedir.

2) Halihazırda **DNA** tanısı yapılabilen alzheimer, kistik fibroziz, hemofili, akdeniz anemisi, çeşitli kanser türleri (meme, kolon, ovaryum) gibi hastalıklara ilaveten; **4000'den fazla olduğu düşünülen genetik hastalığın** tanısı için **test sistemleri**nin oluşturulması.

3) Haritalanan genlerin, fonksiyonlarının anlaşılabilmesi: genomda fonksiyonu bilinmeyen gen dizilerine fonksiyon bulunmasına olanak veren mikrodizilim (microarray) teknolojisinin hız kazanması.

4) İnsanda gen ve gen karşılığı olmayan **DNA dizileri**nin anlaşılması için, farklı canlı gruplarının genom haritalarının karşılaştırılması. **Hastalık yapan mikroorganizmaların, genom haritalarının çıkarılması**

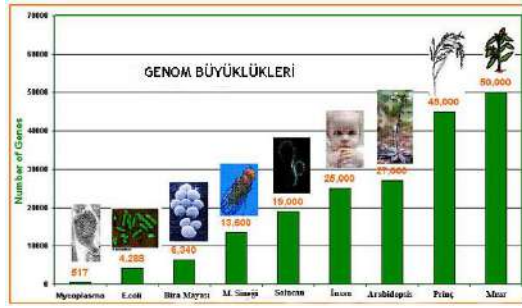
5) Genom bilgisinden yararlanarak, **kişiye özel ilaç ve aşı geliştirilmesi,** hastalık yatkınlığının ve ilaçlara olan duyarlılığının belirlenmesi.

6) Elde edilen genom bilgilerinin kötü amaçlar için kullanılmaması, ayrımcılığa neden olmaması için, etik, sosyal ve **yasal düzenlemeler**in oluşturulması.

7) İnsan genom yapısının olağanüstü karmaşıklığı sebebiyle, **çok güçlü işlem kapasitesine sahip bilgisayarların geliştirilmesi.**

8) "Genetik bilgiler"in, **"Adli Tıp"**ta kimlik teşhisi ve babalık testlerinde kullanılması.

Gen Sayımız Neden Bu Kadar Az?



2001 yılında, **taslak genom dizisi** ortaya çıktıktan sonra, bilim adamları şaşırtıcı bir sonuçla karşılaştılar. Beklenen **100.000** gen yerine, sadece yaklaşık **35.000- 40.000 gen** keşfedilmişti. Daha sonra, **2003** yılında **proje tamamlandığında** ise bu sayı daha da azaldı. Son yapılan araştırmalara göre gen sayısının; **20.000 - 25.000** olduğu tahmin edilmektedir. Böylece insanoğlunun, bir **sineğin** sadece **iki katı** kadar ve **hardal tohumu**ndan biraz fazla **gen**e sahip olduğunu biliyoruz.

Araştırmalar sürdükçe ve gen bulma teknikleri ilerledikçe, bu sayının hep düştüğü gözlenmektedir. Alt sınırın, tahminen 10.000 küsurlarda duracağı düşünülmektedir. Öyleyse **insan,** neden, **meyve sineğinden** veya **hardal tohumu**ndan çok daha **karmaşık** bir yapıya sahiptir? Bu sorunun yanıtı, gizemini korumaktadır. Bilim adamları, **yalnızca gen sayısı**nın, **kompleks** bir yapı için bir çıkış noktası olamayacağını ifade ediyorlar.

İnsan	Meyve Sineği
2,9 milyar baz çifti	120 milyon baz çifti
25.000 gen	13.601 gen

Kompleks bir yapımız olmasına rağmen, bu kadar az gene sahip olmamız, genetikçi Craig Venter'ın dediği gibi; "**her genin yalnız tek bir proteinin üretiminden sorumlu** olduğu yahut **tek bir hastalığa** yol açtığına" dair bilginin yanlış olabileceğini gösterir. **Aynı gen**in, birçok **farklı mutasyon**u, ya da **farklı genler**, aynı hastalığa neden olabiliyorken; ya da hastalık kendi kendine kayboluyorken, **tek gene** bağlı hastalıktan nasıl söz edilebilirdi.

Genlerin birçoğu, vücuda belli proteinleri üretmesini söyleyerek etkisini gösteriyordu. **İnsan genleri**nin farkı, **çok yönlü olmasıydı.** Yani**, İnsan genleri**, **meyve sineği** ve **hardal tohumuna** göre çok daha fazla **çoğul protein üretimi komutu** veriyordu. Bununla beraber tek **bir gen**, bir kez oluştuktan sonra, çarpıcı bir şekilde değişebilen, **birçok farklı protein**in üretimini de sağlayabilirdi.



Ayrıca bahsi geçen **20.000 gen,** sıralanmış olmasına rağmen, henüz tam olarak anlaşılmış da değildir. **Harvard Üniversitesi**'nde Prof. Ruth Hubbard:

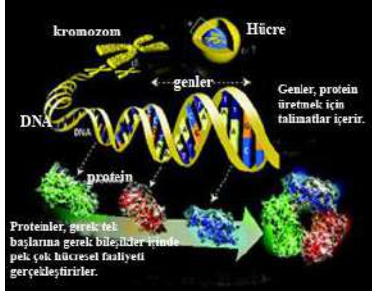
"Bu durum, tıpkı **Shakespeare'in eserlerindeki bütün harfler**in, aralarında bir boşluk yahut imla işaretleri olmaksızın ardı ardına dizilmesine benziyor. Hele bir de bu **metnin**, İngilizce bilmeyenlerin elinde olduğunu düşünün. Bu durumda en önemli özelliklerimiz, bu **gen** tablosunda, **girift ve gizli** bir halde bulunmaktadır" der.

Genetikçiler: Genlerimizi Değiştirmek Hayalinde

Fakat tüm bunlar, **genetikçiler**in hızını kesmeye yetmeyecekti. Onlar, yine de **kanser, diyabet, şizofreni** gibi hastalıklarla beraber gittikçe artan sayıda **zihinsel hastalığı, genetik düzensizliğe** bağlıyorlar. Hatta kimi **determinist bilim adamları**; **ürkeklik**, **insandan kaçma,** çoğunlukla çevresel ve sosyal faktörlerin etkisiyle gelişen **alkoliklik, homoseksüellik** ve **cinayet** için, **genetik eğilimleri** belirlemeye başladılar bile. Örneğin, insanları uyuşturucu bağımlısı yapan **gen**in saptanabileceği ve bu sorunun ortadan kaldırılacağına inanılıyor. Bir çeşit **genetik parmak izi** sayesinde, **suç işlemeye yönelten gen**e müdahale edilmesi gündeme geliyor.

Yapılmış olan araştırmalardan bazıları ise, anneden geçen **X kromozomunda** bulunan bir ya da birkaç **gen**in, **homoseksüellikle** bağlantısını kurmaya çalıştı. **İsrail**'de yapılan bir araştırmada, **AVPR-1** adlı **gen** ile **bencil ve acımasız** davranışlar arasında bir bağ bulunduğu ileri sürüldü. Birçok **sosyobiyolog** daha da ileri giderek, aslında **bütün insan etkinliklerinin**, bir biçimde, **genetik yapımız** tarafından belirlendiğini ve durumumuzu değiştirmek istiyorsak, önce **genlerimizi** değiştirmemiz gerektiğini öne sürüyor.

Onlar diyorlar ki, **toplumu değiştirmek** için önce **genleri** değiştirmeye gönüllü olmalıyız. Çünkü çevre bir etkense de, eninde sonunda **genler**, bireyin davranışlarını biçimlendiren **en sorumlu etkenlerdir.** Oysa **Harvard Üniversitesi**'nde genetik profesörü **Dr. Jonathan Beckwith, kanser** ve **depresyon** gibi birçok hastalığın, genetik eğilimlerle, çevresel ateşleyicilerinin, çok **kompleks etkileşimleri** sonucu oluştuğunu; sadece **genom** üzerine yoğunlaşmanın, **çare bulucu strateji olmayacağı**na dikkat çekiyor**.**



İnsan = "Genetik" Yaklaşımı: Saygısızlıktır!

Ulusal Genetik Derneği'nin, bilim adamı ödülünü kazanan İngiliz bilim adamı Dr. Mae Wan Ho ise, genlerin, kişilik özelliklerimizle ilişkilendirilmesi hakkında şöyle diyor:

"Genlerin, zekada etkili olduğuna şüphe yok. Ancak canlıyı, birbirine bağlı öğelerden oluşan bir bütün olarak görmeyi reddeden indirgeyici düşüncenin söylediği gibi; belli genler, belli özellikleri saptıyor değil. Organizmayı, her biri belirli bir genle ilişkilendirilen karakterler topluluğu olarak görmek, aynı zamanda büyük bir saygısızlıktır. İnsan genomu, kompleks bir ağa sahiptir. Genetik ve çevresel faktörler, tamamen iç içedir. Sağlık sorunlarını, genetik yatkınlığa bağlamak, toplumun, hastalıklardaki sorumluluğunu görmezden gelmektir."

En akıllı kimyasal madde olan DNA'yı, bir zamanlar aptal bir molekül sanan bilim insanları, bugün bir hayli mesafe katetmiş gözüküyor. Yine, DNA'nın %95'ini oluşturan ve adeta noktalama işaretleri gibi onu anlaşılır bir şekilde okumamızı sağlayan "DNA Bölümü"ne; junk(çöp) adını vererek; işlevsiz diye çöpe atmaya çalışan, aynı ön yargılı bilim anlayışı değil midir? Bu bilim anlayışı, bugün de tam olarak kuşatamadığı genom yapısına; bilmişlik edası ve basitleştirici bir kibirle yaklaşarak; geleceğe yönelik kehanetlerde bulunmaktadır.

"İnsanı Dönüştürme" Hayali!

Bu, **sonsuz boyutlu Yaratıcı'**nın eserine saygı duymayan bilim anlayışı; **"insanı dönüştürme"**nin sınırlarının, oldukça geniş olduğunu sanmakta ve bunu da kolayca gerçekleştirebileceğini ummaktadır. Örneğin kimileri, **görsel ve işitsel** duyarlılığı geliştirmekle işe başlayabilir. Amaç, önce **miyopluğu ve sağırlığı** ortadan kaldırmak, sonra ise, **estetik kapasiteyi** artırmak olarak ifade edilir. Fakat uygulamayı, neden bu aşamada durduralım diye düşünülür. **"Cenneti Yeniden İnşa Etmek"** kitabının yazarı **Princeton Üniversitesi'**nden Lee Silver, bakın bu konuda ne diyor:

"Bazı **fiziksel özellikler,** başka varlıklarda bizden daha **gelişmiş** halde bulunuyorsa, bizde bulunmayan bu **özel yetenekler**in, genetik kaynaklarını belirlemek ve daha sonra onları, **insan genomu**na nakletmek mümkündür**."**

Örneğin, neden **koku alma** duyumuz, **köpek**lerdeki kadar güçlü olmasın, ya da neden başımızın arkasında da bir **çift göz** bulunmasın. Öyle ya, böylece görüş açımız mükemmele yaklaşırdı. Nitekim **1995'**de, bilim adamları, **kanatları ve bacakları** üzerinde **düzinelerce göz** bulunan bir **sinek** ürettiler. Yine günümüzde **genetik mühendisler**, **pirinc**e, **insan geni** karıştırarak **ishal**e karşı kullanmayı; **bitki genleri**ni, **insan bağışıklık sistemindeki "T lenfosit hücreleri"**yle bir araya getirerek, **bağışıklık sistemi**ni daha da güçlendirmeyi planlıyorlar. Böyle bir çalışma, **Sabancı Üniversitesi'**nde yapılmaktadır.



NASA, **ABD Ordusu**, **Amerikan Bilimler Akademisi**'nde danışmanlık yapan ve **ABD Savunma Bakanlığı "Mevcut Teknolojik Tehlikeler"** departmanının eski başkanı **Joseph Rosen**, bir tıp konferansını, masaya indirdiği sert bir yumrukla şöyle bitirir:

"Eğer tıbbi etik kurulu bana izin verirse**, 'kanatlı insanlar'** yapmak için çaba harcayacağım**."**

Toronto Üniversitesi'nden **Mark Allen Walker**; "bu kişiler, **Tanrı** olmaya özeniyorlar" diyor ve şunları ilave ediyor:

"Ben, bu insanların, ileri sürdükleri **teorileri** ispatlamak için, **her şeyi yapabileceklerine inanıyorum."**

Bununla beraber, piyasada çeşitli **"germline"**(gen transferi) için kliniklere başvuru gittikçe artmaktadır. Bu kliniklerden birine başvuran bir şahıs ise, **hamam böceklerinde** rastlanan**,** kendini **her koşulda hayatta tutabilme yeteneğini** istiyor.

Öjenizm

Toplumlar, her zaman **zengin-yoksul, güçlü-güçsüz** gibi ayrımlara tabi olmuşlardır. Tarih boyunca insanlar, **kast** ve **sınıflara** ayrılmış ve **insan zekası;** azınlığın, çoğunluğa uyguladığı **adaletsizlikleri** haklı göstermekte kullanılmıştır. Günümüzde ise bu ayırım, **genetik düzenlemeyle**, toplumda, **yeni ve çok ciddi bir bölünme** tehlikesi ortaya doğurmaktadır. **Öjenizm; genlere**(genotipe) dayalı bir ayrım..



Günümüzde ise İsrail, Filistin'in özellikle genç nüfusunu katlederek, aynı öjenizmi daha saldırgan bir biçimde uygulamaktadır.

Öjenik kavramının, ilk kullanımı **Eflatun**'a kadar gitse de, modern anlamıyla ilk olarak **Charles Darwin'**in **kuzeni**, **Sir Francis Galton** tarafından 19. yy'da ortaya atılmıştır. **Sağlıksız ceninleri** ayırıp, **sağlıklı ceninler** yetiştirmenin yollarını arayan; bilimselliği tartışmalı bir toplumsal **akım** veya toplumsal **felsefe**dir **Öjenizm**.

Öjenizm, iki yaklaşım içerir: Birincisi **olumsuz öjenik;** istenmeyen biyolojik özelliklerin, sistemli olarak yok edilmesi. İkincisi **olumlu öjenik**; bir organizma ya da ırkın, **karakteristik özelliklerini** düzeltme amaçlı çalışmalar. 20. yüzyılın ilk yarısında çok sayıda taraftar toplayan **öjenik teorisi**, **sakat** ve **hasta** insanların ayıklanması ve sağlıklı bireylerin

çoğaltılması yoluyla bir "**insan ırkının ıslah edilmesi**" anlamına geliyordu. **Öjenik teorisi**ne göre, nasıl sağlıklı hayvanlar birbirleriyle çiftleştirilerek **iyi hayvan cinsleri** oluşturuluyorsa, bir **insan ırkı** da ıslah edilebilirdi.

Öjenik felsefe; yeryüzünde kendiliğinden sürmekte olan **organik yaşamı**, **doğal seyri**nden koparararak, önceden belirlenen **amaçlar** doğrultusunda **yeniden oluşturma** çabası olarak da ifade edilebilir. Doğal olana **antipatiyle** yaklaşan **Öjenik felsefe** anlayışı, **biyoteknoloji**nin, **insan**a ve tüm diğer **canlı organizmalar**a yoğun olarak uygulanmasını savunmaktadır.

"Öjenizm"in Faşist Uygulamaları

Bu felsefeyi, **Almanya**'da ilk benimseyen ve yayan kişi ise, ünlü **evrimci** biyolog **Earnst Haeckel**'dır. **Haeckel**, **Darwin**'in yakın **dostu** ve destekçisiydi. **Evrim teorisini** desteklemek için, farklı canlıların **embriyolar**ının birbirine benzediğini öne süren **rekapitülasyon** adlı iddiayı ortaya atmıştı. **Haeckel**'in, bu iddiayı ortaya atarken; **çizim sahtekarlıkları** yaptığı ise daha sonra anlaşıldı.



Nazi Almanyası'nda; deneylerde binlerce kişi öldürüldü.

Haeckel, 1919 yılında öldü. Ama fikirleri, **Naziler**'e miras kaldı. **Adolf Hitler** iktidara geldikten kısa bir süre sonra, resmi bir **öjenik politikası** başlattı. Alman toplumu içindeki akıl hastaları, sakatlar, doğuştan körler ve kalıtsal hastalıklara sahip olanlar, özel **"sterilizasyon merkezleri"**nde toplandılar. Bu kişilere, Alman ırkının saflığını ve evrimsel ilerleyişini bozan **parazitler** olarak bakılıyordu. Nitekim bir süre sonra, toplumdan soyutlanan bu insanlar, **Hitler**'den gelen gizli bir talimata dayanılarak öldürülmeye başlandı.

Benito Mussolini'de **İtalya**'yı, bu **emperyalist-faşist** temeller üzerine oturtmak için aynı **bu öjenik evrimci** anlayıştan yararlandı.

Amerika'da,1907'de **İndiana** eyaletinde kabul edilen bir kanunla; zeka özürlü, sağır ya da körler, zorla kısırlaştırılmaya başlanıyor. Benzer bir yasayı 1909'da **Washington** ve **Kalifornia** eyaletleri kabul ediyor. 1927'de **Virginya** eyaletinde zeka özürlüler, kısırlaştırılmışlardır. Yasa, Amerika'nın pek çok eyaletinde, 1960'lara kadar yürürlükte kalmıştır.

Bu ırkçı siyasal akımlar, eski öjeniği(soy arıtımını), siyasal ideolojilerinin içine saklayarak; korku ve kinle toplumları güdmüşlerdir. **Genotipe** dayalı **yeni öjenik akımı** ise, tüketici isteğine bağlı olarak; **küresel sermaye** tarafından yönetiliyor.

"Yeni Öjenizm" Yaklaşımı

Washington D.C'de, Foundation on Economics Trends başkanlığını yapmış, "Biyoteknoloji" kitabının yazarı Jeremy Rifkin, "yeni öjenik" yaklaşımla ilgili şu tespiti yapıyor:

"Günümüzün moleküler biyologları soruyor, daha sağlıklı bebekler istemek yanlış mı? **Yeni öjenik** bize meymenetsiz bir komplo olarak değil, daha çok **toplumsal ve ekonomik bir nimet(!)** olarak, **sinsice** geliyor.."

1977'de **Ulusal Bilim Akademisi**'ndeki bir forumda **"rekombinant DNA"** üzerine konuşan **Massachusetts Teknoloji Enstitüsü**'nde biyolog Ethan Signer, meslektaşlarını şöyle uyardı:

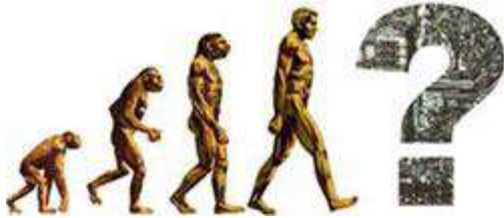
"Bu araştırma, bizi, insanın genetik düzenlenmesine bir adım daha yakınlaştırıyor. Bu, ideal karakteristikli çocukları nasıl üreteceğimizin hesaplandığı yerdir. Bir kez daha sarı saçlı, mavi gözlü ve Ari genli ideal çocuklardan mı söz edeceğiz."

"Alt-Köle İnsanlar" ve "Üst-Tanrı İnsanlar" Yaratma Hevesi

Boston Üniversitesi'nde sağlık hukuku profesörü olan George Annan, 2001'de ırkçılığa karşı dünya konferansında yaptığı konuşmada:

"**Öjenizm, daha da tahripkar bir güçle, ırkçılığı bile gölgede bırakabilir**" diyordu.

Annan, içimizden bazıları, genetik olarak geliştirildiğinde, diğerlerini **alt insanlar** olarak mı göreceğiz, yahut onları **köleleştirip** olmazsa soykırıma mı tabi tutacağız? diye sordu.



Yeni gen ekleme teknikleri, DNA kodlarını yöneterek, bireyleri ve gelecek kuşakları, "üstün insan-tanrı" yapma dönüşümünü hedefliyor.

Neo Darwinizm'e sırtını dayayan yeni gen ekleme teknikleri, **DNA** kodlarını yöneterek, bireyleri ve gelecek kuşakları, **"üstün insan-tanrı"** yapma dönüşümünü hedefliyor. Buna göre insan, ilk defa, **kendi evrim süreci**ne müdahale edebilecek ve bir sonraki adım olan, **tanrı-insan** boyutuna geçecek. Macar asıllı, çok yönlü bir bilimci olan Mihaly Csikszentmihalyi**:**

"Şimdi evrim, uzaya fırlatılmış bir rokete benziyor ve artık yolcu değil pilot konumundayız. **Ne tür insanlar yaratacağız"** diyordu**.**

Dünya'da "**Megatrends**" adlı kitabıyla tanınan, son yıllarda insanın teknolojiyle olan ilişkisini inceleyen John Naisbitt ise:

"Eğer **Darwin'**in **evrim** teorisine inanıyorsanız, ki başka neye inanacağınızı bilmiyorum; bilim adamları, sadece doğal olanın bir kopyasını üretmiyorlar. Aynı zamanda, **Darwin'in evrimci teorisini de hızlandırıyorlar**" diyordu.

Harward profesörü E.O.Wilson, Pulitzer ödülü kazanan kitabı "**İnsan Doğası Üzerine**"nin son pasajında ise; "toplumu**, insan türün**ün mükemmelleşmesi amacıyla**, insan evriminin mimarı rolü**nü üstlenmeye çağırıyor."

Dr Wan Ho, bu konuda şöyle diyor:

"Neo Darwinizm, her şeyi açıklamayı amaçlayan bir teori olarak ortaya çıktı, sonuçta hiçbir şeyi açıklayamama tehlikesiyle karşı karşıya geldi. **Boş bir teori, kolayca zararlı ideolojilerin hizmetine girer."**

Tüm bu Darwinist yaklaşımların kökleri, çok daha eskilere uzanmaktadır. Bu konuda, **yaklaşansaat,** daha kapsamlı bir araştırma yapmaktadır.



"Yeni Öjenizm"in Uygulama Alanları

Doğum öncesi testler, yeni "**ticari öjenik çağın felsefi temelleri**"ni şimdiden kurdu. Yüz binlerce hamile kadın, ana rahmindeki doğmamış çocuklarını, geniş bir dizi **genetik hastalık** için, alışılagelmiş bir şekilde zaten test ettiriyor. Genetikte ilerlemelere paralel olarak, bu testlerin sayısı artacağa benziyor. Yani, gelecekte anne-babaların, **embriyoların**ı çok çeşitli bozukluklarla ilgili olarak, otomatik olarak taraması ve **doğru genler**e sahip **embriyo**ların ana rahmine yerleştirilmesi, rutin bir işlem haline gelebilir. Görünen o ki, bir çocuk, dünyaya gelebilme hakkı için, doğmadan evvel testten geçmek zorunda kalacak.

Genetik hastalıkların, kendilerini nasıl ortaya koydukları konusundaki **karışıklıklar** ve **belirsizlikler;** bu konuda kendilerini **determinist bilime** teslim etmiş ana-babalar için, **feci sonuçlar doğurabilir.** Örneğin, doğmamış bir çocuk, kusurlu bir **gen** taşıyor olabilir, ancak yine de, tüm yaşamı boyunca hastalık ortaya çıkmayabilir. **Sigorta ve insan kaynakları şirketleri** de**,** gelecekte **öjenizmin** ilk uygulama alanları olacaktır. Örneğin, yakın gelecekte bir **sigorta şirketi**, **genler**inde herhangi bir **hastalık** saptadığı birini **sigorta** yapmayacak.

1999'da yapılan bir araştırmaya göre, ABD'de **orta ve küçük ölçekli şirketler**in **% 30'u,** terfi ve işten çıkartmalarda, çalışanlarının **genetik testler**inden yararlanıyor. Acaba belli toplulukların veya meslek gruplarının, belli **genetik testlerden** geçirilmesi ve ona göre planlamaların yapılması; ne kadar **etik**, ne kadar **normal** bir muamele sayılacak?

Yakın Gelecekte "İnsan", "Genetik Çıplak" Olacak!

Genom Projesi sayesinde, bir **biyoçipin** üzerine kayıtlı bilgilerden, ileri yaşlarda **prostat kanserin**e, **alzheimer**a yakalanıp yakalanmayacağımızı, hastalık tipine göre**, vücudumuzun hangi ilaca cevap vereceğini** öğrenebileceğiz. Peki, genetik programımızın gizliliği, ne ölçüde korunabilecektir? Bir kişiye ait **özel bilgilere,** kimler sahip olacak ve kimler **kontrol** edebilecek? Ailenin özgeçmişine bağlı olarak, belli bir hastalığının olup olmadığını tespit etmek için; bir **genetik test**in yapılması, isteğe mi bağlı olacak, yoksa herkes buna **mecbur** mu bırakılacak?

Britanya'daki hükümlülerden 700-800'ünün, **DNA** örnekleri alınarak, üzerinde çalışmalar yapılıyor. Ayrıca burada, tüm tutuklular ne olursa olsun, **DNA örnekleri**ni vermek zorunda. Bu arada masum insanların **DNA örnekleri**nin toplanmaya başlayacağı da açıklanıyor.

Şu anda **İGP** tarafından elde edilen tüm **genomun dizilimi**, **global** bir **DNA** veri bankası olan **GenBank**'ta korunmaktadır. **GenBank**, kamuya açık internet bağlantısı olan herkesin ücretsiz erişebileceği bir kaynak.

Britanya hükümetinin desteklediği **veri toplama** faaliyeti ise, **insan hakları** örgütleri tarafından kınanıyor. **Liberty** adlı insan hakları grubunun temsilcisi James Welch**,** bu bilgilerin, son derece **gizli ve kişisel** olduğunu vurguluyor ve **global bir DNA veri bankası** istemediklerini söylüyor. Çünkü bu bilgilerin hangi amaçla kullanılacağını hiç kimse önceden kestiremiyor.

Genetik Hastalıkların "Somatik Tedavisi"

Genetik tedavi iki çeşittir; **"Somatik"** ve **"Germline"** tedavi. **Somatik** tedavi de**,** müdahale sadece somatik hücrelerde(vücut hücreleri) yer alır ve genetik değişiklikler çocuklara aktarılmaz. Fakat bu tedaviyi uygulanabilir olmaktan alıkoyan faktörler vardır:

1) Bu yöntemde, hayvanlarda olduğu gibi **düzeltilmiş gen**lerin, hastanın **kromozom**una sokulması rastgeledir. Araştırmacılar, **düzeltilmiş bir gen**in, öteki hücresel işlevleri istemeden bozarak, **kromozom**un neresine yerleşeceğini önceden tahmin edemez.
2) Dışardan sokulan **DNA'**nın, hücre içinde **kararlı ve uzun** kalabilmesi büyük bir problemdir.
3) Bu tedavi esnasında, **bağışıklık sistemini tetikleme** potansiyel vardır. Bu bir risktir.
4) Düzeltilmiş DNA'yı, taşıyıcı olarak kullanan **virüs**ler, **hastalığa** neden olma özelliğini tekrar kazanabilir.
5) Bir başka sorun, **genetik hastalıklar**ın, **birden fazla genle** kontrol ediliyor olmasıdır.

Birçok bilim adamı**; gen tedavileri**nin, hastalar üzerinde kabul edilemez **riskler** oluşturduğunu, tam tersine başta **kanser** olmak üzere pek çok hastalığa sebep olacağını söylüyor. Bu sebeple her ne kadar **kamuoyu,** bu tedavilerin yüksek tıbbi duyarlılıkla gerçekleştirildiğine **inandırılmış** olsa da, **gerçek bunun tam tersidir.**



"Germline Tedavi": Üst İnsanlar-Köle İnsanlar

"Germline tedavi"sinde; genetik değişimler, **sperm, yumurta** ya da **embriyo hücreleri**nde yapılır ve gelecek **nesillere geçer**. Bu sayede **risk**, nesiller boyu devam ederek, kestirilemeyen etkileri giderek artar. Nitekim genetik ile ilgili yapılacak bir takım yasal düzenlemelerde, **"somatik tedavi"**ye daha sıcak bakılmasına rağmen, **"Germline tedavi"**sinin; **"insanoğlunun atalarından gelecek genetik mirası etkileyecek olması"** nedeniyle; **Avrupa Konseyi** tarafından yasaklanması önerilmiştir. Fakat bu konuda yapılmış kanuni bir düzenleme henüz yoktur.

"Germline tedavi"nin yaygınlaşmasıyla, bazı genetik mühendisleri, "**tasarlanmış bebekler**" çağının yakında başlayacağından emin görünüyor. Nitekim çocuklarının, genetik olarak çoğalmasına sıcak bakan ana-babalar, oldukça fazla. Bu bilim, ana-babaların, **katologlar**dan yaptıkları seçimler doğrultusunda, **tasarlanmış bebekler** üretmeyi vaat ederek; bu mühendislere, **tanrılık rolü** oynamalarına olanak verecek.

Leon Kass'ın ifadesiyle; **varlığını**, **karakterini** ve **kapasitesini,** insan eliyle yapılmış tasarımlara borçlu olan bir çocuk; onu tasarlayanlarla aynı uzayda olamaz. Ortaya çıkarılan bir **ürün**, ne kadar mükemmel olursa olsun, onu yapan **usta**, onun üzerinde bir yerde durur. Böylece **gen teknolojisi**, **bilim adamları**nı ve **doktorları**, adeta bir **tanrı** gibi **yaratıcı, hakim** ve **kurtarıcı** pozisyonuna yerleştirmektedir.

Günümüz toplumunda anne-babalar, **en iyi genetik özellikleri olan çocuklar**a sahip olmak için, birbirleriyle yarışacaklardır.

Genetik geliştirme alanında seçimler, **özgürlük kılıfı** altında, tam bir **tüketici mantığıyla** yapılmakta ve insanlar, her zaman için doğal ihtiyaçlarından fazlasını talep etmektedir. Nitekim, Dr Wan Ho; **Genetik ayrımcılık** ve **öjenizm**in, **"bilimsel ilerleme"** ve **"seçim özgürlüğü"** sloganlarını kullanarak; devlet destekli **gizli projeler**den bile tehlikeli olduğunu belirtiyor.

Örneğin, bir klinikte; 183 nolu **koyu saçlı verici**nin spermlerini seçen bir çift, klinik görevlisinin yanlışlıkla 83 nolu vericinin spermlerini işaretlemesi sonucu, doğan üçüz bebeklerinden birinin **kızıl saçlı** olması nedeniyle **dava** açtı. Müşteri olan kadın, mahkemede, eğer 183 nolu vericinin spermleri kullanılmış olsaydı, doğacak çocuklarının şimdilerde **daha alımlı** olacağını ifade etti.

Birkaç yıl önce tanınmış bir fotoğrafçı ise, **ünlü top modellerin yumurtaları**nı, bir internet sitesinde, **açık artırmayla** satışa çıkardı. Fotoğrafçı, modellerin **IQ seviyeleri**yle ilgili bir garantide bulunmayarak, yalnızca şunları söyledi:

"Bu gördükleriniz, Darwin'in doğal seleksiyonuna en uygun ve üst düzeyde örneklerdir. En iyi fiyat teklifini yapan, gençliği ve güzelliği elde eder."

Hangi Cennet?

Şayet **"germline mühendisliği"** bu hızla ilerlemeye devam ederse ana-babalar, çocuklarının, yeni çağın gereklerine uygun düzenlenmesi için; adeta **tanrılığa soyunan** bu **genetik mühendisleri**nin ellerine bırakacaklardır. Bu konuda çıkar elde edecek olanların ise, yoksullardan çok zenginler olduğu açıktır. Bu konuda Princeton Üniversitesi'nden Lee Silver **"Cenneti yeniden inşa etmek"** adlı kitabında; gelecekte insanların, **"gen zengini"** ve **"natural"** olarak ikiye ayrılacağına ilişkin tahminler öne sürüyor. **"Gen zengini"** olan insan topluluğunun; ekonomi, medya, eğlence sektörünün ve bilgi endüstrisinin iplerini elinde tutacağını; **2. grubun** ise düşük ücretli memur ve işçilerden oluşacağını söylüyor. Bu, **insanlığın**, tıpkı **eski Roma vatandaşı** ve **köleler**den oluşan yeni bir dünya devletine doğru gittiğini gösteriyor.



Dr.Max More

"Transhümanist Hareket"

Yaklaşık 10 yıl önce bir **"transhümanist hareket"** ortaya çıktı: **Extropian Hareketi**.

Extropianizm, teknoloji odaklı felsefi bir **akım**. Sınırsız bir **tekno-evrimsel gelişim**in, **insanı**, **tanrısal varlıklar**a(!) dönüştüreceğini öngörmektedir. **Ölümsüzlük**, en dikkat çekici öngörüsüdür. Kendi üzerimizde istediğimiz **modifikasyonu** yapabilir; **cinsiyetimizi, zekamızı, duygularımızı** ve **biyolojik özelliklerimizi** değiştirebiliriz. Bunun için, yapılan **biyokimyasal araştırmalar**ın önünü açmak gerektiğini ve insanların, **hümanizm**den sonraki **karanlık bölge**ye de korkmadan girebilmelerini öğütlüyor!

Ağustos 1999'da bu hareketin, 4. ulusal toplantısı yapıldı. Toplanan grup, **tekno-ütopiklerin** en marjinal kesimiydi. Konferansta, bu hareketin kurucularından Dr.Max More; **"Ultra İnsan Devrimi"** başlıklı bir konuşma yaptı. Bu konuşma, **tabiat anne**sine**(gaia)** bir mektup niteliğindeydi. Ona, yeryüzündeki canlıları, kendini yenileyebilen kimyasal maddelerden, katrilyonlarca hücrelik yapılara ulaştırmak suretiyle yarattığı için **şükranlarını** sunmaktaydı. Bununla birlikte insanın yapısında, **pek çok zayıf taraf** bulunduğunu da sözlerine ekledi. More; "**insan yapısını değiştirmenin zamanı geldi**" diyerek, yedi değişiklik önerisinde bulundu. **Ölümü yenmek**, listenin en başında bulunuyordu. Bunu, geliştirilmiş bir **algı gücü**, gelişmiş bir **zeka** vb. izliyordu. More, listenin, bizi, **insanlık**tan **ultra insanlığa** yükselteceğini iddia ediyordu.

Esin Kaynağı: "New Age Felsefesi"

Fizikçi Frank Tipler ise bu konuda, çok satan eseri **"Sonsuzluğun Fiziği"**nde, şu anda gelişmekte olan üstün nitelikli **zeka**, tıpkı büyük dinlerin tarif ettikleri **cennete benzeyen bir yerde** yaşayabileceğimizi belirtiyor. **Transhumanizm**in durdurulamayacağını söyleyen John Naisbitt ise, şunları söylüyor:

"Genleri değiştirilmiş insanoğlu, bir hayal değil artık gerçek. Bu düşünceye alışsanız iyi edersiniz. Çünkü bunu durdurmanın olanağı yok. **Genetik mühendisliği** durdurulamayacak çünkü bir umut var burada.. Hastalıklarla mücadele etmemizi sağlıyor. Ama aynı zamanda, **insanları mükemmelleştirmek** için de kullanılabilir. **Bizi daha uzun boylu, daha akıllı, ya da istedikleri gibi yeniden yaratabilirler**. **Hitler,** bunu düşlemişti ama bunu yapmaya olanağı yoktu. Bizim ise, artık bunu yapacak teknolojimiz var.. "

Aslında pek çok **"transhümanist bilim adamı"**nın felsefi esin kaynağı, günümüzde **"New Age akımı"**dır. Nitekim **şeytani New Age felsefesi**nde **insan,** belli aşamalardan geçip tekamül ederek; **yükseliş** sonunda bir **üst boyuta geçer**. Ve böylece bir **altın çağ**(cennet) başlar.



Fletcher; insan ve maymun arası, keçi bedenli, aslan başlı, kuyruklu bazı kimerik(insan-hayvan arası) türlerin yaratılarak; tehlikeli ve bayağı işlerde kullanılabileceğini söylüyor.

Yoksa Evrimci-Bilimciler: Cehennemin Kapılarını Mı Aralıyor?

Virginia Üniversitesi filozoflarından ve tıbbi etikçilerin piri olarak anılan Joseph Fletcher; bize, insanlığın sonunu hazırlayacak kehanetlerde bulunuyor. Fletcher; insan ve maymun arası, keçi bedenli, aslan başlı, kuyruklu bazı kimerik(insan-hayvan arası) türlerin yaratılarak; tehlikeli ve bayağı işlerde kullanılabileceğini söylüyor.

Hayalperest, kibir deryasında yüzen bilim adamlarının bu kehanetlerini bir tarafa bırakacak olursak; bahsettikleri **insan-hayvan arası yaratıklar(kimerik)**, asıl **"mükemmel insanı(!)"** yaratma yolunda karşılarına çıkmayı beklemektedir.

Yapılan çalışmalar, "**germline modifikasyonu"**na maruz kalmış hayvanlarda, sıklıkla **anomaliler** olduğunu göstermiştir. Bu hayvanlarda görünmeyen kimi şeyler, **soylarında** dikkate değer biçimde ortaya çıkabilmektedir. **"Germline modifikasyonu"**na maruz kalmış bir hayvanda **kanser,** normalden **40 kat daha fazla** görülmektedir. Hayvanlar üzerinde yapılan bu çalışmaların yeterli olgunluğa ulaşmaması ve **insanlar** üzerinde de bu tarz deneyler yapılamayacağı için, **"Germline modifikasyonu"**nun daha nelere gebe olduğunu bilemiyoruz. **New York Medikal Koleji** profesörlerinden Stuart Newman**:**

"Bizler, bu hayvanların metebolizmasını tamamen anlayıncaya dek deneyler yapıyoruz. Eğer deney sonucunda, bir yığın **hilkat garibesi** meydana gelirse, hepsini yok edip, sonra tekrar çalışmaya başlıyoruz. Fakat iş **insana** gelince, problem daha **karmaşık** hale geliyor" diyor.

Bu konuda, **kimya, ecza, biyoteknoloji** ile uğraşan şirketler arasında, **gen**ler ve onları ustaca yönetme işlemleri üzerine **ticari patentler** için süregelen **azgın rekabet** ise anlatılır gibi değil. Kendi **pazar paylarını geliştirmek** için birbirini dirsekleyen **şirketler**, **ticari sırların çalınması, patent hakkını ihlaller** ve **araştırmayı çalma suçlamaları** ile açılan **davalar, rekora doğru gidiyor.**



DNA çift zincirli sarmal

Sonuç

Uluslararası Genetik Kongresi Başkanı Robert Haynes, bir konuşmasında şunları söylüyordu:

"En az 300 yıl boyunca, insanın **özel bir varlık** olduğu düşünüldü.. Oysa ki, **genleri değiştirme becerisi**, bize insanın sadece **biyolojik bir makine** olduğunu göstermiştir. Bundan sonra **özel**, hatta **kutsal türler**in olduğu inancıyla yaşamak pek mümkün görünmüyor."

İnsanı, **yeniden dizayn etme**yi kafaya koymuş; **tanrılık** iddiasındaki bu **teknoloji kahinleri**nden bazıları, **kendi bedenleri**nden de **tiksinti** duymaktadırlar. **"İnsanlığın Ötesinde"** adlı kitaplarında George Paul ve Earl Cox; **"bir başka yol daha var"** diyor. **Neden kalbimiz 2 değil de birmiş!**

En etkin **kriyojenik** uzmanlarından Robert Ettinger; **genetik mühendisliği**nin, **"altın çağ"**ın öncüsü olacağını ilk defa ifade eden kişidir. Ettinger, **ağzımızın çok amaçlılığı,** saçmalıktan başka bir şey değildir diye düşünmektedir. Ettinger, insanın doğal yapısına duyduğu bu **tiksintide** yalnız değildir. Hans Moravec, bir seferinde, Asimov'un gerçek bir insana dönüşmek isteyen bir **android** hakkındaki hikayesinden bahseder ve şöyle der**:**

"Bu, sevimli bir hikaye, ancak onu okuduktan sonra, içimden **android**e; başlangıçta daha iyi bir şey olduğun halde, bu **lanet cehennem**de 'niçin bir **insan olmak istiyorsun?**' demek geldi."

Evrende **özel bir yer** ve **öneme** sahip olan **insan**, bir sonraki **"insan-tanrı aşaması"**na geçişte; bir **"ara basamak"** olarak görülmekte ve adeta **"moleküler bir sistem"** olarak algılanmaktadır. Onlara göre, diğer türlerden bizi **farklı** ve **anlamlı** kılan hiçbir yanımız yoktur. Durum böyle olunca, **genetik denemeler**le **insanlığın** anlamını yitirmesi; bu kişiler için yadırganacak bir şey değildir.

Bu nedenledir ki**;** bu **gen teknolojileri**ne sıkı sıkıya sarılıp; mükemmelleşme hayalleriyle; **insan**ı, **yeniden dizayn** etmeye çabalıyorlar.. Oysa, kendi sınırlarımızı bilmeden **birşey olamayacağımız bilgisi**; **"derin şuurumuz"**dan bize seslenmektedir. İşte bilim adamı **Mihaly Csikszentmihalyi**'nin**,** insanlığa uyarısı**:**

"Küçük dozlarda yararlı olan **biyolojik** ve **piskolojik işlevler**, **aşırı boyuta vardığında tehlikelidir.** Şimdi olduğumuzdan daha **duygusuz** ve **acımasız bir canlı türü** ortaya çıkabilir**.**"

İnsan, zihinsel potansiyelini sınırlayacak bir kusurla yüklenmiş değildir.
Aksine, **insanoğlu,** kuşların ötüşünü duyacak, olağanüstü renk ve güzellikteki çiçeklerin kokusunu alacak, yaşadığı dünyayı ve gökyüzünü izleyip-araştırabilecek, hepsinden önemlisi, onu daima **iyiye** yöneltebilecek **idrak** ve **sağduyu potansiyeline** sahip bir varlıktır. Tüm bunlar insana, evrende özel bir **anlam ve sorumluluk** yüklemekte, onun başıboş ve **rastgele bir evrime** tabii, **amaçsız bir varlık** olmadığını bize göstermektedir. Gelecek kuşakları tasarlamak için, **insan embriyoları**nda kalıcı genetik değişiklikler yapmak, **insan uygarlığını**, önceden tahmin edilemeyecek boyutlarda bir uçurumun kenarına sürükleyecektir.

İnsan, zeka nimetine; dolayısıyla **karar verme** ve **seçme iradesi**ne sahip; bu yönüyle içinde yaşadığı **evrenin yasalarıyla kayıtlı, hür-sorumlu** ve **maddeye hakim olmayı başaran, canlı bir varlık.** Uçsuz-bucaksız **bilinçaltı**yla; yani **maddi-biyolojik, ruh-his-duygu-arzu ve isteklerle yüklü;** her an patlamaya hazır bir **umman**. **İnsan**, o derece **komplike muazzam bir varlık**tır ki; onun **gerçek kopyası**nı çıkarmak bile imkansız gözükmektedir.

Bugün, **yaratılmış canlılar** ve **insanlar** üzerinde **deneyler düzenlemek;** sonsuz ilim sahibi **Yüce Allah**'ın **ilmi** ve **izni**yle bilimde bir gelişme göstermek; hastalıkları tedavi etmek; canlı-bitki bilimini geliştirip; yeni ürünler elde etmek, elbette mümkündür, hatta bir gerçektir de.. Ancak **canlıları** ve özellikle **insan gerçeği**ni, bütüncül bir şekilde; bugün de, yarın da kuşatamayacak olan **sonlu boyutlu insanoğlu**; **Sonsuz Boyutlu Yaratıcı**'nın eseri üzerinde, ancak **sınırlı-sorumlu bir tasarruf**ta bulunabilir.

Yaratıcı'nın **yol göstericiliği** ve **izni** olmadan, onun eserleri üzerinde oynarsanız; **dünyanızı**, **yaşamınızı** ve **geleceğinizi**, riske atarsınız. Bugün **Allah'**ın yarattığı **bilim, bilişim** ve **teknoloji** geliştikçe; **insanoğlu**, **heyecana-hayale** ve **kibre** kapılarak; her şeyi yapabileceğini sanıyor. Kendisini, adeta **ilahlaştıracak** yolda; hiçbir sınır tanımadan; **para** ve **güç hırsı**yla; **dünyanın zenginliklerini, atmosferini, bitki ve canlıları**nı **nasıl talan ettiyse**; şimdi de, **yaratılmışların en şereflisi olan insan**ı, aşağıların aşağısına indirmeye çabalayarak; en büyük **kumarını oynuyor**.



Bugün, başta ABD olmak üzere, tüm dünyayı kaplamış bulunan **"New Age Akımı"**; insanın, **tanrılık potansiyeli** taşıdığını; yakın gelecekte bir boyut atlaması yaşayarak; **"altın çağ"**a geçiş yapacağı yalanını, **tarikatları** ve **medyumları** aracılığıyla

pompalıyor. **Raelianlar**, **scientology** ve daha birçoğu, insanlığı **habis bir ur** gibi sarmış ve sözde bir kısım **evrimci-bilimciler**in beyinleri, bu felsefeyle yıkanmış bulunuyor.

Bu, insanlığı ve dünyayı helaka sürükleyecek şeytani-yeminli planın arkasında, elbette İblis ve köleleri bulunmaktadır. Tarih boyunca insanlığı helaklara sürükleyen bu yeminli düşmanın, çağdaş planı şudur: Cennette, Adem'e teklif ettiği gibi; bugün de insanoğluna; melek olacağı, tanrı potansiyeli taşıdığı ve ebedileşeceği zehirli yalanını teklif ediyor. İnsanın, "genetik olarak bu dönüşümü gerçekleştirebileceği tezi"ni, medyumları ve yaldızlı propagandalarıyla durmadan kulaklara üflüyor. Evrimci- hayalci bilimcilerin kulaklarına da bunu fısıldıyor. Mükemmel, hastalıksız, ölümsüz insan olmak, kulaklara hoş geliyor. Bu özellikler, cennet insanının özellikleridir. Bu melek insan, Yüce Allah'ın diriltmesi ve yeni bir yaratılışla yaratmasıyla mümkün olacaktır. İşte bunu bilen İblis, bu gerçeğe, yalan elbiseleri giydirerek; dünyada pazarlıyor. Yani, dünya cennet olacak, insan evrimleştirilerek ölümsüz melek-tanrı olacak.. İşte Adem'e hazırlanan tuzak da, tamı tamına buydu. Malesef Adem gibi; Ademoğlu da, bu tuzağa düşmüş ve düşecek gibi gözüküyor.

Kim, sonsuz boyutlu ilmiyle, her şeyi kuşatan **Yüce Allah**'ın **evrensel düzeni**ne başkaldırmanın cevapsız kalacağını sanıyorsa, **aldanıyor** ve **trajik sonu**nu hazırlıyor demektir. Tıpkı **Eski Kavimler, Nuh Kavmi** ve **Atlantis Kavmi** gibi.. Sonsuz İlim-yaratma sahibi olan ve ilmiyle her şeyi kuşatan **Allah**, bugün olmakta olanları bize, **Kitabı**'nda bakın nasıl bildiriyor:

İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya yaşamıyla ilgili sözlerine taacub edersin(şaşırırsın). Ve o kimse, kalbindeki şeye(amaca), Allah'ı şahid getiren, inatçı-tartışmacı bir düşmandır.
O, yönetimi ele geçirdiği zaman, Arz'ı bozmaya, toprağı-ürünü ve nesli(soyu) helak etmeye çaba harcar. Allah, (evrensel düzeni bozan) bozguncuları sevmez. **[BAKARA(2)/204-205]**

Muhakkak onlar(müşrikler), O'nun(Allah'ın) dışında, dişileri(ilahları) çağırıyorlardı. Onlar, (gerçekte) kovulmuş şeytandan başkasını çağırmıyorlardı.
Allah, onu lanetledi ve O(Şeytan) dedi ki: "Elbette, Senin kölelerin içinden belirlenmiş bir zümreyi, kendime (köle) edineceğim."
"Ve elbette onları saptıracağım, ümitlendireceğim; onlara, hayvanların kulaklarını kesmelerini emredeceğim. Elbette yine onlara, Allah'ın yarattığını değiştirmelerini emredeceğim."Kim, Allah'ı bırakıp da şeytanı dost edinirse, muhakkak o, apaçık bir hüsrana uğramıştır.
(Şeytan), onlara vaat ediyor, onları ümitlendiriyor. Oysa Şeytan(İblis), onlara aldanmadan başkasını vaat etmez.**[NİSA(4)/117-120]**

Kaynaklar:

1) Francis Fukuyama, İnsan Ötesi Geleceğimiz, çev. Çiğdem Aksoy Fromm, Odtü Yy, Ankara, 2003.
2) Jeremy Rifkin, Biyoteknoloji Yüzyılı, çev. Celal Kapkın, Evrim Yy. İstanbul, 1998.
3) John Brockman, Gelecek 50 Yıl, çev. Nurettin Elhüseyni, Ntv Yy, İstanbul, 2007.
4) Bill Mc Kibben, Genetik Mühendisliği ve İnsan Doğasının Sonu, çev. Fatma Çolak, Pınar Yy, İstanbul 2006.
5) Mae Wan Ho, Genetik Mühendisliği Rüya mı Kabus mu? çev. Emral Çakmak, Türkiye İş Bankası Kültür Yy, İstanbul, 2001.
6) James Shreeve, Gen Savaşları, çev. Özgür Atılım Turan, Doğan Yy, İstanbul, 2007.
7) Ernst Peter Fisher, Genler ve Genom, çev. Barış Konukman, İnkılap Yy, İstanbul 2005.
8) Begüm Akman, Taner Tuncer, Yaşamın Şifresi: İnsan Genom Projesi, Odtü Yy, Ankara, 2007.
9) James D. Watson, İkili Sarmal, çev. Alev Serin, Tübitak Yy, Ankara, 2005.
10) Atlas dergisi, Alev Belviranlı'nın, John Naisbitt ile yaptığı söyleşi.
11) biltek.tubitak
12) istanbul.edu
13) ttb

14) Hgalert
15) yunus.hacettepe.edu
16) stu.inonu.edu
17) genbilim
18) genetiklab
19) wikipedia

DÜNYA GEZEGENİNDE: "CANLILIK VE CANLILAR"

Gökben Coşkun-Dr. Erman Gündoğdu-yaklasansaat.com-Ekim, 2007

İçinde yaşadığımız bu gezegen, kocaman, soğuk ve cansız gibi gözüken bir evrenin içinde, yaşamla dopdolu, dönmeye devam ediyor. Hayat(canlılık), hayranlık uyandırdığı kadar, düşündürücü bir gerçek. Her doğan canlı, "hayatın sürekliliğini" sağlayan ve adeta yüklendiği sorumluluğu yerine getirmeye çabalayan, yeni bir yaşam halkası. Canlılar olarak isimlendirdiğimiz bu varlıkların, "mucizevî oluşum ve yaşayışları", kendisi de bir canlı olan insanoğlunun ilgisini her zaman çekmeyi hak etmiştir.



Yeryüzünde bir damla su ile başlayan yaşamın parıltısı, bakmayı bilenlerin, gözlerini kamaştırır. "Canlanma ve can", öyle bir şeydir ki; insanda sevinç-coşku uyandırır. Şefkat, merhamet, hayranlık ve huşu doğurur. Aslına benzeyen canlı yavrunun, naifliği, ihtiyaçlı ve aciz oluşu ise insanı derinden düşündürür.

İşte bu yüzden insanoğlu, canlıları ve canlılığı merak etmiştir. İnsanoğlunun canlıları incelemesi, sadece bu meraktan ibaret değildir. Hayatını korumak-sürdürmek için insan, canlıları, yakından tanımak; hatta canlılığın devam ve dengesini sağlamak zorundadır.

Geçmişte, kaba ve yüzeysel incelemelere mahkûm olan bu merak duygusu, günümüzün teknolojisiyle artık tatmin olmaya daha fazla yaklaşmıştır. Yaratılışın güzelliğini, iç yüzünü ve bütünlüğünü, her geçen gün biraz daha iyi anlayabilmek için çabalayan insanoğlu; kendisini bu çekimin etkisine çoktan kaptırmıştır. Canlılık denizine daldıkça, karşısına çıkan muazzam bilinç, bilim adamlarını hayrete düşürmektedir. Bu muazzam bilinç ya da plan, insanoğlunu şaşırtacak boyutta karmaşık ve büyüleyicidir. Bizim bu çalışmamız, bu muazzam plana ışık tutabildiği sürece görevini yapmış olacaktır.

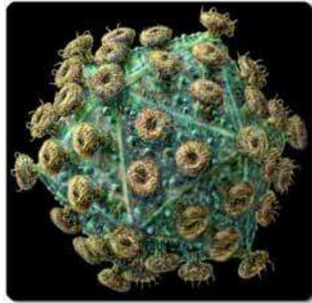
"Canlı" Ya da "Canlılık" Nedir?

Canlının, birçok bilimsel tanımı yapılabilir. Canlı, organize olan ve bu organize karakteri sayesinde de, kendi yaşamını sürdürebilen bir varlıktır. Ya da, kendiliğinden, çeşitli kimyasal tepkimeler oluşturan, bu tepkimelerle, yapı taşlarını, kendisi oluşturabilen; üreyebilen, içinde bulunduğu koşullardan haber alabilen ve bunlara karşı tepkiler geliştirebilen bir varlıktır. En önemlisi de, bunların hepsini yapabilmek için, enerjiye, mutlaka ihtiyaç duyan her şey,

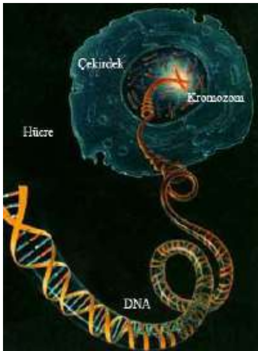
"canlı"dır. Ancak, henüz canlı ve cansız arasındaki farkı bile tam olarak ortaya koyamayan bilim dünyasının, bu tanımlamaları, ne derece isabetlidir bilemiyoruz.



Mikroskobik Canlılar: Diatom canlılar gurubunun, bir üyesi. Mikroskop altında harika görünürler. Bu kabukların yapısı ve mimarisi, ince matematiksel kurallara uyar. Bu matematiksel estetiği kavramak için, illa da matematikçi olmak gerekmez.



Bağışıklık sistemini zayıflatan virüs



Geçmişte, canlıların sınıflandırılmasında, keyfi unsurlarda işin içine giriyordu. 80'li yıllarda bulunan 16s rRNA dizilimine bağlı sınıflandırma, şu an için geçerli bir sınıflandırma sistemidir. Ancak, oldukça yetersizdir. Bunu gidermek için, son 10 yıldır moleküler genetikte; genom sekansına bağlı sınıflandırma çalışmaları, devam etmektedir.

Canlıların tarihine dair fosil biliminde, moleküler saat yaklaşımında ve canlıların sınıflamasında, çelişkili tablolar ortaya çıktığına göre; yapılan hatanın üzerinde, düşünülmesi gerekir. Türlerin karmaşık yapısı, gerçekte; "tür"ün, ne olduğu konusunda, önemli güçlükler çıkarmıştır. Canlılar sınıflaması ile ilgili hiçbir model, ortaya çıkan problemleri tam olarak çözememiştir.

Eksik "Canlılık Tanımı": "Sınıflandırma" Zorluğu

Evrim Teorisi, olmadan da canlılar, benzerlikler temelinde sınıflandırılabilirler. Bütün canlı sınıflamaları, bir takım görüşlere dayanmaktadırlar. Bu sınıflamalar, canlıları, daha kolay tanımamız gibi pratik bir faydaya hizmet ederler. Darwinci sınıflamalar, canlıların kökeninin bilgisini vermekten çok uzaktır. Canlılar, hiçbir sınıflandırmaya, tam olarak uyamayacak kadar; istisnai türü ve sürprizi barındırmaktadırlar. Belki de, canlı türlerini anlamanın en iyi yollarından birisi de, her bir türü, sınıflandırmaksızın; kendine has özellikleriyle ele alarak, hatalı nitelendirmelerden sakınmaktır.

Tüm bunlardan önce, sınıflandırmaya, hangi varlıklar girecek, hangileri dışında kalacak, bu oldukça önemlidir. Bu durum, biyolojide, büyük bir sorun teşkil etmektedir. Çünkü bu karmaşa, canlılık tanımlarını, geçersiz kılmaktadır. Bu mesele hakkında, Scientific American Dergisi, Aralık 2004 sayısında şunları yazmaktadır:

"Aslında virüslerin canlı mı, cansız mı olduğuna karar verebilmek için, önce 'canlılık nedir?' sorusuna cevap vermeliyiz. Çünkü, hayatla, ölüm arasındaki gri bölgedir virüsler. Ölü hücreleri bile yeniden yaşama döndürebilen virüsler, yaşama teğet geçiyorlar.
Bizler, virüsleri, istediğimiz kadar canlılıktan uzak kabul edelim, onların, canlılığın geri kalanı üzerine etkileri çok büyüktür."

Virüsler, bağımsız birer varlık olabilirler mi? Yoksa, gerekli enzim sistemleri gelişmemiş, ilkel canlı parçacıkları mıdır? Yahut da, bir zamanlar, kompleks canlı parçacıkları iken, zamanla, bağımsız bir varlık olma yeteneğini mi kaybettiler? Bunları, hiç bir zaman bilemeyeceğiz. Bu neticeyi, İngiliz biyokimyacısı H. W. Pirie şöyle açıklıyor:

"Yeni yeni bulunan sistemlerin, ne canlı, ne de cansız olduğu söylenebilir. Böyle olunca, canlı ve cansız kelimelerini, ya iyice tarif etmeliyiz veya bunları kullanmaktan vaz geçip, yerlerine yeni kelimeler bulmalıyız. Virüsün, canlı mı, yoksa cansız mı olduğu sorulursa, verilebilecek cevap şu olabilir: 'Bilmiyorum. Bildiğimiz, sadece virüsün, bazı şeyleri yaptığı, bazı şeyleri de yapmadığıdır.'"

Genetik Şifre: Örtülü Kitap

Bilim, hücrenin önceden programlanmış olduğunu kanıtlamıştır. Hücre, yapı taşlarını oluşturmaktan, üremeye kadar tüm fonksiyonlarını, aldığı talimata uygun bir şekilde yerine getirmektedir. Şimdi bizler, bu yazılı talimatın, hücrelerdeki DNA içinde korunduğunu, öğrenmiş bulunuyoruz. Bu talimata da, genetik şifre diyoruz. Genetik şifre, hücrelerin anlayacağı dilde yazılmış, muhteşem bir kullanma kılavuzudur. Yani bir bilgi paketidir. Elbette o bilginin bir kaynağı vardır.

Bahsettiğimiz bilgi, var oluş denen sır yumağının bilgisi ise; kaynak, "sonsuz boyutlu bir akıl" olmalıdır. Aslında, tüm bilimsel kanıtlar bize, varlıklar üstü; çok yüksek bir bilinç ve düşünceyi işaret etmektedir. Bu üstün bilinç, hem evrenin fiziksel yapısı içinde, hem de canlı organizmanın özelliklerinde, kendini göstermektedir. Son derece estetik, düzen ve karmaşıklık içeren bilgi, yine o "Sonsuz Aklı" ifşa etmektedir.

Bakınız, bu konuda, ABD Ulusal İnsan Genomu Araştırma Enstitüsü Yöneticisi Francis Collins, neler söylüyor:

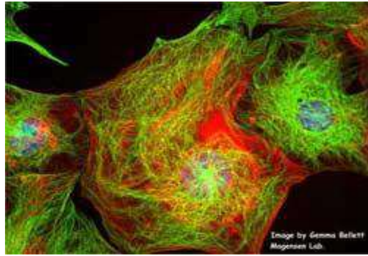
"Eğer insanlığa ait, her türlü bilgiyi ve sırrı içeren, 3,1 milyar harflik bir talimatname(kitap), ilk defa önünüzde açılmışsa, onun sayfalarını, ancak huşu hisleriyle inceleyebilirsiniz. Kitab'ın sayfalarına bakmaktan o an kendimi alamayarak; 'Allah'ın Aklı'na dair, belli-belirsiz 'ufak bir kıvılcım' gördüğümü hissettim."

İşte bu kaynağı, sonsuz akıl olan bilgi sayesinde; atomdan, organize olmuş bir hücreye kadar; herşeyde bilinç vardır. Dolayısıyla, tüm canlılarda bilinç vardır, ancak derecesi(boyutu) farklıdır. Bazı bilim adamları, bu bilinci, ikrar etmekten kendilerini alamamaktadırlar.

Canlılığın Hayati Özü: Su



Ökaryot hücre yapısı



Mikro kanalları ve çekirdeği görünen, fare iç kulak epitel hücreleri. Mikro kanallar yeşille; hücre protein lifleri kırmızıyla; çekirdekler de maviyle renklendirilmiştir.

Fizikçi Freeman Dyson, Templeton Ödülü'nü kabul ettikten sonra, görüşlerini şöyle ifade etmişti:

"Atomlar, durağan maddeler olmaktan ziyade, aktif maddeler gibi davranan tuhaf şeylerdir. Kuantum mekaniğine göre atomlar, olası alternatifler arasında tahmin edilemez seçimler yapmaktadırlar. Atomların, farklı seçimler yapabilme kapasitesinden de anlaşılacağı üzere, her atomun içerisinde, bir dereceye kadar zihin mevcut olmalıdır."

O zaman şunu açıkça görüyoruz ki; bilgi, bilinç, organizasyon ve enerji, canlılık için şart, ancak ayırıcı bir özellik değildir. Ayırıcı olan, canlılığı meydana getiren özdür. Canlılığın hayati özü ise sudur. Hebrew Ünversitesi Weizmann Enstitüsü'nde araştırmalarını sürdüren Gerald L. Shroeder, "Tanrı'nın Saklı Yüzü" adlı kitabında şunları söyler:

"Temel hücre yapısı, bir parazitin görece basit yapısından, insanın karmaşık yapısına kadar bütün canlılarda aynıdır. Bir hücrenin hayat görüşü, içeride ve dışarıda bir su denizi ile kaplıdır. Bilinen bütün canlılar, su temellidir. Bu, bütün canlıların dâhil olduğu, ortak sınıflamadır."

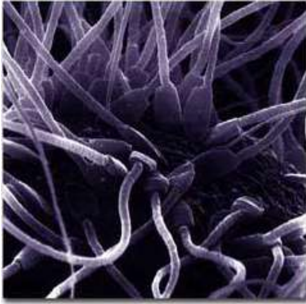
Peki, canlılık, nasıl ortaya çıktı? Neden bu gezegende? Bir hücre, nasıl oluştu ve yaşamaya başladı?

"Canlanma" Nasıl Başladı?

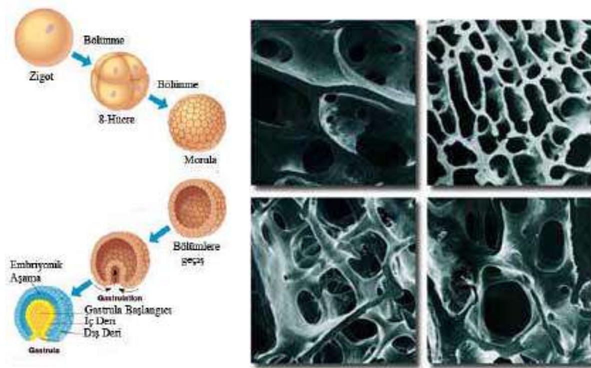
Yaşamın kökeni hakkında, belki de en yaygın ve en popüler görüş, onun şans eseri(tesadüfi) olarak, ortaya çıktığı görüşüdür. Bu görüş ile ilgili bilgilerimizi, gözden geçirmek için Mahlon B. Hoagland'ın "Hayatın Kökleri" adlı kitabına, bir göz atalım:

"İşte senaryomuz: Deniz suyunda, erimiş karbon, oksijen, nitrojen ve fosfor (bu elementler nerden geldi?)içeren basit bileşikler; ultraviyole ışınları ve şimşeklerle sürekli bombardıman ediliyorlar. Bu arada, bir kısmı kalıcı ve dengede olan, değişik kombinasyonlara da zorlanıyorlar (nasıl?).

"İşlem yüz milyonlarca yıl sürerken, deniz, elemanların değişik kombinasyonları yönünden giderek zenginleşiyor. Yeni moleküller, bu arada nükleotidler ve aminoasitler birikiyor. Sonunda, denizin, son derece bol ve bütün yeni molekül çeşitlerini içeren koyu bir çorbaya dönüştüğü bir zaman geliyor.



Döllenme: Milyonlarca sperm, bir yumurtayı dölleyebilmek için yarışa giriyorlar ve bunlardan yarışı kazanan, yumurtayı döllüyor. Birisi yumurtanın içine girince, diğerlerine giriş adeta yasaklanıyor. Yukarıda yakın plan bir görüntü görülüyor.



Kemiğin Mimarisi: Boş olarak görülen mağara benzeri yapılar, kemik iliği dokusuna ev sahipliği yaparlar. Bu yapılar, ayrıca, kemiğin yükünü, dağıtarak, ağırlığın, kemiğe zarar vermeden taşınmasını sağlarlar.

"Şimdi, denizin çorba gibi olması düşüncesi, size aşırı görünebilir. Bunun, bugünkü deneyimlerimizle karşılaştırılabilecek hiç bir yanı yoktur. Böyle zengin bir oluşumun birikmesi, canlılar, onu hemen yiyip bitireceği için, bugün belki de olanaksızdır.

"Söz konusu süreçte, zamanın önemini kavramak için biraz duralım. Zaman ne kadar uzun olursa, bir şeylerin olması da o kadar olasıdır. Kimyasal reaksiyonlar için de bu doğrudur. Zaman sınırlaması olmazsa, yeterince uzun süre beklenirse, en olanaksız reaksiyonlar gerçekleşebilir."

Urey-Miller Deneyi

Bu konuyla ilgili olarak, biyolojide çok bilinen "Urey- Miller Deneyi"nden bahsetmeden geçemeyeceğiz. Bu deneyde, Dünya'nın ilk zamanlarda içinde bulunduğu düşünülen koşullar, laboratuvarda oluşturularak; canlıların yapısında bulunan 20 aminoasidin üç tanesi elde edilir. Bu deneyden sonra, bilim adamları, daha fazlasını elde edeceklerini umarak; benzer koşullarda pek çok deney yapmıştır. Ancak bir ilerleme sağlanamamıştır. Bu deneyin üzerinden, neredeyse 60 yıl geçmiştir. Hala, tüm Dünya'da okullarda okutulan her biyoloji kitabında, hayatın kendiliğinden başladığı tezine dayanak olarak, "Urey-Miller Deneyi" gösterilmektedir.

Örneğin, bu ve benzeri deneylerden elde edilen bulgulara, evrim teorisini dayandıran Prof. Dr. Ali Demirsoy, "Yaşamın Temel Kuralları" kitabında, rahatlıkla şunları söyleyebiliyor:

"Tüm bunların (deneylerin) ışığı altında, canlılığın özel bir kuvvete gerek göstermediği, özel bir yapısı ve özel kimyasal bağları olmadığı; bugün bizim tekrar yapay olarak yapmayı başaramadığımız kimyasal bir dizilimin sonucu olarak ortaya çıktığı anlaşılabilir."

"Kopyalayıcı ve Bilgiç Molekül": Nasıl Oluşur?

Oysa, ABD Ulusal İnsan Genomu Araştırma Enstitüsü yöneticisi Francis Collins, 2006'da yayımlanan "The Language Of God" kitabında, Urey-Miller Deneyi hakkında şunları söyler:

"Bundan 50 yıl önce Stanley Miller ve Harod Urey, Dünya'nın ilk zamanlarında var olduğuna inandıkları birtakım organik bileşikler ve su karışımına, elektrik şarj ettiler ve amino asitler gibi biyolojik yapıtaşları elde ettiler. Deneyde kullanılan organik bileşiklerin, uzaydan geldiğini kabul etsek bile, bu kompleks organik moleküllerin, evrende kendi kendine oluştuğuna dair hiçbir şeyi açıklamamaktadır.

"Burada bir noksanlık vardır. Bu bileşiklerden, nasıl, kendisini kopyalayan ve bilgi taşıyan bir molekül oluşabilir? Fosfat-şeker omurgası ve birbiri üzerinde çok hünerli ve karmaşık şekilde düzenlenmiş organik bazları ve bu bazların, burgulu çift sarmalı oluşturmak üzere, her basamakta eşleşmekte olduğu DNA, "sadece oldu" denip geçilemeyecek; son derece ihtimal dışı bir moleküldür. Üstelik DNA, kendini kopyalamasını sağlayacak hiçbir özgün mekanizmaya sahip değildir.

"Bazı bilim adamları da, ilk yaşam formunu, RNA'nın meydana getirdiğini iddia etmektedirler. Bunu iddia etmelerinin nedeni; RNA'nın da bilgi taşıması ve DNA'nın katalize edemediği reaksiyonları katalize etmesidir. Oysa DNA, bir bilgisayar hard diski gibidir. Stabildir ve bilgiyi depo eder. Buna karşılık RNA, iyi huylu bilgisayar virüsleri gibidir. Programlandığı gibi dolaşır ve kendinde ne varsa ancak onu yapma yeteneğindedir.

"Şaşırtıcı Canlılık" Çözülemiyor

"Hayatın başlangıcını, açıklamaya dair güçlükler, özellikle Francis Crick (James Watson'la beraber DNA'nın ikili sarmal yapısını bulmuştur) gibi bazı bilim adamlarının, hayatın Dünya'ya, dış uzaydan geldiği şeklinde iddialarda bulunmasına neden olmuştur. Hayat, ya şans(tesadüf) eseri, küçük partiküllerin, Dünya'nın çekimine yakalanmasıyla başlamıştır. Ya da çok eski bir uzay gezgini, yaşamı, Dünya'ya getirmiştir. Belki bu faraziyeler, yaşamın bu gezegende ilk nasıl başladığını açıklayabilir. Ancak, yaşamın kökeni hakkında hiçbir şey söyleyemez. Sadece bu 'hayret verici canlılık olayı'nı, başka bir yer ve zamana; çok daha uzaklara öteler."

Gerald L. Schroeder'da, canlılığın başlangıcı konusundaki deneye dayanan yanılgıya, şöyle işaret eder:

"1953 yılında, Stanley Miller, evrende doğal olarak bulunan kimyasallar arasında gerçekleşen rastlantısal reaksiyonlar sonucu, bir miktar aminoasit elde ettiğinde, bilim adamları, hayatın başlangıcı sorununun çözüldüğü hissine kapılmışlardı. Ama durum, hiç de sanıldığı gibi değildi. İlk deneyi takip eden deneylerinde, Miller, elde ettiği sonuçları geliştirmeyi başaramamıştı. Termodinamik, düzeni değil düzensizliği desteklemektedir. Bu aminoasitleri, kompleks moleküller oluşturacak şekilde, bir araya getirmeye yönelik bütün girişimler başarısızlıkla sonuçlanmıştı. Hayatın, kompleks yapısının, en basit formlarda dahi ortaya çıkışı, her zaman için, insanları, hayrete düşüren bir muamma olarak kalmıştır."

Canlı Sistem: "Bilgi-Plan ve Yönetim" Gerektirir

Tam burada, Termodinamiğin 2. yasasından, bahsetmek yerinde olacaktır. Bu yasaya göre, evrende entropi(düzensizlik), sürekli artmaktadır. Her şey, milyarlarca yıllık zaman ölçeğinde, kaosa doğru gitmektedir. Oysa atomların bir araya gelip molekül, moleküllerin birbirine eklenip zincir, zincirlerin düzenlenip strüktür(kompleks yapı), strüktürlerin de düzene girip bir canlı hücrenin oluşma işi, çok büyük bir organizasyon ve enerji gerektirmektedir. Belki bu reaksiyonlardan bazıları, bir takım düzenlilikler üretebilirler. Ancak, eğer bu düzen, sabitlenmemişse, sistem, kısa süre içinde kaotik durumuna geri döner. Başka bir deyişle; eğer sisteme (düzene), dışardan zorlayıcı bir düzen(irade) yoksa, düzen, entropi yasası gereğince düzensizliğe-kaosa gider. Bu düzensizliğe gidişi ve düzenin nasıl oluştuğunu anlamak için, fiziki çevremize ve yaşadığımız Dünya'ya bakmamız yeterlidir.

Bu konuda, Gerald L. Schroeder şöyle devam ediyor:
"Hayat, kaos üreten bir evrende, düzeni, korumaya yönelik soluksuz bir yolculuktur."

Mahlon B. Hoagland ise, "Hayatın Kökleri" inde, canlıdaki düzen ve kaos hakkında şunları söylüyor:
"Canlı olmanın anlamı, yalnızca düzen, organizasyon ve karmaşıklık değildir. Daha önemlisi, kendine karşı çalışan düşman bir çevrede; yaratma yeteneği, düzeni kurma, organizasyonu sağlamadır. Bir bakıma, yeni bir hayatın yaratılması, mucize niteliğindedir. Düzen yaratmak için, plan gereklidir. Hücreler, daha önceden var olan bir planı izleyerek, düzen kurarlar."

Bir uzayda, nesnelerin bir düzene girmeleri için, önce bir plan, sonra bu planı icra edecek irade(yönetim) gerekir. Canlı sistemin kararlı olabilmesi için de, içerden veya dışardan, zorlayıcı bir enerji icabeder.

Muhteşem Plan ve Kontrol: "Embriyogenez"

Hücredeki; amaç, bilinç, koordinasyon, tasarım, ya da biz buna "plan-düzen" de diyebiliriz. Bu muhteşem kontrol sistemlerine; "embriyogenez", yani embriyonun yaratılması örnek gösterilebilir. Bilindiği gibi sperm hücresinin, yumurta hücresini döllemesiyle; iki üreme hücresindeki kalıtsal maddeyi içeren tek bir hücre oluşur. Bu tek hücre, bölünmeye başlar ve bölünme hızla devam eder. Ancak, tek hücreli canlılardaki gibi bölünen hücreler, ayrılıp gideceklerine, birbirlerine sıkıca yapışırlar. Kısa bir süre sonra ise, son derece şaşırtıcı bir olay başlar. Hücreler, bölük bölük hareket etmeye başlarlar. Her bölük, adeta kendi görev yerine yönelir. Her bölükteki hücreler, kendi dallarında uzmanlaşmıştır. Karaciğer hücreleri, karaciğerin olması gereken yerde toplanırlar. Kas hücreleri, kasların olması gereken yerde birikirler.

Bazıları sinirleri, bazıları deriyi, bazıları ise damarları oluştururlar. Bu çok hızlı ve önceden planlanmış bir dönüşümdür. Gerçekleşen süreçte, hiçbir karmaşa göremezsiniz. Hücreler, bu düzenli ordu içinde, en gönüllü askerlerden bile, daha itaatkâr ve kanaatkârdırlar. Kendilerine verilen komuta, eksiksiz uyarak ve mümkün olan en az enerjiyi harcayarak, görevlerini yerine getirirler. Parmak ısırttıracak bir organizasyon sonucunda, vücut yavaş yavaş şeklini almaya başlar. Günümüzde bu organizasyona ait planın, DNA'da yer aldığını biliyoruz. Ancak bu kadarını biliyoruz.

Bu plan, DNA'da yazılı olsa bile, hücrelerin, bunu doğru okumalarını ve verilen talimatı, eksiksiz uygulamalarını sağlayan nedir?

Nasıl oluyor da milyarlarca farklı hücre, DNA'daki uçsuz bucaksız talimat listesinden, kendisini ilgilendiren talimatları seçebilmekte ve buna uyarak farklılaşabilmektedir? Örneğin, gözü göz yapan hücreler, bir fotonun retinaya çarptığında vermesi gereken tepkiyi nasıl hesaplarlar? Göz merceğini, hangi büyüklüğe kadar yapıp, nerede durmaları gerektiğini nasıl anlarlar? Gelişen hücre topluluğu içindeki her bir hücrede, tamı tamına aynı ölçüde DNA bulunur. O zaman hücreler, nasıl farklı farklı hücrelere dönüşebiliyorlar?

Evrimci-Bilimcilerin Çıkmazı: "Embriyogenez"

Bugün bile bazı yanlarıyla anlaşılmaz olan embriyogenez olayı, evrimci bilim adamlarının, en büyük çıkmazıdır. Amaçsız ve umursamaz bir evrenden bahseden Dawkins, bu konuda umursamazlığın aksine, müthiş bir kontrol mekanizmasını, "The Selfish Gene" adlı kitabında şu sözlerle itiraf ediyor:
"Ceninin gelişiminde genler, o kadar karmaşık ve birbiriyle kilitlenmiş bir ilişkiler ağıyla denetleniyor ki, buna değinmememiz daha doğru olacak."

Evrimci Alman bilim adamlarından Hoimar von Ditfurth, embriyonun, mucizevî gelişim süreci hakkında, şunları söylemektedir:
"Tek bir yumurta hücresinin bölünmesinin, nasıl olup da birbirlerinden öylesine farklılaşmış; sayısız hücrenin doğuşuna yol açtığı, bu hücreler arasında kendiliğinden olan iletişim ve işbirliği, bilim adamlarının, akıl erdiremediği olayların başında gelmektedir."

J. D. VVatson, "Gen ve Moleküler Biyolojisi" adlı kitabında şunları yazar:
"Döllenmiş bir yumurtadan, karmaşık bir canlıya ait çok çeşitli yapılar, hangi yoldan, nasıl bir mekanizma ile meydana gelmektedir? Bu farklılaşma, bütün hücreler, yumurta hücresindeki genetik bilgiyi aynen muhafaza ettikleri halde, nasıl oluşmuşlardır?

"Bu sorulara cevap ararken, belirli bir takım sistemlerin, hücrede, bazı genleri çalıştırıp diğerlerini, iş görmekten alıkoyduklarını kabul etmekteyiz. Ancak, böyle mekanizmaların varlığı ile, aynı genotipi taşıyan hücrelerden, farklı fenotipte hücrelerin farklılaşması mümkündür."

Hayranlık ve Şaşkınlık Uyandıran: "Embriyogenez"

"Hayatın Kökleri"nin yazarı Hoagland'da, bu konudaki şaşkınlığını gizleyememiştir: "Biyolojinin bütün problemleri arasında en büyüleyici ve en zor olanı embriyogenezdir. Embriyogenezde, temel problem olarak, gen ifadesine bakıyorduk. Oysa ilk göze çarpan şey, biçimin oluşumu; yumurtadan bebeğe dönüşümdeki akıl almaz mimari başarı. Örneğin, bizi oluşturan tüm özel doku ve organlar, bir iskelete asılmıştır. Kemik, bütün diğer yapıların yanı sıra embriyoda gelişir. Sıradan görünüşlü hücrelerden başlayarak, içinde kalsiyumun sert bir yapı oluşturmak için biriktirildiği yeni bir doku belirir. Bu doku, sert ve olağanüstü güçlüdür. Bir organizmanın ağırlığını, ömür boyu taşıyabilecek nitelikte yapılmıştır. Kırıldığı zaman, kendini, yeniden onarabilir. Böylesine bir yapısal biçimlendirme süreci, nasıl ortaya çıkıyor?"

İşte bazı bilim adamlarını hayran, bazılarını şaşkın, bazılarını da çaresiz bırakan canlılarda ki "embriyogenez". Hiçbir kuşkuya yer bırakmayacak şekilde, önceden belirlenmiş "amaç" ve nihayetinde ulaşılan bir "sonuç". Yazılı tüm komutları yerine getirmenin yanı sıra, "DUR" emrine de, hiç itiraz etmeden itaat eden hücreler. Bütün bu işlevleri, her adımında denetleyen mekanizmalar.

Gelin son üç cümleyi ters çevirelim. Amacı, düzeni bozmaktan başka bir şey olmayan "belirsiz bir çaba". Yazılı hiçbir komutu okuyamayan, üstelik "DUR" emrini dinlemeyen; devamlı surette bölünen asi hücreler. Düzene karşı baş kaldıran hücre terörü. Bunun, kanser olduğunu anlamışsınızdır.

"Embriyogenez ve Kanser"; amaç-tasarım; amaçsızlık-umursamazlık; iyi; kötü, bütün bunlar,"gerçeği" anlayabilmek için yetmez mi? Evrimciler, evrimin hiçbir amacı olmadığını iddia ediyorlar. Şayet onların anladığı anlamda evrim olsaydı, "canlı düzen", "normal dağılım"a uymaz, kanserli hücrelerdeki gibi "düzensizlik", "normal dağılım"a uyardı.

Moleküler düzeyde bile, bütün canlı yapıların, bir "amacı"nın olduğunu keşfettiğimiz bir çağda, onların, bu sözlerine nasıl inanacağız? Artık, mikro âlemin bilincinin, her gün yeni keşiflerinin yapıldığı bir çağda yaşıyoruz.

Evren ve Canlılar: Çok Hassas "Parametrelere" Dayanıyor

Her şeyin "planlı" ve tamamen "uygun" olması, rastlantısal bir biçimde hayatın başladığı iddialarını, köşeye sıkıştırmaktadır. Fizikçiler, yaşamı barındıran bir evreni meydana getirmek için, tam ayar gerektiren, otuzdan fazla fiziksel ve kozmolojik parametre bulmuşlardır.

Michael Denton, "Nature's Destiny" adlı kitabında, bu gezegende, yaşamın devamının, "çok hassas ayar ve dengelere" dayandığını, söyler. Denton, özellikle insan yaşamı için gerekli olan diğer pek çok koşulu; kimya, jeoloji ve biyolojiden faydalanarak incelemiştir. Dahası, çok sayıda tekil parametrenin, olağanüstü bir uyuma işaret ettiğini, açıkça göstermiştir.

Oxford fizikçisi Roger Penrose, diyor ki; "başlangıç uzay-zaman hacmi", öylesine kesin bir "hesabı ve uyumu" gerekli kılıyordu ki: "Yaratıcı, 10 üzeri, tekrar 10 üzeri 123'te($10^{10^{123}}$) 1'lik duyarlılıkla(hassasiyetle), çalışmak zorundaydı." Penrose, şöyle devam ediyor:

"Şayet evrende bulunan temel parçacıkların her birinin tepesine birer sıfır kondursaydım, bu paydadaki sayıyı yine yazamazdım, bu çok devasa bir sayıdır." Bu sayının tersi de, sıfıra yakın "olasılığı ya da hassasiyeti" göstermektedir.

Urey-Miller ve benzeri deneylerden yola çıkarak, işlevsel proteinler ve nükleik asitlerin,"rasgele oluşması ihtimalini" belirlemek için, bilim adamları tarafından çeşitli hesaplamalar yapıldı. Morowitz, Hoyle, Wickramasinghe, Cairns, Smith, Prigogine ve Yockey; ihtimalleri hesaplamak için çeşitli yöntemler önerdiler. Söz konusu hesaplamaların tümü, işlevsel olarak dizilmiş biyo-makromolekülleri, rasgele elde etme ihtimali; Prigogin'in deyişiyle, "milyarlarca yıl ölçeğinde bile, sıfıra yakındır."

Sonsuz Boyutlu Allah: Sonlu Boyutlu Herşeyi Yarattı



Doğacı(naturalist) bilim adamlarının, adeta kesin inançlı yaklaşımı, bilimin tarafsızlığını gölgelemektedir. Maalesef bu bilim adamlarının durumu, çok eleştirdikleri ortaçağ kilise din adamlarının, bağnazlığını çağrıştırmaktadır.

Hoagland gibi, fizikçi George Wald'da, çok çok geniş zaman süresi verilirse, canlılığın ortaya çıkması için "şans"ın yeterli olduğunu savunmaktadır:

"Aslında zaman, romanın kahramanıdır. Çok uzun zaman verildiğinde, imkânsız olan mümkün olur, ihtimal dışı olan muhtemel olur ve muhtemel olan da kesin olur."

Peki, böyle bir yaklaşım bilim olabilir mi? Rastlantı ve neredeyse sonsuz olan bir zaman dilimine sığınmak! Bilim, böyle bir "mantığı" yöntem olarak kabullenirse, kanıtlanamayacak hiç bir uçuk önerme yoktur, herhalde. Şayet bir meseleyi kanıtlayamıyorsanız, onu sonsuza yakın zamana havale edin, o mutlak(!) oluverir. Peki, bu çok uzun zamanı, nereden buldunuz? Evren'in bile sonlu bir ömrü ve başlangıcı bulunuyor.

Ayrıca, bu gezegende canlılar, kaç kere topyekun yok oluş yaşamış, bu bilinmiyor mu? BM'nin, 390 uzmana hazırlattığı yaklaşık 500 sayfalık en son raporunda, "Dünya canlılarını, geçmişe benzer 6'ncı topyekun yok oluş bekliyor", demiyor mu? O halde, evrim, her defasında inkıtaya uğramış demektir. Nerede sürekli değişim ve evrim? Nerede çok uzun bir zaman?

Bazı bilim adamları da, tesadüfle(şansla), açıklayamadıkları olaylara, şöyle yorum getiriyorlar:

"Şartlar elverişli olup bir kez yaşam başladı mı, madde, böyle davranmak zorundadır. Yani madde, kendi kendini düzenleme özelliğine sahip olur. Buna kozmik zorunluluk denir."

İşte bilim dışı bir zorunluluk. Bir zorunluluk varsa, mutlaka, bu olay ve oluşları icbar eden; zorunlayan bir kimse(şey) de vardır. Bu madde midir, kozmos mudur? Biz inanıyoruz ve diyoruz ki; bütün bu sonlu boyutlu alemleri(evrenleri); tüm canlı ve cansızları; planlayan ve yaratıp-yöneten, Kendisi, yarattıklarına benzemeyen, sonsuz boyutlu olan Allah'tır. Zaman dahil, tüm sonlu boyutları, yaratıp-yönetmektedir. O'nun Hızı, yarattığı hiçbir gerçek veya sanal parçacık yahut varlığın hızına benzemez. Her an her yerdedir. Her an, her şeyi bir nokta gibi görmektedir. Üzerinden zaman geçmez. Zira zaman, O'nun yarattığı maddeye bağlı bir boyuttur.

Sonuç



Alemlerin Rabb'i olan Allah, herşeyi ve canlıları, yaratmakla kalmayıp, kaderini; gelişimini, değişimini, yiyeceğini, görevini ve ecelini de takdir etmiştir. Canlılar aleminin, bu muazzam dengesi, ancak daha şimdi; bu çağda layıkıyla farkedilmektedir. Çünkü, kendi arzularının ve hırslarının kölesi olan insanoğlu, tüm "canlı eko-sistemi ve dengeleri" alt-üst ederek; canlıları, felaketin kapısına getirmiştir. Sadece canlılar değil, yaşamı tamamen canlılara ve çevreye bağlı olan insanoğlu da, felaketin kapısına yaklaşmıştır.

Ölümden, yaşamın filizlendiği bu harikulade ekosistemde, hiçbir şey boş yere yaratılmamıştır. Dünya'da ki tüm canlıların, "yaşamdan ölüme giden dev döngü"sünde, hiçbir şeyin(enerjinin), zerre kadar ziyan edilmediği artık bilinmektedir. Tüm bu sistemlere enerji veren Yaratıcı, sistemlere, o enerjiyi, kaybetmeden tekrar tekrar kullanmasını da öğretmiştir. Canlılar, ancak bu sayede hayatlarını sürdürebilmektedirler. Bugün artık bilim, dengeyi bozan en ufak bir müdahalenin bile, nelere yol açacağını gösterecek noktaya gelmiştir.

Sonsuz boyutlu ve en güzel sıfatlara sahip olan Allah, yarattığı şeyleri; mikrodan, makroya; her an ve tamamen kontrol altında tutmakta; "kuantum-madde alemi"ne olduğu gibi, "canlı yaşama"da hükmetmektedir. Bütün bunlar, Sonsuz Yüce Allah'ın, "Ana Plan" ve "Ana Bilgisayar"ı içinde ve yönetimindedir.

Kaynaklar:

1) Mahlon B.Hoagland, Hayatın Kökleri, çev. Şen Güven, Tübitak Yy, Ankara, 1993.
2) Gerald L.Schroeder, Tanrı'nın Saklı Yüzü, çev. Ahmet Ergenç, Gelenek Yy, İstanbul, 2003.
3) Francis S. Collins, The Language of God:A Scientist Presents Evidence For Belief, Free Press, Newyork, 2006.
4) Michael J. Behe, William A.Dembski, Stephen C. Meyer, Tasarım, çev. Orhan Düz, Gelenek Yy, İstanbul, 2004.
5) Phillip E. Johnson, Evrim Duruşması, çev. Orhan Düz, Gelenek Yy, İstanbul, 2003.
6) C.G.Hunter, Darwin'in Tanrısı, çev. Orhan Düz, Gelenek Yy, İstanbul, 2003.
7) Prof. Dr. Ali Demirsoy, Yaşamın Temel Kuralları, Meteksan Yy, C1/1, Ankara, 1991.
8) Abdüllatif Metin, A.N Field, John N.Moore, Darvinizm, çev. Haluk Avanoğlu, Otağ Yy, İstanbul, 1976.
9) Michael J. Behe, Darwin'in Kara Kutusu, çev. Burcu Çekmece, Aksoy Yy. İstanbul,1998.

10) Richard Dawkins, Kör Saatçi, çev. Feryal Halatçı, Tübitak Yy, Ankara, 2002.
11) Villareal L. P, "Are Viruses Alive?", Scientific American Magasine, Aralık, 2004.
12) Caner Taslaman, Evrim Teorisi Felsefe ve Tanrı, Kitap, 'aynı isimli web site'de yayınlanmaktadır.
13) Roger Penrose, Büyük Küçük ve İnsan Zihni, çev. Cenk Türkman, İzdüşüm Yy, İstanbul, 2003.
14) Abdüllatif Metin, "Hayat Probleminin Ortaya Konuşu ve Hayatı İzah Denemelerinin Kritiği", Gerçek Dergisi, Ocak, Nisan, İstanbul 1973.
15) Ajlan Abudak, "Darwincilerin Materyalist Kökeni Üzerine", Akıllı Tasarım Türkiye Platformu Blog' da yayınlanmaktadır.
16) biltek.tübitak.gov
17) wikipedi.

DOVER MAHKEMESİ / İNDİRGENEMEZ BÜTÜNLÜK HÂKİM KARŞISINDA

Nihal Balcı-Mikrobiyolog-Eylül 2020-525. Sayı-zaferdergisi

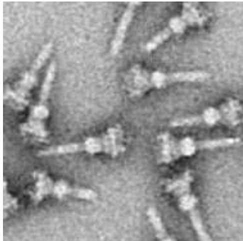
Oldukça sessiz sakin bir kasaba olan Pennsylvania'daki Dover 2004 yılında oldukça sıcak bir tartışmanın merkezi oldu.

ABD'de devlet okulu ders programlarına göre dokuzuncu sınıfta evrim teorisi okutulur. Dover'de kasabanın Eğitim Kurulunun kararı ile, bu konu işlenmeden önce okullarda bir sayfa bildiri okunmaya başlanır. Okunan bildiride Darwin'in teorisinin bir gerçek değil, teori olduğu, hala test edilmekte olduğu, ve öğrencilerin bu konuda açık fikirli olmaları gerektiği yazmaktadır.

Darwin taraftarları şiddetle karşı çıkarlar. Onlara göre öğrencilere bu bildiriyi okumak laikliğe aykırıdır; okullarda dini dayatma yapmaktır. Sonunda velilerden bir kısmı kasabanın Eğitim Kurulunu anayasaya aykırı hareket ettikleri gerekçesiyle mahkemeye verirler.

Yüzyılın en ilginç davalarından olan ve çok dikkat çeken mahkemede şahitlik yapan Brown Üniversitesi profesörü Kenneth Miller, İndirgenemez Bütünlük hipotezini ortaya atan, bir Darwinizm karşıtı ve Akıllı Tasarım savunucusu olan Michael Behe'nin hipotezini çürütmek için şöyle bir argüman kullanır: Makinanın parçaları hücrede var olup, başka görevler için kullanılıyor olabilir. Daha sonra bu parçalar bir araya getirilip motor oluşturulmuş olabilir.

Kenneth Miller daha sonra laboratuvarında Behe'nin hipotezini çürütmek için yaptığı deneyi anlatır. "İndirgenemez Bütünlük doğru ise bakteri kamçı motoru parçalarına ayrıldıktan sonra ortaya çıkan parçaların hiçbir işe yaramıyor olması gerekir," der. Miller motorun sadece bir parçasını değil 30 parçasını çıkarır. Fakat kalan parçalar işe yaramaz atıklar değil, 3. Tip Salgılama Sistemi İğne Kompleksini oluşturur.



Resim: By Schraidt O, Lefebre MD, Brunner MJ, Schmied WH, Schmidt A, Radics J, Mechtler K, Galán JE, Marlovits TC - Cropped image from Schraidt et al. (2010), Topology and Organization of the Salmonella typhimurium Type III Secretion Needle Complex Components. PLoS Pathog 6(4): e1000824. doi:10.1371/journal.ppat.1000824, CC BY 2.5, https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=9952239

Bu iğne kompleksi bakterilerde toksinleri enjekte için kullanılmaktadır ve Behe'nin parçaların gereksiz olduğu hipotezini çürütmektedir. Miller'a göre evrim, hücrede farklı görevler gören bazı parçaları alıp yeni bir hale dönüştürüp yeni bir moleküler makine oluşturabilir. Ona göre hipotez tamamen yanlışlanmıştır.

9 gün sonra aynı şahit sandalyesinde Michael Behe oturmaktadır. Michael Behe, bir moleküler sistemden tek parçası çıkarılırsa parçaların geri kalanlarının işe yaramadığını söylemediğini fakat sistemin bir bütün olarak çalışamadığını ifade ettiğini, ve ifadelerinin yanlış anlaşıldığını söyler. **Yani bir kamçı motorunda bir tek parçası bile çıkarılsa bir bütün olarak kamçı motoru vazifesini görememektedir.**

Behe'ye göre Miller'ın önerdiği senaryo mantıklı gibi görünse de, olma ihtimali çok düşük görünmektedir.

Behe gerekçesini şöyle bir örnekle anlatır: Eğer bir fare kapanı yapmak isteseniz garajınıza gidip orada bir saatin yayı, demir bir levye, bir bisiklet demiri gibi bazı parçalar bulsanız bunları bir fare kapanına dönüştürmek için çok uğraşmanız gerekir. Çünkü parçalar önceki görevleri ne ise ona göre şekillendirilmişlerdir. Bunların hepsini bir araya getirip şekillerini yeni görevlerine uygun hale getirmek gerekir. Aletleri olan, akıllı ve şuurlu bir insan için bile zor olan bu iş milimetrenin binde biri kadar büyüklükte olan bir hücrede doğal seleksiyon tarafından moleküler bir makine için nasıl yapılacaktır? Hücrenin farklı kısımlarından farklı işlevler gören farklı parçalar toparlanıp nasıl moleküler bir makine yapılacaktır?

Bütün parçalar hücre içerisinde bulunsa bile, parçaların bir araya getirilmesi için bir plan, program ve sıra olması gerekir. Bir evi yaparken nasıl önce sağlam bir temel ve daha sonra diğer basamaklar teker teker yapılması gerekiyorsa kamçı motorunun da böyle temelden, tek tek, planlı bir şekilde inşa edilmesi gerekir. **Moleküler şırınga, kanca ve diğer parçalar ortamda bulunsa bile, doğal seleksiyon bunları nasıl tam doğru bir şekilde birbirine monte edip çalışır bir kamçı haline getirecektir?** Bunun için bir ilim, irade ve kudret gerekmez mi? Akılsız ve şuursuz parçalar nasıl ilim ve plan gerektiren bir olayı gerçekleştireceklerdir?

Michael Behe duruşmada devam eden ifadesinde kamçının şırıngadan evrimleşemeyeceğini, çünkü şırınganın kamçıdan daha sonra ortaya çıktığını söyler. Yani bu evrim değil, ancak bir geri evrim olabilir.1-2

Bu ise Behe'ye göre evrim teorisine delil olabilecek bir olay değildir. Yani çok parçalardan oluşan mükemmel bir makinanın daha basit bir hale getirilmesi evrim teorisine verilebilecek güzel bir örnek değildir.

Şırınga motorundaki genlerin mutasyon oranı bakteri kamçısındaki genlerin mutasyon oranına göre çok yüksektir. Bu da şırınga motorunun kamçıdan daha sonra ortaya çıktığını, yani daha komplike olan kamçı motorunun şırıngadan evrimleşmediğini gösterir.

Genetik deneylerden bildiğimize göre kanca motorunun 29,28,27 vs. proteinli halleri işlev gösterememektedir. Behe'ye göre şırınga moleküler kamçı motoruna evrimleşmiş olsa bile, şırıngadan kamçı motoruna gelene kadar uzun bir atlama vardır. Bu ise Evrim Teorisine aykırıdır. Darwinist bilim adamları sadece şırınga ile tezlerini ispat etmiş sayılamazlar. Bu ikisi arasında kamçı motoru kadar verimli çalışmayan ona yakın ara form bazı moleküler makinaların varlığını göstermek zorundadırlar.

Moleküler biyolog Douglas Axe, Darwinist mekanizmanın olabilirliğini deneylerle araştıran bir bilim adamı. Gerçekten doğal seleksiyon hücrede bulunan bazı parçaları alıp, onları bir araya getirip, yeni işlevler kazanmalarını sağlayabilir mi?

Axe'e göre bu konuda biri büyük bir küçük olan iki problem var: Büyük problem, tamamen yeni bir protein oluşturulması. Küçük problem ise, bir proteinde değişiklik yapılıp biraz daha farklı bir görev alması sağlanması. Fakat daha sonra yaptığı deneylerle "küçük" dediği problemin bile Darwin'in mekanizmaları için ne kadar zor olduğunu anlar. **Bir proteinde farklı bir işlev görmesini sağlayabilecek değişikliklerin yapılması ihtimal hesaplarına göre o kadar düşüktür ki, tesadüfi ve kontrolsüz olaylarla bunların başarılması imkân haricindedir.**

Yani kamçı motoru gibi komplike bir makinenin daha basit bir makineden parçaları bir araya getirilerek Darwin mekanizmalarıyla verimli çalışabildiği hale evrimleşme ihtimali yoktur. Böyle bir oluşum için birden fazla koordineli mutasyon gerekmektedir. **Popülasyon genetiğinde yapılan birçok çalışma ise, koordineli mutasyonların ihtimal hesaplarına göre ulaşılamaz olduğunu gösteriyor.**

3 milyar alt birimi olan bir memeli hücresi DNA'sında, bir birimin değişme ihtimali 1/3 milyardır. Eğer iki koordineli mutasyon olması gerekiyorsa ihtimal 1/3,000,000,000 x 1/3,000,000,000 olur. Her artı mutasyon için çarpımdan dolayı olabilirliği katlanarak azalır.

Benim kanaatime göre hem Miller hem de Behe'nin haklı tarafları vardır.

Miller deneyi "indirgenemez bütünlüğü" bir yönüyle yanlışlayan bir deneydir. Behe şırınganın daha sonra evrimleştiğini söyleyerek tezini savunsa da, yaratma bazen bu şekilde işlemekte, geriye doğru gitmekte, hücre veya bedenler ihtiyaç olmayan şeyi atmaktadırlar. Yani kamçı motorundan bir şırınganın yaratılması kabul edilebilir bir olaydır. Fakat Miller, söylediği şeyin, yani bakteri hücresinde kamçının, şırıngadan oluşmasının doğru olduğunu farz etsek bile bunun kendi kendine olan, tabiî bir olay olarak ele alması yanlıştır. Behe'nin dediği gibi burada her hâlükârda bir atlama vardır ve bu da mutasyonu takip eden doğal seleksiyondan farklı bir mekanizma olduğunu gösterir. Hatta ara formlar tek tek gösterilse bile bir tasarımcı olmadan böyle bir sanat harikasının doğal olaylarla kendi kendine olabilmesi düşünülemez.

Behe bununla ilgili olarak Rushmore Dağını örnek verir. Bu dağda bazı Amerikan Başkanlarının yüzleri heykeltıraşlar tarafından dağın yüzeyine kazınmıştır. Behe, "Bu yüzlere ve etrafındaki taşlara baktığımızda bir tasarımcı tarafından bu sanatın icra edildiğini biliriz. Eğer bir bahçenin her tarafını yabani otlar kaplamış, diğerinde ise güzel laleler yetiştirilmiş ve bir dizayn yapılmış ise ikinci bahçede yapan, uğraşan biri olduğuna kanaat getiririz," der.

Michigan Devlet Üniversitesi profesörü Richard Lenski 1980'lerin sonundan beri E. Coli bakterisi ile uzun soluklu bir evrim deneyini sürdürmektedir. Sadık bir Darwinizm destekçisi olan Lenski deneyi ile bir bakteri popülasyonunu uzun süre takip ederek evrimleşen yeni bakteri fonksiyonlarını göstermek istemiştir. 2014'te 60000 nesil bakteri yetiştirmiştir. Bu insanlık ömrüne bakıldığında yaklaşık bir milyon yıla karşılık gelir. **Bütün bu araştırma boyunca DNA değişiklikleri, farklı mutasyonlar olmuş fakat yeni bir şekil ve fonksiyona sahip yeni bir protein veya bakteri kamçısı gibi bir yapı oluşumu gözlemlenememiştir.** Darwin mekanizmaları bir şey yaratmaktan bir bilgi veya kod oluşturmaktan uzaktır. Sadece kodlamaları indirgedikleri, yeni bir şey yapamadıkları

görülmektedir. **Yeni bir bilgi oluşturamayan yeni proteinler yapamayan bir mekanizma nasıl olur da bakteri kamçısı gibi komplike bir yapıyı oluşturabilir?** Dikkat edilirse Miller deneyinde de bazı genler çıkarılarak şırınga oluşturulabilmiş fakat tersi, yani yeni genler eklenilerek, kontrollü laboratuvar ortamında bile kamçı oluşumu gösterilememiştir.

Yani bütün bu tartışmada, ne olduğu başka bir şey, nasıl ve hangi mekanizma ile olduğu ise başka bir şeydir. Miller ve onun gibi bilim adamları ne olduğuna ışık tutabilse de Darwin mekanizması nasıl olduğunu açıklamakta çok eksik kalıyor.

Kaynaklar:

1. Evolution of bacterial type three protein secretion systems, Milton H. Saier et al.

2. The non-flagellar type three secretion system evolves from the bacterial flagellum and diversified into host cell adapted systems, Sophie S.Abby et al.

m-RNA AŞISININ ÇAĞRIŞTIRDIKLARI VE İNSAN GENOM PROJESİ

Kaynak: "İnsan Genom Projesi", Hilal Nevruzoğlu, yaklasansaat.com, 2008-
Güncelleme: 07/05/2021

Uluslararası Genetik Kongresi Başkanı Robert Haynes, bir konuşmasında şunları söylüyordu: "En az 300 yıl boyunca, insanın özel bir varlık olduğu düşünüldü. Oysa ki, genleri değiştirme becerisi, bize insanın sadece biyolojik bir makine olduğunu göstermiştir. Bundan sonra özel, hatta kutsal türlerin olduğu inancıyla yaşamak pek mümkün görünmüyor."

İnsanıyeniden dizayn etmeyi kafaya koymuş; tanrılık iddiasındaki bu teknoloji kahinlerinden bazıları, kendi bedenlerinden de tiksinti duymaktadırlar. "İnsanlığın Ötesinde" adlı kitaplarında George Paul ve Earl Cox; "bir başka yol daha var" diyor. Neden kalbimiz 2 değil de birmiş!

En etkin kriyojenik uzmanlarından Robert Ettinger; genetik mühendisliğinin, "altın çağ"ın öncüsü olacağını ilk defa ifade eden kişidir. Ettinger, ağzımızın çok amaçlılığı, saçmalıktan başka bir şey değildir diye düşünmektedir. Ettinger, insanın doğal yapısına duyduğu bu tiksintide yalnız değildir. Hans Moravec, bir seferinde, Asimov'un gerçek bir insana dönüşmek isteyen bir android hakkındaki hikayesinden bahseder ve şöyle der:
"Bu, sevimli bir hikaye ancak onu okuduktan sonra içimden androide; başlangıçta daha iyi bir şey olduğun halde, bu lanet cehennemde 'niçin bir insan olmak istiyorsun?' demek geldi."

Evrende özel bir yer ve öneme sahip olan insan, bir sonraki "insan-tanrı aşaması"na geçişte; bir "ara basamak" olarak görülmekte ve adeta "moleküler bir sistem" olarak algılanmaktadır. Onlara göre, diğer türlerden bizi farklı ve anlamlı kılan hiçbir yanımız yoktur. Durum böyle olunca, genetik denemelerle insanlığın anlamını yitirmesi; bu kişiler için yadırganacak bir şey değildir.

Bu nedenledir ki; bu gen teknolojilerine sıkı sıkıya sarılıp; mükemmelleşme hayalleriyle; insanı yeniden dizayn etmeye çabalıyorlar. Oysa, kendi sınırlarımızı bilmeden bir şey olamayacağımız bilgisi; "derin şuurumuz"dan bize seslenmektedir. İşte bilim adamı Mihaly Csikszentmihalyi'nin, insanlığa uyarısı:
"Küçük dozlarda yararlı olan biyolojik ve psikolojik işlevler aşırı boyuta vardığında tehlikelidir. Şimdi olduğumuzdan daha duygusuz ve acımasız bir canlı türü ortaya çıkabilir."

İnsan, zihinsel potansiyelini sınırlayacak bir kusurla yüklenmiş değildir. Aksine insanoğlu, kuşların ötüşünü duyacak, olağanüstü renk ve güzellikteki çiçeklerin kokusunu alacak, yaşadığı dünyayı ve gökyüzünü izleyip-araştırabilecek, hepsinden önemlisi, onu daima iyiye yöneltebilecek idrak ve sağduyu potansiyeline sahip bir varlıktır. Tüm bunlar insana, evrende özel bir anlam ve sorumluluk yüklemekte, onun başıboş ve rastgele bir evrime tabii, amaçsız bir varlık olmadığını bize göstermektedir. Gelecek kuşakları tasarlamak için insan embriyolarında kalıcı genetik değişiklikler yapmak, insan uygarlığını önceden tahmin edilemeyecek boyutlarda bir uçurumun kenarına sürükleyecektir.

İnsan zeka nimetine; dolayısıyla karar verme ve seçme iradesine sahip; bu yönüyle içinde yaşadığı evrenin yasalarıyla kayıtlı, hür-sorumlu ve maddeye hakim olmayı başaran, canlı bir varlık. Uçsuz-bucaksız bilinçaltıyla; yani maddi-biyolojik, ruh-his-duygu-arzu ve isteklerle yüklü; her an patlamaya hazır bir umman. İnsan, o derece komplike muazzam bir varlıktır ki; onun gerçek kopyasını çıkarmak bile imkansız gözükmektedir.

Bugün yaratılmış canlılar ve insanlar üzerinde deneyler düzenlemek; Sonsuz İlim Sahibi Yüce Allah'ın ilmi ve izniyle bilimde bir gelişme göstermek; hastalıkları tedavi etmek; canlı-bitki bilimini geliştirip; yeni ürünler elde etmek, elbette mümkündür, hatta bir gerçektir de. Ancak canlıları ve özellikle insan gerçeğini, bütüncül bir şekilde; bugün de, yarın da kuşatamayacak olan sonlu boyutlu insanoğlu; Sonsuz Boyutlu Yaratıcı'nın eseri üzerinde, ancak sınırlı-sorumlu bir tasarrufta bulunabilir.

Yaratıcı'nın yol göstericiliği ve izni olmadan, onun eserleri üzerinde oynarsanız; dünyanızı, yaşamınızı ve geleceğinizi, riske atarsınız. Bugün Allah'ın yarattığı bilim, bilişim ve teknoloji geliştikçe; insanoğlu, heyecana-hayale ve kibre kapılarak; her şeyi yapabileceğini sanıyor. Kendisini adeta ilahlaştıracak yolda; hiçbir sınır tanımadan; para ve güç hırsıyla; dünyanın zenginliklerini, atmosferini, bitki ve canlılarını nasıl talan ettiyse; şimdi de yaratılmışların en şereflisi olan insanı aşağıların aşağısına indirmeye çabalayarak; en büyük kumarını oynuyor.

Bugün başta ABD olmak üzere tüm dünyayı kaplamış bulunan "New Age Akımı"; insanın tanrılık potansiyeli taşıdığını; yakın gelecekte bir boyut atlaması yaşayarak; "altın çağ"a geçiş yapacağı yalanını, tarikatları ve medyumları aracılığıyla pompalıyor. Raelianlar, scientology ve daha birçoğu, insanlığı habis bir ur gibi sarmış ve sözde bir kısım evrimci-bilimcilerin beyinleri bu felsefeyle yıkanmış bulunuyor.

Bu insanlığı ve dünyayı helaka sürükleyecek şeytani-yeminli planın arkasında, elbette İblis ve köleleri bulunmaktadır. Tarih boyunca insanlığı helaklara sürükleyen bu yeminli düşmanın çağdaş planı şudur: Cennet'te, Adem'e teklif ettiği gibi; bugün de insanoğluna; melek olacağı, tanrı potansiyeli taşıdığı ve ebedileşeceği zehirli yalanını teklif ediyor. İnsanın, "genetik olarak bu dönüşümü gerçekleştirebileceği tezi"ni, medyumları ve yaldızlı propagandalarıyla durmadan kulaklara üflüyor. Evrimci- hayalci bilimcilerin kulaklarına da bunu fısıldıyor. Mükemmel, hastalıksız, ölümsüz insan olmak kulaklara hoş geliyor. Bu özellikler, Cennet insanının özellikleridir. Bu melek insan, Yüce Allah'ın diriltmesi ve yeni bir yaratılışla yaratmasıyla mümkün olacaktır. İşte bunu bilen İblis, bu gerçeğe yalan elbiseleri giydirerek; dünyada pazarlıyor. Yani Dünya, Cennet olacak, insan evrimleştirilerek ölümsüz melek-tanrı olacak. İşte Adem'e hazırlanan tuzak da tamı tamına buydu. Malesef Adem gibi; Ademoğlu da bu tuzağa düşmüş ve düşecek gibi gözüküyor.

Kim sonsuz boyutlu ilmiyle, her şeyi kuşatan Yüce Allah'ın evrensel düzenine başkaldırmanın cevapsız kalacağını sanıyorsa, aldanıyor ve trajik sonunu hazırlıyor demektir. Tıpkı Eski Kavimler, Nuh Kavmi ve Atlantis Kavmi gibi. Sonsuz İlim-yaratma sahibi olan ve ilmiyle her şeyi kuşatan Allah, bugün olmakta olanları bize Kitabı'nda bakın nasıl bildiriyor:

İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya yaşamıyla ilgili sözlerine taacub edersin(şaşırırsın). Ve o kimse, kalbindeki şeye(amaca) Allah'ı şahid getiren, inatçı-tartışmacı bir düşmandır.
O, yönetimi ele geçirdiği zaman, Arz'ı bozmaya, toprağı-ürünü ve nesli(soyu) helak etmeye çaba harcar. Allah, (evrensel düzeni bozan) bozguncuları sevmez.[**BAKARA(2)/204-205**]

Muhakkak onlar(müşrikler), O'nun(Allah'ın) dışında, dişileri(ilahları) çağırıyorlardı. Onlar, (gerçekte) kovulmuş şeytandan başkasını çağırmıyorlardı.
Allah, onu lanetledi ve O(Şeytan) dedi ki: "Elbette, Sen'in kölelerin içinden belirlenmiş bir zümreyi, kendime (köle) edineceğim."
"Ve elbette onları saptıracağım, ümitlendireceğim; onlara, hayvanların kulaklarını kesmelerini emredeceğim. Elbette yine onlara, Allah'ın yarattığını değiştirmelerini emredeceğim."Kim, Allah'ı bırakıp da şeytanı dost edinirse, muhakkak o, apaçık bir hüsrana uğramıştır.
(Şeytan), onlara vaat ediyor, onları ümitlendiriyor. Oysa Şeytan(İblis), onlara aldanmadan başkasını vaat etmez.[**NİSA(4)/117-120**]

GENOM: "ŞİFRELENMİŞ KİTAP"

Hilal Nevruzoğlu-yaklasansaat.com-2008

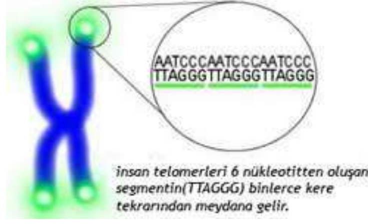
Organizmanın belirli bir özelliğini içeren, kalıtımla yavruya
aktarılabilen küçük bilgi paketlerine, gen adı verilir. İnsan bedeninde yaklaşık 75 trilyon hücre vardır. Bunların büyük kısmı, milimetrenin onda birinden küçüktür.
Bütün hücrelerde, çekirdek dediğimiz kapalı bir kap vardır. Hücre ikiye bölünürken, servetini yeni hücrelere aktarma işlemi, çekirdek bölünmesiyle başlar.
Öncelikle çekirdek bölünür. Çekirdeği, hücrenin beyni gibi düşünebiliriz. Hücre içerisinde gerçekleşen bütün metabolik etkinlikler, çekirdekten gelen direktifler yoluyla olur. Bu direktiflerin kaynağı ise, genlerdir.

Mikroskopların gelişimi, çekirdeğin içinde kromozom denilen, iplik gibi yapıları görmemizi sağlamıştır. Bu yapılar, çekirdek bölünmeden kendilerini bir kat artırır ve her kromozom dizini, "yeni yavru hücre"nin içine yerleşir. Biri anneden, diğeri babadan gelen bu kromozom seti; beyin, üreme hücresi, kas, kemik, deri ve mide gibi tüm hücrelerimizin çekirdeğinde bulunmaktadır. Yumurta ve sperm hücrelerinde bir set vardır. Kırmızı kan
hücreleri ise çekirdeksizdir.

Kontrol Genlerini: Kim Kontrol Ediyor?

İlke olarak her genom seti, 20.000 geni aynı 23 kromozom üzerinde taşır. İnsan bedeninin karmaşık yapısı düşünüldüğünde; sadece 20.000 gen bulunması oldukça şaşırtıcıdır. Öyle görünüyor ki, bu kadar küçük bir genetik paketin, bu kadar anlamlı yapılar üretebilmesi için her bir genin, bir şekilde "özel talimatlar" kadar "genel bir plan" da içermesi gerekir. Bu durumda, genlerin çalışmasını kontrol eden başka genlerin varlığından sözetmek gerekiyor. Peki, genlerin çalışmasını kontrol eden genleri, kim kontrol etmekteydi?

Çocuğumuza tek bir genom seti aktarırız. Bu set, anne ve babadan gelen kromozomların, birbirleri arasında DNA değişimi ile(rekombinasyon) oluşturulur. Kromozomlar, uzun DNA şeritleri ve onları saran kromozom ipliklerinden oluşur. Kromozomların ortasındaki boğumlara, sentromer denir.

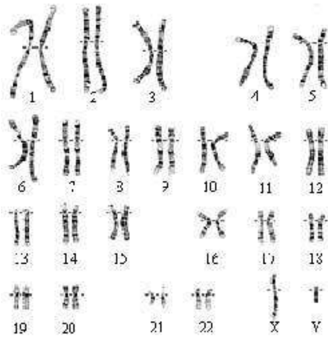


Telomer segmentinin(TTAGGG) uzunluğu, hücrenin yaşını belirler. Hücre yaşlandıkça, segment kısalır.

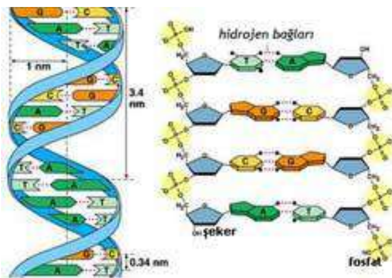
Uzun Yaşama Sırrı: Telomerlerde mi Saklı?

Kromozomların sonlarındaki parçalara ise telomer denir. Telomerlerin uzunluğuna bakarak, hücrenin yaşı okunabilir. Her bölünme sonucunda, telomerler biraz daha kısalır. Bu kısalma, ancak süreç doğal yoldan sonlandığında; yani canlının ölümüyle biter. Kanser hücreleri ve bazı kök hücreleri sınırsız bölünür, ancak telomerleri hiçbir zaman kısalmaz. Bu sebeple İnsanın uzun yaşaması ile ilgili çalışmalar, telomerler üzerine yoğunlaşmıştır.

İnsanın vücut hücrelerinde 46 kromozom vardır. Üreme hücrelerinde ise 23 kromozom bulunur. Bu konuda rekor 600 kromozoma sahip eğrelti otlarındadır. Kromozom sayıları ile bir organizmanın karmaşıklığı arasında bir korelasyon bulunamamıştır. Ayrıca bütün memelilerde, DNA şeridinin uzunluğu aynı olduğu halde; kromozom sayıları neden türden türe farklılık göstermektedir? Bunun sebebini kimse açıklayamamaktadır.



Genomun bir "kitap" olduğunu düşünelim. "Kromozom" denilen 23 bölümü vardır.



Baz, şeker ve fosfat kombinasyonu, DNA'nın temel birimi olan nükleotidleri meydana getirir.

Thomas Morgan, meyve sineklerini deney hayvanı olarak kullanarak; kromozomların, genlerin yuvaları olduğunu bir dizi deneyle kanıtladı. Bu deneyler sonucunda genlerin, kromozom ipliklerinin etrafında top top sarılmış oldukları artık biliniyor.

Kromozom Seti: Genom

Bütün genetik bilgiyi içeren kromozom setinin tamamına genom denir. Hücre genomu, bilinen kromozomlardan ve çıplak DNA'dan oluşan, kendini halka şeklinde kapatmış mitekondri genomundan oluşur.

Genomun bir "kitap" olduğunu düşünelim. "Kromozom" denilen 23 bölümü vardır. Bu 23 bölümün içerisinde, "gen" denilen binlerce hikaye bulunur. Yaklaşık 20.000 gen-20.000 hikaye. Her hikaye, "ekson" denilen paragraflardan oluşur ve bunlar, "intron" denilen reklamlarla yer yer kesilir. Her paragraf, "kodon" denilen kelimelerden oluşur. Her kelime, "baz" denilen harflerle yazılmıştır: A, T, G, C.

DNA: Deoksiribonükleik Asit

DNA(Deoksiribonükleik asit); karbon, hidrojen, oksijen, azot, fosfat atomlarından oluşan ve hücrenin bütün hayati fonksiyonlarında rol alan, dev bir moleküldür. DNA'yı oluşturan nükleotidler üç bölümden meydana gelmişlerdir:

1) Baz: Adenin (A), Timin (T), Guanin (G), Sitozin (C)
2) Şeker (5 karbonlu karbonhidrat)
3) Fosfat grubu

Birbirlerine fosfat bağları ile bağlanmış şeker dizilerinde her bir şekere bir de baz bağlıdır. Bu, DNA'nın bir zincirini oluşturur. DNA zinciri, ikili sarmal(heliks) yapıdadır.

"Bir şeyi kalıtımla geçirmek demek, bir parça DNA aktarmak demektir." Genler, DNA'dır. DNA, bilgidir.

DNA'nın Temel Özellikleri



Şekilde DNA'nın süper sarmalı nasıl oluşturduğu görülmektedir.

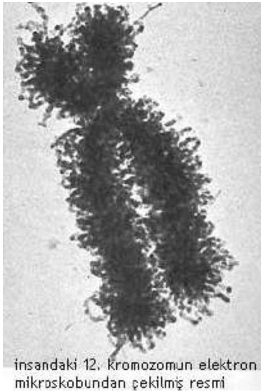
1. Zincir moleküldür. Değişik basit molekül çeşitlerinin birbirine eklenmesinden oluşmuş zincir şeklindedir.
2. Olağanüstü uzun ve son derece incedir.

3. Zincirde dört çeşit halka vardır. A, G, C ve T.
4. Bu dört tür halkanın bağlanma biçimi, bir zincirin halkaları gibi birbirinin aynıdır. A-T baz çiftinde 2 hidrojen bağı; G-C baz çiftleri arasında ise 3 hidrojen bağı bulunmaktadir. Zincirin bir kolunda bulunan nükleotidlerin dizilişi, karşı kolda bulunan nükleotidlerin dizilişini bir çeşit dikte ve kontrol eder. Tesadüfe bırakmayan bir titizlikle molekül yapısı oluşturulur ve kontrol edilir.
5. Halkaların şaşmaz bir düzeni vardır: Bu yazıdaki harflerin düzeni gibi.

DNA = Dil = Bilgi

DNA ipliği bilgidir. Her harf bir kimyasala karşılık gelir ve kimyasal şifre şeklinde yazılmış bir mesajdır. Bu şifrenin bizim anlayabileceğimiz bir yazım şekline çevrilmiş olması; olağanüstü derecede güzeldir.

İnsanın her bir hücresinde; 0,0001 santimlik bir alanın içinde, yaklaşık 2 metre uzunluğunda DNA sıkıştırılmış vaziyette bulunur. İçinde bir milyar kelimenin bulunduğu bu mesajı; saniyede bir kelime hızla ve günde 8 saat okuyarak 100 yılda bitirirdik. Bir milimetreye bir harf düşecek şekilde yazıya döksek; oluşacak metin Tuna Nehri kadar uzun olurdu. Kalın uçlu bir tükenmez kalemle, elimiz üzerinde bir nokta işaretleyecek olsak, noktanın olduğu yüzeyde yaklaşık 1000 hücre renklenir. Bu söz konusu noktanın altında, 2 km uzunluğunda DNA vardır. Hem de yalnızca derinin yüzeyindeki hücrelerde.


insandaki 12. kromozomun elektron mikroskobundan çekilmiş resmi

Vücuttaki DNA'lar uç uca ilave edilseydi; Güneş'le Dünya arasındaki mesafenin, 600 katı uzunluğu bulurdu. Yaklaşık 160 milyar kilometre. Bu aşırı boyuttaki değerler insana, genomun büyüklüğünü; ışık yılı olarak ifade etmeyi çağrıştırmaktadır.

Bir Noktaya Yoğunlaşmış: Devasa "Genom Kitabı"

Bu oldukça kalın bir kitap; devasa bir belge; toplu iğne ucundan küçük, minik bir hücrenin içine rahatlıkla sığdırılmıştır. 2 metrelik DNA dizisini, bir hücre içerisine sıkıştırabilmek için; 1/100.000 ölçeğinde bir sıkıştırma işlemi gerçekleşir. Molekülü oluşturan 2 dizi bükülerek; "süper sarımlı heliks", heliks içerisinde heliks barındıran bir heliks oluşturacak şekilde katlanır ve sonuçta; yarıçapı metrenin 1/5.000.000 kadar olan bir küre ortaya çıkar.

Genomun bir kitap olduğu düşüncesi, kesinlikle mecazi bir anlatım değil; gerçeğin ta kendisidir. Kitap, sayısal bir bilgi parçasıdır. Doğrusal, tek boyutlu ve tek yönlü formda yazılır. Şifresi, gruplaşma sıralarına göre birkaç işaretten oluşan küçük bir alfabeyi, devasa bir "anlam sözlüğü"ne çevirir. Genom da böyledir. Tek farkı, Türkçe kitapların hepsi soldan

sağa okunurken; genomda bazı bölgeler soldan sağa, bazı bölgeler sağdan sola okunur. Ancak, asla aynı anda iki yönde okunmaz.

Türkçe kitaplar, 29 harfle oluşturulan farklı uzunluklardaki kelimelerle yazılırken; genom, sadece 4 harfin(A, C, G, T) kullanıldığı; 3 harfli kelimelerle yazılmıştır. Bu kelimeler, düz sayfalar yerine bazların ana yapıya basamak olarak
tutturulduğu, DNA molekülleri denilen uzun fosfat ve şeker zincirlerine yazılıdır.
Her kromozom, bir çift uzun DNA molekülünden ibarettir. Bilgi böylece harita veya plan olmak yerine; düz bir yüzey üzerinde iki boyutlu bir şeye; yahutta tek boyutlu "yazılı talimat dizini"ne dönüşür. DNA alfabesinin 4 harfi vardır. Ancak bunlarla yazılabilecek mesajların sayısı sonsuzdur. Tıpkı iki harfli Mors alfabesiyle(nokta-çizgi) söylenebileceklerin sınırı olmadığı gibi.

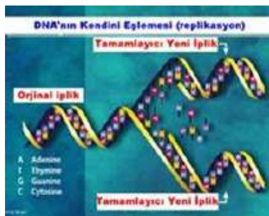


Genom, bilinçli ve hünerli bir kitaptır.

Bu Devasa Kitap: Çok Bilinçlidir!

Hayat, DNA'da yazılı olan sayısal bilgidir. DNA yaşamın kaydını içerir. Birbirini izleyen uzun zamanlar boyunca sadakatle aktarılarak günümüze ulaşmıştır. Genom, çok bilinçli ve hünerli bir kitaptır. Uygun şartlarda hem kendi fotokopisini çıkarabilir hem de kendini okuyabilir. Fotokopi işlemi, "replikasyon" olarak bilinir. Kendisini okuması ise "gen okunması"(translasyon) diye geçer.

23 kromozomlu bir sperm hücresi ile 23 kromozomlu bir yumurta hücresi birleşerek bir insanı oluşturacak olan o ilk hücre ortaya çıkar. Bu ilk hücre, DNA'sını kopyalayarak bölünür ve böylece aynı plana sahip 2 hücre oluşur. Kopyalama(replikasyon), her bir hücrenin bölünüşü sırasında; DNA'nın da kendini kopyalamasıyla tekrar eder. Dolayısıyla, bütün hücrelerimizde aynı plan vardır. Replikasyon(kopyalama), dört bazın ilginç bir özelliği sayesinde gerçekleşir: A, T ile ve G, C ile çift oluşturur. Böylece tek bir DNA iplikçiği, T'lerin karşısına A'ları; A'ların karşına T'leri; G'lerin karşısına C'leri ve C'lerin karşısına G'leri getirerek kendini kopyalar. Aslında DNA molekülünün olağan durumu; orijinal DNA iplikçiği ile onu tamamlayan iplikçiğin birbirleri üzerine kıvrılmalarıyla oluşan meşhur çift sarmal yapıdır.



Bir DNA iplikçiği, T'lerin karşısına A'ları; A'ların karşına T'leri; G'lerin karşısına C'leri ve C'lerin karşısına G'leri getirerek; kendini kopyalar.

Tamamlayıcı iplikçiğin kopyalanması, orijinal metnin tekrar yazılması anlamına gelir. Böylece ACGT dizisi kopyada TGCA halini alır ve kopya, kopyalandığında tekrar ACGT dizisi elde edilir. Bu özellik sayesinde; DNA sonsuz sayıda bölünse de, hala aynı bilgiyi saklama becerisine sahiptir.

DNA Dili: Nasıl Hayata Dönüşüyor?

DNA dilinin anlamı, belirli bir canlı organizmayı tanımlamasındadır. Başka bir deyişle genler; maddenin, yaşamın gerçek özünün, gerçek canlı unsurun yaratılması için gerekli bilgiyi verirler. DNA dili; fizik olarak yaşamaya, nefes almaya, hareket etmeye, et üretmeye nasıl çevrilebiliyor? Bu soruyu yanıtlamadan önce, nelerden yapılmış olduğumuzu bilmemiz gerekir.

Canlının Temel Malzemesi: Proteinler

Bizi oluşturan en önemli malzeme proteindir. Diğer yapı maddelerimiz; su, tuzlar, vitaminler, metaller, karbonhidratlar, yağlar, proteinlere destek olmak üzere bulunurlar. Proteinler, yalnızca kütlemizin; suyun dışında çoğunu oluştururlar. Aynı zamanda vücut ısımızı, hareketlerimizi ayarlarlar. Düşüncelerimizin ve duygularımızın da temelini oluştururlar. Kısacası proteinler bizi oluştururlar ve yaptığımız her şey onlara dayanır. Enzimler, bir çok hormon, derimize rengini veren melanin, vücudumuza oksijen taşıyan hemoglobin, kaslarımızın gevşeme ve kasılmasına yardımcı olan aktin, miyozin, bakteri ve mikroplardan vücudumuzu koruyan antikorlar, proteine birer örnektirler.



Kuşun bütün kütlesi proteindir.

Örneğin, bir kuşun bütün kütlesi proteindir. Ne görüyorsak, tüyleri, gözleri, hareket etmesi bile proteindir. İçindeki her şey de proteindir. Ayrıca kuşa çok özel bir kişilik veren her şey de; özel proteinlerle belirlenmiştir.

DNA'nın yönetimiyle yapılan proteinler, birey olmanın, tek olmanın, bütün türlerin fiziksel temelidir. Metal, otomobil için neyse, protein bizim için odur. Otomobilde başka malzemeler de vardır, ancak yapıyı ve işlevi sağlayan en önemli eleman metaldir. Bir arabanın diğerinden farkını; biçimi, niteliği ve metal kısımların durumu belirler.

Protein; kimyayı, yaşamayı, nefes almayı, metabolizmayı ve davranışı simgeler ve biyologlar buna "fenotip" derler. DNA ise; enformasyonun, kendini kopyalamanın, üremenin ve

cinsiyetin temsilcisidir ve biyologlar buna da "genotip" derler. Biri olmadan, öteki var olamaz.

Protein, Gen Ürünüdür: Etkileşim Çift Yönlüdü

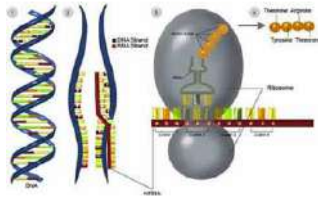
Proteinler, acaba neden yapılmışlardır?

1. Zincir moleküldürler.
2. Uzundurlar ama DNA kadar değil.
3. Yirmi çeşit protein halkası vardır. Bunlara amino asitler denir.
4. Yirmi birimin de bağlantı biçimi tamamen aynıdır.
5. Yirmi birimin veya halkanın, düzeni veya diziliş sırası hassas ve kesindir.

Bu düzen, hangi protein olduğunu ve sonuçta işlevinin ne olduğunu belirler. Her protein, gen okunması(çeviri-translasyon) sürecinden geçmiş bir genin ürünüdür. Özellikle, bedendeki kimyasal tepkimeler, enzim olarak bilinen proteinler tarafından katalizlenir. DNA ve RNA moleküllerinin işlenmesi, kopyalarının çıkarılması, hatalarının düzeltilmesi ve bir arada tutulmaları, replikasyon ve gen okunması işlemleri de proteinlerce yapılır.

Vücudun farklı yerlerinde, farklı genler etkindir. Bu sebeble proteinler, gen metninin başlangıç noktasının yakınında bulunan başlatıcı ve artırıcı dizileriyle fiziki bağ kurarlar. Genlerin aktif hale getirilmesinden ya da faaliyetlerinin durdurulmasından da sorumludur. Yani proteinler, genlerin bir ürünü olmakla birlikte, genler arasındaki işlemlerde de proteinlerden faydalanılır. Buradan anlıyoruz ki; proteinler ve genler arasında çift yönlü bir etkileşim vardır.

Amino asitler, isimlerinin ilk üç harfi eklenmiş zincir halkalarıyla gösterilirler. 20 amino asit şunlardır: fenilalanin, leusin, izoleusin, metyonin, valin, serine, prolin, treoinin, alanin, tirosin, histidin, glutamin, asparajin, lisin, aspartik asit, glutamik asit, sistein, triptofan, arjinin, glisin.



Protein sentezi: RNA, polimeraz DNA'yı okuyarak, mesajcı RNA yapıyor. Mesajcı RNA zinciri; koyu kırmızı zincir, DNA zinciri; mavi zincir. Ribozomlar üzerinde mesajcı RNA, transfer RNA yardımıyla proteine dönüşüyor. Aminoasitler bağlanarak, protein yapıyorlar.

Çeviri-Translasyon(Protein Sentezi)

Proteinlerin özelliği DNA zincirininkine çok benzer. Halkaları özel bir düzende olan zincirler, protein alfabesinde 20 çeşit harften oluşuyor; bilindiği gibi DNA alfabesi 4 harften oluşur. DNA bilgisinin protein maddesine dönüşmesinin, dildeki gibi bir çeviri işlemi olduğu hemen görülebilir. 4 harfli bir alfabedeki harf dizisinden, 20 harfli bir alfabenin harf dizisine geçilmektedir. Mors dilinden(nokta-çizgi alfabesi), Türkçe gibi 29 harfli alfabesi olan bir dile çeviri yapmaya da benzetilebilir bu.

Hücrelerin protein zincirleri içinde binlerce çok ufak, son derece basit "çeviri makinesi" vardır. Bunlara "ribozomlar" deniyor. Ribozom, yapısında RNA barındırır. Genden gelen mesajın çevrilmesinde kullanılacak olan amino asitleri yakalayan ve taşıyan küçük bir RNA molekülüdür.

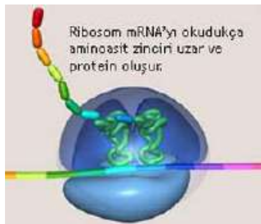
RNA molekülleri, DNA moleküllerinin hemen hemen benzeri zincir molekülleridir ancak onlar kadar uzun değildirler. RNA, DNA ve protein arasında köprü kuran kimyasal bir maddedir. DNA alfabesinden gelen mesajın proteinlerin alfabesine çevrilmesinde kullanılır. Bu RNA moleküllerine, "mesajcı" denir. Çünkü, genin mesajını ribozomlar yolu ile DNA'nın hücredeki yeri olan çekirdekten, proteinlerin yapıldıkları hücrenin çekirdek dışındaki kısmına (stoplazmaya) taşırlar. Bir DNA molekülü bir çok geni içerir, bir mesajcı RNA molekülü ise yalnızca bir tek genin kopyasıdır. Fakat hepsinden önemlisi, DNA'nın aksine RNA katalizör olarak işlev görebilir. Kendisi de dahil olmak üzere başka molekülleri bölüp yapıştırabilir.

Protein Makinesinin: Bilinçli-Şaşmaz Çalışması

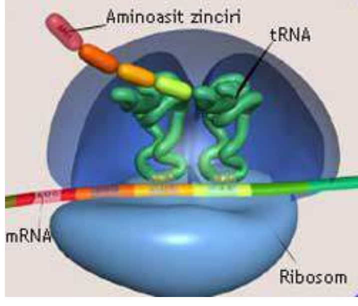
Bir hücre, bir proteine ihtiyaç duyduğunda, dış hücre tarafından gönderilen kimyasal bir haberci, çekirdek zarındaki gözenekten geçerek çekirdeğe ulaşır. Bu habercinin çekirdeğe nasıl gideceğini nerden bildiği bilinmiyor. Bu haberci, ihtiyaç duyulan kromozomu bulur. Daha sonra, istenilen proteini kodlayan genin başlangıcına ulaşana dek DNA boyunca her bir nükleotid üzerinden ilerleyerek yoluna devam eder. İstenilen proteini kodlayan gen, DNA iplikçiğinden ayrılır. DNA bilgisinin bu bölümü (bir gen), bir enzim (bu işlemin hızlanmasına yardım eden bir protein) tarafından kopya edilir. Mesajcı RNA (mesajcı-ribonükleik asit) denilen bu gen kopyası da bir zincirdir.

mRNA, DNA'dan kopyalandıktan sonra karmaşık bir durumun üstesinden gelinmelidir. "İntron" denilen kısım RNA'dan çıkarılmalı, çok zeki bir makas tarafından bu kısım kesilmeli ve dışarı atılmalıdır. Geri kalan "ekson" adı verilen kısımlar da çok zeki bir yapıştırıcı tarafından tekrar birbirine yapıştırılmalıdır. Bu görev de başarıyla tamamlandıktan sonra mRNA görevini yapmaya hazırdır.

Hala anlaşılmayan bir yöntem aracılığıyla kesilip yapıştırılan gen kopyası mesajcı RNA, çekirdekteki bir gözenekten stoplazmaya taşınır. Burada da hücre için iş gören zeki çalışanlardan biri olan ribozomun iki parçası birleşerek mesajcı RNA'yı sıkıca kavrar.



Ribozom okuyucudur; mesajcı RNA'nın içindeki harflerin dizilişini okur.



Ribozom, gerekli tRNA'yı (bağlı amino asitlerle birlikte), o anda mesajcı RNA'dan okuduğu deyimlere uygun olarak seçer.

Ribozom okuyucudur; mesajcı RNA'nın içindeki harflerin dizilişini okur ve bildiğimiz anlamlı bir sözcük çıkarmak yerine protein çıkarır. Bu, şu şekilde gerçekleşir: Özel enzimler, amino asitleri transfer RNA (tRNA) denilen küçük bir RNA molekülüne bağlarlar. 20 amino asidin her biri özel RNA molekülüne bağlanır. Amino aside bağlanmış tRNA'lar kendilerini ribozoma yöneltirler.

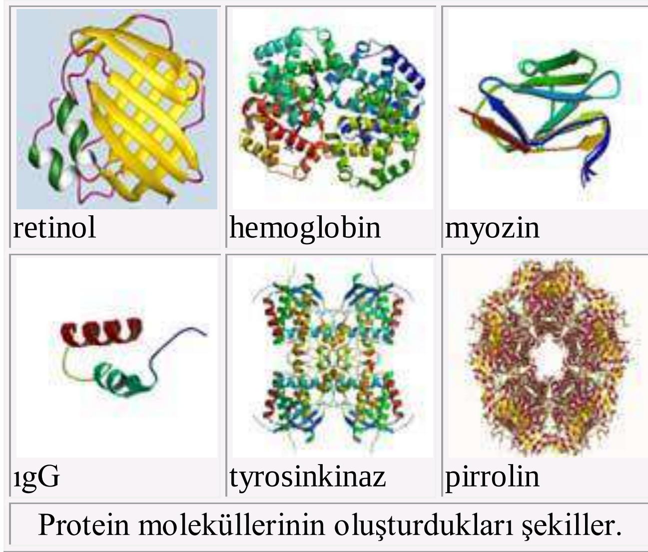
Ribozom, gerekli tRNA'yı (bağlı amino asitlerle birlikte), o anda mesajcı RNA'dan okuduğu deyimlere uygun olarak seçer. Mesajcı üzerindeki her nükleotid dizisi, transfer RNA üzerindeki uygun nükleotid dizisiyle mükemmel bir şekilde eşleşir. Her yeni amino asit ve onun tRNA'sı, ribozoma gelip uygun biçimde yerleştikçe, amino asit, kendisinden önce ribozoma gelmiş olan amino asitle kimyasal olarak birleşir.

Böylece, halkalar sırayla birer birer bağlanırlar. Ribozom mesajı okudukça, protein zincirinin boyu durmadan uzar. Mesaj zincirinin okunması bitince, bütün protein halkası serbest bırakılır. Böylece yeni bir protein doğmuş olur.

Her Bir Hücre: Saniyede 2000 Protein Üretir

Bir genboyu DNA'nın içindeki nükleotid dizilişi, bir protein içindeki amino asit dizisini tam olarak belirler. Bütün bunların oluşumu burada anlatıldığından daha zor bir şekilde gerçekleşir. Ve vücudumuzdaki 75 trilyon hücrenin her biri, inanılmaz bir biçimde, saniyede şimdi geçen şu saniyeler de olmak üzere, 2000 protein üretmektedir. Bir protein, 300 ile 1000 arası aminoasidin kombinasyonundan meydana gelir. Yani, günün her saatinin her saniyesinde vücudumuz; 150.000.000.000.000.000.000 adet aminoasidi dikkatle organize ederek; yapılandırılmış proteinleri oluşturur. Bu her gün, her dakika, her saniye yeniden gerçekleşir. Bizi ve her canlıyı oluşturan bu doku, sürekli olarak ve inanılmaz bir hızla yeniden örülmektedir.

Protein yapan makinenin bu çeviri işlemindeki şaşmayan hatasızlığı kuşkusuz dikkate değer. Bir hücrenin yaşaması için gerekli binlerce proteinin üretilmesinde ancak bir-iki yanlışlığa yer olabilir. İnsanların yaptığı hiçbir makine, bunun gibi 200 romana eşdeğer bir yazıyı bu kadar az yanlışla yazamaz. Bu basit moleküller, her nasılsa, sanki kendi başlarına mükemmel bir akla sahiplermiş gibi hareket etmektedirler. Mucizevi bir şekilde kusursuz işleyen bir DNA ile karşı karşıyayız.



Protein moleküllerinin oluşturdukları şekiller.

Zincirlerden: Üç Boyutlu Varlıklara

Canlı mekanizmalar, zincirleri dil olarak kullanırlar. Çeviri, bir simgeyi başka bir simgeye, tek boyutu tek boyuta, bir zinciri başka bir zincire, nükleotidleri, amino asidlere dönüştürüyor. Zincirden, "madde"ye nasıl varabiliriz? Protein moleküllerinin görevlerini yerine getirmelerine; dokunabildiğimiz, kavrayabildiğimiz şeylere, tohumlara, çiçeklere, kurbağalara, size, bana, bir boyuttan üç boyuta sıçramak zorundayız.

Yanıt, protein zincirleri içindeki halkaların; yani amino asitlerin özelliğinde yatıyor. Protein molekülleri, zincir oldukları zaman; aslında fiziki olarak gerçek zincirlerde olduğu gibi üç boyutlu yapılardır. Proteinin, 20 değişik amino asidi, etkisiz simgeler değildirler. Herbirinin kendine özgü kimyasal özellikleri vardır. Bazıları, zincirdeki ikiz eşleriyle kimyasal bağlar yapmayı yeğlerken; bazıları, daha çok asit, bazıları da alkali özelliğini gösterir. Kimi suyu aramak eğilimindeyken, kimi de sudan kaçar. Bazıları öyle biçimlendirilmişlerdir ki; zinciri bükebilirler. Birkaç tanesinin de, bir proteinin, yalnızca bir tek işe yaramasına katkıda bulunacak özel marifetleri vardır. Bu amino asitler zincirdeki yerlerine göre zincirin son biçimini belirlerler.

Zincirler tamamlandıkları zaman, bir çeşit ip yumağı oluşturmak için kendi kendilerine içiçe dolanıp katlanırlar. Çözülmüş zincirdeki amino asitlerin "sırası", molekülün katlanmak için hazır olduğu zaman nasıl davranacağını, ne yapacağını "şaşmaz" bir şekilde belirler. Katlanma biçimi de, protein molekülünün; şeklini, özelliklerini, işlevini belirler.

Kas proteinleri için bir gen, protein yapan makinelere katlanabilecek ve komşu liflerin üzerinden kayabilecek çok uzun bir protein zinciri yapmasını emreder. Böylece kasılabilen uzun lifler oluşur. Kan hücrelerindeki oksijen taşıyan protein zinciri hemoglobin, özel bir üç boyutlu katlanma biçimine sahiptir. Böylece yalnızca kendisine özgü bir yolla oksijeni tutma ve serbest bırakma işlevini yerine getirebilir. Sonuç olarak herbirinin sıralanışı, genler içindeki nükleotidlerin sıralanışıyla belirlenmiş binlerce protein zinciri, özel biçimlerde katlanıp, özel işlevler kazanırlar.

Mutasyon

Genlerin replikasyonu sırasında hatalar oluşabilir. Arada sırada bir harf (baz) unutulabilir ya da yerine yanlış harf sokulabilir. Zaman zaman tüm bir cümle ya da paragraf çoğaltılır, silinir ya da tersine çevrilir. Buna mutasyon denir. Çoğu mutasyon, ne yararlı ne de zararlıdır. Söz gelimi bir kodon, yanlışlıkla başka bir kodonla değiştirildiğinde; bunlar aynı amino asit anlamına geliyorlarsa değişikliğin etkisi olmaz. 64 kodon ve yalnızca 20 amino asit vardır, yani birçok "DNA kelimesi" aynı anlamı taşır. İnsanlarda her nesilde yaklaşık 100 adet mutasyon birikir. İnsan genomunda 1 milyondan fazla kodon olduğu düşünülürse; bu sayı kulağa fazla gelmeyebilir. Ancak yanlış yerde ortaya çıkacak tek bir mutasyon ölümcül olabilir.

Bu dahil tüm kuralların bir istisnası vardır. İnsan genlerinin tümü bu 23 kromozom üzerinde bulunmaz. Birkaç tanesi mitokondri denilen küçük lekelerin içindedir.
Bütün genler, DNA'dan oluşmaz. Bazı virüsler, bunun yerine RNA kullanır.
Her genden, protein üretilmez. Bazı genler RNA'ya çevrilir, ancak bunlardan protein sentezlenmez. Bunun yerine RNA, ribozom bileşeni ya da taşıyıcı RNA olarak doğrudan işlev görmeye başlar. Bütün tepkimeler enzimler tarafından katalizlenmez; az sayıda tepkime RNA'lar tarafından katalizlenir. Her protein, tek bir genden yapılmaz; bazıları birkaç gen tarifinin bir araya gelmesiyle sentezlenir. 64 kodonun hepsi bir amino asit anlamına gelmez: üç tanesi DUR komutu manasındadır.

Devasa Bir Düzen: Akıcı Genom Yasaları

Evren sürekli düzensizliğe doğru yol alırken; yaşam, daima bir düzen istikametinde yol alır. Canlı olmak, daha önceden şaşmaz bir kesinlikle tanımlanmış bir büyük düzenle, halkaları, zincire eklemektir. Sadece koku almayla ilgili 856 gen bulunmaktadır.

Genler ve genomlar, bir taraftan konumlarını muhafaza etmeli, diğer taraftan da çevresel değişimlere ayak uydurabilmelidirler. Genetik ve çevresel faktörler tamamen iç içedir. Akıcı genom yasaları, hayatın bağlı olduğu doğal genetik mühendisliğini yürüten kompleks işletme sistemleridir. Doğal genetik mühendisliği kusursuzdur.

Geçen 20 yılda biriken bulgular, hücresel ve gensel süreçlerde daha önce hayal bile edilmemiş bir komplekslik ve dinamizm açığa çıkardı. DNA'dan RNA, RNA'dan proteine şeklinde sunulan genetik determinizmin yerini; "akıcı genom" aldı. Buna göre; bir geni tanımlamak ve sınırlandırmak çok zordur. Gen ekspresyonuna neden olan halka, dairesel ve çok yönlüdür. Çevrenin etkisiyle de genlerin ve genomların değişmesini sağlayan ve ters yönde de işleyebilen bir bilgi akışı vardır. Ayrıca her genomun içinde, proteinleri yapmak için gerekli bilgiyi içeren kısımların yanı sıra, bu bilgilerin ne zaman ve nasıl kullanılacağını yönlendiren bilgi bölümleri de vardı.

Genomdaki sıralar, normal gelişmenin bir parçası olarak; ya da çevresel değişikliklerin sonucu, binlerce hatta yüz binlerce kat genişletilebilir ya da küçültülebilirler.
Örneğin, bağışıklık sisteminin hücrelerindeki genlerin, ancak gelişim sırasında oluştuğu bilinmektedir. Bununla beraber, çevresel faktörler doğrudan genleri de değiştirebilir. Baz sıraları mutasyona uğrayabilir, DNA parçaları eklenebilir, silinebilir, sıralar tekrar düzenlenebilir. Genler, genom içinde bir yerden başka bir yere geçebilir ve bazı genler, kendi DNA sıralarında başka genlere dönüşebilirdi.

Genetik Mühendisleri: Doğayı Kontrol Edebileceklerini Sanıyor!

Wisconsin Üniversitesi Tıp Fakültesinden Prof. Dr. Bruce Lipton, bu konuyla ilgili ilginç bir takım sonuçlara ulaştı. Yaptığı deneylerde, hücre moleküllerinin bilgiyi işleme mekanizmasını yıllarca çalışarak detaylı bir şekilde inceledi. Araştırmalarının neticesinde; genlerin bizim davranış ve bedenimizin üzerinde sanıldığı gibi bir etkisinin olmadığını; bilakis hücre dışı etkilerle de genlerin açıldığını veya kapandığını keşfetti.

Genetik determinizmin bir başka varsayımı ise bir genin ancak bir proteini kodlayabileceği fikridir. Oysa gerçekte bu böyle olmaz. Genetik mühendisleri, doğaya yaptıkları müdahalelerin kontrol edilebilir sonuçları olacağına hem kendilerini hem insanları inandırmak adına bu üstünkörü görüşe sığınmışlardır. Aksine proteinlerle, genler arasında "olanaklı tüm ilişkiler" mevcuttur.

*Aynı genden, birden çok protein sentezlenebilir.
* Bir genin kopyaladığı büyük bir poliprotein, 2 ya da daha fazla proteine bölünebilir.
* Daha da şaşırtıcısı DNA'nın genom içinde tekrar düzenlenmesi sonucu birçok gen birbirine bağlanabilir ve daha sonra protein sentezlenir. Örneğin bu olay, immunoglobulinlerin sentezlenmesi sırasında görülebilir. İmmunoglobulinler, vücut bir savunma tepkisi gösterirken, özel yabancı antijenlere bağlanan antikorlarlardır. Bu sayede, organizmanın karşı karşıya gelebileceği binlerce farklı antijenin her birine özel bir antikor çeşitliliği yapılabilir.
* Son olarak birçok gen, aynı proteinleri kodlayabilir. Buna örnek oksijen taşıyan hemoglobin proteinidir.

Proteinler ve genler arasındaki bu karmaşık ilişki ağı, onlara herhangi bir sebeble dışardan yapılacak müdahalelerin beklenenden farklı sonuçlar doğuracağının bir işaretidir.



JUNK DNA= "ÇÖP DNA", Bir Yanılgı

Diğer taraftan yukarıda bahsettiğimiz genlerden, protein kodlanmasını yapan genler, İnsan genomunun, %5'inden daha az bir kısmını meydana getirmektedir. DNA'nın inanılmaz bir oranının; bazı genomlarda %99'unun, hiçbir fonksiyonunun olmadığı zannediliyordu. Bu sebeble buraya çöp anlamına gelen "junk DNA" adı verilmişti; Son zamanlarda, "junk DNA"nın genomdaki varlığının amaçsız olamayacağı fark edildi. Yapılan açıklamada; "Junk DNA"nın bazı kısımları, genomun protein kodlayan kısmının anlamlı olmasını sağlayan "noktalama işaretleri" olduğu anlaşıldı. Tıpkı bir cümle ya da paragrafı anlamlı hale getiren "nokta ve virgüller" gibi olduğu ifade edilmektedir.

Sessizleştirilen Genler

Sessizleştirilen genler, proteinlerin, aminoasit sıralarını kopyalasalar da, hücresel ya da fizyolojik mevkilerden gelen "emir" ile aktif olmayabilirler. Böylece tüm genler, tüm hücrelerde okunmayabilir. Genleri devreye sokup çıkartan bu şalterler neden yapılmışlardır? Elbette DNA'dan. Gen bankaları ve yeni gen teknolojileri yaratan determinist zihniyet şöyle söylüyordu:

"Hayat, organizmalar ve çeşitli ekolojik topluluklar, hepsi genlerin hakimiyeti altındadır ve genler yönetilebilir, korunabilir ve değiştirilebilir."

Fakat bu zihniyetin görmek istemediği şey; genlerin de aslında bir düzenin hakimiyeti altında olduğudur. Ve o düzen, kendisine yapılacak doğal olmayan her müdahaleye bir tepki verecektir. Nitekim insanoğlu, daha önce yaptığı müdahalelerin, yaşadığı gezegeni nasıl bir uçuruma getirdiğini de hatırlayarak; genlerin bağlı bulunduğu ilahi düzene müdaheleninin hazırlayacağı sonu göz ardı etmemelidir.



Ayrıca genler ve DNA konularında yapılan araştırmalar, her geçen gün mevcut bilgilerimizin ne kadar yetersiz olduğunu bize göstermektedir.

İşte bunlardan biri; yakın zamanda yapılan bir araştırmaya göre bilim adamları, şu andaki mümkün olan şeyler ile ilgili inançlarımızın tersine, sağlam(eksiksiz) çifte iplikli DNA'nın, uzak mesafeden diğer DNA ipliklerindeki benzerlikleri tanıma yeteneğine sahip olduğunun kanıtlarını bildiriyor. Bir şekilde DNA iplikleri birbirlerini tespit ediyorlar, tanıyorlar. Genetik malzemenin minik parçaları, benzer DNA ile bir araya gelmeye eğilimli. DNA'nın kimyasal alt birimlerindeki benzer dizilişlerin tanınması, bilimin bilmediği bir şekilde gerçekleşiyor. DNA'nın neden bu şekilde birleştiğinin bilinen bir sebebi yok. Şu andaki teorik bakış açısından bu marifetin kimyasal olarak imkansız olması gerekirdi.

Sıçrayan Genler

"Sıçrayan genler", bu konuda bizim vereceğimiz son örnektir. Ancak öyle gözüküyor ki; gelecek zaman diliminde DNA hakkında daha pek çok yeni gelişmeye tanık olacağız. Çoğu DNA, tekrar eden sıralardan oluşur. Tekrar sayısı çeşitlilik gösterir. Bazı tekrarlar, sıçrayan gen ya da bir diğer adıyla transposonlardan oluşur. Transposonlar bir hücre içerisindeki genomda yer degiştirebilen hareketli DNA bölgeleridir.

Hareketli gen parçalarına, bakterilerden, insana kadar bütün organizmalarda rastlanmıştır. Bazı transposonlar bir defa, bazıları ise yüzlerce veya binlerce defa tekrarlanabilmektedir. Uzunlukları ise 50 ile 10.000 baz çifti arasında değişebilmektedir. Yer değiştirmeler hücresel fonksiyonlar tarafından idare edilerek; transposonlar, aktif ya da inaktif olabilirler. Transposonların hareketleri:
- Mutasyonlara sebep olurlar.
- Genomdaki DNA'yı azaltabilir ya da artırabilirler.

Sıçrayan genlerin iki türü vardır:
Transposonlar: Direkt olarak bir bölgeden diğerine yer değiştiren DNA parçaları.
Retroposonlar: Önce DNA bölgesi transkribe olur yani kod, RNA'ya çevrilir. Sonra ters transkriptaz enzimi kullanılarak RNA yeniden DNA halinde kodlanır ve yeni bölgeye bu DNA yerleştirilir. Böylece bir öncekinin aksine, gen parçası bulunduğu yeri

terketmemekte; ancak kopyası gereken yere gönderilmektedir. Bu, bilgisayarda yaptığımız kopyala-yapıştır işleminin bir benzeridir. Bu kopyalama ve yapıştırma işi ile vazifeli enzime ise "transposase enzimi" denilir. Bu enzimden yararlanılarak artık tek bir işlem ile DNA parçaları veya genler, DNA dizilerine ve canlı hücrelere aktarılabilmektedir.



Sonuç

Bütün bu genetik karmaşıklığa rağmen doğan çocukların çok büyük bir bölümünün normal olması, fevkalade şaşırtıcı ve hayranlık uyandırıcıdır. Şifrelenmiş bu hayat kitabı, devasa bir potansiyel çeşitlilik barındırır. Bu sebebledir ki yeryüzünde; sayılamayacak kadar çok tür, çeşit, sınıf ve alemler oluşmuş ve oluşmaktadır. Sırf canlıları sınıflandırmak için kurulmuş bilim kürsüleri(taksonomi) yaptığı tüm titiz çalışmalara rağmen canlıları tam olarak tasnif edememektedir. Bu nedenledir ki; Allah, bize, Kitabı Kur'an'da şöyle bildiriyor:

Yaratan O Kimse(Allah), yaratamayan o kimse gibi midir? Düşünmüyor musunuz?
Şayet Allah'ın nimetlerini(yarattığı şeyleri) saymak isterseniz; sayıp-sınıflandıramazsınız.
Muhakkak Allah, Bağışlayan'dır, Acıyan'dır.
[**NAHL(16)/17-18]**

Elde edilen yeni bilgiler bize, DNA ve genetik konusunda alınacak daha pek çok mesafe olduğunu göstermektedir. Genetik bilimi birçok bilinmeyeni açıklığa kavuştursa da; görünen yüzeyin altında hala "büyük bir gizem" vardır. Aslında tüm bilimsel kanıtlar; bize, varlıklar-alemler üstü, sonsuz boyutlu bir "aklı ve planlama"yı işaret etmektedir. Bu sonsuz boyutlu üstün bilinç, hem evrenin fiziksel yapısında, hem de canlı organizmalarda, varlığını ve yönetimini açıkça ilan etmektedir. Sayısız "Alemler"in, muazzam estetik, düzen ve karmaşıklık içeren ilmi; akledenleri, o "Sonsuz Akla" çağırmaktadır.

Bütün bu akıcı genom süreçleri, "Yaradan'ın Mühendisliği ve Yönetimi"ne bağlı kompleks sistemlerdir. Sonuç olarak; bu "muazzam mühendisliğe" dışarıdan yapılacak bir müdehale; "İlahi Düzen"in affedilmez cevabıyla karşılaşacaktır. Bu cevap; insan yaşamı için planlanmış ve ayarlanmış "Dünya ve Atmosferi"nin bugün insanlığa verdiği kaçınılmaz ve tarihi cevap gibi olacaktır.

Kaynaklar:
1) Mae Wan Ho, Genetik Mühendisliği Rüya mı Kabus mu? çev. Emral Çakmak, Türkiye İş Bankası Kültür Yy, İstanbul, 2001
2) Ernst Peter Fisher, Genler ve Genom, çev. Barış Konukman, İnkılap Yy, İstanbul, 2005.
3) Begüm Akman,Taner Tuncer, Yaşamın Şifresi: İnsan Genom Projesi, Odtü Yy, Ankara, 2007.
4) Gerald L. Schroeder, Tanrı'nın Saklı Yüzü, çev. Ahmet Ergenç, Gelenek Yy, İstanbul, 2003.
5) James D. Watson, İkili Sarmal, çev. Alev Serin, Tübitak Yy, Ankara 2005.
6) Mahlon b. Hoagland, Hayatın Kökleri, çev. Şen Güven, Tübitak Yy, Ankara, 1998.
7) Matt Ridley, Genom, çev. Mehmet Doğan, Nivart Taşçı, Boğaziçi Üniv. Yy, İstanbul, 2007.
8) Dr. Fran Bankwill, Mic Rolph, Ona Kısaca DNA Denir, çev. Cem Soydemir, Tübitak Yy, Ankara, 2006.

9) http://www.yaklasansaat.com/dunyamiz/canlilar/canlilar.asp
10) biltek.tubitak.gov
11) wikipedia.org
12) genbilim
13) wehi.edu.au

KUR'AN'DA YARATILIŞ

www.yaklasansaat.com/

İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya yaşamıyla ilgili sözlerine taacub edersin(şaşırırsın). Ve o kimse, kalbindeki şeye(amaca), Allah'ı şahid getiren, inatçı-tartışmacı bir düşmandır.

O, yönetimi ele geçirdiği zaman, Arz'ı bozmaya, toprağı-ürünü ve nesli(soyu) helak etmeye çaba harcar. Allah, (evrensel düzeni bozan) bozguncuları sevmez.[BAKARA(2)/204-205]

Muhakkak onlar(müşrikler), O'nun(Allah'ın) dışında, dişileri(cinleri-perileri) çağırıyorlardı. Onlar, (gerçekte) kovulmuş şeytandan başkasını çağırmıyorlardı.

Allah, onu lanetledi ve O(Şeytan) dedi ki: "Elbette, Senin kölelerin içinden belirlenmiş bir zümreyi, kendime (köle) edineceğim.

"Ve elbette onları saptıracağım, ümitlendireceğim; onlara, hayvanların kulaklarını kesmelerini emredeceğim. Elbette yine onlara, Allah'ın yarattığını değiştirmelerini emredeceğim." Kim, Allah'ı bırakıp da şeytanı dost edinirse, muhakkak o, apaçık bir hüsrana uğramıştır.

(Şeytan), onlara vaad ediyor, onları ümitlendiriyor. Oysa şeytan(İblis), onlara aldanmadan başkasını vaad etmez.[NİSA(4)/117-120]

O(Allah) ki; yükseltilmiş(asmalı) ve yükseltilmemiş(asmasız) bahçeler; hurmalar, ürünü(yemişi) farklı ekinler, zeytinler ve benzeyen-benzemeyen narlar inşa etti. O ürününü verdiği zaman, ürününden yiyin ve hasad günü hakkını verin. İsraf etmeyin, muhakkak O, israf edenleri sevmez.[EN'AM(6)/141]

Arz'da birbirine komşu 'kıtalar', üzüm bağları, ekinler, çatallı ve çatalsız hurmalıklar vardır. Öyle ki, bunlar aynı su ile sulandığı halde, ürünlerden bazısını bazısından üstün kılıyoruz. Muhakkak bunda, akledecek bir kavim için ayetler vardır.[RAD(13)/4]

Allah, her bir dişinin neyi yüklendiğini ve rahimlerin neyi eksiltip ve neyi arttırdığını bilir. Her şey O'nun yanında bir ölçüyledir.[RAD(13)/8]

O(Allah), insanı 'nudfe'den(meniden) yarattı, ancak o apaçık bir düşman kesildi.[NAHL(16)/4]

Şayet Allah'ın nimetlerini(yarattığı şeyleri), saymak isterseniz; sayıp-sınıflandıramazsınız. Muhakkak Allah; bağışlayandır, acıyandır.[NAHL(16)/18]

Ey insanlar, size bir misal verildi, onu dinleyin. Muhakkak Allah'ın dışında çağırdığınız(boyun eğdiğiniz) kimseler, şayet toplanıp bir araya gelseler bile; bir sinek yaratamazlar. Eğer sinek onlardan bir şey kapacak olsa, bunu da ondan geri alamazlar. İsteyen de güçsüz, istenen de.[HACC(22)/73]

O(Allah) ki, sudan bir beşer(insan) yaratıp, ona bir nesep(soy) ve sihriyyet(akrabalık) kılan O'dur. Senin Rabb'in, Kadir'dir(her şeyi takdir edendir).[FURKAN(25)/54]

Sizi topraktan yaratması, O'nun ayetlerindendir. Sonra siz, beşer(insan) olarak (yeryüzüne) yayıldınız.[RUM(30)/20]

Göklerin ve Arz'ın yaratılması, dillerinizin ve renklerinizin farklı olması, O'nun ayetlerindendir. Muhakkak bunda, alimler için ayetler(hikmetler) vardır.[RUM(30)/22]

O(Allah) ki, her şeyi, en güzel bir şekilde yarattı ve insanı yaratmaya çamurdan başladı.

(Allah), sonra onun neslini(soyunu), bayağı bir sudan-özden kıldı.

Sonra onu, tesviye etti(düzenledi) ve ona, 'ruh'unu üfledi. Sizin için işitme, görme ve gönüller kıldı. Ne az teşekkür ediyorsunuz?[SECDE(32)/7-9]

Allah, sizi topraktan, sonra bir 'nudfe'den(meniden) yarattı. Sonra da sizi, eşler kıldı. O'nun ilmi olmaksızın, hiçbir dişi, ne gebe kalır, ne de doğurur. Onun(insanın), ömrünün uzaması ve kısalması, ancak bir Kitap'ta(Ana Bilgisayar'da)dır. Muhakkak bu, Allah için kolaydır.[FATIR(35)/11]

Ölü olan Arz'ı diriltmemiz, onlara bir ayettir. Biz ondan, tohumlar-taneler çıkarttık, ondan yersiniz.[YASİN(36)/33]

Arz'ın bitirdiklerinden, onların kendilerinden ve bilmedikleri her şeyden, 'çiftler'(eşler) yaratan (Allah), ne yücedir![YASİN(36)/36]

İnsan, görmüyor mu ki; biz onu, 'nudfe'den(meniden) yarattığımız halde; o, bize apaçık bir hasımdır(düşmandır).

O yaratılışını unutarak, bize misal getiriyor. Ve diyor ki: "O çürümüş kemikleri, kim diriltecekmiş?"

De ki: "Onu, O diriltecektir. O, onu ilk önce de inşa etmişti. O, her yaratmanın Alimi'dir."[YASİN(36)/77-79]

O, sizi tek bir nefisten yarattı. Sonra ondan, onun eşini kıldı ve sizin için hayvanlardan sekiz çift indirdi. Sizi annelerinizin karnında, üç karanlık içinde bir yaratmadan sonra, (başka) bir yaratmayla yarattı. İşte, sizin Rabb'iniz olan Allah böyledir. Mülk O'nundur. O'ndan başka İlah yoktur. Hangi sebepten yüz çevriyorsunuz?[ZÜMER(39)/6]

O ki, sizi, topraktan, sonra bir 'nudfe'den(meniden), sonra bir 'alak'tan(zigottan) yaratır. Sonra sizi, bebek olarak çıkarır. Sonra sizi, güçlü buluğ(erginlik) çağına ve arkasından da yaşlılığa (eriştirir). Sizden kiminizi, önceden vefat ettirir, (kiminizi) belirlenmiş bir ecele eriştirir. Umulur ki akledersiniz.[MÜ'MİN(40)/67]

Sizin yaratılışınızda ve türetip-yaydığı canlılarda, gerçek ilim sahibi bir kavim için, ayetler(deliller) vardır.[CASİYE(45)/4]

Ve Biz, her şeyden 'iki çift' yarattık. Umulur ki, öğüt alıp-düşünürsünüz.[ZARİYAT(51)/49]

O Allah, yoktan var eden ve şekil verendir. En güzel isimler O'nundur. Gök'te ve Arz'da ne varsa, O'nu tesbih eder. O, Aziz'dir, Hakim'dir.[HAŞR(59)/24]

Gökleri ve Arz'ı, hak olarak yarattı. Size en güzel biçimde şekil verdi. Dönüş O'nadır.[TEĞABUN(64)/3]

Kahrolası insan, onu örttü,

Onu, hangi şeyden yarattığını,

Onu, bir 'nudfe'den(meniden) yarattı ve onu, 'takdir' etti(düzenledi).[ABESE(80)/17-19]

O(Allah) ki; seni yarattı, seni tesviye etti(düzenledi) ve seni ölçülü-dengeli kıldı.

Dilediği bir şekilde seni, 'terkib' etti(bileşimini sağladı).[İNFİTAR(82)/7-8]

Muhakkak Biz, insanı en güzel biçimde yarattık.[TİN(95)/4]

GENETİK MÜHENDİSLİĞİ

Hilal Nevruzoğlu- yaklasansaat.com- 2009



Küresel bilim, gezegenin biyolojik kaynakları üzerinde eşi görülmemiş bir egemenlik kuruyor.

İnsanoğlunun yaşama ve çalışma biçimini temelden değiştiren sanayi çağının sonuna yaklaşıyoruz. Sanayi çağı, doğadan kolayca elde edilmiş, bol ve ucuz enerjiyle yürütülen bir çağdı. İnsanoğlu, bunun faturasını bugün ödemeye başlamıştır. Geldiğimiz noktada, sanayi çağının sonuçları, değil uygarlığı, insanlığı yok edecek gelişmelere gebe..

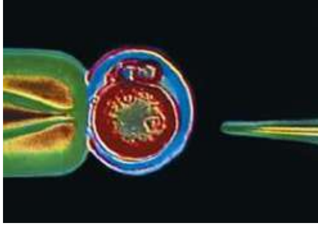
İnsanlık, dünya tarihindeki önemli bir değişikliğin sancıları içinde. Yeni bir çağa geçişin ortasındayız. İçinde bulunduğumuz yüzyıl; aç bir dünyayı beslemek için; genetiği düzenlenmiş bitki ve hayvanlar üreterek ticarete sunmayı, güya daha sağlıklı bebekler dünyaya getirmeyi, insanca acıları yok etmeyi ve insan ömrünü uzatmayı vaat ediyor. 21. yüzyılın yeni teknolojisi, demir ve metale bağlı gri teknolojiler değildir.
Aksine canlıların genom bilgisine dayanılarak oluşturulan model organizmaların, birer fabrika olarak kullanıldığı yeşil teknolojilerdir.

Yeni Genetik Teknoloji

Yeni genetik teknoloji, bir taraftan yaşamı yönlendirirken, diğer taraftan yaşamı, kimyasal maddeye indirgeyerek; doğal sınırları aşan genetik materyaller oluşturmayı amaçlıyor. Bu,

baştanbaşa yeni biyolojik işlem, hem doğa anlayışını, hem de insanın doğayla ilişkisini değiştiriyor. Genetik mühendisleri, organizma ve canlılara, bir kimyacı ve mühendis gözüyle bakıyor ve maalesef gerekli saygıyı göstermiyor.

Küresel bilim, gezegenin biyolojik kaynakları üzerinde eşi görülmemiş bir egemenlik kuruyor. Tarımdan, tıbba kadar sıralanan yaşam-bilim alanları, oluşan biyoteknoloji pazarında, dev yaşam şirketleri şemsiyesi altında birleşiyor. Genetik olarak tasarlanmış dokuları ve onları değiştirmekte kullanılan yöntemlerin patentlerini elde etmek, büyük bir ticari pazar oluşturuyor.



Fare embriyosuna DNA enjekte ediliyor.

Bugün Avrupa ve Amerika'da, yüzlerce yaşam mühendisliği firması (Amgen, Organogenesis, Gen-zyme, Colgene, Mycogen, Myriod vb…), kimi sanayi uzmanlarının 2. büyük teknoloji devrimi saydığı bu olay için uzun kuyruklar oluşturmaktadır. Dünya'nın önde gelen uluslararası şirketleri de, bu genetik araştırmalara fonlar ayırmaktadır. Bu şirketlerden bazıları; Dupont, Novartis, Upjohn, Monsento, Elilily, Rohm-Hoos ve Down Chemical'dır.

Hepsi de, yeni genetik ürünler ve pazardan pay almak için, çılgınca bir saldırı içinde ve insanlığa bu ürünlerini sunmaya hazırlanıyor. Yalnızca ABD'de, şimdiden yıllık toplam geliri milyarlarca dolar olan, çok sayıda biyoteknoloji şirketi ve binlerce çalışanı var.

Genetik bilim, beraberinde "yeni bir ticaret anlayışı", "yeni toplum bilim", "yeni evren bilim", "yeni kültürel akımlar" ve "yeni tanrı insan" anlayışı getirerek, dünyayı tekrar inşa etmeye hazırlanıyor. Bu bilimsel anlayış, yaşamı yeniden tanımlıyor ve varoluşun gerçek anlamıyla oynuyor. İşte genetik mühendislerinin sloganlarından bazıları:

"Gezegenimiz, tüm sunduklarıyla gerçek bir cennet", "Hayatımızı cennete çevirmek için gereken bilgiye de, güce de sahibiz", "Artık bunun farkında olma ve uygulama zamanı".



Genetik mühendisleri tarafından genleri değiştirilmiş ve hayvanlara özel olan "ışıma"yı sağlayan bir tütün bitkisi.

Genetik Mühendisliği Nedir?

Genetik mühendisliği ya da diğer adıyla "DNA teknolojisi", farklı organizmalardaki genleri, izole etmek, değiştirmek, çaprazlamak ve rekombine(yeniden birleştirme) için kullanılan teknikler kümesidir. Bu şekilde, farklı canlıların, doğada asla çiftleşmeyecek olan türlerin arasında, gen transferine olanak sağlamaktadır. Yatay gen transferinin çalışma alanı bütün biyosferdir. Bir balık geni, domatese; insan genleri bir koyuna, domuza ya da tüm memelilerin bağırsaklarında yaşayan Escherichia coli bakterisine transfer edilebilir. Bu teknoloji ile genlerin ya da gen yapılarının, doğada bulunmayan yeni kombinasyonları oluşturulur. Gen yapılarının kopyaları çoğaltılarak, bunlar normalde kabul edilmeyecekleri hücrelere taşınır.

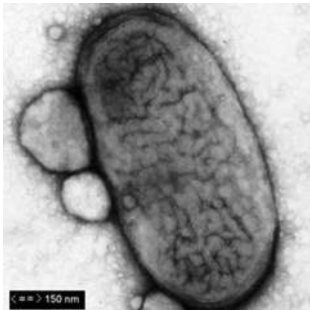
Yatay Gen Transferleri

Türler arası gen transferlerini yaparken, "tür engellerini" ve yabancı DNA'yı bozan hücresel mekanizmaları aşmak için "yapay vektörler" kullanılır. En çok kullanılan yapay vektörler; normalde, insanlarda ve bitkilerde kanser ve diğer hastalıklara neden olan, ancak patojen(hastalık yapıcı) fonksiyonları giderilmiş virüsler dahil, pek çok genetiği değiştirilmiş parazitlerdir. Örneğin bitki genetiği mühendisliğinde en çok kullanılan vektör; toprak bakterisi Agrobacterium Tumefaciens ile taşınan ve bitkilerde tümörleri kışkırtan bir plazmitten(kendi kendini eşleyebilen, kromozomdan ayrı bir DNA parçası) türetilmiştir. Hayvanlarda vektörler, kansere ve diğer hastalıklara yol açan retrovirüslerden yapılır.

"Yapay Vektörler"in Sakıncaları

Genetik mühendisleri tarafından oluşturulan bu yapay vektörlerin, yatay gen transferini kolaylaştıran, ancak tehlike arzeden özellikleri şunlardır:

1-Vektörler, yatay gen aktarımının en etkin bulaşıcı maddelerinden üretilmişlerdir.
2-Hepsi antibiyotik direnç merkez genleri taşır. Bu sebeple kasten uygulanmış, ya da atık olarak doğaya salınmış antibiyotikle birleştiklerinde, başarılı transferleri artırırlar.
3-Genelde replikasyon(kopyalama) kaynakları ve transfer dizileri taşırlar. Yani öngörüldüğü gibi hareket ve virulans genlerinin kaybolduğu, patojen fonksiyonlarının giderildiği iddiası tutarsızdır. Her zaman çevredeki diğer virüs ve plazmitlerden, hareketli genetik elementler ve yardımcı fonksiyonlar kazanıp patojen hale gelebilirler.
4-Viral vektörler ve benzerlerinde, zaman zaman onları, değişime daha yatkın hale getiren yapısal kararsızlıklar görülmektedir. Bu aynı zamanda, istenmeyen ikincil yatay gen transferi olasılığını artırır ve transferin etki alanını büyütür.
5-Yapay vektörler, DNA'yı kesen enzimler(restriksiyon enzimleri) tarafından parçalanmaktan kaçacak şekilde düzenlenmiştir.



"Uranyl acetate" ile boyanmış E.coli hücresi.

"Yatay Gen Transferleri"Yle Neler Yapılıyor?

Yatay gen transferleriyle şunlar yapılmaktadır:

Maden Sanayi

Maden sanayinde araştırmacılar, madenin, filizlerinden çıkartılmasında, madencinin ve makinesinin yerini alabilecek yeni mikroorganizmalar geliştiriyor. Bir şirket, belli bir bakteriyi, düşük yüzdeli bir bakır filizine püskürterek; bakterinin, filizdeki tuzları yiyen bir enzim ürettiğini, geriye hemen hemen saf bakır kaldığını duyurdu. Hatta araştırmacılar, maden ocaklarındaki metan gazını tüketen, böylece patlamaların en önemlilerinden birini yok edecek olan mikroorganizmalar hazırlıyor.

Enerji Şirketleri

Enerji şirketleri, kömür, akaryakıt ve doğalgazın yerini alacak, yenilenebilir kaynaklar üzerinde denemelere başladı. Şekerden ve taneli tahıldan türetilen etanol, Birleşik Devletler'in motorlu taşıt yakıtı ihtiyacını karşılayacak şekilde planlandı. Bilim adamları, son zamanlarda, E. coli bakterisinin tarımsal kalıntıları, odun deposu kırpıntılarını, kentin solit artıklarını ve kâğıt çamurunu etanole dönüştürerek, tüketebilme özelliğini geliştirdiler.

Kimya Sanayi

Kimya sanayindeki bilim adamları, yıllarca plastiklerin üretilmesinde hammadde olarak kullanılan petrolün, bitkiler ve mikroorganizmaların ürettiği yenilenebilir kaynaklarla yer değiştirmesinden söz ediyorlar. Bir Britanya firması ICI, çeşitli esneklik derecelerinde bir dizi özellikleri olan, plastikler üretme yeteneğinde, yeni bakteri ırkları geliştirdi. Bu plastik, biyolojik olarak %100 bozunabiliyor ve tıpkı Petrokimyasal temelli plastik reçineler gibi bol miktarda kullanılabiliyor. 1993'te, Washington Carnegie Enstitüsü'nde bitki biyolojisi direktörü Dr. Chris Sommerville, bir hardal fidanına, plastik yapıcı bir gen yerleştirdi. Genetik Araştırma şirketlerinden Monsanto, plastik üreten bu bitkinin yakında pazarlarda olacağını umuyor. Dr. Chris Somerville, genetik yapısı güçlendirilmiş ikinci dalga gıdaların, dünyanın en fakir bölgelerinde, insanların besin ihtiyacını karşılayabileceğini söyledi.



Lif ve Ambalaj

Lif ve ambalaj malzemesi üretmek için daha önce hiç duyulmamış yollar bile deneniyor. Birleşik Devletler Ordusu, bakterilere, ağ yapmak için ipek üretip dokuyan örümceklerin sahip olduğu genlere benzer genler aktarıyorlar. Örümceklerin ipeği, varlığı bilinen en dayanaklı lifler arasındadır. Bilim adamları, endüstriyel tarlalarında, ipek geni üreten bakteriler yetiştirmeyi ve onları uçak parçalarından, çelik yeleklere kadar uzanan bir dizi üründe kullanmak için hasat etmeyi umuyor.

Çevre Temizliği

Çevresel temizliğin anahtarı olarak da genetik mühendisliği görülüyor. Ürkütücü kirlenmeyi ve tehlikeli atıkları ortadan kaldırmak ya da zararsız hale getirmek için canlı organizmalar; özellikle de mikroorganizmalar üzerinde çalışılıyor. Zehirli materyali, zararsız maddeler haline dönüştürmek için genetik olarak düzenlenmiş, yeni organizmalar nesli geliştirilmiş. The Institute for Genomic Research (Genomik Araştırma Enstitüsü), geniş miktarda radyoaktiviteyi absorbe edebilen bir mikrobu geliştirdi.

Ormancılık



Genleri değiştirilmiş patates

Ormancılık şirketleri de, ağaçları, daha hızlı büyütmek, hastalıklara dayanıklı kılmak, sıcağa, soğuğa ve kuraklığa daha iyi karşı koyabilmelerini sağlamak için ağaçlara yerleştirilebilen genler bulunmaya çalışıyorlar.

Tarım

Tarımda, bitkilerin besleyici değerlerini yükseltebilmek, verimlerini artırmak için, istenen genetik karakteristikleri bir türden bir başkasına aktarmak üzere yapılan çalışmalar var. Ticaret amacıyla, gen eklenerek geliştirilmiş ilk besin ürünü, 1966'da yetiştirildi. 1977'de Birleşik Devletler'de çiftçiler, 8 milyon dönüm genetik olarak düzenlenmiş soya ve 3,5 milyon dönüm, genetik olarak düzenlenmiş mısır ektiler. Tarım alanlarının çok büyük bir bölümü, artık gen eklenmiş ürünlere dönüşmeye başladı.

Birçok biyoteknoloji şirketi, önümüzdeki yüzyılda daha çok tarımsal ürünü kapalı alanlara getirmek amacıyla, yeni doku kültürü için çalışıyor. Şimdi, yeni gen ekleme teknolojisi, araştırmacılara, ticari boyutlarda vanilyayı, çekirdeği, fideyi, toprağı, ekip biçmeyi, hasatı ve çiftçiyi dışlayarak, laboratuvar teknelerinde üretme izni veriyor.



Araştırmacılar genetik olarak düzenlenmiş "süper hayvanlar" geliştirdiler.

Transgenik Hayvanlar

Tarımda yer alan birçok değişimi, hayvan yetiştiriciliği alanındaki hızlı değişiklikler izledi. Araştırmacılar genetik olarak düzenlenmiş "süper hayvanlar" geliştirdiler. Uyuşturucu ilaçlar ve tıp ilaçları üretmek için "kimyasal madde fabrikası" ve insana nakil için "organ

verici" olarak hizmet edecek yeni transgenik hayvanlar da oluşturdular. Avustralya'daki Adelaide Üniversitesi'nde bilim adamları, normal domuzdan yedi hafta daha önce pazara getirilen ve % 30 daha verimli, genetik olarak düzenlenmiş yeni bir domuz türü geliştirdiler. Avustralya Federe Devletleri Bilimsel ve Endüstriyel Teşkilatı, normallerinden %10 daha hızlı büyüyen koyunlar üretti. Şimdi de yünlerinin daha hızlı uzaması için genler nakletmeyi sürdürüyor.

Çok geçmeden, Colarado, Boulder, Somatogen'de, insan hemoglobini üreten transgenik domuzlar oluşturuldu. Maryland de, ABD Tarımsal Araştırma Merkezi'nde, Pig6707 isimli embiryo halindeki domuza, insan gelişme hormonu enjekte ettiler. Bu sayede aşırı miktarda domuz pastırması elde etmeyi umuyorlardı. Gerçekten de domuz doğduğunda salgı bezleri, insan gelişme hormonu salgılamaya başladı. Ne yazık ki domuz, hedeflenen amaca uygun olarak sadece aşırı derecede irileşmekle kalmayıp; "insana ait genetik materyal" metebolizmasını beklenmedik bir şekilde ve kötü yönde değiştirdi. Son derece tüylü, uyuşuk, mafsallarında kireçlenme olan, güçsüz, cinsel iktidardan yoksun, ve hafifçe şaşı olan bu domuz, güçlükle ayakta duruyordu.

2009 Şubatında bilim adamları, keçilerin genetiğini, insan anne sütü verecek şekilde değiştirdiği haberi medyaya yansıdı. Bu habere göre; Rus bilim adamları, Moskova'nın dışında gizli bir çiftlikte büyütülen 90 genetiği değiştirilmiş dişi keçi yavrusundan, sene sonuna doğru anne sütü sağmaya hazırlanıyor.

Transgenik hayvan yaratma modasıyla, insan genomunun büyük segmentleri diğer türlere aktarılacak. Japon bilim adamları, bütün bir insan kromozomu taşıyan ilk transgenik fare soyunu yaptılar, yani yeni fare nesilleri, insan kromozomu taşıyor.



2009 Şubatında bilim adamları, keçilerin genetiğini, insan anne sütü verecek şekilde değiştirdiği haberi medyaya yansıdı.

Deniz Canlıları

Deniz biyoteknolojisinin de önümüzdeki on yıllarda büyük kazançlar sağlaması bekleniyor. Johns Hopkins Üniversitesi bilim adamları, daha şimdiden, dil balığından donmayı önleyen bir geni, alabalık ve levrek balığının genetik koduna nakletmeyi başardılar. Böylece balık daha soğuk sularda yaşamını sürdürebilecek ve kuzey iklimlerinin balıkçıları için yeni ticari fırsatlar sağlayacak.

İlaç Yapma

Hayvan yetiştiriciliğinde çok daha keskin bir dönemeç de, "ilaç yapma" alanında dönülüyor. Araştırmacılar hayvan sürülerini, eczacılığa, tıbba ve beslenmeye ilişkin ürünler üreten canlı fabrikalara dönüştürdüler. 1996 Nisanında, Genzyme Transgenics, kanser karşıtı olarak sınıflandırılan ilaçlar üretmek üzere, Bristol-Myers Squibb tarafından geliştirilip denenmiş, BR-96 üreten bir geni taşıyan transgenik bir keçinin, Grace'in doğumunu duyurdu.

"Yatay Gen Transferi" ve Artacak "Salgın Hastalıklar"

Mikroplar çevremizde her yerde mevcuttur. Toprakta, karada, suda, soluduğumuz havada, vücudumuzda bol miktarda yaşarlar. Çoğu zaman bizimle, iyi huylu ve dengeli bir ilişki içindedirler. Öyle ki bize zarar vermezler, hatta bize pek çok faydaları dokunur. Topraktaki mikropların, bitkilerin büyümesi için gerekli besin döngüsünde ne kadar vazgeçilmez olduğu bilinir. İnsan bağırsağındaki bakterilerin, vitamin ve kofaktör sağladığı ve sindirime yardım ettiği de bilinir. İnsanlar, bakterileri, yüzyıllarca ekmek, yoğurt, peynir, sucuk yapımında zararsızca kullanmışlardır. Bununla birlikte adeta insana boyun eğdirilmiş bu ekolojik denge bozulduğunda(genetik manipülasyonlarla vb.), bakteriler, düşmanca davranabilir. Hastalık yapıcı hale gelebilir ve zayıflatıcı ya da ölümcül hastalıklara sebep olabilir. Artan miktarlarda güçlü antibiyotik ve ilaçlar kullanarak onlarla savaştığımız zaman, onlar daha kompleks ilaç ve antibiyotik direnciyle karşılık verirler.

Geçen 20 yıl içinde hastalıklarda korkunç bir artış gözlemlendi. Bu dönem, aynı zamanda kar amaçlı genetik mühendisliği biyoteknolojisinin gelişimine denk gelir. Kolera, sıtma ve difteri gibi eski bulaşıcı hastalıklar geri dönerken; son yıllarda yeni hastalıklar ortaya çıktı. Bu hastalıkların çoğu, sayısız ilaç ve antibiyotiğe karşı dirençlidir. Bulaşıcı hastalıkların, neden yetmişlerin sonlarında başlayıp, günümüze kadar gelen, böylesine dramatik bir dönüş sürecine girdiğini, kimse tam olarak bilmiyor. Nüfus artışı ve artan şehirleşme, çevre kirliliği, yaşam standartlarının düşmesi, savaşlar, uluslararası gezilerin artması, doğal afetler, antibiyotiklerin tıpta ve tarımda yanlış kullanımı gibi bir çok neden ortaya atıldı. Bu hastalıkların artışında, hesaba katılmayan tek etken; "genetik mühendisliği biyoteknolojisi"ydi.

Tür engellerini aşan yatay gen transferlerinin, yeni viral ve bakteriyel patojenlerin oluşmasına, ilaç ve antibiyotik direncinin yayılmasına neden olduğuna dair kanıtlar, her geçen gün artmaktadır. Tür sınırlarının aşılması, genetik mühendisliği biyoteknolojisinin temelidir. Bazı uzmanlar, tüm bunların sonucunda; yatay gen transferlerinin, karabasan boyutlarında salgınlar çıkartacak olmasından endişeliler.

Örneğin; bütün insanların ve bazı memeli türlerinin bağırsağında yaşayan ve yaygın bir bakteri olan Escherchia Coli çoğu zaman zararsızdır. Bu nedenle onu, 70'lerden beri kullanan genetik mühendislerinin gözdesidir. Hemen hemen bütün türlerinin genleri, ona aktarılıp onda klonlanmıştır. Yani E. Coli'nin, önemli bir patojene dönüşmesi, hiç de şaşırtıcı değildir. Nitekim E.coli üzerindeki bu deneyler esnasında, normalinden 32 000 kat daha güçlü bir bakteri türü üretilmiştir. 1982'de, 1996'da, 1997'de; bu bakterinin sebep olduğu salgınlar olmuş ve yüzlerce kişi etkilenmiştir.



İnsan geni transfer edilmiş DNA'ya sahip koyunlar.

Genetik Kirlenmenin Boyutları

Genetik kirlenme, gelen biyoteknoloji yüzyılında, ekosistem dengelerini bozarak; gezegende geri kalan biyolojik çeşitlilik kaynaklarını da en aza indirerek yayılacağa

benziyor. Kirlenmenin bu yeni biçimi, insan ve hayvanların çoğu için çok ciddi, belki de felaket getirici riskler yaratabilir.

Moleküler biyologlar ve sanayi sözcüleri; Genetik Yüzyılı'nın, gezegene ciddi çevresel sonuçlar çıkarmaksızın yayılacağını öne sürüyorlar. Ne var ki, onların güvencesi, gittikçe artan bir kuşkuya dönüşüyor. Tarihte, içinde büyük bir teknolojik buluşun yer aldığı ve doğal dünya için sadece iyi sonuçları olan tek bir örnek yok. Yeni teknolojiler, insanoğluna, kısa vadeli kazançlar için, doğayı sömürme ve kamulaştırma izni verir. Ancak bu izin, hep kirletme, tüketme ve süreç içinde bir kısım biyosfer dengesinin bozulması pahasınadır. Gerçekten, biyosfer için genetik kirlenme, yakın gelecekte petrokimya ürünleri kadar önemli bir tehdit oluşturmaktadır.

Yeni gen ekleme teknolojileri; genomu, yeni tür bir insan kolonileşmesine açık kılarak bilim adamlarına, doğanın duvarlarını yıkma olanağı veriyor.

Canlı Yaşam Üzerinde: Görülmemiş Denemeler

Bütün biyolojik engelleri ve sınırları aşarak genler nakletmek, insanlık tarihinde eşi görülmemiş bir girişimdir. Bu bilimsel açılım, bir taraftan sermaye sahiplerine şaşırtıcı fırsatlar sunarken, diğer taraftan dünya yaşamını tehdit edecek yeni riskler oluşturuyor. Canlı yaşam üzerinde daha önce hiçbir zaman yapılmamış denemeler yapılıyor.

Olası tehlikeler, ilk kez 1980'lerin sonunda; Enfeksiyöz Hastalıklar ve Alerji Ulusal Enstitüsü rehberliğinde yapılan bir dizi dramatik genetik mühendisliği denemesinde ortaya çıktı. AiDS'in incelenmesi için uygun bir hayvan modeli bulma merakı içindeki araştırmacılar, mikro enjeksiyonla fare embriyolarına AİDS virüslü insan genomu verdiler. Fareler, bedenlerinin her hücresinde, bağışıklık eksikliği yaratan insan virüsü taşıyarak doğdular. Bilim adamları, ilk kez, başka bir hayvanın genetik koduna, insanları öldüren bir virüs için genetik emirler sokmayı başarmıştı. Artık birtakım farelerin gelecek kuşakları, aynı zamanda HIV virüsü taşıyacaktı.

"Süper AİDS Virüsü" Üretme!

AİDS'li farenin bir kaza sonucu laboratuvardan, evcil olmayan bir fareyle eşleşebileceği açık bir ortama kaçması, hayvanlar aleminde yeni ve ölümcül bir AİDS deposu yaratacağı ihtimali elbette mevcuttur. Araştırmayı yöneten bilim adamları, bu konudaki uyarıları "bozgunculuk" olarak adlandırdılar. Yine de, Ulusal Sağlık Enstitüsü(NIH), yeterince kaygılı olmalı ki; AIDS'li fareyi, gerektiğinde dört kat biyo-güvenlik içine konma kolaylığı veren, etrafı bir kireç kaymağı hendeği ile çevrili, paslanmaz çelikten uygun bir kutuya yerleştirdi.

Daha sonra, Şubat 1990'da, AİDS virüsünün ortak kaşifi, Dr. Robert Gallo ile bir bilim adamları ekibi; "Science" dergisinde bir hayvan araştırma modeli olarak AIDS'li fare kullanmanın uygunluk ve yeterliliği üzerine yürüttükleri incelemenin sonuçlarını yayımladılar. Rapora göre; oluşacak yeni "süper AİDS virüsü ırkı"; normal olandan daha hızlı üreme ve yeni hücre türlerini etkileme yeteneğini de içeren biyolojik karakteristikler kazanmıştı. Daha da ürkütücü olanı, yeni virüs, hava yoluyla bulaşma da dahil "yeni yollar"la yayılabiliyor.



Normal bir zebra balığı



GloFish Sürüsü : Genetik yapısı değiştirilmiş bir Zebra balığı sürüsü

Genetiği Düzenlenmiş Her Organizma: Gizli Bir Tehdittir!

Aslında, genetik olarak düzenlenmiş her organizma, ekosisteme salıverilmiş gizli bir tehdittir. Çünkü onlar canlıdır. Genetik olarak düzenlenmiş organizmalar, petrokimyasallardan daha kestirilemez biçimde, çevredeki öteki canlılarla etkileşim içindedirler. Bunun sonucu olarak, genetiği değiştirilmiş organizmaların, dünyanın ekosistemlerine yapabileceği olası etkileri tahayyül etmek çok daha zordur.

Genetiği değiştirilmiş ürünler, aynı zamanda ürerler. Büyür ve göç ederler. Petrokimyasal ürünlerin tersine, onları belirli coğrafik bir yerle sınırlamak zordur. Bir defa yayıldılar mı, genetiği değiştirilmiş organizmaları laboratuvara geri çağırmak olanaksızdır, özellikle de mikroskobik olanlarını. Bütün bu nedenlerle, genetiği değiştirilmiş organizmalar, çevre için petrokimyasal ürünlerden çok daha büyük ve uzun vadeli gizli riskler oluştururlar.

Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar: Çevreye Salınıyor

Global yaşam-bilim şirketleri, önümüzdeki yüzyılda çevreye, binlerce yeni genetiği değiştirilmiş organizma sokmayı umuyorlar. Tıpkı geçen iki yüzyılda binlerce petrokimyasal ürünü çevreye sokan sanayi şirketleri gibi. Bu genetiği değiştirilmiş organizmaların birçoğu yumuşak huylu olacaksa da, olasılık sapması en azından küçük bir yüzdenin dahi çevre için yıkıcı ve tehlikeli olacağını ortaya koyuyor. El altından, genetiği değiştirilmiş hayvanlar, daha şimdiden çevreye salınıyor.

Örneğin, bilim adamları ticari avantaj sağlamak için, tahtayı sertleştiren organik bir madde olan "lignin"i tahrip edebilecek, genetiği değiştirilmiş bir enzim üretmek istiyorlar. Ama enzimi içeren bakteri, içinde bulunduğu konumun dışına çıkarsa; bu durum, ağaçları kendi sertliğiyle koruyan maddenin yenmesiyle, milyonlarca dönüm ormanın yok olmasına sebep olabilir.



Dolly

Klonlama

Elli yaşında bir İskoç embriyolog Lan Wilmut, tarihte ilk kez, 23 Şubat 1997'de, bir memeli hayvanın klonlandığını (Dolly) duyurduğu zaman, bu bilimsel bir ilerleme olmakla birlikte ticari anlamda büyük atılımlara gebeydi. Artık bir memelinin aslından özdeş(!) kopyalarının kitlesel üretimi olanaklıydı. Klonlamayla et sanayisi de ilgileniyor.

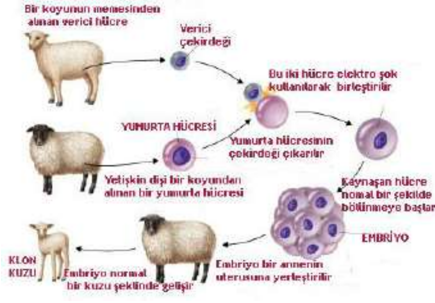
Hayvan klonları, insanlara nakledilmek için organlar üretmekte de kullanılabilecek. İnsan uzuvlarının alım satımı için gittikçe büyüyen bir pazar oluşmaktadır. Imutran, Nextran, Alexion gibi şirketler, organlarını insan genomuna daha uygun ve daha az reddedilebilir kılmak için, hayvan embriyolarının ilk aşamasına insan genleri ekliyor. Nextran yönetim kurulu başkanı Marvin Miller, bir transgenik domuz ciğerinin, değerini, yaklaşık 18.000 dolar olarak tahmin ediyor. Bir insan organı zamanında bulunamadığı için, her yıl 100.000'den çok Amerikalı öldüğüne göre, yabancı organ nakilleri için ticari pazar, oldukça ağırlıklı olacağa benziyor.

Deniz biyoteknolojisi araştırmaları da, klonlama tekniklerinden geçerek kitlesel halde üretilebilen ve balık çiftliklerinde büyütülebilen, ısmarlanmış balık için donatılmıştır. Bugün pazara gönderilen her beş balıktan biri balık çiftliğinden geliyor. Bilim adamları, deniz biyoteknolojisinde "mavi devrim" denilenin, tarımdaki "yeşil devrim"e rakip olacağını umuyorlar.

Wilmut, bu metotla oluşturulan insan embriyolarının, kanser ve diğer ölümcül hastalıkların tedavisinde kullanılmasını önerdi. Enstitünün başkanı transgenik hayvanlar yetiştirmeyi öneriyorsa, Wilmut da insan embriyoları yetiştirmeyi öneriyordu. Daha sonra, Roslin Enstitüsü tarafından uygulanan teknolojinin patentlerinin, insan dahil bütün "hayvanları" kapsadığı ortaya çıktı.

Aynı yıl içinde bir gazete yazısında, transplant cerrahi için organ ve doku üretmek üzere, başsız insan embriyolarının büyük olasılıkla acı çekmeyeceğini, haliyle kamuoyunun tepkilerinin azalacağını düşünmüştü.

İnsan embriyosu yetiştiriciliği unutulmuş değil. Sanki gerçek bir sağlık konusuymuş gibi gündeme getiriliyor. Herkes genetik bir ikize sahip olabilir. Bir insan embriyosu klonu, fazladan organlara ihtiyacımız olacağı zamana kadar buzlukta korunabilir. İnsanlara söylenen bu.. Peki söylenmeyenler; asıl gerçek nedir?



Klonlama prosedüründe, yetişkin bir koyunun memesinden alınan hücreler, durgun faza ulaşıncaya kadar kültürde kalır ve büyümesi ya da bölünmesi durdurulur. Kültürden bir hücre alınır, başka bir koyundan alınan çekirdeği çıkarılmış bir yumurtayla birleştirilir. Sonra yumurta, invitro gelişmeye başlar ve gelişmenin normal olduğu anlaşıldıktan sonra, taşıyıcı anne koyunun rahmine aktarılır. Ancak bu yolla yaratılan 277 embriyodan sadece 29'u taşıyıcı annelere nakledilebilecek normallikte gelişmiştir. Bu 29 örnekten ise sadece bir kuzu başarılı olmuştur. Aynı deney dizisinde, hücreler, erken embriyodan ve klonlanmaya çalışılan fetüsten de alınır. Ancak bu yolla bile başarı şansı %1'i geçmez.

Gerçekte ne düşünce ne de teknik yenidir. 1952 yılında Robert Briggs ve Thomas King adlı araştırmacılar, bir iribaş embriyosundaki hücreleri kullanarak, onun tıpkısı yeni canlılar oluşturdular. O zamandan beri birçok kapsamlı deney yapıldı. 1999 yılında Dolly ile birlikte 10 koyunla yapılan deneyde bu canlıların mitokondrilerinin, %99,5 alıcı hücreden geldiği sonucuna varılmıştır. Gerçekte klonlama adı verilen teknikle, genetik anlamda özdeş klonlar oluşturulamıyordu. Klonlanmış canlılar, gerçek anlamda bir klon değildi. Bilim adamları, tüm bunları görmezden gelerek, küresel sermaye ve onun elindeki medyanın şişirmesiyle çalışmalarına devam ettiler.

Bazı başarısızlıkların yanında, klonlanan canlılarda "irileşmiş döl sendromu"na da çok sık rastlanmaktaydı. New York medikal koleji profesörlerinden Stuart Newman, klonlama hakkında yaptığı bir konuşmasında; klonlama sonucu oluşmuş devasa klon farelerinden söz eder. Newman, devasa klon fareleri, normal farelerle kıyaslandığında aralarındaki fark, şaşırtıcıdır der ve şöyle devam eder:

"Bilim adamlarının fareler üzerinde yaptıkları deneylerde sonuçlar hep istendiği gibi olmaz, özellikle İrileşmiş döl sendromuna sık rastlanır. Eğer deney, %70 ila %80 oranında sonuca ulaşırsa başarılı sayılır. Fakat deney başarıya ulaşsa bile, sonraki döllerde neler olabileceği tam anlamıyla kestirilemez. Bu hayvanlarda görünmeyen kimi şeyler, soylarında dikkate değer bir biçimde ortaya çıkabilir."

"İnsan Ötesi Geleceğimiz" adlı kitabın yazarı Francis Fukuyama, bu konuda şunları söylüyor:

"Bu çeşit deneylerin beklenmeyen ve uzun vadeli etkilerinin olabileceği gerçeği, insanları gelişmiş genetik reçetelerin büyüsüne kapılmaktan alıkoymayacaktır."

Fakat sorumsuzca bir tavır sergilendi ve bilim adamlarından deneylerine devam etmeleri istendi.

Bugün, bu konudaki gelişmeler oldukça hızlı bir şekilde ilerliyor. Güney Kore'de bir firma, bilim adamlarıyla işbirliği içinde isteyenlerin ev köpeklerini kopyalıyor. Firmanın ilk müşterisiyse, hayatını kurtaran pitbull cinsi köpeğini kopyalatmak isteyen bir kadın. Dünyada

kopya insan yöntemiyle uğraşan ilk doktor olarak tanınan İtalyan Severino Antinori, genetik kopyalama yöntemiyle; 3 bebeği dünyaya getirdiklerini, bunların 9 yaşında olduğunu ve Doğu Avrupa'da yaşadıklarını söylüyor.



Ölümsüzlük Çabası

İnsan genetik mühendisliği savunucularından Gregory Stock:

"Hayatın en hüzünlü ironisi, her birimizin yegane yazgısının acımasız bir çürüme ve yokoluş olmasıdır. Ölümsüzlüğe duyduğumuz özlem, bizi genetik müdahaleler konusunda hamle yapmaya zorlamaktadır" diyor.

Bu konuda bir fütürist ve eleştirel teorisyen olan Damien Broderick ise:

"Şimdi ölümün ağrısı, acısı ve kaybıyla vurgun yemiş gibiyiz. Fakat uzun vadede şuur sahibi varlıkların, kaçınılmaz bir şekilde ölüp gitmesinin, çarçabuk düzeltilebilecek geçici bir yanlışlık olacağı günler gelecek" demektedir.

İleri hücre teknolojisi başkanı Michael West ise:

"Hergün uzun uzun düşündüğüm şey, insanın ölümlü oluşu ve zamanla yaşlanması" diyor.

Görüldüğü gibi bilim, dine alternatif bir inanç sunarcasına ölümsüzlüğe kafayı takmış, dünyada ebedi bir hayatın hayalini kurmaktadır. İlk dondurulan kişi, Kaliforniyalı bir psikoloji profesörü olan James H. Bedford oldu. Bedford, Haziran 1967'de akciğer kanserinden öldüğünde, yeniden diriltilmek üzere dondurulup sıvı nitrojen içerisine kondu. Kaliforniya'da 83 yaşında bir kadını dondurduklarında, şirket hakkında dava açıldı ve Harvard, Kolombiya ve Johns Hopkins Enstitüsü'ndeki bilim adamlarından gelen beyanatlarda prosedür "makul" olarak nitelendirildi. K. Eric Drexler, mahkemeye:

"Tıbbın gelecekte hücreler, dokular ve organlar üretebileceğini, hasar görmüş dokuları tedavi edebileceğini ve bu teknolojik ilerlemelerin, hastalara ölüm gibi tamamen umutsuz görünen durumdan, normal sağlıklı bir hayata dönme olanağı sağlayabileceğini" yazdı.

Carneige Mellon Üniversitesi'nde Mobil Robot Laboratuvarı'nın başkanlığını yapan Hans Moravec, bir beyanat göndererek:

"Gelecekte belirli hastalıklar, yaşlanma ve ölümden kaynaklanan sıkıntıların ortadan kaldırılabilme ihtimalinin önünü kapamamak için gereken şey, yalnızca mevcut teknik trendin ılımlı liberal bir anlayışla yoluna devam etmesini sağlamaktır" dedi.

Şimdiye dek, yalnızca 100 kişi dondurulmuş halde bulunmaktadır, 700 den fazla kişi ise sırada beklemektedir. Konuyla ilgilenen yetkililer, bu alandaki çarpıcı bir gelişmenin; iki

hafta dondurulduktan sonra hayata dönen bir farenin, kendilerine yarım milyon müşteri daha kazandırabileceğini belirtmektedirler.



2003 yılında Shanghai Tıp Üniversitesi'ndeki Çin bilim adamları, insan hücresini, tavşan yumurtasına nakletmeyi başardı. Ortaya çıkan embriyonlar, "insan-hayvan karışımı canlılar"dı(kimeralar). "Kimera", tek bedende 2 türün bulunmasıdır.

Sonuç

Genetik mühendisliğini, sınırsızca geliştirmekten yana olanlar, özgürlükçüler başlığı altında toplanmaktadırlar. Bunlar, toplumun, yeni teknolojinin gelişimine kısıtlama getiremeyeceğini ve getirmemesi gerektiğine inanırlar. Bu grupta bilimin sınırlarını genişletmek isteyen araştırmacı ve hırslı bilimciler, biyoteknoloji endüstrisi, özellikle İngiltere ve ABD'de bulunan serbest pazarlar ve sloganları "bilimsel ilerleme ve seçim özgürlüğü" olan geniş bir topluluk yer alır.

Buna karşılık pek çok muhalif görüş olmasına rağmen, toplumların biyoteknolojik gelişmesini denetleyecek kurumlar ortaya çıkmamıştır. Şu an pazar için onaylanmış ilaçların ve kimyasalların, GM versiyonları üzerinde hiçbir yasal kontrol bulunmamaktadır. Bugün bilim ve teknoloji, hâkim güçlerin ve sermayenin emrinde ve yönlendirmesi altında gelişmektedir.

Bir avuç global ortaklık, araştırma kurumları ve yönetimler, insan ırkının kopyalarını oluşturan doku, organ ve hücrelerin patentlerini elde edebilirler. Ayrıca on binlerce mikroorganizma üzerinde benzer patentlerle, insanların yaşam koşullarını belirlemek için eşi görülmemiş bir güç sahibi olabilirler. Genin patentini almak, o genle ilgili her türlü girişim iznine ve maddi kazanç sağlamaya imkan vermektedir. Ulusal Genetik Derneği'nin verdiği "bilim adamı ödülü"nü kazanan, tanınmış ve saygın bir İngiliz bilim adamı Dr. Mae Wan Ho, bakın bu konuda ne diyor:

"Genetik Mühendisliği Biyoteknolojisi(GMB), kötü bilim ve büyük sermaye arasında, insanlığın hatta tüm dünyanın sonunu ilan edecek, eşi görülmemiş gizli bir birlikteliktir. GMB, bilimin, eşi görülmemiş bir şekilde ticarileşmesidir. Bilimin, GMB ile birlikte kar amaçlı kullanılması, bilimin bütünlüğünü tehdit ederek insanlar da dahil olmak üzere, tüm organizmaları metaya indirgiyor."

California Berkeley Üniversitesi'nde moleküler biyoloji ve hücre biyolojisi profesörü Richard Strohman ise:

"GM'deki sorunların, paradigmayı kurtarmak uğruna, durumdan fayda sağlayan güçler tarafından hasıraltı edildiğini" söylüyor.

Bilimi din edinmiş toplumlar ve önderler, bilim adına yapılanları denetleyecek ahlaki değerlerden yoksundurlar. Bu yeni teknolojiler, saldırgan bir heves ve para hırsıyla sürdürülürse; insanoğlu, sadece tabiatın değil, kendi varlığının da yok oluşunu hazırlayacaktır.

Bilim, teknoloji ve kültüre ilişkin konularla, ekonomik eğilimler üzerine 14 kitabın yazarı ve Washington DC'de Foundation on Economic Trends'in başkanı Jeremy Rifkin, bu tehlike ve tehdidi şöyle özetler:

"İnsanlık, doğada yeni bir rol üstleniyor. Yaşamın kendisini hazırlıyor, düzenliyor, ayarlıyor. Canlıların genetik kodlarını, uygarlığın kültürel ve ekonomik isteklerine uygun biçimde programlamaya başladı. Genetik mühendisleri bu kez, yeterlilik ve verimlilik ihtiyaçlarına ayarlanmış sentetik bir yaratılış oluşturma görevini üstlenerek Tanrılığa soyunuyor. Bu teknolojinin yapısında var olan tehlikeler, insanoğlunun yalnız hayatta kalmasını riske atmıyor, aynı zamanda insanı, insan yapan özellikleri de değiştirme noktasında bir tehdit oluşturuyor."

Francis Fukuyama ise, "İnsan Ötesi Geleceğimiz" adlı kitabında bu umutsuz gidişi şöyle vurgular:

"Bu teknoloji, insanlığımızı, yani insanlık tarihindeki bilinen pek çok değişime karşın korunan kim olduğumuz ve nereye gittiğimizle ilgili duyguları yitirmemize yol açacaktır. Daha da kötüsü bunu, çok değerli bir şeyi kaybettiğimizin farkına bile varmadan gerçekleştirebilecek olmamızdır."

Bakınız, Allah'ın yüce kitabı Kur'an; 1500 yıl önceden bize, bugünün bu taze gerçeğini nasıl özetliyor:

İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya yaşamıyla ilgili sözlerine taacub edersin(şaşırırsın). Ve o kimse, kalbindeki şeye(amaca), Allah'ı şahid getiren, inatçı-tartışmacı bir düşmandır.
O, yönetimi ele geçirdiği zaman, Arz'ı bozmaya, toprağı-ürünü ve nesli(soyu) helak etmeye çaba harcar. Allah, (evrensel düzeni bozan) bozguncuları sevmez.
[**BAKARA(2)/204-205**]

Muhakkak onlar(müşrikler), O'nun(Allah'ın) dışında, dişileri(ilahları) çağırıyorlardı. Onlar, (gerçekte) kovulmuş şeytandan başkasını çağırmıyorlardı.
Allah, onu lanetledi ve O(Şeytan) dedi ki: "Elbette, Senin kölelerin içinden belirlenmiş bir zümreyi, kendime (köle) edineceğim."
"Ve elbette onları saptıracağım, ümitlendireceğim; onlara, hayvanların kulaklarını kesmelerini emredeceğim. Elbette yine onlara, Allah'ın yarattığını değiştirmelerini emredeceğim." Kim, Allah'ı bırakıp da şeytanı dost edinirse, muhakkak o, apaçık bir hüsrana uğramıştır.
(Şeytan), onlara vaat ediyor, onları ümitlendiriyor. Oysa Şeytan(İblis), onlara aldanmadan başkasını vaat etmez.
[**NİSA(4)/117-120**]

Kaynaklar:

1) Francis Fukuyama, İnsan Ötesi Geleceğimiz, çev. Çiğdem Aksoy Fromm, Odtü Yy, Ankara 2003.

2) Jeremy Rifkin, Biyoteknoloji Yüzyılı, çev.Celal Kapkın, Evrim Yy. İstanbul, 1998.
3) Bill Mc Kibben, Genetik Mühendisliği ve İnsan Doğasının Sonu, çev. Fatma Çolak, Pınar Yy, İstanbul, 2006.
4) Mae Wan Ho, Genetik Mühendisliği Rüya mı Kabus mu? çev. Emral Çakmak, Türkiye İş Bankası Kültür Yy, İstanbul, 2001.

5) Begüm Akman,Taner Tuncer, Yaşamın Şifresi: İnsan Genom Projesi, Odtü Yy, Ankara 2007.
6) İstanbul.edu.tr/merkezler/biyogem
7) Yunus.hacettepe.edu.tr
8) Stu.inonu.edu.tr
9) Biltek.tubitak.gov.tr
10) Wikipedia.org
11) Hgalert.org